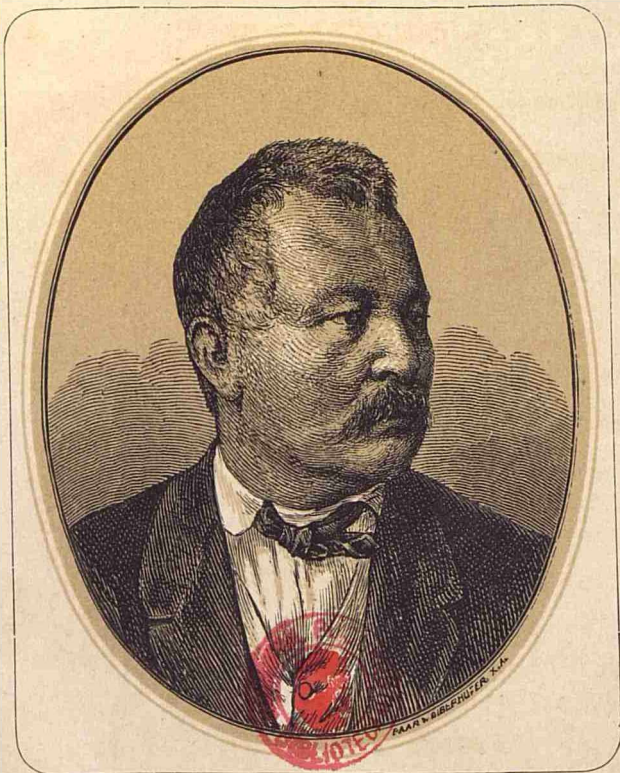

URICARIUL

TOMUL AL VI.

THEODOR CODRESCU

NĂSCUTŪ IN IAȘI LA 1819, APRILIE 1.

URICARIUL

CUPRINDETORU DE

Hrisóve, Ispisóce, Urice, Anaforale,
Proclamațiuni, Hatiserife, și alte acte
de ale Moldovei și Țării Romănesci,
de pe la anul 1461, și până la 1854.

Sub direcțiunea

D-în

THEODOR ȘODRESCU.

TOMUL AL VI.

Preciul 8 lei noii.

I A S S I I.

Tipografia Buciumului Român

1875.

OCHIRE ASUPRA TIEREI ROMANESCI.

București 14 Martie 1836).*

... . Asta precum îți promisesemu în ultima mea epistolă, am ați face o schițare rapide despre starea lucrurilor în acestu Principat. (Valahia).

Ceia ce lovește mai multu pe unu streinū, după ce aū pitrecutu cătva timpu aice, este cumplita serăcie a guvernământului, în miđi-loculū avuției celei mari ale țerei, și chiar ale claselor de josu, în comparațiune cu aceia ce ființa aice cu căți-va ani; nu întimpină însă nimine mare greutate de a'și esplica causele. De cându generalul rusescū Kisselef aū luatū frănele guvernământului acestei țeri, el s'aū ocupatu a pune finansele într'o stare care trebuie negreșitu să causeze următoriloru sei încurcături necurmăte, pentru că, de o parte, aședeminte custătore de carantină se întemeeră, și corpuri de trupe s'au organizatū, spre a dovedi îngrijirea ruscă în favórea sănătăței si a mănținerei națiunalității Romănilor, și încă pe de altă parte se redusă venitul publicu, sub cuvētū de

*) . Portofolio Vol. II. pag. 420, anul 1836.

iconomie, prin ajutorul regulamentelor voluminoase acărora execuțiune trebuie se o privilegieze consulului rusesc. Înadinsă să îngrijescă ca cheltueele să se facă, și ca încasăările îndestulătoare să nu să strângă nici de cum în visteria țerei.

Pe lângă acestea, fiind că mulți dintre cei de căpitanie boeri conducă pururea cu nechibzuință propriile lor treburi, și nu viețuiau de cât din funcțiunile date de Domnitoru, lipsa banilor pentru toate cheltueele publice deveni așa de mare în cătasta dădu locu, lucru prea firescu, la strigăte și plângeri în protiva Guvernamentului. Asta, tocmai ce trebuia Consulului Rusesc; el nu lucrează de cât a întreține o așa stare de lucruri. Agentul acesta al generoșei, „puternicii protectore“ (baronul Ruchman, unu german), nu se mărginesce de a se amesteca numai în ore care cazuri; ar fi cu greu de a determina unde elu nu se amestecă; căci astu-felu este în genere gradulu de înspăimântare și de nesiguranță, în cătu, în toate trebile private sau publice, înriurirea Rusiei, aurul Rusiei, este îndemnul principalu. Agenții rusești, ori căt de activi sunt, ar avea nevoie de privilegiul pentru a se afla pururea și preututindenea, unde se temu de ei, și îi chiamă. În scurtu starea opiniunei publice este în a-

diverŭ de tãnguïtu; pãmãntenii perdũ pe fiecare ði puřina confiinřã ce mai aveau ïn sine-ïnsuși și ïn acestu momentũ ei nu facũ, de cãtu a ïntõrce ochii spre Anglitera . . .

Totuși sunt ferice de a putea se vã ïncredințezu cã nu numai boerii cei mai luminați, dar chiar Domnitorul ïnsuși, ïnaintea altora nu sperã de cãt ïntr'o intervențiune spre a scãpa de aceastã grozavã ïnriurire russascã, care face sã se stãngã țera lor, avuția lor și libertatea lor; de n'ar fi speranța asta, Romãni, credu eũ, ar fi ïnnebunit de desperare, și s'ar fi aruncatũ de sine ïnsuși ïn cursa ïn care *protectõrea* lor aũ isbitu asia de tare pe Moldovenii, frații lor, cari, dupã tõtã probabilitatea, aũ, de bunã sãmã, sã chiiãme pe Ruși pentru ca ei sã le *restatorniceascã ordinea!!**)

Apropierea unei garnizõne rusesci la Silistra, este aice cel mai mare izvor de nelinisce, de asemenea și stațiunile militare separate, ce Rușii cu mai puțin de patru mil õmeni, ïntreținu pe drumurile cele mari ale Valahiei și ale Moldovei, sub pretestũ de puncturi de stațiuni ïntre Silistra și frontie-

*) Autorul epistolei ce se pare a fi Anglu, face aice aluziune la discordia urmatã ïntre boerii Moldoveni și Domnitorul Mihai Sturza ïn anul 1836.

rele lor; aice'î unŭ punctŭ asupra căruia se speră că Anglitora, după ce aŭ ajutatŭ Constantinopoli, nu va lipsi de a'și ținti atențiunea sa. Vuetele de o sporire a flotei nóstre nelinicescu pe Ruși fórte învederatŭ, cu tóte că ei își dau aerŭ de a ride. Nu trebuie să uitŭ a vă spune că cu toți re-cunoscŭ aice unu schimbămentu estraordinaru, de cându unŭ comerciŭ directu aŭ începutŭ între această țéră și Anglitora: spiritele mai ghibace vedŭ în aceasta de-ja garanția unŭ sprijinŭ definitivŭ din par-tea acestei puteri. Î unŭ objectŭ cătră ca-rele Domnitorulŭ îndreaptă mai cu sémă atențiunea sa. Brăila s'au declaratŭ porto-francŭ spre a descepta înteresulŭ Anglilor. În faptă tótă astă țéră este unŭ portŭ li-berŭ. Insolența Rușilor la revărsarea Du-nărei aŭ ațîțatu aice o vie așteptare des-pre ceea ce va țice Anglitora în această privință.

Sperezŭ cu seriozitate că guvernământulu nostru va adopta o politică păcifică si de-cisivă, iar de nu, afară de risculu de a perde tótă inriurirea sa asupra țeriloru de mai la sudu, el o va perde *positivu* în Valahia și în Moldova, țeri cari ar putea deveni pen-tru noi de o importanță superióră, acelia a le relațiuniloru nostre, *actuale* cu tótă Francia.

Aceste țeri posedă produsele cele mai esențiale pentru comerțul nostru, și populațiile lor dorescu să cumpere de la noi totu ceia ce ele pot. Pe la finea anului 1834 cel întâiu bastimentu anglu se sui pe Dunărea, alte trei-spre-șce îl urmăără în 1835. Greutatea consistă în a pregăti mai din nainte produsele pentru încărcămintele năstre, însă în anul acesta va fi înaintea tómnai cu ce să se încarce doue-șcei sau trei-șcei bastimente. Comerțulu acesta merită de bună sémă tótă atențiunea și tótă protecțiunea guvernământulu nostru.

STAREA ACTUALĂ A ȚEREI ROMĂNEȘCI *).

Europa aũ înturnatu de căt-va timpu privirile sale asupra politicei cutropitóre a Rusșiei. Ea o vede substituându pe rîndu negoțiațiunile la țarie și țariea negoțiațiunilor, apoi a pregăti prin agenții sei, o stare de corupțiune și de disoluțiune în țerile pe care ea se decide ale aduce sub Imperiul sei. Principatul Valahiei, obiectul dorințelor secrete ale ambițiunei sale, se pare astăđi mai multu de căt ori când cuprinsă de un feliu de bólă internă, care, nimicindũ treptatũ chiar basele neatîrnarei sale, se manifestă în nestabilitatea sistemulu de guvernământu, în

*) Portofoliul vol, V. br. 36 și 37 pag. 163.

gustul pentru lux și resfătu atât de favorabile deșertăciunei, în pușinul respectu, pentru legele fundamentale ale statului, tôte simptome înainte mergătoare ale unei apropiete catastrofe, care amenință țera, și nu scapă nici de cum prevederei locuitorilor ei cei mai patrioți și mai luminați.

Valahia se supuse din începutu Porței, sub condițiunea de a'i plăti unu tributul anual de ęece miș șese sute galbeni, și de a'i vinde prisosul productelor pământului seș, dară ea păstră de altă parte facultatea de a se governa ea însuși, de a'si da instituțiunil după dorința sa și de a face chiar pace și resbel fără a mai întreba pe Pörtă; pe lêngă acestea mai era stipulatu că ori ce română ar îmbrățioșa islamismul, va perde dreptul la moscenirea familiei sale, și că Musulmanii nu vor putea dura nici o giamie pe pământul Valahiei, și nici chiar a avea cinterime. Ar fi pre lungă și de pușin folosă de a voi se descriemu tot șirul tēmplărilor care făcură să piardă Valahia vechiul seș drită de ași alege Domnitoru, dritu de care dispune astăzi Pörtă. Acéstă puternicie l'au usurpatu, apoi tratatele cu Rusia, i l-au confirmatu, ba încă cu facultatea, de a putea mazili pe Domnitorul Valahiei, după o domnire de șapte ani. Odinióră Pörtă eră

datóre, după legămintele ei cu Româniî, de a recunósce pe Domnitorul pe care voința majorității îl chiema la tron. Dară curtea Rusiei, căria nu'î viné prea îndămână aste forme electivé, în negoțiațiunile sale și tratate cu Pórta, luând totuși apărarea celorlalte privilegiuri ale Valahiei, ea ștersă cuvântulu de electiune și pusă numirea Domnitoriului cu totul în mânele Porței, cu clausa adaosă cu ghibăcie, că sultanulu va avea facultatea de a face alegerea sa d'între toți supușii sei creștini, clausă cu totul în favórea Grecilor din Fanar, care priiau bine scopurilor Rusiei, precum asta s'aũ văduțú fórté bine mai în urmă.

Valahia nu recăpăta privilegiul de a avea de Domnitorú unú pămênteanu, de cîtu după revoluțiunea grecésă. Convențiunea de Akerman îngăduindu Porței dritul de a mazili pe voevodî chiar și înaintea celor șapte ani ai Domnirii lor, pentru vine serióse, recunoscute ca așa, de cătră ministrul rusescu la Constantinopoli, pusă pe acești Domnitori în atárnarea absolută a curței de Sânt-Petersburg. Eũ nu întreprind nici cum de a intra aici în amănunțimele insurecțiunei de la 1820. Mě voiu mărgini de a face se se vadă înriurirea consululu rusesc, în acea epocă în afacerile guvernămîntulu,

favórele pe care el nu le negrija de a le procura acelor care sprijineau proiectele sële, protecțiunea făcișă ce el da împilațilôr, insinuaționile, în fine, cu care el se servi în privința populului spre al mâna să se rescóle contra guvernământului seú, dându'î încredințarea că dacă el ar protesta cu armele în mână, el ar fi puternicu sprijinitú de Russia, acăriea agenți, la Constantinopol ca și în Valahiea se inbogățéú cu paguba țerei.

Este positivu că consulul rusescu vindea regulatu creditulú seú și înriurea sa pe lângă Domnitorí. După mórtea lui Vodă Suțu, insurecțiunea sbucni în Oltenia, sub comanda lui Tudor Vladimirescu care au fost pusu în fruntea acestui principatu prin înriurirea consulului rusescu. Vladimirescu aú fost servitu ca volintir în cursul campaniilor rusescí de la 1806 și 1812.

El precedă rescóla sa cu o proclamațiune în contra guvernământului împilătoriu al Domnitorului și al boerilor. Voiu tăcea despre mijlócele cu care se servi consululú rusescu spre a favorisa astă revoltă, voiú observa, numai că Rușii aú fostu cari prin miđi-locul amicilor lor în divanul țerei, se opuseră cu cé mai mare strășnicie ca mișcarea astă de rebeliune să se înuădușă chiar de la nascere.

De aceia pucine țile după asta, când prințul Ipsilanti publică declarațiunea sa contra turcilor, Valahiea se resculă cu totul. Pórta trimisă acolo trupe și după ce a restatornicit liniștea, numi un român de Domnitoriū.

Pe atunci nu era ministru rusescu la Constantinopoli: toate relațiunile între ambele curți erau suspense. În acéstă epocă care ținu mai șese ani *) a fostu de trebuință de a se lua măsuri pentru plata datoriilor pe care Guvernul românescu li făcuse pentru a plăti trupele Porței trimise în contra rebelilor. Aceste datoriū, care n'aū putut să se plătiască în momentul turburărilor

*) Epoca acésta aū fost pacinică, afară de óre care încercări ale partidului rusescū aciuanu în Transilvania, încercări pe care guvernământul li innăduși lesne și fără de nici o înriurire streină. Dar îndată ce unū ministru rusesc se arătă la Constantinopoli, se vėdu consulatul că se restatornicisă de câte va lunī în principate, că începe a ridica pretențiunile séle stăruindu ca boerii din partida ruscă să fie mai cu sémă puși în fuștiunī, și silinduse de a răpi toate favorurile boerilor din partida opusă. Intriga ruscă isbuti încurind ai învrăjbi saū între dănșiū, saū cu Domnitoriul. Ea presura sciri ingrozitoare despre o ruptóre între curtea de St.-Petersburg și Pórta, precum și asupra unei noue invasiuni a Turcilor în principate. Temerile acestea erau așa de puțin întemeiate, că Pórta, din protivă, îngădui Domnitorului de a pedepsi pe turcii ce'i voru găsi vinovați autoritățile locale. Altă dată acestia se trimetiau înaintea Pașiloru pentru ali aplica pedepsa relei lór purtări ori a crimelor lor.

se suiaŭ la 5 milioane de lei; asupririle de mai multe feliuri pe care Romăniŭ li sufereau mai mult de unŭ secul, conteniră mai cu totul.

O comisiune aŭ fost însercinată de a lucra o constituțiune noue, care avea să fie supusă debaterilorŭ unei adunări generale de boeri. Însă chiar atunci se primi veste sigură că trupele rusesci începuseră a trece Prutul la 4 Aprilie (s. n.), și îndată se vădu Contele Pahlen în însușime de președinte divanului a ambelor principate, esersând puterea ce i se încredințase. Aice se începe cărmuirea rusască.

Îndată ce armatele rusesci intrară în Moldova și in Valahiea, împăratulŭ Nicolai întări și închizășui prin manifestul seŭ din luna Aprilie 1828 tôte privilegiile si prerogativele ale acestor doue țeri, în conformitatea celor cinci tratate închiete de la Domniea Caterinei II între Rusia și Pórtă, și suinduse până la actul primitiv, prin care Mircea Voevod recunoscu suzeranitatea Porței în al șese-spre-decele seculŭ. Noi am atinsŭ la începutulŭ acestui articolŭ bazele cele de căpitănie ale acestei învoeli.

O comisiune s'aŭ înjghebatu pentru a întimpina nevoile armatei rusesci ; ea era compusă la începutŭ, din doi membri ai divanului și din trei Ruși. Închipueștiți o ar-

mată de 180,000 ómenī cerēndu aprovisionamente mai pre sus de nevoie, și transportāndule în parte, în deosebitele părți ale Turciei, unde Rușii străbătuseră ; închipueștiți oficerii rusesci primind de la guvernul românescu rațiuni pentru soldații lor, apoi vëndēndule în folosul lor și găzduindū soldații în sarcina satelor ; comandanții de cavalerie, arătāndū locul ce va ocupa corpurile lor, și îndreptāndū într'acolo magazine de furage, apoi transportānduse atūrea și nutrindū caii lor cu cheltueala locuitorilor, pe când vechile magazine se vindeaū în folosul lorū particular, și nu în profitul guvernământului principatelor, și nu vei avea de cât o prea slabă idee de impilarea acestor țeri. Administrațiunea rusască nu se ocupă nici odată de vre o altă îngrijere de cât de aceia de a strānge aprovisionamente cu o asprime care nu îngăduia nici o reclamațiune, fără a plăti ceva, saū pe quitanță necuprinđindū nici jumătatea cătimilorū date, surdă la tóte plāngerile în contra abuzurilor autorităților subalterne culpașe de mii de abuzuri. Ce se dicem de impilările nesfărșite, de maltrātările suferite de țeranī, căroră li se cerea mai mult de cât era în puterea lor de a da, în fine de acusările îndreptate contra boerilorū de a fi reu dispuși cătră Rusia,

când visteria publică nu avea cel mult de cât șapte milioane de lei venitu, în care intra și domeniile Statului, și când era de plătită o comisiune sanitară, care singură costa una sută miî lei pe lună, spitaluri militare, cuprinđind mai mult de ęeci miî bolnavi, și solda oficerilor rusesci încuartirați la autoritățile locale?

Grupându într'un singur punctu de vedere tóte trăsăturile acestui tristă tablou, póte cineva, de bună sémă să'și facă o idee despre situațiunea deplorabilă în care țera se află redusă. Preciul tuturor articolilor de întăea necesitate se sui îndecitu. Pe lîngă acestea trebuie a se observa fiind că, prin tratatul de Akerman Pórta ertase principatelor tributul pe doi ani, guvernământul ușurasă cu atăta pe contribuabili, când cincî luni după sosirea Rușilor, aceștia ordonară Divanului de a strănge tóte dările ca întrecutu și fără cea mai mică scădere.

În Ianuarie 1829 Mitropolitul Grigorie aũ fost esilat în Besarabia, séu din cauza rėvnei și a patriotismului ce el disvălisă, saũ numai din aceia că el nu datoria deminarea sa sprijinului Rusiei.

Acéstă conduită arbitrară, aceste escese și abusuri de putere, ajunsese asia de revoltă-

tóre încât succesorile contelui Pahlen, generalul Zoltuhin, cunoscutu de Ruși ca unū monstru de cruđime, nu putu să'și stăpăniască durerea de a fi marturu al tristei privilesece ce înfătoșă țera, și că văzându drumurile acoperite cu cadavrele nenorociților romăni striviți sub povóra greutăței lor, elū strigă că, departe de a acuza pe boeri de ne iubire cătră Ruși, el îi socotea vrednici de ocară că'și aū ruinatu țera lor print'ro dorință răvnitóre de a îndeplini tóte ceririle lor.

Puținu timpū după aceia, el avu la Iași o conferință cu contele Dibici, și la întórcerea sa el se purtă asfeliu în căt dădu dreptate reputațiunei sale; în tot casul noi suntemu siguri că ticălósa stare a țerei îl făcu să'și dorescă în curându dimisionarea. În acea epochă fómetea se declară în mai multe districte, mai cu sémă în acela al Mehedințului; ea se arată în tótă furia sa. Nenorociții locuitori nu se nutreau de căt cu coajă de arbori pisată, din care ei făceau unū feliu de mămăligă, dar a căreiea calitate vătămătóre cășună mórtea unū mare numărū de inși.

O societate filantropică adusă din Transilvania óre care cătime de popușoi pentru a'ı vinde eftinū; însă țeraniı ce'ı cum-

parase, se vădură atacați de Ruși și siliți ca se le dee lor aceste provisiuni pe jumătate de precie; armata nutria cu popușoi caii în lipsă de orđu. În cursul ernei următoare care au fostu fôrte aspră, lipsa furagiului însocită de o epidemie, reduse vitele cornute în jumătate, astfeliu căt în primăvară se intrebuintă pe țerani ca vite de jugu pentru serviciul armatei. Se văducazaci, mănăndu înaintea lor ómení și femei încărcați cu provisiune și cu lemne pentru durarea podurilor, pe alți îi înjugă la caru în locul boilor. Guvernământulu rusescú, nemulțămitu despre raporturile ce autoritățile locale îi făceau în astă privință, li ordonă de a se nărgini în viitoriu să'i mai vorbiască de aceste amănunțimi pentru că era de pucinu folosu să se scie, dacă ómenii saú dobitócele funcționaú, numai tréba să fie făcută.

Președintele temănduse cu cuvîntu pentru recolta următoare, trimise boeri din cei mai mari prin tóte districtile spre a îndemna pe țerani, saú de a'i sili la nevoe, să'si samene ogórele. Cinci-spre-đece đile după acésta să și vestea că unú mare transportu de grău ajunsă la frontiera rusașcă, alți boeri au fost însercinați să trimită acolo doue-spre-đece mii de cară pentru a aduce acéstă aprovi-

sionare ; dar fiind că în parte era stricat, au trebuit să'l arunce în apă, cu acesta s'aŭ perdut timpul cel mai preciosu pentru sēmănături, și pentru capătul nenorocirei, ciuma care nu se însemnasă în cursul ernei de cât în spitaluri, își arată furia sa în primăvară. Atâtea nenorociri micșurără populațiunea, celū puçinu cu o a patra parte. (Anul 1829).

Doi nenorociți țerani întorcându-se de la o muncă făcută în depărtare, și întrebuițați din nou de a duce fānu pentru armată, se aruncă la piciórele autorităților locale, și după ce le-au rugatū înzedar ca să aibă compătimire de obosala lor, se sin-uciseră. Aceiași scenă se repetară în mai multe districte. În politie se veðură unū omū mănândū o căruțā, isbitū de aceeși desperare, aruncānduse în riu, și ne datorīndu vieața de cât unei circumstanțe neașteptată. O femeie săracă, ne fiind în stare să nutriască soldații cei avea în cuartiră, supuīnduse nenorocitei sale sórte se aruncă în riū, și nu a mai fost scapată.

Ȋiarul de București nu vorbia despre aceste circumstanțe, și el tăcea despre ciumă, despre pustiirile ei ; nu i se da voie de a publica nici macar preciful productelor de māncare. Autoritățile locale se vedeau silitel, pentru siguranța lor personală și de frica

maltrătarilor a împinge toate aceste măsuri până la escesu. În fine tratatul de Andri-anopoli a fostu încheietu.

Prin acestu tratat, principatele recăştigără dritulu de aşi alege Domnitoriu, însă noi vom vide ce ajunsă acésta în practică. Până în 1828, când acésta ţeră se vădu cutropită de trupele rusesci, actul supunerii sale la Pórtă au fostu cu sântenie observat, cel puţin în dispoziţiunile séle fundamentale, în cursu de trei secole, chiar de însuşi guvernământul turcesc, ce se numesce barbar, dar care cu toate aceste scie să respecteze sântenia gîurămintelor; administraţiunea interióră nu suferia din partea sa nici greutăţi, nici piedici, şi dacă se videa abusuri, trebuia să se caute originea lor în politica cabinetului rusescu, sau în regimenu vătămătoru al fanarioţilor.

Actul de reformă prin care principatele aveau să capete o constituţiune mai aşa de liberală ca şarta francesă, era deja pe jumătate redigiatu în momentu întrării trupelor rusesci. Răpedele propăşirii ale civilisaţiunei romănesci făceau din actul acesta de reformă o necesitate fórte grabnică. O comisiune s'a fost numit spre acest scopu de cătră reposatul Domnitoriū Grigorie Ghica în 1827.

După cum am spus, comisiunea acésta fixasă deja principalele puncturi a le reformei, de aceea îndată ce armata împăratéscă trecu munții Balcani, guvernământul rusescu se grăbi de a propune acestei comisiuni pe consilierul de stat Minciaki, de consul general la Bucuresci și la Iași.

Basele constituțiunei ce decursă din lucrările acestei comisiuni au fost: alegerea princiului de cătră o Adunare generală extraordinară compusă de 190 membri; libertatea comerciului, înființierea tribunalilor civile și criminale după modul celor din Franția; organizațiunea unei armate, astăđi ca de 4500 ómeni, însă a căroro cadre potu a se spori după nevoile și îndămănrările țerei; responsabilitatea Ministrilor; dreptul Adunării generale de a cere comptu guvernului despre tóte actele séle; înființierea de quarantine și de cordóne sanitare; iată măsurile principale a le Actului solemnelă, care deschidea Valahiei o esistență nouă.

Totusi, alătura cu propăsirele aceste, se vėđu Curtea protectóre, cu tóta pretinsa sa mărinimie și filantropie, insistându și asupra primirei a vre o câteva puncturi, din care noi nu vom cita de cıtu pe cele două următóre:

1. Ca hotăririle Adunării generale, încuviințiate de Domnitoriū, să nu aibă putere

de lege de câtu după *ce se voră fi santionată de Sultană si de Rusia.*

2. Că inspectorul general al quarantinelor să fie numitū de Domnitorū, cu *înțelegerea consulului generalū al Rusiei.*

Așia, prin cel întâiū din aceste puncturi, dritul de sanctionare care s'au cuvenitu tot déuna, chiaru și în timpurile cele mai străbune, Adunărei generale împreună cu Domnitoriul și care era pururea cu sântenie respectatū de cătră suzeran, li s'aū răpitū prin o puternicie care se îngânfiază prin binefacerile respîndite asupra țerei, și care cu tóte acestea o lipsesce de aceia ce constitu-esce adivarata sa nationalitate, și pentru ca se đicem așia, Independentia sa, chiar în momentul cînd ea proclamă celū mai profund respectū pentru tóte drepturile séle.

Al doilea punctū aū avut de resultatu, de a lăsa alegerea inspectorului quarantinelor în dispositiunea consulului Țarului; de aceia se și numi Domnul Mauroș, consilierul de statu rusescu. Prin acéstă clauză perfidă, cheile frontierilor romănesci se aflaū în mânia unui strein, care ne fiind legatū cătră țeră, nici prin jurémentū, nici prin sentimentul de onóre, póte a se juca cu datorințele séle, după interesele private, saū după instructiunile primite de mai susu. Înapoirea pămănturilor

Brăili, a Giurgiului și a Turnului, este fără îndoială o mare binefacere pentru principat, dar este o mică compensațiune pentru drepturile acordate Rusiei despre care am vorbit. În adevăru, de ce importanță poate să fie acesta pentru o Provincie că ar avea mai multă sevă mai puțină întindere, când ea este pururea ősindită de a lîngădi în o servitudine înjosită, mulțămită nepăserei saș indolenței Europei? Se va privi însă, cu tôte acestea concesiunea acesta ca o lucrare a generosităței saș a dreptăței Împăratului Nicolai pentru a resplăti pe Valahia de pierderea unei părți mari a populațiunei sale, victima fometei și a ninorocirilor resbelului, și a jărtfei de ęece milioane de galbeni, saș în numărariu, saș în aprovizionări, ce Valahia și Moldova au dat în cheltueele resbelului din urmă.

Póte ca cineva să'si închipuască că închieroa păcei ar atrage după sine desiertarea Valahiei de trupele Rusiei. Îi eróre și aice.

Cetatea Silistrei, punctu centralu al principatelor, de și ea să găsesc pe malul dreptu al Dunărei, se află ocupată fără terminu (†) și chiar trupele destinate, a schimba garnizona, sunt împrăstiate în Moldova și în Vala-

(†) Acestă cetate, în fine nu s'au deșărtatú de cât de téma opiuniunei europene.— Nota editorului portofoliului.

hia, în timpul ce o cale militară este formată dealungul acestor principate și trecu mai chiar alături cu Capitalele lor, când dacă ea ar trece pe la Reni în Besarabia, ea ar fi mai scurtă cu mai multe zile de marș. Administrațiunea înaltă a țerei este încă tot în mânele Rușilor, care împrăștie favorurile și decorațiunile lor, înaintesc în ranguri oameni ruinați de datorii și care n'au alta de făcut, de cât să'si alegă trădarea și infamia, pe când ei înlătură cu mare îngrijire de la toate funcțiunile pe oamenii onesti, care aș scitutu să reziste seducțiunei și să'si păstrează integritatea caracterului lor.

În fine, silită de a desiarta Principatele și de a le întorče propria lor administrațiune, Rusia făcu să se numiască de Domnitori pe Alesandru Ghica la Valahia și Mihai Sturza la Moldova. Măsurile ce aș luatū Rusiea, pentru a nu se vedea înlăturată de la folósele ce ea căutasă de mult timp de a și le asigura, și pentru a înlătura punerea în lucrare a articulelor constituționale atingătoare de alegerea Domnitorilor, sunt o capo d'operă a politicei séle. Adunarea Generală nici odată n'ar fi alesu pe principele Ghica, omū cu totul devotat Rusiei, încât el s'ar fi cređut legatu de puternicia asta prin unū jurământu de credință, dară numirea acésta,

făcută de Pórta Otomană sub influința Rusiei, de și înzedar era de adreptul contrară vechilor capitulațiunii cu Romăni, precum și tratatelor de Akerman și de Andrianopoli, totuși ea aũ subsistatũ, ori cãt de ilegală aũ fost. Domnitorul Ghica se bucurasã, înainte a alegerei sale, de o reputațiune onorabilã, dar de abia ce el se așezasã pe treptele tronului, el se făcu culpabilũ de purtarea cea mai arbitrarã și de încălcarea mai multor articule din Regulamentul Organicũ. Încungiuratũ de netrebniçi curtesani, de miniștri incapabili sau uriți, el dãdu funcțiunile publice și militare într'unũ chipũ cu totul contrariũ sistemii prescrișã de Regulamentũ, și el aũ lipsit de rangul seũ pe unũ membru al Adnãrei Generale, în contra drepturilor celor mai sacre a le națiunei, și fãrã témã de a înlãtura cu totul mãrginirile puterei sale.

Totuși încercarea acẽsta aũ fost în totulu respinsã cu vrednicie. Nu voiũ mai cita alte fapte de asemenea, ce se repetã în tóteșilele. Din oinci oficeri superiori ai statului major al Domnitorului Ghica, doi numai sunt romãni; funcțiunile cele mai de cãpitanie sunt ocupate de oficeri rusesci care aũ intrat în serviciul miliției naționale.

Spiritul de perfecționãmẽnt, de naționa-

litate, și mai cu sémă spiritul de înstrucțiune nu aș avut pre multă trecere înaintea acestui Domnitor. Spre a le putea înlătura, el disvêlescè o energie pe care nu o întrebuintéază nici odată în alte afaceri ale țerei.

După ce am espusă evenimentele cele mai însemnate ce s'aș petrecutū în principate, de la cea din urmă învasiune a Rușilor, nu'mi remăne de cât'a supune în pucine cuvinte tabloul situațiunei de acuma al acestor țeri.

Valahia și Moldova aș acuma o populațiune mai de patru milióne, ele ar putea nutri de trei saș patru ori pe atăta. Valahia în particularū, din care abea a șesea parte este locuită, și a căruia pământū este pretutindene de o rodire minunată, fără pustiuri, fără molastini, bogată în chereste în părțile muntenoșe, avēnd riuri care cară aurū curatū, pôte trece pentru una din țerile cele mai favorisate de natură. Cătră acéstă mănoșie, care înlesnescè unū așa de mare numărū de obiecte de esportațiune și care, în lăuntru, nu cere de cât o aprovizionare în obiecte manufacturate, dacă noi vom adăugi o pozițiune escelentă care pune acéstă țeră în comunicațiune cu tótă Germania și marea Négră prin Dunărea, dacă noi vom arăta că porturile Brăila și Galațiū, înfăcioșiază unū limanū siguru bastimentelor ce-

lor mari și rivalizază deja în prosperitate cu Odesa, se poate judeca, dacă nisce asia folóse potu fi indiferente pentru politica europeană, și câtă importanția ar trebui a se pune de a nu se lăsa ca aceste țeri să cadă sub domnirea exclusivă a Rusiei. Populațiunea Valahiei, propășirile ei în civilizațiune, constituțiunea cu care ea au fost înzăstrată pe puterea vechilor tratate, toate acestea o chiamnă la o altă sórtă. Întindăși Rusia sceptrul seú de ferú asupra țărilor ce îi sunt supuse, ea va avea de domnit asupra unor regiuni îndestul de largi. Ambele principate Moldova și Valahia ar trebui de acum înainte a se afla sub protecțiunea puterilor celor mai luminate ale Europei, sau că aceste puteri să nu să uite de cât la folósele comerciului în general, ori la credinția cuvenită unei independinții consfințită de tratate, sau ca ele să privească în cât posesiunea acestor țeri de cătră Rusia iar servi planurile ambițioase, care de pe acum o facú săși întindă influinția armelor sale pe marea Négră și în Constantinopoli.

Protecțiunea Rusiei însamnă, relativă la aceste țeri, o posesiune anticipată, și câte căinți nu și ar pregăti óre puterile, care prin industria lor, sciințele și comerciul lor, sunt firesce dnușmané ale unui selbaticu și

resboitoră despotismă, dacă ele ar refusa să întindă mâna unui popor, care prin liberalitatea caracterului său, și prin norocitele calități cari îl deosebesc, aspiră mai cu seamă a intra în familia statelor libere și constituționale.

Proclamațiunea principiului Alesandru Ipsilanti, (1) adresată locuitorilor Moldovei prin care li anuncia că Grecia totă aș apucat armele spre a'si recăpăta neatărnarea.

În cuartira Generală din Iasi, 23 februarie
a. v. (7 Martie) 1821.

Locuitorii ai Moldaviei, noi vă facem știut că astăzi totă Grecia aș reaprinsă fachie libertății și s'arobitū jugul tiraniei; ea pretinde drepturile sale. Eū mă ducū unde vócea poporului mă chiamă; eū vă oferezū, atât din partea mea cât și din aceea, a compatrioților mei care se află acum aice, și pe care am onóre de a'ī comandă, asigurarea și garanția, că vă veți bucura de o deplină liniște, că persónele și avuțiile vós-

-
- (1) Maioru în unu regimentu de gardă în serviciul Rusiei, fiul lui Ipsilantu Vodă; el veni din Besarabia în Iasi, la 6 Martie, însocitu de o mulțime de arnăuți, punēdu sub sabie pe Turci.

În Moreea la 8 Martie arhiepiscopul Germano se îndreptă cu rescóla asupra Patrasului. În Țera-Romănescă, Tudor Vladimirescu, insurgentū dela mórtea Domnitorului Ales. Suțo, atăcă pe Turci din partea Bucurescilor. El aș fost descăpătinatū ca trădătorū din ordinele lui Ipsilante.

O rescólă sângerósă isbucni contra Turcilor în Galați.

tre vor fi respectate ; voi veți putea, dar, urma ocupațiunile vóstre ordinare fără a vă îngriji despre miscările mele, căci cărmuirea acestui principatū nu va suferi nici o schimbare, și legile care v'au cărmuitū până astăzi vor urma tot cursul lor.

Eu potū a vă încredința că Providința divină v'au dat în Domnitorul Mihaī Suțū, care vă guvernază acum, unū apărătorū al drepturilor patriei vóstre, unū părinte, unū bine făcătorū, el merită tóte aceste titluri ; unițivē dar cu densul, pentru a protegia fericirea comună. Dacă niscai Turci desperați ar face o incursiune pe pământul vostru, nu vă temeți, căci o *putere mare* este gata a pedepsi sumeția lor.

(*Subscrisū*) *Ales. Ipsilanti.*

Acéstă proclamațiune s'au publicatū în Gazeta de Viena din 29 Martie și în ácede Francfort din 2 Aprilie.

În 25 Martie, Mainoții avēnd în fruntea lor pe Pr. P. Mauromihali, publicară unū manifestū adresatū națiunilor Europei.

În 29 Martie, Reiz-efendi, ministrul Afacerilor Streine, preveni pe ministrii streinī că Pórta era obligată, din cauza fugei a mai multor din supusiī seī pe vasele streine, de a întrebuița drepturile ce'i acordă tratatele, de a pune să se viziteză tóte bastimentele streine plutindu în Dardanele. Neînțelegerile particulare cu Rusia suntū născute la 29 Aprilie cu ocasiunea arestărei lui Danesi negociant grec sub protecțiunea Rusiei. În 7 maiu ambasadorul rusescū dădu o notă în acest obiectū. — Pórta punēndū pedicī liberei circulațiunii a bastimentelor Rusiei, D. Strogonof, mai dădu o notă în 12 maiū.

Asfelū sunt circstanțele începutului Eteriei.

*Proclamațiunea lui Tudor Vladimirescu, șeful
însurgenților din Țera Românească, către locui-
torii din București.*

București în 17 (25) Martie 1821

Fraților! Eū sciū că voi cunoșteți dorințele poporului acestui principatū. El voesce restabilirea drepturilor care ni s'aū fost acordatu odinórá de către cea mai puternică împărăție, și care ni s'aū fost răpitū de atunci de către boeri uniți cu feluriti Voevođi, saū că aū fost ele întrebuințiate numai în folosul lor. Tot acesti ómenī se refuză încă și astăđi cu nătangie de a ni lăsa să ne bucurămū de drepturile nóstre. Din acésta s'aū iscatū o miscare a poporului care s'aū întrunitū în numărū de sese-spre țece miī.

După ce ei aū cuprinsū cinci județe din colo de Oltū, s'aū înaintatū până la Pitesci și Rusii de Vede; o parte s'aū îndreptatu către munti spre a merge la Focsianī. Principala putere este astăđi la Colentina; unū detașementu s'aū trimis la Cotroceni, din naintea Bucureștilor, și unū altul spre satul Cioro-gărlă; cu toți se îndréptă către Capitalá, unde aū a se întruni toți locuitorii pentru a ascepta sosirea comisarilor Porței. Ei vor lua de bună sémă, în considerațiune ninorocita nóstră stare, ni vor întorce drepturile nóstre și ni vor da o constituțiune bună.

V'am mai anunțiatu la 8 (20) martie pentru ca să faceți pregătirile necesarii și să'mi trimiteți deputați înzestrați cu îndestule puteri; dar vedū că nimică nu s'aū făcut.

Totuși fiind că n'am sosit înaintea acestei capitale de cât prin harul și cu ajutorul divinei Providenții, implinescu din nou datorința mea dăndu-vă stătuire frățiască de a'mi trimite câtu mai îngrabă unū înscrisū iscălitu de tôte corporațiunile și stările lumesci și bisericești, precum și de ostașii cari se găsecū acum în Bucuresci, pentru că noi să putem judeca despre înterul ce voi aveți la binele general.

Nu se pôte numi amicū al patriei sale de cât numai acela care este unitu cu poporul pentru căpătarea drepturilor sale; și acela trebuie, privitū ca unū neamicū, carei contrarū fericirei generale. Să sciți ca acei cari se vor uni cu poporul nu vor ave nimicū de temutu, fie ei boeri, ostasi saū orī ce; însă și acela care ar urma o sistemă contrariă se va căi în veci.

(Subscrisu.) *Sulgerul Tudor Vladimirescu.*

(Publicată în Gazeta de Augsburg din 28 Apr.)

*Proclamațiunea princūlului Al. Ipsilanti,
cătră locuitorii de Bucuresci.*

Quartira Generală Grécă dela Mizil.
în 18 (30) martie 1821.

Cutrierându Dacia m'am convinsu cu o fôrte mare supărare, că voi ați părăsit capitala vóstră, și că v'ați înprăstietū. Locuitorii ai Bucurescilor! patria vóstră, națiunea vóstră, toți ómenii bine cugetători descuviințiază purtarea vóstră. Patriotismul ómenilor generosi nu se arată de

căt în înpregiurări ca acestea. Dacă sprijinitorii patriei dau unŭ asia exemplu, ce va face dară poporul?

Nobili locuitorŭ ai Bucurescilor. înturnațivă pe la vetrele vóstre. Interesul patriei vóstre, a poporului vostru, însasŭ interesul vostru, totul vă îndemnă a intra în capitală, căci este vorba, de norocirea viitoare a națiunei vóstre, și óre cine nu va voi să confăptuiască la acésta? Dacă s'ar afla vre unul, acela merită să fie stersŭ din lista căpeteniilor poporului! Patria îi va cere samă despre nepăsarea sa; să fie el bine încredințiatŭ că temerile sale sunt himerice, și că noi suntem decisi a perde viața, mai înainte de a se vărsa o picătură de sânge a vre unui locuitorŭ al Daciei.

(Subscrisŭ,) Al. Ipsilanti.

*(Estrasu din Gazeta de Augsburg din
28 Aprilie 1821.)*

*Jurământul pe care princiul Ipsilanti au
ordonat să facă trupele sale.*

Ca crestinŭ ortodoxŭ și fiŭ alŭ sfintei Biserici a Răsăritului, jurŭ în numele lui Dumnezeu a totŭ puternicŭ, în numele Domnului Nostru Isus Christos, și în numele sfintei Treimi, de a rămănea credinciosŭ religiunei și patriei mele; eŭ jurŭ de a mă uni cu toți frații mei creștini, pentru libertatea patriei nós-

tre; eũ jurũ de a vãrsa ultima picãturã din sãngele meũ, pentru apãrarea religiunii mele și a patriei mele; eũ jurũ de a muri cu frații mei pentru libertatea patriei mele; eũ jurũ de a ucide pe însuși fratele meũ, dacã va fi trãdãtorũ de patrie; eũ jurũ de a mẽ supune sefilor mei pentru apararea patriei mele; eũ jurũ de a nu mẽ mai uita nici de cum înapoia mea pãnã ce nu voiũ fi alungat pe neamicul patriei mele și al religiunii mele; eũ jurũ de a apuca armele în'tõte ocaziunile, când voiũ afla cã unũ corp de creștinĩ merge contra tiranilor nostri, și de a ația pe amicii mei și pe cunoșcințele mele sã mẽ urmezã; eũ jurũ de a nu vedea nici odatã pe Turcĩ, neamicii nostri, de cãt cu urã și desprețũ; eu jurũ de a nu depune armele de cãt când patria mea va fi mãntuitã și neamicii seĩ esterminați; eũ jurũ de a versa sãngele meũ și de a învinge pe neamicul religiunii mele, saũ de a muri martirũ pentru Isus Christos; în fine eũ jurũ pe sf. Taine ale împãrtãsirei, și sã nu aibu parte de dẽnsele, la darea sufletului meũ, dacã nu voiu îndeplini tot ceia ce am promis înaintea icõnei Domnului Nostru Isus Christos!

Proclamațiunea princiului Ales. Ipsilanti, chemãndũ pe națiunea Grécã la arme contra Turcilor.

Quartira Generalã din Iasi, 24 (5 Aprilie.) 1821.

La arme! la arme! voinicĩ Grecĩ! momentul aũ sosit; sã combatemũ pentru religiunea nõstrã și pa-

tria noastră. Popóarele civilisate ale Europei, combătându pentru drepturile lor, ni îndémnă de demult, prin esemplul lor, de a le imita. De și folosinduse de unú óre care gradú de libertate, ele s'aú silitú neîncetatú de a o mai spori. Acesteasi popóre, ațintindusi ochiú lor asupra noastră, se miră de lenevirea noastră. Astăđi când toți compatrioții nostri ni ascéptă, și când Sirbiú, Sulioții și tot Epirul resculat ni chiamă, faceți ca sunetul trâmbișilor noastre și vuetul armelor noastre să resbubue în tótă Grecia. Tiranii nostri, tremurândi și paliđi, vor fugi din naintea noastră. Făcândune vrednici de strămoșii nostri și de seculul în care trăimú, noi vom căpăta bunavoința a națiunelor civilisate și chiar ajutorul lor. Amicii arđenđi de libertate, tóte inimile generóse nu vor întărđia să viuă a lua parte la nobila noastră întreprindere. Voi veți videa chiar mai mulți din neamicii vostri, îmboldiți de dreptatea cauzei noastre, părăsindú stindardele lor și venindu-să se așeză sub ale noastre. Înfăcioșezise ei cu tótă franchetiă! Patria îi va erta si'i va lua sub egida sa.

Cine ar putea dar să opriască brațele vóstre? Neamicul nostru este codardu și slabu; Generalii nostri sunt ghibaci și toți concetățanii nostri pătrunsi de intusiasmul cel mai viu. La cel întâiú avént al falangilor noastre. voi veți videa îmbătrânitele colóne ale despotismului picândú înaintea drapelilor noastre victorioase. La cel întâiú semnal datú de trimbișele vóstre, va respunde ecoul țermurilor mării Ionice și ale mării Egeice. Marina tuturor insulelor noastre, care, în cursul păcei, scia să facă comerciú și să combată,

va duce spaima și mórtea în tóte porturile supuse tiranilor nostri. Ce inimă ar putea rămâne surdă la apelul patriei? La Roma, unú amicú al Cesarului, scuturând hlamida însăngerată a acestuí resboinicú, ridică tot poporul. Ce veți face voi Grecilor, la privirea chiar a patriei vóstre cruzată de sânge, și sfâșietă de mânele barbarilor.

Întoarceți privirile vóstre în jurulú vostru, ochii vostri nu vor întâlni pretutindenea de cât scârbiciunea cea mai profundă. Aicea sunt templele nóstre profanate și spurcate; colo femeile și copiií nostrii espúși trătărilor celor mai uricioase; casele nóstre jăfuite, țarinile nóstre pústiite, și noi inșine (trebuie a o spune), înjosiți la conditiunea cea mai servilă. Este timpú, în fine de a resbuna sfânta nóstră religiune și frumoasa noastră patrie de disprețiul sacrilegú alú barbariloru. Dintre noi cel mai nobil va fi acela care va apara drepturile nóstre cu mai mult curagiu. Natiunea, adunată prin notabilií seí, va forma unú consiliú înaltú; tóte faptele nóstre vor fi supuse actelor ce el li va decreta.

Să confăptuimú dar la acest scopú într'o unire comună; cei bogati prin averea lor, șefii bisericeí prin nobilitate, și sfaturí. Că toți aciea care în diua de astăzi, se găsescú în serviciulú puterilor streine, după juste mulțiámiri, să se grăbiască de a părăsi totul spre a sbura în apărarea țerei lor, și să vină cu noi pe aceeași cale de glorie și de onóre.—Cari sclavií mărșiavi și mercenarií vor cuteza sa ție peptú unui poporú care se ridică pentru neatárnarea sa. Să imitămú combaterile iroice a le strămosilor nostri; să imi-

tămă pe Spania, care cea din tăiū rupsă legioanele, până atunci neînvinse, a le unui despotū înfricosatu.

Prin concordia generală, prin supunerea la legi si ascultarea seşilor, prin curagiū si fermeta-te, biruintia noastră este asigurată; ea va încununa lucrările noastre iroice cu lauri neperitori, si va sepa numele noastre în templul imortalită-ţei, spre a fi esemplul generatiunilor viitoare.

Patria va hărăzi ca recompensă, copiilor seş vrednici si ascultători, premii de glorie şi de onóre; dar tot ea va declara de degeneraţi si de viţă asiatică, pe acei carii vor fi surdi la ape-lul seş, si'i va declara, ca trădatori şi supusi bajocurei si blăstămului posterităţei.

Să invităm dară, o bravilor si generosilor Greci! să invitămū de a doua óră libertatea să între în pământul clasicū al patriei noastre.

Să combatemū între Termopile şi Maraton, si pe mormintele strămosilor nostri, care aū perit acolo pentru a ni lăsa liberi si fericiţi. Sâugele tiranilor este plăcutū umbrelor lui Epaminon-da, lui Trasibul, lui Armodius, lui Aristoghiton, lui Timoleon cari aū mântuit Corintul si Siracusa, şi mai cu sémă lui Miltiade, lui Temistocle, lui Leonidas si celor trei sute de Spartanī, care aū dumaticat în bucăţi armatele nenumarate ale Persilor barbari.

Acum trebuie să estērminămū pe urmaşii lor, încă mult mai barbari şi mai codarđi.

La arme, amicii mei! patria vē chiamă.

AL· IPSILANTI, general regent al guvernamentului.

*Declarațiunea Împăratului Rusiei în cauza În-
treprinderei lui Ipsilanti. (†)*

29 Martie 1821

1). Prințul Al. Ipsilanti va fi stersă din ca-
drelor serviciului Rusiei.

2). I se va declara că M. S. împăratul descu-
viințază formală întreprinderea sa, și că el nu va
pute nici odată a se accepta la nici un ajutoră
din partea Rusiei.

3). Ordinele cele mai precise se vor comunica
contelui Vitgenstein, comandantul an sefă al tru-
pelor rusești de pe Prut în Besarabia, de a ob-
serva cea mai strictă neutralitate în privirea
tulburărilor ce aă isbucnită în principate, si de
a nu lua, sub nici ună pretestă, nici o parte di-
rectă sau îndirectă.

4). Hotăririle acestea se vor împărtăsi Ministru-

(†) Documentulă acesta n'aă fost publicată într'o formă
oficială : se pare că el aă fost afișatū de consulul
rusescū la Iași, și că el aă fostū însocitū de o invi-
tare cătră Moldoveni de a intra în datorințele lor.
(Gazeta de Augsburgū din 10 maiū.—Să se vadă și
declarațiunea finală a Congresului de Laibah în care
se blaméză acéstă resculare). Mai înainte principl
Al. Ipsilanti scrisese împăratului, spre a'î cere protec-
țiunea sa. Nu ne-am putut procura acéstă epistolă, nici
ordinul de ăi a lui Ipsilanti din 13 martie, prin care
el celebréză invîngerea de la Galați. El și Domnitorul
Suțu aă fost anatematizați de patriarhulū și sinodul
grecescū, după stăruinția Porței. Patriarhul aă fost
măcelat în ăioa de Pașci cu o parte a membrilor și-
nodului. Rămășițele Patriarhului Grigorie aă fost
înmormântate cu mare pompă bisericească și militară
în Odesa.

lui Rusiei din Constantinopoli, cu ordin de a le face cunoscută Porței, și de a re'noi în acelașu timpŭ lângă dânsa asigurările france și leale care i s'au fost datu cu ocasiunea rescólei din Valahia.— Baronul de Strogonof va declara anume că politica M. S. Împăratului este și va rămănea streină de întrigile cari ar putea amenința și de a tulbura liniscea vre unei țeri; că orî ce împărtășire în miscările de asia natură ar fi contrarie curatelor intentiuni a le împăratului, și că în relațiunile sale cu Pórta, M. S. n'are altŭ scopŭ, nici altă dorintiă de câtŭ mănținerea și stricta esecutare a tratatelor ființide între ambele puteri.

(Observatorul austriacŭ).

Ordinŭ de ȕi a Împăratului Rusiei, care sterge pe prințul Al. Ipsilanti din cadrulŭ serviciului Rusiei.

Palatul Țarscoe Selo, 14 august. 1821.

Prințul Alesandru Ipsilanti, adiotant al generarului de cavalerie Rajevski, și major al regimentului de husari a gardei, este sters din lista de serviciŭ.

(Gazeta de Petersburg din 22 Sept. și Ziarul Debatele din 16 Sept.)

Cuvěntul prințului Ipsilanti adresat companiunilor seș, după publicatiunea proclamatiunilor rusesci.

Soldați, care ați îmbrăciosiatŭ cauza sfântă a

măntuirei Greciei, voi ați auzit declarațiunile făcute în numele unuia din cei mai puternici monarhi. Si eu vă declar că nici unul din suveranii Europei nu va cuteza să meargă contra voastră. Care dintre dănsii va suferi ca istoria să dică într'o zi de densul, că el auzi atacat pe Greci în momentul când ei mergeau să apere sânta lor religiune si frumoasa lor patrie, de atentaturile sacrilege ale barbarilor, pe care Europa creștină si civilizată îi descuviintiază? Dar să ne închipuim că toate acestea ar fi cu putință, noi suntem pre înaintați pentru a ni trage acum în dărăptu. După ce am compromis natiunea până într'atata, ar fi lașitatea ce mai infamă de a mai voi să trăim după catastrofa patriei noastre. Totuși, eu nu fac acum de cât a vă rosti sentimentile ce mă însuflețesc. Dacă ănsă se află între voi persoane care se nu le împărtășiască, acia să treacă în stânga; ear acei ce stăruesc în cele din taiu a le lor simțimente, să treacă din partea opusă.“

Totă armata trecu la dreapta strigând: „Mai bine mărtea de cât o astfelu de bajocură.“

Proclamațiunea prințului Ipsilante licenciând pe Grecii resculați întruniți sub ordinile sale.

Rimnik în 8 (20) Iuniu 1821.

Soldați! ba nu, eu nu voi pata acestu nume atât de frumos si atât de onorabil, aplicându-vi-lu. Turmă lasia de oameni servili, trădările si complotile ce voi ați urditu mă șilescu de a vă părăsi. De astăzi înainte ori ce legătură

entre voi si mine este ruptă. Voiu purta numai în fundul sufletului meu rușinea că v'am comandat. Voi ați călcat în picioare jurămintele vóstre; voi ati trădat pe Dumneđeū si patrie; voi de asemenea, m'ați trădat si pe mine în momentul în care speram de a învinge saū a muri glorios cu voi.

Mă dispartū de voi (1); ducetivē, alergati la Turcī, singurii amici vrednici de simțimētele vóstre. Esiți din păduri, scoborițivă din munți, ducețivē de vē întruniți cu Turcīi, sărutațile măna de unde ctrge încă sângele sacru al sefilor înalți ai religiunei nóstre, a patriarhilor, a arhiepiscopilor si a miī alții din frații nostri nevinovați pe care iaū măcelăritu cu neomenie.

-
- (1) Trecēnd pe pământul austriacū, Ipsilante aū fost aruncat în cetatea Muncacī. Art. 9 al tratatului de Carolviti, între Pórtă și Austria, declară că nu va fi permisū, dintr'o parte saū alta, de a acorda adăpost si protectiune reilor, resculătorilorū si nemultiămiților, si că fiecare parte va fi obligată de a pedepsi pe acia ce ea'ī va găsi pe teritoriul seū, *chiar când ei ar fi supusī a acelei lalte părți.*

Totusi Pórtă, în 1718, refusă de a da Austriei pe Racoți si pe Ungurii fugari; dar art. 14 al tratatului de Pasarovițū confirmă astă clausă al aceluī din tăiu tratatū, care primi o din nou confirmatiune a art. 18 a păcei de Belgrad în 1739.

Nu se găsece nici o clausă asemenea în tratatele celor-l-alte puteri cu Pórtă. Art. 18 al tratatului de Belgradū, între Rusia si Pórtă, aū consacrat unū principū de protectiune cu totul opusū. Acest artiolū cuprinde că toți rebelii etc. vor fi dati, saū alungați, afară de acia ce se vor face orestinī în Rusia si mahometanī în Turcia. Tratatele cu Francia nu cuprinde nici 'o urmă de o asemine îndatorire.

Da, alergați să cumpărați sclăvia voastră cu prețul vieții voștre, cu prețul onoarei femeilor și copiilor vostri.

Iară voi umbre ai adiveraților Elini ai batalionului sacru care, trădați, vați sacrificat pentru fericirea patriei, primiți prin glasul meu mulțămirile națiunei. Eneă câteva zile, și monumentul, care va fi ridicat în memoria voastră, va comunica numele voștre viitorimei celei mai îndepărtate.

Numele acelor care au continuat să amănă rămâne credincioși amici până la urmă, sunt scrișe în fundul inimei mele cu trăsături de foc; amintirea lor va face mângăerea restului vieții mele.

Aruncă desprețului omenilor, resbunării divine și blăstămului națiunei pe sperjurul și trădătorul Caminar Sava, pe dezertorii și autorii dezertării a altora, pe Duca fiul lui Constantin, pe Vasilie Baraș, pe cei doi fanarioți Georgie Manu și Grigorie Luțo, cum și pe Neculai Șcufo, om cu moravuri depravate.

De asemenea stergă din cadrul serviciului pe Vasilie Carabia, pentru neascultarea sa, și purtarea sa neregulată.

Ales. Ipsilanti

(Monitorul din 15 August.)

Proclamațiunea lui Ipsilanti, adresată Mitropolitului, episcopilor și boerilor țerei Romănesci.

Cuartira-generală din Roman, 17 martie 1821.

Sunt convinsă că Domnia v^ostră aveți acum cunoștința despre întreprinderea formată pentru mântuirea Greciei, și că, în ambele principate Moldova și Valahia un^u însemnător număr de Greci vor lua armele pentru a intra pe pământul sacru al țerei lor, și acolo, uniți cu frații lor, vor combate pentru drepturile lor naționale. Aceste corpuri militare (conform^u proclamațiilor mele de mai înainte, de pe care alăturăz^u aici câte va esemplare), vor privi pe locuitorii Moldovei și ai Valahiei, ca pe frații lor, și vor respecta pururea persoanele lor și proprietățile lor. Cea mai bună dovadă de ceia ce dicit^u este buna ordine care a^u fost observată în cursul sederei mele în Moldova. Însă astăzi am fost cuprinsă de mierare când am aflat de fuga ce fără de scop a locuitorilor din Buzeu și Râmnik. Înriurirea ce aceste temeri pot^u să aibă asupra întregii țeri, mă îndeamnă a vă ruga din nou să fiți liniștiți și fără temă, și de a vă pofti să faceți cunoscut^u tuturor locuitorilor și tuturor negușitorilor, că ei nu trebuie să se temă nici de cum că vor avea vre o supărare în țara lor. Fiți încredințați de asemenea că puternicia cea mare ce ocrotesc^e aceste dou^e principate, nu va îngădui nici de cum ca barbarii să vie în țerile v^ostre. Spre acest sfârșit, E. S. generalul an șef, contele Vitgenstein, nu numai a^u primit ordin de a conduce spre frontieră trupele ce el comandă pe teritoriul Varsoviei, dar ele sunt chiar

în marșu. Prin urmare nu mă îndoiesc că Dumnevoastră, din nou alesă pentru a forma autoritățile patriei voștre, nu veți veți grăbi, ca buni patrioți, a pune, făcând să se publice proclamațiunile mele, unū termenū acestor bejăniū și acestei fugi asia de vătămătore locutorilor.

Asigurați din partea mea pe toți compatrioții voștri că ei n'au cel mai micu lucru de temutū, și că astfel ei potū rămănea liniștiți în locuințele lor. La sosirea mea, voiū dovedi adiverul diselor mele. Însă trupele grecesci au să trecă prin țara Romănescă; este foarte neapăratū de a le pregăti provizii și quartire în drumul lor; căci, afară de divisiunea acēsta, voiū trece cât de curând cu tōtă armata grecescă.

(Din Țiarul *Debatele* 21 maiū).

Firmanul adresat lui Kihaiia-bei asupra tulburărilor din Țera-romănescă și Moldova.

Constantinopoli, 26 Djemacral-Ağir 1236.

(30 martie 1821).

Cu toți cunoscū evenemintele ce s'au urmat în provinciile Moldova și Țera-romănească, și viclenia neveghiată a națiunei grecesci. Trebuie a spera în Dumneđu că ordinea nu va întârđia a se restatornici. Totuși este neapărat ca fie care Musulman să începă a se deda cu împrejurările de faciă, care impunū nevoia de a renuncia la plăcerile vieței sociale, devenite în genere de mai mult timpū o adoa natură, pentru a se deprinde cu viața din tabără, stare

primitivă a națiunei, și de a conforma puțin câte puțin moravurile séle cu acelea ale strămosilor noștrii. Este de asemenea neapărat ca ministrii, împărăției, funcționarii și împegații biurourilor să renunție la orî ce risipă, și să se deprindă cu acéastă schimbare în moravuri, începëndu a'si căpăta arme și cai.

Iată însesî cuvintele hatiserifului dat în acest caz :

„Infideliî, marturî urmărilor neregulate la care
„se dedă ministrii și funcționarii împărăției mele,
„și prevēdëndu că ei nu vor întimpina nici o
„împrotivire din partea lor, aū avut sumeția
„a se abate la aceste răutăți. De și faptele aceste
„sunt cunoscute de cei mari, de ministrii și de
„toți împegații împărăției mele, totusî nu'î vedū
„să puie mai multă răvnă spre înlăturarea lor.
„Ordini, deci, să se dee tuturor claselorū. Im-
„pegații biurourilor se ducū de abia la trei ore
„la posturile lor, nu asia se caută de trebî. Tôte
„momentele nu sunt făcute pentru placere : eată
„le urmările cele triste. Deriderile reciproce a
„cățva netrebnicî, și libertatea ce'sî eaū de a
„censura purtarea unul altuia, aū produsū o re-
„célă între Musulmanî. Acei ce nu vor schim-
„ba ast feliū de traiū, care fără privință cătră
„preceptul ce'î face să socôtă pe orî și ce musul-
„manū, ca frate, vor mai păstra ură, vor pune
„trândăvie și nepăsare în îndeplinirea îndatori-
„rilor lor; acîi cariî vor veni târđiū la posturi-
„le lor, cari se vor censura între dênșii, nu le
„voiū adresa mai multū inputări, ce îi voiū da în
„sama calăului. Ei se deschidă bine ochii; im-
„prejurările de față nu se asamană nici de cumî.

„cu acele din trecut: acum este vorba despre
„religiunea noastră. Intențiunea mea împărătească
„este de a'mi căsciga inimile adiveraților musul-
„manî, și de a mă face folositoriu legei lui Ma-
„homet. Facă ceriul ca cu toții să fie cu pri-
„vighere! Așa se fie!“

Copii de pe voința suverană, fiind adresate,
tuturoru prin firman; caută de a împărtăși a-
ceste fapte ministrilor, șefilor de miliții și altor
împiegați, recomandându fie-căruia de a renuncia
la plăceri, de a'și procura arme și cai, și de a
se conforma în totul hatîșerifului; ia aminte să
nu te abați de la cuprinderea lui.

(Diarul *Debatele* 17 Maiu.)

Proclamațiunea Prințului Al. Ipsilanti, pentru nebântuirea Moldovei.

Quartira generală de la Târgovisce
18 Maiu 1821.

Frați, și compatrioți din Iași și din tótă Mol-
dova! Desordinile ce s'aũ urmatũ în Moldova
de când am părăsit acestũ principatũ aũ ajunsũ
la cunoșcința mea; prin urmare, trimitũ acolo,
pre generalul armatei, prințul Cantacuzen, cu
deplină putere de a conduce, în acéstă țară, a-
facerile patriei nóstre, și de a restatornici ordinea.
Prințulu acesta să fie pentru D-vóstră ca unũ
altũ eu-ĩnsumi; ascultați'l și uniți-vẽ cu dẽnsul
ĩn tóte ĩntreprinderile ce el va forma spre a a-
junge acest scopũ.

(Diarul *Debatele* din 9 Iulie.)

Proclamațiunea Prințului G. Cantacuzen cătră Moldoveni.

1 Iunie 1821.

Armata grecescă ce se află în această țară m'aŭ informatŭ de daunele ce s'aŭ cășanată în parte de Turcî, și în parte chiar de Grecî, cari îndepărtându-se de la corpul lor principal, s'aŭ dedat la escese în mai multe locuri. Scirea acésta care m'aŭ întristată prea multŭ, m'aŭ silitŭ de a veni în părțile vóstre, saŭ pentru a aduna pe Grecîi imprășciați, și de a'î împedeca să supere mai multŭ pe locuitorî, saŭ pentru a asigura pe localnici contra năvălirilor Turcilor. Prin acésta eŭ facŭ cunoscutŭ, și cărmuirei, pentru ca ea să întrebuițează de asemenea din partea sa tóte mijlócele putincióse, spre a restatornici líniscea așa precum ea esistă mai înainte. Corpusul meŭ nu va bântui pe locuitorî; el nu va cere nimică mai multŭ peste articolele neapărate pentru întreținerea ómenilor și a cailor; și pentru a înlătura ca nici unŭ locuitorî să nu fie mai împovorat de câtŭ altul, el va lăsa în îngrijirea cărmuirei împărțala acestor prestațiuni.

Prințul Georgie Cantacuzino-Delénu.

(Ziarul *Debatele* din 9 Iulie.)

Firmanu cătră Caïmacanul Moldovei Ste- fan Vogorides.

Iași, în 24 August 1821.

Stefanaki, caïmacanul actual al Moldovei, tu, cari prin dreptatea ta, estî unul din cei întâiŭ

ai poporului lui Mesia (finele tău să se încheie cu bine,) trebuie ca tu se sciï, că cu ajutorul milostivului Dumnezeu, apostatăii și pricinuitoarii întâmplărilor contrarie liniscei publice, care au intrat în Moldova, au priimit pedepsa ce ei meritară, și că țera acésta se bucură acum de ceva odihnă.

Toți locuitorii probi, credincioși și nevinovați din politiile și ținuturile acestui principat, cari numai de frica reilor, s'au refugiat în statele vecine, pot dar acum să fie asigurați că ei nu mai au de ce să se îngrijască, nici pentru viața lor, nici pentru averea lor și proprietățile lor, privilegiile și legile țerei fiind confirmate în întregimea lor. Fie care este dar obligat de a intra în patria sa, spre a trăi într'o linisce care nu va fi nici de cum tulburată, și ași căuta de comerț, de industrie și de agricultură.

Tu vei avea îngrijire de a linisci pe toți, de a rechiama locuitorii împrăsciați, și de a da fiecăruia asigurarea că se vor ține cele făgăduite. Datorința ta va fi încă, până ce se va face rânduirea și sosirea Domnitorului, de a regula toate trebile iconomice și politice ce se vor arăta în principat, de a te ocupa cu activitate, și conformându-te legilor și datinilor țerei, de a administra veniturile Domnitorului și de a le regula întrebuințarea. Astfel este voința nestrămutată a suveranului nostru, și în înțelesul acesta s'au espedat ordinele necesarii pentru a fi puse în execuțiune. Prin urmare tu vei pune toate îngrijirile tale de a păzi cu esactitate intențiunile împăratului care ți se vor împărtași.

(Observatorul Austrian din 5 Septembrie).

Hatișeriful Sultanului adresat Pașei din Moldova.

Publicată în Iași la 26 August, (7 Sept.) 1821.

Honorabili boieri ai țerei, înțelepți judecători și administratori ai poporului! Voi, însercinați cu privigherea tuturor locuitorilor, de a'i ocroti și de a face fericirea lor, și cărora Creatorul le-a dat diferite daruri! Voi, Ali, muhafisul de Brăila; visirul meu Iusuf, pașa și muhafisul de Varna, comandante an șef al armatei noastre în Moldova; visirul meu Salih-Pașa, el, cel mai credincios și mai nobil funcționar între toți ația ai imperiului meu, căruia noi iam dat deplină putere spre a mulcomi tulburările în Moldova! Voi toți împreună primiți ordinele mele înalte, și să știți că fiul obrasnic al lui Ipsilanti, pre care noi l'am îndepărtat, și trădătorul Mihaiu Suțo, prințul de Moldova, amândoi de o potrivă neleali, aruncându țera asta în nenorociri și în cea mai mare confusiune, era de datoria noastră de a ne sili să ferim de orî ce nenorocire acest popor de raiale, pe care Dumnezeu ni l'a încredințat, de a aședă lucrurile în starea lor de mai nainte, și de a restatornici ordinea și fericirea. Prin urmare, noi am pus toate puterile noastre, pentru că cu ajutorul lui Dumnezeu, să curățim țerile aceste de tot ce este reu în trânsele. Dar tot odată noi am aflat că căți-va dintre soldații noștri s'a făcut culpași ținându o conduită desfrânată și contrarie cu orî ce justicie, aș pus mânia pe proprietățile boierilor noștri, saș în Iași, saș prin împrejurimi, și facă ce ei voiesc cu dênsele. O astfel de

purtare este cu totul opusă datorințelor lor, înțeleptelor noastre hotăriri și sfinteii voinți a lui Dumnezeu. Toți bunii și bravii janiceri care n'aũ luatũ nici o parte la aceste escese, și care n'aũ nimicã a'și imputa, conservã drepturile lor la stima nõstrã. Dar cei-l-alti, cari aũ uĩtat tóte îndatoririle lor și necunoscutũ tóte raporturile politice, trebuescũ a fi priviți ca surđi și rebeli la glasul datoriei. Este regulat, prin sãnta fetva și ordinele ce noi am datũ, cã toți Grecii raia care aũ fãcut causã comunã cu toți rebelii apostatĩ, și cari aũ luatũ în cãteva provincii armele contra musulmanilor, trebuie sã plãtiascã cu averea și viața lor o astfel de purtare. Dar noi numãrãmũ, ca și mai înainte, în numãrul credincioșilor nostri supuși, si noi luãm sub puternicul nostru scutũ pe toți cei-l-alti care n'aũ luatũ parte la nerãnduele și aũ remasu credincioși datorințelor lor, cum și pe acia cari, dupã ce aũ luatũ dintr'untãiũ partida apostatilor, s'aũ cãitũ mai în urmã, și s'aũ rugat de ertare; astfel este hotãrirea și voința nõstrã. Pentru ca ea sã se îndepliniascã, era nevoie de a alege unũ omũ leal și cuminte; de aceia îți și dãmũ pline puteri pentru a o esecuta, ție, care ești cunoscutũ prin alesele tale calitãți și hãrnicia neobositã, și noi acceptãmũ de la silințele tale cele mai bune rezultate. Prin hati-humaiumul nostru noi îți dãmũ tótã puterea, și te însãrcinãmũ de a te duce îndatã în Moldova, de a îmfrãna, îndatã cum vei sosi, purtarea nebuniascã și ne-supusã a soldaților, de a restatornici prin prudenciã, conform voinței nõstre, ordinea și linișcea și de a închizesui pe sermanele raiale des-

pre împilările armatei. Și voi de asemenea, vizirî însemnați mai sus, trebuie să vă siliți de a împedica, conform cu ordinele noastre, ori și ce felu de apăsare. Să pășiți cu o înțeleptă chibzuință la toate operațiunile acestea, și se respectați sfântul nostru semn.

(Diarul *Debatele* din 16 Octombrie.)

Firmanul marelui Sultană către guvernatorii din Braila și Pașa din Moldova.

Publicatū la Iassi 18 Octomvrie 1821.

Înalților, onorabililor și puternicilor consilierî, administratorî ai lumii, ómenî prudenți și pătrundători, plenipotențiarî îndestrați cu felurite daruri de împaratul cerurilor spre a conduce afacerile popórelor, tu guvernatore actualū și nazîrū al Brailei, Bachirū-Pașa și tu regentulū Moldovei, Vizirū al meu Salich-Pașa!

Înalta noastră Pórtă aū aflatū că în provinciile Moldovei și a Valahiei rebelii aū fost nimiciți, că câteva din credinciósele noastre raele au întratū în posesiunile lor, că altele suntū gata de a o face, și că acei ce o mai trágăneză, este numai din lipsa unui prințu domnitoriu, și că din acésta nu numai veniturile principatului, precum produsele de vămî, din ocne și din altele sunt paralisate, dar încă că cultura proprietarilor refugiți la Brașovū este într'o stare cu totul próstă. Aceste douē principate Valahia și Moldova, fiind socotite ca gránarele puternicei noastre împărății și înturnarea linistei și a sigu-

ranției supușilor noștri în aceste țeri fiind în-
aparat trebuitoare, noi am eliberat împreună cu
ai noștri înalți și distinși Plenipotențiarî, ordi-
ne care cuprindă că toți credincioșii și lealii
noștri supuși, care s'aũ adăpostitũ în statele ve-
cine, trebuie se fie asigurați de cea mai deplină
liniște, atât pentru persoanele lor cât și pentru
proprietățile lor, precum și pentru continuarea
privilegiilor lor, și că fie-care din ei trebuie să
se întorcă fără de tēmă la casele lor, și a se în-
deletnici cu cultura pământurilor lor. Tõte aceste
dispozițiuni trebuescũ a fi publicate, atât în ca-
pitală cât și în polițiile și satele țerei.

Lucrurile trebuescũ să steie în starea acésta
până la rânduirea Domnitorului, și până atun-
cea, plinũîmputerniciții vor strãnge veniturile
principatului, și vor cărmui țara după legile sa-
le. În fine, cum se vede prin raportul vizirului
regent al Moldovei, că în publicațiunile de mai
nainte, nu s'aũ vorbit nimicã despre boerî, și
că din astã împrejurare, ei facũ greutăți de a
se întorce în țarã; precum totũ odatã se arată
în representațiunile adresate de Caĩmacamulũ
Moldovei la Înalta-Põrtã, cum și dintr'o suplicã
subscrisã de unũ mare numẽrũ de boerî, că ei
aũ fost mai cu samã credincioși și inocenți, noi
vẽ însãrcinãmũ pe voi boerî de a face cunos-
cutũ aste ordine tuturorũ acelora ce'i privesce,
și de a însciința și pe toți supușii noștri. Grã-
biți-vã dar. fără distincțiune de rang, de a vã
folosi de ori ce ocaziune de a vã înturna în țara
võstrã. Cãci voința nõstrã este, ca toți supușii
sã se bucure de linisce și de siguranția, și nici
unul din trãnșii, ori de ce condițiune ar fi, dacã

este nevinovat și om de probitate, să n'aibă nimica de temut, dar el să pótă a se rezema pe tótă protecțiunea noastră împărătescă.

Asfel fiecare să'si îndeplinască datorințele lor; Voi sunteți datori de a împărtași ordinul de mai sus cunoscinței generale.

(Diarul de Francfort.—Monitorul din 25 Noembrie.)

Ordinul marelui Sultan către Jalif Pașa, comandantele gardei otomane trimisă în Moldova.

(15 a lunii Rutial-evel, 1237 a Egirei, pe la $\frac{1}{2}$ lui Decembrie 1821).

Hoții care nu de mult au fost împrăstieți prin înalta me putere arătându-se de curându în Moldova amu trimesu în îndurarea me pentru supușii mei, un corpusu de trupe cu scopu de a restatornici liniștea, vādend că poliția Iassi și satele Moldovei au fost suferit numerose perderi, și rajalele însemnate jăfuiră.

Cu tóte că eram sigur ca și cum aș fi fost de fața, că aceste trupe voru împlini datoriele lor către supușii mei, și că era cu neputință că ele să făptuească vre un excesu contraru voinței mele împărătești, și de și am fost convinsu că tu vei întrebuinta spre acest sfârșitu tóte silințele și îngrijirile tale, totuși, pentru ați înlesni un nou motivu de a reîndoi răvna, țam trimis, este cit-va timp, un ordin împărătesc prin un comisariu rînduit înadins spre acest scopu. Tu ai fost insercinatu de a lua măsuri pentru ca militarii se nu bintuiescă în nici într'un modu pe rajale, ca se nu se îngăduiescă nici o

faptă silnică pe moșiile Boerilor și că pacinicii lucrători de pământu se fie ocrotiți.

Noi credem dară în bună plăcere că, conform acestu firmanu, rajalele înaltei Porți s'aũ bucuratũ de mai multă linisce, siguranță și ocrotire de cât în timpul ospodariilor greci.

Considerândũ actele de violență și jafurile estraordinare ce făptuiră în contra rajaleloru hoții cariĩ aũ fost împrăștieți îndată ce ei s'aũ ivitũ, noi declarãmũ că este de datoria ofițerilor înaltei Porți de a'și pune tôte silințele lor spre a le da unũ ajutorũ priitorũ. Pe lângă aceste, Moldova și Valahia fiind întru câtũ va granarele Constantinoplei, îngrijiri pre care un guvernãmentũ parintescũ li datoresce supușilor sei cerũ, ca aceste principate, sã fie câtũ se pôte mai îngrabã, restatornicite în starea lor cea de mai nainte.

Este de prisosũ de a mai spune că singurul obiectũ al ordinei ce aĩ primit de a rămãnea cu trupele împãrãtesci în pozițiune în cari te aști, este pentru a apăra rajalele în contra a ori ce violinția și jãfuirĩ ; cãei astfel este voinția mea supremã. De asemenea sã scii că este contrariũ sãntei legi pre cât și plăcerei mele împãrãtesci, de a bãntui pe rajalele care trãescũ sub protecțiune Porței, și eũ cerũ inadinsũ ca militarii formãnd corpul ce comandezĩ, sã nu uite de feliũ datoriile lor ; ca ii sã nu'și permitã cẽ mai micã violinția cãtrã rajale, și cã acei cariĩ nu vor asculta aceste ordine sã fie pedepsiți dupã cum o meritã.

Ordinile supreme ce eũ am dat în acest obiectu aũ fost trimise pașei de Silistra și Comandanteluĩ de Vidin. Prin urmare, îți recomãndũ de a observa o conduitã egalã

cu aceia dictată în aceste ordine; este de a lua măsurî statornice pentru ca raiatele să fie în şiguranciã şi linistite, şi fiind că am presupus că sunt persoane cu plecări de a face silnicii, vă recomandă de a privilegia asupra lor, spre a li ţine în strună, şi de a li aplica pedepsele ce ei merită.

Purtându-te astfel, vei da dovezi despre ispita ce ai căpătată, precum şi de isteţimea ta că firăscă; şi mai pre sus de toate, vei pune că mai mare atenţiune pentru ca să nu se întample ceva contrariu acestor dispoziţiuni.

În această privire, vei primi firmanul de faţă, care renoesce în modul cel mai energic, ordinele date până acum. Presupunând că poate să se încerce de a întrubiinţia violenţă, aceia ce nu este de crezut, tu vei arăta răvna ta, pedepsind o asia întreprindere, şi vei face tot aceia ce esperinţia ta te va învăţia, şi credinţia ta îţi va dicta, pentru esecutarea ordinilor mele.

(Gazeta de Augsburg din 29 Ianuarie 1822)

Plănsorea locuitorilor din mai multe districte a le Valahiei, adresată Consulului rusesc, spre a reclama protecţiune Rusiei în cauza esceselor făptuite de Turci.

21 Iunie 1821.

Noi locuitori & &, plini de încredere în tratatele şi în protecţiunea Rusiei, noi am fost remasă privitori pacinici ai evenimentelor, ocupându-ne numai cu afacerile noastre domestice, când de odată Turcii veniră să jăfuiască proprietăţile noastre, să prifacă în cenuşă casele şi bisericile noastre, şi ceia ce este mai grozavă, a ucide pe

preoții noștri și alte persoane, pentru ca să poți trimite Sultanului un mare număr de capete de creștini, ca o dovadă de bravură. Perdere noastră se stie la mai multe milioane, și noi suntem ruinați pentru vecie. Prin urmare, vă rugăm, de a face să ajungă dreptele noastre plângeri la augustul nostru protector, pentru ca el să vină în ajutorul nostru, și să ne ferescă de o nimicire totală.

(Monitorul din 8 August.)

Nota Sublimei Porți către Ambasadorul Angliei despre numirea Domnitorilor la Țara-Românească și la Moldova.

(Constantinopoli 27 șeval 1237, 10 Iuliu 1822)

Înalta Pörtă, într'o notă dată de cât va timp ambasadorului Angliei lângă Pörta Otomană, amicul nostru pre alesu lordul Strangford, au declarat că, în urma îngrijirei ce ea au arătat totu deuna pentru mântinerea pacei și o sinceră amicitie cu Rüsia, pre cum și pentru linișcea generală, punându o băgare de sémă forte cu de amănuntul de a îndeplini tratatele esistände, și pe care ea au düs'o mai departe de cât altele ; pe lângă acésta ea și începuse a lua măsurı pentru a împlini în scurt timp făgăduințele sele atingătore de ambele principate.

Plin de încredere în împărășirile pe care Domnul Ambasadore, amicul nostru, ni au făcut în acéstă privire, atat mai înainte cât și în urmă ; considerându că momentul de a îndeplini făgăduințele atingătore de principate, întru cât va au venitü, precum și acela a îndeplinirei ce se ascéptă din partea Rusiei, adică : articolu ce

privesce estradițiunea refugiaților și desiertarea hotarelor din Asia: articolu care nu cere nici o disbatere oră interpretatiune ulterioară, acăriea esecutare n'aũ fost de cât amănată, și a căruia neesecutare aũ fost făcisũ până acum principalul motivũ pentru care însurețiunea generală încă nu s'aũ înădusitũ. Considerăndũ în fine că națiunea grécă, precum lumea o scie, stăruie într'o rebeliune făcisă și în reutatea sa; că prin urmare îndividiĩ acestei națiunii, chiar și acei cari n'aũ luat parte la revoltă, tot nu sunt fără bănuială, și, după principiile Guvernămentelor, nu sunt vrednici sub nici o privire de a ocupa funcțiunii de a le Statuluĩ. Pórta, după vechiul obiceiũ, aũ alesũ și aũ numitũ, dintre boerii pamăpteni ai principatelor, adică: Ioan Sturđa, boeriu născutũ în Moldova, de principe al Moldovei, și Grigorie Ghica, boerũ născutũ în Valahia, de princip al Valahiei. Dar, fiind că pe de o parte, etiketa de observat în privirea boerilor în acéstă resiedințiã împărătiacă, cere o svită numerosă și cerimoniĩ mari și că, pe de alta, boerii aũ venit aice cam sprinteni, și că prin urmare, ar măi trece încă câtva timpũ dacã s'ar observa tóte cerimoniile; se vor lăsa decĩ la o parte, și se vor trimite Domnitorii drept la Silistra, însociĩ fiind de doi mihmindari. Acole, E. S. Mehemed Selim Pasia, guvernatorul general al acestei politii, și ale ambelor maluri ale Dunărei, va publica numirea lor și'i va înbrăca cu caftan, făcându-se și tóte cele cuvenite. Când ei isi vor forma curtea lor, se vor trimite în Capitalele respective a le țerei lor.

Asfel sunt hotăririle înaltei Porți, și presenta notă oficială are de obiectũ de a face cunoscut despre acésta amicaleminte Domnuluĩ Ambasador, amicul nostru. Înalta

Pórtă se folosese de acéstă ocasiune pentru a'î renouî încredințierea considerațiunei sale.

(Gazeta de Augsburg și Monitorul)

*Nota Porței către curtea Austriei în obiectul
Principatelor.*

26 Redjeb, 1237 (18 Aprilie 1822).

Îngrigirile stăruitoare pe care înalta Pórtă n'au încetată de a li întrebuiția în tot timpul spre mănținerea unei depline armonii cu Rusia, și în păstrarea păcei generale sunt pré cunoscute, pentru a nu face de prisos orî ce esplicațiune în acéstă privințιά. Ea aú dat pururea doveđi pipăite de credințιά sa în respectarea legăturilor ce ea șiaú luatú cu adivărății seí amici. Ea renoesce în nota de faci'ă asigurările ce ea aú dat în acé precedentă, atingătoare de ambele principate, adică, ea repetă încă astăzi *aceia ce ea aú mai disú*, cum că ea este cu totul determinată, din momentú ce *liniscea se va restatornici* (aceia ce, după cum ea speréză, se va tâmpla în curând), de a respecta tóte angajamentele ce ea aú contractatu mai din nainte, și pe care ea n'au contentit de a se ocupa în continuă despre miđlócele cele mai nimerite în esecutarea fágăduinților sale. Înalta Pórtă, în scopú, de a dovedi întregei Europi esactitudinea scrupulósă și vicia grabă ce ea pune tot déuna de a îndeplini tratatele, aú și procedatú la întrebuițierea măsurilor neapărate în restatornicirea bunei ordinc în ambele principate. Dar care'sú aceste miđlóce? din considerațiunea

umor înconveniente interne nu este permisă de a le dîsvăli în acest moment. Cu toate acestea, ea declară oficialmente Puterilor amice și binevoitoare, că ea în adivăr și în faptă a începută a li esecuta, că ea nu va înceta nici de cum de a urma această cale, conformându-se principiilor de administrațiune, naturei împregiurărilor și importanței materiei.

Ce se atinge de jăfuirile urmate contra locuitorilor din ambele principate, înalta Pörtă nici odată nu le-a în-curagiată, și despre acesta s'a în amintit tot déuna, efectele ordinilor ce ea n'a încetat de a le da în această privință. Ordinele acestea, adresate comandantilor de trupe din Valahia și din Moldova, s'a în renouit în modul cel mai categoric. Cu scopul de a face declarațiunile acestea, că înalta Pörtă a în redactat această notă oficială, și a în încredințat amicului său internunciul Curței împărătesci al Austriei.

PROCLAMAȚIUNEA DOMNITORULUI IOAN SANDU STURDZA VOEVODU, LA INTRONAREA SA CA DOMNU MOLDOVEI.

Iasi, 29 Iulie 1822.

Noi Ioan S. Sturdza, cu mila lui Dumnezeu Domnu Stăpênitoriu al Moldovei.

Onorabililor boieri ai domniei mele, și scumpi compatrioți care vă aflați în Beserăbia, Noi vă facem cunoscutu prin această, că prea milostivul, prea ominosulu și prea puternicul nostru monarcu, încredințiatu prin cele cuprinse în Arz-magzarul (suplică către Sultân), trimisu de toți locuitorii țerei, și ajunsse la pragulu puternicului

tronu Impărătescu, precum si după dovețile încredințătoare ce noi am dat, cumcă boierii si locuitorii acestui principatū sunt nevinovați, și că ei n'aū luatū nici o parte la fapta uricioasă a revoluțiunei grecesci; si Maiestatea Sa fiind mulțămită de ajutorurile ce voi ați dat de pe moșiile vóstre pentru a aprovisiona armata împărătescă, aū hotărâtū nu numai de a îndeparta din memoria sa faptele culpase care s'ar fi putut însusi unora din boierii și din locuitorii țerei, dara aruncând o privire de compătimire asupra starei deplorabilă si miserabilă în care se află Moldova și țara Romanescă, sub fostulu gubernamant grecescū, Maistatea Sa aū bine voit a înlătura ori și ce inriuire grecescă de-asupra acestor principate, pentru ca nici o persónă din acéstă natiune să nu póta a se amesteca în trebile țerei.

Voinđ astfel să recunóscă credința poporelor Moldovei și țerei Românesci, și pentru mărirea lor, M. S. din nou s'aū plecatū de a rândui peste aceste doue principate Domnitori luați dintre pământeni.

Providința aū însuflatū graciosulu și pré puterniculu nostru monarcū de a mă numi la Domnia Moldovei; și de și me-am recunoscutū nedestoinicia mea pentru a putea purta o atare greutate, totuși nu me-aū fost cu putința de a nu ma supune ordinulu împărătescū, si sperezū că cu sprijinul puterniculu Dunneleū si ajutorulu compatrioșilor mei, voi putea îndeplini ordinele ce mi se vor da, și că patria va afla înflorirea ce ea doresce.

Făcându va cunoscutū cele ce se cuvínū, noi vă sfatimū de a vă întruni toți în sinul scumpei nóstre patrii, pentru ca noi să putem a ni bucura de dulțețile unei înfloriri atât de dorită, și a servi pe pre înaltul Devlet cu

sentimentele cele mai curate și credința cea mai statornică ; și noi voim să ne încredințăm că la suirea noastră în tronul Principatului, noi să vă găsim cu toții întrași în țiară spre a gusta norocirea scumpei noastre întruniri.

Dlul Visternicul cel mare George Roseti, va chema la dânsul pe Dlul Andrei Pavlu, și'î va spune că patria recunoscătoare despre lealele sale servicii, îl recunoște ca pe unul din copii sei, și că Domnia noastră nu'l recunoște ca strein.

Prin urmare îl veți sfătui de a nu se mai ademeni cu combinațiunile nefolositoare, și de a se întorce în țară și el, și cei ai lui, spre a pitrece în linisce în această țară unde și-au petrecut totă tinerețea sa.

Nota trimisă de înalta-Poartă internunciului Austriei despre rânduirea Ospodarilor în Valahia și în Moldova.

Constantinopoli, 27 Șeval anul
Egirei 1237 (10 Iulie 1822.)

În ultima notă, pe care ministrul otoman a încredințat-o ilustrului nostru amic, comitele de Luțov internunciu și ministru plenipotențiar al Austriei, i să făcea cunoscut că înalta Poartă, atentivă în tot timpul sa mănție legăturile sale de amicitie cu curtea Rusiei, precum și pacea și liniștea generală, și de a împlini cu sfințanie tratatele, s'au fost ocupat de mijloacele de a pune cu grabă în esecțiune regulamentele relative la ambele Principate.

Înaltă Poartă ca totdeauna fidelă în îndeplinirea promisiunilor sale, dă și acum în această ocaziune o nouă dovadă. S'ar fi convenit ca să se aștepte ca ambele condițiuni, estradițiunea fugitivilor și evacuatiunea frontiere-

lor din Asia să se fi îndeplinit. Dară realizarea acestor condițiuni cari n'ar fi trebuit să intimpine din partea Rusiei nici o contradicțiune și nici unu comentariu, au fost amânate, și această împrejurare este învederat principalul cuvânt pentru care para însurecțiunei generale nu este încă stănsă. Fiind că așteptarea noastră în privirea aceasta a fost înșalată, și să putea crede ca isprăvită terminulu în care se promisese de a se statornici soarta ambelor Principate. Totuși Inalta Poartă, urmând vechei datine, a ales doi boeri pământeni pentru ambele Principate adică : Ioniță Sturdza pentru Moldova, și Grigori Ghika pentru țara Romanească. Măsura aceasta s'a judecat neaparată din cauza nătângiei cu care Grecii stăruescu în rescoła lor, și dupre principiile politice care ceru înlăturarea tuturor Grecilor, chear a acelora cari n'au luat nici o parte la rescoală, de la toate funcțiunile statului.

Fiind că investitura acestor hospodari ar fi cerut mai multe formalități și ceremonii în capitală, și ca unii ce ei nu venisără aici de cât ca simpli călători, fără suită, s'aū decis că pentru a înlătura o perdere de timp ne folositoare, acești doi boeri, însoțiți fie care câte cu un mihmindar, să fie trimiși de a dreptul la Silistra, unde Mehemet Selim Pașa, Guvernatorul generală și Comandantele an șef al armatei Dunărei va publica rânduirea lor și i va îmbraca cu Caftan. Investitura ordinară, precum și celelalte formalități, se vor urma în Silistra ; ei vor forma acolo curtea lor și se vor duce apoi în reșidința lor.

Nota de față a fost redactată spre a face cunoscut

Dlui internunčiu, amicul nostru aceste mäsuri luate de înalta Poartä, și al'asigura de considerațiunea noastră.

(Gazeta Universală de Augsburg, 28 August.—Monitorul din 6 Septembrie)

Nota adresată Domnitorului Țerei-Romănesci de către consululu generalü alü Austriei, asupra arestarei ilegale a unü boerü, contra amnestiei datä de Sultanu.

Bucuresci în 5 Aprilie 1823.

O tämplare förte estraordinarä și neasceptata aü aruncatu tulburarea, spaima, și neincrederea, între locuitorii nu numai din acestä capitalä, darä și din tötä țara.

Arestațiunea Boeruluı Aga Alexandru Vilara, într'unü modü defäimätorü, care are sä fie dusü la Silistra fara ca sä i sä cunöscä cauza. Elü s'aü fostü întorsü în Patria sä în credința că nimine nu ar pute sä se atingä de libertatea și siguranța individualä a orı cäruia, și mai cu samä de acela care, necunoscändusä vinovatü, și ne avändü, după cumü se pare, nicı o imputare sa-și facä, s'aü înturnatü, fără a ü silitü, ci de la sine însuși, din azilulü pe care l'aü aflatü în Statele M. S. Imperatuluı și Rege apostolicü.

Sub-semnatulu nu crede că arü pute sä remänä privitorü liniscitü în acestä ocaziune, și sä vede nevoitü a comunica A. V. öre care observațiunı asupra acestü faptü, rugändu-vä de a bine voi sä le cumpänescä în înțelepciunea sa, și de a se îngriji celü pucinü ca Aga Alexandru Vilara sä fie înapoitü familii sale, și că impresiunea tristä, pre care o asemenea tämplare trebuie de bunä samä sä producä asupra tuturorü boerilorü de față și în-

străinați, să fie ștearsă cu unu minutu mai degrabă printr'unu actū, dacă nu de justiție, celū pucinū de gratie

Boerii adăpostiți în Transilvania nu s'au decisu a se inturna în țara Românească decâtu pre asigurările repetate ale Augustei Curți imperiale apostolice de Austria că ticna, liniscea și siguranța cea mai perfectă erau statornicite în acestū principatū, și că nimine n'avea nimică de temutū înturnândușă în patria sa, în conformitatea amnestiei generale proclamată de înalta Pórtă.

Sub-semnatulū n'au încetatū de a ține acelașū tonū, rețematū pe instrucțiunile augustei curți.—Aceleași asigurări au fostū date boeriloru de catră Consululū generalū al M. S. Imperatulū tuturorū Rusilorū Domnulū Consilieriu de Stațū actual de Mintracalū.

Cea mai mare parte din boeri au luatū aceste asigupări ca garanția cea mai solemnă pentru siguranța lorū particulară, și nu s'au stânginitū a urma îndemnărilorū ce li s'au datū și facutū din partea amicilorū și rudeniilorū lorū, și chiar a guvernământulū localū de aice.—

Dlū. Aga Alexandru Vilara este din acestū numerū.

Acumū cândū să vede că nu este singuranție personală în Principatu, și că nobiliī țerei potū fi condamnați, pedepsiți ba pôte chearu și omoriți, înainte de ce li s'ar fi facutū unū procesū, onórea autoritățilorū și înpegațiilorū diplomației a înaltelorū curți de Austria și de Rusia, și pôte chear aceea a acestor doue auguste Curți, pare a fi fórte simțitoriu compromisă, în acea că boerii, întorși în țara lorū, sunt espuși unorū prigoșiri arbitrare, cōntrare amnestiei proclamată de Înalta Pórtă otomană, și vechiulū așăzământū alū acestui principatū, care o-

presce chiar pe Domnitor să pedepsiască pe boeri înainte de a fi judecată cu totu divanulă după legele țerei.

După acéstă reflexiune, sub-semnatulă, spre a se scuti de ori-ce responsabilitate cătră augusta sa Curte, protestă aci formalemente contra acestu actă de violență făptuită contra boeriulu Aga Alisandru Vilara, saă contra acelora care ar mai pute fi făptuite in viitorime, informându pe A. V. că elă are să trinită prin curieră inadisă, copie de pe presenta notă, și Augustei sale Curți și E. S. internunciulu Ministru plenipotințiar ală M. S. Imperatulu și Rege apostolică lângă inalta Pórtă Otomană.

FLEISCHAKL Consul General ală Austriei.

Actele imprimate de la pagina 24 și până aice, le-am tradusu din tomulă I al Analelor politece și diplomatice de Domnul M. *Isambert*. Aceste acte, împreună cu acele publicate in volumenu V al Uricariulu, potu servi la completarea unei Istoriă atingătoare de Eteria din Principate.

T. C.

Rescriptulă Impăratulu Alexandru Autocratorulă Rosiei, cătră ecsarhulă și Mitropolitulă Gavriulă, dată in Petersburgă la 1816 April. 1.

Prea Sfințite Ecsarhe și Mitropolit Gavriil.

Locuitorii Basarabiei întrându subă domnirea Rosiei, au dobânditū privilegiul cuvenitū și putinciosū a li se da de la unū guvernă, ce se povățuește de învățăturile santei Nostre religii, și care se conduce in țintirele sale politice de principiile moralulu și a dreptătei. Aflându in asemenea deplină bună voință cătră acéstă provinție, amū inorându ită la începută ca provizoriū să se

guvernează Basarabia după privilegiile, datinile și legile ei cele vechi. Mai înainte de a statornici întru deplinătate organizația guvernării acestei provincii, am voită mai întâiu a mă încredința din aplicație de marșa unor asemenea măsurii, și am așteptat că timpul, împregiurările și adevăratele raporturi să mă încredințeze de rezultatul acestor cercări. Totodată am ertat locuitorilor provinciei și totu felul de tribut, pe trei ani de zile, cu scopu de a se îmbunătăți starea lor materială, și așa, deducându-i gradat de la o înlesnire cătră alta, să preparez dubla fericire a acestui popor.

Însă cu mare părere de rău m'am înscințat prin organe vrednice de credință, că țintirile mele nu au reușit, și că desordinele au agiunsu la gradul celu mai naltu, încatu multe din familiile pacinicilor locuitori, părăsind locuințele lor, caută refugiu de scapare peste hotar. Asemene casuri ceru neaparat cea de aprupe așintire a Nôstră și ne îndemnă a lua măsurii întru a se pute sterpi asfeliu de rău incuibat, și pe viitorime a îmbunătăți sórta acestei provincii duple dorința locuitorilor și duple dorința Nôstră. Dreptu aceea amă hotăritu ca să trinitemă acolo un dregătoriu imperialu deplinu împuternicitu, în carele putemă pune tótă a nôstra încredere, și carele ca un mediator al nostru ni va raporta de tôte cu amănuntulu, ca așa cunoscându adevărata față a lucrurilor, să confăptuimă prin măsurile potrivite îmbunătățirea acestei țeri.

Scopulu nostru este să hărăzimă provinciei acesteia privilegiu a se governa duple legile și datinile lor, și ca tôte clasele locuitorilor acestei țeri să aibă drituri egale a se bucura de dreptățile și moștenirea strămo-

șilor seî, precumû și de buna voință ce avemû noi că-
tră dânșii; în cătû toți în genere, și tagma eclisiastică,
și cea a nobililorû, a negușitorilor și a poporului, să fie
de o potrivă protegiați de cătră asemenea legiurî. Vo-
imû ca acéstă țeară mănósă și în privirea agriculturêi,
și în privirea comerțului, să se însuflețescă prin ase-
mene noue reorganizație; lucru, pre carele așteptû de
la zelulû delegatului nostru, și de la confăptuirea tutu-
rorû locuitorilor Basarabiei.

Pentru aceste bine-voitóre a le nôstre țintiri, încu-
noștiințându pe Prea Sfinția ta, orânduimû ca cele de
mai susû însemnate, să se traducă în limba poporului și
să se citească prin tôte bisericile păstoriei sufletești în-
credințate vouă, ca să se încunoștiințeze de aceste prin
mizloculû ierurgoșilorû besericeî tôte clasele Basarabiei :
clerulû, boerii și poporulû, că ochiulû nostru privighéză
pentru fericirea lorû.

De bine voitoriû al Prea Sfinției tale.

Alecsandru.

Acest document l'am tradus din franțuzesce.

Th. C.

NOÏ CU MILA LUI DUMNEDEÛ ECATERINA A
DOUA ÎNSĂȘI STĂPĂNITÓRE A TÓTĂ
ROSIEA.

înștiințedû pe toși credincioșii supușii nôștri.

Pórta Turcescă întărindû prin tocmele inaintea a tótă
lumea cu Rosiea pacea vecinică, și iarășî lepădând'o aû
călcătû sfințenia; și spre arătarea vestirei de rezbóiû în-
părăției nôstre, la 5 zile a lunii lui Augustû poprindû
pre deplinû ministrul nostru, becvitetelû nontascoi so-
vétnicû Bolhacovû, l'aû pusû la închisóre la Edicule.

În zădar s'aŭ silită cătră divanul turcesc, prieteneștii solii ce se află în Țarigrad, a împăratului Rămului, și a craiului Franței a popri sila lui cea îndrăzneață, spre a strica dreptățile niamurilor, care de toți și de însuși varvarii să cinstescă.

De cine nu'să știute chipurile cu cari noi niamă purtat cătră Pórtă, cu tóte aceste la acéstă deacumă stare înpregiură a lucrurilor, ne silimă ali arăta înaintea a tótă lumea. Răsboiul trecută cel mai de pe urmă la anul 1768 ni l'aŭ vestită Poarta atăta făr de veste, și fără dreptate ca și acestă de acumă; ce felă de stricăciune aŭ făcută vrăjmașilor sabiea cea cu sila scósă, este sciută de tótă lumea. Armele nóstre aŭ stăpănită Moldavia, Vlahia, Basarabia, cu cetățile de pin pregiură, deacolo aŭ trecută apa Dunărei, iarăși stăpănindă și rănindă oștile turcești în Bolgarie; puterile nóstre de pe mare, biruindă tóte înprotivirile steagurilor turcești, în bătălii ce le-aŭ pricinuit mari stricăciuni, aŭ stăpănită multe ostróve ale mării Albe. În mijlocul biruinților și a isbândilor cândă puterile turcești în stare a să potrive și a opri armele nóstre cele purtătoare de biruință, care aŭ pusă para răsboiului în epicratia lor cu mare durere; îndată Pórtă turcescă fiindă turburată de atâte biruinți, aŭ cerșută de la noi pacea.

Noi măcar că cunoșteam nevoiea și stricăciunea întru care cădusă ei prin acestă răsboiă, nu ni amă înprotivă la acéstă, ce cu mână biruitoare amă priimită tocmelile pentru noi de măsură, iar pentru cei biruiți fórte folositore, fiindă că ni amă lipsită de dobândile nóstre cele mari, poprindă pentru noi numai cetatea Călburnu cu cele de pin pregiură și cu marginea despré apele Buhului și a Niprului și alte doue cetăți de la Cărămă: Enicale și Gher-

ciulă, lăsându a fi de la firésca nóstră bunătate tóte celelalte dobânzi, și marele cheltueli ce amă făcută în rezboiă pentru odihna de obștie a amănduroră părțiloră, ca să arătămă prin aceste că avăndă resboiă cu fericire, gândul nostru nu era căștigul, ce ocrotirea și odihna împărăției, care s'aă întărită de al nostru generală feldmarșală grafu Romențov zadunavschiă, în cumna oștilor aprópe de Caınarjică, și din partea Porții pre înaltă veziră Mehmet Musunzade; din cele dintăiă zile a păcei aflăndă credința próstă și nevoie folosulă nostru la neguțitorii ce purta, ne dedesă prin acestă tractată, făr a nu' pune margini pe uscată saă pe ape în stăpănirea sa, după pilda împărăției lor, cătră care ea arată mai mare prietenie, amă socotită că făcăndă cu ea deosăbită tractată pentru neguțitorii, spre folosă a amănduroră părților, să legămă cu acésta ca o legătură ne dislegată, ne sfărșită întocmire, între șupuși cu orănduială curată, spre fiește care întâmplare; și după pricinile care păn acumă s'aă tãmplat, noi putemă să nădăjduimă că aceste noue tocmele, care însămnă pofta nóstră ce curată, ca să rămănem cu Pórta în vecinica pace, ăi vor da mai nainte mai mare putere.

Acumă vomă povesti cum răsplătea Pórta plecarea nóstră cea făr de prepusă, care stă în vecinicu prieteșug cătră ea; îndată ce Sultanulă aă întărită pacea de la Kaınargică, duhulă celă viclénă al divanului aă îndreptată pornirea sa, ca să întórcă iarăși în robiea sa cea mai din nainte pe némurile tătărăști, care a nu fi supuși nici la o parte, ce de însuși stăpăniți să întărisă de tractatul ce s'aă disă: cu meșteșugiri și aflări înprotivítóre bunei credință, s'aă gonită de la Crămă hanulă ce era pusă cu dreptate Han gherei, și cu agiutoriuă Porței aă răpită de

Ja elü stăpânirea Devletgherei; lângă aceste meșteșugurî trebuie să arătămü făgăduința ce ni aũ datü Pórta, să curăță Tamanu de oști turcești, cum și de Inpreunarea care dintăiü aũ fostü ascunsă, iar pe urmă viderată, fiind că căpitanü pașa ocărmuea flota cătră țărmurile aceștei Her-sóne. Cândü zurbaoa între Tătari asupra hanului lor Șahhân-Gherei să rădicasă, ni se părea cum că întocmirea cea curată ce făcusă în anulü 1779, care contenisă aceste turburări de războiü, și prin care s'aũ arătatü curatü tóte cele cu îndoeală cuviincióasă, spre cea deplinü politicéscă slobozenie a Tătarilor; că va dipărta pentru de apururea tóte pricinele de gálcevi care se hotărăscü prin resboiü, însă în pre puțină vreme s'aũ cunoscutü, cum că aceste noue învoeli nu erau rostu de curățanie, ce acoperemânt de vicleșugü.

Fiindü că Pórta nu înceta cu totü chipulü a sufla în Tătari duh răsvrătitoriü, de apururea, și a îndemna spre zorbale.

După ce oștile turcești și căpeteniile lor aũ intratü în Saugécü, și în Tamanü, pe lângă aceste Tătariü aũ îndrăsnit a intra de la Kuban în hotaräle nóstre. — Noi privindü primejdiea din zurbaoa ce să înmulță între Tatarü, și că Pórta este agütorü zorbabililor, precumü în grabă atunce cu căpitanul oștilorü ce venisă la Taman, aũ omorätü pe omulü ce hanul trimisăse s'ál întrebe de pricina venirei sale, ni amü silitü a îndrepta cătră Cramü oștile nóstre, ca să potolimü zurbalile cu înfricoșări mai multü de cât cu pedepse, făcëndü știre Porțiü, atâtü pentru acésta cât și ori pentru ce clintire a nóstră cu deplină însciințare.

Iar cu tóte aceste reulü nu s'au înpuținatü. Noi videm că nu continescü pagubile care am cheltuitü mili-

óne, pentru paza cea prăpădită a oștilor, nici nu putem a nădăjdui odihnă la marginile împărăției noastre.

Deci negăsind alt chip a păzi pace vecinică cu Pórta, am socotit a unim cu stăpânirea noastră Crămul, Tamantul și Cobanul, și așa să desrădăcinăm neamul jăfuitorilor, cari în multe chipuri prăda hotarale împărăției noastre, și de multe ori era pricina vrăjmășiilor ce să rădica între amândouă împărățiile.

Noi nu ni-am silit a face dobândă pentru lățimea hotarilor împărăției noastre, cei pre largi, și fără de aceste nici spre împlinirea a multe pagube care cu aceste dobândi nu ni s'au plătit, dar ni-au sălit la acesta numai scopul ca să scótem din mijloc rădăcina aceștii neapărate vrăjmășii și sila ce am avuto, s'au cunoscut de stăpânirile prietenești, și însuși Pórta a mărturisito și a priimit că cu cale s'au făcut acesta de cătră noi luând în stăpânirea noastră pământul din partea stângă a apei Kubanului care din început să ține, de Crăm.

Noi am dat înapoi Porții: Moldova și Valahia, așzând prin tractat ca să nu să ea dajde de la locuitorii acestor țări doi ani, și să se înfrăneze silnicia care ai lipsește de folosul lor. N'au trecut doi ani și acea silnicie a început a îngreua aceste țări cu dajdi grele mai cu covârșire decât înainte.

În anul 1777 a arătat Pórta pildă de călcare, omorându fără gîudecată și fără vină pe Domnul Moldovei Ghica, care se mpotrivisă numai la instreimarea Bucovinei; apoi necontenitele jafuri ale aceștii țări, și jalobile pentru acele, a pătimașilor locuitori, cei de o lege cu noi, n'au muet nici odată divanul cel cumplit la inimă, a face dreptate. Făgăduința Porței ca să nu schimbe Domni

acestoru principaturî, nu s'aũ pãzitũ, ce'ĩ schimbã adesã orî gonindũ pre cei bunî, și înãlțindũ pe tiranî.

Nu de multũ aũ picatũ sãrta cea rã și asupra Domnului Moldovei Alesandru Mavrocordatũ, trimetindũ pe Capigibașa sã'l surgunescã, și ferindusã el de acestũ tiranũ, despre carele era infricoșatũ cu mórte rã, ca și a Domnului Ghica, aũ alergatũ suptũ umbra apãrãrii a pravoslaviei nãstre stãpãniri, cari n'aũ pututũ a nu'ĩ da cãzuta apãrãre, mai alesũ cã prieteneștile tocmele pentru aceste principaturî, nu sã pãzia de cãtrã Pórtã, și nu sã da cuviincioșa luare aminte spre ocrotirea celor tocmita prin tractatũ.

La invoeala de la Ainalicavac, sã aflã tocmalã într'acest chipũ ca Zaporojãniî cari pãn atunce fugisãrã, și cari nu s'aũ mulțemitũ cu ertarea ce li sã dedesã de cãtrã noi, sã se dipãrteze de la partea Dunãrei, la cele mai din lãuntru a le țãrii turcești. Acestã tocmalã nu numai cã nu sã pãzia de Pórtã, ce încă priimindũ și pe alțiĩ ce mai fugiea, inmulția ceta lorũ și nu'ĩ da inapoĩ cãpeteniilor nãstre ce'ĩ cerea cu puterea invoelilor. In așãzarea capiturilor Crãmului și a Tamanului și a Cobanului sã hotãrise ca apa Cobanului sã fie hotarũ între inpãrãții, iar noródele Tãtarilor ce lãcua pe de ceea parte a aceștiĩ ape fiindũ supuși Porții, dupã așãzarea acesta, de multe orî intrãndũ in hotarãle nãstre, făcea marî jafuri prãdãndũ și luãndũ dobitócele și alte averi și oameni; noi nici la acesta n'amũ aflatũ dreptate cu acești supuși ai Porții.

Iraclie inpãratulũ Cartelinilor și a Catahetiniloru in anulũ 1783 s'aũ datũ pre sine și stãpãnirea sa suptũ acoperemãntulũ stãpãnirii nãstre și a diadohului scaunului nostru, și aũ intãritũ pentru acesta cu noi tocmalã in

publică priimirea acestuia subită stăpânirea noastră, el nu se împotriva învoelilor ce avem cu Pórta, fiind că acestă stăpânitorie nu era închinată împărăției Turcești, și Pórta înștiințându-se de aceste învoeli ale noastre cu el, n'au pricinuită nimic, neavându nici o dreptate să se amestice la pricină de alătura cu ai săi, acolo dar nu înceta a face viclenie, și agiutându prin pași pe Lesghii, spre a intra în țările acestui craiu, și a le călca robind pe creștini; între atâtea vrăjmășăști împotriviri, iarăși prin acelu pașă au silită pe acestă craiu să lepede învoeala ce făcuse cu noi, și să se dea sultanului.

Tóte aceste chipuri împotrivitoare, și altele multe silnicii și goniri, ce Consulul nostru și împărăția noastră au suferită pre cele de apurarea meșteșugurii a le Porții ce au metahirisit, ca să ne lipsescă de cele mai bune dobânzi care prin arme și prin învoeli le câștigasăm, ne dă mare dreptate să ne purtăm cu totă chipul de împotrivire; însă dreptatea de pace dă cea mai multă nădejde, că Pórta nu va mai face în veci viclesugă și meșteșugiri, și cumă că sfințenia giurământurilor, prin care tóte noródele au obicinuită a întări învoelile lor, va lucra în cugetul ei să le cinstescă, pentru acest sfârșit.

În vremea călătoriei noastre, amă chemată la Hersona pre solul nostru Bulhacovă, și eamă dată învățătură orânduie spre împăcarea tuturor pricinilor, celor după cumă videmă fără nici o dreptate, pân și la cele mai mici care Pórta au aflată pentru a să apuca numai de câtă de războiul celă poftită de ea.

Noi amă arătată socotela noastră prieteneștilor curți a Vienei și a Varșaviei, care au dată tótă îndreptarea răbdăriei noastre și a prelungirii războiului; fiindă gata

să unescă ostenele lor pentru a să pădi prieteşugă între împărăţia noastră, şi între cea Turcăscă, însă por-nindusă cu acesta solul nostru la Ţarigradă, n'aŭ găsit în Turci cătă de mică plecare spre împăcăciunea lucrurilor.

S'aŭ chematū la 15 zile a lui Iulie, solul nostru de Reizū Efendi, carele ne dânduī vreme spre arătarea celor drepte cereri ale noastre, aŭ arătatū mai nainte cele turceşti ceriri, ce nu avea nici unū temeiu, care suntă aceste anume :

1. Să depărtămū de totū prieteşugu pe Împăratulū Kartalinilor supusul nostru şi să nu ne amestecămū în trebile Giurgilor.

2. Să poruncimū să li să dea Domnulū Moldovei Alesandru Mavrocordatū.

3. Să se schimbe din Iaşi vice consululū Salunsky aruncându asupra lui mari adiverinţe că ar fi agiutatū la fugă pe numitulū Domnū şi că ar fi triimesū în Rosiea raele turceşti.

4. Să dămū în stăpănirea lor 39 sate ce suntă la Călburnū care noi le amū stăpănitū cu tótă cuviinţa prin tractatū.

5. Să priimimū Consulū Turceşti în tótă Rosiea, şi mai întâi la Crămū.

6. Să se facă mare cercetare corăbiilor moschiceşti, pentru ca să n'aibă corăbierī raele, nici să încarce cafe, unt-delemnū, oređū şi alte asămene din cele ale pământului turcescū, pentru care ni se dedesă deplină slobođenie, prin tractatulū de neguţitorie;

7. Neguţitorī lorū să plătescă vama numai trei la sută.

Pentru toate aceste au făcută silă acestă obraznică, puindă vadea ca să vie răspunsul întâiu până la 15, apoi până la 20 zile a lui Augustă, vadea nici de cum potrivită, cu depărtarea scaunului nostru;—cu lesnire era scaunului nostru ca să dea dislegare la aceste meșteșuguri, ce era nepotrivite cu ființa tractaturilor, spre aca- rora înpotrivire au metahirisită meșteșugire și viclenie la toate ceririle aceste, întru care să discopere curat. le- pădarea păcii.

De vreme că divanul turcescă au arătat curat cum toate așădarile de pace ci s'au făcută la Caimargică nu le socotește adevărate, n'au vrută să dea răspunsă so- lului nostru, nici ascultare la toate prieteneștile disuri; — s'au arătat împărătescul sol al Austriei pentru împreună a- giutoriū, ce să păzește între noi și între împăratulă seū, și solulă Franții pentru părtinire, ce Craiulă, Impăratulă seū, au priimită bucurosă spre săvârșirea așăzării acesteī neînvoeli acumă, ca să încununeze viclenia sa dar cu sila.

Maī în urmă au chematū Pórta pe solulă nostru, iaū arătată noue și fórte vrăjmășăști ceriri, ca să dăm ina- poi Crămulă și să lepădămū toate tocmelile ce s'au făcutū de obștie pentru pacea vecinică, și tractaturile cele de a- sămīne folosū împărăției, care ei le tăgăduescū;—decī dar ne luândū de la solulă nostru răspunsă fără de cale, du- pă sila lor, după cerirele lor, într'acelū césū l'au rădi- catū la închisóre.— Fiește cine fără de interesū să giudece pricina acēsta, care noi o arătămū în totū adevărulū, cum să vede în partea nóstră ce necontenită pentru odihna și liniștea întru care să cuprinde tótă fericirea némului omenescū; să vede primirea celeī de umilință măsurī

și chipurile prin carele noi amă silită ca să păzim pacea cu turcii; și cu toate aceste în mijlocul scoposelor noastre celor de pace de al doilea ne chiamă la război, vrăjmașul neamului creștinesc, în protiva gândului nostru, și metaherisându alte chipuri, necredința ce de obștie, nepădirea învoelilor păcii, de isnovă călcarea legilor nămurilor, supărarea cea cu obrăsnicie a puterii corônii noastre, aș pornit lupta.

Dreptă aceea înfățășindune cu armele spre război, nu după gândul nostru, ce după voința și răutatea acelor ce ne vrăjmașesc: noi amă porocit acum să se strângă oștile noastre și comandiri lor, mai marii noștri Generali: Grafă Romențovă Dunavschii, și Princedepele Potenchin Taurienschi, să lucreze cu puterile ce li s'au încredințat lor, în protiva vrăjmașului.

Toți credincioșii supușii noștri uniți fierbințile vóstre rugăcuni, cătră Dumneđeu cel ce păzește într'atăta lungă vreme pe Rosia, ca puterea sa cea mai înaltă să mērgă înainte oștilor noastre, care li amă rădicat spre apărare și paza sfintii pravoslavnicii noastre biserici, și a pre iubitei noastre patrii, și prin puternicul seú agiutoriú, să răsplatim vrăjmașului, după faptele sale.

Noi punem adevărata noastră credință, la dreptatea și la agiutoriul Domnului și la vetejia voevozilor noștri, și a oștilor, că vorú urma nrmelor celor nu de mult biruitoare, acărora lumea duce pomenirea, iar vrăjmașul pörtă ranile încă prospete.

S'au dat în sfinșita cetate Petruburgi, în anul 1783 Septembrie 7, al 26 an al Împărășiei Nóstre.

Ecatarina.

Acestú manifestú l'amú tipăritú de pe unú manuscrisú vechiú,

de pe timpul publicării sale anul 1786. Elu este importantu pentru istoria română, în mai multe privinți

Th. Codrescu,

Generalu feldmarșalū Leitenantū Baronū Șpleni.

Pentru satulū Trifeștii otū ținutulū Némțului a cinstitulū dumisale Costandinū Balușū bivū-velū Banū, pentru casa dumisale de acolo, slugile casii, argații, carale, dobitócele, caii, fánulū și orī ce altă va fi a dumisale pe numita moșie Trifeștii, cumū și crășmile, țiganiū, și scutelnicii ce va fi avândū numitulū boeriū, scriemū către toțiș ofișerii și oșteniū acei K-K. Mărirī, nimene să nu să ispitescă a face cea mai mică supărare saū pagubire, căci celū ce va îndrāsni peste salvovardiea acésta a nóstră a face aprigonire saū atingere unulū ca acela cunoscânduse de nesupusū și neascultătoriū, va fi giudecatū după pravila oștenescă; iar sateniū acestui satū vorū da cele și cândū să vorū orândui de ispravnicii ținutulū. — 1788 Septemvre 11, Iași.

Șpleni..

GENERALU

(L. P.)

Acestū ordinū l'am imprimatū de pe originalulū ce se păstrează. de mine, în limba germană și română. Credū că scopulū acesteī publicațiuni lesne se înțelege.

Th. Codrescu.

*Tălmăcire de pe un uric vechiu de la Constantin Movilă Vodă, scris în limba Sirbască în Iași la anul 7117
Maiu 31 (1609).*

IO CONSTANTIN MOVILĂ VOEVOD

cu mila lui Ddēu domn țerei Moldovei.

Eată că aū venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră Vasilie Comisul cu unu zapis de mărturie de la popa Mihul din Crăești și Christea bătrînul de acolo, și de la alți mulți oameni buni, scriind în zapis, precum că au venit înaintea lor Nastasia fiica lui Patrascu Paharnicul din Bozieni și născuții ei anume Rotom Pan și Nechifor și sora lor Candachia, de a lor bună voe ș'aū vîndut a lor dréptă ocină și moșie din satul Bozienii ce este în ținutul Vaslui, însă din tot satul a treia parte. Care acea a treia parte aū fost tinuto Tóder Marmură și Maica Givucóe și Moisă, pe care aū fost perduto pentru două morți de omū, încă în ȕilele lui Petru Voevodū.

Pe aceiasū aū vînduto mai sus numitului Vasile Comisul drept o sută opt-ȕeci (180) taleri.

Deci noi văȕind acel zapis de mărturie, noi l'am crezut. Drept aceia ca se'i fie lui acea a treia parte din satul Bozienii și de la noi ocină și cumpăratură slugei noastre lui Vasile Comi-

sul cu tot venitul și altul se nu se amestece înaintea aceștii cărți a noastre.

Domnul aŭ poruncit.

L. P.
Gospod :

Stroici logofăt aŭ învățat și aŭ iscălit.

Din limba Sârbască în limba Moldovinească am tălmăcit
eu Ioan Stamati Pitariu în Iași la anul 1824 Iunie 5.

NOÏ STEFAN TOMȘA VV.

Bojio Milostivŭ Gospodar Zemli Moldavskoi

Eată venitaŭ înaintea noastră și înaintea boierilor nostri mari și mici, și aŭ mărturisit de facia Teodor pahar. și jupâneasa lui Anghelina, și cumnatul lui Vasilie Popa, ficiorii lui Androneți din Giurgeni, cu bună învoeala lor de nimine siliți nici asupriți, și aŭ vëndutŭ a lor drepte ocine și moșie, de pe ispisocul ce aŭ ei de întăritură de la Radu VV. pentru a treia parte din satul Giurgenii, jumătate din tot hotarul Giurgenilor, aŭ vëndut ei lui mai de sus numit Mira Marmoră Uricarul, cu vadŭ de móră pe părăul Bărlădelului, și locu de prisacă și din tot locul, cu tot venitul, aŭ vëndut credincioseŭ slugeŭ noastre lui Marmură Uricarul, drept cinci deci de taleri, și aŭ făcut deplinŭ plata înaintea noastră, după zapisul ce aŭ luatŭ de la mâna vëndătorilor.

Deci și noi vędându a lor bună învoială și plată deplinŭ în mânele lor, și de la Domnia

mea, am dată și am întărit credincioșei slugei noastre Marmurei Uricarul, ȃsul sată Giurgeni, din a treia parte jumătate, pe care moșie este la fundul Bărlădelului de la ținutul Vasluului, ca să'i fie lui celui de mai sus numit Marmură Uricarul, lui, și jupănesei lui, și ficiorilor lui, și nepoți și strenepoți și a tot neamul ce se va alege mai aprăpe, să fie moșie în veci, și nici o dinoară nerușuit. Am rânduit pe cinstit și credincios boierul nostru Dlu Ghenghea vel Logofăt ca să puie și să întăriască și cu a Domniei mele pecete.

În Iași 7117 (1609) Decem. 20

(L. P.)

Acest suretă s'aă tradusă din Serbeșce în Romănesce de Vasilie Zotof, traductore departamentului priciniloră streine.

Th C.

Depeșă E. S. Domnului Conte de Neselrode adresată Domnului de Kalcinsky, datată de la S. Petersburg în 26 Octomvrie 1851 sub No. 3303.

Am cetit cu mare luare aminte raportul vosteru No. 72, atingătoriă de contabilitatea caselor noastre militare, cu Visteriele Principatelor; și mi'am făcut o datorință de ai supune conținutul la cunoșcința imparatului.

Deși notiunele ce vi s'aă procurat nu de mult de ambii Domnitori, vădescă buna lor voință de a proceda cît mai curînd la plata acestor avansuri, totuși noi am fi dorit se găsim în co-

municațiunea ce vi s'aũ făcut urme mai positive, orĩ un proiect mai bine combinat pentru platã, de nu în total, cel puțin progresiv al acestei datorii, de care guvernamelele acestor principate nu ar pute nici într'un casu se se scutească.

Aceia ce noi le-am fost declarat chiar din cele dintãi ðile ale ocupațiunei militare, provocatã precum se scie de tulburãrile, cele mai anarhice, și aceia ce noi le-am notificat încã în momentul retragerii trupelor noastre, dupã întrãga pacificațiune a țerei. Astãdi dumneta esci din noũ însãrcinatũ, de a îndemna pe Domnitorĩ ca sã nu pãrdã din vedere angajamentele acãrora rãfuire aũ fost lãsatã administrațiunei lor, și a regula budgetul cheltuelilor lor ordinare astfeliu ca veniturile se põtã înfãțoșa, într'unũ termen nu pre îndepartat, un prisos aplicabil în plata sumelor ce noi avem a reclama.—Nu vei neîngriji de a face cu această ocasiune Domnitorilor, observațiunea pe care noi leam mai fost adresatã datã în obiectul celei a patra parte din veniturile eclisiastice, acãrora întrebuintãre menitã la stabilimente de bine facere și de instrucțiune publicã, va ușura de bunã samã cu atãta mai mult visteriele, darã nu ar pute nici-odatã se servească ca mijloc de amortisment a datoriilor contractate de țarã în cursul ocupațiunei militare.

Indatã ce ministeriul nostru de resbel imĩ va comunica toate actele relative la această contabilitate, 'ți voĩu face cunoscut cifra totalã și precisã a avanselelor pãnã în ðioa trecerei trupelor nãstre de astã parte a Prutului. Pãnã atuncea bine voĩti de a comunica acest oficiu prin-

țului Stirbeiu și a trimite de asemenea copie con-
sului nostru din Iași, pentru ca el se o împăr-
tășasca Domnitoriului Moldovei.

De pe original, însumi am tradus această depeșă. **Th. C.**

PREA INĂLȚATE DOAMNE.

Departamentul din lăuntru aū referatū Sfatului suptū
No. 17652 că de la sosirea înpărăteștilorū rosienești oș-
tirii în Moldova cheltuinduse din sumele visteriei Statului
135,119 lei 20 par. cu ținerea bolnavilorū oștenii în ca-
drurile spitalicești din Eși și Barladu, pe vreme păr la 1-iū
Noembrie 1848. Socotelile și actele acestorū cheltuele s'aū
înpărțășitū încă din luna Maiū 1849 comisiei de licvi-
dație ce era înjghebată în București; dar fiindcă această
sumă nu s'aū văđutū figurăndū prin socotelile închiete
de comisionerstva provianticească a corpului al 5, de
pihotă, atingătore de banii cuveniți a se întorce cărmui-
rei locale;—la 30 Maiū, a anului curgătoriū cu adresa
sub No. 11838, s'aū cerutū lămurire de la ștabulū Oș-
tirilorū, și acum pe lângă Nota împărătescului rosienescū
consulatū din 30 Iulie No. 2316, s'aū primitū copia
Oțnoșăniei comandiriului corpului al 5 de pihotă din 20
a acestei luni sub No. 5620, arătătore că după lămuri-
rea făcută de comisionerstva provianticescă, se vede că
din suma de 135,119 lei 20 parale, cheltuită cu ținerea
spitalurilorū, să scade 21,555 lei 30 par. pentru felurite
obiecte, vase de lemnū, reparații i altele ce s'arū fi datū
la spitalulū oștinescū din Eși, și 1523 lei 4 par. pentru
reparația de la spitalulū din Bărladu, care aceste condeie
se lasă în conta cărmuirei locale, și numai 112,040 lei par.
22, se încuviințaza pentru ținerea bolnavilor oștenii cu hrană

și pricașale spițăriei, care alcătuesc 9336 ruble $79\frac{1}{2}$ capeice argintă, cu adăugire că așa precum cărmuirea locală în două rânduri nu a primit sumă de la Hăzneoa rosienească pentru producturile ce s'a dată din țară, întru ândestularea Oștirilor, apoi de cătră înaltă Ecselenția sa Comandiriulă corpusului al 5-le s'a regulat, că și cu suma această de 9336 ruble $71\frac{1}{2}$ capeice argintă, să se scadă pe cărmuirea Moldovei din sumele cheltueliloră cuvenite a se înapoi de principat hazneliă rosienestă pentru ținerea Oștirilor în poziție de rezboi.

Asupra aceștei regulări, departamentul ăisă cerândă dezlegare, Sfatul plecată aduce la cunostința înălțimeii vós-tre, ca să bine voiți a hotără cele de cuviință, după care să se încunoștințaze pe Visterie.

(Subscriși) *Membrii Sfatului Estraordinariă.*

No. 2466 Șef Mesei, **Iancu Antoniadi.**

In 8 August 1851.

S'a inprimată după original.

Th. C.

Traducerea literală a epistolei Mareluă Vizir, adresată domnitorului Moldovei.

Cele două corpuri de ocupațiune care în urma întâmplărilor din Moldova și Valahia aă fost trimise în principatele Dunărene pentru a restatornici ordinea și siguranța, și de a stărpi orice germen de turburare interioară, ajungând cu fericire acest scop de pacificațiune, preșența lor aă devinit de acum înainte zedarnică; așa dar s'a regulat definitiv între ambele guvernăminte împărătesci, că întréga deșartare se se facă în cursul lunei Martie. Dar fiind că este de nea-

parat că gradul de liniște de care ele se bucură astăzi, se fie ferite încă și după tragerea trupelor, și că se fie previghetă cu mare bagare de samă în menținerea ordinii publice, M. S. I. Augustul nostru suveran, aū manifestat voința că tóte mijlocele și măsurile nimerite a asigura aceste condițiuni, și atîrnînd de autoritățile locale, se fie adoptate mai dinainte din partea A. V. cum și din partea domnitorului țerei Romănești; că neajunsul budgetului ambelor principate se fie cît mai în grabă acoperit, și mai cu samă că cea mai mare sollicitudine să fie adusă în iconomia veniturilor ordinare financiare ale ambelor provincii.

Incunoscîntînd pe A. V. că aceste fapte aū fost supuse cunoscînței domnitorului țerei Romînești și lui Achmed Vefic-Effend, așteptu, prințul meu, de la înțelepciunea vóstră cea recunoscută, execuțiunea cuviinciosă a sus-điselor prescripțiuni.

(*Subscriis*) *Réhid*

Celliu Rebinlaahir 1267
(22 Ianuarie 1850)

Acest document însunî l'am tradus de pe original. **Th. C.**

PROCLAMAȚIUNE.

Locuitorî ai Țerei-Romănesci și ai Moldovei.

În puterea unei Convențiuni închiată între Majestatea Sa Împatorele, Augustul meu Suveranū, și între Sublima Pórtă Otomană, trupele austriene întră în Principate. Ele sunt menite de a înlătura bintuirile resbelului, și de a aduce în miđilocul vostru bine cuvântările păcei. Primiți deci cu încredere

pe acești închizășuitori ai siguranței vóstre și ai liniscei fiitoare: ei vor sci să o merite prin conduita lor cea regulată, prin ordinea și disciplina perfectă ce ei vor observa.

Privilegiile ce vă sunt asigurate de Sublima Pórtă remănū în deplină lucrare. Deaceia și asceptu din partea Autorităților țerei toată ajutorința trebuitóre în privirea încuartirărei și a merindărei trupelor, care se va face prin dispăgubire regulată; tot odată pretindu stricta menținere a ordinei și a liniscei din chiar partea populațiunei, pentru că în casu contrarū, se va păși cu tótă asprimea legei, cătră orī și ce încercare de resculare, saū de amenințare a ordinei publice.

Tóte autoritățile sunt îndemnate tot acum de a se adresa de astăđi înainte Locotenentului-General *Contele Coronini*, numitu de M, S. Împeratorele, Comandante al tuturor trupelor în ambele Principate, sau organelor militare, pre care el li va autorisa în privirea asta.

În 18. August. 1854

Comandantele an Șefu alū
armatei a III și a IV
Baron de HESS,
Generalū de Artilerie.

Acéstă proclamațiune o am publicatu de pe placardele respândite în limba francesa și română, la intrarea Austrienilor în Iași.

Th. C.

*Ispisocul¹⁾ Domnului Stefan VVD
cel²⁾ Mare*

Cu mila lui Dumnezeu noi Stefan VVD. Domnitori³⁾ țerei Moldovii.

„Facem scire cu această carte a noastră tuturor ce vor⁴⁾ căuta pe dânsa, sau cetinduo vor auzi—că iată credincios boeriu nostru Dl. ³⁾ Crasnăș, și Dl. Jurja Necoresc⁴⁾, au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri, și au păr⁵⁾it⁶⁾ pe sluga noastră Husiu și pe soția lui Marișca fata lui Ioan Munt⁷⁾enu, pentru satul⁸⁾ Urvicolesă și Stroinț⁹⁾ii și Molnița, și au aratat și un Ispisoc ce l¹⁰⁾au avut Dima Negru dela moșii noștri Ilieș și Stefan VVD ¹¹⁾4). Iar Husiu și soția lui Mariș-

¹⁾ Așa numim noi Moldovenii, Hotăririle Domnitorilor date până pe la jumătatea sutei XVIII, căci, cele de la domnitori¹²⁾ Greci si până astă-zi le numim¹³⁾ Hrisóve—iar documenturile vechi în de-obste, le d¹⁴⁾icem¹⁵⁾ urice.

²⁾ Traducerea acestui Ispisoc o am luat dela D. Spatar¹⁶⁾iu¹⁷⁾l Mihalach¹⁸⁾i Holban proprietari¹⁹⁾al moșii²⁰⁾lor cuprinse priu tr²¹⁾nsul; am văd²²⁾ut și originalul scris pe pergament în limba cea veche bulgărească și cu o pecete mare legată într'un găitan²³⁾u de mătăsă roșie și vână²⁴⁾tă; inse mărturisesc adevărul, că nu m²⁵⁾'au încăput vremea a observa cu de amăruntul traducerea cu originalul.

³⁾ În original²⁶⁾u trebue să fie Pan.

⁴⁾ De aice să adiverște: că Stefan cel mare, fiul lui Bogdan Vodă, au fost cu adevarat nepot fraților²⁷⁾ Ilieș și Stefan Voevozi, fi²⁸⁾ii lui Alicesandru cel mare, iar nu precum au scris unii din Istorici. — Cronicari²⁹⁾ Mol-

ca, aũ ȓis : Ńi noi avem Ispisoc vechiũ dela Alicsandru VVD cel bãtrãn, dat pãrintelui nostru lui Ioan Muntenu, nepot lui Onufreiu, Ńi sã aflã la mãna Preotului rusãscũ ⁵⁾ ce este în mahalaoa tãrgului. Deci veind Ńi Preotul acest rusesc, aũ ȓis, cum cã drept este cã aũ fost acel Ispisocu de la Alesandru VVD. cel bãtrîn, în mîna me, Ńi era scris de mîna lui BrãteŃ pe'acele trei sate ce era date lui Ioan Muntenu ; dar acel Ispisoc aũ arsũ atuncea cãnd aũ arsũ biserica cea din naintea tãrg. SuceviŃ, ce s'aũ aprins de tunet mai la vale de Sf. Atanasie. Deci cerce-tãnd noi împreunã cu boeriŃ noŃtri adevãrul,

doveni prin titlu de Bunũ datu unora din DomnitoriŃ acestiŃ țãri, întãlegea Mare.

- 5) Acest Preot rusãsc m'aũ îndemnat tãrã mult a da la luminã Ispisocul de fuã.—Bine, din istoria Moldovei sã culegi cã încã pela înființarea acestui stat sã afla RuŃi*) pe lângã Sucuva, prin urmare dar Ńi pe vremea lui Stefan cel mare putã fi locuitã de diŃșii vr'o mahala din acest oraŃi ; dar apoi, ore din preoții moldoveni, cariŃ sã Ńtie cã pe atuncea slujã pin bisericile lor numai în limba slovenescã, Ńi cã Ńi acum cel ce înțelege acestã limbã a cãrților vechi sã poate esplica în toate cu SlovenuŃ Galițian sau Bucovinén, nu putã sãvãrși o asemenea trebã Ńi în biserica rusascã ? Urmãzã, cã preoții Moldoveni de Ńi citea sloveneŃti, dar chér sloveneŃte, adevã nu o înțelegea.—Pentru aceia numiții de sus ruŃi ave trebuințã la mãrtarisire duhovnicescã de un Preot de nația lor.

*) MoldoveniŃ Ńi pãnã astãzi, numai pe SlavoniŃ din Galiția Ńi cei ce locuesc în Bucovina li numesc ruŃi, iar celor din Rusia le ȓic Moscali.

am poruncit Preutului rusesc, ca să aducă marturi șese preoți și el al șeptelea împreună cu diușii să jure, cum că acel Ispisoc a fost adevărat; și aducând Preutulă Rus într-u aceeași di alți șese preoți și el al șeptelea, aș jurat pe preuția lor, precum că acel Ispisocă alui Iónă Munténu ce era dela Alexandru VVD, pe trei sate anume pe: Molnița, Stroinții și Urvicolesă, aș fost adevărat, și era scris de mîna lui Brătel, și aș arsă împreună cu biserica de s'aș prefăcut în cenușă. Și așa Husiu și socia sa Marișca aș câștigat toată dreptatea. Iar D. Post. Crasnăș, și D. Jurja Necorescu aș pierdut judecata înainteă tuturor boerilor noștri.

Și văzînd noi această isbăndă cu cale, am dat lui Husiu și sociei sale Marișcăi fetii lui Ioan Muntenu pe acele trei sate Molnița, Stroinții și Urvicoléșă, ca se le fie lor urică de stăpînire cu tot venitul după urică cel vehiu al lor; copiilor și strănepoților ce să va alege mai aprópe, neclătit nică odată în veci.—Iar hotarul acestor trei sate să fie din tóte părțile după hotarele vechi pe unde din véc aș stăpînit. Și la acésta am pus legătură vecinică 60 de rube în argint, ca vînd cîndva cineva din némul lui Dima Negru a se scula cu acel Ispisoc asupra némului lui Ioan Munténu oră în care zile și vreme, să

albă a respunde acei bani de legătură. Și la acésta este mărturia a însuși domniei mele mai sus scris lui Ștefan Voevod, și a preosfințitului Mitropolitului nostru kir Teoctist, și a boerilor noștri a D. Dima, D. Manoil Stanciu, D. Goian Vornic, a D. Zbera Stolnic, a D. Bourénũ comis. și a altor boeri ai noștri. Iar pentru mai mare întăritură tuturor celor scrise mai sus, poroncitam credinciosului boerului nostru D. Dobrea Logofătul a scrie și a lega peceté noastră, ș'a boerilor noștri cătră acéastă carte.

Srisusaũ în Sucéva la velet 6969, (1461)
Avgust 12.

(L. P.)

Acestũ ispisocũ este publicatu în Fóia de minte din 1840 No. 19 de căminarul Iordaki Mălinescu. Th. C.

*Ispisoculu Domnului Moisi Movilă VVD.
din 17 Decembrie 7139 (1631)*

NOI MOISI MOVILĂ VVD.

Bojiũ milostie Gospodari zemli Moldavscõi.

Datam cartea Domniei mele sluget noastre lui Dumitru și lui Simeon dela Neamț ¹⁾, spre aceea ca ei să fie tari și puternici cu cartea Domniei mele aș'i ține a lor

¹⁾. De la târgulũ saũ ținutulũ Némțulũ.

dreaptă ocină și moșie—dreaptă ocină și morile și piva din Dobromirești despre Simila ²⁾ din ținutul Tutovii. Să ție despre tot hotarul, cât să vor alege părțile lor, din câmp și dintru apă și din pădure; să nu aibă Kicos nici o treabă cu moșia lor, pentru căci au fugit din legi ³⁾, și dela poarta Domniei mele—n'au vrut să stea ca să se părăscă cu dânșii.—Deci să ție moșiile; iar de-i va părea cu strămbătate, să vie să stea cu dênșii de față înaintea porții Domniei mele ⁴⁾.

(L. P.)

²⁾. Valea Simila, peste care au trecut rămășița turcilor bătăuți de Stefanu cel Mare în lupta din 1475 Ghenariu în 17.

³⁾. *Legi*, dar! iar nu *Pravilă*.

⁴⁾. Acestu Ispisocă s'au copietă din cuvântu în cuvântu de cătră mine de pe originalul românesc ce se află la Dl. Aga Ghiorgie Costachi Pătrășcanu.—Documentu, carele fiind scris în limba românească mai înainte de Domniea lui Vasile Lupulu, apoi cu totul dărapănă părerile celor ce socotesc, cum că în Moldova în vremea acestui Domnitoru ară fi începutu mai înteiă a lepăda din cancelariu limba cea veche bulgărescă și a introduce érá'și pe cea românească.—De însemnatu este, că nici unu neamă moldovenesc, nu credă, că pôte înfătoșa atâtea documenturi vechi de asemenea felu, ca acestu *Costăchescu*. Și totu odată cu încredințare putem dice: că nici cu unul din nemurile moldovenesci nu ne amă putea sumeți că cu vechimea nobilității macarū numai cu o și, amă putea întrece pe celu alu *Costăcheștilorū*. Iar ce este mai de mirare, că în cursu aprópe de patru vécuri, dicéndu de la *Boldur Vorniculū* strămoșulū lorū*) și până astă-đi, singurū nea-

*) Boldur Vornicul, după două Ispisóce de la Stefan cel Mare din 1460, Visternicū, iar după unul din 1493 Vornicū; stărlucește

mulu acesta și nu altul s'au putut ținea în Țera noastră neprecurmatu totu în aceiași flóre a nobilității și a înavuțirii; căci unde este nómul Dobroșăscu, Albescu, Arburescu, Germănescu, Tăntulescu și Șăndrescu, cari împreună cu Bolduru Vorniculă strălucindă în véculu lui Ștefanu celu Mare, să se pótă rivaliza acumă cu nómulu Costăchescu? Cele d'întăiu patru s'au stinsu cu totul, iar din ceste două de pre urmă de mai viază óreși-care, înse — picate fórte. — Nómulu Costăchescu au fostu și fórte numerosu — Din învechime contimpuranii lorú spre deosebirea familiilorú, erau siliți a'î împărți în două : *Gavrilițăști* și *Costăcheshi*, iar în vremile ceste de pre urmă mai fieși căria familii i-au adaosu câte unu predicatú de pre vr'o moșie undeși avea mai cu samă aședarea și alte împregiurări, precumú : Lătescu, Epurėnu, Bărlălescu, Negelú, Tălpanú, Pătrășcanú, Stoeșăscu, șcl. — Și ce încă? că nici unulú din acestú lățitu neamú și astă-đi în rangurile boeriilorú nu'î mai josú de Hatmanú, Vornicu, Agă, Spatarú sau celú puținú Comisú — nici făr' de proprietate de celú puținú a o moșie întrégă. — Eú vėdú însu'mi, că acéstă notă póté că în unile nu e adusă tocmai la loculú ei aici; — pricina însă care m'au îndemnatú cătră acestea, este aceea de curundú datú demisie a Preosfințitulu Mitropolitú Veniaminú**) capulú nómulu Costăchescu, carele în cursú de jumătate de vécú, păstorindú cu vrednicie turma încredințată luide la D-đeú, am socotitú, că asemenea însemnări potú sluji óre-cândú cuiva macarú de o mică pãrticică a isvorulu pentru biografia acestu ferecitú Proin-Mitropolitú al Moldovií.

În Istoria patriei prin aceea : că la anulú 1497, Octombrie 29, trimis fiind de Ștefan cel Mare la satul Lențăștii ca să opréscă trecerea peste Prut a 600 mazurú cavaleriști comendați de cătră Leși, pre toți aceștia iaú stănsú. (Cronica Neculcea ș. a.).

**) La 18 a lunei Ghenari au datú Preosfinția Sa demisia, iarú la 29 a aceiași luni lasândú scaunulu, s'au trasú la mânăștirea Slatina.

Căm. Iord Mălinescu.

Veleni, 1842, Fev. 6.

Foaie de minte No. 15 anulú 1842.

IO STEFAN MIHAÏU RACoviŢĂ VVD.

Boj milostivo gospodari Zemli Vlascoi.

„ De vreme ce streinii, cariî vinû aice în țară, grecii, albașaii, sîrbiî și alții afară din romîni, unii oameni mai de cinste și cu neamul șciut, alții proști și neșciuți ; unii fără de meșteșug iar alții cu meșteșug : cojocari, croitori, zlătari, simi-jii, papujii, pitarî, casapi, și alții, cei mai mulți goniți din țara și patria lor, pentru multele feluri de răutăți și blăstămății ce fac acolo : încă unii și însurați pe la locu lor ; după ce vinû aicea în țară, și își fac oareșce chivernisală și ciștig, nu numai că să însoră, ci să și înrădăcinedă cu întemeiere, și însurîndusă ieû femeî de aicea de pămînt. și fete de boiarî ; și cu multe feluri de mijlociri întră și în rîndul boiarilor cu deregătorii care nu sunt de obrazul lor, din care lucru deregătorii să necinstesc ; neamul boiarilor pămîntenî să necinstește și să ocărăște ; ciștigul și folosul ce ar putea să aibă pămîntenii, îl apucă ieî, și să pricinuește de opște stricăciune la totă patria, de vreme că străinii, cariî întră în neamul și în rîndul boiarilor, de să întemeiază cu meșteșugurile lor, după vremî aû pricinuit multă stricăciune Țării, și neamului boieresc, precum de multe ori s'aû vădut, prostimea iarăș nepărăsîndusă și aicea de răutățile și hoțiile sale, daû pricină de ale urmași pămîntenii lucruri ca acestea, și fac nenumarate fapte rele și lucruri necuviincioase în toate zilele. Decî pentru ca se se puie opreală acestui obicei, ce rău s'aû înrădăcinat aici în pămîntul țării ! „ Hotărîm Dom-

nia mea, de acum înaintea niminî din străini să nu să mai însoare aici în pămîntul Țării! și să iae fată de pămîntenî. Și pămîntenii iarăși să nu îndrăsnescă a'și da pe fiesa saŭ altă rudenie după streinî, măcar orî cine ar fi, pentru că orî care de acum înainte va face peste porunca și hotărîrea acésta a domnii mele, să șcie că cei însurați să vor isgoni din pămîntul țării împreună cu femeia, și toată averea lor să va lua pe sama domnii, părinții fetelor și nașii să vor pedepsi iarăși cu grea pedeapsă, și preoții cei vor cununa, luindulisă darul, să vor da la judecata politicească de să vor pedepsi iarășu cu grea pedeapsă. Dar fetele străinilor aŭ voie a să mărita după pămîntenî, însă fără de ai încuiba pe ai săite aicea în Țară; iar pentru străinii ce s'aŭ însuratŭ până acușa, sîntŭ suferiți a trăi, și a lăcui aici în pămîntul Țării, însă cu orînduiala aceasta, ca fiește care să se astîmpere, și să rămie la starea boierii care să așă. Și să nu imble a să mai înalța la altă treaptă mai mare. ci să trăiască cu păciuire, și cu astîmpărare supuși ca și pămîntenii la toate pravilile și obiceiurile pămîntului cele bune, iară imblândŭ să'și înalțe boieria, și să'și arate neamul, ne astîmpărândusă, unul ca acela asemenea să va isgoni împreună cu femeia sa, și ce va avea se va lua pe sama domnii. Dar cel ce până acuma n'aŭ intratŭ cu deregătoria în rîndul boiarilor, nici de cum să nu îndrăsnescă a face vre o mișcare ca să ia deregătorie.

Așîderea hotărîmŭ Domniia mea, nimenî din străini, afară din Moldovenî, ce se vor așaza aici în Țară să n'aibă voe a cumpara nici moșie, nici vie, nici casă, nici móră, nici prăvălie. nici

nimicū alte lucruri nemișcătore; iar cei ce până acuma vor fi cumparat, să le stăpînească, însă, rămîind la supunerea și orinduiala ce s'au ȃis mai în sus. Decî pentru mai bună întemeiere și ștatornicire a hotărîrei ce mai în sus arătăm, am întăritū Domnia mea hrisovulū acesta cu însuși credința Domniei mele, Ión Ștefan Mihaî Racoviță V. V: și cu credința prea iubișilor Domniimele fiî, Mihaî v. v. Costandin v. v. si cu tot sfatul einștiilor și credincioșilor Boiarilor celor mari, ai divanului Domniei mele, Pan Toma Creșulescu Vel Ban, Pan Dumitrașcu Racoviță Vel Vornic de Țară de sus, Pan Radul Văcărescul Vel Vornic de Țara de jos, Pan Costandin Căndescul Vel Logofăt, Pan Atanasie Ipsilant Vel Spătări, Pan Mihaî Cantacozino Vel Vistieriu, Pan Toma Ra-fail Vel Postelnicū, Pan Ioniță Guliano Vel Clu-ceriu, Pan Dimitrie Fotache Vel Paharnic, Pan Iordache Caragea Vel Stolnic, Pan Ienache Roset Vel Comis, Pan Mihalache Vel pitariu ispravnic, Pan Constandin Căndescul Vel Logofăt, și s'au șcris hrisovul acesta, în anul dintăiu, din dom-niia Domnii mele, aicea în orașul București, un-de este scaunul Domnii mele. La Anul dela zi-direa lumii 7080 (1572) Iulie 30, de Popa Florea dascalulū slovenescū ot Sfântulū Geor-gie cel vechiu “

„Ioan Ștefan V. V.

(L. P.) „Constandin Căndescul Vel logofet, Procit.

Cărți vechi romănescă.

Sf. Sa P. Nicolae Popovici parohulă și protopopolă romănescă greco-neunită din orașulă Orăștiea în Ardélă avu bunătate a ne adresa din 10 Iunie a. c. între altele următorele prea interesante datură.

Aice în vecinătatea noastră la ună preotă să află o carte véche tipărită în cetatea Orăștiei la anulă 1582, tipariă mare, grosă ca degetulă. Din cuvântulă înainte a cărții, să vede despre o parte, că aceea este pârga cărților romănești, iar despre alta, că în Orăștie încă ară fi fostă tipariă romănescă. (Iată cuvântăea):

„Cu mila lui Dumneđeă, și cu ajutorulă Fiului, și cu săvârșitulă Duhului Sfântă, Eă Tor-dașă Mihaă alesă Episcopă Romăniloră în Ardélă, și cu Herce Ștefan propoveduitorulă Evangheliei lui Christos în Orașulă Căbăransebeșulă, Zacan Efrem Dascalu de a Sebeșulă și cu Peștișelă Moisi propoveduitoriulă Evangheliei în orașulă Lugoșă, și cu Acarie Protopopolă Varmejiei Hinedoriei, țină într'una pentru Jglania Scripturei Sf., că véđumă, cumă toate limbile înflorescă întră cuvintele slăvite a lui Dumneđeă, numai Noi romăniă pre limbă nu, pentru aceia cu mare muncă scósămă din Jidovésă, și Grecésăși Șirbiască în romănescă cincă cărți a le lui Moisi Proroculă, și patru cărți ce să chémă și alți Proroci cățiva, și le dăruimă vouă frațiloră romăni, și cetiți, și nu judecareți cetindă măi nainte că veți cu adevără afla mare vistiariă sufletescă. Noi

pentru dragostea lui Dumnezeu amu ostănită, n'au iară scrisă mână de ângeru, ci mână grea păcătósă, să veți afla ceva greșitū pre a ceriului cumū că elū fie adevăratură, că nu e cu voia noastră. acea greșală, pentru aceia cetindū orī în ce mână va sosi, blagosloviți cumū și *D-deū* să blagoslovéscă pre voi. Amin.— —

„Din mila lui Dumnezeu în zilele lui Batori Jigmond voivoda Ardélului, dăruimū din aceste cărți scrise a noastre ceste doao dintēi Bitie, și 9-le shod—celui Domnū de Stégū și vestitū vitézū Ghesti Frenți, alesu Hotnogū Ardélului și a Țerii ungurești, locuitorī, în Deva, cumū aceste doue cărți să fie pārgă până Dumnezeu va și pune a tīpări, și scóte, și Măria lui Ghesti Frenți făcu totū ajutoriulū, și l'e au scrisū în cheltuială multă, și cu alți ómenī bunī încă lângă sine și le-au dăruitū vouă fraților românilorū, pentru aceia rugați pre Dumnezeu pentru mărirea lui.—

„Din mila lui Dumnezeu Eū Șerban Diacu, mare meșterū a Tiparelor, și cu Marian Diacu dândū în mâna noastră ceste cărți, cetindū și ne plăcură, și le-amū scrisū vouă Fraților români, și le cetiți, că veți afla întru iale mărgărintari scump, și vestiariū nesfârșitū, cunóște veți folosul bunetelor, și plata pacatelor de la Dumnezeu întru ceste cărți.—

Scrisusaū ceste cărți Sfinte, anī de la Christos 1582 mesața Iulie 4, în cetatea în Orăștie.“

Cumū că în Orăștie au fostū pe la véculū alū șei-spre-decelea tipografie româ-

nescă, acesta ni-o spusese și răposatul P. Radu Tempea, fostul director al școlilor naționale neunite în prefația grămaticii sale, de care se folosi și răposatul într-o fericire Dr. Vasilie Popă, în disertația sa despre tipografiile românești (tipărită în Sibiu la anul 1838). Cărțile ce se află tipărite la Orăștie românește în privința vechimei țin locul al doilea, căci locul întâiu îl cuprinde : „*Evangelia cu învățatură*“ tipărită cu doi ani mai înainte, adică la 1580 în Brașov ; pagubă numai, că singurul exemplar ce se mai află la biserica cea mare românească din Brașov (în Schei) înainte cu vre-o optă nouă ani, cum se spune, nu știu din a cui negrijă s'ar fi rățacit de aici. —

Ghesti Frențu alesul Hotohogiu (spătariu mare, general) în prefația sus publicată se numește ca Mecenas și patron al acelei cărți românești. Ghesti sau Gheți, ore nu este totu unul și același nume puținel numai schimbat ? Apoi familia cea strelucită a Ghețeștilor, șcimă că fusese Română, prin urmare patronimea ar fi fostă prea firească.

G. B.

Resultatul licitațiunei din 1851, a monastirilor inchinate.

Prea înaltiate Doamne!

Săvârșindu-se darea în posesiune prin adjudecație a moșiilor ce au Monăstirile din acest Principat, acele închinăte sfântului Mormânt, în munții Atos și Sinai, patriarhiilor de Constantinopol, Alesandria, Antiohia, și Monăstirea Drianul din Epir, care înposesuire, pe temeiul înaltelor deslegări s'au făcutu pe termen de trei ani, începători de la 23 Apr. 1852, și până la aceea și a anului 1855.—Departamentul acesta al averilor bisericesti și al învățătorei publice, cu tot respectul, supune înălțimei vōstre, în alăturare cu acēsta, unū tabloū arătatoriu, atātū venitulū anual ce au produs moșiile acestor Monastiri, după acea din nouă făcută înposesuire, precum și prețurile cu care au fost date mai înainte în posesie, cuprind în totul aceste din urmă suma de 92,505 galbeni; iară acele din taitū suma de 173,326 galbeni, pe fie-care anū, fără a se socoti în suma acēsta venitulū din păduri, ce nu s'au datū din preună cu moșiile, afară de acele ale Monastirei Buhalinta, și care vânđenduse a parte, urmédă a produce iarăși o sumă destul de însemnată; asemine și venitul acaretelor acestor Monastiri, s'au însamnatū după prețurile cu care au fost date ele în' chirie fără licitație, și care supuindusă regulei acestiea numai puținū trebuie să se ridice la o sumă mai mare.

(Subscriși) *Grigori Cuza.*

D. D. G. Cerkez.

Secția II

No. 3881

1851 August 21 zile.

Șef Secțiunei :

G. Dulcescu.

VENITURILE MONASTIRILOR DIN MOLDOVA IN- CHINATE SFÂNTULUI MORMÂNTU.	Soma vechia in galbeni.	Soma de a- cum in galb..
I. Moșiile Mănăstirei Galata.		
Miroslava încungiurătoarea Mănăstirei Galata. (Eșii).	200	387
Vorovești (Idem).	300	400
Budești, Mănjești și Petrești (Idem).	480	803
Hadâmbul și Mironésa (Idem).	500	1072
Mănzătești și Fulfuești (Idem).	150	1020
Belcești (Idem).	4600	4005
Sagna (Roman).	800	1500
Tămășăni (Idem).	550	701
Șivița (Covurlui).	165	322
Dimitriești (Vaslui).	80	265
Partea din Moșia Tătăreni și } Fălci	30	47
Partea din Bohotin }		
II. Moșiile Mănăstirei Cetățuia.		
Moșia încungiurătoare Monastirei cu Valea adâncă. (Eșii).	400	683
Rusăni (Idem).	550	754
Moreni (Idem).	320	707
Andrieșeni (Idem).	750	601
Tabăra (Idem).	470	226
Frăsulenii (Idem).	85	204
Valea Cozmoei (Idem).	25	37
Parte din Belcești (Neamțul).	18	153
Tlucești și Tatarca } Stoicani } Fântâna gerului. } (Covurlui)	470	2134
Parte din Șăndreni. }		
III. Moșiile Mănăstirei Bârnova.		
Moșia încungiurătoare Mănăstirei cu cotunele (Eșii).	960	1673
Total	11,843	17,691

NUMIREA MOȘILOR.	Soma veche în galbeni.	Soma de acum în galbeni
Transport	11,843	17,191
Valea Satului (Iași).	410	699
Scănteea (Vaslui).	200	350
Căpotești (Idem).	310	500
Petrești său Sasova (Idem).	80	271
Buhaiul și Pascari, (Dorohoi).	580	650
Puturenii (Idem).	390	221
Bulca și Păunești, (Putna).	950	1671
Părțile din Ferbinți și Haret (Idem).	18	117
IV. Moșiile Mănăstirei sf. Sava.		
Ciuturești (Roman).	270	470
Mărășeni (Vaslui).	350	512
Vetrișoă (Fălciu).	400	760
Gușății (Idem).	50	111
Sberoă (Idem).	410	820
Oasile (Covurlui).	550	1401
Parte din Tomești (Iași).	30	50
V. Moșiile Mănăstirei Barnovschi.		
Șipotele (Eșii).	800	705
Munteni de gios (Vaslui).	75	136
Bărdești (Idem).	200	353
Ivancăuții (Dorohoi).	330	560
VI. Moșiile Mănăstirei Nicorița.		
Moșea încungîr Mănăstirei. (Eșii).	60	60
Cuca cu parte din Vladnicu (Covurlui).	115	301
Rădăcinești (Tecuci).	100	82
Diocheni (Idem).	75	507
Parte din Vicoleni său Valea ră (Idem).	75	126
Parte din Munteni (Roman).	40	50
Parte din Vetejești (Tutova).	25	30
Total.	18,736	29,204

NUMIREA MOȘILOR.	Soma vechia in galbeni.	Soma de scum in galbeni
Transport	18,736	29,204
VII. Moșile Mănăstirei Frumușica		
Moșia din împrej. Mănăstirei (Bacău.)	100	435
Pârjolū (Idem).	180	630
VIII. Moșile Mănăstirei Probota.		
Moșia din împrejurulū Mănăstirei (Suceava).	250	382
Gulia (Idem).	550	671
Tătărușii (Idem).	900	1557
Heciul (Idem).	1175	1791
Platoneștii saū Manole (Idem).	560	803
Dolheștii (Idem).	1290	1445
Hărtópele, Criveștii saū Bădilița } (Idem).	563	737
Protopopenii (Botoșeni).	260	171
Ciulineștii si Verejenii (Eșii).	150	380
IX. Moșile Mănăstirei Bistrița.		
Moșia încungiurătoare mănăstirei cu cotunele (Neamțul).	500	1387
Isvórele (Idem).	170	281
Gărcina și } (Idem).	850	1740
Tătarașii }		
Vadurile (Idem).	650	901
Săvineștii, Calu și Eapa } (Idem).	1500	2756
Racova saū Lițcanii (Bacău).	750	2000
Sirbiī (Idem).	195	250
Lucăceștii și Tăteștii Tazlăului (I- dem).	450	1001
Parte din Călugăra (Idem).	55	55
Călineștii (Roman).	630	1211
Macsinenii (Covurluiū)	750	2701
Osoiul (Suceva).	109	194
Total	31,284	52,933

NUMIREA MOȘILOR.	Soma vechia in galbeni.	Soma de acum in galbeni.
Transport	31,282	52,933
X. Moșiile mănăstirei Tazlăul.		
Moșia încungiuurătoarea Mănăstirei (Neamțul).	400	2699
Borlești (Idem).	1100	3055
Zănești (Idem).	700	1695
Conțești (Idem).	250	406
Plopu { Bunești (Bacău)	380	915
Rogózele (Idem).	50	167
Bungenii (Tutova).	120	266
Parte din Băloțești (Putna).	110	271
XI. Moșiile mănăstirei Cașinul.		
Moșia încungjur. Mănăstirei (Bacău).	450	3170
Satul Cașinul cu părți din Crișomă și Filipești (Idem).	800	2156
Cărbunești (Putna).	301	761
Heltăiul și Păltinata (Bacău).	430	714
XII Moșiile mănăstirei Soveja.		
Moșia din împrejurul Mănăstirei cu părțile din câmpuri și Tala- ban (Putna).	450	1367
Țifu și Ruptura (Tutova).	280	280
Șărbănești și Buda (Tecuci).	300	584
Dănjenii (Idem)	110	351
Parte din Galbeni (Idem).	110	291
Parte din Măzărești (Tutova).	20	20
Total	37,675	72,091

Venitul anual al acaretelor ce au Mănăstirile închinat Sf. Mormânt cum sunt astăzi închiriate fără licitație, se suie la 268

Suma totală. 72.359

Adecă șapte decii și două mii trei sute cinci decii și nouă Galbeni este venitul pe an al Mănăstirilor închinat Sf. Mormânt, după înposesuirea de acum prin licitație, și trei decii și șapte mii, șese sute șapte decii și cinci galbeni după înposesuirea veche.

B). Veniturile anuale ce producă averele Mănăstirilor din Principatul Moldovei închinat în Munții Atos, Sinai, la Patriarhiile de Constantinopole, de Alexandria, Antiohia și la Mănăstirea Drianul din Epir.

NUMIREA MOȘILOR.	Soma vechia in galbeni.	Soma nouă in galbeni.
A). Monăstirile închinat în Muntele Atos.		
<i>I. Moșile Monăstirei Trei-Erarhi.</i>		
Rădiul lui Tatar sau Copoul (Eșii).	1100	1990
Letea cu cotunele ei (Bacău).	1325	1937
Fărcășanii (Roman).	350	696
Frințeștii numită și Chieara (Eșii).	120	162
Parte din Cărniceii (Idem).	12	22
Bălăneștii (Tutova)	170	310
Trușeștii (Botoșeni)	1400	1400
Venitul hanului numit turcescu din capitalie, cu dughenile din târgul Cucului, acele din ulița mare și besmenul locurilor de pe Bahluu, care după prețurile cum astăzi sunt date fără licitație, alcătuesc un venit anual de . . .	1606	1606
Soma	6110	8126

NUMIREA MOȘILOR.

	Soma vechie in galbeni.	Soma nouă- in galbeni.
Transport	6110	8126
<i>II Moșiile mănăstirei Flo- rești.</i>		
Moșia Laza cu cotunele și părțile din Toporești și Ivănești, și Strămtura și Tămășanii	(Tutova și Vasluiu). 1800	3798
Lungenii și Elacul . . .	200	204
Odaea Bursucanului și Tihu- lești i Antonia (Tutova).	1400	1393
Parte din moșia Bereștii (Covurluiu) . . .	40	80
Moșia încungiuătoare Mănăs- tirei cu părțile din Mir- cești și Dracseni (Vasluiu si Tutova) . . .	500	500
Dughenile din politia Bărla- dul, închiriete pe anu cu	50	50
<i>III. Moșiile Mănăstirei Teodorenii.</i>		
Burdujenii și Adâncata (Bo- toșani și Dorohoiu). . .	1480	2231
Suharaul (Dorohoiu). . .	1850	2430
Soma	<u>13,403</u>	<u>18,809</u>

NUMBREA MOȘILOR.	Soma vechia in galbeii.	Soma de acum in galbeii
Transport	13,403	18,809
<i>IV. Moșile monăstirei Mira.</i>		
Moșia încungiurătoare Mănăstirei, cu 4 sate : Mira, Șindilarii de gios, Cotul regiului și Andrieșanii (Putna)	600	2053
Agiudul vechi și Lespedii (Putna și Tecuci) . . .	1100	1360
Cinci pământuri din moșia Pădurénii (Putna) . . .	42	54
Precistanu cu morile (Idem).	170	253
Pețrești și Măndrești (Idem).	1000	1691
Parte din Bolotești cu hărăgărie, cu părțile din Purcelești sau Târgovești, din Comisești, din Părlonești, din Gogești. și altele, (Idem).	350	1001
Bezmănul locurilor Monăstirei din Focșeni și Odobești, în sumă pe an de . . .	200	200
<i>V. Moșile mănăstirei Dancul.</i>		
Barza (Tecuci) . . .	1000	1410
Vladnicul (Idem) . . .	70	182
Moara Dancului (Eșii) . . .	250	461
Buciumii și Șorogarii (Idem).	755	1135
Comăndărești (Botoșeni) .	226	420
Soma	19,166	29,029

NUMIREA MOȘILOR.

	Suma vechii in galbeni.	Suma de a- cun in galbeni.
Transport	19,166	29,029
Fântânelele și părțile din Ur- lași și Cogeni (Tutova). .	90	91
Chiria pe an a acaretelor mo- năstirei din Eși în sumă de	66	66
<i>VI Moșiile Schitului Vizantia</i>		
Moșia încungiurătoare Schitu- lui cu părțile ei. . . .	600	1130
<i>VII. Moșiile monăstirei Ră- chitosa.</i>		
Moșiile din încungiurul mo- năstirei (Tecuciū) . . .	700	1849
Tarnița (Idem)		656
Glăvăneștii cu partea din Nă- furtești (Idem)	500	1620
Hălăreștii (Tutova) . . .	1000	1814
Fătăciunii (Idem)		437
Ciuștele cu Furcenii și par- te din Codrulū Sirbilorū, împreună cu viile monăș- tirei de la Cruce și Odo- besci (Tecuciū și Putna).	2100	3441
Odae (Tecuciū).	600	1132
Grigoreștii Fițingestii și al- tele (Putna)	100	451
Geru cu siliștile ei (Covurlui).	200	380
Gura Berheciului saū Grecii (Tecuciū).	50	152
Soma	<u>25,122</u>	<u>42,096</u>

NUMIREA MOȘILOR.	Soma vechie in galbeni.	Soma de a- com in galb.
Transport	25,122	42,096
Părțile din Țigănești sau Va- lea Lupului (Idem) . . .		231
Parte din Vicoleni (Idem) .	20	38
Parte din Bănești (Idem) . .	200	351
Parte din Băicani (Idem) .	100	145
Parte din Plăcineni sau Ză- mești (Idem)	80	161
Parte din Talpău (Idem) .		30
Gilcești (Tutova)	100	205
Parte din Meșani (Idem) .	10	32
Parte din Liești cu o vie (Idem).	90	299
<i>VIII. Moșiile monăstirei Golă.</i>		
Spinenii (Eșii)	500	743
Parte din Șorogari (Idem).	36	40
Tomești, Osoiul, Comarna, și Gorunii (Idem)	1600	3843
Oprișeni (Idem)	150	461
Părțile din Tatomirești și Căr- bunești (Vasluiu)	50	131
Parte din Dănești (Idem) .	100	265
Parte din Ciocârlești sau Săr- bii (Vasluiu)	33	51
Gorbănești (Botoșani)	650	1022
Moșia Schitului Grăjdenii cu alăturatele părți (Tutova).	100	1070
Tohilenii (Botoșani)	42	42
	29,033	51,408

NUMIREA MOȘILOR.

	Soma vechia in galbeni	Soma noua in galbeni.
Transport	29,033	51,408
Chiria pe an a acaretelor din capitalie și besmănul locurilor monăstirei ce tóte la unŭ locŭ alcătuescŭ suma de	585	585
<i>IX. Moșile Mănăstirei Bărboiulŭ.</i>		
Rădiulŭ cu siliștile ei (Roman)	900	2185
Coropcenii cu părțile ei (Vasluiŭ)	550	914
Venitul pe anŭ al acaretelor Mănăstirei din capitalie .	310	310
<i>X. Moșile Mănăstirei Precista din Galați.</i>		
Cișmelele saŭ Drăgulești cu parte din Chiștelniță (Covurluiŭ)	155	433
Parte din Vămășeni (Idem).	134	317
Giumatatea venitului cantariului din Galați și bezmenul locurilor de acolo în sumă pe anŭ de	130	130
<i>XI. Moșile Mănăstirei Dobrovățulŭ.</i>		
Moșia Dobrovățul încungiu-rătore mănăstirei (Vasluiŭ).	4000	3449
Soma	<u>35,797</u>	<u>59,731</u>

NUMIREA MOȘILOR.	Soma veche in galbenf.	Soma nouă in galbeni.
Transport	35,797	59,731
Lipovățulü cu Bolbocă și Corbu (Idem) .	} Aceste mai u- inte au intrat la unu locu cu Dobrove- tiulu.	2340
Covasna (Fălciü) .		830
Tălhăreștiü (Idem) .		601
Vădenii (Covurluiü) .		1181
Căndeștiü (Dorohoiü) .		705
Ruleniü (Vasluiü) .		65
Parte din Zapodenü (Idem).		8
Chiria pe anü a acaretelorü de aice din capitală. în su- mă de	160	160
<i>XII. Moșiile Precistu saü Ră- ducanu.</i>		
Prăjăștiü cu siliștile (Bacăü)	2500	4277
Pănceștiü cu megieșitul Schit de la Răcătăü (Idem) .	270	863
Gura Văii cu Brățila și alte părți (Idem)	340	451
Leitenii (Idem)	25	43
Nicoreștiü (Idem)	45	51
Viforeniü cu părțile din Mi- lești și Slatari (Idem) .	55	142
Seminoacele saü Ocneanca, (Putnă)	55	205
Chiria pe anü a unorü du- ghene și bezmănul locuri- lor monăstirei la unü locü	110	110
Soma	<u>39,357</u>	<u>71,763</u>

NUMIREA MOȘIILOR.	Somă pînă în iu galbeni.	Somă nouă in galbeni.
Transport	39,357	71,763
<i>XIII. Moșiile monăstirei Bêrzunțului.</i>		
Moșia Berzunțului încungiu- rătoare monăstirei Năsoești, Berești și alte cotunuri (Bacău)	1500	1500
Ghiordumul (Tecuci)	140	251
Soma totală	<u>40,997</u>	<u>73,514</u>
B). Mănăstirile închinat Sf. mun- te Sinaî.		
<i>I. Moșiile monăstirei Fru- mósa.</i>		
Golăești (Eși)	361	890
Ulmi (Idem)	450	888
Mogoșești (Idem)	83	346
Pintișeni (Tutova)	111	122
Parte din moșia Șivița (Co- vurlui)	50	161
Chiria acaretelor din Eși, cu bezmănul locurilor și ve- nitul locului de lângă mo- năstirea Frumósa unde se face Iarmarocul, toate aces- te dau pe an suma de	408	408
<i>II. Moșiile m-rei Fîstîcii.</i>		
Germănești, Podoleni cu co- tunele și Novacii (Vaslui)	2800	5772
Soma	<u>4623</u>	<u>8587</u>

NUMIREA MOȘILOR.	Soma vechia in galbeni.	Soma noua in galbeni.
Transport	4263	8587
Bălteni (Idem)	400	1030
Ciornohalul (Botoșeni).	361	1011
Parte din Cursășți (Vasluiu)	90	450
Părțile din Sacalușa, Rugi- neștii, Munteneștii și Olă- neștii (Idem)	36	158
Moșia încung. Fisticii (Idem)	200	200
Soma totală	<u>5350</u>	<u>11,436</u>
C). Mănăstirile închinat Patriar-		
hiei de Constantinopol.		
<i>I. Moșiile mon-rei Aron-Vodă.</i>		
Aroneanul (Eșii)		1081
Zania (Idem)		130
Armășanii (Vasluiu)		412
Rindeşții (Tutova)		792
Jirovul și Averești (Neamțul).		1205
Soma totală		<u>3620</u>
D). Mănăstirile închinat Patriar-		
hiei de Alecsandria.		
<i>I. Moșiile mon-rei Buhalnița.</i>		
Moșia din pregiurul mănăs- tirei, cu cotunele Buhalni- ța, Isvorul alb, Secul, Chi- sirigul, Cracăul negru, Cră- căonii, Ghindăonii și Cu- recheștii (Neamțu)	3000	6559
Băiceni (Eșii)		
Verpole (Dorohoiu)		
Soma totală	<u>3000</u>	<u>6559</u>

NUMIREA MOȘILOR.	Soma vechia in galbeni.	Soma noua in galbeni
E). Monăstirile închinat Patriarhiei de Antiohia.		
<i>I. Moșiile mon-rei Popăuți.</i>		
Moșia încungiurătoare monăstirei cu cotunele, din preună cu 13 dughene din Botoșani, Embaticurî și altele (Botoșeni).	2100	1500
Boțoie și Băloșăștii (Vasluiu).	600	663
Soma totală	<u>2700</u>	<u>2163</u>
F). Moșiile monăstirei Sf. Ión Gură de Aur, închinată Mănăstrianul din Epir.		
Eacobeni (Eșii).	450	760
Șapte Oamenî (Idem)	500	941
Deleștii cu părțile ei (Vasluiu).	250	841
Bezmenul locurilor monăstirei din Capitalie	1365	915
Chiria pe an a acaretelor	218	218
Soma totală	<u>2783</u>	<u>3675</u>
E S T R A C T U.		
A. Veniturile anuale a monăstirilor închinat Sf Mormânt aratate anume în tabloul sub litera A	37,675	72,359
B. A monăstirilor închinat muntelui Atos	40,997	73,514
C. A monăstirilor închinat muntelui Sinai	5350	11,436
Soma	<u>84,022</u>	<u>157289</u>

Transport	84,022	157,289
D. A Patriarhieii de Constantinopol		3620
E. A Patriarhieii de Alexandria	3000	6559
F. A Patriar. de Antiohia.	2700	2163
G. A monăstireii Drianul.	2783	3675
Soma totală	92,505	173,326

Adecă: nouăzeci și două mii, cinci sute cincizeci și două galbeni sunt veniturile după înposesuirea veche, în care nu sunt cuprinse acele a monăstireii Aaron Vodă, și una sută șaptezeci și trei mii, trei sute douăzeci și șase galbeni, veniturile după înposesuirea de acum prin licitație, cuprinduse în suma acésta și produsele care s'au prețluit în galbeni.

(Subscriși) *Grigorie Cuza.*

D. D. G. Cerkez.

Șef Secției a II

G. Dulcescu.

Reposatul Domnitoru Grigorie A. Ghida, după o corespondență tenace avută cu cabinetul de S. Petresburg, căpătă în fine autorizațiunea ca să puia în licitațiune toate moșiile Mănăstirilor închinete. Avându în posesiunea noastră anafora originală însoțită de lista prețurilor esite la licitațiune, cumu și prețurile cu care au fostu date mai înainte de Egumenii Greci, amu cređută că facem. unu serviciu istoriei, publicându acésta anafora în colecțiunea noastră.

Th. C.

DIPLOMATICĂ.

Diplomatica e o știință, care ne învață a cunoaște Hrisoavele a) diplomele, Bulele b) scrisorile și pecețile cele vechi, și a deosăbi cele adevărate de cele viclene, mincinoase și cu prepus.

Acestă știință este la toți cei învățați de forțe mare trebuință, mai ales la acei judecători, cari sunt la dregători înalte, în care să judecă de moșii, și de clironomii strămoșăști; despre vekimea nobilității, cinstea și rangurile care atîrnă de la vekimea timpurilor ș. c. Pentru că acest feliu de lucruri a dat totdeauna ocazie de a se face Hrisóve, diplome, scrisori și peceți mincinoase în toate timpurile, în toate părțile, și între toate națiile.

Cu acest feliu de viclesug a vrut Anibal să cuprindă cetățile Italiei; cu acest viclesug au vrut și Nabuzaren, generalul lui Darie, a omori pe Alexandru cel mare. — Isidoru cu cognumele Păcătosul sau Neguțitoriul, (Isidorus peccator sevi mercator), care a viețuit pela începutul vécului IX, a făcut mulțime de scrisori mincinoase supt numele patriarhilor Romei, și ca să le pótă vinde cu mai mare preț, aș dis că

- a). Hrisoyu e nume grecesc și însămnează pecete de aur pentru că la Hrisóvele sau diplomele împăraților grecești să atîrna o pecete de aur. Iar în Țara Românească și Moldova însămnează o scrisóre a Domnului, la care atîrnă pecete Țării.
- b). Bulă încă e cuvîntu grecesc Buli, care iarăș pecete însămnează — și această Bulă era de patru feluri: de aur, argint, ceară, și plumb. Acéstă de plumb o întrebuintează Patriarhul Romei în lucruri mai mari, pentru aceia și scrisorile acestea se dic Bule (Bullae); — cu acest feliu de pecete de plumb, pecetluște și Patriarhul Alicesandriei Hrisóvele sale.

acestea scrisori ar fi fost adunate de vestitul acela Episcopu Isidor al cetăței din Spania, care a vîțuit pe la anul 636 ; dar nici după aceasta nu a încetat acest felu de înșălători dela ne-trebnicile sale, măcar că si legi destul de înfri-coșate s'aũ făcutu pentru pedepsa lor.—S. Bernard să jăluește cătră Evghenie III. Patriarhul Romiı, cum că ar fi aflat între frații călugări, cari aũ făcutu pecetea viclénă de pre pecétea sa, și cu această pecete ar fi pecetluit multe scrisori min-cinóse. Inocenție III, Patriarhul Romiı în tot chipul s'aũ silit, ca să împedice și să pedepsască pe acest felu de înșălători, și totuși n'aũ pu-tut a împedica, ca să nu iasă Bule vicléne și mincinóse, atît supt numele său, cît și supt al predecesorului seũ. Papa Celestin Frideric I, îm-paratul Romanilor încă să jăluește, cum că unũ călugăr ar fi făcut pecete mincinoasă de pe pece-tea țării. Însă nu numai în alte țări streine, ci însuși în țara Románescă încă să află urmele a-cestuı viclesugu și înșălăciunı, precum se vede dintr'un hrisov a lui Șarban Cantacuzinũ Voevod din 5. Maiũ 1681 în care spune, cum că S. Mă-năstire Govora ar fi avut o moșie cu numele Strîmba, care sat de multă vreme ar fi fost a Mănăstirei, iar când aũ fost supt Duca Voevod, întrînd la această Monăstire Egumenı Grecı (Duca însuși aũ fost grecũ), cari nu multũ doré de mosiile Mănăstirii, s'aũ sculat săteniı din satul Strîmba, și aũ făcut meștesug cu E-gumenı Grecı de le aũ dat bani, și acei Egu-menı streinı le aũ dat cărțile Mănăstirei în mâ-nile sătenilor, cari ținëndusă de oamenı slobozi și stăpânind și moșia Strîmba, ș'aũ făcut și cărți

mincinóse luând pecetile de la cărțile Mănăstirei și puindule la acele cărți rele și mincinóse, care cărți s'aũ adevarat, că leaũ scris la țară popa Nicula din Bărca. Pentru dragostea acelora, care încă n'aũ văzut, nici că aũ cetit acestũ felin de Hrisóve, alăturũ aici Hrisovul precum l'am scris din original :

„Cu mila lui Dumneđeú Io Șerban Voevod și domn a tótã țară Româneascã nepot marelui și pré bunului răposatului Io. Șerban Basarab Voevv a), datam Domnia mea acéstã poruncã a Domniĩ mele, Sfintei și Dumneđeestii Mănăstirĩ, ce sã chiamã Govora, unde este hramul Adormirei preasfintei de Dumneđeú Născãtórei și pururea fieceióre Mariei, și părintelui Egumenului Gherasim, și tuturor părinților călugări, căți vor fi locuitorĩ într'acest sânt lăcaș, ca sã fie sintei Mănăstire satul Strĩmba ot sud Doljiĩ, tot satul cu tot hotarul, și cu toți rumĩniĩ, (vecini) și cu tot venit despre tot hotarul isã nin ocin ;— încă sã sã șcie coadele tóte până în hotarul Văileștilor și cu tóte siliștile și dumbrăvile, și piscul năsipului și până în hotarele Hristénilor, și până în hotarele Călugărénilor, și până în Tutana, și bălțile și cu gırla și Bacióva, până în Cotlova cea mare, și până în Cotlova cea micã și în uscat și în apă până unde cade în Dunăre. Pentru că acest sat Strĩmba și rumĩniĩ (veciniĩ) fostaũ sat de moșie a sintei Mă-

a). Șerban Voevod Basaraba din femé sa Elena aũ avut două fete : Annuța și Elena ; Annuța s'aũ măritat după Petrașco Feciorul lui Mihail Voevod Vitézul, iar Elena după Constantin Cantacuzinul, tatăl lui Șerban VVD Cantacuzin, pentru aceia sã numește nepotũ a lui Șerban Voevod Basarab.

năstiri Govora, încă mai dinainte vreme din zilele altor Domni bătrîni și l'au stăpînit călugăriii tot cu bună pace. Dar cînd au fost în zilele unkiului b) domniei mele Costandin Voevod, fostusaū sculat rumâniî din Strâmba cu pără și au fost mersū la Divan de s'au părăt de față Vasilie Egumenul dicend ei cum nu sunt rumenii Mănăstirii, și iaū impresurat călugăriii fără dreptate și au ajuns Divanul și judecata, ca să jure 12 mejiși, și au fost și jurat într'acea vreme.

Iar Vasilie egumenul știind pre dănsii rumâni adevarați, de iaū stăpînit tot mănăstirea, au fost mers la Divan iară împreună cu rumâniî, de au luat lege preste lege 24 de boiari, și au jurat rămîinduî a fi rumâni a sînteî Mănăstiri, precum au fost și mai nainte vreme, și tot iaū ținut Mănăstirea cu bună pace. Iar cînd au fost în zilele lui Duca Vvd încăpând la Mănăstire la Govora oameni streini Greci a fi Egumeni, și nu dorind ei nimic de moșiile Mănăstirii, fostusaū sculat rumâniî din satul Strâmba, de ar fi făcut meșteșug cu Egumenii Greci, de leū dat bani, și acei Egumeni streini leū fost dat cărțile Mănăstirii la mâpile lor, și știindusă ei oameni scăpați de rumănie, și încă și stăpînind și moșia Strâmba, și au fost făcut și niște cărți mincinoșe. O carte a reposatului Mateiu vodă, și altă carte a unchiului Domniimele lui Constandin Vod. luînd pecețile dela cărțile Mănăstirii și puîndule la acele cărți rele și viclene, care cărți s'au adevăratū că leū fost scris la tiară popa Nicula din Bărca-

b). Costandin Voevod a fost fecior alui Șerban Voevod Basarab, frate cu Elena moasa lui Șerban Voevod Cantacuzinul, pentru aceea îl numeste unchiu.

Iar când aŭ fost acum în ȃpilele Domnii mele lipsindusă Grecii Egumeni de la mănăstirea Govora, și fiind părintile Gherasim Năstavnice santei Mănăstirii, și văȃind moșia Mănăstirii împresurată de rumăni și scăpați și din rumănie, umblataŭ pe urma cărȃilor Mănăstirii, care s'aŭ fost dat de cătră călugării Greci, și aflăndule cu colac, sorocitaŭ pe rumăni din Strămba, și aŭ venit împreună cu dănușii de s'aŭ părăt de față înaintea Domnii mele în divanul cel mare, și aŭ scos părintele Gerasim egumenul cărȃi Domnești bătrîne: cartea lui Radu lui Vodă, velét 1535, și cartea lui Petru Vodă, velét 1584, și cartea lui Mihnea Vodă velét — și cartea Radului Vodă. fecioru lui Petrașco Vodă, velét — și cartea Mihni Vodă velét — scriindŭ pre totŭ satulŭ Strămba cu toți rumăni, fiind a santei Mănăstirii, sat de moșie de strămoșie. Iar rumăni din Strămba ei aŭ scos acele 2 cărȃi, o carte a răposatului Matei Vodă, altă carte a unchiului Domnii mele Constandin Vod. care cărȃi le-am căutat Domnia me, și léu văzut toți boarii Domnii mele în Divan, și ne aflăndusă cărȃi făcute cu Divanul, nici scrise de Logofeți domnești, fiind cărȃi rele și mincinóse precum s'aŭ și adevărat, că s'aŭ fost scris la țară de Popa Nicula din Bărca, și luate pecețile dela cărȃile Mănăstirii, care aŭ fost făcute de răposatul Matei Vod. și de unchiul Domnii mele Constandin Vod. tot pre acest sat Strămba, iar de pără și de rămas, stricând cărȃile și luind pecețile de léu pus într'acele cărȃi, — într'aceia Domnia mea din preună cu toți cinstiții dregătorii Domnii mele am căutat și am judecat pre drept și pre lege dumnezeiască, și bine am adevărat Domnia mea

cu tot Divanul, c'aũ umblat rumãniĩ cu meșteșu-
guri și cu ficleniĩ ca să scape de rumãnie. Da-
tuĩam Domnia mea pre rumãniĩ de grumaz în mĩ-
na părintelui Gherasim Egumenul, și iam dat
și acẽstã carte a Domniĩ mele sãnteĩ Mãnãstirĩ
Govora, ca sã'ĩ fie tot satul Strimba și cu toĩĩ
rumãniĩ, sat de moșie ohavnicã în veci. Pentru
cã aũ rãmas rumãniĩ de lęge și de judecatã di-
naintea Domniĩ mele din Divau. Ine ot cocoj
Nepocolibimu Poricimu Gvmid Sej Stãditeli Pos-
tavleiam Gvmid: Pan Radulu Nãsturelu Vel
Ban, Pan Badea Bãlãceanul Vel Vornic, Pan
Vladul Cocãrãscul Vel Log. Pan Barbul Miles-
cul Vel Vistiari, Pan Mihaĩ Cantacuzino Vel
Spatar, i Pan Stoia vel Clucerũ, i Pan Ghin-
cea vel Postelnicũ, i Pan Mihal vtori Pitariũ,
i Pan Barbul vtori Pãhar, i Pan Alisandru vtori
Stolnicũ, i Pan Papa vtori Comis, i Pan Sta-
tie vtori Slugi, i Ispravnicul-Rãducanu vtori lo-
gof.—A na pișaz Nedeleu-Logofëtũ, Costea Lo-
gofët de la Craĩova, vë na stol grad în Bucu-
rescĩ, meseați Maiũ 5, veleat 7189 (1681).

(Subscris) *Io Sierban VVD.*

[L. P.]

Blațiu Cocorescul, vel Logofët.

În Fõca Literarã din Brașov No. 15, anul 1838, s'aũ publicatũ
acest articol important de Dom. V. POPP, autorul descrierei Ti-
pografiiilor ce aũ existatũ la Romãni. El aũ copiatũ acest Hrisov
de pe originalul ce se aflã între scrisorile Spitalului Brancovinescũ
din Bucuresci.—Ne-am fãcut o datorie de al admite în colecțiunea
noastrã.

Th. Codrescu.

HATISERIFŪ IMPĚRĂTESCU

*Înalta aceasta poruncă a mea să va pune în
lucrare întocmai.*

Deosebitule între Domni, și alesule între cei
mai înalți ai neamului Crestinescu, cel ce te
orânduiești acum prin împărăteasca mea voință
oblăduitor al țării Romănești, Alisandru Ghika
VVd. fieți sfârșiturile bune.

Prin deosebit înscris atingător de unile pri-
velegiuri și scutiri hărăzite principatelorū Va-
lahiei și Moldaviei, făcut pe temeiul art. 5lea din
tractatulū de la Andrieonopol, întărindusă fiește
care din punctele cele hotărâte. și deosebitul
actu al convenției dela Akerman, în pricina ki-
puluī alegerii Domnilor, acestor principate, și
cunoscândusă trebuința de a se așeza, cea din
lăuntru alor ocărmuire, pe temeiuri mai sta-
tornice și mai potrivite cu adivăratele lor intere-
se, s'aū hotărât prin nestrămutata învoire făcută
cu desăvărsire între înnalta me Pörtă, (acăria
mărire fie în veci), și între curtea Rusiei, cele
următore :

Vreamea domniei numiților Domni, pe viitori-
me nu să va mărgini numai pe șapte ani, ca
mai nainte, ci să va prelungi pe tot cursul vie-
ții lor. Afară numai dacă din bunăvoință vor
voi a se lepăda, saū de care cumva, pentru vre o
învinovățire din cele prevăzute în mai sus ară-
tatulū înscris, cuviința va cere a se depărta.

Domniū vor întocmi slobod tôte pricinile cele
din lăuntru ale principatelor lor, sfātuindusă
cu ale lor divanuri, făr de a se' putea însă aduce
nici o vătămăre drepturilor ce s'aū kizeșuit a-

cestor două țări prin deosebite tractaturi sau hatiserifuri, și nu vor fi supărați întru cea din lăuntru alor ocărmuire, prin nici o poruncă împotrivotore, acestor dreptări.

Înalta Poartă făgăduesce și se leagă a priveghea cu îngrijire, ca privelegiurile hărăzite Valahiei, și Moldaviei, să nu să calce nici cum de cătră dregătorii învecinatelor serhaturî, a nu suferi nici amestecare din partele, în pricina acestor doue principate, și de a popri orî ce năvălire a lăcuiitorilor, depe malul drept al Dunării, pe pământul Valahiei, sau al Moldaviei. Să vor socoti ca o parte întrupată cu acest pământ, tôte ostróvele ce sunt cătră malul stăngu al Dunării, și șanalul acestui rîu va fi hotarul principatelor dela întrarea sa în staturile otomane până la împreunarea sa cu Prutul.

Spre a asigura mai cu temeiu ne siluirea pământului Valahiei și Moldaviei, înalta Pórtă să leagă a nu ținea pe malul stăngu al Dunării nici o cetate, și a nu suferi nici un fel de clădire, a supușilor săi Musulmanî. Drept aceea să hotăresce, cu neștrămutare, ca pe tótă întinderea malului stăng al Dunării atât în Valahia mare și mică, cât și Moldavia, nici un Moametan să nu pótă nici odată a ave sălășluința sa, priimindusă numai neguțitorii cei îputerniciți cu fermanuri, cariî vor veni în principate să cumpere în socotéla lor, producturile cele trebuinciose pentru consumația Constantinopolului, sau alte lucruri.

Orașele turcesti așezate pe malul stăngu al Dunării să vor întórce Valahiei, împreună cu pământurile lor, spre a se întrupa de acum înain-

te cu acest principat, și cetățile ce au fost mai înainte pe acest mal, nu vor mai putea fi re-clădite; musulmanii ce vor avea averi nemiscătoare, ne răpitate dela particulari, sau într'aceleasi orașe, sau pe ori care alt punct depe malul stângu al Dunării, vor fi datorii să le vândă pământurilor în termenul de 18 luni.

Aceste două principate având toate drepturile cei de sineși legiuri, pot și carantine a întocmi pe totă lungimea Dunării, și la veri ce alt loc vor socoti de trebuință, și cordoane de sănătate a orândui ori unde și în ce kipu vor judica de cuviință spre paza lor, fără a fi volnici cei ce vor intra în principate, atât musulmani cât și creștini, să se apere de a păzi cu scumpătate toate întocmirile ce se vor face spre apărarea sănătății.

Fiind însă trebuință pentru slujba carantinelor și spre a se putea priveghea siguranța hotarilor, paza buneii orânduiei în orașe și sate, și punerea în lucrare a pravelilor și a regulamentelor, oblăduirea fieșii căruia principatu va putea să fie unu numărul de paznici înarmați, căți vor fi trebuincioși la pomenitele slujbe, iar numărul lor și trebuincioșele pentru dănsii keltuiei se vor întocmi de către Domni din preună cu Divanurile lor, întemeindusă pe pildele cele vekii.

Înalta Pörtă însuflețită de dorință de a înlesni acestor două principate totă buna petrecere de care ele să potu bucura și înștiințate de abuzurile și asupririle ce să urma cu prilejul osebitelor dări ce să cerea pentru consumația Constantinopolului, pentru îndestularea cetăților asezate pe malurile Dunării, și pentru trebuința

arsenalului le hărăzeste cu totul acestu al lor drept apărându-le pe viitorime de a mai da bucatele lor, și câte alte feluri de zaherele, așișderea oi și kerestele, care până acum să cerea de la dănsule. Asemene nu să vor mai cere dela aceste principate, în orî măcar ce întâmplare, salahori pentru lucrul cetăților, nici vre o altă podvadă de orî ce feliu va fi. Spre a se puté despăgubi însă hazneao împărătescă, de pagubile ce i s'ar pute pricinui, printr'această desăvârșită lepădare a drepturilor sale, principatele vor plăti pe fieste care an o sumă de bani care mai în urmă să va hotări prin învoire între amândoa curțile, afară de dările ce să numescu : idie și rekeabie, care rămănu precum mai nainte să orânduiseră, după hatîșeriful ce s'aū dat în leatul 1802.

Cătră acésta la întâmplare de renuire de Domn, pricinuită saū de mórte, saū din lepădare de sineși, saū din pravilnică depărtare, principatul la care să va face acea învoire, va fi datoru a da atuncî înaltei Porți o sumă potrivită cu cea din hatîșeriful hotărâtă dajdie pe fieș-care an, iar preste aceasta nici odată nu să va mai cere nici dela Țară, nici dela Domn, nici o altă dajdie, îndatorire saū dar, supt orî ce pricinuire va fi. Pe temeul desființării mai sus arătatelor dări, locuitorii amândurora principatelor să vor bucura de o deseavârșită slobozenie de negoț, pentru tóte producturile pământului și industriei lor, (după cum s'aū hotărât prin deosebitul înscris al convenției dela Akerman,) fără nici o mărginire, afară dîntr'acelea ce Domniū din preună cu divanurile lor vor socoti de neapărată

trebuință a întocmi pentru asigurarea îndestulării din lăuntru; vor putea să plutească slobod pe Dunăre cu kiar corăbiile lor, înputerniciți cu pasaporturi de către alor oblăduire și să neguțitorească, în toate orașele și limanurile prea înaltei Porți, fără de a fi supărați de către strângătorii haraciului, nici supuși la vre o altă năpăstuire.

Cătră aceasta înalta Pörtă privind la toate nenorocirile ce Valahia și Moldavia au suferit, și îndemnată de unu deosebitu sentimentu, al iubirii de omenire, priimesce a scuti pe lăcutorii acestor principate de plata dăjdiilor, ce i să cuvine pe doi ani deplin, socotiți din dió întru care principatele să vor deșerta cu totul de către ostirile rusești.

Însfârșit înalta Pörtă dorindu să statornicescă cu toate kipurile viitoare bună petrecere a amândurora principatelor, să leagă cu dinadinsul a întări regulamentele administrative ce în cursul vremii ținerii acestor două țări, de cătră ostirile rusești s'aun făcut, după dorința Adunării celor mai însămnăți ai lor, și care regulamente vor sluji în viitorime de temelie întru cea din lăuntru ocărmuire; pe cât însă pomenitele regulamente nu vor aduce nici o vătămare la drepturile prea înaltei Porți asupra acestor locuri.

Acestea ca niste învoielă făcute și întocmite să coprinde în oșebite înscrisuri, dară fiind că a lor aducere întru săvârsire s'aun întârziat din pricina deosebitelor împrejurări ce s'aun ivit, s'aun socotit de neapărată trebuință a să hotări, și a să regula acum chipul ce fără zăbavă, punerea în lucrare acestora mai sus dișe întocmiri. Deci

făcândușă convenție în Petropoli la létul dela Hristos 1834, Genarie 17. s'aũ hotărât prin articolul al 2lea atingătoru de principatele Moldaviei și Valahiei cele următóre :

În temeiuł înscrișului deosebit al tratatuluł dela Andrianopol, atingătoru de principatele Valahiei și Moldaviei, prea înalța Pórtă Otomană s'aũ legat cu deadinsul a întări regulamentele administrative ce s'aũ întocmit după dorința Adunărilor celor mai însemnați și mai cu ipolipsu ai loculuł, în curgerea ținerii acelor principate de cătră ostirile rusești. Spre săvărșirea acestii legături, prea înalța Pórtă după ce se va încredința în destul că orânduielele coprinse în arătatele regulamenturi, nu aduc nici o vătămarea drepturile sale asupra acestor doă locuri, priimesce ale da încă de acum a'sa întărire, fágăduindusă de a slobozi și înalță poruncă prin hatiserifũ care să va împărtăși în copii ambasadei rusești, în termenũ de doă luni din đioa skimbării întăririlor acestei convenții.

Îndată după formala întărire a regulamentelor administrative, Domniũ Valahiei și Moldaviei, acărora orănduire se va face pentru astă ună dată, după chipul ce s'aũ hotărât între cele doă înalte puteri învoitóre, vor intra în lucrarea însărcinării lor, ca să ocărmuiască țara urmându condițiilor coprinse în deosebitul înscriș al tractatuluł dela Andrianopole și potrivit cu regulamentele ce s'aũ întocmitu pe temeiuł acestuĩ înscriș.

După ce să va face așezarea Domnilor, Mărire sa împăratul tutulor Rusiilor va porunci tragerea înapoi a oștirilor ce au ținut principa-

tele, dorind a da printr'acéstă o noue mărturisire de cinstire cătră Mărirea sa Sultanul, și să grăbescă intrarea înaltei Porți întru drepturile ce tractaturile îi lasă asupra principatelor. Pentru tragerea însă a oștirilor rusești ce vor fi a se ridica din principate, s'au hotărât în termenu de doă luni, socotindusă din đioa așezării Domnului, fiind cu dreptate, ca înalta Pórtă, să priimescă o despăgubire potrivit cu folósele de care s'au lepădat spre binele locuitorilor Valahiei și Moldaviei, s'au făcut învoire și s'au hotărât, că tótă suma ce să îndatoréză principatele a plăti pe fieșcare anů cătră înalta Pórtă, potrivit cu coprinderea tractaturilor, să va urca de acum înainte peste tot la trei milióne lei (adică 6000 pungi), pentru amândoă principatele, care sumă să va plăti de cătră Domni începându dela létul dela Hristos 1835 Genarie 1.

S'au hotărit asemenea, ca și numărul oștirilor orânduite spre paza cea din lăuntru a amândurora principatelor, după trebuința Țării, să se reguleze cu desăvârșire potrivit cu dorința înaltei Porți. Iară căt pentru stégu și pavilion spre trebuința arătatelor oștiri, precum și a corăbiilor neguțitoresti ale amândurora principatelor, să lasă la înalta Pórtă ale hotări.

Însuslețit de dorința de a da si a kezășui locuitorilor Valahiei adivărata lor odihnă și liniște, precum și vecinica lor bună petrecere și încredințat fiind după cercetările ce cu scumpătate am făcut, că regulamentele administrative ce s'au alcătuit, cu ceruta orânduială, ce să arată prin mai susű đisele trataturi, precum și celelalte întocmiri lámuritoare și folositoare ale acelor

regulamente ce s'aũ făcut după dorința celor mai aleși și însămnați locuitori ai principatului Valahiei, în vremea ocupației ei de către oștirile rusești, și care toate acestea urmează a fi pe viitorime temeiu al cărmuirii din lăuntru, că nu principuescu nici o vătămare la drepturile de stăpânire a înaltei mele Porți, le am întărit spre ași avea urmarea lor întocmai.

Tu dar care ești Domnul mai sus pomenit, vei aduce întru săvârsire cuprinderea arătatului regulament, care pe viitorime va fi temeiu ne-strămutat, al cei din lăuntru ocărmuirii a principatului, precum și la ale sale deosebite privilegiuri, pădîndule pururea întru toată alor întregime, vei îngriji a nu să aduce supt nici unu fel de cuvânt vre o abatere.

Iară căt pentru dajdia cea de peste anu la care să îndatoréză a plăti amândoă principatele, fiind că urméză a să păzi o dréptă cumpânire la analogia ce să va plăti de către fiecare principatu, și fiind că locuitorii aũ a fi scutiți de totũ felulũ de podvezĩ și alte cereri, și să vorũ bucura de o întreagă slobozenie de negoțu, în locu de patru sute tre ideoi și noã miĩ cincĩ sute lei (439500.), ce se plătea mai nainte sub numire de țezie, idie și re-keiabile, va plăti pe anũ la împăratésca nóstră hazna 4000 pungĩ lei, precãt s'aũ hotărât între înalta mea Pórtă, și între curtea Rusiei. Săvâr-sindusă dar termenul asidosiei de doi anĩ hotărâtă în deosebitul înscriu al tractatului dela Adrianopole, plata arătatelor 4000 pungĩ, care însuméză dajdia pe fieșicare an, al principatului

Valahiei, va începe dela 13 ale lunei lui Rama-
zan a anului Egirii 1250, saŭ dela létul dela
Hristos 1835 Genarie 1. potrivit cu cea din urmă
convenție înkeiată la Petresburg de care s'aŭ vor-
bit mai sus, iar afară dintr'astă sumă nu se va
mai cere nici dela tine, nici într'o vreme și
supt nici un fel de pricinuire, nici o altă dajdie,
nici dare, uici vre un dar, deosebindusă numai
întâmplarea reînnoirii de Domni, ce s'au prevăzut
în deosebitul înscrisu al tratatului dela Adria-
nopol.

Poruncescu dar, ca tu să te silești a lucra după
kipul ce s'aŭ arătat mai sus. Spre acésta dar
s'aŭ dat acest al nostru înalt firman, însoțit cu
cea de însumi scrisă poruncă, care îndată ce ți
să va face cunoscută, vei pune în lucrare cele
de mai sus, și te vei asemena cu copriuderea
acestii sfinte porunci, la care datorii sunt toți a
avea supunere.

Acestu Hatiserifu l'am reprodusu după Főea de Minte
N. 50 anul 1842.

T. C.

ARZMAHZARĪ.

Cătră prea înalta Poartă, din partea Boerilor Princi-
patului Moldaviei, dat la Anul 1822.

„La prea strălucitul pragu al Préputernicii și
hrănitorei năstre împărății, unde sălășlueste ra-
dîmul mântuirii, și scăparea tuturor celor ce se
află întru nevoie alergăm noi, cei întru neca-
duri pătimași, și întru tânguire rătăciți și deznă-

dăjduiți, credincioșele și supusele raiele ale prea puternicii împărății locuitorii Memlechetului Moldaviei, adecă: Mitropolitul, Episcopii, arhimandriții și Igumenii Mănăstirilor; Boerii cei din tăia, a doa și a tria stare, boerenașii și toate celelalte stări ale mazililor, ruptașilor, neguțitorilor, și totă obștea némului Moldaviei, atât partea bisericască, cât și politicască și cu vărsare de lacrimi plecândune genunchile credinței, și grumazul smerenii și al supunerii, i a dragostii sufletestii noastre jertfe, și cu cele mai jalnice strigări înălțind mâini de rugă cătră Dumneđeul cel prea înalt, pentru statornicia stăpânirii, și întărirea prea puternicii împărății și a înalțatului Devlet, a căruia stăpânire să fie nebiruită spre a supune pe tot vrăjmașul și pizmașul. îndrăđnim ticăloșii, să ne apropiem, cu acest prea plecat Mahzar (plânsoare) însciințând, că țara acésta a Moldavii, ca un amanet al lui Dumneđeu, lăsândușă cu sfințenia la prea puternica și vecinica împărăție, încă din vremea aceluı vrednic de cinste strămoșul vostru Sultan Suliman, cel dintăi; de atuncea s'aũ învrednicit prin asăđământuri, să se miluească, numindusă și đicëndusă keleriu al prea puternicii împărății, și mafru zum calet.—Nici odiniórá acéstă credincioșă și prea plecată raiea nu s'aũ apărat cu cea mai mică îndărătnicire și vină de hainlăc, s'aũ măcar cu cea mai mică aplecare și rávnă de apostasie, ci în potrivă dintru începutul raeliceștii supunerii, în vreme de atătea vécuri mai luminat de căt sórele, Moldavia aũ păđit nestrămutat neclătitul său mijloc al credinții cătră prea puternicul Devlet, cu mai

multă sfințenie de cât celelalte neamuri câte au avut norocire a să afla întru tótă lărgimea a doue pământuri și adoă mări, supuse la prea puternica împărăție a înnațatului Devlet; dovedită fiind acésta și ne tăgăduit, că sārachele raiéle a le acestii țări, au în mânele lor numai plugurile de fieru ca se lucrede pământul spre înmulțirea și spre împlinirea poroncilor, și voințele Devletului, bine mulțamiți cu toții pentru nedeșertatul isvorū al milelor, și darurilor; ce am dobândit și în scris dela hrănitórea nóstră împărăție, acestea avândule ca niste comori fórte de mult prețu.

Năvălirile țarigrădenilor Greci, ce de la o vreme au început a se orânduî Domni, în locul celor legiuți Moldavi Domni locuitori, cei aședați după vechile aședământuri ale țării. Acesti Domni ce s'au virit între noi după păcatele nóstre, ieî însuși au pricinuit și cea vădută rană a apostasiî, dintru care au cursu cea desevarșita prăpădenie a memlechetului (a țerii) nepovestita durere și vecínica plângere, încât nu este cu putință a să sterge vre odată dintru sufletele credincióselor raiéle celor despoete și desnădăjduite.

Moldavia acésta, acestu keleru (adecă ca o visterie plină de tóte bunătățile), al prea puterniceî împărății, aceste drepte și prea plecate raiéle, au rămas acum ca un trup fără de suflet și mort, din pricina acestor stricăcioși apostaiți, cari au trasū împotriva lor și pornirea nebiruitelor oștiri ale prea puterniceî împărății, spre sdruncinarea și sdrobirea lor, și s'au făcut Moldavia teatru resboiului isgonireî Greci-

lor și în scurt iată de față țara pustie, orașe despoiete și arse, Bisericile rugilor noastre jăfuite și dărmate, dobitocele hrăpite și împuținate, zahareoa risipită, noi pământeni despoiați și moșile noastre vrednice de jale, și lipsite de venituri; acestea sunt sfârșiturile oblăduirii fanarioticești din Moldavia, și iarăși slavă proriei cei de sus, că nu ne-am amăgit a ne pune și noi întru voința cea rebeliască, ca să cădem întru singura prăpastie a răpunerii sufletelor ce ne au mai rămas, pentru că s'au nevoit să aducă asupra noastră gândul lor cel scârnuav și neplăcut lui Dumnezeu ca se ne piardă și pe noi, pierzândune neprețuita comoră a credinții și a supunerii noastre dela însuflețitoria împărăție a înălțatului Devlet!

Plângând, mulțemini nepovestitei și îndelungei răbdării a preriubitoareii noastre împărăție, că cu scumpătate ispitind și cu îndelungă răbdare descoperind, au găsit strălucindă neîntinată credința a raielilor ei, și cu îndestulare ne-au dăruit mărturia sfinteii nevinovății prin sfânta și vrednica de închinăcuine poruncă, ce s'au dat pentru acesta; să se milostivescă dară către noi iubitoria de omeni împărăție, ca să dea ascultare la simțitorile patimii a le țării, urmate mai din nainte din partea voivozilor fanarioți și de către cei cu dănsii Greci, pe carii noi ticăloșii iam cunoscut, de Domni pământeni și părinți ai patrii, cei mai mulți dintru acestiia ca niște lipitori sugătore de sânge tăbărând pe noi, ca pe niste oi de jertfă fără de glas raiele, din vreme în vreme, au pus în lucrare cea fără de milostivire despoiere și ticăloșie a

norodului, însușind și trăgând cătră dânșii tóte milele prea puternicii împărății, și privelegiurile țării numai pentru osebitu folos al lor, al rudelor lor și al țarigradenilor némului lor clătind cu totul mădulările ticălosilor, fiind că cu cât ajungeam la micșorare și scădere, cu atâta sporea numărul Grecilor lor, adăoga cheltuelele și iscodea noue mijlóce pentru despoierea noastră, ca să îndestuleze pe dânșii.

Cei pământeni nu avea locu de slujbe, nici cei din tãi. nici cei de a doua stare Boeri, încă și celu care era de cele mai mici trepte nu găsea mângăiere, precum nici serimani, i vèduvele, ajutorință; pentru că și cele mai mari și mai câstigóse boierii, și cele mai multe din isprăvnicii, i celelalte slujbe ale țării, țarigradenii, cei pentru pământeni amari prăpăditori, le poprea tãlhăreste, iar voevodul fanariotu le lua fără de dreptate, și din veniturile lefilor și ale milelor cele orânduite, pentru pământeni cei săraci, trei părți de bani pentru Grecii cei avea cu dânsul, pentru fiu, fete, și ținerea lui și pentru celelate familii ale fanarioților din Țari-grad. Acesti voivođi lua veniturile rusumaturilor, adecã: Desetina, Gostina, și Vãdrãritul, împreună cu vãmile și cu ocnele, cu cuvântu ca acestea sãnt pentru gebhargii ale Domnului, dupã urmarea celor dintãi Domni pãmãntenii care lua numai veniturile vãmilor și ale ocnilor, din care acei pãmãntenii da milostenie și ajutoriu cătră cei pãmãntenii sãrmani, iar fanarioții sporind dările rusumaturilor sã folosea ieí de dãnsele, și cei din neamul lor Greci, și neîndestulãnduse nici cu acestea, lua și din banii dajdei haraciului vis-

teriei cu cuvânt de cheltueli nenumărate, și înscurt tóte era pentru dânși și nimica pentru pământeni!

Să precupea de cătră dinsii și zahareoa ce se cumpăra pentru mirii, plătind săracilor lăcuito-ri de multe ori, mai puțin din prețul, care lua ieí de la înnaltul Devlet, iară uneori nici un ban nu le da, în cât aũ ajuns ticăloșii plugari păgu-biți ca să batalisească lucrarea pământului, za-heréoa ce prisosea afară din trebuința capanului. adecă mămăliga cea de popușoi care este păiné cea de obște a locuitorilor, și pe care ticăloșii locuitori cu ostenele o ara și o sămăna, Domnií o precupea și numai cu plată lăsa să iasă afară din hotarale țării, pentru alisverisul cel de obște; — întru acestași chipu însă era cu neputință să îndrădnescă pământénul a să împărtăși din ro-durile ostenelelor lui fără de dare.

Boeriile țării să vindé cu rușferturi și le cum-para cei de neam prostú și nevrednici, supărândú și pe aceste sermane raiale ca să pótă să scóțá ceia ce da rusfertu și să se folosască și mai mult; — pe cei legiuíți slujitori (adecă simenií și ceelanți paznicií ai țării, îi avea si Greci fanarioți din suita Domnului, ca pe niște venituri a le lor, și îi vindé; iară paza țării lipsé cu totul, până ce cu acest felu de chip aũ putut pré cu lesnire să între în gîndul lorú apostasia.

Acești dintre fanarioți Greci, înbogățindusă din sudórea și munca pământenilor, pe carii cu răutate îi vindea ca niște raiele ale lor, pe urmă cu banii sângelui, a împărătestilor raiele, cumpăra moșiile pământenilor, și familiile credinciosilor Moldavi ai Devletului, rămănea prăpădiți depe fața pământului, și căuta altă streină sălăsluință,

ca să și petreacă rămășița vieții lor, fiind că nici milostivire mai iera pentru dănsese, nici locuri de slujbe, nici ajutoriu de legi, nici dreptate la dreptățile lor, fiind că dumnezeiasca dreptate a sântelor judecări să vindea cu bani, spre însusii a lor înbogățire; până și moșiile cu nume de moșii Domnesci, oamenii Domnilor le lua fără dreptate și le vindea.

Sfintele fermanuri a le înaltului Devlet cele date pentru pricină de ale țării, întru care Domnii ierau îndatorați, după cuprinderea celui vrednic de închinăciune sfântului Hat, la 1217 după leatul otomanicesc, să se cetască într'auzul tuturor, și să stea în păstrare la caidurile țării, până și acestu feliu de fermanuri, le făcea nevădute și nesciute pământenilor.

Căuta ei cu ochi răi la căți din Boerii mari cărtea cu cuvânt asupra nedreptăților ce să făcea la judicări, sau la înpreunările dajdiilor, și întru toate iera silit Divanul să iscălească și fără de voe anaforalele că s'au judecat cu cuviință cele nelegiuite asupriri, îndemnând Domnii cea din preună sfătuire, prin tragerea de sine și acelor nevrednici, pe carii îi cînstea cu — treptele boeriilor cele păstrate după a legei orânduie, pentru neamurile cele evgenise, și pentru cei cari să vor arăta de vrednici la slujbele țării. Opriți și osândiți iera aceiea carii gândeau să îndreznească a face prea plecat mahzar; sau să alerge la limanul înaltului Devlet; ticăloșii pentru aceea când ar fi îndrăznit să facă o próstă întrebare, pentru ce să urmédă în potrivă un ce, la hôtărărea prea înaltelor hatiserifuri: pentru că aceia să bântuia până la mórte, dar

câte alte, care le trecem cu vederea din pricina prisosului de cuvânt, și pe care leam mai arătat și în prea plecatulu nostru mahzar, atunci când aū pribegit cel din urmă siluitoriu Mihail Suțul. Dăjdiî întregi pentru fânul, și orzul grajdului voevodu—dăjdiî pentru Mezilhanele, afară din cea adevărată trebuință a Mezilhanelor ; dăjdiî pentru rachiurile ce le făcea locuitorii chiar din popușoiul cel făcea și'l sămăna ieî, și slobodă intrarea rachiurilor din părțile streine în țară, pentru paguba noastră, și folosul lor.—Zid ne sfărmat găsea pământeni ca să pótă trece a alerga la mila celor întru mulți ani stăpăni ai noștri : fiind și Domniî Greci, și ispravnicii Greci, și zabeții Greci, și capukehaielele Țarigradului asemenea ; toți cu socotelî că oblăduescu vrăjmași, iar nu raiele credincioșe ale înaltului Devlet. Pentru aceasta dar cu curgeri de lacrămi și cuprinși de spaimă, ca niste vrednici de milostivire, ne rugămu bunătații și iubirei de oameni a prea puternicii noastre împărății, să nu ne osăndim ticăloșii pentru îndrăzneala, ci să se milostivescă asupra-ne, și să ne miluiască cu înnoirea vrednicei de jale vieții noastre, dăruindune cu liniste, acéstă de mai în josu prea plecată rugăciune care ieste aceasta !

Să ne isbăvim de acum înnainte întru toți, de Domnia și oblăduirea grecească, și să se milostivescă cătră noi prea puternica noastră împărăție, prin aședământul sfântului său înfrumusețat Hatișerif, după cel din tăi sfânt aședământ, ca să aibă țara oblăduirea întru sineși prin pământeni, păzând numirea Domniei și cele dintru început privelegiuri, care s'aū răvărsat țerei

păna acum : și prin trimiterea de capukehaiele pământeni la prea înnalta Pórtă, să trimitem și cea legiuită Țințighen, Rigen. și Rekeapigen, la prea strălucitul prag al prea puternicii împărății: împlinind prin cea cuviinciosă răvnă a supunerii, și a credinții sfintele slujbe, și săvârșirile după starea și puterea țării, și după cum ni s'aũ hărăzit din nedeșertatul izvor al milelor, și al îndurărilor prin hatișerifurile ce s'aũ dat la 1180, 1190, 1206, 1217. leatu otomanicesc, și celelalte mili! Și fiind că starea puterii țarei, și resuflarea mijlócelor și nădejtile vieții ce s'aũ desertat înpuținândușă dobitócele, zaherelile și tóte lip-sindusă, și de cele gata zaherele și sămănături cu totul, cum și de arăturile anului de al 2-lea, și din dobitócele plugăriei, și de oamenii plugari, și de bani pentru cumpărătoarea semințelor, și din altă parte înfricoșindune de fómete grozavă: și peste acestea fiind că țara din cea veke întregime a ieı s'aũ micșorat, și mai vertos că și veniturile ieı s'aũ înpuținat, până încãt și aceste venituri ce ne aũ mai rămas nu putea fi de ajuns Domnilor Greci, în vremea înbielșugărei, cu cât mai vãrtos întru ticãloșia și sãrãcia cea de acum, cu adevãrat nu vor ajunge nici celui mai dreptu și cu bune mãsuri pãmãntean Domn ce s'ar fi însãrcinat, spre iconomia keltuieleur sale, și a osteneleur ehpailei, fiind că nedreptãțile urmédã să lipsiascã, după cum și veniturile cele necuviincioșe ale boeriiilor, tóte aũ să se steargã, ca să simțã sãracele raiele rodul milostivirei înnaltului Devlet.

Pentru aceasta dar, nici ne trece prin gând, nici asternem rugãciune acum întru început, ca

să se rănduască, nici pământean Domn cinevași, pentru ca se nu să îngreuieze țara cu osebitele keltujeli ale dregătorii Domnului, până ce va ajunge în starea îndestulată!—

Prea plecata noastră rugăciune ieste, ca să ne miluască spre a se hărăzi și în veacu a să întârî noua oblăduire a țării, de cătră pământeni aleși din neamul Moldaviei. Ca să'i așeze un sfat de un număr de boieri, și dintru acestia un bas boieriu, ales de cătră cei mai iscusiți aleși, și acest sfatu al boierilor împreună cu baș boieriu, având săvârșitorea, perezusiotită a Domnului, va orândui divanuri, isprăvnicii, judecătorii și boierii, și când vreodată va veni țara în bună stare (fiind că de a ajunge la cea dintâi stare ieste trebuință de mulți ani, după ce de acum vrednică de plângere stare), atuncea pentru ca se nu lipsiască slava Domniei țării, iconomisind ticăloșii fără de greutate și supărare, și fără de vărsare de lacrămile dajnicilor, oșecare sumă de bani, pentru ținerea unei cuviințose și foarte micșorate arătare cinului Domniei, vom alerga ca să rugăm prea înnaltul Devlet, arătându-i pe un acest feliu de pământén, ales de Domn, carele să fie supus pravililor pământului și celor mai strimte și neapărate obiceiuri, ca să fie spre încetarea greutăților, și spre fericirea acesteii mult pătimase țări.

Această stăpănire a țării pentru paza pământului, va avea pe cei dintr'un început orânduiți și legiuiți paznici pământeni, pe acei care iaș avut și până acum osebiți și scutiți, numindusă seimeni și slujitori, pe cari Grecii îi vindea din preună cu căpităniile, și pază nu iera. Is-

gonindusă însă și arnăuții ca să nu să mai afle;— acești pământeni paznici să se înbrace și să se gătască spre slujbele din lăuntru țării, cu suma cea orânduită și trebuincioasă pentru aceasta, și să se îndatoreze a străjui cu luare aminte orașale și târgurile ca niste credincioși pământeni și vekî slujitori ai oșteanurilor.—Dăjdiile să vor lua numai cele drepte, iară veniturile Boierilor să se steargă, și toate câte sunt necanonisite să se stărpescă. Iar acuma întru curgerea vremii a stării cei vrednice de jale și cele canonisite să se ușureze! Darea sfintelor porunci ale înaltului Devlet, să fie cătră cei ce vor ținea locul Domniei, kelerului împărății, Moldaviei, și capukehaielile pământeni, la prea înalta Pörtă vor dobândi apărarea cea dătătoare de viață, învrednicindusă, poruncilor celor întru mulți ani stăpâni ai nostri, slava înaltului Devlet, va fi îndurarea slobozeniei neguțătoriei pământului, și ocrotirea de cătră supărările celor ce locuiesc pe fața pământului keleriului împărătesc ale sarhaturilor.

Acestea cu frică și cu plângere ne rugăm, cădând la mântuitoarele picioarele stăpânilor nostri, că nu neamă mai rămas putere să întimpinăm stricăcioasa și vătămătorea oblăduire grecască. Dacă strămoșii nostri, Domnii cei pământeni au amărât vre odată pe înaltul Devlet, (care noi nu scim, sciind nu mai cea deapururea supunere și credință), dară însă și acesta de va fi, îndestul ne am osândit ticăloșii, și ne am pedepsit noi acum strănepoții acelora, peste veac, aflândune supt siluirea și tirănia Grecilor țari-grădeni. Acestia dar călcând datoriile credinții,

să ne învrednicim noi a dobândi ființa noastră cea dintru început, fără a să isterisi acea nimic, din ceea ce nu aș avut din vechime, pentru că dintru început Domnia țării aș fost dată noastră pământenilor! vrednici de milostivire suntem ticăloșii la marginile țării, rătăcindune. Mulțumită prea înaltului Dumnezeu că în minutele acestea, prin purtătoarele de biruință ostiri împărătești s'aș curățit rebelia și din țară.

Noi ticăloșii aducem prea înalțatului Vali al Silistrei, prea vestitului Saraskeriu și dreptului Vizir, acest prea plecat Mahzarî, ca să'l puie la piciorle prea puternicii împărății, și Dumnezeu cel fără de început, Domnul cel mare al începăturilor, cel care dă sórelui lumină, va însufla bunătățile întru inima prea puternicului și iubitorului de ómenî al nostru împărat, ca să strigăm întru toți vecii, mărescășă preste totă asămănarea și stăpânirea înaltului Devlet, Amin.

Acest Mahzar l'am reprodușă din Fôia de Minte N-40 anul 1840.

T. C.

CESTIUNEA FRONTIEREI ROMĂNE, DESPRE TRANSILVANIA.

Salutare amice D. Th. Codrescu.

Îmi cerî știință, de ce s'aș lucratu și în ce s'aș mărginitu lucrarea disbaterei hotarelor dintre Austria și Moldova, în punctul despre Slănicu, la care am lătu și eș parte. Tot odată îmi spuî că aș fi pusu să se caute în arhiva Ministeriu-

lui de Esterne, dosarul format de mine în astă ceștiune, și că n'ai căpătat nici o lămurire.

Asta m'au miratu fôrte multu, căci eũ, chiar de atuncea me-am făcutu raportul în amănunțime cătră acel Ministeru. Totuși și acum suntu dispusu a vă îndestula cerirea, de și au trecutu unu restimpu de 15 ani, în atăta acele lucrări me-au remasu tipărite în mintea mea, încătu nici odată nu le voiu uita. Ascultă :

Pe la finea lui Iulie 1857, pe când mă găsi-am supleant-judecătoru Divanului Domnescu, ca în vacanție, eram la mosia mea ; acolo am primitu, cu unu înadinsu trimisu, decretul căimacamului prințu Vogoride, prin care m'e însărcina, ca împreună cu membrul mencionatului Divan Dl Costachi Negruți, să ne constituimu în comisiune, în unire cu comisarii rânduiți de guvernul austriacu, să disbatemu la facia locului neînțelegirile de hotare la mai multe puncte, atât despre Transilvania cât și despre Bucovina.— La punctul Slănicu era cêrtă de hotare între rufetul ocnelor din Moldova și între Vasarheenı, din Transilvania ; în acestu cazu, decretul Caımacamului statuà : că *trebuie a se dovedi pe unde au urmatu stăpânirea între ambele țeri în 1839 si să statornicim acea stăpânire*. În decretu se țecea ca se mă grăbescu a merge la Iași, fiind că Comisarul austriacu ne asceaptă. Locul întrunirei nōstre era satul Poiana-Sarată, pe frontieră.

Cum am ajunsu în Iași, am fost la Dl. C. Negruți, pe care aflândul bolnavu, me-au spusu că și-au datu dimisiunea din acea Comisiune, pentru motivu de bōlă.

Mărturisescu că și eu am căutat chipuri ca să

scap de o asia însercinare, din cauza murmurului ce am găsit în Iași ; că Căimacanul Vogoridi ar fi influatu, în cestiuni politice, de guvernul Austriei & &, însă n'am putut scăpa.

În locul Dluî Negruți, s'au rânduie pe bătrânul Logofētu Iancu Cantacuzino, cu care amu pornit, avēndu cu noi tôte dosarele, atingētore de cestiune, spre Poîna-Sarată ; aice ne-am întrunitu cu Comisariî austrienî, decisindu între noi ca Comisiunea să lucreză în casele de la băile de pe Slănicu, unde ne-am și dusu.

Am cetit tôte acele dosare, din care n'am înțelesu alta, de cât că Unguriî năvălescu a împresura o bucată de moșia Ocneî. N'am aflatu nici o lucrare a Comisiunei din 1839, ce au fost la acel puntu, de cât numai sciință că o Comisiune au fost în acel anu. Într'un dosaru, am găsit o copie simplă, neadiverită, de pe hotarnica din 1792, când s'au hotărnicit Moldova despre Transilvania, de cătră o comisiune rânduie din ambele părți, între care era și unu turcu.

„ Hotărnicirea aceia au început, din jos despre
„ Milcovu și munții în sus până au venit la
„ pârul Pascariului, dice acea hotarnică, și merge
„ hotarul țerilor pe acel pîrau al Pascariului
„ până ce dă în pîraul Slănic, de acolo în
„ jos tot pîraul Slănicului, până în gura pîraului
„ Cheșcheșu (capră). de unde lasă pîraul Slănicului,
„ și merge hotarul în sus pe pîraul Cheșcheșu,
„ până la piciorul muntelui Cheșcheșu ; de
„ aice se lasă pîraul Cheșcheș, și se sue hotarul
„ pe acel picior de munte, până deasupra muntelui
„ Cheșcheșu, de acolo trece pe muntele Șandru

„ mică, tot suindu-se până pe muntele Șandru mare, și tot Șandru mare în sus.“

Cea întâi lucrare a noastră au fost se ne suim pe muntele Cheșcheșu și în Șandru mare, și se observăm pozițiunea locului, lămurindu-ne mai bine de natura acestei cestiuni ; am înțelesă că toată prigonirea între Ocneni și Vașarheeni, era pentru pîrăul Cheșcheșu. Proprietarii tîrgușorului Vașarhei din Transilvania, acăroră moșie vine până în pîrăul Slănicu, pretindau că pîrăul Cheșcheș, cerut de hotar, de hotarnica din 1792, este acel mai din jos, despre meadă-noapte de muntele Cheșcheșu ; Ocnenii însă din contra spuneau că pîrăul pretindat de Vașarheeni s'ar numi pîrăul Pufă, și că pîrăul Cheșcheș ar fi acel din susă despre meadă-đi de muntele Cheșcheșu.

Vașarheeni înfătoșau diplome de la vechii Domnitori ai Transilvaniei scrise în limba latină, cu care ei stăruiau a dovedi că pîrăul acel din sus s'ar numi Giroșu, de pe muntele Giroșu din care isvorăște, eară nu Cheșcheșu. Ocnenii n'au înfătoșat nici un document, propuind că uricele moșiei Ocnei li s'ar fi luat de Vesterie. Este ceva de însemnatu că muntele Chescheșu are doue picioare, cu unu picioru stă în părăul din susu, și cu altul în părăul din josu, încăt hotarnica din 1792, se pôte aplica și pe unu picioru și pe altul.

Am cerut de la Secretariatul de Stat documentele de hotare a le moșiei Ocnei, și nu mi s'au trimisu ; am cerut a mi se espeda în original sau în copie întărită, hotarnica din 1792, cum și planul topograficu ce ar fi trebuit să se ridice a-

tuncea, căci eu aveam îndoială asupra copieii din dosaru, nelegalizată de nici o autoritate.

De la Secretariatul de Statu am primit scire că originalul hotarniceii din 1792, ar fi la Constantinopoli cum si planul, și că s'au cerut a se trimite de la înalta Pórtă. Am întreat și pe Dl. Comisaru al Austriei dacă nu au originalul hotarniceii, din 1792, și planul de atunci; mi s'au respunsu că o au numai în copie, care ar fi conformă cu copia din dosarulu nostru, și că la 1792, nu s'au ridicat nici unu planu topograficu (†).

Eu mă ocupamu împreună cu Comisarii Austriei, ca să dovidimu stăpânirea urmată la acest punct în anul 1792, fiind că acesta era înserci-narea ce Guvernul mi o pusesă, și Comisarii austrieni tot acesta o urmăreau sub cuvânt, că și misiunea lor ar fi tot acesta.

Așia în lipsă de orî și ce altă dovadă, am ceretatu marturii ce ni prezentau și Vașarheenii și Ocnenii; cu tóte că videam în Ocneni o mare schimbare, căci ei numai stăruiau cu acel zel, în ași dovedi dreptul; ei erau nemulțamiți că Fiscul li iewa moșia ca a sa, dicându că ar fi proprietate a Rufetului Ocenei.

Din aratările marturilor nu s'au pututu lua

(†) Hotărnicirea din 1792, o am publicatu în vol. al IV al Uricarului pag. 262 dintr'o condică autentică a arhivei Moldovei. Pre cât am aflat, planu nu s'au ridicat în acel timpu; actul de hotărîtură s'au trecut în menționata condică; se póte că la copietul ei să se fi lunecat vre o smintélă în denomiñațiunea localităților și a apelor. Testul este fórte autenticu.

T. C.

nici o știință pozitivă; acei din Transilvania propuneau că păraul Cheșcheșu, ar fi acel din josu, și că până acolo ar fi urmatu stăpânirea Vașarheenilor; acei din Moldova însă aratau din contra, că păraulu Cheșcheșu este cel din susu, și că până în acela se urmează stăpânirea Ocnenilor; marturii erau vr'o 20 din Transilvania, și ceva mai multi din Moldova. Ceia ce mi s'au părutu mai adivărat din spusele unora din Ocneni, au fost, că până la 1838 stăpânirea au fost pacinică, Ocnenii stăpânia până în părēul cel de susū de și cu vr'o căți va anī mai înainte Vașarheenii ear ū mai supărasă, dar ei se liniscisē; de la 1838 Vașarheenii ear au începutu a năvăli săși mute hotarul în părēul cel din josu, și prin asemenea a cuprinde muntele Cădētura (+). Acea sfadă dintre ei au adusu Comisiunea din 1839, care n'au decisu nimică, pentru că n'au putut dovedi care este adivăratul părēu Cheșcheșu, acel din sus, ori acel din josu. Cu tōte acestea Ocnenii s'au opus tare, și n'au mai lāsatu pe Vașarheenii a umbla cu oile pe muntele Cădētura, mai alesu că Vașarheenilor le vinea și cu greu, căci trebuia săși treacă oile prin alți munți cu pădure, ca să ajungă la muntele Cădētura. După așiă impre-

(+) Muntele Cădētura este în facia părēului Slānicu, tot între ambele părāie de gālceavă; în dosul acestui munte, este muntele Cheșcheșu, despărțitu unul de altu prin o vale adāncă. Muntele Cădētura, în întindere de 300 fălci, este acel principal de sfadă între Vașarheenii și Ocneni, fiind mai tot cāmpie bună de pășunare pentru oi, cānd muntele Cheșcheșu are mai multă pădure. Cădētură se numeșce de la o furtună mare care ūau disrādācinat mai tōtă pădurea de pe tāspsanul lui.

giurare, de pe la 1840 Ocnenii earăși n'au mai fost supărați de Vașarheenii.

Pe la 1852, Ocnenii au datu muntele Cădătura în arendă pe 3 ani unui mocanu cu oi din Brețco (sațu în Transilvania) fără contractu, fiind că acel mocanu mai ținută în arendă de la ei acel munte, și le-au fost plătit regulat căsturile. După ce mocanul și-au pusu oile pe munte, Vașarheenii au început al trage în judecată, ca să le plătiască lor arenda, sub pretestu că muntele este al lor. Acea sfadă dintre Vașarheeni și mocanu s'au curmatu prin învoială. Mocanul au luat și au dat contractu de la Vașarheeni, întărit de cărmuirea de acolo, ca și cum de la ei ar fi luat în arendă acel munte, tot pe termenul acel de 3 ani; însă căsciturile arendei mocanul li plătea cătră Ocneni, de la care luasă muntele cu verbală tocmală, fără a sci nimică Ocnenii despre acea schiavorie dintre mocanu și Vașarheeni, cu care mocanul și-au asigurat arenda pe munte, stăpânindul fără suparare despre nime.

Când s'au isprăvit însă acei 3 ani de arendă, atuncea Vașarheenii au început mai cu tărie a năvăli întinđindusă cu stăpânirea până în părul din jos, și prin asemine a cuprinde muntele Cădătura; ei acuma să sprijiniau și pe contractul de la mocanu, că ei stăpănescu demultu, și că de la ei l'au avutu luat în arendă mocanul.

Cu tótă stăruirea ce am întrebuintatu, n'au statu chipu a putea aduce pe acel mocanu în facia Comisiunei.

Când am venit în Comisiune la facia locului, am găsiț pe Vașarheeni deja întinși cu stăpânirea până în părul din josu; era o casă nouă de birne,

încă nelipită, făcută de ei pe coasta despre méză
đi a muntelui Căđătura, în astăngă părăului din
susu, apropiatu de păreul Slănic; la întrebarea
mea, Comisarii austrieni me-au spusu că Dlor
au ordonat facerea ei că să aibă unde șede pe
timpul căt va dura Comisiunea. Dar mai în sus
de acea casă am găsit și unu fiereseu pe păreul
din susu, și mai mulți copaci tăeți, trasî lăngă
fiereseu. Acéstă cutezanță din partea Vașarhe-
enilor, am protestato, cu tóte că D-nii Comisari
austrieni îmi spuneau că copacii sunt tăeți de pe
lăngă muntele Giroșu ce este al Vașarheenilor,
dar după protestațiunea mea, s'au ordonat a nu
se lucra la fiereseu, până după isprava Comisiunei.

Am uítat să spunu că colegul meu Logofétul
I, Cantacuzin, au stat cu mine în lucrare numai
vr'o 3-4 đile, apoi spuindumî că nu e sănătosu,
s'au dusu la Tîrgul-Ocnei să se caute cu doctoru,
de unde după vr'o 4 đile, me-au scrisu că în-
bolnăvinduse mai reu, și-au trimisu dimisiunea
la Iași, spre a fi înlocuitu cu unu altul. După
câteva săptămăni, s'au numit pe Dl. Nastasachi
Mihail din Tîrgul Ocnei, care au și venitu de au
lăat parte cu mine în lucrările Comisiunei. În
acest interval, numai eu am reprezentatu Moldova
în tóte lucrările.—După înțelegerea cu Comisarii
austrieni, arătările marturilor să scriau de ei în
limba germană, și de mine în cea română (unul
din comisari cunoscea bine limba română, eu însă
nu cunosceam pe acea germană), cu traducere
liberă nu în tóte cuvintele, dar în sensu și în
resultatu.

În facia împregiurărilor descrise mai sus, găsind-
dumă într'o completă nedumerire despre adiveru,

m'am adresatu cătră Dna Catinca Ghica, proprietara moșiei Comănescii, rugănd'o să'mi trimită documente atingătoare de hotare, ce ar avea pe moșia Doftiana, cotună a Comănescilor, megieșită cu moșia Ocnei. Dna Ghica au binevoitu a'mi îndeplini cererea, trimițendumi mai multe documente, cum și doi bătrâni pădurari ai Dsale pe Doftiana. Între aceste documente am găsit o hotarnică făcută de tatăl meu Voinicul de pörtă Dimitrie Meleghi din 1803, încungiurătoare moșiei Doftiana; acea hotarnică viind din sus în gios pe muntele Șandru, tot alătura cu Transilvania, până ajunge în Șandru micu, și coboră pe muntele Cheșcheșu, tot alătura cu Transilvania, până la unu locu, și ea ȃice : „că acolo pe muntele Keș-
„ keș stă hotarul țerei Ungureșci (Transilvania),
„ și moșia Doftiana începe a merge alătura cu
„ moșia Ocnei, și tot alătura mergându cu mo-
„ șia Ocnei, pogoră pe piciorul Keșkeșului a-
„ cel despre mează-nópte, și dă în părul Keșkeșu-
„ lui și merge tot înainte.

Hotarnica acésta me-au ridicat tótă nedumere-
rerea, ea m'au convinsu că părul care pörtă în
adiver numele de Cheșcheșu este acelú din josú
despre nordulú muntelui Keșkeșú cum îl arată și
Vașarheenii sub asia nume. Cu tóte acestea însă
hotarul dispărțitoru țerilor au fost tot părul cel
din sus cum îl pretindau Ocnenii, pentru că ho-
tarnica acea din 1803 arată : că pe muntele Keș-
keșu stă teara Ungurească, și moșia Doftiana în-
cepe a merge alătura cu moșia Ocnei și tot a-
lătura cu moșia Ocnei au mersu până pogoră
în părul cel din gios pe care'l numesce Cheș-
cheșu. Când dacá hotarul dispărțitoriu țerilor

ar fi fost pârëul cel din josü cum ñicu Vaşarheeniü, moşia Doftiana nu se întâlnea cu moşia Ocnei pe muntele Keşkesu, nici pogoria alătura cu acea moşie până în pârâu, ci toată acea distanţă arü fi mersu numai alătura cu țara Ungurëscă, și după ce ar fi trecutu acel pârëu, apoi ar fi datu de moşia Ocnei.—Nu pöte rămânea dar nici o îndoieală, că la hotärnicia țerilor făcută în 1792, s'au greşit numirea pârëilor, în locu a se numi pârëul cel din sus, ce era adivëratul hotaru al țerilor, cu propriul lui nume de pârëulü Giroşu, acelü pârëu s'au numit Keşkesu, și acësta aflându mai târziu Vaşarheeniü (dovadă tăcerea lor și pacinica stăpänire a Ocnenilor până în acel pârâu din sus mai bine de 30 ani), au începutu a năväli întindându cu stăpänirea până în adivëratul pârëu Keşkesu.

Asupra validităței hotarniceï din 1803 nu pöte rămäne cea mai mică îndoieală, pentru că ea și astăđi își are lucrarea, și pentru că e mai apropiată de timpul când s'au hotärnicitu țerile, la 1792, trecëndu unu interval de ñecele ani; atunci mai bine s'au sciutu hotarele țereï, mai alesu că la 1803 nici era gälceavă de hotaru.

De la pădurarii trimiși de Dna Ghica, am aflatu că au mai remasu din hotarele țerilor puse la 1792, unu singuru copacu; pădurarii me-au spusu că au fost mai multu pe muntele Keskesu și până în Şandrul mare, dară s'au tăetu de Ungurü, și pe acest remasu l'ar fi tăetu, de îl videau, însă nu l'au vedutu, fiind în unu locu tare, cu anevoie de mersu, și până te apropii de elu nu se vedu mărcile țerilor. M'amü

dusu împreună cu Dl. Mihail, cu acei pădurari și câțiva Ocneni și am vedutu și noi acel copaciu, care avea pe el și pajura Austriei și bouriul Moldovei; copacul era sub țărișul muntelui Keskeșu cam spre piciorul care pogoră în părul cel de susu, și acest copacu m'au convinsu că părul cel din susu au fost hotarul țerilor. Nenorocire că n'am avutu cu noi unu ingineru spre al însemna pe planul topograficu al moșiei Ocnei, căci inginerul Braun ce fusese rânduit în Comisiune cu noi, au stat numai o septă-mână, și s'au dusu, sub pretestu că Guvernu nu'l plătesce; noi am înșciințat despre absența inginerului, însă pe unu altul nu s'au mai rânduit.

Atunci am înțelesu că și însărcinarea ce ni pușese Guvernul, era greșită, căci în locu, ca să fimu însercinați de a disvâli adivăratele hotare ale țerilor și la acestu puntu alu Slănicului, după cum ni însercinasă la celelalte puncte de gălceavă; acole ne-au însercinatu numai de a disvâli și întări stăpânirea urmată în 1839, când, cum arătu mai susu, era gălceavă între Vașarheenii și Ocnenii, și stăpâniau, potu dice, cându uni, când alții.

După acêsta am comunicatu Dl. Comisari ai Austriei, aflarea acelu copaciu, însă despre hotarnica din 1803 nu li-am arătat nimică, reservăndumii a li o arăta în urmă; au mersu și Dlor de au văduțu copacul.

La propunerea ce le-am făcut ca să ne ocupămu cu disvălirea adivăratelor hotare a le țerilor, pe bază de documente, nu mărturii, am fost întimpinatu din partea dsale, că însercinarea li este, ca și noue, a disvâli stăpânirea urmată în 1839

și a o întări; ear nu a critica semnele hotare, adăogândumî, că spre a da sfârșit lucrărilor, au pusū în mișcare a se aduna marturii din Transilvania să însufletiască prin jurământu mărturiile lor. Ne mai avēndu comisiunea ce lucra, le-am respunsu, că și noi putem face tot așa, marturii fiind de o potrivă valabilî; cu acēsta nu se face nimicā, căci au să fie mărturii sub jurământu pro și contra, și luminā nu se face. CREDU CĂ MAI BUNU SERVICIU AM FACE AMBELOR ŢERÎ, OCUPĂDUNE CU DISVĒLIREA ADIVĒRATELOR HOTARE, ȘI PRIN PROTOCOLUL CE VOM ÎNKIEA, DESCRIIND ACEA DISVĒLIRE, VOM CUPRINDE ȘI ARĂTĂRILE MARTURILOR, ÎNCĂT APOÎ GUVERNELE RESPECTIVE VOR CRITICA ȘI VOR HOTĂRI. Dlor ÎNSĂ ME AU RESPUNSU CATEGORICU CĂ NU SE ABATU DE LA PROGRAMUL CE AU, ÎNCĂT DUPĂ ASEMINEA, NE-AM VEĐUT ȘI NOI SILIŢI A ADUNA MARTURII DIN MOLDOVA DE A ÎNSUFLEŢI ȘI EI MĂRTURISIREA LOR. Dar până a se aduna marturii dintr'o parte sau dintr'alta, ne pomenimu cu o depeșiā de la Iași de la Secretariatul de Stat, prin care, din ordinul Caïmacamului, mi se ordona a couțeni cu orî ce lucrare până la sosirea Comisarului Înalteî Porți, ce se accepta, și până atuncea a mă înturna la Iași.—Acea depeșiā am comunicat'o Dlor Comisari ai Austriei, și cu tôte că Dlor răpstiau asupra prelungirei, însă lucrările Comisiunei au remasu suspendate până la venirea Comisarului Înalteî Porți, fără a se înkie și subserie de noi vre unu actu despre lucrările nōstre.

Înturnāndumē în Iași me-am dat raportul la Secretariatul de Stat arătānduî tot ce s'a lucrat și ce am disvālit.—Eram pe la începutul luneî Septemvrie 1857; atunci am fost kematu a casā la

prințul Caïmacam ; l'am găsit conversând în turcesce cu unu tănăru militaru turcu pe care mi l'au recomădat ca avënd rangu de maior, și că este însărcinatu din partea înaltei Porți, în Comisiunea neînțelegerii pentru hotarele țerei despre Austria, ordonăndu-mi Caïmacamul de a porni îndată cu acel tănăru turcu în isprava lucrărilor. Atunci iam descrisu verbal tôte împrejurările de mai susu, arătându-i că și misiunea ce mi s'au pusu, pentru aflarea stăpânirii din 1839 este greșită, căci aceia nici într'un kipu nu se pôte dovedi, ne fiind în miđilocu nici unu actu, de cât nisce marturî care arată pro și contra, și că dacă este a se accepta unu resultatu bunu, trebuie ca Guvernul să se înțelegă mai întâiu cu acela al Austriei, ca Comisiunea să se ocupe mai cu temeiu în disvălirea adivăratelor hotare. Caïmacamul me-au respunsu că nu pôte skimba cele odată regulate între ambele Guverne.—Eam đisu că dacă acésta nu se pôte, apoi în facia împrejurărilor politice de atuncea, și a amicitiei dintre Austria și Turcia, nu se pôte accepta vre o ispravă bună, mai alesu când Comisarul din partea înaltei Porți este unu tănăru neesperimentatu. La acésta me-au respunsu Caïmacamul cam cu minie : că scie că și asupra sa sunt multe bîrfele, dar nu'î pasă, căci fruntea'î curată iam adaosu, că tótă stăruința mea pentru amănare nu are altu scop de cât a se skimba neapăratu misiunea Comisiunei, și pentru a veni la acésta, este și o ocasiune, că țara are a intra în noua ei organizare, și de ar remăne până la definitiva ei regulare, n'ar fi nici o greșelă ; am cređutu al

mai întreba dacă eu rămănu în Comisiune în drep-
turile în care le amă. Caïmacamul s'au cam su-
părat pe vorbele mele: de a se ascepta definitiva
organisare a țerei; ear la întrebarea mea, me-au
respunsu, că de vreme ce este Comisarul din partea
înaltei Porți, rânduitu anume, și fiind că după
tratatul de Paris, Moldova face parte întregitoare
din imperiul Otomanu, eu nu potu avea în Co-
misiune de cât unu rolu secundaru, adică a da
lămuririle cuvenite Comisarului Porței, avându
el a lucra cu comisarii austrieni. Atuncă iam
respunsu că vrăsta și positiunea mea socială, nu
mă eartă a fi ca secretaru unuî ténăru neespe-
rimentatu Prințul Caïmacamu îmi repli-
că cam mîniosu . . că va găsi pe unu altul șă
mėrgă. Atunci s'au și înturnatu cătră Dl Ales.
Fotino, Directorele Secretariatului de Statu care
venisă de câteva minunte, și iau ordonat șă facă
decretu pe numele Adïotantului domnescu Colon.
A. Guriță că să meargă în locul meu. Eșind de la
Caïmacamul, m'am dusu de adreptul lă Dl Cost.
Hurmuzaki, amicu al Prințului Vogoridi; eam spu-
su tóte împrejurările, la care me-au respunsu, că
nici colonelul, nici unu altul, nu se va măi duce, fi-
ind că el va merge de sară la Caïmacamul—. M'am
măi dusu și la Dl Vasilie Sturza, unde am găsit și pe
Dl Costaki Negrea, amăndoï amici și rudă cu Caï-
macamul; de la Dlor, am căpătatu tot acelașu res-
punsu. În adivăru că Comisiunea au remasă sus-
pendată. Nu s'au măi făcut nimică în acéstă cesti-
uñe, căci eu am fost de câteva orî la băile de Slă-
nicu, și am veđutu că Vașarveenii stăpănescu locul
de gălcévă, cum l'au fost apucat la 1857.

Primiți, amice, o sinceră strănsóre de mână ș ș. D. Meleghe-

Descoperiri Limbistice.

Valachii din Moravia.

Am pornit să-mi caută sănătatea la sorgintea minerală de la Gleichenberg. O celebritate medicală din Viena reprobă sfatul celor care m'au trimis la acea apă, și mă îndreptă la Roznau pentru a face cura de zeru.

Fără a consulta charta să văd în ce parte cade acest necunoscut oraș, dupe o scurtă informație aflu provincia în care jace; și neamănat plecai pe calea ce duce d'alungul Moraviei. Intr'o câmpie mărginită de deluri am părăsit drumul de feru. Trei trăsuri comode încărcate nouă aspiranți la sănătate, pe cari întâmplarea i a adunat la acel loc, și o luă cu noi printre nisele munți de mărimea delurilor noastre. În societate nevoluntară cu două evreice, cari eși naraș una alteia istoria căsniciei și a sănătății, ostentiv de drum și sfârșit de slăbiciune, eu dormitam legănat de arcurile calesei. Peste trei ore cale, adunși la capul unui orașel, zăresc veri-o câte-va case de berne, întocmai ca ale muntenilor noștri; una, două, trei porte ca a gazdelor din Rucăr (județul Muscel), gardu se u luce și grădine totu ca ale Romănilor munteni. Acesta mă desceptă din apatia în care mă aflam. Mă rădică pentru a scote capul pe ferestra trăsuri; eată și o casă de petra, d'asupra ferestrelor careia era zugravitu unu st. George, leită ca celu de pe paretii bisericilor noastre, penă și aureola cea ca o petra de mōra împregiurulu capulu! Mă gândiam a nu da credință ochilor; p'aci era să mă cred mistificat. În momentul când întrebam pe cei din trăsura de numele orașelulu, trăsura stătuse, și eu fără să aseptă respunsu, am sărit din ea, pentru a afla de la visitiu că suntem în „valachisch-Mezeritsch“ (Mezericiulu valachū).

Asta'î dera orașul de care mă interesam odinōră, în zadarū, a afla ceva mai de aprōpe ?!

Eram gata să lasă companiunea să plece înainte, eară eă să rămână vre o două zile în acestă locă, dacă nu aflamă că Roznaă, orăşelulă la care sum îndreptată a merge, este centrulă *Valachiei Morave*; prin urmare că acolo mă voiă putea şi mai cu succesă înforma de cea ce doriama a afla de aci.

În partea resăritenă a Moraviei, acolo unde estremitatea apusană a Carpaţilor întinde ună braţiu spre ducatulă Austriei, eara celu-l-altă spre munţii Sudeţi, se rădică întocmai asemenea unui „*Torso*“ ună şiră de munţi, a căroră cea mai înaltă culme numită „*Radhost*“ încheie cu desevărsire lungulă lanţulă al Carpaţilor. Doue riuri mai însemnate isvorăscă din elă: spre nordă Lubina, care după o cursă mă lungă împreună cu Odera, se vėrsă în marea-Baltecă, şi Beciva, a căruia unde cristaline populate de păstrăvi, se perdă în turburea Moravă ce se vėrsă în Dunărea spre a ajunge la marea-Nėgră. De aci să înţalege, că acestă munte ală Valachiei morave nu este ună ce accesoriū în scheletul continentulă europenă, ci că elă e ună inelă din şira spinariî ce desparte curgătoarele în spre nordă şi spre sudă.— La pôlele acestui munte spre sudă-vestă se afla situată orăşelulă Roznaă cu 460 case locuite de 3,000 suflete, încungiurată de alte deluri şi deluşore întocmai ca ună Idylă, a căruia sceneriă variată în frumuseţele naturei şi în arhitectura modestă a nepretenţioşiloră locuitori, atrage prin farmeculă păcii cămpene. Aici este centrulă aşa numitei Valachia-moravă, patria unei rase osebită de ómeni, pe cariî veciniî loră Slavi şi Germani ei numescă *valachi*.

Ună poporă ca de 50—60 miî suflete formeză o insulă bine distinsă prin particularitatea fiinţei seîe între cei-l-alti locuitori. N'are acum nici limbă propriă, nici religione alta de cătă a conlocuitoriloră. Toţi recunoscă în elă *ună ce distinsă de cele-l-alte rase regnicole*; elă ênsuşă (valachulă moravă) numesce pe cei-l-alti compatrioţi „*străini*“ cândă întră în comunele loră; dără nici unii nici alţii nu cunoscă, de unde? pentru ce? şi de cândă? s'a dată acestora locuitori *numele valachă*.

Profesorele Maniak, singurulă carele, după cătă sciă,

a scrisă ceva în trecătu despre valachiî moravi, nu se confundă a deslega în pucine cuvinte enigma numirei valachiloră din Moravia. Dupe dânsulă cuvântulă „valachu“ în limba slavonă vechiă însemna *păstoriă*, și fiindă-că mulți din valachiî moravi sunt economi de vite, li s'aũ datũ și ei aũ păstratũ acestũ nume, cu alte cuvinte, numirea valachũ, este unũ cuvântu slavonũ ră-tăcitu din vechime, fără însemnătate etnografică. Este probabile că în istoria vechiă a Bohemiei (de care ținea Moravia) nu se menționéză, de multe sute de ani numele valachũ, precum istoria Ungariei nu vré să scie de multe popóre nemaghare, cari aũ contribuitũ a o ilustra. Dară nici etnografi modernĩ nu sunt mai consciincioși. Par'că sunt înțăleși toți, a ascunde acéstă particularitate etnografică a Moraviei, îngropându-o în uitare. Ce'i face însă poporului și trădițiunei lui, cari nu cunoscũ acé vicleniă, și în cari numele *Valachũ* însemnáză unũ soiũ de ómenĩ osebitũ de Slavĩ și de Germanĩ? Nu mă încumētu a intra în istoria vécurilorũ întunecóse, séũ a-mĩ construi și eũ o ipotesa, de la care să mă esplicũ originea orĩ numirea valachilorũ moravi. Scopulu meũ e a nota ceea ce aflũ caracteristicũ în acestĩ ómenĩ, a fotografia impresiunile ce mă-a facutũ particularitatea lorũ.

„Valachulũ moravũ se deosebesce fórte prin formațiunea corpului, prin portã, precum și prin proprietățile minții și ale spiritului, de cele-l-alte triburi slavone din provincie de prin pregiurũ, țice slavistulă Maniak în descrierea Moraviei, și cu tóte că recunósce aceste particularități, totuși se miră pentru ce valachulũ moravũ arată o antipatiã pronunțată către vecinĩ sêi slavĩ? „

Dacă numitulũ n'ar fi preocupatũ de ideea de a-ĩ face cu sila de origine slavã, acéstă mirare n'ar avé locũ, antipatia valachului în contra slavilorũ conlocuitori și vecinĩ ar găsi-o naturale. Este, se vede, o lege providențiale, ca mintea omului cândũ încérca a suci unũ adevêrũ, realitatea o confundă și, dreptũ admonițiune pentru alții, êi sucesce judecata. Este pre provocãtoriũ pentru adivêrũ a constata într'unũ corpũ, elemente diferite în cuilitățile lorũ esențiali, ba repulsanți de către o-lalta, și totuși a susține omogenitatea saũ chiar

identitatea loră pe temeiul unei ipoteze construită din problematica existență a unui cuvântu vechi slavon!

Adevăratu că valachi moravi astăzi vorbesc bohemesce. Perțindă limba loră originală, ce voră fi avutu, ei au perdu principală atributu alu unei individualități distincte de naționalitatea celor—alți locuitori ai țerei. Pentru aceia noi nici că voimă a contesta slaviloră că ei n'ară fi căștigatū pe valachi moravi. Da, ai loră sunt, pentru că pe alții, sarmani acesti pribegī, nici nu cunoscū ai cui arū putē fi. Numai în privința originēi acestorū ómenī, fie-ne ertatū a ne indoi în asigurarea autorelui slavu. Noi cestī valachi din Romania, dintre Tisa și marea-Négră, amū păstratū o limba mai latina de cētū însuși Italiani; cu tóte aceste celebrimulū între Slavistī, neuitatulū *Şafaric*, n'a aflatū în noi de câtū slavī și nimicū mai multū. Ensuși profesorele Maniak mărturesce; că *bohema* ce o vorbesc valachi moravi este unū dialectū propriū alū lorū, cu multe cuvinte veche, pe cari ceī—alți slavī nu le mai au, și altele nuoe, pe cari érašī numai ei le-au adoptatū. Pronuncia lorū, departe de a avē platitudinea leniósă a Hanacilotū (slavī locuitori spre nordū—ostū), dara nici vatămătoriulū capriciu alū Slavilorū de către apusū, este mai curată, mai mlădiósă, mai plastică în espresiunī, frascle mai conforme cu situațiunea și cu formulele cugetării. Aceste cuvinte iresistibilī êni desceptă bănuéla, că în acéstă particularitate limbistică a valachilorū moravi, se pronunță dulcéța, eufonia, logica cé lucidă a elementului latinū.

Unū românū cunoscătoriū de limba slavonă ar putea afla ce sunt acele cuvinte vechie și nuoe, de cari vorbesce profesorele Maniak că le găsásce numai la valachi moravi. Eū în deplină nesciință a limbei boheme, amū surprinsū, în vorbirea acestorū valachi, cuvinte de contrabandă, a cărora derivațiune din slavonésca, cu greū ar proba—o laudatulū profesore; așa s. e.

Valaco-moravesce	„sēlași“	romănesce	sēlașe (de stāne)
„	„coliba“	„	colibă (<i>Κολίβα</i>)
„	„brinze“	„	brinză
„	„pasfyr	~	pastoriū
„	„ovce“	~	óe
„	„jintița“	~	zerū, jintiță. ș. a.

La numele proprie m'a surprinsă mulțimea terminațiilor în *ană*, precum *Miliană*, *Caloiană*, & și mai multe în *acu*, precum *Novac*;—în *ecă* și *ică*—aceste din urmă se află numeroase și la Bohemi.

În esteriorele valachului moravă încă se exprimă necontestabile unu caracteriu mai nobile de cat acelor de prin pregiurulu său. Înalta și mlădiósa lui statura, este unu stafagiu armonios al muntosulu ținutu în care trăesce, o creațiune dupe chipul și asamanarea naturei ce-lu încongiură. Mândră și energica este ținuta, liniscitu și barbătescu este umbletulu lui. Din seriósele, dară bine vestitórele trasure ale fecer ovale, citescă credincioși și onestitate; dupe înalta boltitura a frunții, inteligința; din libera și sigura cautatura a liniscților sêi ochi, constanță și taria voinței. Peptulu lui totu-d'a-una golu, espusu vehementeloru atacuri ale timpulu, ne dovedesce unu corpu inaspritu și unu disprețu curagiosu pentru ostenele și neadjunsurî. *Câmêșa* fără guleru eî lasa gâtulu golu ca și peptulu. Totu la eî am-regasitu *căltunii*, ce numai pe la noi la fruntașii munteni se mai vêdu, precum și *opincele* întocmai ca la noi purtate. Asemené *cîórerî* strimți de aba, și palaria țaranulu italiánu. *Cojócele de piele de óe* cu mânice, numai pe aci se mai pórtă.

Ocupațiunea generale a valachiloru moravî este agricultura. Mai fie-care familia are o particică de pământu, care însa nefiindu destulu de mare și pe alocure fórté pucinu producătoriă, locuitorii munteni ținu óe, capre și vite cornute, éra în giurulu orașeloru Frankstadt, Roznau în Hochvald și Costeleți, pe lingă agricultura se fabrica vestita pinza morava. Pământulu este mare parte petrosu; cu munca aspra i se stórcé pucinu productu de cartofi, secară și orzu. Pentru aceea, pentru valachulu, de la munte, o bucațica de pâne de orzu este o delicatêța. Întrebuiñtarea porumbulu spre nutrireá omulu nu este cunoscută pe aci. Am comendatu a mi se aduce de la frontiera Ungariei o galétă de porumbu și am învațatu pe mulți din eî a face mămăligă. Mai alesu simplitatea gătirei și varietatea întrebuiñțării mămăligei, ía surprinsu; și credu că a garantatu propagarea acestuî nutrimentu nouu pentru eî. Nu-

trimentulu celui ce are vite, este laptele și cașulu. Untulu, cascavalulu și o parte din fătătura nuoă, se vinde pentru acoperirea celoru-l-alte trebuințe. Industriașii pînzarii țesu bumbaculu și inulu fruitu în resbóie simple pe la casele loru. Prin acésta lucrătoriulu êși păstréza individualitatea, izolarea, vétra familiei, moravuri și blandete. Nu lucréza înghesuiți ca în fabrice, unde omulu este privitu ca mașină, este dejositu în mulțime, se contagiéza de a multora rele și prin continua frecare cu mulțimea lucratoriloru se uséza.—Ei lucréza pe séma celoru mai avuți, cari cumpară bumbaculu, inulu séu tortulu, și platescu muncitoriulu pentru țesutu. Celu mai bunu din acesti lucratori, muncindu câte 14 ore în 24, de abia capéta pe lună pana la 45 lei, pentru țesutul a 180 coți!—Mulți se ocupă cu fabricarea de cuțite și bricege ordinare la formă, întocmai ca cele ce se manufac pe la noi.

Valachulu moravu este plinu de rezervă, pătrundătoriu, îndemănaticu și cu spiritu. Am statu multu privindu la o grupă de seceratori compusă de 3 Valachi, 5 Hanachi și 2 Bohemi. Risulu ce întreținea animarea la lucru, erumpea fórté desu între ei, din causă că valachi spuneau anecdote picanți acum despre Slavi ori Hanachi, acum despre Bohemi. Duoi Hanachi și unu Bohem se suparara de multele înțepătore, déră êi biruiră nooele sagete ale Valachiloru cu cari raspundeau la injurătore. Acésta frecare între Valachi și cei-l-alți locuitori, dice Ciceronele meu, este obicinuita de câte-ori se afla la o-l-altă în lucru séu la petrecere. Antipatia acestei rase contra slaviloru este fórté pronunțata. Căsatorie arare se facu între locuitori diferiteloru comune și nu se pomenesce ca o valachă sa se fi maritatu dupe unul de altu nému. Déca veri-unu slavu ori bohemu s'a aședatu în o comună valachă, *străinu* se va numi și astfelu se va trata, nu numai elu, déră și urmatori lu. Gazda mé este a patra generațiune a unui boemu, carele înainte de unu vécu s'a aședatu în acestu orașelu; cu tóte acestea încă n'a scăpatu de epitetulu „străinu.” Ca ascendinți lu, și elu a trebuitu să-și aducă femeă slavă din alta parte.

Sunt strămtorați acesti locuitori; condițiunile esis-

tinței pucine și grele, și totuși, afară de veri-o duce familie emigrate în America, nu este esemplu ca veri-unu valachu să se fi stabilitu în străinătate. Simpatia cé viuă între valachulu moravu și pământulu care l'a născutu, este proverbiale, și acéstă aplecare mă provocă la o comparațiune cu Românii din Austria, cari precum este cunoscutu din statistica sanitară a armatei austriace, déca ca soldatu, lipsescu 3 anni din patria, se bolnăvescu de nostalgiă, în numeru cu multu mai mare decâtu cei de alte naționalități. Pare-că unu pactu de d'inaintea născerii îndatoréză pe romănu a reintorce pământulu, în același locu, mâna de pulbere ce a imprumutatu pentru a se întrupa.

Femeele valace încă se deosebescu de ale celoru-l-late, prin o mai mare frumusețe și adese chiar grațiositate a fisionomie, prin agilitatea mlădiósă a corpulu și, mai alesu, prin frumuseța formei piciorușelor, ce contrastă cu talpeșele, latele și noduróșele picioare ale slovacelu și bohemelu. Măneca cămșeilor este intocmai ca a munteneloru nóstre. Costumulu vechiu în care figura blanariă multă și scumpă, l'a schimbatu cu haine mai puțin gravé dére mai cochete, cari declară forma taliei, releva amplitatea șoldurilu și lasă a vedé corectele proporțiuni ale picioareloru. Numai între munții noștri am mai vădutu rufe așa bine albite. Mare este numerulu celoru ce se nutrescu cu cusătura ornamentică, fórté frumosu și ef-tinu esecutată. În fine,—la urechiă sa fie dis—femeele aceste, precum din premise se póte înțalege, nu se închină mai cu resignare d'iney *Vesta* decâtu ale nóstre.

Religiositatea este tare altuită în acestu poporu; totuși de veri o câte-va ori am avutu ocasiunea de a observa, că adăncu înrădecinatulu lui simțu morale nu provine din acé sorginte. Surprindetórie esemple mă convinseré că valaculu-moravu distinge moralulu de formalismulu religionariu și că, în privința celu din urmă, admite, toleréză alte păreri.

Viua lui imaginațiune élu întreține cu istorii fantastice despre tricolici, strigo, vrăjitoare; povesti despre *muma pădurii*, *omul muntelui*, ucidentorulu bălaurulu ș. a. a; se-bucura de aceeași credință ca preceptele religio-nii. Multe nume mythologice au d'ilele lor în anii, cari

se serbeză cu aceeași rigóre ca ale maicei biserice. Aca-
demiele ce cultivă aceste creațiuni ale fantasiei și le
propagă, sunt mai cu sémă *ședătorile*, serate obicnuite
éarna, unde pe lîngă fire de bumbacu, se torcu și cele
de amoru. Mi se spune că mai mulți călători distinși din
Bohemia au cerutu a fi introduși în acestea petreceri,
și că unii literați slavî au și facutu o colecțiune de mi-
raculósele probe ale fantasiei ce conținu acele povestî.

Despre poesia loru populariă n'am găsitu la îndemâ-
nă nici o colecțiune tradusă în vre o limbă mie cunos-
cută; pentru acea am resignatu de a încerca sê mî câstigu
o idee despre ea din convingere; sum siguru însă că profesorele Maniak nu pôte fi suspectu de parțialitate decă dintrî
concurrentele poesie ale slaviloru de prin pregiuru, corona
o judecatu] a se da poesiei populare a valachiloru moravî.

Din patru-spre-șede arie naționalî ce mi s'au cîntatu,
un-spre-șede respiră doru și durere.

Astfeliu este valachulu din Moravia.

Numai ceea ce m'a surprins între cele ce êlu distingu
de cei-l-altî conlocuitorî, am indicatu. Fără de a emite
verî- o părere asupra originii acestuî poporu înteresan-
te, am contestatu numai parerea celor ce afirma că ei
aru fi de origine slavonă. Cine óre n'ar face ast-feliu
vađendu atâtea calitățî identice cu ale unuî poporu la-
tinu, acăruia nume êlu pórtă?

Atragu atențiunea asupra acestoru valachî, nu cu spe-
ranță de a-î redobîndi, de voru fi fostu de ai nostrî,
ci pentru a signala acéstă curiositate etnografică, care
prin nestersele ei calitățî ce aű pestratű, daű dovédă
lumîi, că, și dupe ce numai o mică ramură a unuî poporű
êși perde originea și se priface de sila timpuluî, ea și
dupe ce este absorbită de către unű altű elementű, nu
se amalgamă deseversitű, ci tristă, străină între cei ce
o incongiură, în viű esemplu ne arétă: ca țera și chiar
limba perđendű, semnele naționalitățîi nu se stergű.
Dreptű aceea cuvêntulű *naționalitate* va să đicě ceva mai
multű decătű „drepturi politice“ ce dămű noi celorű
împămêntenițî.

Omogenitatea sucurű și de sânge, este adevărata națio-
nalitate.

Daună că acestu poporū n'a fostu mai de aprópe studiatu de către veri-unu etnografu competente. De ideea panslivismulu preocupati, literatiu bohemi, nu potu face acestu serviciu adevêrulu. Germanulu austriacu nu se ocupă cu etnografia țereloru austriace, de cându ideea de naționalitate îi amenință pozițiunea ; din contra, totă iscusința, prin care crede a sugruma consecințele acestei idee, își o pune în confundarea ei, și este neobositu în activitatea de a corci séu a bastardi popórele ce îi suntu supuse.

Dosită între munți pré pucinu pitoresci, pentru a fi visitata de caletori straini, lipsita de unu centru mai mare de populațiune, și departata de artera comunicațiunii, uitata tendențiosu, nepomenita și necaracterisata de către geografi și etnografi, Valachia-moravă, nu a fostu cercetata de alți scriitori europeni. Orașulu Roznau, în adevêru, reunesce une-orî pêne la 500 óspeți la cura de zeru ; dère bolnavi ce vinu aici, sunt mai cu sémă Evrei din Austria, fiindu-că aici nu e locu de băi de petreceri și de distracțiuni mai eleganți, ci unu refugiu pentru patimașii care nu caută de câtu sănătaea. Apoi în țera acesta nunaî la duoe clase de ómeni le remâne în mână atata venitú séu câstigú de peste anu, câtu să-și póte cauta în sesonulu de véra refugiuulu unde le priesce mai bine, aceste clase sunt : Domni și Evrei. Ceî d'ântéii se ducú la baiele cu petreceri, Evrei tragú la eftinătate.

Cine scie de câte vécuri, picioru de románu n'a mai călcatu pe aceste locuri, déca va fi calcatu veri-o-datá. Pentru aceea fiindu-ca Igiea n'a trámisú pe mine în acesti munți departati, de și n'am găsitú totú ce am căutatú, totuși dreptú mulțamită că am aflatú ce n'am căutatú, îi impletescu acestá prosă din fructele culese în orașe, sate și pădurile locului.

Fie bine priimate, ca îndemnú pentru a căuta mai multe și mai frumoșe.

D. P. Martianu.

(BUCIUMUL No. 281, an. 1864).

Romani în Elveția.

Cu cât mai multe limbe compară cineva cu o limbă, cu atât mai sigure rezultate capătă la aflarea rădăcinei a fie căruia cuvânt. Și mai vârtos limbă noastră, unde totușirul istoric e rupt, numai cu chipul acesta analitic și colectiv pôte să propășescă etimologia.

Așa d. e. comparându limbă noastră cu cea latină și sanscrită, o vedem desu mai aprupe de cea sanscrită, de cât de cea latină, adică ne putem încredința încă mai bine de vekiul adevêr cum că limbă noastră este limbă latină *ce se vorbea în popor*, și că limbă rustică, a remasă mai aprupe de limbă ei muma, de cât limbă cea scrisă, care cu cultivarea, s'a depărtat cu încetul, cu încetul de cea sanscrită; comparându-o cu limbele cele-l-alte și cu limbele din cari s'a format ele, putem afla deca cuvintele ce sémână în limbă noastră cu limbele cele străine, le amă luat de la dînsele séu numai de la totușeși origine, de la care le amă luat și ele, séu de am luat noi cuvintele cele de la străini, séu ei de la noi.

Acesta este credu unu adevêr de necontestat, ce n'amă nevoia a mai demonstra; vreaș numai, spre a convinge mai bine, a da câteva esemple simple ce le lasă la aprețuirea prelectorilor mei.

Așa noi dicemă apă, lat. *aqua*, pre candu sanscr. *ap*.

Suta lat. *centum*, sans. çatan.

Bunu lat. *bonus* de la sanscr. *punyas*, virtuosu, curatu.

Noi pronunțăm desu, *samanu*, *samaluescu*, totu de o *sama*, *de sama*, lat. similis, sanscr. sam, samiyas, asemenare, got: sama.

Comparativele se facu in limba sanscrita cu tara, d. p. punya, curatu; punyatara, mai curatu, tare curatu, cum amu dice noi

Jara, *juraticu*, sanscr. jvalas, jvalanan focu, slav. жарз.

duhu, *nadufu*, *duhore*, *duhluescu*. sanscr. dhûkas, dhûpas, gr. θυός, τυφος bust. rus. духз.

jigania, *jivina*, sanscr. d. l. jiv. trăescu, ζών, rus. живое живи.

gâsca, *gânsacu*, sanscr. hansas. got. gansa. lat. gansa. ганă, rus. гыз.

cosița, (coți de feru). sanscr. kaiças, peru κωας, lat. caesaries, rus. в коца.

prietenu, sanscr. priyas. liubitul, gr. πραυτένως, got. frijonds, freund, engl. friend, rus. приатеуз.

chilia, sansc, çala καλιά, lat. cella rus. ќelia?

miedu, sanscr. madhu miere, μέθι, muth, engl. mead, in limba cimbrică, medd. rus. меуз.

indarjescu, *indrasnescu*, sanscr. dharsus, dhar. sitan, θρασύνω θρασέω; brieft, rus. индраснеуз?.

grainu, sanscr. gir. girat, γήρωω, gario, germ. in poporū: grölnn, rus. ргаі.

svona, sanscr, svanas, σίνος, rus. звонз.

mare, galicesce mer; cimbricesce: mowr.

tare, sanscr. dharas.

liubescu, lat. lubere, got. liubs, lieben, rus. любеза,

stânca sansc. sthuna, στιον, got. stains, stein, engl. stone, rus. ииќа?

Pêtrunsu așa de adevêrū spusei acestea, și auđendū de multū vorbindū despre Româniū

ce se află în Elveția, și despre asemenarea limbei loră cu a noastră, m'amă decisă a mă ocupa de limba acăsta, spre a vedea ce folosă voiă putea trage de acolo pentru limba noastră romănescă, lucrândă de măi de multă la ună vocabulariă romănescă etimologică; ci perdëndă speranța de ală măi putea urma, ne ertându-mă întere-sele a-mă sacrifica timpulă cu acăstă ocupațiune, vreaă celă pucină să daă aci lumiă rezultatele din cercetarea acăsta, pôte dōră voră fi de folosă acelora ce se voră ocupa cu sciința asta măi exclusivamente.

Romăniă acestia suntă o coloniă, din Etruria (Tirenia.) care pēnă la 5—600 în. de Chr. goniți de Gală din patria loro, s'aă retrasă cu căpitantulă loră Rhaetus Tuscianulă, pre locurile astea, și aă numită limba loră, *limba Romană* (ilg lingnaig romansch.) Măi mulți ani pre urmă aă măi venită prin locurile cele, măi mulți refugiți din Lațium, care aă descălicatū în văile Engadin șiși 'aă numită limba *limba ladina* (ladinisch.) Diferența a acestorū duoe limbe este fōrte mică, ca o diferență dialectică, în cătă Romană cu Ladiniă, se potă înțelege destulu de bine. Pre alocurea s'aă perdută limbele astea, prin înriurirea străiniloră ca în Chur, Thusis și unde aă remasă, s'aă amestecată multă cu limbele veciniloră.

Limba loră se'nțelege dēră că este limba latină coruptă, amestecată cu cuvinte din limba francesă, italianescă, spaniolă și măi vērtosă germană.

Cea d'ântăiū carte în limba acăsta este catechismul de Ștefan Gabriel (anul 1611). Spre

compararea a limbelor romeana și ladina, între ele și cu a noastră, să servească „tatălul nostru“ în acele două limbe.

In romanesce: Bab noss, ilg qual eis enten tschiel. Soing vengig faig tieu num. Tieu raginavel vengig nou tiers. Tia velgia daventig, sco enten tschiel aschi er in terra; Niess paun da minchiagi dai a nus oz, et nus pardunne nos puccaus, sco nus pardunein a noss culpohts. et nus manar buc en pruvament, monus spindre d'ilg mal. Parchai ca tieu eis ilg raginavel, a la pussonza a la gliergia a semper. Amen.

Ladinesce (d'in Engadin de susu): Bap nos, quel chi est nels Cels. Sanctifichiò vegnia tieu nom. Tieu reginam vegnia tiers nus. Via voeglia dvainta in terra sco in cel. Nos paun d'imminchia di do a nus hoz. Perduna a nus noss dbits, sco eir nus perdunains a nos debittaduers. El nu'ns mnaer în apruvamaint, demperse spenra no dal mal. Perche tieu ais il reginam, et la pussaunza et la gloria in eternum. Amen.

Ladinesce (d'in Engadin de josu), Bap nos, quel chi est in ils cels. Fat songh vegnia teis nom. Teis reginom vegna nan prono. Tia vöglija dvainta in terra sco in cel. Nos pan d'imminchia di da a no hoz. Perduna'ns, sco no perdunain a nos debitatuors. Et nu'ns manar in provamaints, mo spendra'ns dal mal. Perche teis ais il reginom, la pussanza, e la gloria in eternum. Amen!

Ortografia loră este cea întrebuintată în catehismul mai sus citat, făcut dupe cea germană.

Romani din Elveția pronuncie desu pre u aprópe ca î, adică între i. și u.—d. e. ăna.

Terminarea lor sémănă cu terminarea noastră nedeterminată. Cuvintele latinescî în io. (ionis), le termină în *iun.* ca noi în iune, d. e. natiun, declinatiun. În genere schimbă desu pre o cu u, cum noi pronunціăm u pre a séu i ca *ă séu î*, așa și ei scriu desu *au séu ei.* d. e. *paun*, pane; *sein*, sinu.

Precum avem u și noi, a u și ei un u augmentativu d. e. *un cavall* un u cal u, *un u cavallatsch*, *cavallun*, un u cal u mare, cum am u d. e. *dice* un u caloiu; *barba*, *barba*, *bartun*, barboiu. Gramatica lor u are în totul u pucină asemenare cu a noastră, cel u pucin u mult u mai pucină de cât u cele-l-alte limbe sorore cu a noastră.

Mai bine vom u putea compara aceste duoe limbe, înfacișandu înaintea ochilor u prelectorilor u mei, un u mic u vocabulariu, așa să d. e. cu, a limbei romane.

ă, a, a casa, a casa
da casa, de a casa
acuratî, cu paza, curatu
adina, tot u de una
aflar, aflu, gasescu
afunds, afundu
alzar, înaltiu
amadus, *amasdus*, amenduo i
ambitiun, ambitiune
anavont, înainte
anavos, înapoi
anganar, îngănu, amagescu
angon, îngănu, amagitura
angual-ussa, acusia. chiar acu
antscheiver, incepu
aparte, aparte,
appaltar, far un u *appaltu*, facu
apaltu
argientu, argintu
argienteria, argintaria
arsu, arsu
arsira, arsură
aschia, așă
aschia, venavont, așa înainte

astulia, astutia
aterrar, terescu, aruncu la pamânt u
aucu, *ounc*, încă
biadi, *biadia*, nepotu, nepota
banera, ciuberu de spelatu
barbeisch, berbece
bled, blegu, naucu, nătărău
baselgia, baserica
broasca, scantelia
bastun, bastonu
battegiar, botezu
hoim adhurar, câte odată, din candu în candu
branca-branca, laba
bucchada, bucată
bun, bun u, *buna sera*, buna sera
butt, bute
ca, co, cun u.
era seu er, și era
calcoing, calcaiu
caldera, caldaria
camischa, camesia
cani, ghem u, canura
capiala, capela

<i>crepar</i> , crepu	<i>scurs</i> , scursu
<i>chriscas</i> , teritia	<i>co</i> , ca
<i>caschiel</i> , casiu, casiu-cavalu	<i>cumplanir</i> , <i>complenir</i> , <i>cumplinescu</i>
<i>cashun</i> , casiuinare, causă	<i>cunaschientia</i> , cunoscutia
<i>catar</i> catu, gasescu	<i>cuser</i> , cosu
<i>cavestru</i> , capestru	<i>cosș</i> , cosiu, papusia de vermă, cariu
<i>caza</i> , cazanu	<i>comunicare</i> , comunicare.
<i>coruna</i> , cununa,	<i>cumpar</i> , cumparu
<i>tscheriescha</i> , ceresia	<i>cul</i> , cute
<i>cresta</i> , cresta	<i>dargiu</i> , dau josu <i>dar sparuns</i> , dau
<i>cugn</i> , cuiu	spori (pinteni) <i>daren veit</i> , dau în
<i>cima</i> , chimă	lacu
<i>mustaz</i> , mustetia	<i>dar</i> , <i>tempesta</i> , da o fortuna
<i>nagar</i> , înecu	<i>davos</i> , d'apoi după
<i>sufiar giu nas</i> , șufiu nasulă	<i>donn</i> , dauna
<i>nepot</i> , nepotu	<i>dentër</i> , d'între
<i>num</i> , nume	<i>desiert</i> , desiertu, ermu, subst
<i>muls</i> , mulsu	<i>diesch</i> , diece
<i>lurvar</i> , seu <i>lavurar</i> , lucrezu	<i>disgust</i> , disgustu
<i>lung</i> , lungu	<i>disunir</i> , disunire
<i>massiala</i> , măsea, falca	<i>sa dormentare</i> dormitezu
<i>mauna</i> , mana	<i>doss</i> , dosu
<i>merenda</i> , cina, merinda,	<i>dultsyezia</i> , dulcetia
<i>mucas</i> , mucalitura, mucalire	<i>vartid</i> , virtute, putere
<i>mur</i> , mursa, sucu, zama	<i>escha</i> , esca
<i>muschna</i> , mosiunoiu	<i>facla</i> , faclia
<i>nonconvenientia</i> , necuviintia,	<i>fuscha</i> , fasia
<i>pagaun</i> , paganu	<i>fidels</i> , fide, de supă
<i>paglia</i> , palia	<i>flescha</i> , flașca, butiliea
<i>pail</i> , paru	<i>flinta</i> , flinta, pușca
<i>pantalon</i> , pantalon	<i>fom</i> , fome
<i>dar sieu parer</i> , mi dau parerea	<i>frassein</i> , frasinu
mea	<i>furrar vur</i> , bortilescu, găurescu
<i>patichar</i> , patezu	<i>gorscha</i> , gusia
<i>persic</i> , persicu	<i>grev</i> , greu
<i>pescaria</i> , pescaria	<i>en</i> , în
<i>peir</i> , pera	<i>fier</i> , feru
<i>pisar</i> , pisezu	<i>furma</i> , forma
<i>pizchiar</i> , pișcu	<i>furn</i> , furnu
<i>plein</i> , plinu	<i>giugar</i> , jocu
<i>politna</i> , politia	<i>buteilgia</i> , butilca
<i>primavera</i> , primavera	<i>griu</i> , graiu, tipetu
<i>racmascher</i> , <i>reconucher</i> , recunoscu	<i>ieyinu</i> , ajunu, nemancatu
<i>sadulus</i> , satulu	<i>inguont</i> , incutu
<i>sagir</i> , sigur	<i>laschiva</i> , lesia
<i>sanadad</i> , sanctate	<i>latsck</i> , lacu
<i>saturar</i> , saturar	<i>lavont</i> , levont, aluatu, drojdia
<i>sgarar</i> , sgarii, rodu	<i>ienn</i> , lemnu
<i>stchunca</i> , siuncă, jambonu	<i>leun</i> , leu
<i>scorza</i> , scortia, coja	<i>fignu</i> , linu
<i>serisiar</i> , scurșnescu (din dinti)	<i>malatia</i> , malatfa

<i>da mamma, mumma, de mama,</i> <i>muma adj.</i>	<i>tscherschar, superu, certu</i>
<i>manar, maau 1. ducu</i>	<i>schwear, ciuntescu, schidolescu</i>
<i>maner, manu 2. poposescu, stau</i>	<i>tulipana, talipanu</i>
<i>mascarar, mascarescu</i>	<i>tunar, tun, tuneta</i>
<i>masseria, meserja,</i>	<i>ureglia, urechia</i>
<i>miez, mediu, mejlocu</i>	<i>urella, trecere de timpu</i>
<i>mesa, mesa</i>	<i>urgiadira, urdiela</i>
<i>meth, miedu</i>	<i>urjar, urlu</i>
<i>muras, mura</i>	<i>urtchica, urdfca</i>
<i>serein, sereinu</i>	<i>vapurar, vapurs, aburescu, aburu</i>
<i>sora, sora</i>	<i>da (cum) buna vegliu, de (cu) buna</i> <i>voia</i>
<i>sunnar, sunu</i>	<i>veina, vena</i>
<i>spirt, spirtu</i>	<i>vignia; via</i>
<i>spolverar, spulberu</i>	<i>sgolar, sbora</i>
<i>spunar, tradicu</i>	<i>zappa, sapa</i>
<i>stativ, stative, pecioru, baziea</i>	<i>dieu, dieu</i>
<i>stirpar, stirpescu</i>	<i>turnar, me intornu</i>
<i>sult, subtu</i>	<i>tutt, totu</i>
<i>tavia, tabla</i>	<i>unflar, infiu</i>
<i>taglier, talgeru, taleru,</i>	<i>ungla, unghia,</i>
<i>teisser, tiesu</i>	<i>zeppla, rabla, calu reu, fără pre-</i> <i>tiu</i>
<i>tenda, tinda, cortu</i>	<i>sunt, snut, sum</i>
<i>tiern, tiermu, petra de sempu.</i>	<i>paraclet, paraclisu</i>
<i>tierz, (tertin) alu treile.</i>	<i>peil, peru (pe capu)</i>
<i>sev, sen, grāsime, bsinza</i>	<i>calamar, calamariu</i>
<i>sfatschar, sfasiu, stric forma</i>	<i>peterschile, petrungsielu</i>
<i>sims, simtiu</i>	<i>pivun, paonu</i>
<i>smarir, desperu, perdu, me sme-</i> <i>rescu</i>	<i>polire, poliga</i>
<i>sosa, sosa, zama</i>	<i>quel, celu</i>
<i>spedir, speduescu</i>	<i>cesta, cesta, cest, cestu</i>
<i>straschinar, tariu, struncinu, her-</i> <i>buescu</i>	<i>ragiunar, raschiunar ratiunezu</i>
<i>strupchiar, stropsiescu, idolescu</i>	<i>tarmeter, tramitu</i>
<i>stugar, astupu</i>	<i>rugar, rogu</i>
<i>purtschi, purcelu</i>	<i>ruse, broscu</i>
<i>tabakera, tabacheria</i>	<i>savun, saponu</i>
<i>tingia, ciubernu</i>	<i>buffar, bufnescu</i>
<i>tocent, tocu, batu</i>	<i>schendlas : sfndila</i>
<i>tschaina, cina</i>	<i>schular, siueru, sfariiu</i>
<i>teschepp, dispicatura (de lemnu)</i>	<i>seccar, secu</i>
<i>cepu</i>	<i>haver, scid, am sete</i>
<i>tschercar, cantu, cercu</i>	<i>sekkatura, secatura, necagire</i>
<i>tschercel, cautu, cercu</i>	<i>siala, siea, seoa</i>
	<i>selvadi, selvadi, selbaticu.</i>

Al. Grigoriady-Bonaki.

(TROMPETA CARPATILOR No. 614 an 1868).

PRE ÎNALTĂ GUVERNIE A BUCOVINEI.

O prea negândită skimbare a vremilor și neașteptată întâmpinare, ce ne silește pre noi, pre toți lăcitorii munților din Câmpulungul moldovenesc, aceasta prea plecată jalobă a noastră înaintea prea înaltelor locuri, cu pre adâncă smerenie a o aduce! O pre nevădută skimbare a vremilor ne silesce, că de s'ar fi putut vede mai denainte vreme una ca aceasta, de care suntem trași acum la întrebare, cu bună samă tótă silința noastră am fi pus, ca nici odinioară la îndoială n'am fi încăput, și de care am cređut, că ne este de apărare, dar și neașteptată întâmpinare este pricina, că nici odinióră frică orí grijă n'am avut, cum și mila aceea ce am avut până acuma dela luminații domni și împěrați, întărită cu atâtea privilegii ce le avem la mână, oare când poate răsufată să rămie.

Tótă pricina jalobei noastre într'aceste următóre se cuprinde: De într' al treilea sută de ani mai bine acum, după cum am înțeles dela moșii și strămoșii noștrii, de când s'aũ început a așeza bătrăni și rădăcina niamurilor noastre, într'acești munți carpaticești, saũ precum đic Nemți, alpí, pe la apa și pe la izvórále apelor: Dorna, Bistrița, și Moldova, pe la locuri selbatece, pe unde mai înainte vreme n'aũ putut străbate prin codrurile cele dese nici fiare, doară necum ómenii, și lăzuindu codrul verde cu multă sudóre și muncă, scoțind rădăcinele copacilor verzí, am lărgit loc încet încet, de s'aũ făcut satele: Câmpulungul, Dorna, Fundul Moldovei și mai pre urmă Pozorita șt Sadova, cum și alte sate în

partea Moldovei, care acum preste cordunul împărătescū aŭ cădūt. Acéstă silință a nóstră vėdēnd luminații domnii aī Moldaviei, și sciind și greutatea vieții nóstre, ce avem într'unŭ loc sãlbatic ca acesta, s'aŭ milostivit și nu ne-aŭ încãrcat cu altã cu nimicã, fãrã numai cu șferturile, pocloane, dupã cum aratã aceste aice aninate mãrturiile dela boerii carii aŭ fost vornicii între noi, era și fulãrit, care tóte erau dãjdiile Domnitorului țerii, precum astãzi este contribuția împãrãteascã, și ca sã ținem strãji pe unde s'aŭ fãcut cãrãri saŭ plaieri din țara Ardealului, și țara unguereascã, Ear cu alte cele Domnii Moldovii, nici ca principii țerii, nici ca stãpãnii locului acestuiea, nu neaŭ încãrcat, și așa am trãit nenumãratã vreme sub principii Moldovei, nefiind supãrați, afarã de aceste mãi sus pomenite, cu nimicã; cãci skimbãnduse principii Moldovei unul dupã altul, care cum aŭ venit, privilegiile celui ce era mãi înainteã lui n'aŭ rãdicat, ci mãi vãrtos leaŭ întãrit, pãnã din puternica orãnduélã alui Dumneđeu s'aŭ skimbat vremea, de aŭ cădūt acest loc al locuinții nóstre sub stãpãnirea pre lunatei case a Austriei. Domnii Generali, ce era într'aceia vreme povãțuitorii ținutului Bucovinei, aŭ cercetat îndatã dupã cuprinderea ținutului, precum în țarã între apele: Nistrului, Prutului, Siretiului și Sucevii pãnã în munții, așa și aice între munți, tóte dãjdiile atãt domnești saŭ a prințului țerii, cãt și boerești saŭ a stãpãnului de loc, și dupã cum aŭ aflat, fãcēnduse numai puțintea skimbare la dajdiea țării, adicã la contribuție, altele tóte aŭ lãsat într'aceea stare,

în care era Bucovina atunce când aŭ cuprînso, și vedënd și privilegiile și dreptățile năstre, care aici în cinci sureturi cu pre adâncă plecăciune am aninat, afară din contribuția dréptă până la o vreme, adecă la anul 1782, cu altă cu nimică nu neaŭ mai însercinat, căci greutatea traifului nostru aice, ceea ce era în vremea principilor Moldovei, aŭ rămas la vremea Generalilor și până astăzi, din pricina că norodul din di în di se înmulțesce, eară locul strămt nu se mai întinde, nici piatra neroditoare nu se mai face mai bună. La anul 1782 s'aŭ aflat din preluminata poroncă împărătească a fi de trebuință să se facă drum de cară, peste munții pustii în țara Ardealului, și la aceasta îndată, am fost siliți a lucra cu trăsuri și cu mânele, dar nesocotind cumcă această datorie în veci se va întemeea, și vedënd atât folosința și trebuința drumului, nici cu un cuvânt nu ne am înprotivit, dar'acum vedem cum că de acolo datorie vecinică ni s'aŭ născut. Aŭ mai aflat acești domni generali peste acésta împotriva privilegiilor năstre și aceia, să mai dăm cai de forșpont, și purtăm o greutate a forșpontului ca aceia, care nici în Bucovina, nici într'alte țări împărătesti nu se pomenesce, căci Câmpulungul moldov. trebuia să porțe poșta dela Câmpulung până în Dorna peste muntele Mestecănesci 5 mile de loc, eară Dorna trebuia să dea forșpont la Bistrița peste munți 13 ¹/₂ mile. Am socotit noi cumcă această greutate, care am primito peste dreptățile năstre, fără de a ne jăluî ore unde, a fi destulă încărcătură asupra năstră, dar'cu cât îngăduitori ne am făcut, cu atăta mai mult alté

greutăți s'aũ aflat, căci acum dregătorii boeresti tot kipul de silință aũ pus, ca să ne în-sarcine cu tot felul de datorii, cu care însărcinat este un țaran, cel ce șede în țară pe loc netedu și roditoriũ, care însuși înaintea unei comisii, ce s'au făcut într'aceste zile, din gura domnului Directorũ dela St. Ilie, însuși ni s'aũ dat respuns, cum că privilegiile năstre, ce le avem, nu ne învolnicescu, nici de adetul casei, nici de dejma, și așa de va rămănea pe voea dregătorilor, Dumnezeu știe cu câte greutate ne vor însărcina, precum și pân'acum multe aũ făcut, care nu era; acești dregători mai sus numiți nu cumpenescu, aici cum că noi puținea pânea năstră o facem departe în țară, și mulți o facem peste cordon în Moldova, 10 și 12 mile de loc de departe, ca să ne putem hrăni aice între munți, ce ne caută numai aici că suntem sudiți, călcând peste privilegiile năstre; cele mai multe chivernisele a năstre sub numele veniturilor boeresti ni le închid și trag, la dănșii așa ni s'aũ poprit cărșmele, și s'aũ dat în orănda străiniilor, care după voia lor rădicând prețul băuturii, din munca năstră se îmbogățesc; așa s'aũ scornit tacsele pădurii care până la vremea comisiei de îndreptare, nu s'aũ aũdit nici odinioară, măcar că aice prea multă pădure se află și îndemnare a o tăea, și a des-kide locuri, mai multă folosință va face decât popreală. Așa ni s'aũ înkis văile și păscăriile, care acum dela acești dregători cu banii le cum-părăm, așa s'aũ înkis și vânătoriea, pentru care asemenea silinți suntemu a plăti orănda; așa vor să ne încarce și morile cu osăbit adet, după cum vor socoti dunnialor, ne socotind cumcă

aceste mori, cu morile cele ce se află în țară pe loc neted, nici odinioară nu se vor pute în-trunkipa, căci aceste fiind făcute pe niste părae, ce isvorescu dintre munți și nu țin totdeauna matca lor, adeseori se skimbă pe alte locuri, și uneori din pricina înghețului, alte ori din skimbarea apei pe alt loc, rămâind morile pe loc uscat, nu umblă, nici atâtea venituri nu aduc, cât pe jumătate de una din cele ce sunt în țară; toate acestea nu priimesc la socotélă, ba nici acelea nu se caută, cum că un țăran, ce șede în țară pe loc neted, găsește chivernisala vieții sale în verdețurile grădinilor, și din sămănătura câmpului, fiind că se face: mașere, fasole, linte, bob, hrișcă, păsat; se află și ródé pomătului, cereșe, prune, perde, pere, mere, care toate aceste în locul locuinții noastre nu sunt și stânca nu le mai rodeste, și totă hrăna noastră o ăi ca alta în totă vieța noastră; la vreme de post, mămăligă uscată (mulți sunt cariî nici aceea n'au), ear, în vreme de frupt, o ăi ca alta, mămăligă și brănză, și acei mai mulți n'au nici aceea. Ear, găini, gânte și rețe cum și rămătorî de tăeat la noi fórte rar se află, fiind că nu este cu ce să le ținem; toate acestea nu se primesc la socotélă de cătră numiții dregători. Dar cu aceea vor să ne apese, să ne dovedească cum că avem plodul vitelor pre mare, că la dânșii pre mare numărul oilor este la un gospodariu 200, și acest feliu de gospodari, póte s'ar găsi: 4 sau 5-în tot ocolul Câmpulungului, la dânșii pre mare număr este: 10 sau 12 vaci la un gospodariu, și de aceștia póte s'ar găsi unul sau doi la Dorna. Aceste

sunt cu care vor să ne dovedescă, dar'nu caută cum că pe lângă unii ca aceştia, cariî aū câte 100 și 200 de oi, orî câteva vaci, mai mulți seraci se gădesc, și cei mai mulți sunt, cariî cu totul nu aū nimica și trăesc numai dela acești mai cu putere; eară ce se atinge de cei mai cu putere și de ploada lor cea de vite, nu caută cum că acéstă ploadă cu nenumărată greutate este, căci earna se începe dela luna lui Octombre, și după starea locului până la jumătate maiu, și adese orî până la sfârșit ține, și ómenii cu ploada lor cea de vite sunt siliți a merge în țară la loc neted și caută fân pentru vitele lor, precum și acésta sciut este, și dovedit, cum că cele mai multe vite, Cămpulungenii le ernedă în partea Moldovei pe la Iași, și mai în jos de la Iași, pe apa Prutului și Siretului.

Aceasta este starea locului nostru și acésta cea adivărată înkipuirea lui, la care de nu vom ave apărare de cătră prea înalțata împărăție și pre înalte locuri, nu'i cu puțință, ca să putem trăi. Si aceste pricinî și greutăți ne silescă pre plecată jaloba noastră acésta înaintea înaltei Guvernii cu pre adăncă smerenie a o adice, și a ne ruga ca să se milostivescă înalta Guvernîe, după mai sus arătate privilegiile nóstre împotriva însărcinării boarești, a ne apăra și a poronci, ca cele ce ni s'aū luat și ni s'aū poprit de cătră drégători, să ni se slobódă și înapoi să ni se dee.

Cămpulungul-Moldov. 1793. Iule, 1.

Simion Papusa vornic, Simionă Șandru, giurată, Ioniță Crăciunescu, Ioniță Sabie, Gheorgie Pitacariul. Iosifă Gligore a popii. Costandin Sabie.

Și noi împreună cu toate Satele Cămpulungului, ade-

*verim. și pentru credință, s'au pus și pecetea vetrii
Cămpului, ce se numește târgă, și noi suntem subți
ascultarea lor.*

Acest documentu prin care, se descrie apăsare români-
lor din Bucovina, l'am reproducu din tr'unu Volumenu
împrimat în Viëna la 1861, care cuprinde, traducerea în
nemțesce a tuturor privilegiilor, ce au de la feliuriți
Domn, Cămpulungenii Moldovei din Bucovina. T. C.

HOTĂRIRE DOMNIAȘĂ DE LA DOMNUL MIHAIL SUȚUL VODĂ.

Infățișându-se înaintea Domniei mele și a totu Sfa-
tului rezeșii de moșia Crăeștii de la ținutul Vasluiului,
cu vechilul Sfintelor Monastiri Niamțulu și Secu, am
întrebatu pe vechilul monastirilor de ce nu urmază
învoelei, și cere a o surpa cu înprotime pretenții, și spre
responsu ne-au aretatü unü zapisü vechiu de la let.
7217 Fevruariu 17—de la unü Istrate feciorulü lui Popa
Tóderü din Crăești, cu care vinde unü Tóder Blanarulü
domnescü zet Mihailü 34 *pământuri* din Crăești și din
partea de susü, și din partea de josü, cerëndü ca
dupe glâsuirea acelu zapisü se stăpânescă, și nu dupe
invoială. Cerëndü dar Domnia mea acea invoială ca se
o vedemü, și citinduse amü vedut-o sevârșită la anulü
1816 Maiü 25—între însuși acestü vechilü alü Monas-
tirilotü cu rezeșii din Crăești.—cu hotărâre, câtă parte
se stăpânescă monastirea arătându-o și în măsuri, care
invoială s'au vedütü întărită și de Pre-Sânțitul Mitro-
politü al țerei fiindu asemenea scrisöre de invoială dată
și de catră rezeși la Monastire, din care cunoscëndu-se
că nici o parte nu pôte să se abată afară din acéstă
invoială, remâne resuflatü zapisulü de mai sus șișü din
let 7217 Fevruarie 17, și spre curmarea pricinii acestiea
hotărändü: poroncimü D-séle vel Logofätü ca prin cartea
Domniei mele se orânduște unü boerü hotarnicü cu
cheltuiala Monastirei ca se mérgă la facia locului și
întocmai dupe cuprinderea învoelei, în ființa anându-
rorü părțilorü, se măsöre 34 pământuri și în latü și în

ludgü, dupe măsurile-ce se cuprindü în acea scrisóre de învoială, și se o stâlpiască cu pietre hotară, ca să se scie cât locü se cuvine Monastirei spre curmarea giudecățiilor în pricina acésta, remâindü și tóte-cele-lalte hârții atingétóre părții acestia resuflate.—Spre a căroră în-tocmai urmăre s'au întăritü anaforaoa acésta cu Dom-nésca noastră pecetie.

(Locul Pecetii) *Procitel Vel Logofât.*

PREA ÎNALȚIATE DOAMNE !

S'au înfățiosiatü în giudecata noastră Constantin Chiriacü, Polcovniculü Vasile Cucoranu, i Sava Grumeza și alți ai lorü rezeși de moșia Cră-estii, de la ținutulü Vasluiului, cu Shimonahul Iosafü, vechil Sântelorü Monastiri Némțulü și Secului, care pricină cercetându-se de cătră noi—intr'acest chipü s'au doveditü precumü în josü aretämü. Numiții rezeși-au făcutü aretare cumü că numitulü vechilü al Monastirilorü n'ar fi urmândü dupe învoiala ce însuși au sevêrșitü cu dânsii la anulü 1816 Maü 25, pentru 34 pâmânturi din numita moșia-cuprinsü la un zavis din 7217, Fevruariu 17—cu care trage Monastirea, avënd danie de la sevêrșitulü Banü Toma Cozma cu scrisorile din 1803, care scrisóre de învoială a-retându,iei acumü s'au vëdutü iscălită de însuși numitul vechilü și adiverită de Prea-Sântitul Mitropolitulü țerri, avëndü acéstă cuprindere: că pentru acélü zavisü din 7217 Fevruariü 17 a stremoșului lorü Istrati Dieaconu, fecior Preu-tulü Tóder, ginerile lui Resmeriția Brumă, de 34 *pâmânturi*, dupe cuprinderea zavisului—cu-noscëndu-lu și iei adivêratü, de bună voia lorü

neasupriți-de nimene, au stănut la bună învoială, și s'au învoitū ca se dee Monastirilor acele 34 pământuri, pământulū de 20 pași latulū și de 300 pași lungulū, și pasulū de șese palme, în giumatatea- satulū a părței din susū în capătulū moșiei din josū despre reseritū, despre partea Oprenjilorū de josū, afară de vatra satulū, în care se nu se atingă Monastirile cu stăpânirea, iar pe părțile sēle, și în stălpitura sa au tōtā voia Monastirile a'și face orī ce acareturī spre venitū și folosul, lorū și hotăraturile de mai înainte vreme se rămāie fără lucrare, cumū pe largū arată șcrisōrea; mai aretāndū numițū rezeși și o mărturie din trecutul anū 1819 Iulii 28, de la Ioniția Pāncesculū Postelnicelū, rānduit de Isprāvnicie pentru alegerea acelorū 34 pāmēturi a Sāntelorū Monastiri duple învoială, că mergēndū la fația loculū și chie-mānd pe numitulū vechilū al Monastirilorū ca se mērgā de fația, n'au voitū, dānd respnsu, că nu'ī din stălpitura făcutā mai înainte învoelei de Lefter Șeverdan Vornicū de pōrtā, care stălpiturā duple glāsuirea învoelei remāne resuflatā. Vēdindū acea pricinuire a vechilulū, aū cercatū cu mēsurā acea stălpiturā de mai înainte, și au aflat-o de 71 pāmēturi, 4-pași, bezū cāte-va livezi și curățituri făcute de rezeși în cuprinderea acei stălpituri cum pe largū arată mărturia, S'au întrebatū acumū pe vechilulū monastirei ce respunde, și respnsulū seū aū fostū că nu dā nici o pricinā învoelei, ci mai alesu se ține de învoială, și fiindu că la învoială dīcū că aū cunoscutū zapisulū acelū vechiū de adevērat, și zapisulū scrie cu totu locul

din totu venitulă, și prin învoială apăară numai vatra satului, și pământurile cu măsura aretată prin învoială, ar fi numai din câmpu, și pe lêngă dânsele ară cunosce că au dreptate Monastirile a trage cu analoghie din tôte locurile, dupe glăsuirea zapisului vechiu, care zapisu l'au arătată acumă de fația cu veletulă și luna de susă pomenită, prin care arată acelă Istrate ficiorul Popelui Tóderă din Crăești, că au vândută lui Tóder Blanariul domnescu, 20 pământuri partea de josă și 14 pământuri din partea de susă, pământul câte 20 pași, pasulă șase palme, cu curățituri în partea de josă însă acel josă se vede dresă, afară de 24 pământuri ce au vândută mai înainte Preotulă Vasile din Crăești, și aceste 34 pământuri ce le au vândută lui Tóder Blanariu, dreptă trei *deci de lei*, se fie și de pomeți și cu locuri de priseci, și cu vadu de móră și de poeni și din pădure și cu vatră de sată și din totă loculă cu totu venitulă, iar Popa Vasile nu are treabă la aceste locuri, fără cât-va ține în țarină pământurile, cumă pe largă arată zapisulă. Respunzindă vechilulă că dupe glăsuirea acestui zapisu au făcută și Lefteră Șeferdan vornică de pórtă, alegirea acestor pământuri mai înainte de învoială, pe care alegire ar cunosceo de bună. Asupra cărora scrisori și respunsuri stând noi a socoti cu luare aminte nu găsim de cuviinția cerirea numitulă vechilă ca să se póta întórce la glăsuirea zapisului vechiu și la alegirea numitulă vornică de pórtă, să se socotescă că învoiala apăară pe rezeși numai din vatra satului, -în vreme cândă la acelă zapisu lungulă pământulă cât

sa fie nu este aretată, și nici le spune la unŭ locŭ, ce 20 pământuri din partea de josŭ și 14 pământuri din partea de susŭ, iar învoiala le da la unŭ locŭ aretate anume, lucru de folosu Monastiriloru, și arată lungulŭ lorŭ de 300 pași, și ȃice curatŭ, că pe pârțile séle și în stâlpitura sa, se aibă voie Monastirile a'și face orî ce acareturi, cari se înțelege fără în-doială, că numai în cuprinderea acelor 34 pământuri, aretate cu măsurile lorŭ în lurgŭ și în latŭ, iar nu să se întindă mai multŭ, și că hotărâturile de mai înainte se rămâe fără lucrare; însă numitul vechilu al Monastirilorŭ aretându-se nemulțemitŭ cu socotința noastră, remâne cea desevărsită hotărîre a se da de câtră Înălțimea Ta. 1820 *Februariŭ* 6.

AI Înălțimeî Tale
Prea plecate slugî

(Iscălițî) Dimitrie Sturza vel Logofătŭ, Dimitrie Ralet vel Vornicŭ, Costantin Catargiu Vornicŭ, Dracachi Rosetŭ vel Vornicŭ. Costachi Conachi Vornicŭ, Calimahŭ vel Vornicŭ. Alecu Canta vel Vornicŭ. Ilie Holbanŭ vel Banŭ.

Dupe practicaoa iscălită de D-lŭ vel Logofătŭ.
(Iscălitŭ) Ionŭ Tăutul Banŭ.

Acéstă Anafora și hotărîrea Domniască, am reproducu din o condiță a Arhiveî Statuluî, din Iași. T. C.

CU MILA LUÎ DUMNEȚEU, NOÎ MATEÎ
GHICA VV. DOMNU ȚEREÎ MOLDOVEÎ.

Facemu scire cu acestu hrisovu al Domnieî mele, tuturoru cui se cade a sci, de vreme ce

nemărginita bunătate a Totu-țiitorului, și stăpânitorului ceresului Dumneșeu, bine au voitu și ne-au încoronitu Domnu și Eghemonu cu domnia la strămoșescul și părintescul nostru scaunu al Moldovei, și cu a sa pronie ne-au luminatu, cum că cu faptele cele bune se câștigă împărăția cerescă. După cuvântul Zlataustului ce ȕice: că făcătorii de fapte bune, vor dobândi bunătățile cele ceresci, și facerea de bine este unu câștigu nemuritoriu și vecinicu. Si Domnia mea cu agiutorul ceresului Dumneșeu, carele în trei fecie se proslăvesce: Tatăl, Fiiul, Duhul Sfânt; iubitam și vrutamu ca să urmămu din totu cugetul sufletului nostru faptelor celor bune, iar cele rele și aducătoare de stricăciune, în tot kipul silindune să'lsmulgemu și să le desrădăcinămu; care din ȕiua ce ne-am suitu la scaunul țerei acesteia, n'am pregetatu, nici am contenitu cu totu feliu de silință și cu neadormiți oki, a privi și a lua sama tuturor lucrurilor și obiceiurilor țerei acesteia, alegându pre cele bune dintru cele rele; adică scoțindu și lepădându tôte cele rele și aducătoare de stricăciune obștiei, și locul în lor aședându și întemeindu pre cele bune și folositore. Adusu-ne-am aminte și pentru celu mai reu și fără nici o dreptate obicei al Pogonăritului de vii ce se scôte pe tot anulu.—Nu dela începutu, ce de la o vreme în coace care, acest pogonăritu socotindul Domniea mea, am cunoscutu cum că este unu lucru forte făr de cale, și fără dreptate, a se lua și de pe rōda viilor vădrăritu și de pe pământu măsurândul pogonorit; care pământu întru nimicu nu este

asupra lor, fără de veste să cadă din viața acésta, și de cea viitoare încă să se păgubescă ; focul să ardă temeliile caselor lor, și în veacu să fie răsipite semințiile lor ; și în tótă viața lor cerșindu pâne ; să se stérgă pomenirea lor din cartea vieței, și partea lor să fie cu cei fără de Dumnezeu necredinciosî jidovi, ce au restignit pre Domnul Slavei, avënd blestémul a 350 șanți părinți de la soborul Nikeei, și a tuturor sântilor, și blăstámul și legătura, și acestor prea sânti Arhierei ce mai susu s'au pomenitu. — Și acest hrisov s'au făcutu cu credința a însusi Domniei mele Io. Matei Ghica VV. și a prea iubiți fiilor Domniei mele : Grigorie VV. Gheorghie VV. Nicolai VV. și credința a cinstiți și credinciosî boieri cei mari ai Divanului domniei mele : Ioan Bogdan vel Logof, Manolaki Costaki vel Vornicu de țera de jos, Mihálaki Sturza vel Vornicu de țera de sus, Enaki Suțu vel Hatman, párcálab Sucevei, Alexandru Suțu vel Postelnicu, Vasilie Ruset Vel Ban, Constantin Vel Caminariu, Ilie Costaki vel Paharnic, Stefan Sturza Vel Stolnicu, Iordaki Crisoscoleu vel Comisu, și credința a tuturor boerilor Domniei mele a mari și a micí.— Si ș'au scrisu hrisovul acesta în scaunul Domniei mele în Orasul Iasilor în anul al treilea al Domniei mele, de Ioan Diiacu de Divan, la anul 7263 (1755), august 5.

(Subscrisu) *Io. Matei Ghica Voevod.* (L. P.)

Testul acestui hrisovu scrisu fórté bine pe pergamentu, l'am reprodus dupre original, ce este bine conservatu. T. C.

NOTIȚIA ISTORICĂ.

În curtea domniască din Iasi, era într'odăe în rândul de sus, doue dulapuri mari, așezate în zidiu, în care se păstra mai mult de 200 condici vechi și noue de ale Divanului Domnesc. Aceste condici la 1827 Iulie 19, au arsu, de la focul ce s'au aprinsu de la Ilie Burki Zmău, unde se pregătia vutce și șerburi pentru a doua zi fiind Sf. Ilie. Din acea condicărie s'au scăpatu de oătră emacul divanului D. Serghie Călimănescu, numai vr'o 20 de condici ce erau mai noue.—Una din aceste condici, care cuprinde sumariul a mai multor condici, picăndune în mână, am creșutu de datoria noastră a o retipări în această colecțiune de Urice, cu ore care ușore modificatiuni în privirea stilului.

Nu avem nevoie de a o recomanda; materia din ea se recomandă de la sine.—Garantămu despre autenticitate acestei condici.

T. C.

CONDICA № 1.

(A Divanului Domnescu pe anii 1803, 1804, și 105),

1. Dela pagina 2 până la 20, conține pe scurt obiectul Anaforalei din 1804 Iulie, întărită de Domnul Alisandru Constantin Moruzi V. V. la 1804, I octomvie 10, în pricina de judecată între Stol. oniță Iamandi fiul postelnicelului Theodor Iamandi și Visternicul Iordachi Balsu, prin vechilul seu sard. Anastasie Scorțescu, pentru nisce părți din moșia Rēcămuși de pe Mușata, ținutul Fălciului, ce le trage cel întâiu zestré mumei sale, de pe bunul seu Spatarul Neculae Cogălniceanu &&—În acéstă pricină s'au înfăcio-siatu următóarele documente de cătră Stoln. Iamandi; 1) Unu zapisu vechiu fără dată, de la unu Ionașcu Buzdugan diaconu, nepotu lui Mărțilat, prin care arată că dintru alui bună voie au dat danie, alui dréptă ocină și moșie, din satu din Rēcămușu ce suntu la Mușata în ținutul Fălciului, lui Ionascu Timotin, și fraților sei anume: Tudosă, Nechita și Dimitrescu, pentru sufletul părinților lui.—2) Unu suretu de pe unu ispisocu, de la Vasile Vodă din 7147, Iulie 9, prin care se arată, că au venitu înaintea Domniei sale, Grigorie Bălțatu și Irimia Angărîci și rezeșii lor, și s'au judecatu de faciă cu Ionascu Timotin și cu femeia lui Ioana, și cu frații lui Tudosă și Nechita și Dumitrachi, pentru o parte de ocină ce le-au datu lor și le-au dăruiut David ficiorul lui Tóder Văcilă din Rēcămușu, și altă parte ce le-au datu lor Ionașcu Buzduganu dieaconu, nepotul lui Mărțilatu, și

are Grigorie Bălțatu și cu Irimia Angărici, cu rezeșii lor, să ștrice casa lui Ionascu Timotin, unde și-au făcutu el casă acum. Deci Domnia sa le-au făcutu lor carte la unu Dumitrașcu Oțel, ca să le aleagă lor acele părți de ocină, și acela le-au hotăritu lor, parte din câmpu, partea din susu până josu, și din josu până în susu, ear din vatra satului au lăsatu nempărțită, pentru ca să-si stăpăniască până unde și-au făcut casa. & 3). O carte domniașcă, ear dela Vasile Vodă cu data din 7152, februaru 21, care este cu 5 ani în urma ispisocului de sus arătat, prin care se scrie tot cătră acel Dimitrașcu Oțel din Oțeleni, arătânduise că s'au pîritu de faciă Irimia și Bosie și Coțaga și alți rezeși pentru aceia au trimisu și pe sluga Domniei sale Șangheri (acest nume însă este scrisu cu altă mână) să li se poroncesce &&---4). Un zapisu de la unu Vasile și frăte-seu. ficiorul lui Tudoșie de Rēcămusu, prin care arată că s'au rugatu lui Ion Racoviță Comis, de ie-au făcut bine cu 70 lei, și pentru acesti bani iau pusu zălogu unu satu întregu anume Rēcămușii, ci le este a lor dréptă ocină și cumpărătură de tatăl lor, cum arată zapisul lor din 7085.— 5). Unu zapisu de la unu Sava ficiorul lui Tudosie Timotin din 7188, Ianuraie 22. prin care arată că au vëndutu a sa dréptă ocină și moșie, doue părți de ocină din satu din Rēcămuși partea lui Toader Văcilă și partea lui Ionascu Buzdugan diaconul, nepotu lui Mărțilatu; aceste părți de ocină le-au fost dăruițu ei lui Toader Timotin și fraților sei, pe care au avutu și dresu domnescu de la Vasile Vodă

Aceste părți le au vëndutu și ei lui Golăi Vătavul, ginerile lui Agărici vornicul, drept. . . . lei bani gata, și fiind că aceste părți de ocină au fost din hotarul lor, îi întăresce ca să le stăpăniască în pace cu locu de casă în vatra satului și în câmpu, cu totu venitul; însă în dosul acestui zapisu pe de-asupra este scrisu cu altă mână, că de vor eși niscaiva némuri din Nechita și din Dunitrachi, să se respundă că ei n'au vëndutu, să li se scie pricina că ei au ucisu unu omu, și Sava au plătit, de aceia s'au vëndutu moșia.—6). O carte domniască de la Duca Vodă din 7188 Ian. 24, prin care se volnicește pe unu Neculai Angărici & . . . 7). O carte domniască de la Duca Vodă, tot din anul 7188, martie 12. prin care arată că s'au pîritu de facia unu Pavăl ficiorul lui Angărici cu Ion Racoviță Păharnicu, dicēndu Pavăl că s'au sculat unul din răzășii lor anume Vasile, ficiorul lui Tudosie de au pusu zelogu jumătate de satu de Rēcămușu, partea de josu, lui Ioan Racoviță Păharnicu &&.—8). O carte vechiă fără dată, septem. 8, dela veliții boeri ai vremii de atuncea, Miron Costin vel Logofăt, Neculai Racoviță Logofăt, și Gavril Costaki vornic, prin care se volnicesce pe Pavăl ficiorul lui Irimie Angărici ca să aibă a'și ținea și a'și opri a lui dréptă ocină și moșie ce are de pre moșii lui în satu la Rēcămuși. . . . &&.—9). Un zapis de la Armenia, fata lui Mătieșu din Popesci, cu ficiorii sei Crasnăsu și Vasilie, din 7189. Maiu 3, prin care între alte părți de moșie ce vinde unui Golăi Vătavul, arată că iau vëndutu și partea din Rēcămuși de pe Mușata ce se va ale-

ge.—10). Un zapisu de la unu Ion Monahul, ficiorul Ilenei, fetei lui Pavël Angărici, nepotu lui Andronicu Angărici, ce'lu dă la mâna lui Neculai Cogălniceanu, și arată că luându el dejmă de pe o mosie de pe Musata, ce au cum-părato Cogălniceanu de la Irina Gherghescă, care dejmă s'au făcutu în doi ani 55 lei,& 11). O mărturie de judecată din 1756, octom. 15 de la reposatul Inokentie, ce au fost episcopu de Huși, prin care arată & &—12) Un zapisu din 7265, fev. 18, de la Irina fata Anușcăi Goliasa, și Ioana fata Paraskivei, nepoța Goleesăi, prin care arată, că au vëndut lui Neculai Cogălnicenu, biv-vel căpitanu, doue părți de moșie din satul Recămușii & &—13). O carte din 7266, August 13, de la boerii Căimăcani ai vremii de atuncea, prin care se volnicesce pe Neculai Cogălniceanu pitaru, ca să aibă a'si stăpăni și a'si dejmui jumătate de satu de Răcămușu & &—14). O carte de judecată de la Ștefan Rosetu Logofăt, din 7207, Iunie 12, prin care se cuprinde că de va vrea Andronic Angărici, cu neamurile lui, ca să întorcă banii lui Neculai Cogălnicenu pe jumătate de satul Recămușii & &—15). O mărturie de judecată de la reposatul Inokentie ce au fost episcopu de Huși, și vornicul Gheorghie Beldiman Sulger, din 7267, Iulie 17, prin care arată că acel Andronicu Angărici cu rezeșii sei, n'audatu banii lui Nicolai Cogălnicenu ca să rescumpere de la densusul părțile de mosie zelogite & &—16). O altă mărturie de la repos. Inokentie și Neculai Ușeru ce au fost ispravnic la Fălciu din 1765, Iulie 19, prin care

arată că au luat sama între vechilul lui Neculai Cogălnicenu și între unu Pascal Bernovec, pentru o parte din moșiea Răcămușii . . . & &.

Documentele arătate de vechilul Visternicului Balus 1). Un suretu de pe unu ispisocu vechiu de la Stefan Vodă din 6996, octom. 8 (tradusu de Evloghie diaconul cel bătrănu), prin care arată că unu Filip și Nichifor, ficiorii Hortenii, de alor bună voie, au vëndutu a lor dréptă ocină și moșie dintru alor dreptu uricu, jumătate de satu anume Mușata, de la fântână în josu, și jumătate din tot venitul, lui Cărhană și fratelui seū Oaneī, dreptu 66. zloți tătăresci, căroră li întăreșce ca să stăpăniască în veci . . . & &— 2). O carte domniască de la Scărlat Grigorie Ghica Voievod, din 7266, martie 28, prin care se volnicesce pe unu Vlasăie Bărcă și pe nepotul seu preutul Stefan, cum și pe alți frați și rezeși ai lor ca să aibă a stăpăni alor dréptă ocină și moșie jumătate de satu de pe Mușata & &. Mai urméză și alte zapise și cărți tot pe jumătatea satului, partea de josu, a Visternicului Balsu.

Documentele Visternicului pe partea din susu. 1). O carte domniască de la Const. Racoviță Voevod din 7260, fev. 18, prin care se scriela unu Mihălaki Cehan medelniceru și la unu Tacu Frățiță mazil, arătându că s'au jăluitu unu Simeon Turbatul și fratele seu Sava, ficiorii Măriei, nepoți lui Irimia Angărici, și Andronic fiul lui Pavěl Angărici, din preună cu alți frați și rezeși ai lor, dicēndu : că au jumătate de satu din Răcămuși, partea din sus, moșie alor de bastină, ear pe jumătate de satu de Răcămuși partea din

josu, ar fi arătată ei cartea acea de judecată de la Duca Vodă cuprindătoare pe acea de la Ioan Racovița, adică acea din 7188, martie 12, ce este acum la Stolnicul Iamandi, arătată la N. 6. și li se poroncesce acelor de mai sus, ca să mērgă la starea locului, spre a li cerceta pricina && (mai josu la alte puncte, se pomenesce de unu Ioan Angărici armasul.)—2). O mărturie hotarnică de la Dlor Spatarul Grigoras Costaki pahar, și Iancu Grecēnu pahar. din 1781, Iunie 10, cari au fost din poronca Domniască la starea locului spre cercetare. (Acēstă anafora de giudecată s'au datu la mână Visternicului Iordachi Balșu. În ea sunt iscăliți: Veniamin Mitropolitul Moldovei, Costachi Ghica vel Logofātu, Ioan Razu vel Logofăt, Mihai Sturza Logofātu, Neculai Balș vel Vornic, Alisandru Iancu-leu vel Vornic, Dimitrie Sturza vel Vornicu, Lupu Balș Vornic, Gr. Ghica vel Vornicu).

2.) *De la pagina 21, până la 28, se cuprinde:* Anaforaoa din 1804, aprilie 3, întărită de Domnul Moruzi, la acelasu anu noemv. 16, în pricina Spatarului Matei Costaki cu rezeșii, de moșia Vîtcani, ținutulă Fălciului, pentru părțile ce trage și elu din Vîtcani, și rezeșii nu'l îngăduescū, care rezeși sunt anume: Toader Bulgărescu, Vasile Plăcintă, Vasilaki Marcu, Constantin Marcu, Chiriacu, Neltersu, și alții.

Documentele îmfaceiosiate de Spat. Mateiu Costaki. 1). O carte domniască din anii 7155, de la Vasilie Vodă, întăritură, unui Gheorghie Căraușul din Lungeni, pe părțile de cumpăratură ce au avut din Vîtcani, însă de la unu Andronicu ficiorul lui Toader Vîtcă, jumătate de unu

bătrănu a lui Gheorghie, drept 15 taleri, și jumătate din bătrănul Barcii din Vîtcani, de la Gheorghită, și Antonie, și Dahinie și Coiliți, dreptu 15 galbeni și unu bou bunu, aseminé și de la Magdalena fata Micăi, a patra parte din bătrănul lui Gură-lată, drept 5 taleri—2). Cartea domniască din 7204, Iulie 19, de la Domnul Antioh Constantin Cantemiru Vodă, dată lui Arhirie Pivnicerul de Huși, ca să ție și să o priască a sale drepte ocine și moșii, din Vîtcani și dintru alte hotare . . . & &.—3). Un zapis din 7207, Aprilie 28, de la Arhirii ficiorul Stratului nepotu lui Gheorghie Cărăușul din Lungeni, cu care vinde a sa dreptă ocină și moșie, din satu din Vîtcani, la ținutul Fălciului jumătate din unu bătrănu a lui Ghiorghie din Vîtcani, și jumătate din bătrănul Barghii de Vîtcani, și a patra parte din bătrănul, lui Gură lată, lui Vasilie Costaki vel vornic, strămoșul Spatarului Mateiu; acestu zapis este adiveritu și de alți marturi.—4) O carte domniască, din 1777. august 31, de la Domnul Grigorie Alisandru Ghica Voevod, scrisă cătră acei de atuncea Ispravnici ai ținutului Fălciului Iancul Grecenu păhar. și Iordaki Sulgeru, după tînguiré Clucerului Grigoras Costaki (tatăl Spatarului), arătându că la ținutul acela are de pe părintele seu Banul Vasilie Costaki, aceste părți de moșie . . . &&—5). Aseminea și alte cărți domnesci, una din 1792, sept. 16, din întâiea domnie a Domnului Moruzi, cătră Ispravnicii de Fălciu, și alta din 1797, Aprilie 14, de la Alisandru Ioan Calimahu Voevodu, cătră Spatarul Stefan Sturza, și Caminaru Gheorghie Bog-

dan, iarăși de hotăritu după jaloba Spatarului Mateiu. . . . & —. 6). O scrisóre din 1797, Maiu 6, de la Chesarie Costaki ierodiacon ce au fost frate Spatarului, cu care îi face danie tótă partea sa atât din moșie, cât și dintru altele ce au luatu cu împărțiala frățiască, din remășițele părintesci, între care îi dă și părțile din moșia Vătcanii, și îl îndatoresce, ca mai întâiu pentru unu schitu anume Vladnicul ce este pe moșia Vătcanii, și se află cam stricatu să'l tociască prea bine, slujindu cele sfinte obscie, avënd și călugări cât vor fi de trebuință schitului, și cu tóte cele trebuincioase, și făcënd pe fiesce care anu de doue orî praznicu, unul la hramul schitului, 15 August, și altul la đioa sfinților împărați Costantin și Elena, cum arată scrisórea acésta, încredințată și de prea sfinția sa Părintele Mitropolitul, afländuse atuncea Episcopu, la Roman.—7), Cartea domniască, din 1799, Iulie 18, de la Constantin Alisandru Ipsilantu Voevod. După aceste scrisóri au arătat Dlui Spatarul că încăt pentru schitul ce se pominesce prin scrisórea de danie a fratelui Dsale, care este făcut de Logofătul Constantin Costaki, strămosul Dsale, cu liveđi & &.

Întimpinările rezeșilor și scrisórite ce eî au arătatú : Rezeși au respunsu că schitul ce este făcutu pe hotarul acéstei moșii, de cătră moșul Dsale Spatarului, este duratu cu învoirea neamurilor, ear nu că ar fi avutu el moșie acolo . . . & &. 1). Un zapis din 7175, oct 17, de la unu Istrati ficiorul Măriuței pentru o parte ce ar fi dăruiatu Kirilei ficiorul lui Bojiian.—2). Un ispisoc dintru acelas anu 7175, Iulie 15, de la Dom-

nul Ilieșu Alisandru Voevod, întăritoriu Chirilei, ficiorul lui Bojiiian, asupra zapisului arătat = 3). O carte domniască din 7250, Iunie 30. de la Domnul Constantin Neculaie Voevod, dată lui Neculai Damaskin din Vătcani, & 4). O scrisoare din 7254, fev. 20, de la unu Vasile Dabija postelnic, prin care arată că au dăruit Pahar. Vas. Costachi . . . &&. 5). O mărturie hotarnică din 7272, noem. 2, de la Inokentie episcopul Hușului, Vasile Adam jigniceru, și alții, arătătoare pentru o parte din Vătcani, ce au alesu și au hotărât stol. Ioan Miclescu. 6). O carte de judecată din 1765, fev. 10, iscălită de Stefan Ruset vel Logofătu. (Este de luatu aminte, că mai sunt și alți Vătcani în ținutul Tutovei.) — 7). O mărturie din 1786, octom. 17, de la nisce mazili: Ioniță Timiucan, și alții, (în acest actu se arată și de nisce rezesi vechi, de pe această moșie, anume Berdilă și Moga.) . . . În această anafora sunt iscăliți: Costachi Ghica vel Logofăt, Niculai Bals, vel vornicu, Alisandru Ianculeu vel vornic, Gavril Conaki vel vor. Dimitrie Sturza vel vornic, Dimitrie Ghica vel vornic, Grigorie Ghica vel vornic, Neculai Balșu vel spatar, Vas. Roset, vel Ban. (Acastă Anafora s'au datu în mâna Spat. Matei Costaki.)

3). Anaforaoa, de la pag. 31, până la 42, din 5. Decem. 1803, întărită de Domnul Alisandru Costantin Moruzi Voevodu, la 23 Noemvrie 1804, în pricina ce au avutu Stoln. Ioan Keșcu, cu Logofetesa Ecaterina Rezoie, pentru moșiea Codrescii de la ținutul Lăpușnei, sub numele căriea s'au fost cuprinsu și șilistea moșiei Călmățuii, a neamului Cogălnicenilor, care acum

o are Stolnicu Keşcu & &. (Acéstă anafora s'au datu Stolnicului Kescu.)

Scrisorile Stolnicului Keşcu, asupra moşiei Călmăţiuu. 1). Ispisocu serbăscu din anii 6995, Ianuarie 16, de la Domnul Stefan Voevod întăritoriu unui Mănilă Cioplescu pe a treia parte de satu de Călmăţiuu, sub movile, partea din sus, cumpărătură de la un Şandru Onescu, ear hotarul acela & &. 2). Altu ispisocu sərbăscu din 7115, de la Domnul Simion Moghilă vodă, prin care se cuprinde judecata ce au avutu satul Tălăescii, cu Cogălnicianu diiac; đicēndu satul Tălăescii, cum că Cogălniceanu, diiac, nu are locu de satu pe Călmăţui, sub movilă cea mare, şi nu se cade să facă helesteu în părăul Călmăţiuuul . . . & &. — 3). Ispisocul din 7169, Sept. 23, de la Stefan Vodă, întăritură lui Vasilie Cogălniceanu, şi surorilor lui, ficiorii lui Ioan Cogălniceanu, diiac, pre alor dréptă ocină şi cumpărătură ce au avutu tatăl lor, a triea parte de satu de Călmăţui, sub movilă, la ţinutul Lăpuşnei . . . & &. — 4). Un zapis din 7241, august 22, de la Iliana fata Costandii, nepótă de fată lui Andrei Pântice-verde, prin care vinde lui Vasile Cogălniceanu, căpitanu, unu bătrānu de pământu . . . & &. — 5). Un hrisovu din 7262, octom. 8, de la Matei Ghica Voevod.— 6). O carte domniască din 7264, Iunie 25, de la Mihai Ţehan Racoviţă Vodă.— 7). Carte domniască, din 1787, februarie 7, de la Grigorie Alisandru Ghica Voevodu.— 8). Anaforaoa din 1793, Iunie, 15, iscălită de Mitropolitul Iacob şi de veliţi boeri, érá la 1794, fevr. 19, s'au

întăritu și cu pecetia Domnului Mihai Costantin Suțu Voievod.

Logofetësa Ecaterina Răzvoaie, au arătat:

1). un suret de pe cartea domniască din 7249, apr. 11, de la domnul Grigorie Ghica Vodă bătrânul . . .

2). Un hrisovu din 1798 april, de la Costantin Dimitrie Moruzu Voievodu.

4). Anaforaoa de la pagina 43, până la 51, din 1804, octomv. 19, întărită de Domnul Ali-sandru Costantin Moruzi Voievod la 1804, Noem. 19, în pricina urmată între Toader și Ioan, ficiorii Satrarului Ilie Christe cu Stoln Ioan Kescu, și Ión Carage vornicu de pörtă, i alți ai acestora din urmă, pentru moșia Jăvărtenii, ce ar fi Stărceașcă, pe Șerata ținutul Dorohoi. . . 1). O carte domniască din anii 7268, Iunie 9, de la Ioan Teodor Calimah Voievod. . . 2). Ispisoc din 7119, Noem. 16, de la Domnul Costantin Movilă Vodă. 3) Carte din 7285, Sept. 16, de la Domnul Ioan Neculaï Voievod.

5). Anaforaoa de la pagina 52, până la 53, din anul 1804, Noem, 13, întărită de Domnul Ali-sandru Constantin Moruz V V. la 1804, decem. 2 în pricina de judecată ce au avutu Stoln. Ioan Keșcu, I. Caraja vornicu de pörtă, Petrea Stărcea pitar, Ilinca Climentoe și alți ai lor, cu Toader și Ioan ficiorii Sătrarului Ilie Cristea din Bucovina, cari acestia toți se tragu dintr'un Vasile Stărcea bătrânul, pentru Çiganiï ce le-ar fi remasu clironomie de pe acest bătrănu.

6). Anaforaoa de la pag. 54, până la 56, din anul 1804, Noem. 16, întărită de Domnul Ali-sandru Const. Moruz Voievod, la același anu decem. 15, în pricina preutului Alisandru, pornită

asupra Mariei Ișpiroaie, cu cerire a întra păr-tasi la Poiana Mana . . . 1), Anaforaoa de la De-partamentul al doilea din anul 1800, întărită de Domnul Costantin Ipsilant.—2), hrisov al Domnului Alisandru Moruz Vodă, din 1804, fev. 10, datu Mariei Ispiroaei.

7). Anaforaoa de la pagina 57, până la 61, din anul 1804, Noem. 8, întărită de Domnul Alisandru Moruz Vodă, la acelaș anu, Noem. 23. pentru jumătate de satu din Comănesci, partea de sus, de pe Trotusu, ținutul Bacăului; care fiind domniască, acest Domnu Moruz au făcut'o-danie Logofătului Costaki Ghica.

8). Anaforaoa de la pagina 62 până la 66 din anul 1804 august 12, întărită de Domnul Alis. Const. Moruz Vodă, la acelaș anu, August 20 pentru ca să se despartă cu hotaru partea din josu, a moșiei Comănescii din partea de sus, ci este domniască, după jaloba preutului Iordachi, preutul Dimitrie și Dumitru căpitanu, din preună cu alți rezeși ai lor. precum și între dênșii se se diosebiască părțile. 1) o anafora din 1766 Iunie 13, de la velitii boierii, întărită de Domnul Grigorie Al. Ghica Vodă. în întăea domnie. 2). o carte domniască totu de la Domnul Grigorie Ghica vodă, din 1766 Iunie 17.

9). Anaforaoa de la pag. 67 până la 71, din 1804 Oct. 30, întărită de Dom. Alis. Const. Moruz Vodă, la 1804 Decem. 10, în pricina a 8070 lei ce Tudurachi sin Hagi Tudor Catar-giu din Bucuresci cere de la frații Anastasiei și Constandin Panu, după zapisul tatălu lor, ce l'aũ fostu datu pentru 30,000, oca lână, cumpărată.

10). Anaforaoa de la pag. 72—76, din 1804

Noemv. 29, întărită de Domnul Alisandru Const. Moruz Vodă la 1805 Ianuarie 12, pentru ca să'și tragă Sard. Hurmuzachi din moștenirea părintelui său medel. Costachi Hurmuzaki.

11). Anaforaoa de la pag. 77—80, din 1804 Decem. 14 întărită de Dom. Alis. Const. Moruz Vodă totu în acelaș anū, în pricina a 200 lei ce Andrei băcalulū din Iași, cere de la unū Filip Lascul din satulū Pecisce, ținutulū Orheiu,

12). Anaforaoa de la pag. 81—84, din 1804 Decm. 3, întărită de Dom. Alis. Const. Moruzū Vodă, la 1804, Decemvrie în 23, pentru 500 lei, renășiță din o mie lei ce cere Logofetiasa Ilinca Paladi, de la unu Paraite clironomul chizeșului datornicului seu Mihălachi Chitarbașa.

13). Anaforaoa de la pag. 85-86, din 1805, Ianuar 12, întărită de Dom. Alisand. Const. Moruz Vodă la 1805 Ianuar. 14, ca să se vëndă prin sultan-mezatu trei părți din moșiea Șkeia, ținutul Niamțului, o parte a unuia Costantin, și doue părți, a altor frați ai lui, asupra cărora ar fi rădicatu pretentiă alt frate al lor a-nume Mihălaki.

14). Anaforaoa de la pagina 87-93, din 1804, întărită de Domnul Alis. Const. Moruz Vodă la 1804 decem. 23, în pricina fiilor și clironomiilor mortului Costantin Bănarul din partea cărora era respunzătoru Medeln. Vasile Raclis, și între medeln. Const. Veissa, pentru o parte de moșiea Leescii ce se numește Lnpoaele de la țin. Vaslui.

15). Anaforaoa de la 94-98, din 1804, întărită de Dom. Alisandru Const. Moruz Vodă la 1805 Ianuarie 12, în pricina lui Constantin ficiorul

unuî Fote cu vitregul seu Ioniță Dascalu, pentru o casă din Iași a mamei sale Acsinia, ce au vëndut'o unui Iord. Sărbu.

16). Anaforaoa de la 99-101 din 1804, decem. 22, întărită de Dom. Alis. Const. Moruz Vodă la 1805 Ian. 12, pentru ca Lipoveniî să nu fie supărați în Religia lor.

17). Anaforaoa de la 102—108, din 1804, Oct. 31, întărită de Domnul Moruz la 1805 Ian. 3, în pricina Ilincăi fata Proculesei din orașul Iașii, pentru patru pogone vie din podgoria Iașilor din Șorogari, și două liveți ce bărbatul seu le-au vëndutu fără voiea ei unui Gavril ciobotaru.

18). Anaforaoa de la 109-110, din 1805, Ian. 11, întărită de Domnul Moruz Vodă, în acelaș anu la 20 Ianuarie pentru facerea școlei din Mănăstirea Socola.

19). Anaforaoa de la 111-115 din 1804, decem. 16, întărită de Moruz Vodă la 1805 decem. 20, în pricina lui Enachi Opré, Grigoras Macovei, și alți ai lor rezeși de moșia Mițova ce i dicu și Șiștacii de la ținutul Sorocii, și între armașul Petrachi Catargiu, pentru împresurarea ce le-ar fi pricinuind cu moșia sa Cobălele.

20). Anafor. de la 116-118 din 1804, april 15, întărită de Moruz Vodă la 1804, în pricina lui Gavril și Cost. Birtocesca cu Mihălachi Boldescu și alți ai sei rezeși, pentru a treiea parte din jumătatea de satu Tulescii de la ținutul Niamțului din partea de jos, ce li s'ar fi cuvenind de pe unu strămoșu alor Pătrascu.

21). Anaf. de la 119—120, din 1804, martie 2, întărită de Moruz Vodă la 1805 Ianuarie 20,

în pretenția pornită de Elena socia lui Pavăl pitariu din Iași, asupra lui Ioniță Golie șlicaru pentru avere ce ar fi mistuitu a unui mosu al seu.

22). Anaf. de la 121-122, din 1805 Ian. 11, întărită de Moruz Vodă la 1805 Ian. 22, în pricina lui Tôder din satul Tătărășii, ținutul Niamțului, cu polcovnicelul Tanasă din Târgu-Petrei, pentru 800 lei ce l'au scosu datoru de la o crăcîmă.

23). Anaf. de la 123-127, din 1805 Ian. 16 întărită de Moruz Vodă la 1805 Ian. 30, în pricina locuitorilor satului Zlătunoaiea, ținutul Hărlăului, asupra Logof, Const, Balșu, posesorul moșiei pentru asuprairea la lucrul Boierescului.

24). Anaf. de la 128-129 din 1805 Ian. 24 întărită de Moruz Vodă la 1805 Ian. 28, ca să se vîndă prin mezatu de ce pogone vie de la dealul Miroslava a vtori-logofăt Gheorghie Grecu, după cerirea vechilului seu Nicolaï Barbaru.

25). Anaf. de la 130—137, din 1804 fev. 28 întărită de Moruz Vodă la 1804, în pricina lui Vasilie Ghindă cu mascigă-sa Rucsanda și fićiorul ei Slugerul Pascal Tuduri, pentru o a treia parte din moșia Florițoaiea din Beserabia, ținutul Iasii, ce ar fi cumpărat'o numitul Pascal. Cu Anaforoa din 1791, martie 24, întărită cu pecetea Domnului Mihai Constantin Suțu VV.

26). Anafor. de la 138-139, din 1805 jan. 25 întărită la 1805 fev. 1, de Dom. Moruz vodă, ca întru meremetisirea monastirei Cașinul, ce este respită de cutremuru, să deie ajutor și celelante monastiri ce sunt la o închinare cu dînsa.

27). Anaf. de la 140-142 din 1804 decem. 10, întărită de Moruz Vodă la 1805 Ian. 25,

pentru o fată Maria a porusnicului Ioan din satul Kiriassa, ținutul Orheiului, ce au furat'o unu țeran Marin Găscă, și s'au cununat cu ea.

28). Anafora de la 143-144, din 1804 decem. 8, întărită de Moruz Vodă la 1805 fev. 4, pentru chiria ce pretinde Stefan Locman, din averea fugitului neguțitoriu Grigorie, pe o dughénă ce au ținutu'o fugitul.

29) Anaf. de la 154-156, din 1804 Decem, 20, întărită de Moruz Vodă la 1805 fev. 23, în pricina neamului Sofițeșcilor, a Baghiceșcilor și între neamul Păescilor, pentru părțile lor din moșia Cărnicenii ținut. Iași.

30). Anaf. de la 159-167, din 1804, întărită de Moruz Vodă la 1805 fev, 22, în pricina arhimandritului Grigorie, egumen monastirei sf. Sava cu rezeșii de moșia Ciuturescii de la ținutul Romanului, cerându egumenul să i să întregiască satele Băicenii, și Cărăulescii și să i să dea jumătate din satul Ciuturesci.

Scrisorile tânguitorului 1) Ispisoc din 7126 oct, 14, de la Domnul Radu Voevod-2) Ispisoc din 7129 martie 23, de la Domnul Alisandru Ilieșu Vodă. — 3) carte din 7145, Ianuarie 22, a Domnului Vasile Vodă-4) carte din 7145 Ian. 24, tot de la Vasile Vodă.-5) carte din 7256 Sept, 9, de la Dom. Gr. Ghica Voevod bătrânul.— 6) Carte din 1768 Iunie 3, a Dom. Grig. Calimah Vodă.

Scrisorile pîrîtilor. 1) Un Ispisoc de la Domnul Irimia Movilă Voevod, din 7112 mai 4.-2) Ispisoc tot de la Domnul Irimia Movilă Vodă, fără dată-3) carte de la Domnul Alis. Ghica Vodă din 1765 martie 16.

31). Anaf. de la 179-182, din 1804 martie 30, întărită de Moruz Vodă la 1804, în pricina unui Nicola Cofetaru din partea și a altor cinci din neamul Outescilor, cu pahar. Gheor. Vărnăv, pentru părțile lor din moșia Secuenii ce le-ar fi stăpînind Paharnicul.— 1) o carte domniască din 1765 Iulie 12, de la Grig. Alesandru Ghica Voevod. — 2). Suret de pe ispisocul din anul 7199 Noem. 8, de la Costantin Vodă.

32). Anaf. de la 191-196 din anul 1804, decem. 4, întărită de Moruz Vodă la 1805, mart 17. în pricina lui Grigorie Radul, vechil lui Dimitrie din Bucovina cu polcovnicul Manolachi Balș, pentru unu locu de casă, de lângă biserica Patru-șeci de mucenici din Iași.

Scrisorile pîrîtului.— 1) unu ispisoc de la Ioan Theodor Vodă din 7269 decem. 19. — 2) unu hrisov a lui Gr. Ghica Vodă din 1775. — 3). hrisoave de la Alisandru Const. Vodă din 1784.

33). Anaf. de la 209-220, din 1804 apr. 2, întărită de Moruz Vodă la 1805 mart 26. în pricina rezeșilor de moșia Țolescii, Forăscii, Macsinescii și rezeșii de moșia Secuenii, cu arhimandritul Antim, egumen monastirei Probota, arătându scrisorile însemnate în dosu. — 1) unu is. din anul 7906 Iulie 2 de la Stefan Vodă ficiorul lui Roman Vodă, de când sunt trecute semnele hotarălor moșiilor Bodino sau Bodinții, pe părăul Probota lângă deal.— 2) ispisocu din 7912 Iulie 20, de la domnul Alisandru Voevod. — 3) Hrisovu de la Domnulu Alicsandru Ioan Calimahu Vodă din 1795, augustu, 25. — 4) carte de la Dom. Alisandru Ipsilant Vodă din 1801 Iun. 10.— 5). hrisov de la Alisandru Necul. Suțu

Vodă din 1802 mar. 20. — 6) Carte a Dom. Stefan Vodă din 7980. — 7). Ispisoc de la Stefan Vodă din 7951 noem. 29, pe moșile Negomiresci, Iurcesciii și Bodeșcii, întăritoru Monastirei Probota, ȱicēnd cā le-au avut monastirea de la pārintele Domniei sale, cuprinȱend și alte moșii de peste Prut.

34). Anaf. de la 221-231, din 1805 fev. 12, întărită de Dom. Alisandru Const. Moruz Vodă la 1805 mart. 30, în pricina hotarului moșilor Pustiul și Ciorbenii a logof. Constantin Balșu, și între moșia cea cu nume de Codreni, stăpănită de pahar. Ioan Christea și Ilinca Iamandiioe, de la ținutul Dorohoi. . . . 1) Un ispisoc din 7127 Iulie 2, de la Gaspar Vodă. 2) Cartea domnia-scă din 7108 Sept. 3, de la Duca Vodă. 3) Un ispisoc din 7219 Ian. 10, de la Dimitrie Cantemir Vodă. 4). Carte de la Gr. Alisandru Ghica Vodă din 1777 Ianuarie 10. . . 5). un ispisoc din 7173 Iulie. 26, de la Eustratie Dabija Vodă.

35). Anaf. de la 234-248, din 1805 fev, 27, întărită de Moruz Vodă la 1805 april. 6, în pricina hotarului mosiei Linina a Hatmanului Sandu Sturdza, și între moșea Șfārcăuții și Boșeu de la ținutul Dorohoiului a monastirei Todirenii.

Scrisori aretate de Hatm. Sandu Sturdza : 1) Suret de pe unu ispisoc sērbescu din 7106, fev. 28, de la Irimia Movilă Vodă. 2). Suret de pe ispisocu Sērbescu din 7141 Ianuar. 18, de la Alisandru Ilieșu Vodă. 3). Suret de pe ispisocul din 7145 apr. 7. de la Vasile Vodă. 4). Suret de pe ispisoc Sērbescu din 7152 Iulie 25, tot

de la Dom. Vasile Vodă. 5). Copie de pe unu ispisoc Sërbëscu din 7119 Decem. 7, de la Costantin Movilă Vodă.

Scrisorile moșiei Todireniș. 1). Suret de pe unu ispisoc Serbëscu din 7152 mart. 22, de la Vasile Vodă. 2). Carte din 7168, maiu, de la Stefan Vodă. 3). Un ispisoc din 7171, Iunie 18, și altul din 7172 Ian. 28, de la Eustratie Dabija Vodă. 4). Carte din 7175 apr. 17, de la Ilieș Alisandru Vodă. 5). Carte din 7263 Ianuar. 14, de la Matei Ghica Vodă. 6). Carte din 7265 noem. 9 de la Scărlat Ghica Vodă. 7). Carte din 1765 mart. 4, de la Grigor. Alisandru Ghica Vodă.

36). Anaf. de la 254-256, din 1805 mart. 22, întărită de Moruz Vodă la 1805 apr. 13, în pricina surorilor polcovnicului Iordaki Hărjău, pentru moșia Țepleșcii de la ținutul Sorocei, ce s'ar fi aflând cuprinsă în moșiile domnesci. 1) Ispisoc Sërbëscu de la Irimia Movilă Vodă din 7107 Iunie 13.

37). Anafor. de la 277-283 din 1803 oct. 12, întărită de Moruz Vodă la 1805 fev. 1 în pricina Vornicului Costandin Crețulescu pentru partea de clinoromie a maicei sale fiica jignicerului Neculai Mironescu. 1) hrisov din 1764 Sept. 2, de la Grigorie Alis. Ghica Vodă. 2) hrisov din 1766 april 1, de la acelaș domnu. 3) hrisov din 1767 Iunie 16, de la Gr. Ioan Calimah Vodă. 4). hrisov tot de la acestaș Domnu Calimah din 1768 aprilie 24. 5) Suret de pe ispisoc Sërbëscu din 7119, de la Constantin Movilă, Vodă.

38) Anaf. de la 310-315 diu 1805 maïu 1, întărită de Moruz Vodă la 1805 Iunie 27, în

pricina preutului Mateiu Constantin și Sandaki din ținutul Fălciului, cu Camin. Costandin Roset pentru partea lor din moșia Tâmpescii, ținutul Fălciu. 1) Suret de pe unu ispisoc din anii 7205 oct. 19, de la Dom. Antiohie Constantin Cantemir Vodă.

39). Anaf. de la 335-338, din 1804 decem. 4. întărită de Moruz Vodă la 1805 april. 6 în pricina Păhărnicesei Casandra, cu unu Stefan Costin Bulubașu, pentru unu locu de casă din Iași. din mahalaoa Muntenimei-de Sus. 1) hrisov din 1784 august. de la Alisandru Constantin Vodă. 2) Anafora din 1796 întărită de Domnul Alisandru Ioan Calimah Vodă. 3) hrisovul Dom. Alisandru Ipsilant Vodă din anul 1801 Iunie 9.

40). Anafor. de la 312-349, din 1805 maiu 30, întărită de Moruz Vodă la 1805 aug. 14, în pricina medelniceresei Anastasia Buzdugan, cu Sulgeresa Ecaterina Bantășu pentru Moșia Căzăcenii de la ținut. Iasii. 1) Cartea domniască din 7212 Iunie de la Mihai Racoviță Vodă. 2) Carte din 7213 aug. 27 de la Dom. Antiohu Constan. Vodă. 3) Carte din 7219 oct. 18, de la Necul. Alisandru Vodă.

41). Anaf. de la 350-361, din 1805 apr. 28, întărită de Moruz Vodă la 1805 aug. 18, în pricina arhimand. Grigorie Egumen monastirei Sf. Sava din Iași, cu medelnicereasa Zoîța Silion, pentru împresurarea moșiilor Caraulescii și Băiceni, de la ținutul Roman, despre moșia medelnicer. Piticeni. . . . 1) Carte din 1784 Iunie 15 de la Dom. Alisandru Const. Vodă. 2) Ispisocu diu 7112 Iunie 14, de la Dom. Irimia

Movilă Vodă. 3) Unu ispisoc din 7126 oct. 14. de la Radu Vodă, 4) Ispisocu din 7127 oct. 16, tot de la Radu Vodă. 5) Ispisocu din 7129 mart 23, de la Alisandru Ilieș Vodă, 6) Ispisoc din 7128 april 12 de la Gaspard Vodă. 7) Ispisoc din 7130 Ian. 15, de la Ștefan Tomșa Vodă. 8, Carte din 7145 decem. 22, de la Vasilie Vodă. 9) Carte din 7145 Ian. 24, tot de la Vasile Vodă. . . . 10) Carte din 1768, iunie 7 de la Grigor. Ioan Calimah Vodă. 11) Carte din 1800, apr. 26, de la Constandin Alisandru Ipsilantu Vodă. 12) Carte din 1800 Iunie 19, de la Const, Alis. Ipsilant Vodă.

42). Anaf. de la 362-373, din 1805, Iunie 24, întărită de Moruz Vodă la 1805 Iulie 27. în pricina lui Ioan Conciotă, Gheorghie Gane, Miron Moruz, Constandin Conciotă și cu alți ai lor, asupra Cămin. Gheorghie Șerban, pentru a patra parte din moșia Igotescii de la ținutul Tecuciul . . . 1) Carte de la Alisandru Ioan Calimah Vodă, din 1798.

43). Anaf. de la 374-383, din 1804, întărită la 1805 august 10, de Moruz Vodă, în pricina Păhărnicesei Maria Jora pentru împresurarea moșiei sale Brătenii de la ținut. Hărlău, de cătră moșia Mihălășenii,, ținutul Dorohoiului a Vornic. Constandin Paladi. . . 1) Carte din 1775 mart, 19, de la Grig. Alisandru Ghica Vodă 2) Carte din 1803 Iulie 21 de la Alis .Cost. Moruz Vodă.

44). Anaf. de la 396-403, din 1805 Iulie, întărită la 1805 aug. 24, de Moruz vv. în pricina Spat. I. Roset, pentru unu locu de casă din Iași de la delu de Sf. Spiridon, ce este al seu, și-au făcut unii alții case fără scirea sa—1) Un ispisoc din 1673 Iulie

29, de la Stefan Petru Vodă. 2) carte domniască din 1783 maiu 1, de la Alisandru Costantin Vodă. 3) Carte din 1796, mai 29, de la Alisandru Ioan Calimah Vodă. 4) Carte din 1761 octomvrie 3 de la Grigorie Alisandru Voevod, 5) Hrisovul lui Grigorie Ioan Calimah Vodă din 7269 Iulie 13.

45). Anafor. de la 440-443, din 1804, noem. 12, întărită de Dom. Alisandru Const. Moruz Vodă la 1805 noem. 13, în pricina Stoln. Ioan Keşcu, asupra clironomilor Şetrar. Ilie Crăstea din Bucovina, pentru averea ce se cuvine a trage de pe strămoşii sei Const. Keşcu, şi Irina fiica lui Eni Ţica biv-vel Postelnicu. . . 1) Carte din 1776. de la Grigor. Alisandru Ghica Vodă. 2) carte din 1776, decem. 19, tot de la Domnul Ghica Vodă. — 3) Carte din 1781, de la Constantin Moruz Vodă.

46). Anafora de la 444-446, din 1805 fev. 21, întărită de Moruz Vodă la 1805 Iulie 18, în pricina lui Stefan Goranda, ţinutul Bacăului, Grigorie Goranda, ţinutul Niamţului, asupra E-gumenului monastirei Precista din Roman, pentru unu selaşu de ȝigani ce le-ar fi răpit noştea; numele ȝiganului Savin. . . 1) Hrisov din 7264 Iulie 20, de la Cost. Mihail Cehan-Racoviţa Vodă. 2) Cartea de judecată din 1796 Iulie 11, de la Alis. Ion Calimah Vodă.

CONDICA No. 2.

*Cuprinzătoare de Anaforale pe unii
1805 şi 1806.*

1). Anaf. de la pagina 6-14, din 1805 aug. 19, întărită de Moruz Vodă la 1805 Sept. 18, în pricina Căpitanului Ioniţa Ciomărtan, Ioan

Ciomărtan, și clironomii lui Vasile Mohoritul asupra unui Stefan, Ioan, Antiohie, Vasile, și asupra altor neamuri ai lor Buzculesci. . . . 1) Unu suret de pe o carte din 1768 Iunie 30, de la Grigorie Ioan Calimahu Vodă. 2) Suretu de la Domnul Moruz cel bătrănu, din 1781 Noem. 11. 3) Carte de la Const. Alisandru Ipsilant Vodă din 1801 fev.13—4) carte de la Alis. Neculai Suțu Vodă din 1802 apr. 3.

2). Anaf. de la 17-18, din 1805 aug. 13, întărită de Moruz Vodă, la 1805 Sept: 26, în pretenția pornită de Stoln. Iacomî asupra Serd. Anastasie Scorțăscu pentru o țigancă. . . 1) Anafora din 1798 oct. 11. întărită de Alisandru Ión Calimah Vodă.

3). Anafora de la 24- 31, din 1805 Iulie 7, întărită de Moruz Vodă la 1805 Sept. 25, în pricina prapurcicului Gheorghie Galațanu, cu Azarie, egumenul Monastirei Sf. Nicolai din Galați, pentru o magaza de la schelea de acolo. . . . 1) Hrisov de la Alisan. Const. Moruzu Vodă, din 1792 Noem. 18. 2) hrisov, tot de la acest Domnu, din 1804, mart. 14.—(NB. Aice se pare o greșială din partea copistului, puind 1792, în locu de 1802.)

4). Anaf. de la 33-37, din 1803, întărită la 1805, Sept. 20 de Moruz Vodă, în pricina lui Costantin Petrachi, asupra medel. Costea Avram, pentru parte de moșiea ce ar fi avut în moșia Moîmescii de la ținut Iașii. . . . 1) Un ispisoc din 7253, decem. 3 de la Ioan Nicolai Vodă. 2) carte de la Costandin Dimitrie Moruz Vodă din 1780. Iul. 18;

5). Anaf. de la 38-47, din 1805 Sept. 7, întărită de Moruz Vodă, la 1805 Sept. 25. în pri-

cina lui Iftimie Mighiu cu Vornicul Theodor Balș, pentru 100 pământuri din moșia Brișcanii ținut. Nēmțului. . . . 1) Ispisoc de la Duca Voevod din 7178. 2) Suret de pe Ispisocul lui Antioh Costantin Vodă din 7206.

6). Anaf. de la 58-60, din 1805 august 11, întărită la 1805 octom. de Moruz Vodă, în pricina lui Coustantin ficiorul lui Gheorghie Theologu cu Matei Drăghici, pentru nisce dughene cu locul lor din Iași, mahalaoa Feredeilor sub Curtea Domniască. . . . 1) Cartea domniască din 1797 apr. 17, fără a se spune numele Domnului.

7). Anaf. de la 71-85, din 1805 oct. 9, întărită la 1805 noem. 23, de Moruz Vodă, pentru dispărțirea hotarelor moșilor Vist. Iordaki Balș, Ezerenii de la ținutul Romanului și Judescii de la ținutul Hărlăului, despre moșia Ulmii a monăstirei Sf. Vinere. . . . 1) Irisovul lui Mihai Racoviță Vodă, întăritoru hotarnicei din 7229 Iunie 11. 2). Ispisoc de la Radu Vodă din 7125 Ian. 12. 3) Ispisoc din 7128 Ian. 7, de la Gaspar Vodă. 4) Ispisoc de la Const. Duca Vodă din 7210 Aug. 1.

8). Anaf. de la 118-126, din 1805 Iulie 24, întărită de Alis. Moruz Vodă la 1805 oct. 30, în pricina rezeșilor de moșia Costești, ținut, Orheiul, anume : Postică, Nistor, Onofrei, și alți ai lor, din nēmulă Borteștilor, ce stăpânea partea din sus, cu pitariul Cășian Sorocianulă și alții ai seî ce stăpânea partea din jos, 1) Ispisoc de la Ioană Vodă 7081 maiu 4. 2) Carte de la Const. Dimit. Moruz Vodă din 1780 Iulie 9.

9). Anaf. de la 126—129 din 1805 oct, 8. neîntărită, tot în pricina rezeșilor neamul Bar-

tescilor. 1) Carte de la Mihai Racoviță Vodă din 7232-2) Carte de la Const. Neculai Vodă din 7242.

10). Anafor. de la . . . — 140, din 1805 fev. 1. întărită de Moruz Vodă la 1805 aug. 9, în pricina preutului Ioan Gherasim Răscanu, și alți ai sei rezeși de moșiile Corăescii, Bogdănița de la ținut. Tutovei, cu Vasile Bușilă Căpitan, pentru părțile ce avea Bușilă în aceste moșii. . . .

1) Irisov de la Scarlat Ghica Vodă din 7266 mai 15.

11). Anaf. de la 141-155, din 1805 noem. întărită de Moruz Vodă la 1805 decem 20, în pricina împresurării moșiilor Pustiul și Petricanii de la ținutul Dorohoi, a logofăt. Neculai Roset, despre moșiile Fodărării și Sevenii a Spat. Iordachi Luchi. 1) Ispisoc din 7000, noem. 24, de la Stefan Vodă. 2) Ispisoc de la Petru Vodă din 7054 apr. 11. 3) Ispisoc de la Ilieș Vodă din 7056 maiu 5. 4) Ispisoc din 7170 fev. 15 de la Eustratie Dabija Vodă. 5) Ispisoc de la Const. Cantemir Vodă din 7199 Sept. 20. 6) Ispisoc din 7216 Ian. 10, de la Mihai Racoviță Vodă.

12). Anaf. de la 156-178, din 1805 decem. 15, întărită la 1805 decem. 22. de Moruz Vodă, în pricina logofăt. Neculai Roset și fiul seu Vist. Iordachi Ruset, cu neamul Buzneșcilor și Stoln. Iordachi Murguleț și Grigoraș Christea, pentru moșia Crestinescii de la ținutul Dorohoi. . . 1) Ispisoc din 7092 mart 16 de la Petru Vodă. 2) Anaf. din 1794 martie, întărită de Mihail Constantin Suțu Vodă. 3) Ispisoc din 7119 decem. 7 a Dom. Const. Movilă Vodă. 4). Ispisoc de la Alis. Ilieș Vodă din 7129 maiu 6,—5) Ispisoc din 7130, decem. 12 de la Stefan Tomșa Vodă.

6) Ispisoc din 7144, noem. 14, de la Vasile Vodă. 7) Ispisoc din 7146 Iulie 5, de la Vasile Vodă. 8) Ispisoc din 7152 martie în 22 de la Vasile Vodă. 9) Ispisoc din 7130, Iunie 20, de la Ștefan Tomșa Vodă. 10) Ispisoc din 7133 fev. 11 de la Radu Vodă. 11) Anaf. din 1768, întărită de Gr. Ioan Calimah Vodă. 12) Carte din 1778 maiu 28 de la Constantin Dimitrie Vodă.

13). Anaf. de la 179-188, din 1805 oct. 31 întărită de Moruz Vodă la 1805 decem. 10, în pricina logof Neculai Roset pentru împresurarea moșiei sale Petricanii de la ținutul Dorohoi, despre moșia Budescii a hatma. Săndulaki Sturdza.

1) Copie de pe unu ispisoc din 7144 apr. 22, de la Vas. Vodă. 2) hrisov de la Mihai Racoviță Vodă fără velet, 3) Ispisoc din anul 7054, apr. 11, de la Petru Vodă.

14). Anafora de la 200-219 din 1806 Ian. 21, întărită de Moruz Vodă la 1806 mart. 3. în pricina Vister. Iordachi Balș cu Medel. Ruc-sanda Hurmuzaki, pentru împresurarea unei bucăți de loc din hotarul moșiei Țulescii de la ținutul Hărlăului. 1) Ispisoc din 7125 Ian. 12, de la Radu Vodă. 2) Ispisoc din 7128 Ian. 1. de la Gaspar Vodă. 3) Ispisoc din 7210 aug. 1 de la Constantin Duca Vodă. 4) hrisov din 7242 a Dom. Constantin Neculae Vodă. 5) Ispisoc din 7131. decem. 10, de la Ștefan Tomșa Vodă. 6) Ispisoc din 7132 apr. 14. de la Radu Vodă. 7). Ispisoc din 7145 Ian. 10 de la Vasile Vodă. 8) Carte din 7146 fev. 15. de la Vasilie Vodă. 9) Ispisoc din 7146 mart. 14. de la Vas. Vodă. 10). Carte din 7216 Ian. 30. de

la Mihai Racoviță Vodă. 11). două cărți domnesci una din 1775 Iulie 17 și alta din 1776 Ian. 24, de la Grigori Alisandru Ghica Vodă.

15). Anaf. de la 222-239 din 1805 decem. 29, întărită de Moruz Vodă la 1806 fev. pentru dispărțirea hotarului moșiei Pulberenii de pe Cogălnic, ținutul Lăpușnii, ce au fost a Zoiței fiica Șetrar. Ioan Arbure, și acum stăpînită de Monastirea Niamțului, de cătră moșia Lohănescii, tot de acolo, a rezeșilor: preutul Lupu i Stefan Părău cu alți ai lor.

Scrisorile Rezeșilor din Lohănesci. 1) Cartea din 7244 oct. 22 de la Const, Neculai Vodă. 2) Carte din 7248 aprilie 25 de la Gr. Ghica Vodă cel bătrănu. 3). Carte din 7249 noem. 17 a Dom. Grig. Ghica Vodă, 4) carte din 7251 oct. 30, de la Constat. Neculai Vodă. 5) Carte din 7254, maîn 10, de la Neculai Vodă.

Scrisori pentru Siliștea Pulberenii. 1) Suret de pe ispisocul lui Gheorghie Stefan Vodă din 7163 aug. 5 . . . 2) suret de pe ispisocul Dom. Eustratie Dabija Vodă din 7170 Iunie 13. . 3). Suret de pe ispisocul Dom. Duca Vodă din 7177 apr 24 . 4) suret de pe o carte a Dom. Grig. Ioan Calimah Vodă, fără dată.

16). Anafor. de la 240-249, din 1805 maiu 29, întărită de Moruz Vodă la 1805 iunie 26, în pricina Pahar. Enacaki Milu cu Ioan Decusară, cu alți ai sei, i neamul Mămăligilor pentru două moșii Iurescii și Manolăscii de la ținut. Lăpușnei de pe Cogălnic. . . . 1). Ispisoc vechiu Sărbescu din 7010. mart. 11, de la Stefan Vodă 2). Carte din 7249. mart. 6 de la Grig. Ghica Vodă, bătrănu. 3). Ispisoc din 7170 Iu-

nie 5 de la Eustratie Dabija Vodă. 4). Hrisov din 7265 Iunie 20, de la Șcarlat Ghica Vodă.

17). Anaf, de la 251-258, din 1805 decem. 20, întărită la 1806 fev. 20, de Alisan. Const Moruz Vodă, în pricina Pah. Enacaki Millu, cu protopopul Stavarachi din Kișănău, și alții ai sei, pentru împresurarea moșiei Manolescii de la ținutul Lăpușna de pe apa Cogălnicului. 1). Carte de la Șcarlat Ghica Vodă din 7265 Iulie 6.

18). Anafor. de la 259-275, din 1805, fev. 25, întărită la 1806 mart. 8. de Moruz Vodă, în pretenția Banului Ilie Canta asupra Banului Const. Miclescu, pentru hotarul moșiei Grigorescii. 1) Ispisoc din 7015 mart. 1 de la Bogdan Vodă. 2) Ispisoc din 7095 mart. 22. de la Petru Vodă 3). Anaf. din 1799 decem. 14, întărită de Constantin Alisandru Ipsilant Vodă. . . . 4). Carte din 7265 oct. 30, de la Const. Mihai Cehan Racoviță Vodă.

19). Anaf. de la 292-300 din 1805, decem. întărită de Moruz Vodă la 1806 mart. 22, în pricina bisericii Sf-lor 40 de mucenici, cerându 25 stănj. locu din locul Pahar, Vasile Buhăiescu . . . 1). Ispisoc din 7269 decem. 19, de la Ioan Theodor Vodă 2). hrisovul lui Alisan. Grig. Ghica Vodă din 1775. 3). Hrisov de la Dom. Ioan Theodor Vodă din 7268 aug. 20. 4) Hrisov din 1783 fev. 20 de la Alisandru Constantin Vodă.

20). Anaf. de la 326-334 din 1805, apr. 23, întărită de Moruz Vodă la 1806 mart 10, în pricina jignicerului Vas. Andrieșu, Dimitraki Candiano, Filipu Bantășu și alți ai lor rezeși de moșia Gălăseșcii ținutul Tecuciu și cu alți rezeși

anume: Hăncu Zdrobișu, Vasilie Zdrobișu, Ioan Zdrobișu și alți ai lor, pentru o parte din bătrânul Vasile Bontăș, din numita moșie. . . . 1). Ispisoc din 6998 mart. 15, de la Ștefan Vodă. 2) Ispisoc din 7054 de la Petru Vodă. 3) Carte din 7250 de la Const. Neculai Vodă. 4). Anafora din 1768, iulie 18, întărită de Domn. Grigorie Ioan Calimah Vodă.

21). Anaf. de la 347-350, din 1805 decem. 26, întărită de Dom. Moruz Vodă la 1806 mart 15, în pricina Saftei socia lui Gheorghie Botezatu, cu protopopu Vasilaki, Epitropul Măriuței Cusutorea, pentru o bucată de locu ce iau cuprins cu unu beciu din locul ce are pe ulița Sf. Neculai de lângă temniță. . . 1) Carte de la Mihai Suțu Vodă din 1794 Septemvrie 6.

22. Anaf. de la 356-369 din 1806 mart. 12, întărită la 1806 mart. 16 de Moruz Vodă, în pretenția pornită de Logof. Neculai Balșu, asupra Camin. Vasilie Balșu, pentru o parte din moșia Meresciî de la ținutul Dorohoiului. . . 1) Carte din 7262 iulie 28, de la Matei Ghica Vodă. 2) Carte din 1765 iulie 17, de la Grigorie Alisandru Ghica Vodă. 3) Suret de pe unu ispisoc Sărbescu din 7110 maiu 24, de la Irimia Movilă Vodă.

23). Anaf. de la 398-402, din 1806 mart, 20, întărită de Moruz Vodă la 1806, maiu 8. pentru despartirea moșiei Stolniceniî a clironomilor Grigoras Hermeziu Postelnic, de moșia Sirețelu a medel. Neculai Tuduri, anăndouă moșiile fiind alătura, la ținutul Sucevei. . . . 1) Hrisovul lui Matei Ghica Vodă din 7262. 2) Ispisoc din 7276 Noemvrie 1, de la Ilieșu A-

Alisandru Vodă. 3) Ispisocă din 7184. decem, 22, de la Domnul Antonie Ruset Vodă.

21). Anaf. de la 431-438, din 1805, martie 14, întărită la 1806 mai 27, în pricina Pitar: Ioan Istiri, asupra Visterni. Iordachi Balșu, pentru jumătate de moșia Verdesenii din a stânga Prutului, ținutul Iași. . . 1) Țidulă de la Alisan. Const. Moruz Vodă, dintru întâia sa Domnie din 1792. aug. 25. 2). Carte din 1801, iulie 4, de la Alisan. Constantin vodă. 3). Carte din 1785, maiu 20 de la Alis. Ioan Mavrocordat vodă. 4). Hrisovu, din 1786 oct. 3, tot de la acestășu Domnu.

CONDICA N. 3.

De pe anii, 1813, 1814 si 1815.

1) Cartea, de la pagina 4 — 5, a Domnului Scarlat Alisandru Calimah Vodă din 1814, martie 17, pentru o a patra parte din moșia Sărbii sau Filosoful de la ținut. Vaslui, ce Constantin Țugulea au dat'o dănie la doi nepoți ai sei: Enaki Crețul și Thoma Țugulea.

2) Cartea de la acestăși Domnu, de la pag. 5, din 1814 marte 19, în pricina elironomiloru Pitaru Bibiri cu elironomii Banului Iord. Roset. pentru jumătate de sată Săsăenii, ținut Orheiului.

3). Hrisov de la Vodă Calimah, pag. 6 — 10 (din 1814 marte 20, în pricina târgoveșiloru din Târgul Niamțul cu mon. Niamțului, pentru dărea ce au să deie monastă pentru că ședu pe moșia ei.

4). Carte, de la 20 — 23, din 1814 mart 9, de la Calimah Vodă, întăritore împărăturei moșiei Crăescii de la Vasile Roset, de către Vornicul Constantin Costaki cu 33500 lei.

5). Hrisov, de la 23—25, din 1814, mart. 9, de la Calimah Vodă, întăritoriu cumpărături ce au făcutu Banu Petraki Casimir și fratele seu Camin. Panaite, de la pitarul Gh. Soroceanu, moșiilor Novosulița cu locul numit Gropele, satul Bîrlescii și alte părți din Cotujeni, Măndăcăuți și alte, din ținutul Hotinului.

6). Carte de întăritură de la 25—27, din 1814 mart 5, de la Calimah Vodă, pentru opt jărăbii din moșia Oniescii de la ținutul Sucevei, ce au cumpărat Sărdarul Grigorie Codreanu de la Ioan Casimir.

7). Carte, de la 41—43, de la Calimah Vodă, din 1814 apr 17. în pricina Stolnicului Sandu Cațiki, cu Iancu Cogălniceanu pentru jumătate de moșia Durnescii, ținut. Dorohoiului.

8). Hrisov. de la 44—45, din 1811, apr. 27, de la Calimah Vodă. pentru jumătate de sat Negoescii, de la ținutul Tutovei, a serd. Manolaki Radu, carele au dat'o în schimbu agăi Alisandru Calimah, pe unu ratosu de piatră din Botosani.

9). Hrisov, de la 49—53 din 1814 mart 30, de la Calimah Vodă pentru adetiul ce se eie monastirea Niamțului, de la moșiile sale, de prin prejurul târgului Niamțu. anume: Humulescii, Blebe, Pomenitele și părăul Ursului, întru care obiectu au infăcioșiatu actele următoare: 1) hrisov de la Const. Mihai Cehan Racovița Vodă din 7260 sept. 2. 2) hrisov de la Matei Ghica Vodă, din 7262 Ian 15, — 3). hrisov de la Grig. Alis. Ghica Vodă din 7266 mai 11—4) Anafora întărită de Constantin Alis. Ipsilant Vodă din 1800 aprilie 11.

10). Carte, dela 56—57, din 1814 fev. 15, de la Calimah Vodă, pentru o casă din mähălaoa

Căcăinei din Iasi, ce au cumpărat Avedicu armanu de la Ioniță Goriu, cu 3600 lei

11). Hrisov, de la 58—62, din 1814, mart. de la Calimah Vodă, de întăritură pentru 22 părți din mosia Adășenii, ținutul Dorohoului, ce au cumpărat Pitar. Ilie de la Medeln. Gheorgie Dimitriu.

12). Hrisov, de la 69—79, din 1814 iunie 28, de la Calimah Vodă, întăritura stăpânirii lui Ion Lazu asupra mosiilor, de la ținut. Sucevei, Negrilescii, și parte din Drăguseni. 1) suret de pe ispisocul din 7028 iulie 15 de la Stefan Vodă. 2) carte din 7231 mart. 5, de la Mihai Racoviță Vodă. 3) carte din 7256 decem. 28, de la Gr. Ghica Vodă 4) carte din 1763 apr. 4, de la Matei Ghica Vodă;—5) Anafora din 1813 maiu 25, întărită de Dom. Calimah Vodă.

13) Carte de la 82—83 din 1814 iulie 13, de la Calimah Vodă în pricina Pahar. Așanaki Danu cu rezeșii: preutul Ioan Lupușor, Todirasc Luca, și alții pentru mosiile Cămpurile, Răcaca și Verde, ținutul Putnei.

14) Carte de la 92—97 din 1814 iulie 2, de la Calimah Vodă, de întărirea stăpânirii lui Gh. Gocin asupra mosii Făsticii, ținut. Fălciului. —1) carte de la Alisandru Constantin Vodă din 1783 iulie 25.

15) Carte de la 98—99, de la Calimah Vodă, ce s'au dat lui Mihalaki Dolițu, Toader Podolenu și altor ai lor, în pricina ce au avut cu preutul Ioan Macarie, Toader Kitoianu, pentru jumătate din satul Băsescii, de pe bătrânii Vremisu, Grozav și Ioan Băsescu.

16). Carte de la 102—106, din 1814 iulie, de la Calimah Vodă, în pricina camin, Teodor

Ciurea, cu Domnița Ralu Calimah, pentru impresurarea mosiei Tâmpescii, din ținutul Sucevei. 1) Hrisov Dom. Scărlat Ghica Vodă din 7266 mart. 10. — 2) Hrisov de la Const. Raçovița Vodă din 7264 iulie 4.

17) Carte de la 112—114 din 1814 Noem, de la Calimah Vodă, întăritore stăpânirii camin. Mihalaki asupra mosiei Băcescii.

18). Carte de judecată, de la 115—123, din 1814 oct. 2, de la Calimah Vodă, în pricina clironomilor curgători din doue fete ale Vornicului de poartă Ioan Bujoreanul cu Vasile Kristea, iară clironom, pentru părțile de mosiea Bozienii, Secălenii și Mărmureunii, ținutul Vasluiului. . .

1) carte din 7260 iulie 23 de la Const Mihai Cehan-Racovița Vodă. 2) carte din 7268 iunie 17, de la Ioan Teodor Vodă Calimah cel bătrănu.

19). Carte, de la 131—134, din 1814, martii 9, de la Calimah Vodă, întăritore stăpânirii Vornic. Constantin Costaki, asupra mosiei Crăescii ce au cumpărat'o prin sultan mezat de la Vasile Ruset. (Această carte se află trecută și la Noem. 4, tot în acea cuprindere.)

(bis) 19) Carte, de la 140—142, din 1814 Decem. 4, de la Calimah Vodă, întăritore stăpânirii Banului Neculai Suțu asupra părților ce au cumpăratu din mosiea Stănișescii ținutul Tecuciului.

20). Anafora, de la 155—156 din 1815. Ian. 15, întărită de Calimah Vodă la 1815 fevr. 9, pentru ca locuitorii de pe mosii, să nu aibă protimisu a lua moșie în posesie, când nu ar voi stăpănu.

21). Hrisov de la 162—164 din 1815 fev, 10, de la Calimah Vodă, întăritoriu stăpânirii lui Hariton Ilié armanu, asupra unei dughene grăcime din Iasi,

de la ulița armenescă ce au cumparato prin mezat de la Stoln. Dimitrie Codreanu.

22). Hrisovul, dela 167—69, din 1815 mart. 24, de la Calimah Vodă, în pricina clucerului Necul. Cristescu, stăpânitorul moșiei Cristescii, ținutul Botoșanii, cu Atanasie egumenul Monast. Coșula, pentru despărțirea moșiei monastirei, ce este alătura cu Cristescii.

23). Hrisov de la 170—173, din 1815 apr. 5. de la Calimah Vodă în pricina diiacului Anastasie Keșcu, cu rezeșii Cujbesci, pentru părțile ce ar fi avënd, cel din tãiu în moșia Ruleni, ținutul Vaslui.

24). Carte, de la 185—186, din 1815 maiu 14, de la Calimah Vodă, prin care împuternicesce stăpânirea Logofătului Const. Balș, asupra moșiei Folticenii, ținutul Sucevei, ce au fostu a supusului austriececu Theodor Musteață.

25) Anafora de judecată, de la 187—201, din 1813 mart. 1, întărită la 1814 decem. de la Calimah Vodă, în pricina Visternicului Iordaki Roset, cu preutul Șerban, Toader Țârde, Constantin Taftă, și alți ai lor rezeși, din cuprinsul ocolului Vrancea, ținutul Puțnei, pentru moșiile de acolo . . . 1) hrisov dela 1801 ianuarie, a Domnului Constantin Alisandru Ipsilant Vodă. 2), hrisov din 1803 sept 11. de la Constantin Moruz Vodă . . 3) copia ispisocului din 7156 de la Vasile Vodă. . 4) carte din 7220 maiu 24, de la Mihai Racoviță Vodă. 5) Ispisoc din 7244 ian. 2, de la Gr. Ghica Vodă cel bătrănu. 6) carte din 7265 maiu 7, de la Scarlat Gr. Ghica Vodă. 7) carte din 7266 iunie 17, de la Scarlat Ghica, Vodă. . 8) Anafora din 1767 iunie 18, întărită

de Gr. Ioan Calimah Vodă. 9) carte din 7233. aug. 12 de la Mihai Racoviță Vodă. 10) carte din 7236 iulie 25, a lui Gr. Ghica Vodă. 11) carte din 7240 apr. 28, de la Gr. Ghica Vodă. 12) carte din 7219 iunie 3, de la Grig. Ghica Vodă, 13) Uric cu suret din 6951 iunie 20, de la Stefanu Vodă cel bătrân.—14) Ispisoc din 7166 oct. 20, de la Vasile Vodă.

26). Hrisov de la 205—207 din 1815 mart. 28, de la Calimah Vodă împuternicind stăpânirea lui Stefan Cerkez cu némul Păesciloră asupra a atreia parte din mosia Cărnicienii ce au fostu stăpânito neamul Soficescilor si a Băghicescilor.

27). Hrisov de la 208—209 din 1815 iunie 2, de la Calimah Vodă prin care întăresce stăpânirea lui Hristodor Cușin din Botosani, asupra a trei dughene si o casă, ce au cumpărat prin mezat cu 2800 lei. 1) hrisov din 1780 octom. de la Constantin Dimitrie Vodă.

28). Carte de judecată de la 221—222, din 1814 de la Calimah Vodă, în pricina logof. Constantin Greceanu, cu Dimitrie Nanu, pentru mosia Oasele, de la ținutul Covurlui . . 1) hrisov din 1775 de la Grig. Alisandru Ghica Vodă.

29). Anafora de la 228—239, din 1813 iunie 25, întărită la 1815 aug. 11 de Calimah Vodă, în pricina Clincerului Dimitrie Secară și Diaconu Tóder rezeși de mosia Stănescii ținutul Bacăului cu casa spatar. Stefan Roset, pentru o a patra parte din această mosie . . . 1) carte din 1804 maiă în 13, a Domn. Alisandru Const. Moruz Vodă.

30). Anafora de la 242—248, din 1815 mart. 7. întărită de Calimah Vodă, în pricina medeln. Enuță si Ioan Cristea diiacu, cu rezesii de Po-

jorăni pentru o parte din mosia Ungureni ținutulul Fălciului și unu hățasu de mersu la Prutu prin Pojorării. 1) Ispisoc de la Bogdan Vodă din 7013 fev 16.

31). Anaf. de la 255—264, din 1813 iunie 15, neîntărită, în pricina rezeșilor de mosia Redenii, ținutul Iassi, cu logof. Constantin Balsă, pentru împresurarea ce le-ar fi făcând la această mosie.

Scrisorile lui Const. Balșu. 1) Carte de la Cehan Racoviță Vodă. din 7259 aug, 13—2) carte de la Mihai Suțu Vodă din 1794 aug 18 . . 3) brisov din 1796 martie 10, de la Alisandru Calimah Vodă, 4) Ispisoc de la Ilies Vodă din 7058. 5) Ispisoc de la Stefan Vodă din 7060. 6) Ispisoc de la Petru Vodă din 7092. . 7) Doue ispisóce de la Irimia Movilă Vodă din 7111, 8) carte din 1796 iunie. de la Calimah Alisandru Vodă.

32), Carte de la 267—268 din 1815 oct. 9 de la Calimah Vodă întărind stăpânirea Banului Neculai Lențu, asupra părților din moșiile Stănișescii și Bălotescii, dela țin. Tecuciului, ce au cumpărat prin mezat de la Iosif monahă, Arhirie Clapa, și de la alții

33) Hrisovul de la 272—279, din 1815 oct. 8. de la Calimah Vodă întărindu stăpânirea sard. Const. Vărgolici asupra părților sale din mosia Cărnicezii ținutul Iasi.

34.) Carte de la 290—291 din 1815 noem. 22, de la Calimah Vodă, întăritóre stăpânirei spat, Constantin Miclescu, asupra a 90 stănj. mosie din mosia Hrițeanii, ținutul Botosanii, ce iau luatu în schimbu de la Maria socia lui Dumitraki Călimănescu dându-i înprotivă alți stănjăni. din Tălăhăresc.

35), Hrisov de la 292—293, din 1814 inu. 15, de la Calimah Vodă, întărind stăpânirea Pos-

telnicului Mihalaki Mavroeni, asupra părților din mosia Oroftiana ținutul Herței, ce au cumpărat prin mezat de la maiorul Constantin Șoinovici și socia sa Despina, fiica lui Tanasă capitanu de Dărăbani.

36). Hrisov de la 300=302, din 1815 noem. 1. de la Scarlat Alis. Calimah Vodă, întărind stăpânirea Postelnicului Constantin Pantazoglu, asupra mosiei Fresca, de la ținutul Putnei, ce au cumpărat de la rezesii Vasile a Mariei, Ioanu Brăilan și de la alții.

37). Hrisov de la 303 305, din 1815 noem. 12, de la Calimah Vodă, întăritoriu stăpânirii Postelnicului Const. Pantazoglu asupra a 1180 stănjeni, ce au cumpărat din mosia Mășocul, ținutul Putnei, de la Neculai Stoica, Mane fiul Căpitanului Pavel și alții.

38). Hrisov de la 317 -319, din 1815 noem, 20, de la Calimah Vodă, întăritoriu stăpânirii Comisului Scarlat Miclescu asupra mosiilor Grigorescii, Dănienei și Urșescii de la ținutul Iasii, Jurjioana cu 30 pogone vie de la ținutul Tecuciu, ce au cumpărat prin mezat de la Aga Ilie Cantacuzin.

39). Anaf. de la 337 -339 din 1814 iunie 22, întărită de la Calimah Vodă la 1814 noem, 2 în pricina setrar. Grigoras Scărlat cu Matei Costaki pentru mosia Stoicescii de la ținutul Fălciului.—
1) Ispisoc de la Petru Vodă din 7054 mai 25.

40). Hrisov de la 369—400 din 1815 sept. 5, de la Calimah Vodă, pentru statornicirea târgului Frumos, și cea ce au se deie locuitorii din el . . . 1) Hrisovul Dom. Matei Ghica Vodă din 7263 iulie 18. 2) hris. de la Gr. Ioan Calimah

Vodă din 1767 iunie 3.— 3) hris. de la Alis. Const. Mavrocordat Vodă din 1784 maiu 6.

41). Carte de la 414- 416 din 1816 ian. 12, a lui Calimah Vodă, întăritore stăpânirii Banului Neculai Liutu pe 949 stănj. ce au cumpărat din mosia Stănisescii și Bălotescii de la ținut. Tecuciului, de la Thoader Ilie, Thoader Bosie, și de la alții, câte 10 lei stănjănul.

42). Carte de la 417—420 din 1816 fev 16, de la Calimah Vodă în pricina rezesilor de moșiile Suhalețul, Miresci, cu caminar Ioan Carp, stăpănul moșiei Ivănescii, ce sunt la ținutul Vaslui, pentru despărțirea hotarului acestor moșii.

43). Carte, de la 421— 423 din 1816 mai 4, de la Calimah Vodă pentru imasul vitelor locuitorilor din orașul Iassii. 1) Hrisovu din 1779 iunie 9, de la Constantin Dimitri Moruz Vodă. 2) hrisov din 1786 iunie 7 de la Alisandru Ioan Mavrocordat Vodă.

44). Carte pe facia 437 din 1816 Apr. 2 de la Calimah Vodă, întărind stăpânirea lui Ioan Ghițescu asupra unei părți din mosia Perilipea, ținutul Dorohoiului, ce au luato în schimbu de la Neculai Storovici, dând înprotivă 180 stănj. din mosia Mamornița ținutul Herței.

45). Anafora de la 445—463, din 1816 mart 23, întărită de Calimah Vodă, la 1816 iunie 29. în pricina neamului Pelinescu, cu Pahar, Tanasă Gosan, pentru impresurarea moșiei Cucuteni ținutul Hărlăului. . . 1) Doue ispisoaice din 7138 și 7139 de la Domnul Moisi Movilă Vodă 2) Ispisocu din 7143, de la Vasile Vodă. 3) Carte din 1801 maiu 30, de la Const. Alis. Ipsilant Vodă. 4). Carte din 1805 iulie 30, de la Al. Moruz Vodă.

CONDICA CU NO. 5

De Anaforale pe 1819 si 1820.

1). Anafora de la 108—110, din 1819 decem. 18, întărită de Mihai Grig. Suțu Vodă, fără dată, în pricina lui Ioan Poliz cu Dumitru Gheorghie pentru o casă din Iași a lui Iordaki Rachieru ce au fostu pusă amanet la amândoi. . 1) carte din 1818 Iunie 10, de la Calimah Vodă. 2) hrisov de la Calimah Vodă din 1817 Noem 28.

2). Anaf. de la 180—186, din 1820 fev. 27, întărită de Mihai Grigorie Suțu Vodă, în pricina Vornic. Costaki Sturđă, cu Ioan Rebege. si alți ai sei, pentru mosiile Găiceana si Popescii si Pascanii de la ținutu Tecuci, cerëndu Ioan Rebege protimis de rescumpărare . . 1) țidula Gospod din 1817 iunie 9, de la Calimah Vodă. 2) Hrisov dela Scarlat Alis. Calimah Vodă, din 1818 aug. 20.

3). Anaf. de la 196—199, din 1820 fev. 6, întărită de Mihai Gr. Suțu Vodă, în pricina polcovnicului Const. Chiriac, Vasile Cocoranu, si alți ai lor, rezesi de mosia Crăescii de la ținutul Vaslui, cu Schimonahu Iacobu, vechil Monăștirilor Neamțu si Secu, pentru 31 pămînturi din numita moșie.

4). Anaf. de la 207—228 din 1820 mart 3, întărită de Mihai Grig. Suțu Vodă la 1820 mart. 22, în pricina Pahar. Asanaki Danu cu rezesii moșilor Irescii, Șerbescii si Cucnescii de la ținutul Putnei, pentru protimisul ce cere rezesii a rescumpăra părțile ce cumpărasă Pahar. Asanaki Danu.

5). Anaf. dela 229—234 întărită la 1820 mart. 22, de la M. Grig. Suțu Vodă, în pricina rezesilor mosiei Comănescii si Văsējuții de la ținutul Bacăului, cu casa Logof. Costaki Ghica pentru mosia ce

le-au luat. 1) Anaf. din 1766 iunie 13, întărită de Grig. Alis. Ghica Vodă, 2) hrisov din 1804 decem. 4, de la Moruz Vodă. — 3) Hrisov din 1805 decem. 22, de la Calimah Vodă. 4) hrisov din 1813 de la Calimah Vodă. — 5) Ispisoc din 6951 iunie 8, de la Stefan Vodă.

6). Anaf. de la 235—236, din 1819 decem. 30 întărită de Suțu Vodă în pricina Vorn. de poartă Neculai Corbu din Iasi cu rezesii din mosia Foc-siasca, de la ținutul Vaslui, pentru jumătate din această mosie. . . 1) Ispisoc de la Antioh Constantin Vodă din 7207. 2) Carte de la Mihai Racoviță Vodă din 7217. 3) Carte de la Neculai Alisandru Vodă din 7223.

7). Anafora de la 241—248 fără dată, întărită însă de Domnul Mihai Grig. Suțu Vodă, în pricina registratorului Serafim cu Dumitr. Pitar-Basia, pentru nisce binale din Iasi. . . 1) Carte de la Alisandru Calimah Vodă din 1797 ian. 10, 2). Anafora din 1798 iunie 17, întărită de Calimah Vodă, la acelas anu 1798, iunie 24.

8). Anafora de la 250—257 din 1819 decem. 20, întărită de Mihai Gr. Suțu Vodă la 1820 apr. 13, în pricina Vornicului Iancu Miclescu, cu Log. Lupu Bals, pentru o bucată de locu cu codru, de la ținutul Cărligăturii. . . 1) carte de la Radu Vodă din 7296. 2) carte din 1766 de la Grig. Ghica Vodă. 3) carte din 1768 iunie 4, de la Ioan Theodor Vodă. . . 4) Ispisoc serbesc de la Petru Vodă. 6961 fev 18.

9) Anaf. de la 289—291, fără dată, întărită la 1820 mai 4, de Dom. Mihai Suțu Vodă, în pricina arhimandriților Meletie și Agapie, de la monastirea Aceverlor, închinată sf. Munte, cu fra-

ții și rudeniile Sandului Sturđza; pentru moșiile Josani și Horțenii de la ținutul Bacăului și a Tecuciului, ce au așerosit Sandu Sturza sf. Munte.

10). Hrisov de la 295—296. dela Mih. Gr; Suțu Vodă din 1820 apr. 29, prin care dăruiește monastirei sf. Ioan Zlataust din Iasi, o bucată de locu de la ținutul Cărligătorei, ce se ține de moșia Vorovescii pentru care era Monastirea în pricină cu Vorniculu Iancu Miclescu, aflându-se acel locu Domnescu.

11). Zapisul Vornicesei Elena Roset, de la 307—8 din anul 1820 apr. 20, întărit de Dom. Mihai Gr. Suțu Vodă la 1820 maiu 15, prin care vinde moșia Trifestii, o bucată de locu din hotarul Tărgului Sorociei, din partea de jos, și o vale numită Cristina, ce le are zestre de pe părintele seu Vorniculu Iordaki Roset, preosfinției sale Mitropolitului Grigorie Irinopoleos, Cărmuitoru Monastirei Golia din Iasi, cu 60,000 lei, împreună cu documentele vechi: doue ispisôce din 7224 mai 21 și iunie 1, de la Mihai Racoviță Vodă.

CONDICA N 6.

De Anaforale pe 1822—1823.

1). Anaf. de la 38—46, din 1823 fev. 4, întărită de Ioan Sandu Sturza Vodă la 1823 fev. 28, în pretenția pornită de Lupu Burghеле. Stefan Burghеле și Grigoras Ciohodaru, asupra Stolnicului Gheorghie Bănaru, pentru părțile de moșie din Boușor și Giubeenii, ținutul Vaslui.

2). Anafora de la . . până la 69, din 1822 decem 1, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 ian 5, în pricina rezesilor de moșia Fedescii de la ținutul Fălciului cu Camin. Ioan Lambrino.

pentru nisce părți ce cumpărasă din acea mosie medeln. Constantin Lambrino tatălū Cămin. Ioan Lambrino.

3). Anaf. de la 72—75 din 1823 mart. 20, întărită de Sturza Vodă la 1823 mart. 30, hotărându ca pentru scrierea jalobelor tuturor celor ce vor avea pricini de judecăți, să se alcătuiască unu jalobariu care să scrie jalbă, si se eie câte un leu de fie care.

4) Anaf. de la 76—84 întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 mart. 29, în pricina lui Ioan Doñosă, Petrea Manoli si alți rezesi de mosia Căuescii ținutul Tutovei asupra Postelnicelului Alisandru Portosă pentru împresurarea ce le-ar fi făcându. 1) Anaf. din 1776 mai 14, întărită de Grig. Alisandru Ghica Vodă.

5). Anaf. de la 89—111. din 1823 mart. 30, întărită de I. S. Sturza Vodă, la 1823 în pretenția pornită de Sărd. Vasile Veisa asupra rezesilor mosiei Stăngacii, si alte hotare de pe Racova, de la ținut. Tutovei pentru stricăciunea ce ar fi făcut codrului, de pe partea sa din acéstă mosie. 1) carte domnescă din 7196 apr. 25 de la Constantin Vodă. 2) carte din 7197 maiu 22, de la Constantin Vodă. 3) Doue cărți tot de la Constantin Vodă; una din iunie 10, si alta din iunie 23 anul 7199. 4) Carte din 7234 maiu 5 de la Mihai Racoviță Vodă.—5) carte de la Grig. A. Ghica Vodă, fără dată.—6) Ispisocul de la Vasilie Vodă din 7150.—7) carte din 7213 decem. 15, dela Mihai Racoviță Vodă.—8) carte din 7213 noem. 19 de la Mihai Racoviță Vodă. 9) carte de la Cantemir Vodă din 7200 apr, 30.—10) Carte din 7266

iunie 2, de la Scărlat Gr. Ghica Vodă. 11) carte de judecată din 7147 mart. 28, de la Vasile Vodă. 12). Carte din 7264, de la Constantin Mihai Cehan-Racoviță Vodă.

6) Anaf. de la 120—123 din 1823 fev, 20, întărită de I. S. Sturza Vodă, la 1823 apr. 16, în pricina rezesilor moșiei Mogosescii, de la ținutul Vasluiului cu neamul Handocescu, rezesu de moșia Petrescii, pentru împresurare. 1) Ispisoc din 6950 sept. 1, de la Alisandru Vodă. 2). Ispisoc din 6980 iulie 1. de la Stefan Vodă. 3) carte din 7219 de la Ghica Vodă.

7). Anaf de la . . . până la 131, din 1820 maiu 1, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 apr. 16. în pricina lui Ioniță ginere lui Vasile Armasu, cu alți ai sei, din neamul Boldescu și Gogulescu, cu unu neamu numit Birtocescii, pentru a treia parte din jumătate satului Tulescii de la ținut. Niamțului. . 1) Ispisoc din 7142 ian. 24, de la Vasile Vodă. 2) Ispisoc din 7174 noem.24, de la Duca Vodă. 3) hrisov din 1817 fev. 17, de la Calimah Vodă. 4) Carte de la Vasile Vodă din 7151 Noem. 9.—5) carte de la Duca Vodă. din 7188 6) Ispisoc de la Vasile Lupu Vodă din 7152, 7) Anafora din 1804 apr. 15, întărită de Alis. Const. Moruz Vodă.—8) Ispisocu de la Stefan Tomsia Vodă din 7131 apr. 8.

8), Anafora de la 170—175 fără dată, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 iunie 4, în pricina rezesilor de moșia Șerbii ținut. Fălciului, cu Vorn. Iord. Cestaki pentru o bucată de locu cu nume de Stoldeni. . . 1) Ispisocul lui Ioan Vodă din 7071 apr.29. . 2) carte de la Vasile Vodă din 7147.

9). Numerul acesta lipsește fiindu sărit de copist.

10). Anaf. de la 176—182, din 1823 maiu 10, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 maiu 28, în pricina Agăi Consta Roseț cu rezesii de mosia Hărtopul mare, pentru despărțirea hotarului acestei mosii de Hărtopelu. 1) carte de la Grig. Alis. Ghica Vodă din 1777 apr. 17.

11) Anaf. de la 186—191, din 1823 mart. 28, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 apr. 8, în pricina Vist. Petraki Sturza cu Agă Petraki Negri și alți megiesi a mosiilor Bălotescii de la ținut. Putnii pentru împresurarea ce ar fi pătimindu la această moșie. . . 1) Ispisoc din 7164 april 3, de la Gheorghie Stefan Vodă. 2) Ispisoc din 7167 aug 15, de la Gheorghie Ghica Vodă. 3) Ispisoc de la Neculai Alisandru Vodă din 7220 aug. 9

12) Anaf. de la 196—213, din 1823 maiu 26, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 iunie 10, în pricina Agăi Theodor Bulinsu pentru împresurările ce i s'ar fi făcându mosiilor sale Bodescii, Bucurescii, și a patra parte din satul Orbicul de pe Bistrița, de la ținutul Niamțului, de cătră mosiile Mogoșescii, Hărlădescii și Dumbrăvescii, și jumătate satu Orbicul, a D-sale Costaki Cantacuzin ce l'au cumpărat de la Banul Ioan Perișteri, ginerile Medeln. Stefan Țintilă . . . 1) Ispisoc din 7098 maiu 13, de la Dom. Petru Vodă. 2) Ispisoc din 7110 mai 8, de la Irimia Movilă Vodă. — 3) Ispisoc din 7120 Noem 23 de la Constantin Movilă Vodă. 4) Ispisoc din 7120 fev 5 de la Stefan Vodă—5) Ispisoc din 7127 iulie 2 de la Gaspar Vodă. —6) Ispisoc din 7131 mai 17, de la Miron Barnovski Movilă Vodă. . 7) Ispi-

soc din 7140 maiu 25, de la Alisandru Ilies Vodă.
8) Ispisoc din 7187 noem. 17, de la Vasile Vodă.
9) Tălmăcirea unui ispisoc serbescu din 6999 oct. 15, de la Stefan Vodă cel bătrănu.—10) carte din 1787 apr. 14, de la Alisandru Ioan Ipsilant Vodă.—11) Carte din 1794 iulie 19, de la Mihai Const. Suțu Vodă.—12) Tălmăcirea unui ispisoc serbescu din 7096 iunie 16, de la Petru Vodă.
13) Tălmăcirea de pe ispisoc serbescu din 7117 sept. 6, de la Constantin Movilă Vodă —14) asemine de pe ispisoc serbescu din 7125 oct. 24, de la Vasile Vodă.—15) carte din 7116 fev. 8 de la Constantin Movilă Vodă,

13). Anaf, de la 214—233 din 1823 apr. 14. întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 iunie 27, în pricina Agăi Constantin Roset cu Gavril Lipovanu, polcovnicelul Ioniță Călin. Ioan Ciurdea și cu alți ai lor. pentru mosiile Macsinescii și Beliescii, alătura pe valea Negrila de la ținut, Niamțului. 1) Ispisoc de la Eustratie Dabija Vodă din 7170 apr. 8. 2) Ispisoc din 7232 oct. 23, de la Mihai Racoviță Vodă. 3) carte de la Dom. Dimitrie Moruz Vodă din 1779.—4) Anaf. din 1804 sept. 18, întărită de Al. Const. Moruz Vodă, — 5). Carte din 1798 iulie 26, de la Alisandru Calimah Vodă.

14). Anaf. de la 238—245, din 1823 iunie 23, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 iulie 16, în pricina Vornic. Theodoru Balsu cu Post. Alecu Mavrocordat, pentru dispărțirea hotarului Flămânzii, despre mosia Storescii și Vlădenii.— 1) copie de pe ispisoculu lui Mihai Racoviță Vodă. din 7213 oct. 26.—2) copie de pe hrisovu lui Grigorie Iordan Vodă din 7271 aug.

15). Anaf. de la 260 - 274, din 1823 iunie 20, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 iuliu 22, în pricina Păhăr. Maria socia Pahar. Iordachi Inrascu, cu Pahar. Iordachi Burqui, Constantin Verdișu, curgătoru din bătrânul Popa. și cu alți rezesi pentru mosia Călugării de la ținutul Niamțului. 1). Carte din 7238 maiu 19, de la Grigorie Ghica Vodă. 2) Cartea din 1768 apr. 27, de la Grig. Ioan Calimah Vodă. 3). Carte din 1815 fev. 4, de la Scariat Calimah Vodă.— 4). Ispisoc a Dom. Stefan Vodă din 6961 april 5.

16). Anaf. de la 280—289, din 1823 iulie 26, întărită de I. S. Sturza Vodă, în pricina rezesilor din satul Găurile de pe Văzăunchiul micu din Vrancea pentru împresurarea ce ară fi făcându moșiei Bărzăunțul micu . . . 1). Copie de pe ispisocul lui Petru Vodă din 7096 mai 15. —2). Carte serbască de la Stefan Constantin Vodă, din 7121 apr. 15. —3). copie de pe ispisoc de la Neculai Vodă din 7211 iulie 20.—4) carte de la Mihai Suțu Vodă din 1793 iulie 9.

17). Anaf. de la 304—315, din 1820 apr. 8. întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 aug. 5. în pricina lui Constantin Pascal din Târgul Frumos, cu Israil si Solomon jidovi, pentru zaplazul ce i'au stricat de la dughenile sale din orasul Iasii, din târgul-de-jos . . . 1), Anaf. întărită de Alis. Cons. Moruz Vodă la 1803 sept. 10. 2) carte de la Scarlat Calimah Vodă din 1814 iunie 15.

18). Anaf. de la 316—321 din 1822 decem. 10, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1823 fev. 28, în pricina rezeșilor, de mosia Ciocărliescii, ținut. Vasluiului cu postelnicelul Ioniță Zurzachi pentru 130 pământuri din această moșie. 1). Hrisovul

lui Mihai Racoviță Vodă din 7217, ian. 22.

CONDICA. N. 7.

Din anii 1820, 1823, 1824, 1825 și 1826.

1) Carte de judecată a Divanului de la 35 — 43, din 1823 Iunie 22, în pricina lui Constantin Ciohodaru și Dumitraki Autohi și alți ai lor rezese de mosia Oțeleșcii și Brălnescii cu postelnicelul Alistari Brahană, Tanasă Popa și alți ai lor... 1) Ispisoc din 7036 mart 7, de la Petru Vodă. 2) Ispisoc din 7054 apr. 20, de la Petru Vodă. — 3) carte din 7178 de la Duca Vodă. 4) carte din 7240 de la Gr. Ghica Vodă. 5) carte de la Calimah Vodă din 1814. 6) copie de pe ispisoc serbescu din 6999 oct 15, de la Stefan Vodă. 7.) copie de pe cartea lui Mihai Const. Çehan Racoviță Vodă din 7259 fev. 2. — 8) carte de la Vasile Vodă din 7146 apr. 10.

2) Carte de la 44—47 din 1823 iunie 14, în pricina Vornicului Const Crupenski, cu Vorn. Alecu Calimah pentru împresurarea mosiei Mostanicea de la ținutul Tutovei. 1) Poronca lui Theodor Vodă din 7268 decem 9. — 2) Ispisoc de la Const. Cantimir Vodă din 7200 ian. 8.

3). Carte de la 50—51, din 1823 fev. 10, de la I. S. Sturza Vodă, pentru ca pe locurile monastiresci din Iași, să se facă acareturi în locul celor ce au arsu.

4). Cartea Divanului de la 63—69, din 1823 aug. 10. pentru împresurarea moșiei Flămândii, Drăgotescii, Uricenii și Tocmăgenii de la ținutul Hărlăului, a Vornicului Theodor Balșu despre mosia Coșula a monastirei Coșula, . . . 1) copie de pe suret a unui ispisoc, de la Gr. Ioan Vodă din 7271 aug. 4. — 2) Ispisoc din 7152 iulie 27, dela

Vasile Vodă pentru mosia Drașanii.

5). Cartea Divanului de la 88 98, din 1824 fev. 14, în pricina lui Ioniță sin Porușnicul, cu vekilul monastirei Bisericii, pentru 6 pământuri din mosia Vlăcescii, ținut. Putnii. . . 1) Ispisoc din 7142 apr. 12, de la Moisi Movilă Vodă. 2) Ispisoc din 7145 decem 8, de la Vasile Vodă. 3) Ispisoc din 7146 apr. 11, de la Vasile Vodă. 4) Ispisoc din 7150 apr. de la Vasile Vodă — 5). Suret de pe cartea lui Petre Vodă din 7098, iulie 3. 6) Suret de pe cartea lui Constantin Movilă Vodă din 7118 ian 22 7) carte de la Vasile Vodă din 7169 iulie 30. — 8) cartea lui Neculai Vodă din 7243 iulie 17.

6). Carte de la 158- 160, din 1825 fev. 18, în pricina Vornicului Ioan Greceanu cu preutul Dimitrie Ignat, i preutul Luca, i Andrei Miron si alți ai lor, din satul Puțenii ținut. Covurlui, pentru partea de mosie de pe bătrânul Părvul ce are Vorn. Greceanu în mosiile Andonescii și Troinescii si Izvorită, de la ținutul Covurlui. . . 1) Suret de pe Ispisocul serbesc de la Ilieșu Vodă din 7055.

7). Cartea Divanului, de la 165 - 170, din 1825 fev. 16, în pricina lui Ioniță Buzinschi si Iordachi Pilat, cu sard. Chiriacă Uricariu, si jigni : Vasile Duca, pentru mosia Hertioana, din ținutul Romanului. 1) Ispisocul lui Eustratie Vodă din 7170— 2) carte lui Const. Alis. Ipsilant Vodă din 1801.

8) Carte de la 171 177 din 1825 mart 3. în pricina lui Ioan Turcul, Vasile si Manoli Moisei si alți ai lor, cu Caminar. Ioniță Oatul, pentru mosia Folescii de la ținutul Fălciului. . . 1) Suret de pe ispisoc serbesc de la Bogdan Vodă din 7015 fev. 22. 2) suret de pe ispisoc serbesc de la Vasile Vodă din 7161 noem. 5.— 3) Ispisoc de la

bătrânul Stefan Vodă, fără dată. 4) Carte de la Constantin Vodă din 7210 fev. 27. 5) Carte din 7210 mart 17, tot de la Constantin Vodă — 6) Carte de la Grigorie Ghica Vodă din 7218 iulie 20. 7) Carte de la Ioan Neculai Vodă din 7253 iulie 26. 8) Carte de la Constantin Mihai Cehan-Racovița Vodă, din 7258 apr. 28.

9). Hrisov de la 200 — 205, din 1826, decem. de la I. S. Sturza Vodă, întărind stăpânirea Logof. Theodor Balsu, asupra moșiilor Fătămânzii, Uriceunii și Tocmăgenii, din ținutul Hârlăului, ce au fost a monastirei Dragonirna din Bucovina, și prin schimb le-au cumpărat de la Baronul Theodor Musteață. . . . 1) Ispisocul lui Grigorie Ioan Vodă din 7271, august. 4.

10). Cartea Divanului de la 206—213, din 1826 fev. 21, în pricina Camin. Dimitrachi Gane, vechil Spat. Costachi Mavrichi cu egumenul Monastirei Rîsca, pentru împresurarea mosiei Dumbăvița de la ținut. Sucevei. . . . 1) Hrisov din 7121, de la Radu Vodă. 2) Hrisov din 7248 mart 27, de la Grigorie Ghica Vodă.

11) Carte de la 238—241, din 1826, fev. de la I. S. Sturza Vodă, în pricina rezesilor de mosia Scrivuleni. ținut. Fălciului, cu Spat. Ilie Cogaľnicenu, pentru o a treia parte din bătrânul Luchitan din acéstă mosie. . . . 1) hrisov din 7232 apr. 22, de la Mihai Racovița Vodă.— 2). hrisov de la Matei Ghica Vodă din 7262 maiu 10.

12). Anaf. de la 249—251, din 1826 mart 20, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1826 mart. 30, pentru 11 selășe țigani ce Spatarul Theodor Aslan au cerut să'i ridice dintre țiganii Domniței Ralu. . . . 1) hrisovul lui Scarlat Grigorie Calimah Vodă, din 7266 iunie 27.

13). Carte de la 252—267, de la I. S., Sturza Vodă din 1826 mart. 20. în pricina episcopiei Romanului, cu rezeșii moșiilor Negusenii și Căntusenii, de la ținut. Romanului, pentru împresurarea mosiei Rusii Vlădicăi, ce sunt a Episcopiei. *Scrisori înfăciolate de Episcopie* 1) Uric din 7030 de la Stefan Vodă, 2) Uricu din 7072 apr. 10 de la Stefan Vodă. 3) Uric din 7077, noem. 30, de la Bogdan Vodă. 4) Uric. din 7131 iulie 15, de la Miron Barnoschi Vodă. 5) Carte din 7133 sept. 21 de la Radu Vodă. 6) Ispisoc din 7136 marte 21, de la Miron Barnoschi Vodă. 7) Citea din 7142 sept. 5, de la Vasile Vodă. — *Scrisorile rezes lor Negușeni.* 1) copie de pe cartea lui Duca Vodă din 7211 fev. 9.— 2). Carte din 1815 decem. 20, de la Calin ah Vodă.—*Scrisorile rezesi or de Căntuseni* 1). Ispisoc serbescu din 6944 maiu, de la Iliesu și fratele seu Stefan, Voevođi. 2) Carte de la Vasile Vodă din 7150 fev. 15. 3) Ispisoc serbescu din 7151 mart 29, totu de la Vasile Lupu Vodă.

14). Cartea Divanului de la 267—274, din 1825 iunie 23, în pricina paharn. Const. Mateiu cu Pricopie Negură, Matei Andoni, și alții rezesi de mosia Borseșcii ținutul Niamțului, pentru o parte din această mosie. 1) Carte de la Ion Theodor Vodă.

15). Cartea Divanului de la 288—296, din 1828 ianua. în pricina rezesilor de mosia Deleonii, de la ținut. Tutovei anume. eromonahul Vinkenție Focșia, cu ai sei, din neamul Blănescii, cu medel. Scarlat Herescu, Samson Negură și alți ai lor, pentru această mosie . . 1) Ispisoc de la Irimia Movilă Vodă din 7112 apr. 20 —2) Suretă de pe ispisoc de la Stefan Vasili Vodă, din 7169 iulie 31. 3) Suretă de pe ispisoc de la

Vasile Vodă din 7158 iulie 7. 4) Carte de la Neculai Alisandru Vodă din 7221. 5) carte de la Mihai Racoviță Vodă din 7232. 6) carte de la Theodor Vodă din 7267 iulie 2.

CONDICA N. 10.

Din anii 1826 si 1827.

1). Hrisov, de la pag, 1—7, din 1826 ianuar. 20, de la I. S. Sturza Vodă, în pricina Arhimandritului Isaiea, egumenulă Monast. Risca cu ómeni pronumiți: Bogdaprosti, pentru mosia Popescii din obărsia păraului Vaslui. . . 1). Ispisoc de la Duca Vodă din 7180. 2) doue ispisóce de la Racoviță Vodă din 7222 si 7226 decem. 12.— 3.) Ispisocul lui Vasile Vodă din 7150. 4) Carte de la Vasile Vodă din 7148. 5) Anaf. din 1813 întărită de Scarlat Al, Calimah Vodă.

2). Hrisovul de la 19—27, din 1826 maiu 15, de la I. S. Sturza Vodă, dat tãrgoveților de Bîrlad ca să stăpăniască locul din prejurul tãrgului ce era în pricină cu hotarul mosiei Cetățuia a Vorn. Const. Paladi . . . 1) Ispisocul lui Const. Mihail Cehan Racoviță Vodă din 7265 mart. 12.

3). Hrisov de la 31—37, din 1825 decem. 20, de la I. S. Sturza Vodă, dat monastirei Cosula, întărind stăpânirea localui mosiei Cosula, ce se împresurase de mosia Storescii a D-sale Post. Alecu Mavrocordat. . . 1) Ispisocu de la Calimah Vodă din 7271 oct. 4.—2) doue ispisóce din 7213 oct. 25, de la Mihai Racoviță Vodă, si unu altul din 7271, de la 4 aug. a lui Grigor. Calimah Vodă.

4). Hrisov de la—până la 56, din 1826 sept. 25, de la I. S. Sturza Vodă, datu Logof. Theo-

dor Balușu întăritor stăpânirii sale asupra părții din mosia Rungășescii de la ținutul Dorohoi ce se împresura de rezăsi mosiei Vlădenii.

5) Hrisov de la 59 67, din 1826, decem. 10, de la I. S. Sturza Vodă, întărind stăpânirea lui Gheorghie Ioan asupra a două rânduri dughene din Botosani, ce au cumpărat prin Sulfan mezat, de la Casandra fiica Stoin Vasile Potlog.

6). Carte de judecată, de la 70—78, din 1826 iulie 26. în pricina Elenei socia lui Enachi Misaru, Marghioala socia lui Gheorghie, cu pahar. Vasile Docan, pentru 44 pământuri din mosia Iucșescii ținutul Romanului . . . 1) carte de la Grig. Ioan Calimah Vodă din 1767

7). Zapis de la 118 120. întăritu de I. S. Sturza Vodă la 1827 mart. 6. prin care Pahar. Gheorghie Cristea au vândut de veci prin mezzatu casele sale din Iași din dosul sf. Spridon, drept 4000 lei Logofătului Theodor Balsu.

8). Hrisov. de la 137—140, din 1827, mart. 25, de la I. S. Sturza Vodă întărind stăpânirea Sardăresei Maria socia Sard. Tuduri Stavri, asupra locurilor ce i au ramas de la sociul seu în târgul Vasluiului. 1) cartea din 1793 iunie 8, de la Mihai Const. Suțu Vodă. 2) Cartea din 1794 apr. 26 tot de la Suțu Vodă.

9). Hrisov de la 154—161 din 1827 apr. 12 de la I. S. Sturza Vodă, prin care se întemeiază pronomiile pământului Moldovei în 20 de puncturi.

10). Carte de judecată de la 178 186, din 1827 iulie 6, de la I. S. Sturza Vodă dată de Vorn. Neculai Dimachi și stăpânitorilor moșiei Miclăusenii, pentru împresurarea moșiilor Corlățenii și Fărcenii a Vorn. Dimachi. . . 1) două ispisóce din 7184, apr. 30, de la Miron Bar-

noșchi Vodă.—2) Ispisoc din 7139 sept. 2 de la Moisi Movilă Vodă. 3) Ispisoc din 7176 de la Iliesu Alesandru Vodă.—4) cartea din 7238 iuni. 11, de la Gr. Ghica Vodă.

11). Cartea de la 198—200 din 1827 iulie 10, de la Divan, întărită la 1827 aug. 11 de I. S. Sturza Vodă, pentru spița neamului Medeln. Ioan Gheuca. . . 1) Document întărită la 1796 märt 17, de la Alis. Ioan Calim h Vodă. 2) Ispisocu lui Constantin Vodă din 7108 iulie 20. 3) Ispisoc de la Vasile Vodă din 7113.

12). Hrisov de la 226—251 din 1827, oct 16, a lui I. S. Sturza Vodă, dat Logof. Theodor Balus, pentru împresurarea ce i se face moșilor sale Ostopcenii, Căndescii și părțile din Cucorăni din Ocolul Turnei, ținut. Iasii, despre mosia Șetrărenii a Postel. Mihalachi Racoviță. . . 1) Ispisoc din 7062 apr. 13, de la Alisandru Vodă. 2) Ispisoc din 7110 noem. 28, de la Irimia Movilă Vodă. 3) doue ispisóce din 7110 decem. 10, și din 7111 de em. 27, tot de la Irimia Movilă Vodă. 4) trei ispisóce din 7112 apr. 23, 7113 mart 6, și al treilea din 7113 iulie 12, tot de la Irimia Movilă Vodă. — 5) tălmăcire de pe ispisocu serbescu din 7143 sept. 7. de la Vasile Vodă. 6). Ispisoc de la Duca Vodă din 7189 sept. 16. 7) Ispisocă pentru mosia Perienii din 7233, de la Mihai Racoviță Vodă

13) Carte de la 262—267 din 1827 sept 15. de la I.S. Sturza Vodă, în pricina lui Ioan Buță Vornica de portă Gheorghie Blăniță, Vorn. de portă, rezesi locurilor Curălusia și Zizınca de la ținut. Vasluiului, cu Arhimand. Varlaam Sardion proiestosul mon. Lipovățul, pentru a ele locuri. 1) Suret de pe ispisocul lui Stefan Vodă din

7005 Martă 18, care s'au aretată de rezeși.— Eară scrisorile monastirei suntă : 1) ispisocă din 7107 Martă 13, de la Irimia Movilă Vodă. 2) Anaf. din 1778, întărită de Const. Dim. Moruz Vodă.

14). Hrisov, de la 283—286, din 1827 Sept. 5, de la I. S. Sturza Vodă, întărintă stăpânirea Ancuței, fiica lui Thóder Sava armanu, ce au ținut'o Vasile Zota tălmăciu, asupra 240 stânj. moșie, din trupul mosiei Stănisescii ținut, Tecuciului, care au fost împresurată de Dómna Smaranda Calimah.

15). Hrisov de la 288—292, din 1827 decem. 21, de la I. S. Sturza Vodă, întărintor'u stăpânirii Logof. Theodor Balus, pe mosia Picioroganii ținut. Hărlăului.

16). Zapis de la 295—297 din partea Sard. Gheorghie Gociul din anul 1827 decem 20, întărit de I. S. Sturza Vodă, in acelaș anu și lună, prin care au vëndut de ve'i prin mezat mosia Sărbii de la ținut Fălciului drept 26,000 lei, Stolnicului Grigorie Tulburi.

17) Atestatu de la 307—309 din 1827 decem. 20, întărit de I. S. Sturza Vodă la 1828 mart 5, pentru tragerea neamului Pahârn Gheorghie Oprisanulu. . 1) cartea lui Grig. Ioan Vodă din 7272 oct. 29. 2) cartea lui Grig. Alis. Ghica Vodă din 1765 mai 18. 3) Ispisoc de la Vasile Vodă din 7145 ian. 20. 4) Ispisocul lui Irimia Movilă Vodă din 7110 apr. 30.

18) Hrisov de la 314—316 din 1827 iunie 25, a lui I. S. Sturza Vodă, prin care face danie unu locu domnescu din Galați de la mahalaoa Postei, Vornicesei Efrosina,

19). Hrisov de la 317—318 din 1828 fev. 20, de la Sturza Vodă prin care întăresce stăpânirea

bezadelei Neculai Sturza, asupra unui locu din Galați ce au cumpărat de la Vornicésă Efrosina.

20) Zapis de la 319—323 din 1828 mart. 17, din partea banului Enacachi Stamatii, vechil medel. Chiriac Ioan, întăritu de Vodă Sturza la 1828 mart. 18, prin care au vëndut de veci cu mezat mosia Băra de la ținut. Roman, a medeln. Chiriac Ioan. hatmanului Alisandru Scorțescu.

21) Zapis de la 341—343 din 1828 aug. 16, întărit de Divan la 1828 aug. 17, prin care banul Ioniță Bașotă au vëndut cu mezat unu locu de casă din Iasi de sub curtea domnească lui Neculai Hagi Hristodor.

22) Zapis de la 348—352 din 1828 oct. 27, din partea Vist. Ali. Sturza, prin care cu mezat, vinde unu locu de casă de la ulița mare, si o crășmă de la ulița din vekiu numită serbască din Iasi, jidovului Zisu Cofman. 1) hrisov din 1797 de la Alisandru Ioan Calimah Vodă — 2) carte de la Mihai Constantin Sntu Vodă, din 1793 maiu 2^a.

CONDICA N. 19.

A Departamentului trebilor Streine pe 1827.

1) Anaf. de la 44—56 din 1827 sept. 20, de la Depart. Streinilor pentru împresurarea mosiei Năcsanii de la ținut. Botosianilor, a D Baron Theodor Musteață despre mosia Costescii a Domniței Smar. Calimah. 1) Anaf. din 725-1 întărită de Mihai Cehan Racoviță Vodă. 2) carte din 1813 aug. 30. de la Scarlat Alis. Calimah Vodă.

2) Anaf de la 182—186, de la Depart. Streinilor din 1827 decem 10, pentru împresurarea mosiei Năcsanii a băronului Theodor Musteață de la ținut. Botosanilor, despre megiesi, si pentru,

mosia Mătăenii ce se stăpănesce de cătră Costachi și Grigorie Manolescu.—1) copie de pe cartea Dom. Grig. Ghica Vodă din 7236 mart 16.

3) Carte de judecată de la 272—273 de la Depart. pricinilor streine din 1828 sept. 19, în pricina Capitannului Ioan Sultanovici, supus rusescu, cu postelniceasa Elencu Mavrogheni cli-ronoamă a lui Vornic Gavril Conachi, pentru mosia Lărgășenii de la ținut. Tecuciu 1) Ispisoc din 7054 apr. 20 de la Petru Vodă.

4) Cartea de judecată de la 358—361 de la Depart. pricinilor streine din 1826 fev. 5, în pricina Cneazului Dimit. Morzu, cu Vist. Costachi Cantacuzino pentru 2271 stânjini din trupul mosiei Muncelu de la ținut Putnei.

CONDICA N 22.

A Divanului din 1827, 1828 si 1829.

1) Cartea Divanului, de la 1—6, din 1827 fev. 8, în pricina lui Stefan Petru cu alți ai-sei, din târgul Bărladului cu preutul Simion Fele, monahul Pantelimon, și alți ai lor rezesi Felesci, pentru mosia Dălbăneasa de la ținut. Covurluiului. 1) ispisoc de la Stefan Vodă din 7028 apr. 24.

2) Carte, de la 23—28, din 1827 mart. de la Divan în pricina lui Thoader, Grigorie, Gavril, ficiori Thomii Neghină și alții, cu pîrîții Ioan Motășu Serban Buhăesen, pentru mosia Petrescii de la ținut. Tecuciului. 1) Ispisoc din 7003 de la Stefan Vodă. 2) Ispisoc din 7041 mart 8, de la Petru Vodă.

3). Carte de la 28—33 din 1827 mart. 15, de la Divan în pricina Vornicului de pîrtă Dumitrascu Hăulică, cu un masău preutul Tanasă,

pentru mosia Cornii de la ținut. Niamțului. 1) carte din 7184 de la Anton Ruset Vodă. 2) carte de la Grig. Ioan Vodă din 7271.

4). Acest număr lipsesce.

5). Carte de la 33—38 de la Divan din 1827 mart. 22, în pricina monastirei Neamțului cu Vor. Costachi Conachi pentru hotaru mosiei Ciofrescii de la ținut. Tecuciului 1) carte de la Stefan Vodă din 7004. 2) carte de la Bogdan Vodă din 7022.— 3) Ispisoc de la Alisandru Vodă din 7140 iunie 9. 4) Ispisoc de la Eustratie Dabija Vodă din 7161 sept 22. 5) Hrisov de la Const. Mihai Cehan Racoviță Vodă.

6). Carte de la 55—60, de la Divan, din 1827 iunie 21, în pricina lui Samson Negură si Constantin Negură, rezesi de mosia Deleni de la ținutul Tutovei, cu Vornicu de poartă Gheorghie Blăniță si alții ai lor 1) Ispisoc de la Vasile Vodă din 7158.

7). Hrisov. de la 109, din 1828 mart 17, de la Sturza Vodă. întărindu stăpânirea casei Vornicului Theodor Buhus asupra mosiilor Bodescii, Bucurescii si Moinescii de la ținutul Niamțului, ce era în pricină cu megieșitele mosii ale monastirei Bisericanii. *Scrisorile Monastirei Bisericanii la Vist. Costachi Cantacuzinu.*—1) Ispisocu din 6946 noemvrie 9, de la frații Domni Ilesu si Stefan Voevođi. 2) Ispisoc din 6999 octomvrie 15, de la Stefan Vodă.—3) Ispisoc din 7107 ian. 21 de la Irimia Movilă Vodă.—4) Copie de pe întărituri din 1815 si 1816 de la Calimah Vodă. 5) Ispisoc din 7098 maiu 13, de la Petru Vodă.—6) Ispisoc din 7110 maiu 8, de la Irimia

Movilă Vodă.—7) Ispisoc de la Constantin Movilă Vodă din 7120 Noem. 23. 8) Ispisoc din 7120 fev. 5, de la Stefan Vodă.—9) Ispisoc din 7127 iulie 1, de la Gaspar Vodă. 10) Ispisoc din 7134 maiu 17, de la Miron Barnovschi Movilă Vodă. 11). Ispisoc din 7140, maiu 28, de la Alisandru Iliesu Vodă. 12). Ispisoc din 7158 de la Vasile Vodă.—*Scrisorile a Monastirei Bistrița* 1) Ispisoc din 7096 iulie 18, de la Petru Vodă. 2) Ispisoc din 7155 oct. 24, de la Vasile Vodă— 3) Ispisoc din 7117 sept. 6, de la Constantin Movilă Vodă. *Scrisori pe mosiile Bârjovenii*—1) carte din 7116 fev. 8, de la Constantin Movilă Vodă.

8). Anaf. de la 115—144 din 1828 mart. 18, întărită de Sturza Vodă la 1828 apr. 16, în pricina Vornicului Neculai Dimachi, pentru împresurarea mosiei sale Corlătenii de la ținut. Botosenilor despre Vlădeni. 1) Ispisoc serbescu din 7080 ian. 20, de la Bogdan Vodă —2) Ispisoc serbescu din 7089 fev. 6, de la Iancu Vodă.—3) ispisoc din 7096 iunie 5, de la Petru Vodă.—4), ispisoc din 7132 august. 12, de la Radu Vodă. 5) ispisoc serbescu din 7134 apr. 21, de la Miron Barnovschi Vodă. 6) ispisoc serbescu din 7134 iulie 15, de la Miron Barnovschi Vodă.—7) carte din 7149 apr. 5, de la Vasile Vodă.—8) hrisov din 7236 mart 26, de la Grig. Ghica Vodă.—9) doue cărți din 1776 de la Grig. Alis. Ghica Vodă.

9) Carte de la 144—160 din 1828 apr. 20, de la Divan, în pricina Agăi Mihalachi cu Theodor Brăescu pentru o parte din trupul mosiei Mamorniță ținut. Herței.—1) hrisov din 7265 de la Stefan Racoviță Vodă. 2) carte din 7182 sept. 8, de la Stefan Petru Vodă. 3) carte din 7215.

iulie 6, de la Antiohie Constantin Vodă.—4) carte din 7258 ian. 15, de la Constantin Cehan Racoviță Vodă.—5) carte din 1777 sept. 2, de la Gr. Ghica Vodă.—6) carte din 1804 oct. 10 a lui Alisandru Moruzu Vodă. 7) carte din 7254 iulie 5, a lui Neculai Vodă. 8) carte din 7256 ian. 27, de la Grig. Ghica Vodă. 9) tălmăcire de pe hrisovul lui Matei Ghica Vodă din 7262 noem 15. 10) hr̃s̃ov din 7265 de la Const. Cehan Racoviță Vodă. 11) Ispisoc din 7254 iulie 15, de la Ioan Vodă. 12) carte din 7240 apr. 19, de la Grigorie Ghica Vodă.

10) Carte de la 194—210 de la Divan din 1828 iunie 10, in pricina lui Constantin Miciul, Vasile David, Iordachi Alisandru si alți ai lor, rezesi de mosia Gărtanul de la ținut Bacăului, cu Andrei Bode, Constantin Rusul si alți ai lor, rezesi de mosiea Poiana pentru impresurarea mosiei Gărtana.—1) Uric serbescu din 6095 iunie 12, de la Alisandru Vodă. 2) ispisoc din 7184 iulie 12 de la Antonie Ruset Vodă

11) Anaf. de la 350—358 din 1827 oct. 6, întărită de Sturza Vodă la 1827 oct. 10, in pricina despărțirii hotarului mosiei Sătărenii a Postelnicesei Mărioara Racoviță despre mo iile Ostopcenii, Căndescii si părțile din Cocorăni a logof. Theodor Balușu.—1) ispisoc din 7062 de la Alis. Vodă. 2) ispisoc din 7060 de la Stefan Vodă. 3) ispisoc din 7143 de la Vasile Vodă.—4) Sese ispisocce de la Irimia Movilă Vodă incepătoare de la 7110 noem. 28 până la anii 7113 iulie 12.

CONDICA N 32.

A Divanului si a Departam. streinilor pe 1829.

1) Carte de la 48—58 din 1829 apr. 10, de V

la Divan in pricina capitanului Cristea Portărescu, Gheorghe Cristea si alți ai lor din satul Portarii ținut. Vasluiului, cu Stefan Constantin ispravnicu de aprodi, pentru impresurarea mosiei Portarii.

1) Suret de pe ispisocul lui Constantin Vodă, din 7198 iulie. 20.

2) Carte de la 138 — 143 din 1829 aug. 3. de la Divanul Obstescu in pricina Zoitei Frunzetăea cu postelniceasa Elencu Manu, pentru o parte de locu din trupu mosiei Oroftiana ținut. Hertei si Dorohoi. 1) Carte de la Neculai Vodă din 7222 aug. 12 2) Cartea lui Calimah Vodă din 1819.—

CONDICA N. 44.

A Divanului Domnescu pe 1792.

1) Anaf. de la 5 — 8, din 1792 iulie, întărită de Alis. Const. Moruzu Vodă la 1792 iulie 24, în pricina jidovilor din Târgul Bălții cu Stoln. Iordachi Pauaite stăpănul acestui târgu, pentru plata ce le era de pe lucrurile ce le vându. 1). hrisov din 1782 ian. 12, de la Constantin Moruz Vodă. 2) hrisov din 1782 decem. 10, de la Ali-sandru Constantin Vodă.—3) hrisov din 1786 de la Alis. Ioan Mavrocordat Vodă.—4) hrisov din 1779 de la Constantin Moruz Vodă.

2). Anaf. de la 17.—25 din 1792 iulie 23, in-tărită de Ali. Const. Moruz Vodă la 1795 iulie 28, in pricina lui Dumitrachi Țintilă cu Zaharia Egumenul monastirei Tazlău pentru impresurarea a jumătate satu de Fauri si jumătate satu de Băhnenii. . . . 1) ispisoc din 7113 de la Irimia Movilă Vodă.—2) carte din 7127 iunie 15, de la Gaspard Vodă.—3) ispisoc din 7130 iulie 16, de la Tomșa Vodă.—4) ispisoc din 7160 maiu 25, de

la Vasile Vodă.—5) ispisoc din 7198 fev. 15, de la Constantin Vodă.

3) Anaf. de la 26 29 din 1792 aug. 2, întărită de Alis. Const. Moruz Vodă la 1792 sept. 11, în pricina egumenului Lavrentie a monasterei Hangul cu Vistern. Mateiu Canta pentru moșiile Băltătescii și Mănăscii. 1) Suret de pe ispisocul lui Miron Barnovschi Movilă Vodă din 7135. 2) ispisoc de la Mihai Răcoviță Vodă din 7224 iunie 30—3) mărturia Divanului din 7252 ian. 16 întărită de Ioan Neculai Vodă.

4). Hrisov de la 50—51 din 1792, oct. 10, de la Al. Cons. Moruz Vodă întărind stăpânirea Vister. Lascarachi Roset, asupra moșiilor Dumescii, Driții, Berescii, Hodorâni și Osândana de la ținut. Cărligătorei ce le-au cumpărat de la hatmanul Ilie Catargiu cu 33,500 lei.

5). Anaf. de la 62—69 din anul 1792 sept. 19, întărită de Ali. Constantin Vodă la același an sept. 28, în pricina Stoln. Mihalachi Luca cu Maria fiica lui Stefan Luca, pentru moșia Bărbătescii de la ținut. Romanului.—1) hrisov de la Al. Ioan Mavrocordat Vodă din 1756 septem.

6). Anaf. de la 88—94 din 1792 oct. 16, întărită de Ali. Const. Moruz Vodă la 1792 noem. 28, hotărând puncturile cum se se urmează pașă pădurilor din Moldova.

7) Anaf. de la 102—127 din 1792 aug. 28, întărită de Ali. Const. Moruș Vodă la 1792 decem. 15, în pricina fiilor lui Ioniță Slănină cu Medel. Costachi Avram pentru moșiile Mândăcul și Cobolta de la ținut. Sorocei.—1) Hrisov de la Grig-Ghica Vodă din 1766 April 1.—2). Hrisov de la Gr. A. Ghica Vodă din 1766 Ian. 25.

8). Anaf. de la 128—134 din 1792 oct. 28,

întărită de Alis. Constantin Moruz Vodă la 1792, în pricina baronului Vasile Herescu din Bucovina, cu Vister. Iordachi Bals, pentru mosia Hăsnăşenii de la ținut. Sucevei. . . 1) ispisoc de la Alisandru Vodă din 7063 apr. 9. 2) ispisoc de la Gaspard Vodă din 7128 fev. 16. 3) carte de la Duca Vodă de la 7189 noem.. 29. (Aceste s'au înfăciosatu de Baronulu Herescu; ear cele următore de Vistern Bals). 4) ispisoc de la Bogdan Vodă din 6807, maiu 27. 5) ispisoc de la Radu Vodă din 7125 maiu 24.

9). Anaf. de la 135—138, din 1793 ian. 3, ne întărită, în pricina lui Iorest Danu si Buşulescii, cu Visternicésa Tudosiica Costachi, pentru mosia Priciu, de la ținutul Fălciului. . . 1) carte de la Mihai Racoviță Vodă din 7224 iulie.

CONDICA N 45.

De hriseve si Anaforale pe 1801 si 1802.

1). Carte de la 23—26, din 1801, oct. 20 de la Alis. Neculai Suțu Vodă. întărind stăpânirea lui Dimitrachi Ioan nepotu Șotropii, pe 169 stănjini, ce au cumpăratu din mosia Giurcanii ținut Fălciului, de la unu preotu Artenii, Andrei Diaconu si Gheorghie Folescu. . 1) carte din 1800 ian. 13, de la Const. Alisandru Ipsilantu Vodă.

2). Hrisov, de la 27—29, din 1801, decem. 11. de la Alis. Neculai Suțu Vodă, în pricina Banului Gheorghie Cart, Păhărniceasa Anița Gosănésă si elironomii Sulg Ioan Cart. cu stolniceasa Maria Lupu Nacu, pentru mosiile si acareturiile remase de la Thoader Nacu.

3). Carte de la pagina 36, din 1802 fev. 10.

de la Alis. Neculai Suțu Vodă, întărind stăpânirea lui Theodosie ieromonah cu fii sei Thoader Niță și alții pe părțile lor din moșia Rătescii, ținut Niamțului. . . 1). Anafora din 1781 aug 19, întărită de Const Dimitrie Moruz Vodă.

4). Carte de la 44—46, din 1802 apr. 3. de la A. N. Suțu Vodă întărind stăpânirea lui Tanașă Gosan, asupra părților ce are cumpărătură și skimbu în moșia Cornii de la ținut Niamțului. . . 1) cartea lui Const. Alis. Ipsilant Vodă din 1801 ian 23.

5). Hrisov de la 51—54, din 1802 mart. 20 de la Alis. N. Suțu Vodă, întărind stăpânirea Monastirei Probota pe moșiile Platonescii, Turbata, Budinții, Miicenii și Nănăsenii, de la ținut. Sucevei, pentru care urma pricină de impresurare despre megieși ei. . 1) hrisovul lui Alisandru Ioan Calimah Vodă din 1795 aug 28.

6). Carte de la 59—60, din 1802 iunie 18, de la Al. Nic. Suțu Vodă, întărind stăpânirea Spat. Grigorie Ghica, asupra părților de moșie ce au cumpărat din moșia Herții, de la Nastasia Hertșia. . . 1) cartea acestui Domnu din 1801 Iecem. 3

7) Carte de la 66—69, din 1802 iulie 5, de la Divan, întărind stăpânirea lui Ilie Botez, asupra unora părți din moșia Gârlele de la ținut. Lăpusnii ce le avea zestre de la Stefan Bîțu socrul seu, și cumpărături. . . 1) carte de la Cons. Alis. Ipsilant Vodă din 1800 oct. 5.

8). Carte de la 70—72, din 1802 iulie 6, tot de la Divan, întărind stăpânirea lui Ilie Botez, asupra părților ce au cumpăratu din moșiile Mărzescii și Cotilnicu de la ținut. Orheiului. 1) carte din 1801 apr. 10, de la C. Al. Ipsilantu Vodă.

9). Carte de la 73—74, din 1802 Martie 16, de la Al. N. Suțu Vodă, întărind stăpânirea jign. Tanasă Gosan, pe o parte și jumătate din totu trupul mosiei Glodenii ținut. Iasii, ce au luat cu schimbu de la Casandra monahia fica Vamesului Ilie Tomița. . . 1) hrisov de la Alis. Ioan Calimah Vodă, din 1798, mai 28.

10). Hrisov, de la 89—94 din 1802 iunie 20, de la Alis. N. Suțu Vodă, hotărind pronomii pentru țigăni Domnesci lingurari și ursari. 1). Hrisov de la Alis. Const. Moruz Vodă din 1792 Noem. 8.

11). Anaf. de la 117—120, din 1801, decem 16, neîntărită, în pricina Logof. Miron Constandin cu Logof. Constantin Balus, pentru două moșii de la ținut. Iasii, Socii, și Cârpiții. . . 1). carte de la Alis. Ioan Calimah. Vodă din 1797 maiu 18, . . 2) carte tot de la acest Domnu, din 1798 maiu 13 — 3) suret de pe altu suret de pe ispisocu serbescu, de la Duca Vodă, din 7180 apr. 29. — 4) Suret de pe hrisovul din 1766 oct. 31. de la Gr. Al. Ghica Vodă.

12). Anaf. de la 130—132, din 1802 fev. 8, întărită la 1802 martie 2, de la Al. N. Suțu Vodă, în pricina lui Mateiu Ciutea, Gavril Trâncă, Ancuța nepoata lui Gh. Ciutea și Vasilie Limbovici, cu logof. Mihai Sturza, pentru protimis, de a răscumpăra părțile din mosia Movilenii, ținut. Romanului, ce le-au vândut neamurile lor. . . 1) carte din 1795 aug. 9. de la Al. Ioan Calimah. Vodă.

13). Anaf. de la 156—172, din 1801 iunie 5, neîntărită, în pretenția lui Vasile Grumeza, Vasile Diaconu, Tanasă Grumeza din ținut. Vasluiului, asupra ieromonahului Calinic, Gavril Alis.

Apostol Petrișor și Ilie Păsatu, pentru o a patra parte din mosia Oșesci, ținut. Vasluiului. *Scrisori arătate de neamul Grumezii din Cosmesci.* 1) suret de pe ispisocul serbesc de la Petru Vodă din 7054 mart. 23. 2) Ispisoc serbesc de la Moisi Movilă Vodă din 7140 oct. 8. 3) Ispisoc de la Vasile Vodă din 7144 iulie 9. 4) carte de la Mihai Racoviță Vodă din 7213 sept. 16.—5) suret. de pe ispisoc serbesc de la Const. Movilă Vodă din 7118 septemvr. 6) carte de la Vasile Vodă din 7154 aug. 15. 7) carte de la Mihai Racoviță Vodă din 7223 iulie 20.—8) carte de la Const. Dimitrie Moruz Vodă din 1781 iulie 3. 9) Doue cărți de la Vasile Vodă din 7144 mart. 15. 10) carte de la Vasile Vodă din 7145 iulie 2. 11) carte de la Stefan Vas. Vodă din 7168 aug. 30. 12). Carte de la Al. N. Suțu Vodă din 1800 ian. 22.—13) carte de la Const. Moruz, Vodă din 1779. iulie 25. (Este de luat aminte că documentele insirate de la No. 9 până și 13, sunt aretate de pîrîții, și sunt a schitului Rafaila și a mosiei Oșescii). — *Scrisori pe mosia Sacalusa.* 1). ispisoc serbesc de la Stefan Vodă 6992 mart. 1. 2) carte de la Const. Cantemir Vodă din 7198 iulie 2.

14). Anaf. de la 183—193, din 1802 ian. 18, întărită de Al. N. Suțu Vodă la 1802 apr. 20, în pricina lui Grig. Neagul, Anton Ioan Neagu și alți ai lor curgători din Nastasă Viicol, cu păhărniceasa Todosiica Gr. Leon, pentru nisce părți de mosie din Mosia Bălusenii, ținut. Iasii. 1) Ispisoc serbesc de la Irimia Movilă Vodă din 7112 iunie 26, infăciosat de tânguitoriu. *Scrisorile Pîrîșilor.* 1) carte de la Gr. Ión

Calimah. Vodă din 7271 iulie 3. 2). Anaf. întărită de Gr. Al. Ghica Vodă din 1764 iulie 4. 3) carte de la Gr. Ghica Vodă din 1764, sept. 16. 4) Anafora întărită de Gr. Al. Ghica Vodă la 1764 sept. 22. 5) carte de la Gr. Al. Ghica Vodă din 1766 iunie 2.

15) Anaf. de la 200—205, din 1802 apr. 4 întărită de Al. N. Suțu Vodă la 1802 iunie 7. in pricina Postelnicului Răducanu Roset, cu locuitorii din satul Hândrescii ținut. Romanului, pentru această mosie dîcîndu că sunt și ei rezesi. . . 1) carte de la Const. Racoviță Vodă din 7258 maiu 30. 2) Ispisoc de la Antiohie Voievodă din 7204 iulie 15.—3) carte de la Const. Racoviță Vodă, din 7264 iunie 28. 4). ispisoc de la Vasile Vodă din 7144 noem. 12.

16). Carte de la 231—232, din 1801 decem. 10, de la Al. N. Suțu Vodă pentru impresurare moșiei Călinescii, de la ținut. Botoșani a banului Constantin Miclescu, despre mosia Vălcescii a monastirei Galata. 1) carte de la Constantin Al. Ipsilant Vodă din 1799 decem. 17.

17). Carte de la 257—259, din 1802, maiu 6, de la Al. N. Suțu Vodă întărind stăpînirea Logof. Mihai Sturza, asupra părții de mosie ce are in mosia Căbescii de la ținut. Tutovei. 1). ispisoc de la Vasile Vodă din 7149 aug. 25. 2) carte de la Const. Al. Ipsilant Vodă, din 1801 mart. 12.

18). Carte pe pagina 270, de la Divan, din 1802 Iulie 5, in pricina monastirei Doljăștii cu medelnicereasa Rucsanda Scorțasca si alți rezesi, de mosia Petrescii ținutul Romanului pentru o a patra parte din numita moșie. 1) ispi-

soc de la Vasile Vodă. din 7154, sept. 4, înfăcioșat de vechilul monastirei, Theofilact.

CONDICA N. 46.

De hrisoave si cărți Domnesci pe 1803 si 1804.

1). Carte, de la 5—6, din 1803 Ian. 26, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea preutului Neculai, asupra unei casă cu locul ei din mahaloa Munteniței de mijlocu, ce au cumpărat de la preutul Petrea.

2) Carte de la 10—12, din 1803 mart. 1. de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea lui Gavril Ioan Ghidionescu, asupra mosiei Bîra, ce au cumpărato de la clironomii Postelnicelului Ioniță Manoli.

3) Hrisov de la 18—24, din 1803 mart. 8, de la Al. Const. Moruz Vodă, in pricina Post. Dimitrie Sturza, cu preutul Andrei preutul Neculai, Diaconul Ioan si alți ai lor, pentru mosia Hăndrescii, de la ținut Romanului. . . 1). carte de la Constantin Racoviță Vodă, din 7258, 2). Ispisoc de la Antiohi Vodă, din 7204 Iulie 15. 3) carte de la Const. Racoviță Vodă din 7264 Iunie 28. 4) ispisoc de la Vasile Vodă, din 7144 Noem. 12.

4). Hrisov, de la 26—30, de la Al. Const. Moruz Vodă, din 1803, Mart. 20. pentru pronomiile mazililor.

5). Carte de la 31—33, de la Divan, din 1807 Martie 30, întărind stăpânirea Cămărasului Alisan. Mavrocordat, asupra mosiilor Valea Nemesticului si Valea Buciumului de la ținut. Lăpusnii, ce le-au cumpăratu prin mezzat de la Zoia fiica șetrarului Ioan Arbuz, cu

32,500 lei. . 1) ispisoc de la Gr. Stefan Vodă din 7163 aug. 5. 2) ispisoc de la Eustratie Dabija Vodă, din 7170 Iunie 13. 3) ispisoc de la Duca Vodă, din 7177 Apr. 24.

6). Hrisov, de la 35 38, de la Al. Const. Moruz Vodă, din 1803 Apr. 12, întărind stăpânirea Sardi Neculai, asupra părților de moșie ce au cumpărat din moșiile Vladnicul și Galbinii de la ținut. Tecuciu . 1) carte de la Const. Alisandru Ipsilant Vodă din 1799, Sept. 11. 2) carte de la Ali. N. Suțu Vodă din 1802 Mart. 1.

7). Carte de la 62 66, din 1803 Maiu 25, de la Ali Const. Moruz Vodă, pentru despărțirea părților rezesilor de moșia Toporăscii de la ținut Tutovei . 1) ispisoc de la Constantin Vodă din 7196.

8). Carte de la 72 73, din 1803 Iunie, de la Al. Const. Moruz Vodă, în pricina Catrinei fata lui Constantin Săvinel, cu Nastasă și Constantin fiul lui Stefan Goiă, pentru moșia Zadurenii. . 1) ispisoc de la Vasile Vodă, din 7159 Iulie. 16.

9). Carte pe facia 77, de la Al. Const. Moruz Vodă din 1803 Iunie 26, în pricina Vist. Grigorie Sturza și între rezesii de moșia Bourenii, de la ținut. Sucevei, pentru această moșie.

10). Carte de la 83—86, din 1803 Iulie 5, de la Al. Const. Moruz Vodă, în pricina moștenitorilor lui Theodor Vărnăv, anume: Maria socia Sulg. Alisandru Stamatiu, Safta, Nastasia, Smaranda și vărul lor Ioan Casimir, cu pahar. Gheorghie Vărnăvu. . . . 1) doue cărți, de la Grig. Ghica Vodă cel bătrănu, din 7241 Noem. și din 7216, Mart. 13.

11). Carte de la 91—96, din 1803 Iulie 8. de la Al. Const. Moruz Vodă, in pricina pitar, Ioan Cerchez, cu banu Grigorie Bașotă, pentru despărțirea hotarului mosiei Bulbucanii, a pitar Cerchez despre mosia Vlădenii a banului Bașotă. . . . 1) ispisoc de la Gaspar Vodă, fără dată. 2) carte de la Grigorie Ghica Vodă cel bătrănu din 7238 Aug. 27.

12). Carte de la 99—101. din 1803 Iulie 29, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea Condicarului Matei Costin, asupra părților sale, din mosiile Totoescii și Negoestii, de la ținut Niamțului. 1) carte de la Const. Al. Ipsilant Vodă din 1800 Maiu 1. 2) carte de la Alis, Const. Moruz Voed, din 1803, Mart. 28.

13). Carte de la 102—104, din 1803, de la Al Const. Moruz Vodă in pricina monastirei Precista din Târgul Onei, cu medeln. Petraki Negrea, pentru a patra parte din mosiile Ijdilenii și Huzunul de la ținut Covnrluiului. 1) ispisoc din 7156 Iunie 15, de la Vasile Vodă. 2) cartea din 7223 Iulie 9, de la Neculai Alisandru Vodă. 3) hrisov din 7171, de la Eustratie Dabija Vodă. 4) carte din 7248 Aug. de la Grig. Ghica Vodă cel bătrănu.

14). Carte de la 105—122, din 1803, Aug. de la Ali. Coust. Moruz Vodă, in pricina neamurilor lui Stefan Capsia, mazil de la ținutul Sucevei, cu casa Vist. Enachi Cantacuzino pentru averea remasă, a acelu Stefan, sub epitropia Vist. Cantacuzino, ei n'au urmatu, celoru lăsate prin diată.

15). Hrisov, de la 123—127, din 1803 Aug. 7. de la Alisandru Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea nobilului din Bucovina Ioan Volcin-

schii, asupra părților ce are în moșiile Gherescii, Mărtinescii, Potlogenii și Tutovenii numiți Cărbăsenii, de la ținut. Orheiului:

16). Carte de la 128—132, din 1803 Iulie 13, de la Ali. Const. Moruz Vodă, pentru strămtorirea inășului și locului de hrană a locuitorilor din Botoșanii, despre igumeii monastirei Sf. Neculai, a căria monastiri este mosia din pregiurul târgului. 1) hrisov de la Const. Racoviță Vodă, din 7261 Sept. 6. 2) hrisov de la Const. Dimitrie Moruz Vodă. 3) hrisov de la Const. Dimit. Moruz Vodă din 1780 Decem. 14.

17). Hrisov, de la 143—146, din 1803 Sept. 11 de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea Vist. Iordachi Roset asupra ocolului Vrancei, de la ținut Putnei, care iau fostu danie de la Const. Alisan. Ipsilant Vodă. 1) Hrisov de la Const. Al. Ipsilant. Vodă, din 1801 Ian. 17.

18). cartea Divanului de la 153—155, din 1803, Oct. 20 dată lui Gheorghie Vamesul din Kișinău, pentru 268 stănjăni. 2, palme, 6 palme, mosie. ce au cumpărat din mosia Valea Adâncă de la ținut. Orheiului.

19). Hrisov, de la 157—169, din 1803, Oct. 29, de la Alis Const. Moruz Vodă, întărind a fi metoc monastirea Hertza, monastirei sf. Dimitrie de la Curuceșme, din Constantinopoli, pentru care au plătit monastirea sf. Dimitrie 20,000 lei lui Hogeia Bogos-Apic-Zade, căruia Mihai Suțu Vodă, îi vëndusă monastirea Hertzii cu toate moșiile și veniturile ei. . 1) Hrisov de la Ali, Const. Mavrocordat Vodă, din 1784 Sept. 20. 2) Hrisov de la Mihai Suțu Vodă, din 1794 Aug. 2. — 3) Cinci cărți tot de la Mi-

hai Suțu Vodă, trei din 1791 Aug. 2. Iulie 30, Sept. 28, și două din 1795 Ianuarie 7, și 17.— 4) Anafora din 1795 Decem. 12, întărită de Alis. Ioan Calimah Vodă, 5) Hrisov de la Alis. Ión Calimah Vodă, din 1798, Aug. 10.

20). Hrisov de la 172—173, din 1803, Sept. 10, de la Al. Const. Moruz Vodă, dăruind Logof. Mihai Sturza o măsură de apă pentru cisterna din ograda sa.

21) Hrisov de la 177—178, din 1803, Noem. 2. de la Al. Const. Moruz Vodă, în pricina lui Matei Ciutea, Gavril Trincă, și alți ai lor rezesi, de moșia Movilenii, ținut. Romanului, cu Logof. Mihai Sturza pentru 319 stănjeni, ce ar fi cumpăratu din această moșie 1). carte din 1795 Aug. de la Al. Ioan Calimah Vodă.

22) (bis) Hrisov de la 179—180, din 1803 Oct. 15, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea monastirei sf. Sava asupra moșiei Trifescii, de la ținut. Orheiului ce au dat daniel Catrina mătușa camin. Ioan Bășotă.

22). Hrisov de la 186—193, din 1803 Noem. 12, de la Al. Const. Moruz Vodă în pricina Spătăresei Safta Roset, cu logof. Mihai Sturza pentru moșia Cozmescii de lângă Mircesci, ținut Romanului. . 1) ispisoc din 7117 Iulie 13, de la Bogdan Vodă 2) Anaf. din 1795 Oct. 8 întărită de Al. Ioan Calimah Vodă. 3) Carte de la Al. Ioan Mavrocordat Vodă din 1785 Iunie 24 4) hrisov de la Con-t. Al. Ipsilant Vodă din 1801 Apr. 2.

23). Hrisov de la 194—196, din 1803, Noem. 8, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea Domniței Ralu Mavrocordat asupra a două locuri, afară de Iași spre Copou.

24). Hrisov de la 197—200, din 1803 Noem. 8, de la Al. Const. Moruz Vodă prin care hotărăsește ca să se dea câte 5000 de ocă sare Domniței Ralu Mavrocordat pentru unu locu ce'l avea afară din orașul Iașii, datu danie de părintele seu Al Constantin Vodă, prin hrisovul din 1782 Iulie.

25). Carte de la 213—214, din 1803 Noem. 12, de la Divan întărind stăpânirea lui Theodor Mironduță, ispravnic de aproși si pe niște case si doue dughene de aice din Iași de pe Podul-Vechiu, ce le-au cumpărat de la Dimitrie Papasimul munteanul, cu 3+00, lei.

26). Hrisov de la 215—216, din 1803 Decem. 3, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea monastirei Solca, asupra mosiei Ciorsacii de la ținut Sucevei, pentru care au avutu judecată cu Tanasă fiul medel. Stefan Fescila si Mihălachi Giurgiuveanu.

27). Hrisov de la 217—220, din 1803 Noem. 8, de la Al. Const. Moruz Vodă, prin care hotărăsește ca Domnița Ralu Mavrocordat să eie câte 5000 ocă sare pe anu de la Ocnă, pentru unu locu al seu de la Copou, ce iau luat stăpânirea.

28). Hrisov de la 229—236, din 1803 Dec. 19, de la Al. Const. Moruz Vodă, dat Sulgerului Grig. Dramă, pentru a stăpâni mosia Mădărjicii, si jumătate de satu Veleșenii ținut. Cărligăturei. . . 1) carte de la Ioan Theodor Vodă din 1768 Sept. 20.

29). Hrisov de la 248—254, din 1804 Ian. 4, de la Al. Const. Moruz Vodă, prin care au dat danie fiilor sei Dimitrie si Neculai Voevođi, mosia Schinderescii, si altă parte de locu de

peste Răutu, care s'au aflatu a fi Domnesci, si se stăpănia de moscenitoriî pahar. Iordachi Panaite, in hotarul mosiilor sale Bălțile, Zevidelele, Heciu si Biliceni de la ținut Sorocăi.

30). Carte de la 254—256, din 1803, Decem. 21, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpănirea lui Todosie Malcociu si Veliscu Călpări, pe 605 stănj. din mosia Unțescii si Sebieni de la ținut. Iasi, ce au rescumpărato de la Serd. Vartolomeiu.

31). Carte, de la--262, de la Al. Const. Moruz Vodă, din 1804 Ian. 24, întărind stăpănirea Vornic. Dimitrie Sturza pe jumătate de mosia Deirescii, dir ținut. Tutovei ce au cumpărat de la Vasile Steriean și Dochița Sterian.

32). Carte de la 263—268, din 1804 Ian. de la Al. Const. Moruz Vodă, in pricina lui Ilie Izbașa, Moisie Fusul si cu alții ai lor, cu monastirea Bărboiului din Iasi, pentru o bucată de locu de la ținut. Orheiului ce este la partea cea din sus a Sercovei. . 1) carte de la Al. Const. Moruz Vodă din 1803 Oct. 20.

33). Carte de la 273—275, din 1801 de la Al. Const. Moruz Vodă, in pricina Logof. Cons. Greceanu cu Dimitrie Nanu pentru mosia Oasele de la ținut. Covurluiului — 1) Hrisov de la Grigorie Al. Ghica Vodă, din 1775.

34). Carte de la 276—277, din 1804 Fev. 15, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpănirea logof. Mihai Sturza pe mosia Bușeuca de la ținut. Orheiului.

35). Carte de la 280—282, din 1804 Fev. 12, de la Al. Const. Moruz Vodă, in pricina despărțirii mosiei Tărzienii de la ținut. Orheiului, de mosia Brăviceni. . 1) ispisoc de la Ste-

fan Vodă, din 6959 Apr. 19 dat rezeșilor de Tărzieni. 2) ispisoc de la Bogdan Vodă, din 7077 Apr. 6.

36). Hrisov, de la 283—286, din 1804 Ian. 10, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea monastirei sf. Neculai din Botosani pe mosia de prin prejurul vetrei târgului Botosani, (hrisov de la Const. Dim. Moruză Vodă di 1780, Decem. 14)

37). Hrisov de la 287—288, din 1804, Fev. 20, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea Sard. Panaite Casimir, pe mosia Lohănescii, de la ținut. Orheiului ce au cumpărat'o prin mezat, de la Spat. Constantin Crupenschi. —1) țidulă de la Al. Const. Moruz Vodă, din 1803 Fevruariu 26.

38). Hrisov de la 289—294, din 1804 Fev. 20, de la Al. Const. Moruz Vodă, hotărîndu cum se urmeză țigani ursari si lingurari domnesci. . 1) hrisov de la Const. Dimitrie Moruz Vodă, din 1781.

39). Carte de la 308—310, din 1804 Mart 10, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea Vornic. Alecu Ianculeu, pe unu locu de casă, din mahalaoa Muntenimei, ce au cumpărat prin mezat, de la unu Neculai Rob. din satul Cărniceii ținut. Iasii.

40). Carte de la 321—327, din 1804 Fev. 10, de la Al. Const. Moruz Vodă, in pricina banului Grigoras Răscanu, si intre Maria Ispiroaia din Iasi, pentru mosiile Mana si Burhuta, din ținut. Orheiului. . 1) Anaf. întărită la 1801 Ian. 20, de Const. Alisan. Ipsilant Vodă. 2) ispisocu de la Mihai Racoviță Vodă, din 7223

Iulie 28. 3) carte de la Grigorie Ghica Vodă, bătrânul, din 7249.

41). Carte de la 333—337, din 1804 Apr. 1. pentru mosia Broscenii și jumătate de mosia Glodenii, ce au cumpăratu Simion, Constantin și Stefan Tăutu de la Panaite Fotea.

42). Hrisov de la 359—360, din 1804 Mai 14, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea sf. Neculai din Galați, pe doue locuri, de la s-belea de acolo, ce i le-au făcut danie hatm. Dimitrie Shina . 1) Doue hrisove de la Al. Const. Moruz Vodă din 1792 Noem 18 și Decem 9.

43). Hrisov de la 361—362, din 1804 Ian. 10, de la Al. Const. Moruz Vodă întărind stăpânirea boerului Dracachi Roset, pe mosiile Brătăsenu și Copcenii de la ținutul Iasii, pe Ciuhuru și pe mosia Filipescii din ținutul Sucevei, ce i le-au lăsat danie mătușa-sa Ecaterina socia logofăt. Dracachi Dăpasti.

44). Carte de la 372—374, din 1803 Iunie, de la Al. Const. Moruz Vodă, în pricina neamului Soficescilor, cu neamul Păescilor, pentru mosia Cărniceții ținut. Iasii. 1) hrisov de la Grigorie Ghica Vodă, cel bătrănu, din 7250, Sept 2.

45). Carte de la 376 până la . . . din 1804 Maiu 30, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea Stolnicului Tanasă Gosan, pe jumătate de satul Cornii de la ținutul Niamțului. 1) carte de la Const. Al. Ipsilant Vodă din 1804 Ian. 25. 2) carte de la Al. Neculai Suțu Vodă din 1802 Apr. 23.—3) carte de la Al. N. Suțu Vodă din 1802 Iunie 30.

46). Carte de la 410—411, din 1804 Iunie 21,

de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea lui Ilie Ciolacul pe Ghirenii de la ținut. Dorohoiului ce au cumpărat prin mezat de la Smaranda socia Căpitan. Iordachi Alcazi, și de la fiul seu Gheorghie Alcazi.

47) Carte le la 422—428, din 1804, de la Al. Constantin Moruz Vodă, în pricina Jignicerului Enachi Danu, Constantin Hobjălă, și alții ai lor din neamul Holbănescilor și a Ponenescilor, cu târgoveții de Focsiani, pentru 6 pământuri din mosia Brătulescii 1) carte de la Constantin Antohie Vodă din 7207, Decem. 15.

48) Carte de la 437—438, din 1804 Aug. 20, de la Al. Const. Moruz Vodă, pentru despărțirea hotarului mosiei Fărcășenii, a Monastirei Trei-Ierarhi din Iasi, despre mosiile Movilenii și Helestienii a logof. Mihai Sturza, și Hăbășescii a banului Iordachi Milu, ce sunt la ținutul Romanului. 1) hrisov de la Scarlat Ghica Vodă din 7266 Noem 13.

49) Hrisov pe pagina 449 de la Al. Const. Moruz Vodă, din 1804 Iulie 9, întărind stăpânirea negucitorului Andrie Pavlu pe 10 dughe și o crăcimă din târgul Bărladului, ce au cumpărat prin mezat de la Dimitrie Papisimniceanu.

CONDICA N. 47.

Pe anii 1803 și 1804.

1), Anaf. de la 14—19, din 1803, Iunie, de la Al. Const. Moruz Vodă, întărind stăpânirea păhărnicesei Maria Panaitoae asupra unei părți numită Zevedenii de la ținut. Soroca, pentru care era în pricină cu Doamna lui Al. Const.

Moruz Vodă. 1) ispisoc de la Petru Vodă, din 7096, Aug. 20. 2) carte de la Scarlat Grigorie Ghica Vodă, din 7266 Noem 20. 3) hrisov de la Gr. Al. Ghica Vodă din 1766 Iunie 9, 4) Ispisoc de la Petru Vodă din 7094 Martie.

2) Anaf. de la 21—28, din 1803, întărită de Al. Const. Moruz Vodă la 1803 Oct. 15, pentru impresurarea mosiei Biliceniei, ținut. Iasi, a păhăr. Maria Panaitoea despre mosia Săngereneii a Doamnei Al. Const. Moruz Vodă.

3) Anaf. de la 57—64, din 1803 Maiu 22. întărită de Al. Const. Moruz Vodă la 1803 Iunie, in pricina Vister. Anica Bogdan pentru unu locu ce-l are din susu de cismea Pacurarii cu cei ce locuiau pe acel locu, 1) suret de pe o carte domniască din 1764 Aug 3, de la Grig. Al. Ghica Vodă. 2) hrisov de la Grig. Al. Ghica Vodă, din 1767. 3) hrisov de la Al. Const. Mavrocordat Vodă, din 1784 Sept. 3.

4). Anaf. de la 93—97, din 1803 Sept 10, întărită de Al. Const. Moruz Vodă, la 1803, in pricina Caminar Const. Crupenschi, cu locuitorii târgului Trotusul, pentru despărțirea târgului de mosia Rediul, a Caminarului. 1) ispisoc de la Gheorghie Stefan Vodă din 7164 Marte 22.—2) ispisoc de la Neculai Alisandru Vodă din 7220 Fevruariu 25.

5). Anafora de la 100—104, din anul 1803, Noemv. 27, întărită de Ales. Cons. Moruz Vodă la 1803, în pricina sulg. Constantin Urechi, cu socia mortului Constantin Tomiță, pentru moșia Hărtopu și Hărtopoe, de la ținutul Sucevei . . . 1), hrisov de la Const. Dim. Moruz Vodă din 1781 Maiu 21.

6). Anaf. de la 105—112, din 1803 Noem.

în 17, întărită de Al. Const. Moruz Vodă la 1803 decem. în pricina Spat. Serban Costaki, cu fiii banului Iordaki Lambrino, pentru dispărțirea hotarului târgului Fălciu de moșia Bozia. - *Pe târgul Fălciu.* 1) hrisov din 1801 apr. 2. de la Constantin Ipsilant Vodă. 2) hrisov din 1802 maiu 28 de la Al. Neculai Suțu Vodă. 3) hrisov din 1803 mart. 16, de la Al. Constantin Moruz Vodă. - *Pe moșia Bozia.* 1) ispisoc din 1784, de la Antonie Roset Vodă. 2) ispisoc de la Duca Vodă. 3) Carte din 1781 decem. 9. de la Const. Dimitr. Moruz Vodă. 4) Carte din 1784 maiu 20, de la Al. Constantin Vodă. 5) ispisoc din 17203 de la Constantin Duca Vodă.

7). Anaf. de la 116—119, din 1803 noem. în 22, întărită de Alis. Const. Moruz Vodă, la acelaș anu decem. 2. în pricina Ilenei și Catrina fetele lui Ivan Vornicul, cu Spat. Grigorie Ghica pentru o parte de moșia Herța. . . . 1) hrisov din 1783 Sept. 25, de la Al. Const. Moruz Vodă. 2) carte din 1786 sept. 26 de la Alis. Ioan Mavrocordat. 3) hrisov din 1792 de la Alis. Constantin Moruz Vodă, de la cea din tăie domnie a sa.

8). Anaf. de la 120 - 140, din 1803, întărită de Alis. Const. Moruz Vodă din 1803, în pricina pitar. Zoița Const. Potlog, cu Apostol ginerele lui Neculai Țintă și alți ai sei din nêmul Țintescu, pentru dispărțirea hotarului moșiei Pobrotescii a pităresei despre o parte de moșia Herța. 1) Carte din 17227 oct. 25, de la Mihaï Racoviță Vodă. 2) Suret de pe ispisocul lui Eustratie Dabija Vodă din 17170. 3) Carte din 17265 Innie 7, de la Scarlat Ghica Vodă. 4) două cărți din 17270 Ian. 2, de la Grig. Ioan Vodă.

5) Carte din 7271 de la Grig. Ioan Vodă. 6) Anaf. din 1764 oct. 6, întărită de Grig. Alis. Ghica Vodă. 7) doue cărți, de la Grigorie Alis. Ghica Vodă, una din 1765, de la cea din tăie domnie a sa, și alta din 1777. 8) Carte din 1780 aug. 29, de la Const. Dimitrie Moruz Vodă.

9). Anaf. de la 172—181. din 1803 april. 3. întărită de Al. Cons. Moruz Vodă la 1804 Ian. în 22, în pricina pornită de Lupul Roșet fiul Irinei Roșet ce au ținut'o Stol. Gheorghie Conțar, asupra monastirei Sf. Sava din Iași, pentru moșia Drăgușeni, ținut. Fălciului. — *Scrisorile atingătoare de Drăgușeni.* 1) ispisoc de la Iancu Vodă din 7086 mart 10. 2) ispisoc de la Constantin Movilă Vodă din 7118 Sept. 12. 3) ispisoc serbesc, de la Const. Movilă Vodă din 7118 maiu 22, 4) ispisoc de la Stefan Vodă din 7166 fev. 20, 5) ispisoc de la Stefan Vodă din 7168 aug. 30. 6) ispisoc de la Mihaï Racoviță Vodă din 7217 aug. 25. 7) țidulă de la Gr. Alisan. Ghica Vodă din 1765 maiu 14. 8) Carte de la Ioan Theodor Vodă din 7267 aug. 11. *Scrisori aretate de Egumenulă Sf. Sava.* 1) Ispisoc serbesc de la Vasile Vodă din 7146 apr. în 18. 2) Carte de la Duca Vodă din 7179 mart. 17. 3). Carte de la Ioan Neculai Vodă din 7254 Iunie 20. 4) ispisoc de la Ioan Neculai Vodă din 7254 aug. 18. 5) Carte de la Constantin Racoviță Vodă din 7259 Sept. 21. 6) Carte de la Grig. Ioan Calimah Vodă din 7269. Iulie. 31.

10). Anaf. de la 186—195. din 1803 oct. 7, întărită de Alis. Const. Moruz Vodă la 1803, în pricina Domniței Catinca Caragea, cu păhăr. Maria Panaitoăea, pentru o parte din moșia Țipli-

cescii, ținut. Sorocēi . . . 1) Anaf. din 1777 Ian. 18, întărită de Grig. Alis. Ghica Vodă. 2) hrisov de la Constantin Movilă Vodă din 7118.

11). Anaf. de la 204—224, din 1803 aug. 13. întărită de Alis. Const. Moruz Vodă la 1804 Ian. în 2. în pricina preutesei Tudosiica și nepoții ei de soră: Melinte și Dimitrie cu Ralița socia Căpitan. Tanasă Vasile, pentru părțile de moșie, și o jumătate de satu Oroftiana, de la ținut. Dorohoiului. *Scrisorile ce au arătat pârâta Ralița:* 1) Anaf. întărită de Grigorie Alisandru Ghica Vodă la 1777, mai 13. — *Scrisori arătate de preutesa Tudosiica.* 1) carte de la Grig. Alis Ghica Vodă din 1764 aug. 23. 2) țidulă de la Alisandru Constantin Mavrocordat Vodă din 1783 martie. 3) Carte de la Const. Alis. Ipsilant Vodă din 1800. maiu. 17. 4) Carte de la Const. Alis. Ipsilant Vodă din 1800 Decem. 23. 5) Carte de la Const. Alis. Ipsilant Vodă din 1800 Ian. 23. 6) Carte de la Alisan. Suțu Vodă din 1802 Ianuarie, în 19.

12). Anaf. de la 273—280, din 1803 mart. 20. întărită de Al. Const. Moruz Vodă la 1803 apr. 7. între rezeșii de moșia Cernul cu rezeșii de moșia Bucșeștii, ținut. Bacăului, pentru împresurarea moșiei Cernul despre Bucșești 1) ispisoc de la Stefan Vodă din 6964 oct. 18. aflătoriu la rezeseii de Bucșești, 2) ispisoc tot de la Stefan Vodă 6970, tot a Bucșeștilor. 3) ispisoc de la Petru Vodă din 6964 sept. 20, 4) ispisoc din același anu 6964 oct. 18, de la Stefan Vodă.

13). Anaf. de la 311—316, din 1804 fev. 12 întărită de Al. Const. Moruz Vodă, la 1804, în pricina neamului Malcocestilor cu neamul Ifrimestilor, pentru moșia Golăncii ținut. Iași din

Beserabia . . . 1) ispisoc din 7150 ian. 16, de la Vasile Vodă.

14). Anaf. de la 317 — 322 din 1803 decem. 20, întărită de Alis. Const. Moruz Vodă la 1804, în pricina rezeșilor de moșia Ciutescii ținut. Iași, anume Gavril Cioric, Vasile Hăncu, și alții ai lor cu pîrîtul pitar Constantin Mârza și fratele seŭ Iordachi, pentru o bucată de loc ce stăpănescu din această moșie Ciuteșci . . . 1). Anaf. de la Const. Alis. Ipsilant Vodă din 1801. 2). Carte de la Al. Neculai Suțu Vodă din 1802 Martie în 20.

15). Anaf. de la 342 — 350, din 1803 decem. 18, întărită de Alis. Const. Moruz Vodă la 1804, în pricina medeln. Anastasia Buzdugăneasa, și între Sulgeresa Ecaterina Bântășoia, pentru nișce părți din moșiile Bucșa, Miliș, Căzecenii, din a stînga Prutului ținut. Iași. 1). Carte de la Ioan Theodor Vodă din 7269 sept. 14. 2) Carte de la Grigorie Ioan Vodă tot din 7269. 3) Carte de la Racoviță Vodă din 7212 iunie 15. 4) Carte de la Antiohie Constantin Vodă din 7213 aug. 27. 5) Carte de la Necul. Alisandru Vodă din 7219 oct. 18.

16). Anaf. de la 371 — 375. din 1803 Iunie 8, întărită de Alis. Constantin Moruz Vodă la 1804, în pricina Domniței Ecaterina Caragea cu logof. Constantin Balș, pentru moșiile Țiplicescii și Nistorescii de la ținutul Sorocăi . . . 1) ispisoc de la Const. Movilă Vodă din 7118. 2). Anaf. de la Gr. Al. Ghica Vodă din 1777 ian. 17. 3). Anaf. din 1795 aug. 21 întărită de Alicsandru Ioan Calimah Vodă.

17). Anaf. de la 376 — 390, din 1804 fevr. 16, întărită de Alis. Const. Moruz Vodă la 1804

mart. 10. în pricina șetrarului Vasile Carp, Arsenie și Iftimie Loșianu și alții ai lor, rezeși de moșia Vanțina, ținut. Sorocei, cu rezeșii de moșia Hristiciu, pentru despărțirea hotarilor acestor moșii . . . 1). Suret de pe ispisoc de la Alisandru Vodă din 7138 mart. 15. 2). Carte de la Mihai Racoviță Vodă din 7232 maiu 10. 3). Carte tot de la Mihai Racoviță din 7234 sept. 20.

18). Anafora, de la . . . până la 395, din 1804, mart. 20. întărită de Alis. Const. Moruz Vodă la 1804 mart. 28, în pricina preotului Ștefan Bejan, preotul Theodor Bejan și alții ai lor cu locuitorii de Comănesci, și Sevăesci, pentru Poiana Buruenuşului, de la ținutul Bacăului . . . 1). Ispisoc din 7125 iulie 4, de la Radu Vodă. 2). Ispisoc din 7139 ian. 17 de la Moisie Movilă Vodă. 3). Carte din 7154 aug. 8, de la Vasile Vodă.

19). Anaf. de la 430—434, din 1801 apr. 5. întărită de Ales. Const. Moruz Vodă, la 1804, în pricina dascalului Theodosie, cu Anița soția Vornicului de poartă Barbul, pentru părți din moșia Frijăniș, ținut. Dorohoiului. 1). Carte de la Al. Const. Moruz Vodă din 1803. sept. 9.

CONDICA No. 48.

De cărți de judecăți pe 1786.

1). Carte de la 12—15, din 1786 maiu 25, de la divan în pricina Egumenului Monastirei Dobrovățului Porfirie cu unu Ștefan Cuatu, pentru moșia numită satul Fântăna Cahova, de la ținut, Grecenilor. 1) Ispisoc din 7056 apr. 5, de la Ilieșu Vodă. 2) Carte din 7251 oc. 15. de la Const. Neculai Vodă. 3). Ispisoc din 7011 de la Ștefan Vodă.

2). Carte de la 18—25 din 1786 maiu 30.

de la Divan, în pricina Căpitan. Constantin Portasie, frații sei, cu Ghiorghie Neagul diaconul, și alții ai sei, de la Tutova, pentru jumătate de sată din moșia Căuescii ținut. Tutovei . . . 1). Anafora din 1786, maiă 17, întărită de Gr. Ali. Ghica Vodă.

3). Carte de la 30—34, din 1786, maiă 31, de la Divan, în pricina Procăi Nichita, cu Iorest Dan, dikiul, pentru jumătate de moșia Horăsci . . . 1). Carte de la Duca Vodă din 7179 decem. 31. 2). Carte de la Ioan Neculai Vodă, din 7255 maiă în 31.

4). Carte de la 51—55. din 1786 maiă 29, de la Divan, în pricina lui Grigorie fiul lui Dorășie, Ioan sin Apostol, Ghinia și Nastasia ce se tragă din Nastasia, sora lui Doroșie și alții ai lor, din neamul lui Dimitrașcu Săiman, cu popa Constantin, și alții ai sei, din neamul lui Dumitrașcu Diaconul, pentru moșia Căuescii de pe apa Răvirine, de la ținut. Vasluiului . . . 1). Suret de pe un ispisoc serbescă de la Stefan Vodă din 7005, Martie 18.

5). Carte de la 55—65, din 1786 maiă 29, în pricina lui Iorest Dan, dikiul monăstirei Huși, cu Dănilă Ciomaga, Gavril Buzdugan și alții ai lor, pentru o parte de moșia Leostii de la ținutul Fălciului.

6). Carte de la Divan, de la 66—69, din 1786 maiă 16, în pricina lui Constandie Grecu, ginerile lui Vicol Vartic cu vorn. Ioan Canta, pentru moșia Drojdiescii, numită și Lunga, pe apa Reutului la ținut. Sorocei . . . 1). Hrisov de la Vasile Vodă din 7150 martie 18. 2). Carte de la Vasile Vodă din 7156 iunie 26. 3). Hrisov

fără dată, de la Const. Dimitrie Moruz Vodă, întăritoriu hotarniceî din 1780 iunie 20.

7). Carte de la Divan, de la 70—80, din anul 1786 iunie, 2, în pricina lui Gavril Varticu, fi-ciorul lui Agate, cu Constantin Grecu, pentru două moșii de pe apa Rentului, ținut. Sorocăi, anume: Căprescii și Porcărescii.

8) Cartea Divanului de la 89—91, din 1786¹ iunie 16, în pricina Stoln. Manolachi Donici, cu Savin Diaconu și alții ai lui, pentru moșia Și-potenii de la Orheu. 1). Ispisoc de la Mihaî Racovița Vodă din 7229 decem. 15. 2). Carte de la Ioan Neculai Vodă din 7255 sept. 9. 3). Carte de la Grig. Ales. Ghica Vodă din 1775.

9). Cartea Divanului de la 91—93, din 1786 iunie 17, dată pahar. Mihaî Sturza, în pricina de judecată, ce au avut cu Sandul Luca, Diaconu Paladi Scurtu, și cu alții ai lor, rezeși de moșia Gârdești de la ținut. Orheiului, pentru o parte din trupul acestei moșii Gârdeșcii . . . 1). Ispis. lui Constantin Movilă Vodă din 7117 apr. 14.

10). Cartea Divanului de la 94—96, din 1786 iunie 16, dată lui Grig. Țopa din Cordun, pentru o » opta parte ce au avut în moșia Vivorăniî, ținut. Hărlăului, după judecata ce au avut cu Ștefan Cuza . . . 1). Ispisoc de la Constantin Vodă din 7196 maiu 10.

11). Cartea Divanului de la 97—106, din 1786 iunie 15, în pricina Monăstirei Precista de la Ocnă, cu Lupașcu, Preda și alți târgoveți din Bacău, pentru strămtorirea ce ar fi făcut târgo-veții moșiei Letea ce este din sus de Bacău . . . 1). Ispisoc de la Simion Movilă Vodă, din 7115 maiu 5. 2). Ispisoc de la Moise Movilă Vodă din 7139 noem. 30. 3). Carte din 7190 ianuarie

10, de la Duca Vodă. 4). Ispisoc din 7197 iulie 22, de la Const. Vodă. 5). Carte din 7200 iulie 14, tot de la Constantin Vodă. 6). Carte de la 7203, ianuar 7, de la Const. Duca Vodă. 7). Carte din 7267 maiu 10, de la Ioan Theodor Vodă. 8). Carte din 7269 ian. 10, de la Ioan Theodor Vodă. 9). Suret de pe unu ispisoc de la Irimia Movilă Vodă din 7108 apr. 22. 10). Suret de pe ispisoc de la Alisandru Vodă din 7068, apr. 9.

12). Cartea de la 111—116, din 1786, mart. de la Logofeție, în pricina Cămărașului Constantin Vărnăv, cu preotul Vasilie, diaconul Ifrim și alții ai lor, din neamul Vatescilor, pentru niște părți din moșia Secuenii ținut. Neamțului . . .

1). Carte din 1765 iunie 12, de la Grig. Ales. Ghica Vodă. 2). Carte de la Antohie Constantin Vodă din 7260 sept. 30. 3). Carte de la Const. Racoviță Vodă din 7264.

13). Cartea Divanului de la 119—120, din 1786 iunie 11, în pricina lui Const. Buhăescu, Tanasă Cărlig, și alții ai lor, rezeși de Vărpopeni, ținut. Iașii, cu Andrei Talpă, Davin, Paladi Talpă, și alții ai lor, pentru partea ce au în moșia Vărtopeeni de pe bătrânul Milic . . . 1). Anaf. din 7267, maiu 1, întărită cu pecetea lui Ioan Theodor Vodă.

14). Carte de la 130—131, din 1786, iunie 27, de la Divan, în pricina lui Ioan Buzne cu Timoftei Blănarul, pentru părțile de moși Crimenciunul, Olanda și Balinții, de la ținutul Sorocăi, ce au cerut blănarul să aibă în părtășire. . . 1). ispisoc de la Grig. Ghica Vodă din 7237.

15). Cartea Logofeției, de la 132—139, din 1786 iunie 25, în pricina lui Stefan Treși ar-

mașu, cu preotul Ghiorghie din Trotuș ținutul Bacăului, pentru o casă, și o livadă a armașului ce a luat'o preotul 1). Carte din 1781, iunie 6, de la Constantin Moruz Vodă. 2). Anaf. din 1781 sept. 10. întărită cu pecetea lui Constantin Moruz Vodă. 3). Carte de la Moruz Vodă, tot din 1781 sept. 29 4) Carte de la Alisandru Constantin Vodă din 1783 apr. 1. — 5). Carte de la Const. Moruz Vodă din 1781 sept. 29.

16). Carte de la 141—144 din 1786 iunie 23, de la Divan, în pricina Stol. Iordaki Panaite, cu Lupul Vieru, Stefan, Ioniță, și alții ai lor, pentru moșiile: Mătășeni, Arămenii și Valea Drokiei, de la ținutul Sorocăi . . . 1). Carte de la Grig. Alesan. Ghica Vodă, din 1777 apr. 23. 2). Carte de la Alisandru Ioan. Mavrocordat Vodă din 1785 sept. 22.

17). Carte de la 152—159, din 1786 iunie 28, de la Logofeție, în pricina Stol. Iordaki Crupenski, cu Ioan Popăscu pentru moșia Budescii de la ținut. Orheiului . . . 1) Carte din 1781 iunie 1. de la Constantin Moruz Vodă.

18). Carte de la 162—171, din 1786 maiu. 26, de la Divan, în pricina monahului Paisie, egumenul Monastirei Precista de la Ocnă, cu Const. Țară-Lungă, Necula Helecean, pentru moșia Ponciștii de la ținut. Putnei . . . 1) Ispisoc de la Petru Vodă din 7054, 2). Ispis. de la Gheorghie Stefan Vodă din 7165 iunie 15.—3). Carte de la Stefan Vodă din 7168 martie 13.—4). Ispisoc serbesc de la Eustratie Dabija Vodă din 7171 maiu 22. 5). Carte de la Ilieșu Alesandru Vodă din 7175 sept. 2.

19). Carte de la 195—199, din 1786 mart. 4., de la Divan, în pricina Monastirei Secu, cu Ki-

riac Șoroagă, Ioniță Bantă și alții ai lor rezeși de moșia Băloșescii, ținutul Roman pentru o parte ce cere Monastirea, din această moșie . . . 1). Ispisoc de la Vasile Vodă din 7144.

20). Carte de la . . . până la 206, din 1786 iulie 9, de la Divan în pricina monahului Vir-lan Roșca, Constantin Cornescu, și alții ai lor rezeși de moșia Lițcanii, cu Vist. Enacaki Canta, pentru o parte din această moșie . . . 1) Carte de la Grigorie Ioan Vodă din 7270 iulie 14.

21). Carte de la Divan, de la 210—215 din 1786 iul. 8. dată Zoiței Dimitrăi din Botoșani, după judecata ce au avut cu logof. Ecaterina Răzoae, pentru moșia Tănjelescii, de la ținutul Iași . . . 1). Carte de la Moise Movilă Vodă din 7142 ian. 30.

22). Carte de la . . . până la 225, din 1786 iulie, de la Logofeție, în pricina Mitropoliei din Iași, cu Theodor și Lupul Ciurul pentru o parte de moșia Glăvănescii, ținutul Iași.

23). Carte de la 230—242, din 1786 iulie 13, de la Divan, dată banului Manolaki Hrisoverghi, după judecata ce au avut cu Ioan fiul stoln. Constantin Cogălniceanului și alții ai sei, pentru moșia Cerkejanii de la ținut. Hărlăului . . . 1). Zapis de la Iliesu Alisandru Vodă din 7175 ian. 15.—2). Carte de la Mihai Racoviță Vodă din 7227 iunie 26. 3). Două cărți de la Mihai Racoviță Vodă din 7229 sept. 8. și din 7232 ian. 8.—4). Carte de la Const. Neculai Vodă din 7243 noem. 4. 5) Carte de la Ioan Neculai Vodă din 7254 maiu 25. 6). Carte de la Mihai Cehan Racoviță Vodă din 7259, noem. 6.—7). Ispisoc de la Duca Vodă din 7174 mart. 15.—8). Carte de la Ilieșu Alisandru Vodă din 7175 mart.

9). Carte de la Grigorie Alisandru Ghica Vodă din 1766 iunie 17.—10). Carte de la Gr. Ales. Ghica Vodă din 1775 iulie 15. 11). Carte de la Const. Dimitrie Vodă din 1778 sept. 12) Carte de la Mihai Racoviță Vodă din 7232 ian. 8.

24). Carte de la 267—269, din 1786 iulie 21, de la Divan în pricina arhimandritului Venedict, egumen Monastirei Rîsca, cu Theodor Ciurea, pentru o parte din moșia Serbiu, ținut. Neamțului . . . 1). Suret de pe o carte de la Radu Vodă din 7127, decem. 14. 2). Carte de la Vasile Vodă din 7144 oct. 24. 3). Carte de la Vasile Vodă din 7144 martie 15. 4). Carte de la Duca Vodă din 7178 iulie 9.

25). Carte de la 275—278, din 1786 iulie 17, de la Logofetie, în pricina lui Ioan Hociung, împreună cu frații săi Scarlat și Solomon, cu Lupul Stamatini și Iordaki frați, ficioari Sandului Hociungu, pentru moșia Rătescii, de la ținut. Neamțului.

26). Carte de la 282—287, din 1786 iulie 25, de la Divan, în pricina Stoln. Iordachi Panaitte, cu Stefan Roșca, și alții ai săi, pentru Moșia Vacsăuții de la ținut. Orheiului . . . 1) Carte de la Alis. Constantin Vodă din 1783 oct. 10. 2) Carte de la Duca Vodă din 7177 apr. 28. 3) Carte de la Const. Neculai Vodă din 7243 maiu 28. 4) Carte de la Grig. Ghica Vodă din 7214, aug. 3.

27). Carte pe fața 294, de la Alisan. Ioan Mavrocordat Vodă din 1786 maiu 1, hotărându ca pe cei ce se vor dovedi umblându prin judecări cu kipuri de viclesug, să se infrăneză.

28). Carte de la 295—300, din 1786 iulie 12, de la Divan, dată lui Iordaki Aslan, pentru

pricina moșiei Ostopcenii, după judecata ce au avutu cu Lupul Totoescu din Șașcăuți din Cordun. . . 1) Ispisoc de la Mihaî Racoviță Vodă din 7232 martie 7.—2) Carte de la Mihaî Racoviță Vodă din 7231.

29). Carte de la 326—328, din 1786 Iulie 22, de la Divan, dată lui Angheluță Vêrcolci, pentru părțile de moșie ce are în moșiile Pitescii și Bucurescii, de la ținutul Tutovei, după judecata ce au avutu cu Andrei Mogâldea vorn. de poară.

30). Carte de la 335—341, din 1786 aug. 2. de la Divan, in pricina Zoiței Petre Miclescu și ficiorul lui Ioan Miclescu cu Constantin Agapie din Fâlcii, și alți aîsei, pentru moșia Pătrășcanii și Dubromirescii de la ținut. Tutovei . . 1) Suret de pe ispisoc de la Stefan Vodă din 6940. 2) Suret de la Ilieș și Stefan Voevođi din 6946 iulie 7.—3) Carte de la Moisie Movilă Vodă din 7139 decem. 17.—4) Ispis. de la Alisandru Vodă din 7062. 5) Carte de la Grig. Alis. Ghica Vodă din 1764, decem. 3.

31) Carte de la 363—364, din 1786 aug. 20, dată Monastirei Golia, pentru o dugheană, după judecata ce au avutu cu ficiorii unui Costantin Băibărăcaru.

CONDICA No. 49.

a Divanului pe 1808.

1) Carte de la 7—10. din 1808 mart. 22, de la Divan, in pricina jign. Stefan Gherghel cu post Iamandi Gheleme, pentru moșia Brăescii de la ținut. Dorohoiului . . . 1) Ispis. de la Vasile Vodă din 7153 sept. 12.—2) Carte de la Ioan Theodor Vodă, din 7269 mai. 10.

2). Carte de la 13—19, din 1808 mart. 25, de la Divan, in pricina arhimandr. Zaharia, egumen Monastirei Bisericanii, cu unele din maicele Călugărițe ce au fost la Mănăstirea Gărcina, și s'au mutatū la Agapia, pentru moșia Oprîșeniî, ce'și dice și Gărcina . . 1) Carte de la Const. Neculai Vodă din 7256 aug. 13.—2) Carte de la Const. Mihaî Cehan Racoviță Vodă din 7260. ian 16.—3) Carte de la Grig. Alis. Ghica Vodă din 7272 iulie 26. 4) Carte de la Grig. Ioan Calimah Vodă din 1768 iulie 9.

3). Carte de la 27—32. din 1808 mart. 23, de la Divan, in pricina Postelnicelului Thoader Silion, Grigorie Iacob și alți ai lor, și intre pitarul Vasile Docan, și fratele seu Constantin pentru moșia Belzenii ce'î dicu și Bulăeșciî, de la ținutul Tutovei . . . 1) Uric. de la Stefan Vodă bătrânul din 6995. 2) Carte de la Mihaî Racoviță Vodă din 7213 noem. 19.

4). Carte de la 37—39. din 1808 apr. 20. de la Divan, ca jumătate de moșiea Căcărăzeniî, de la ținut, Orheiului să o stăpăniască rezeși acei moșii, ear jumătate să o stăpăniască, sub nume de Purcelū, Doamna Zoe Moruz.

5). Carte de la Divan, pe facia 40, dată Medeln. Lupul Roset, să stăpăniască moșia sa Drăgușeniî de la ținut. Fălciului.

6). Carte de la Divan, pe facia 50, in pricina păhar. Ioan Christea cu socia sa Zoița, fica Medeln. Stefan Fescilă, pentru nisce case din Jassi cu locul lor, ce le avea zestre de la Fescilă, și fără scirea sociei sale le-au scosū vândătóre.

7). Carte de la 63—68, din 1808. fev. 3, de la Divan, in pricina lui Stoica biv Izbașu, ve-

kil și din partea păhâr. Mariea Costachi, socia pahar. Panaite, cu Ioniță Puiul, Vasilie Zaharia, și alții ai lor rezeși, de moșia Ciofănescii de la ținut, Orheiului, pentru o atreia parte din această moșie. 1). Carte de la Grigorie Alis. Ghica Vodă, din 1766 fev. 22.

8). Carte de la 78—97, din anul 1808 mart. 20. de la divan, pentru impresurarea moșiei Macinăuții de la ținutul Orheiului, a păhâr. Maria Panaitoăea, despre rezeșii megieși ai acestei moșii, adică pe din sus, Căpitanul Apostol cu ai sei, și pe din jos Ursaki Golie . . 1). Ispisoc de la Eustratie Dabija Vodă din 7170 iulie 1. 2) Ispisoc tot de la acest Domn 7170, iulie 3. 3). Carte de la Grigorie Alis. Ghica Vodă din 1765. mart 15.

9). Carte de la 112—114, din 1808 iunie 11 de la Divan, în pricina lui Apostol Băbăi, Șerban Ghiban, Stefan sin Protopopul și alții ai lor, cu Gheorghie Nistor, Toader Ioniță și alții, toți rezeși de moșia Vitcanii, ținut. Fălciului, pentru această moșie . . . 1) Ispisoc de la Ilieș Vodă, din 7056. 2) ispisoc de la Ilieșu Alisandru Vodă din 7175. iunie 15.

10). Carte de la 126—130, din 1808 mai 5. de la Divan, întărind stăpânirea Spat. Vasilie Roset, pe moșile Bulăescii și Jora sau Kitenii de la ținutul Orheiului, ce au fost a sard. Panaite Păun, și le-au cumpărat prin mezațu.

11) Carte de la 135—142, din 1808, maiu 18, de la Divan, în pricina Pah. Thoma Stamate cu vêtavul Iordaki Roadedel, i postelnicelul. Oprea Vasilie, și alții ai lor, pentru nisce părți de moșia Gălescii, valea Părjoltul, Valea Ru-

ginoasa si Valea Țarinei, ce sunt într'ună hoatr pe Băcu la ținutul Orheiului.

12). Carte de la 175—179 din 1808 iunie 29, de la Divan, in pricina diaconului Miron, cu diaconu Nastasă i preotul Stefan Păunescu, pentru o parte din moșia Totoescii ținut. Ném-tului . . . 1) Carte de la Constantin Ipsilant Vodă din 1800.

13). Carte de la 180—187. din 1808 iulie 26, de la Divan, in pricina Vist. Iordaki Roset, cu Vasilie, Senion, Carp, Andronaki și Simeon Năculesci, pentru moșia Ciripcăul de la ținutul Sorocei . . . 1) Ispisoc Șerbescu de la Alisandru Ilieș Vodă din 7140 apr. 25.

14). Carte de la 192—194, din 1808 iulie 7, de la Divan, in pricina lui Vasilaki Șonțul, și alții ai sei rezeși de moșia Găurenii din astănga Prutului ținut. Iasiu, cu postelnicelul Sălăvestrul Hrănaciū, Vasilie Crăciun, și alții ai lor rezeși de mosia Căbăescii, pentru o parte din moșia Găurenii.

15). Carte de la 197—198, din 1808 fev. 20, de la Divan, întărind stăpânirea lui Mărgărint Theodor, pe o casă cu locul ei din Iassy, ce au cumpărat'o de la soacră-sa și fiica ei Zoița cu 1500 lei.

16). Carte de la 207—216, din 1808 iulie 13, de la Divan, in pricina lui Ilie Sănin cu păhărnice. Maria Bodeasca și Theofan Monahul, și alte rudeni a lor, pentru părți din moșiile Calea-Pădurei, Bodescii și Bălțații de la ținut, Vasluiului . . . 1) Carte de la Grig. Ioan Vodă din 1768 decem 18. 2) Anaf, din 1803, întări-tă de Alisandru Moruz Vodă.

17). Carte de la 217—220, din 1808 iulie 10 de la Divan, în pricina lui Andrei și Iosip Congirești, Grig. Cimbru, Paraskiva Cimbrée, cu neguțitorul Const. Bontășu, pentru părți de moșia Scurtesci și Blendii, de la ținutul Orheiului . . 1) Carte de la Const. Dimitrie Moruz Vodă din 1718 apr. 29.

18). Carte de la 225—227, din 1808 iulie 14, de la Divan, în pricina lui Acsinte sin Constantin Curagău, Cășian Curagău, cu Andrei Cantîru, diaconul Thoader și Miron Cantîr, pentru moșia Tătărescii de la ținut. Orheiului . . 1). Carte din 7261 sept 3, de la Const Mihail Cehan Racoviță Vodă.

19). Carte de la 243—248, din 1808 iul. 19, de la Divan, în pricina Generalului Ilie Catargiu, cu proin protopopu Thoma din Ciuciulenă, preutul Apostul din Pereni, și alții ai lor pentru moșia Pereni de la ținutul Orheiului . . 1). două cărți de la Grig, Ghica Vodă cel bătrân din 7235 iulie 14. Carte de la Mihaî Racoviță Vodă din 7230 ian. 19. 3) Anafora din 7267, maiu 14, întărită de Ioan Theodor Vodă.

20) Carte de la 261—262, din 1808 iul. 13, în pricina Ilenei sin Scarlat Baibaracuroșu, asupra Paraschivei sin Andrei Baibaracuroșu, pentru nisce dughene și case din Iasi, ce o Smarandă rudenia lui Scarlat Baibaracuroșn i le-ar fi făcut danie.

21). Carte de la 263—267, din 1808 aug. 3, de la Divan, în pricina lui Pricopie Cărăiman, cu Sard. Vas. Kiriace Crăstian, pentru moșia Curtescii, ținut. Botoșanilor . . 1) Carte de la Const. Mihaî Cehan Racoviță Vodă din 7264 iunie 11.

22). Carte de la 274—278, din 1808 aug. 1, de la Divan, în pricina lui Ioan Butiman, și fratele său Iordachi, cu diaconul Năstasă, ereiul Stefan, și alți ai lor, pentru moșia Totoescii ținut. Niamțului . . . 1) Carte de la Eustratie Dabija Vodă din 7172 apr 27.

23). Carte de la 278—279, din 1808 Iulie 18, de la Vornicia Obstei, pentru o casă cu locul ei, din mahalaoa Păcurarii a mortului Const. Scurtu, ce au vândut o epitropul său medeln, Const. Paleologul.

24). Carte de la 286—292, din 1808 aug. 14, de la Divan, în pricina prentului Iacob, preutul Gheorghie, și alți ai lor, ce se porecesc Grigorișci, cu monastirea Galata, pentru moșia Budescii, ținut. Cărligăturii . . . 1). Carte de la Constantin Vodă, din 7198 Iulie 7 . . . 2). Carte de la Neculai Vodă din 7224 noem. 3.—3) Ispisoc de la Dabija Vodă din 7171.—4). Ispisoc de la Eustratie Dabija Vodă din 7170, mart. 22.—5) Ispisoc de la Eustratie Dabija Vodă din 7171 mai 12.

25). Carte de la 297—300, din 1808 Iunie 6, de la Divan, în pricina impresurării ce se făcea cu un locu de prisacă a monast. Galata, altui locu de prisacă de pe Cozia, ținut. Iași, a monastirei Niamțului.... 1) ispis. de la Alisandru Vodă din 6962 Ian. 1. 2) ispis. de la Irimia Movilă Vodă din 7109 iulie 18. 3) ispisoc de la Petru Vodă din 7094, decem. 13. 4). Carte de la Scarlat Ghica Vodă din 7265 Iulie 11.

26). Carte de la 311—320. din 1808 Iulie 20, de la Divan, în pricina lui Samson Grecul, Gheorghie Țernă și alți ai lor, asupra lui Con-

durachi Sava, Acșinte Bodrog, și alți ai lor, pentru moșia Dumbrăveni, Hărcescii și Târnușă de la ținutul Iași . . . 1). Carte de la Eustratie Dabija Vodă din 7172 Ian. 2.

27). Carte de la 321—331, din 1808 august. 25, de la Divan, în pricina lui Gheorghie Buzdugan, Constantin Vulpe, și alți ai lor rezeși de moșia Vicolenii de la ținut. Tecuciului, cu egumenul monast. Nicoriță din Iași, pentru moșia Vicoleni.

28). Carte de la 335—338. din 1808, sept. 18, de la Divan, în pricina maiorului Gh. Nicoriță, cu locuitorii satului Cociorvenii de la ținut. Tecuciului, pentru această moșie , . . 1) Ispisoc din 7125 mart, 15. de la Radul Vodă. 2) Ispisocu din 6967 ian. 11, de la Ștefan Vodă bătrânul. 3) Ispisoc din 7039 apr. 3. de la Petru Vodă. 4) Ispisoc din 7040, mart 6. tot de la Petru Vodă.

29). Carte de la 341—347. din 1808, de la Divan, în pricina protopopului Gh. Bageul din Kișinău, asupra preotului Miron și alte némuri ale sale, pentru moșia Dereneu de la ținut. Orheiului . . . 1) Suret de pe ună ispisoc de la Vasile Vodă din 7154.

CONDICA N. 50.

din 1800, 1807 și 1808.

1). Patru cărți a divanului de la 3—22, din 1807, prin care întărește stăpânirea Logof. Costaki Ghica, asupra moșiilor Comănescii, Dăr-mănescii, Mășcașul, și părți din moșia Brătulescii, toate de la ținut. Bacăului.

2). Carte de la 30—34, din 1807 mart. 27. de la Divan, în pricina armășoiei Maria Donoa-

ia, cu stoln. Tanasă Gosan, Constantin Niță și alții ai lor rezeși de moșiia Socii, ținut. Niamțului pentru această moșie . . . 1) Carte de la Ilieșu Alisandru Vodă din 7176, noem, 2.—2) Carte de la Dumitrascu Cantacuzino Vodă din 7193 mart. 19.

3). Carte de la 52—66, din 1808 apr 6, de la Divan, in pricina Vister. Iordaki Bals, cu Theodor Musteață pentru mosia Frumosa de la ținutul Greceni, ce au cumpărat'o de la clerul din Bucovina:

4). Carte de la Divan, de la 70—73, din 1808 apr. 15. dată monastirei Sf. Ioan Zlataust, spre a stăpăni locul din mahalaoa Brostenii din Iași . . . 1) hrisov de la Ioan Theodor Vodă din 7269 mart 15. 2) doue hrisove de la Grigorie Ioan Vodă din 7271 și 1767. 3) Anaf. din 1795 întărită de Mihaï Const. Suțu Vodă. 4). hrisov de la Alisandru Ioan Calimah Vodă din anul 1796.

5). Carte de la 74.—75, din 1807, maiu 12, de la Divan, întărind stăpânirea Sard. Grigoraș Arghire, asupra caselor cu locul lor din Iași, din mahalaoa Muntenimei de sus, ce au cumpăratu de la Maria, socia Căpitanului Andrei Pișoțki cu 5200 lei.

6). Cartea Divanului de la 76—77, din 1807 maiu 7, întărind stăpânirea Pahar. Petraki Cazimir, asupra moșiei Dersca de la ținut. Dorohoiului, ce au cumpărat'o de la clerul din Bucovina.

7). Carte de la 78—89, din 1807 mart, de la Divan in pricina Spat. Manolaki Donici, cu logof. Iordaki Ghica, pentru nisce locuri de casa din Iași, de la capătul uliței mari din jos de

Treî-Ierarhî, ce ar fi fost a Vister. Mavrodin . .
1) Ispisoc de la Eustratie Dabija Vodă din 7170
Iulie 14.—2) Ispis, dela Duca Vodă din 7171
april. 20.—3) Ispisoc tot de la Duca Vodă din
7174 maiu 13. 4) ispisocu de la Iliesu Alisandru
Vodă din 1667 noem. 5.—5) ispisoc de la Antiohie
Constantin Vodă din 7214 maiu 6.—6) hrisov dela
Grigorie Ghica Vodă bătrânul din 7259 iunie 14.

8). Carte de la 90—92, de la Divan, in pricina
Dsale Costaki Baluşu cu locuitorîi târgului Orhei, u,
pentru plata bezmănului locului pe care şedu
târgoveţii, fiind Orheiul al seu. 1) hrisov de la
Alisandru Ioan Calimah Vodă din 1795 iulie
21. — 2) Carte de la Alisandru Cost. Moruz
Vodă din 1806 maiu 10.

9) Carte de la 93—109. din 1807 mai 17. de
la Divan, in pricina lui Ioan Climescu, Ioniţă
Măriuţă şi alţii ai lor, si între Vasilie Beldiman,
Thoader Caruţi, Lupasc, Jora si alţii ai lor, pentru
moşia Climestii de la ţinutu Niamţului, toţi fiind
rezeşi de acéstă mosie. . . 1) suret de pe ispisoc
de la Alisandru Vodă din 7066 mart 30. 2) Carte
de la Gheorghie Stefan Vodă din 7166 mai 17—3)
ispisoc de la Gheorghie Ghica Vodă din 7167
maiu 30. 4) carte de la Alisan. Cost. Moruz Vodă,
din 1803 iunie 4.—5) carte de la Alisandru Ghica
Vodă din 1776 noem. 17.

10). Carte de la 110—131, din 1807 ianuar 16
de la Divan, în pricina Maîorului Ioniţă Canano
cu Maria fiica Ecaterinei Săvoia, pentru unu vadu
de moară şi 44 pământuri, din moşia Ţibănescii,
de la ţinut. Vasluiului. . . 1) Carte de la Cost.
Dimitrie Moruz Vodă din 1780 iunie 17.—

2) Anafora din 1806 august 14, întărită de Ali-sandru Moruz W.

11). Carte de la 133-151, din 1807 maiu 11 de la divan, în pricina lui Ionișă Cananău, Pah. Ioan Cristescu cu Toader Ruță, Neculai Serbul, pentru moșia Tătărauca și Hrițăuții de la ținut. Sorocăi.—*Scrisorile jăluitorilor.* 1) Carte de la Vasile Vodă, din 7154 ian. 30. 2) ispis. de la Gheorghie Stefan Vodă din 7166 noem. 20. 3) Carte de la Stefan Petru Vodă, din 7182 iul. 6. 4) Carte tot de la Stefan Petru Vodă din 7182 sept. 12. 5) Carte de la Grigorie Ghica Vodă bătrânul din 7239 iul. 11. 6) Carte tot de la Grig. Ghica Vodă, bătrânul din 7248 iunie 15. 7) Carte de la Const. Racoviță Vodă. din 7264 iulie 7.—8) Carte de la Grigorie Alisandru Ghica Vodă, din 1766 maiu 21.

12) Carte de la 176--185, din 1807, iunie 9, de la Divan, în pretenția preutului Theodor Bănzari i nepoții sei de soră: Neculai, Simion, Spiridon Hărusti, asupra lui Theodor Sava, Luca Bică și alții ai lor, rezeși de moșia Sîngurenii de la ținut. Orheiului, pentru această moșie. 1) Carte de la Mihaï Racoviță Vodă din 7226. august 22. 2) carte tot de la Mihaï Racoviță Vodă din 7228 maiu 17. 3) Carte de la Duca Vodă din 7171 iunie 1.

13). Cartea Diivanului de la 186—190, din 1807 iunie 6, întărind stăpânirea Țornic. Costachi Canta pe unu locu, și banului Constantin Miclescu, pe casele cu locul lor din Iași, de la mahalaoa Muntenimeii de mișilocu, ce le-au cumpăratu de la mezatu, fôste a lui Gheorghie

Sava. . .1) țidula Domnului Alisandru Const. Moruz Vodă din 1806, iun. 29.

14). Carte de la 193—195, din 1807 iulie 6 de la Divan, în pricina postelnicelunii Ioan Petre cu Vornic. Constantin Paladi, pentru protimis a rescumpăra părțile ce au cumpărat jăluitorul din moșia Băloșeni sau Bivolul. . .1) Carte de la Alesandru Moruz Vodă din 1804 oct. 28. 2) Carte tot de la numitul Domnu din 1803 iunie 19.

15). Cartea Divanului din 1807 maiu 8, întărind stăpânirea Hatm. Răducanu Roset pe jumătate de sat Slăvniceni, de la ținut. Dorohoiului ce au cumpărat'o prin mezat de la Zamfira fiica Căpitanului de Daraban Vasile Tanasă, și de la Ralița fiica răpos. Pahar. Păun.

16). Carte de la 211—212, din 1807 iunie 21. de la Divan, întărind stăpânirea Pahar, Tudurachi Ciurea și Vasile Ciudin, asupra moșiilor Pitia mare și Pitia mică de la ținut. Sucevei.

17). Carte de la 213—215, de la Divan din 1807 iunie 21, pentru împresurarea moșiei Părțanescii a Vornic, Costachi Canta, despre moșia rezeșiască Itescii, de la ținut. Neamțului. . .1) Carte de la Antiohie Constantin Vodă, din 7204 iunie 20.

18). Carte de la 221—230, din 1807, iulie 20, de la Divan, în pricina monastirei Bărboiului din Iași, cu Apostol Diaconul, Iacob Serbul, porusnicul Zaharia Timircan, și alții ai lor, pentru moșiile Respopenii și Ordăsenii de pe apa Reutului ținut. Sorocei. . .1) doue ispisoace de la Vasile Vodă, unul din 7148 apr. 22, și altul din 7149 ian. 22, pe moșia Respopenii.

2) Ispisoc de la Ioan Neculai Vodă din 7253 apr. 11. pe moșia Ordășii. 3) Carte de la Duca Vodă din 7177 iunie 17.

19) Carte de la 230—231, din 1807 sept. 15 de la Divan, întărind stăpânirea lui lagi Petcu Sërbu, pe unu locu cu casă vechiă și' o crășmă din Iassî, de la mahalaua Muntenimeî de josu, ce au cumpărat prin mezat de la Sard. Iordaki Vartolomeiu.—1) Țidulă de la Alis. Cost. Moruz Vodă, din 1806, mart. 7.

20). Carte de la 232—237, din 1807 iulie 2, de la Divan, in pricina clironomilor lui Radu Boteanu cu pah. Ioan Cartu, pentru impresurarea moșiei Respopenii de la ținut. Sorocăi. 1) Ispisoc din 7148 aprilie. 22, de la Vasilie Vodă. 2) Ispisoc tot de la Vasile Vodă din 7149 ian. 22.

21). Carte de la 246—257, din 1807 fev. 20, de la Divan, in pricina Antonieî si Sëmina fiicele Ileneî, fiică lui Neculai Jipiu, Constant. Jipiu, si alți ai lor, cu pahar. Ioniță Vidră, pentru moșia Hodorăniî de la ținut. Vasluiului. .1) Carte de la Constantin Mihail Cehan Racoviță Vodă din 7261, martie in 5. 2) Carte de la Matei Ghica Vodă din 7263 iunie 20.

22). Carte de la 279—282, din 1807 augu. 3, de la Divan, în pricina Căpitan. Vasile Buciușcanul, Mateiu Ontilă, și alți ai lor rezeși de moșia Căcărăzenii, de la ținut. Orheiului, pentru jumătate de satu Căcărăzenii ce li s'ar fi luat de cătră Domnul Alisandru Moruz Vodă, sub nume de domniască. .1) Ispisoc de la Vasile Vodă din 7155. 2) Carte de la Antonie Ruset Vodă din 7184.

23). Carte de la 288—297. din 1807, aug. 8, de la Divan, pentru impresurarea unui locu

a lui Andonie Binica băcalu, din Iași, despre un locu a bisericeii sf. Neculai, din mahalaoa Muntenimeii de susu.. 1) Carte de la Grigorie Ioan Calimah Vodă din 7270, decem. 18.

24). Carte de la 308—310, din 1807 iulie 9. de la divan, întărind stăpânirea Vornic. Constantin Paladi, pe moșia Țipleșcii de la ținut. Sorocăi, ce au luat'o în schimbu de la Gheorghie Malcoci, dându' doue locuri de casă, și cu casă pe unul, în Iași, la mahalaoa Muntenimeii de sus.. 1) Anafora din 1805, întărită de Al. Const. Moruz Vodă.

25). Carte de la 332—333, din 1807 oct. 14, de la Divan. întărind stăpânirea hatmanului Neculai Stratulat, asupra avereii Spătăreseii Maria Costin, precum și asupra moșiei Lugăniî din Bucovina, pe care numita spătăresă o făcuse dănie, ficeii Logof. Costachi Ghica, Catinca.

26). Carte de la 376—377, din 1807, noem. 13, de la Divan, în pricina împresdrării ce urmă de către moșia Covasna a monastireii Dobrovățului, unui locu de prisacă, de la ținutul Iașii a monast. Niamțului. . 1) Ispisocu de la Duca Vodă din 7188, maiu. 9.

27). Carte de la 378—379, din 1807 noem. 23, de la Divan, în pricina lui Filip Bucur și Const. Bucur, pentru parte de moșia Giulescii de la ținutul Niamțului, ce au vëndut'o Constantin Sardarul lui Anastasie Școrțescu.

28). Carte de la 384—388, din 1803, noem. 30 de la Divan, în pricina lui Neculai Kiosa, Proçopie Hăncul, Alisandru Brăiță, și alții ai lor rezeși de moșia Negreștiî de la ținut. Lăpușneî

cu Enacachi fiul pahar. Enachi Păun, pentru această moșie.

29). Carte de la 395—406, din 1807 decem. 16, de la Divan, în pricina postelnicelului Theodor Silion, Ioan sin Grigorie Iacob, și alții alor rezeși, de moșia Vinderei de la ținut. Tutovei, asupra lui Stefan Negruți, Apostol Bobei, Gheorghie Niculau și alții pentru această moșie, 1) Ispisoc din 6985 de la Ștefan Vodă. 2) ispis. de la Bogdan Vodă din 7022, decem. 17.—3) Carte de la Matei Ghica Vodă din 7261 aug. 3—4) Carte de la Mihaï Racoviță Vodă din 7213 noem. 19. 5) Carte de la Const. Alisandru Ipsilant Vodă, din 1800 mart 1. 6) Carte de la Alisandru Const. Moruz Vodă din 1803 maiu. 25—7) Carte de la Alisan. Const. Moruz Vodă din 1806 fev. 8.

30). Carte de la 407—413 din 1807 decem. 30, de la Divan, întărind stăpânirea Căpitan. Mihaï Bantășu, asupra părților de moșie din Găureana de la ținut. Tecuciului, ce au cumpărat prin mezatu de la Safta fiica medeln. Dimitrașcu Ianodin și de la Alisandru Dodan.

31). Carte de la 414—417, din 1807, decem. de la Divan, în pricina Anuței Ușereasa cu șatraru Ilie Cristea, pentru moșile: Sirețelul și Stolniceni de la ținut. Sucevei. .1) Ispisoc de la Ilieșu Alesan. Vodă din 7176 noem. 11. 2) Ispis. de la Antonie Ruset Vodă din 7154 decem. 22. 3) Hrișov de la Const. Mihail Cehan Racoviță Vodă din 7162 mart. 22.

31 bis.) Carte pe pagina 425. din 1807, ian. 10 de la Divan, întărind stăpânirea pahar. Vasile Holban și pitar, Theodor Holban pe moșia Vlădeni și Vladnicul de la ținutul Botoșan

nii, ce au cumpăratu prin mezat de la Zoîța fața Irinei, de la Maria Ocileasă, și alții ai lor.

32). Carte de la 426—428, din 1807, de la Divan. în pricina Sard. Pavli Măcărescu cu Elena sociea medel. Iacovachi Cărp, pentru moșia Bocșagii de la ținut. Orheiului. . . 1) Carte de la Neculaî Alisandru Vodă din 7240 fev. 15. 2) Carte tot de la acest Domnu din 7218 mart. 12.

33). Carte de la 448—452. din 1808 ian. 28 de la Divan, în pricina lui Matei Istrati, Grig. Luță, și alții ai lor, cu Capitanul Ioan Vărgolici, Vasile Nour, pentru nisce părți din moșia Luțanii de la ținut. Orheiului.

34). Carte de la 462—463, din 1807, decem. 7. de la Divan întărind stăpânirea Hatmanului. Alis. Mavrocordat pe 2090 de stănjăni ce au cumpărat de la rezeșii din moșia Hărceșcii de la ținut. Orheiului.

35). Carte de la 469—475, din 1807, decem. 18. de la Divan, în pricina lui Ioniță ce au fost ispravnic de copii, cu Iftimie Căliman, Mihăi Căliman și alți frați și neamuri ai lor pentru nisce părți din moșia Ostopcenii, de la ținutul Hărlăului. . . 1) Suret de pe ună ispisoc serbescu de la Aron Vodă din 7108 iulie 1. 2) Doue cărți de la Vasile Vodă din 7156 iunie 6, și aug. 4—3) Ispisoc de la Vasile Vodă din 7156 iunie 27. 4) Carte de la Alișan. Constantin Vodă din 1784 iunie.—5) Carte de la Alis. Ioan Calimah Vodă din 1795 decem. 16.—6) Carte dela Constantin. Alis. Ipsilantu Vodă din 1800 decemvrie în 5.

36). Carte de la 485—494, din 1808 ian. 28 de la Divan, întărind stăpânirea stoln. Ioan Ia-

mandi, asupra părților din moșia Colonestii, de la ținut. Tecuciului, ce au cumpărat prin mezat de la Sava Faliz, de la Ioniță Țiga și alți rezeși.

37). Carte de la 498—500, din 1808 mart. 4. de la Divan, întărind stăpânirea pahar. Petrachi Catargiu, pe moșia Ignății, de la ținut. Orheiului, ce au cumpărat prin mezatu de la stolniceasa Tarsița, socia stoln. Sava Boteanu.

38). Carte de la 505—520, din 1806 Iunie 20 de la Divan, în pricina lui Ioniță Bujoreanu, Andrei Bujoreanu, Dumitrascu Cărcotă și alți ai lor rezeși de moșia Fruntășeni de la ținut. Tutovei, cu stoln. Ioniță Codreanu pentru această moșie. 1) Carte de judecată din 1797 Noem. 29, întărită de Calimah Vodă. 2). Carte de la Grig. Alisan. Ghica Vodă, din 1765 mart. 21.

39). Carte de la 527—540, din 1808 mart. 15, de la Divan, în pricina lui Stefan Năstacul, Constantin Meriacri, și alții ai lor, cu Grigoras Butunoiu, Vasile Chirieac, și alții ai lor, pentru moșia Stănișescii de la ținut, Tecuciului... 1) suret de pe ispisoc serbesc de la Vasile Vodă din 7149 oct. 12. ---2) ispis. de la Grigorie Ghica Vodă bătrînul din 7237 Ian. 25. 3) ispis. de la Petru Vodă din 7103. sept. 7. 4) Carte de la Vasile Vodă din 7148 aug. 13. 5) Carte de la Ioan Neculai Vodă din 7253. —6) doue cărți de la Alis. Constantin. Moruz Vodă din anul 1804 oct. 7 și din 1805 iulie 26.

CONDICA №. 51.

a Divanului pe 1812 si 1813, cum și 1814.

1) Anaf. de la 36—47. din 1812, decem. 19, întărită de Scărlat Calimah Vodă la 28 decem. în

pricina Domniței Mărioara Calimah, cu pot-polcovnicul răsescu Serghie Leontievu pentru mosia Corlătenii din ocolul Ciuhurului, țin. Iași. 1) hrisov de la Grig. Ales. Ghica Vodă, din 1766. 2) doue ispisoace din 7118, de la Constantin Movilă Vodă. 3) hrisov din 1792 decem. 28, de la Alisandru Moruz Vodă.

2). Anaf. de la 60—67, din 1813 mart. 17, întărită de Scărlat Calimah Vodă la 1813, în pricina Armășoiei Maria Donoe, cu păhar. Tanasă Gosan, Sărd. Mariea Brănoe, pentru mosia Socii de la ținut. Niamțului. . . 1) Carte de la Ilieșu Alisandru Vodă din 7176 noem. 2.—2) Carte de la Dimitrașcu Cantacuzino Vodă din 7193.

3). Anaf. de la 71—78, din 1813 maiu 25, întărită de Scărlat Calimah Vodă, la 1813 iunie 28, în pricina fiilor elironomi ai pahar. Iordachi Lazul pentru împărțala averei. . . 1) Carte de la Mihaï Cost. Suțu Vodă din 1792.

4) Anaf. de la 85—90. din 1813 iunie 10. întărită de Calimah Vodă la 30 iunie 1813, în pricina Catrinei fiica lui Grigoras Căptă, pentru parte de moșia Zaboloteni de la ținut. Iași, ce mama sa ar fi vënduto Slug. Alis. Fote. . . 1) Carte de la Alis. Ioan. Calimah Vodă din 1798 mart. 1.

5). Anaf. de la 101—118, din 1813 apr. 5, întărită de S. Calimah Vodă la 1813 iulie 15, în pricina logof. Dimitrie Sturza, Hațm. Sandu Sturza și Vist. Gheorghie Sturza, cu banu Ilie Canta, pentru moșia Kelmestii de la ținut. Hotinului.—*Scrisorile Sturzăscilor.* 1) doue ispisoace de la Vasile Vodă din 7144 ian. 1. și altul din 7150 apr. 29. *Scrisorile lui Ilie Canta.* 2) copie de pe unu ispisoc de la Mihaï Racovița Vodă, din 7226.—3) țidulă

de la Grig. Alis. Ghica Vodă din 1777 sept. 10.
4) țidulă de la Alis. Const. Vodă din 1783 mart 11
6). Anafora de la 125 — 128, din 1813 aug.
8. întărită la 1813 aug. 25. de Sc. Calimah Vodă,
în pricina monastirei Mera, de la ținut. Putnei,
cu locuitorii din târgul Focșanii, ce șed pe locul
monastirei, pentru bezmănu, . . . 1) Carte de la Mi-
hai Const. Șuțu Vodă din 1793 maiu 15.-2) carte
de la Const. Dimitrie Moruz Vodă, din 1778 noem.
13.-3) carte de la Alisandru Constantin Vodă din
1783 iulie 28.

7) Anaf. de la 131—134, din 1813 sept. 20. întă-
rită de Sc. Calimah Vodă, în pricina lui Petrea
Potlogeanu, Pavel Pîntea și alții ai lor, de la
ținut. Niamțului, cu clironomiă repos. Emanoil
Balș, pentru moșia Bărgăoani de la ținut. Neam-
țului. 1) Anaf. întărită de Alis. Const. Moruz Vodă
din 1792 mart. 29. 2) hrisov și carte de la Alis.
Const. Moruz Vodă din 1792 noem. 3). Anaf.
întărită tot de acest Domnu la 1805 sept. 1.

8) Anaf. de la 139—153, din 1813 iunie 22,
întărită de Sc. Calimah Vodă la 1 oct. în pricina
locuitorilor moșiei Dorna de la munte, cu logof.
Constantin Balș, pentru această moșie, . . . 1) Carte
de la Ioan Neculai Vodă din 7255 sept. 30.

9) Carte de la 159—161, de la Sc. Calimah
Vodă, în pricina locuitorilor din ocolul Vrancei,
cu Vist. Iordaki Roset, pentru nisce părți din Vran-
cea . . . 1) Carte din 1801 ian, 17, de la Const.
Ipsilant Vodă. 2) Carte din 1803 sept. 11. de la
Ales. Const. Moruz Vodă. 3) hrisov de la Grig.
Ghica Vodă bătrânul din 7244 ian. 20. 4) ispis.
din 7196 aug. 21. de la Const, Cantemir Vodă. 5)
Carte din 7199 dec. 29 de la Const. Cantimir Vodă.

- 10). Anaf. de la 178—202, din 1813 oct. 10. în-
tărită la 1813 decem. 16, de la Scar. Alis. Calimah
Vodă, în pricina Vister. Grigoraș Sturza, cu logof.
Constantin Greceanu, pentru moșia Oasele, de la ți-
nutul Covurluiului. *Scrisorile Vister. Sturza.*
1) ispîsoc din 7015 maiu 11. de la Bogdan Vo-
dă, 2) Carte din 7249 maiu 7. de la Grig. Ghi-
ca Vodă bătrănul. 3) Suret din 7260 sept.30,
de la Const. Mihaî Cehan Racovița. Vodă. 4)
Carte de la Matei Ghica Vodă din 7266 mai 30.
—5) Carte de la Matei Ghica Vodă din 7263
iunie 14, 6) țidulă de la Sc. Grigori. Ghica Vo-
dă din 7266 iunie 4.—7) țidulă de la Ioan Teo-
dor Vodă din 7268 maiu 18.—8) Carte de la Ioan
Teodor Vodă din 7268 iunie 10. 9) Carte de la
acest Domnu din 7268 aug. 26. 10) Carte de la
Grig. Ioan Vodă din 7271 fev. 18. 11) hrisovu
și carte de la Grigorie Al. Ghica Vodă din 1775.
Scrisorile logof. Const. Greceanu. 1) Carte de la
Ioan Neculaî Vodă din 7255 fev. 18. 2) Carte
de la Grig. Ioan Vodă din 7269 aug. 6. 3) Carte
de la Grig. Ioan Vodă din 7270 iulie 10. 4) Carte
de la Alis. Ioan Mavrocordat Vodă din 1785, iunie
14.—5) Carte de la acestașu Domnu din 1785 aug.
29. 6) Carte de la Mihaî Const. Suțu Vodă din|1794
fev. 15.—7) hrisov tot de la acest. Domnu Suțu.
din 1794 sept. 12.—8) Carte de la Alisan. Const.
Moruz Vodă din 1804, fev. 21.
- 11). Anaf. de la 206—218, din 1813, noem. 27.
întărită de Sc. Alis. Calimah Vodă la 1813 decem.
10. în pricina boerilor Milești, cu sora lor Băneasa
Rusanda Donici, pentru lipsa moșiilor din izvodul
de zestre și anume moșiile Dobrotescii, și Goîdășesci
din ținut. Putnei, Hulubescii și Fundeniî din ținut.

Tecuciului, și Dăncescii în ținut. Covurluiului.

1) ispis. de la Mihaî Racoviță Vodă din 7213 dece. 13. 2) ispis. din 7004, de la Stefan Vodă, întăritură lui Ioan Frunteșu stoln. pe jumătate de satu Ciofrescii, 3) ispis. din 7022, decem. 17, de la Bogdan Vodă. 4) hotarnică de la Neculaî Vodă din 7252 iulie 20. 5) hotarnică de la Aron Vodă din 7102. 6) hotarnică de la Vasile Vodă din 7143. 7) ispis. de la Stefan Vodă din 7004. ian. 24. 8) ispis. de la Bogdan Vodă din 7078 apr. 20, 9) Carte de la Const. Cehan. Racoviță Vodă din 7260. ian. 13. 10) Carte de la Const. Dimitrie Moruz Vodă din 1778 iulie 1.

12) Anaf. de la 229—233, din 1814 ian. 11. întărită de S. A. Calimah Vodă la 1814 fev. 20 pentru împresurarea moșiei Pustiul de la ținutul Dorohoiului a logof. Const. Balș, despre moșia Băloșenii sau Bivolul a vornicului Const. Palade.

1) ispisoc din 7127 iulie 2. de la Gaspard Vodă 2) Anaf. din 1793 mart. 31. întărită de Mihail Suțu Vodă. 3) doue cărți din 1793 iunie 8. și octom. 12. de la Mihail Suțu Vodă. 4) ispisoc din 1765 de la Grig. Ghica Vodă

13) Anaf. de la 238—242, din 1814 ian. 29, întărită de Sc. A. Calimah Vodă la 1814 ian. 23. pentru dispărțirea hotarului moșiei Ccstescii de la ținut. Botoșanii a Monastirei Dómnei, despre moșia Năcsăniî a lui Teodor Musteață.

14). Anaf. de la 243—250, din 1813 aug. 20. întărită de S. A. Calimah Vodă în pricina șatrar. Grigorie Scărlat, cu postelnicu Mateiu Costaki. pentru moșia Stoeseșcii de la ținutul Fălciului.

1) Suret de pe unu ispisoc serbescu a lui Petru Vodă din 7054 mart. 25. 2) Carte de la Const.

Mihai Cehan Racovița Vodă din 7251. apr. 9.
2) Carte de la Alis. Const. Moruz Vodă din 1803
3) Carte de la Const. Duca Vodă, din 7204 noem.
12. 4) Carte tot de la Const. Duca Vodă din
7204 noem. 12. 5) Carte de la Matei Ghica Vodă.
din 7262 oct. 20. 6) Carte de la Alis. Const.
Moruz Vodă din 1803 iulie 8.

15) Anaf. de la 270—271, din 1814 ian. 16.
întărită de S. Calimah Vodă la 1814 mart. 15.
în pricina fiilor repos. Banu Iordachi Roset cu
pitaru Chirieac Bibiri, pentru jumătate satu Săsênii
de la ținutul Orheiului, și părțile din moșiile Do-
proslovestii și Mehediul de la ținut. Vasluului,
ce ar fi fost a reposatului Banu Roset.

16). Anaf. de la 280—284, din 1814 fev. 3.
întărită de S. A. Calimah Vodă la 1814, mart. 15.
pentru schimbul urmatu între Stoln. Vasile Stama-
ni, cu trei postelnicelul Iordachi Vărnăv, dînd
Stamati moșia Bălăsăscii și Ungurașii de la ținut.
Sucevei și luând de la Vărnăv doue părți de
moșie, una la ținut. Niamțului, și alta la ținut.
Fălciului 1) hrisov de la S. A. Calimah Vodă
din 1813 april. 2.

17). întăritura Dom. S. A. Calimah Vodă de
la 319—320, din 1814 iulie 8. în pricina Stoln.
Ioan Keșcu cu Slugerésa Zoița Silion pentru des-
părțirea moșiilor Bereștii și Hănțeștii.

18). Anaf. de la 389—391, din 1814 apr. , , ,
întărită de S. A. Calimah Vodă la 1814 Apr. 26.
în pricina pităreșei Soltana Lipăneasca, din Bucu-
rești, cu Sard. Neculai Lipănescu, pentru moșiile
lăsate danie de Rusanda Lipănescu barbatului seu.

19) Anaf. de la 397—403, din 1814, întărită
de Soărlat A. Calimah Vodă la 1814 august 18.- în

pricina lui Vasile Tomița, Matei și Nastasă, și alții ai lor rezeși de moșia Seulești, de la ținut. Tutovei, cu Vornicul Const. Costaki pentru această moșie... 1) ispisoc de la Bogdan Vodă din 7016, mart, 17.—2) ispisoc de la Stefan Vodă din 7060 apr. 25.

CONDICA № 52.

a Divanului pe 1814, 1815, și 1816.

1) Cartea Divanului de la 7—11, din 1814 oct. 5, în pricina clironomilor reposatului jignicer Petraki Buzilă, cu preotul Ioan Mirou Mămăligă, și alții ai lor rezeși de moșia Rândurile de la ținut. Hărlăului, pentru o parte din această moșie.

2). Carte de la 26—30, din 1814 noem. 24. de la Divan, în pricina lui Mihalaki Cocri, Iordaki Dimaki și Teodor Bantășu cu preotul Iordaki vechil și din partea altor rezeși ai sei, de moșia Bricicani de la ținutul Niamțului, Pungenii de la ținut. Hărlăului și Oncăuții de la ținutul Hotinului, pentru aceste moșii. . 1) ispisoc de la Vasile Vodă din 7151 mart 1.

3). Carte de la 31—39. din 1814 aug. 10. de la Divan în pricina lui Dinu Roată cu Iordachi Burchi pentru părți din moșia Galbenii și Tulescii de la ținut. Niamțului. — *Scrisori a pîrîtului Iordachi Burchi.* 1) Cartea lui Mihail Const. Suțu Vodă din 1794 mart 28 -2) Carte de la Const. Alis. Ipsilant Vodă din 1800 sept. 5 —3) Carte. tot de la acest Domn din 1800 sept. 18.

4.) Carte de la 43—51 din 1815 ian. 25. în pricina banului Arghirie Cuza cu Mariea sociea lui Ioniță Vărlan, pentru jumătate de satu din moșia Poenile Dragulu, de pe apa Reslăvățu-

lui de la ținut. Tecuciului. = *Scrisori a Banului Cuza*. 1) Ispisoc de la Irimie Movilă Vodă din 7114 noem. 28. 2) ispisoc de la Irimiea Movilă Vodă din 7114 noem. 30. 3) Carte de la Miron Barnovschi Vodă, din 7137 apr. 28.—4) Carte de la Grig. Ioan Vodă diu 7270 mai. 2. — *Scrisorile pîrîtei Mariea*: 1) Carte din 7226 decembrie 18, de la Mihaï Racoviță Vodă.

5) Carte de la 52—57, din 1815 ian. 30, în pricina lui Dimitrie Calbaccibașă vechil și din partea altor neamuri a sale Tulburesci și Păslăresci, cu preotul Costantin Dodul pentru o a șesea parte din trupul moșiei Murgescii de la ținutul Vasluiului... 1) prescurtare de pe ispisocul lui Constantin Mihaiu Racoviță Vodă, din 7260 Iunie 20..

6) Carte de la 76—78 din 1815 fev. 10 de la Logofeție în pricina lui Constantin Forțul, cu Simion Cardașu, Ioan Bularda, și alții ai lor, pentru moșia Grigoreșcii de la ținutul Fălciului.— Carte de la Domnul Grig. Ghica Vodă din 7235 aprilie. 27.

7) Carte de la 86—90, din 1815 fev. 15, de la Divan în pricina lui Gheorgie Bantășu, Constantin Stroe, cu Dimitru Calpaccibașia, pentru a 12 parte din moșia Murgeșcii, de la ținutul Vasluiului.—Cartea Domnului Antioh Constantin Vodă din 7208 fev. 27.

8) Carte de la 100—105, din 1813 fev. 21, de la Divan în pricina Căpitanului Ienachi Părcălabul. Postelnicelul Mihalachi Brânză, cu Diaconul Teodor Căruntul, Gh. Irimiea pentru moșia Luncanii, ținutul Bacăului...

9). Carte de la 109—110. din 1814, decem. 20.

în pricina sard. Stefan Gherghel cu Posteln. Ea-
mandi Gheleme pentru moșia Brăescii din ținutul
Dorohoiului.—Ispisoc din 7155 sept. 12 de la
Vasile Vodă.

10). Carte de la 112—115, din 1815 mart.
24, în pricina lui Gh. Ghernețu, și Diaconu San-
du, și alții ai lor, rezeși de moșia Cornii, de la
ținutul Fălciului, cu monastirea Dobrovățului,
pentru moșia Cornii, ce s'ar fi împresurîndu de
moșia Tălăhărescii a monastirei.—1) Hrisov din
7111 de la Irimia Movilă Vodă. 2) Hrisov de
la Domnul Grigorie Alesandru Ghica Vodă din
1776 oct. 26.

11.) Carte de la 143—165, din 1815 Maiu...
de la Divan. pentru împresurarea moșiei Ivănesci
de la ținutul Vasluiului, a Camin. Ioan Carp,
despre moșiile rezeșesci: Prigoreni, Mereștii și
Holețul.—1) Ispisoc de la Domnul Eustratie
Dabija Vodă din 7172 mart. 20.—2) Carte de
la Grigorie Ghica Vodă, bătrînul, din 7245, de-
cem. 20.—3) Ispisoc de la Domnul Antiohie
Voevod, din 7204, augustu. 3.

12). Carte de la 173—181 din 1815. mart.
10, de la Divan pentru dispărțirea moșiei Nic-
senii, a neguțitorului Teodor Musteață, despre
moșia Costescii de la ținutul Botoșani, a Mo-
nastirei Doamnei.

13). Carte de la 182—187 din 1815, mart.
24, de la Divan în pricina popei Costantin Hân-
cul, Gh. Buzdugan, din satul Micestii, ținutul Tu-
tovei, cu Banul Ioan Bașotă, pentru moșia On-
țeștii, numită și Meria, de la ținutul Tutovei.
1) Ispisocu din 7007, de la Domnul Stefan
Vodă.—2) Anafora din 1778, întărită atuncea,

la 27 Iunie, de Domnul Costantin Dimitrie Moruzu Vodă.—3) Ispisocu de la Domnul Constantin Vodă din 7197.

14). Carte de la 188—192, din 1815, Iunie 4, de la Divan, în pricina postelnicelului Mihălachi Niță, și pitarul Mihaï Niță, cu Panaite Pănte, și alții ai lor, totî rezeși de mosiea Dolheștiu, ținutul Niamțului, pentru un bătrînu numit Roșca din acéstă moșie.—Carte de la Ioan Ipsilant Vo lă, din 1789 Iunie 3.

15). Carte de la 193 . . . din . . . de la Divan, în pricina Ispravnicului de aprođi Ștefan Cerkez, și alții ai sei, din neamul Păescilor, cu Gh. Radu, diñacu de Divan, pentru niste părți ce au cumpărat din moșia Cărniceñi, de la neamul Sofiicescilor, și a Baghiceșcilor. —1) Cartea Domnului Alisandru Ioan Calimah Vodă din 1796 Iunie 26. 2) Anafora din 1802, întărită de la Domnul Alisandru Moruz Vodă.—3) Anafora din 1804 decem. 20, întărită de la Domnul Alisandru Moruz Vodă. 4) Anafora din 1798, august. 30. întărită de Domnul Alisandru Ioan Calimah Vodă, 5) Copie de pe o carte de la Domnul Constantin Dimitrie Moruz Vodă, din 1778.

16). Carte de la 227—231, din 1815 oct. 28, de la Divan, în pricina Catrinei, fiica trecutului din vieață Clucerul Vasilie Adam, cu aga Alesandru Greceanul, pentru moșia Drăgoteșci, și unu zapis de Burduceni, de la ținutul Fălciului. — Carte din 1806 Iulie 28, de la Domnul Alisandru Constantin Moruz Vodă.

17). Carte de la 236—239, din 1815 apr. 2, de la Divan, în pricina Catrinei socia lui Constantin Bulubașia, cu niște neamuri ale sale ce le dîcu

Ardăreștii, pentru 37½ funii din moșia Dăneștii, ținutul Vasluiului.— Carte de la Domnul Mihaï Racoviță Vodă, din leat 7230, Iunie 22.

18) Carte de la 240—241, din 1815 decem. 13, în pricina Ilincăi și Ileana, surori din satul Ruginoșa, ținutul Romanului, cu Clucerul Stefan Holban, pentru moșia Mogoseșcii, de la ținutul Herței.— 1) Cartea Domnului Gr. Alisandru Ghica Vodă, din 1776, mart. 18.— 2) Copie de pe anaforaia Domnului Gr. Al. Ghica Vodă din 1776 april 27.

19) Carte de la 251—256 din 1815, decem. 26, de la Divan în pricina Clucerului Vasile Docan i Simion, și alții ai lor, rezesei, de moșia Belzenii ce'i dîcu și Bulia, de la ținutul Tutovei, cu Ioan Iacob mazil, și alții ai lor, pentru împresurarea Belzenilor, despre Dragomiresci. 1) Ispisoc serbescu de la Stefan Vodă din 6995 Ian. 13.— 2) Cartede la Domnul Mihaï Racoviță Vodă, din 7213.

20) Carte de la 260—266, din 1816 Ian, 31, de la Divan, în pricina Comisului Iordachi Bașotă, cu Beizele Dimitrie Moruz, pentru moșia Liestii, ținutul Hărlăului. — 1) ispisoc din 7123⁷ maiu 25, de la Domnul Gaspar Vodă. 2) ispisoc din 7155 oct. 11, de la Vasile Vodă. 3) Carte din 7232 sept. 2, de la Domnul Mihaï Racoviță Vodă. 4) Ispisoc din 7240 mart. 18. de la Domnul Gr. Ghica Vodă, bătrănel 5) Carte din 7232 de la Domnul Mihaï Racoviță Vodă.

21) Carte de la 270—273, din 1816, fev. 29, de la Domnul Scărlat Al. Calimah Vodă, întărind stăpânirea lui Vasile Holban, pe unu eazu cu mori, din satul Negușenii, ținut. Romanului, și pe 33 stânjăni din trupul mosiei Cătușenii

ce iau luat în schimbu de la Sava Banul si socialul Ancuția.

22). Carte de la 273—280, din 1816 fev. 10, de la Divan, în pricina rezeșilor de moșia Poenile Oancei, pentru împresurarea acesteia moșii despre Vulpășestii a Monastirei Precista din Roman, fiind amândouă aceste moșii la ținutul Romanului. — Ispisoc din 7266 Iunie 27, de la Domnul Scărlat Gr. Ghica Vodă, datu pe moșia Monastirei.

23). Carte de la 300—306, din 1816 mart. 23, de la Divan, în pricina Comisului Enacachi Lambrino, cu Ionița sin Stefan, Gh. Blizul și alții ai lor, pentru moșile Onțeșcii și Scănteeșcii, de la ținutul Tutovei. — 1) Carte din 7248 maiu 27, de la Domnul Gr. Ghica Vodă. 2) Anafora din 1779 Iunie 29, de la Const. Moruz Vodă.

24). Carte de la 315—323, din 1815 apr. 4, de la Divan, în pricina Polcovnicului Mihaï Bontăș, i Polcovnicul Neculai Obreja, pentru împresurarea mosiei lor Găureana de la ținutul Tecuciiului, despre moșia Cărbunescii, a Monastirei Cașinul. — 1) Carte din 1805 fev. 7. de la Domnul Alesandru Const. Moruz Vodă. — 2) Suret de pe ispisoc din 7174 mart. 10, de la Duca Vodă.

25). Carte de la 330—333, din 1815, aug. 8, de la Divan, în pricina Banului Grigoras Hrisoverghi, si Comisul Constantin Stamatii cu postelnicelul Ioan Gheuca, pentru despărțirea hotarului mosiei Delestii, acelor din tãii, de la ținutul Vasluiului, despre moșia Albescii, tot de acolo, a postelnicelului Gheuca. — 1) Carte din 7222 apr. 27, de la Domnul Neculai Voevod, 2) Carte din

1815 apr. 1. de la Domnul Scărlat Alesandru Calimah Vodă.

26). Carte de la 339—350, din 1816 fev. 15, de la Divan, în pricina lui Vasilie, ginerele lui Neculai Bodros, si postelnicelul Tanasă Dima cu Tiron Cujbă, pentru o parte din mosia Ruveni ce se numesce și Potropescii, de la ținutul Vasluiului. — 1) Carte din 1786 mart. 27, de la D-u. Alesandru Ioan Mavrocordat Vodă. — 2) Carte din 1814 oct. 31, de la Domnul Scărlat Alesandru Calimah Vodă.

27). Carte de la 356—363, din 1816 mai 30, de la Divan, în pricina postelnicelului Constantin Ștroia, cu Gheorghie Burghelea, pentru mosiile Giurgenii, Oniceni și Mărmureni, de la ținutul Vasluiului. — 1) Carte din 7219 maiu 9, de la Domnul Dimitrie Cantimir Vodă.

28). Carte de la 366— din de la Divan, în pricina Dluș Neculai Jora, cu postelnicelul Toader Dinga, Ioniță Grumeza și alții ai lor, pentru mosia Pădureni de la ținutul Romanului. — 1) Două cărți de la Domnul Ioan Neculai Vodă, din 7254 apr. 28, și Iunie 4.

29). Carte de la 380— . . . din 1816 Iunie 10, de la Divan în pricina lui Vasilie sin Cristea, cu Neculai sin Stefan, Gavril sin Grigoraș, și alții ai lor, pentru o parte din mosia Liuldărenii de la ținutul Fălciului. — Carte din 1794 Iulie 26 de la Domnul Mihaș Suțu Vodă.

30). Carte de la 395—405, din 1816 Iunie 20, de la Obstășcă Adunare, în pricina lui Stefan Roman, și Radul Boul Roșu, și preutul Șerban, toți rezeși din Vrancea, cu monastirea Mira. de la ținutul Putnei, pentru o parte de moșie de pe

Milcov.—1) Carte din 7263 Iunie 11, de la Domnul Scarlat Ghica Vodă. 2) Carte din 7240 Iulie 28, de la Domnul Grigorie Ghica Vodă. 3) Carte din 7210 Iulie 28, tot de la acelașu Domnu. 4) Carte din 7196 maiu 3, de la Domnul Costantin Vodă.— 5) Ispisoc tot din 7196 aug. 21 tot de la Domnul Costantin Vodă. 6) Hrisov din 1804 decem. 20, de la Domnul Alexandru Costantin Moruz Vodă.

31) Carte de la 420—423, din 1816 august 26, de la Divan, în pricina Șpatarului Iordachi Leon, cu Catrina Ciolăcița și pităreșa Ileana Clentoaia pentru nisce părți din moșia Scheea de la ținutul Vasluiului.— 1) Carte din 1797 mart. 23, de la Domnul Alesandru Ioan Calimah Vodă. 2) Hrisov din 7204, Iulie 5, de la Domnul Antioh Costantin Vodă.

32) Carte de la 424—427, din 1816 sept. 2 de la divan, în pricina lui Dimitrie Beiovici și neamurile sale, cu Gavril Avram mazil, pentru o parte din moșia poenile Oancei de la ținutul Roman.

33) Carte de la 450—458, din 1816 noem. 14, de la Divan în pricina postelnicelului Alisandru Dodan, și fratele seu porusnicul Scarlatu Dodan, cu mitropoliea din Iași, pentru moșia Rotării de la ținutul Iași. . . 1) Carte din 7240 Iunie 22, de la Domnul Grigorie Ghica Vodă Bătrânul. 2) Ispisoc din 7205, Iulie 16 de la Domnul Antiohie Costantin Vodă.—3) Carte din 1794 oct. 22, de la Domnul Mihail Costantin Suțul Vodă. 4) Carte din 1796 fev. 23, de la Domnul Alesandru Ioan Calimah Vodă.—5) Ispisoc din

7197, martie 15. de la Domnul Costantin Vodă, părintele Domnului Antioh Vodă.

CONDICA N. 53

a Divanului, pe anii 1813, 1814, 1815 și 1816 de anaforale, hrisóve și carti.

1) Hrisov de la 9—12, din 1813, decem. 19, de la Domnul Scarlat Alesandru Calimah Vodă, întărindu stăpânirea Logof. Iordachi Cantacuzin pe averea repositului Iordachi Cantacuzin, și pe moșia Icușeni de la ținutul Sucevei, după judacata ce au avut cu medelnicerul Vasilie Roset și spatarul Serban Negel, vechil și din partea altor rudenii a le lor.

2) Carte dela 20—22, din 1814 fev. 19. de la Domnul Scarlat Alesandru Calimah Vodă, pentru despărțirea hotarului moșia Gura-Tigheciului și Boțașca din a stânga Prutului de la ținutul Codrului, a Vornicului Vasilie Costachi, despre moșiile Coteștii, Țiganca și Țigăneii, a stolnicului Ioan Costachi.

3) Anafora de la 26—31, din 1814 Ianuarie 11, neîutărită, în pricina vornicului Vasilie Roset, cu casa repositului Logofătu Mihaï Sturza, pentru doue moșii, dela ținutul Hotinului, anume: Marsinița și Nova-Sulița, și pentru nisce țigani luați de la casa repositului boieru Dinul Bals. 1) Anafora din 1775 Ianuarie 28, întărită de repositul Domn Grigorie Alesandru Ghica Vodă, aratăta de jăluitoriu.

4) Cartea de la 37—38, din 1814 Iunie 9, de la Domnul Scarlat Alisandru Calimac Vodă, întărindu stăpânirea slugerului Pavăl Tulburi,

pe o parte din moșia Leostii ținutul Fălciului, ce au cumpărat prin mezat, de la medeln. Iordachi Stavăr, fratele seu Mihalaki.— 1) Țidulă din 1813 decem. 8, de la Domnul Scarlat Alisandru Calimah Vodă.

5) Carte de la 47—48, din 1814 Iunie 9, de la Scarlat Alex. Calimah Vodă, în pricina Logof. Costantin Bals, cu vornicul Costantin Paladi, pentru împresurarea moșiei Pustiul dela ținut. Dorohoiului acelu din tăiu, despre moșia Băloșenii acelu din urmă.— 1) Ispisoc din 7127 Iunie 2, de la Domnul Gaspar Vodă.

6) Carte de la 55—60, din 1814 Iulie 15, de la Domnul Scarlat Alex. Calimah Vodă, pentru împresurarea moșiilor Drăgusenii și Zăvoeni de pe Moldova, din ținutul Sucevei, ce sunt a Banului Costachi Lazu și a fratelui seu Ioan, despre moșiile Căbușii a banului Costantin Cantacuzino, și Stroeștii a Monastirei Slatina.— 1) Doue Ispisoc de la Domnul Stefan Vodă din 7028 Iulie 15.— 2) cartea Domnului Scarlat Alisandru Calimah Vodă din 1813 noem. 10.

7) Hrisov de la 77—85, din 1814 aug. 12, de la Domnul Scarlat Al. Calimac Vodă, întărind stăpânirea Spatariului Ioan Roset, pe câteva părți din moșia Dușeștii de la ținutul Niamțului, ce au cumpărat de la Ioan Liciul, Iordachi sin diaconul, și de la alți rezeși.

8) Hrisov de la 86—90, din 1814 aug. 10. de la Dom. Sc. Al. Calimah Vodă, întărind stăpânirea Spat. Ioan Roset, pe părți din moșiile Socii și Dusescii, de la ținutul Niamțului, ce au cumpărat de la Ioan Niță, postelnicelul Mihalachi Niță și de la alții.

9). Hrisov de la Dom. Sc. Al. Calimah Vodă de la 91—96, din 1814 aug. 12, întărind stăpânirea Stolnicesei Tarsița socia stolnicului Vasile Boteanul, pe moșia Cuciuța și Cuciuța de la ținutul Tutovei ce au cumpăratu de la rezeși.

10). Hrisov de la 113—115 din 1814 sep. 8, de la Dom. Sc. Al. Calimah V. V. întărind stăpânirea unui Mantul și Gh. Rizar, pe 5 dughe-ne și o crăcîmă, ce au cumparat, prin mezat de la Spatarul V. Roset, ce sunt la podul-Vechiu, în Iași.

11). Hrisov de la 135—141, fără dată, de la Dom. Sc. Al. Calimah V. V. întărind stăpânirea monastirei Kinovion de la muntele Atonului, asupra monastirei Floreștii și Bursuciul, ce au făcut'odanie mitropolitul Veniamin cu neamurile sale Costăkeștii.

12). Hrisov de la 146—149, din 1814 noem. 16, de la Sc. Al. Calimah V. V. întărind stăpânirea Visternicului Iordachi Roset, pe moșia Pașcanii de la ținutul Sucevei, și Hodora de la ținutul Hărlăului, ce au cumparat' o prin mezat de la episcopii Bezedelilor Dimitraki și Panaiotaki, fii a Domnului Costantin Moruz V. V.,

13). Anafora de la 150—165. din 1814 noem. 26, întărită la 1814 decem. 3. de Dom. Sc. Al. Calimah V.V. în pricina preutului Vasilie, preutul Gavril, și alții ai lor, din neamul Țigănesc cu neamul Beldimănescu, și Dorobățescu pentru o parte din moșia Țigănescii și Stănișescii de la ținutul Tecuciului.— *Scrisorile jeluitorilor*: 1) Carte din anul 7148 augustă 13, de la Domnul Vasilie V.V.—2) Carte din 7253 Iulie 15, de la Domnul Neculai Ioan V.V. 3) Carte din 1804, oct. de la Domnul Al. Const. Mo-

ruz W. *Scrisorile pîrâtilor Beldimănesci*: 1) Carte din 7103, sep. 6, de la Domnul Petru W,—2) surret de pe ispișocul serbesc din 7149 oct. 12 de la Domnul Vașilie VV.—3) Carte tot de la Vasile VV. din 7149.—4) Ispisoc din 7273 Ian. 25, de la Domnul Grigorie Ghica VV.—5) Carte din 7271 Iunie 20 de la Domnul Grigorie Ioan VV.

14). Hrisov de la 166—175, din 1814 Noem. 10, de la Domnul Sc. Al. Calimah VV. dat Logof. Const. Bals, pentru împresurarea ce pătimea moșiea sa Pustiul de la ținutul Dorohoiului, despre moșiea Băloșeniî sau Bivolul a vornicului Const. Paladi.—1) Ispisoc din 7127 Iulie 2, de la Gaspar W.—2.) Anafora din 1793, mart. 31. întărită de Domnul Mihaî Const. Suțul VV.—3) Ispisoc din 1765 de la Domnul Gr. Ghica VV.

15). Carte de la 176—179, din 1813 Sept. 22, de la Domnul Sc. Al. Calimah VV. în pricina lui Vasilie Ciocul, Mihalaki Romașcu, Ioan Tufescu, și alții ai lor, cu Episcopia Hușului pentru rescumpărarea a 92 pămînturi din trupul moșiei Dolheștiî de la ținutul Fălciului.

16). Hrisov de la 214— . . . din . . . de la Domnul Sc. Al. Calimah VV. întărind ștăpănierea Doamnei Smaranda Calimah, pe moșiile numite : Mănăstirea Doamnei și cu livada Costești, de la ținutul Botoșanilor ce le-au cumparat prin mezat de la mănăstirea numită Rusico de la sântul Munte al Atonului unde se află kinovie și să prăznuește Santul Mare Mucinic și tămăduitoru Pantelimon.

17) Anafora de la 218—224, din 1804 Ian.

*) Cu această ocaziune, credem că facem un serviciu publicului amator de istorie, spunându-i că în anul 1873, în: Киевъ въ Ти-

19, întărită la 1814 Ian, 23 în pricina de hotararu între moșia Costeștii a Monastirei Doamnei, și între Moșia Necșeni a negușitorului Thóder Musteață.—1) Hrisov din 7259 maiu 25, de, la Dom. Costantin Mihai Cehan-Racoviță VV.

18). Hrisov de la 234—236, din 1815 maiu 10, de la Domnu Sc. Al. Calimah VV. întărind stăpânirea armanului Bogos Kircor, pe trei dughene cu locul lor de la uliță și porța Sf. Vimeri din Iași, ce după judecată le-au luat de la Tonciu Sandulovici, drept 950 lei.

19). Carte de la 237—241 din 1815 apr. 13, de la Domnu Sc. Alis. Calimah VV. întărindu stăpânirea agăi Dumitraki Statakiye moșiile Re-ciulenii și Fântăna Mare, ce au cumparatu prin mezat de la Manolaki și Iordaki fii Pitarului Neculai Calmuțki.

20) Carte de la 246—248, din 1815 maiu 20, de la Domnul Sc. Al. Calimah VV. întărind stăpânirea spat. Constantin Miclescu, pe părțile ce au cumpărat din moșia Tălhăreștii ținut. Botoșanilor.

погради Києвопечерской Успенской Лаври, s'aũ imprimatũ o carte intitulatã: Acta, praesertim Graeca, Rossici in monte Athos monasterii,

А К Т Ы

РУССКАГО НА СВЯТОМЪ АѦОНЪ
МОНАСТЫРЯ

СВ. ВЕЛИКОМУЧЕНИКА И ЦѢЛИТЕЛЯ

ПАВТЕЛЕНМОА.

În acestã colectiune de documente se vëdũ acte cu data 1030, 1034, 1048, 1057, 1071, 1143, 1169, 1312, 1347, 1349, 1360, 1353, 1358, 1363, 1377, 1380, hrisovul lui Despotu Dragosũ cu frațele seũ Constantin, dupã care urmeazã și altele, pãnã la anulũ 1795. Primele documente suntũ în limba grecescã, apoi vinũ în cea serbescã, rusascã și romãniãsã; tóte cu traducțiunea lor rusascã în privire. Vom cãuta a ni folosi de acestã carte istoricã, publicãndũ unele documente, atingetóre de țara nóstrã, în partea a șeptea a Uri-carului.

T. C.

21). Hrisov de la 256—267 din 1815 Sept. 1. de la Domnu Sc. Al. Calimah V.V. întărind stăpânirea Visternicului Iordachi Roset asupra moșiilor Onicenii, Lindieștii, Undeștii și Neguteștii, de la ținutul Sucevei, ce le-au cumpărat prin mezzat de la Ecaterina Buhalschina, fiica Spat. Grigorie Bașotă.

22). Carte de la 284—289, din 1814 Iunie 6, de la Domnul Sc. Al. Calimah VV. prin care întărește stăpânirea locuitorilor din târgul Pietrei, pe tot locul domnesc ce se află acolo, care li s'au făcut danie de Domnul Al. Ioan. Calimah VV. precum și locul numit Burșukianu și Avram, de câmpu, toți să'l stăpânească.— Hrisov din 1797 maiu 8, de la Domnul Al, Ioan Calimah VV.

23). Carte de la 294—297, din 1816 fev, 24. de la Domnul Sc. Al. Calimah VV. întărind stăpânirea Bănesei Maria Sturzóe, pe moșiile Plotonescu Urlații, și alte silisce și moșii a casei sale, de la ținutul Fălciului, după judecata ce au avutu cu rezeșii împrejurași.

24) Carte de la 309—... din 1815 Iunie 30, de la Divan, întărind stăpânirea lui Costea sin Popa Lazăr grecu, pe o crăcimă și o dugheniță din mahalaoa muntenimei de sus, din orașul Iașii, cî au cumpărat de la preutul Ilie.— 1) Çidulă din 1813 decem. 11. de la Domnul Sc. Al. Calimah VV.

25). Hrisov de la 311—313, din 1816, mart. 4, de la Domnul Sc. Al. Calimah VV. întărind stăpânirea Banului Ioan Răjescu, asupra a o jumătate desat Oborocenii și jumătate de sat Șopîrlenii, dintr'un hotaru de la ținutul Roman, ce le-au cumpărat prin mezzat, de la Spătăr. Zoița, socia

Spat. Lascaraki Sturza.— 1) Cidulă din 1815 noem. 15, de la Dom. Sc. Al. Calimah W.

26). Carte de la 331—334, din 1816 mart. 28, de la Domnul Sc. Al. Calimah W, pentru despărțirea hotarului moșiei Găureana de la ținutul Tecuciului, a Postel. Mihai Bontășu, și a altor rezeși de cătră moșia Cărbunescii din ținutul Putnei a monastirei Cașinului.

27). Carte de la 347—352, din 1816 fev. 15, de la Domnul Sc. Al. Calimah V.V. pentru despărțirea hotarului moșiilor de la ținutul Vaslui, Delestii despre Albesti. 1) Carte din 7222 apr 27, de la Dom. Neculai VV.

28). Hrisov de la 360—364, din 1816 Iunie 15, de la Domnul Sc. Al. Calimah VV. întărind stăpânirea Banului Iordachi Drăghiciu, asupra moșiei Bălțații, de la ținutul Cărligătorei, ce au cumpărato prin mezat de la Vornicul Iordaki Catargiu.

29). Hrisov de la 370—380 din 1816 Iunie 30, de la Domnul Sc. Al. Calimah VV. întărind stăpânirea monastirei Miera, de la ținutul Putnei, pe o bucată de loc de pe Milcov, și pe alte părți din Vrancea, după judecata ce au avut cu Stefan Roman, i Radul Bou-roșu, și preutul Șerban Bălan din Vrancea, toți rezeși din Vrancea. 1) Carte din 7263 Iunie 11, de la Domnul Scarlat Ghica VV. 2) Copie de pe o carte din 7240 Iulie 28, de la Domnul Grigorie Ghica VV.— 3) Carte din 7196 maiu 3, de la Dom. Constantin VV. 4) Ispisoc tot din 7196, aug. 21, tot de la Domnu Constantin VV... 5) Hrisov, de la Dom. Al. Const. Moruz VV, din 20 Decem. anul...

30). Anaf. de la 390 —401, din 1816 Iulie 8,

neîntărită în pricina pahar. Dumitraki Eamandi cu ceaușul Neculaî, pentru despărțirea moșiei Măcișeniî de la ținutul Covurluiului, a paharn. despre moșiia Corneștii a Ciaușului. 1) Ispisoc din 7213 de la Antiohu Costantin Vodă, 2) Carte de la Al. Const. Moruz Vodă din 1801, fev. 12, 3) Carte din 1814 Ian, 30, de la Domnul Scarlat Al. Calimah Vodă.

31). Hrisov de la 406—408, din 1816 Iulie 16, de la Scarlat Al. Calimah Vodă, întărind stăpânirea Spat. Alisandru Sturza pe casele arse cu locul lor, ce au luat în skimbu de la neguțitorul Gh. Eustatiu, de la ulița mare, care au fost a re-pos. boer Todiraș Baluș, dând Spatarul alte case neguțitorului lêngă sf. Spridon.

32) Carte de la 409—411 din 1816 Iulie 21, de la Scarlat Al. Calimah Vodă, întărind stăpânirea Banulhî Neculaî Lențul asupra părților de moșie ce au cumparat din moșiile Stănișescî și Bălotescî de la ținutul. Tecuciuului.

33). Carte de la 414—416 din 1816 aug. 12, de la Divan, întărind stăpânirea Anastasiei fiica lui Thoma Hristodor, pe o dughénă de piatră de la Ulița Târgului-de-jos din Iași, ce au cumpărat prin mezatu de la jidoviî Ilie Finkelștain și ginerele seu Iosip.

34). Carte de la 423—425 din 1816 Sept. 26, de la Scarlat Al. Calimah Vodă, întărind stăpânirea Post. Mihaî Mavroeni, pe jumătate de moșia Oroftiana, partea din sus, ce au cumparat prin mezatu de la maiorul Constantin Șăinovicî.

35). Carte de la 431— de la Divan, din 1816 aug. 29, întărind stăpânirea lui Costantin Calpaccibașia, pe nisce case cu locul lor, din Ora-

șul Iașii, ce au cumpărat prin mezat de la Catrina socia repos. Sava jâmlariu.

36). Carte de la 443—444 din 1816 Iunie 13, de la Divan, întărind stăpânirea lui Constantin Harhaz, pe o casă cu locul ei din Iași de la mahalaua Păcurarii, ce au cumparat prin mezat de la Pahar. Iordaki Hermeziu și sora sa Maria.

37), Hrisov de la 445—449 din 1816 Decem. de la Scarlat Al. Calimah Vodă, întărind stăpânirea Agăi Alisandru Greceanu, asupra moșiei Săveni, și a trei părți din moșia Bozienii de la ținutul Dorohoiului, ce au cumpărat prin mezat de la Vornicul Neculai Stratulat.—(Scrisori pe moșia Bozieni:) 1) Carte din 7181 apr. 8, de la Ste. Voda. 2) Carte de la Movilă Vodă din 7137 Iul. 30. 3) Carte din 7262 sept. 30, de la Matei Ghica Vodă.—(Scrisorile moșiei Săveni:) 1) ispisoc serbescu din 7056 mai 5, de la Ilieș Vodă. 2) ispisoc serbescu din 7100, de la Aron Vodă. 3) Carte din 7165 mart 25. de la Gh. Ghica Vodă. 4) ispisoc din 7165 decem. 18, de la Gheorghie Stefan Vodă. 5) Carte din 7168 fev. 25, de la Stefan Vodă. 6). ispisoc din 7170 fev. 15 de la Eustratie Dabija Vodă. 7). o scrisore de la Dumitrașcu Cuparul din 7176 ian. 30. că au luat de la Gheorghie Logofătu 100 galbini și iau pus zalog jumătate de sat de Seveni. 8) Hrisov din 7216 ian. 10, de la Mihai Racovița Vodă. 9) Carte de la Constantin Neculai Vodă, fără dată, 10) Carte din 7249 de la D. Grigori Ghica Vodă.

38). Anaf. de la 453—455, din 1816 aug. 18. întărită de Scarlat Al. Calimah Vodă la 1816 sept. 20, pentru despărțirea moșiei Albești rezesiască,

de moșia Rădăescii a spat. Arghiri Cuza, de la ținutul Vasluiului.

39). Carte de la 457—462, din 1814 apr. 3. de la Șcarlat Alis. Calimah Vodă, în pricina Bănesei Rucsanda Donici, cu fratele seu Stol. Andrei Milu pentru trei moșii a le părintelui lor: Dobotescii, Gondășescii din ținutul Putnei, și Hulubescii din ținutul Tecuciului. ~~~~~

CONDICA N. 54

A Divanului pe anii 1816, 1817 și 1818 pentru Cărți de judecată.

1) Carte de la 4—10, din 1817 ian. 28, de la Divan, în pricina preutului Ioan, polcovnicul Lupu Lazăr, și alții ai lor cu Andrei zet Nedelcu, Ioan Sorocianu și alții ai lor toți rezeși de moșia Tălpălăeștii, de la ținutul Vasluiului, pentru înseși această moșie. 1) ispisocu din 7077 de la Bogdan Vodă. 2) ispisoc din 7077 iulie 27, tot de la Bogdan Vodă.

2). Carte de la 16—20, din 1817 fev. 1, de la Divan în pricina lui Grigorie Kebac și Ioniță Solomon. cu polcovnicul Ioniță Florescu. pentru moșia Suhulețu de la ținutul Fălciului. 1) Carte din 7270, noem. 20 de la Grigorie Ion Vodă.

3). Carte de la 27—34, din 1817 fev. 8 de la Divan, de judecata ce au avutu Grigoraș Buzdugan vătăjăl de Aprodi, Gheorghie Buhăescul mazil, și alții ai lor, cu Apostol Soroceanu și feciorii sei Vasilie și Andrei, pentru moșia Arminescii de la ținutul Vasluiului. 1) ispisoc din 7201 noem. 11, de la Constantin Vodă.

4) Carte de la 42 —... din 1817 fev. 26, de la Divan, de judecata ce au avutu postelnicul An-

drei Bejan, Căpitanul Ioan Bejan cu alții ai lor din satul Ostopcenii ținutul Iași, cu Capitanul Enițeau din satul Bălăbănescii ținutu Tutovei, pentru nisce părți din moșia Bălăbănescii i Dumitrescii și Vicolenii de la ținutul Tutovei.

5). Carte de la 54—57, din 1816 Iulie 20. de la Divan, în pricina lui Șerban Buhăescu și alții ai sei, curgători din Dumitrascu Niță sau Barbu, cu Mihalachi și Constantin, ficiorii lui Vasilie Niță pentru nisce părți din moșia Socii de la ținutul Niamțului.

6) Carte de la 58—67, din 1817 mart. 5. de la Divan după pretenția lui Ioniță Sion, asupra preutului Vasilie i postelnicelul Gheorghie Manciu și alții ai lor, pentru părți din moșiile Vălenii, Cucuesci și Leordenii de la ținut. Tecuciului. 1) Anaf. din 1775 iunie, întărită de Grig. Al. Ghica Vodă.

7), Carte de la 68—75 din 1817 mart. 10, a Divanului după pretenția polcovnicelului Ioniță Florescu, Ioniță Nohit, Serban Bălăban, și alții ai lor, pornită asupra vornic. de pörtă Mihalachi Tacu, Petrachi Apostoliu, vichili. și din partea altor neamuri ai lor, pentru părți din moșiile Banca, Călinescii, Beșicanii și Basova de la ținut. Fălciului.—1) ispisoc serbesc din 7168 fev. 14, de la Stefan Vodă. 2) Carte din 7213 iunie 5 de la Antioh Const. Vodă. 3) suret de pe o carte din 1765 iunie 5, de la Grig. Ghica Vodă. 4) Carte din 1780 apr. 30, de la Constantin Dimitrie Moruz Vodă.

8). Carte de la 94—96 din 1817 mart. 22. a Divanului după pretenția preutului Partenie din Iași, și alții ai sei, rezeși de moșia Romă-

nescii și Lăladinul de la ținut. Cărligătorei, asupra Mitropoliei pentru moșia Lăladinul. 1) ispisoc din 7163 maiu 23, de la Gheorghie Stefan Vodă. 2) suret de pe ispisocu din 7210, de la Constantin Duca Vodă.

9). Carte de la 102—106 din 1817 mart 20 de la Divan, pentru despărțirea hotarului moșiei Odobescii, de moșia Silivestrii de la ținutul Romanului rezeșesci. 1) Carte din 1816 mart. 12 de la Scarlat Alisandru Calimah Vodă. 2) ispisocu din 6989 fev. 1, de la Stefan Vodă. 3) ispisocu din 7054 mart. 29, de la Petru Vodă.

10). Carte de la 111—118, din 1817 mart. 20 de la Divan, în pricina clironomilor lui Ioan Handoca și Radu Handoca, cu Ivanciu ginerele lui Radu fiu lui Manolachi Handoca și cumnatul seu Gavril, pentru părțile lor din moșiile Petrescii, Kiuzdescii și Borăscii, de la ținutul Vasluiului.

11). Carte de la 119—134, din 1817 apr. 22, de la Divan în pricina Episcopului Hușului cu Diaconulu Atanasie Pascal, Panaite Pascal și alții ai lor, pentru moșia Tălpigenii de la ținut. Vasluiului. 1) Hrisov din 7266 mart. 21, de la Scarlat Grigorie Ghica Vodă. 2) Carte din 7269 apr. 21 de la Ioan Theodor Vodă. 3) ispisoc din 7266 mart. 21, de la Scarlat Grigorie Ghica Vodă.

12). Carte de la 150—153 din 1817 maiu 24, de la Divan, pentru împresurarea moșiei Grăpenii de la ținutul Covurluiului, răzășească, despre megieșita moșie Cavadineșcii, iarăși răzășească 1) Carte din 1800, de la Const. Ales. Ipsilant Vodă. 2) Carte din 1786 de la Alisandru, Ioan Mavrocordat Vodă.

13). Carte de la 154—157, din 1817 mai 26, de la divan în pricina pahar. Vasile Coroi, cu polcovnicelul Iordaki Dumbravă, i polcovnicelul Toma sin Pascal, pentru moșia Grăpenii ținut. Vasluiului. 1) Carte din 1777, de la Grig. Alisandru Ghica Vodă. 2) Carte din 1779 de la Domnul Constantin Dimitrie Moruz Vodă, 3) doue cărți de la 1779 noem. 17 tot de la Domnul Constantin Dimitrie Moruz Vodă.

14). Carte de la 166—171 din 1817 iunie 28 de la Divan de judecata ce au avut diaconul Ioniță și alții ai lor, cu polcovnicelul Ioniță Popa, Dumitrachi Strămtul și alții ai lor, pentru moșia Leostii de la ținutul Fălciului. 1) suret de pe unu uricu din 7063, maiu 4, de la Domnul Alisandru Vodă.

15). Carte de la 172—179. din 1817 mart. de la Divan pentru împresurarea moșiei Ketreștii și Drăgoescii rezeșesci de la ținutul Tecuciului, despre moșia Stănulescii, earăși rezeșască. 1) ispisoc din 6989 apr. 25 de la Ștefan Vodă, întăritură lui Baicu și Isaiia Mustea, pe satul Ketrșescii. 2) ispisocu din 7041 maiu 8, de la Petru Vodă.

16). Carte de la 180—185 din 1817 iulie 10 de la Divan în pricina iconomului Gavril cu ai sei din neamul Episcopului Ionichie, cu Andrei Stubei, Grigorie Stubei, vechilii și din partea altor neamuri ai lor, pentru moșia Oprisescii de sus și Oprisescii de josu, ținut. Tecuciului. 1) Carte din 7264, maiu 9 de la Const. Cehan Racoviță Vodă. 2) Carte din 1804 fev. 18, de la Domnulu Alisandru Moruz Vodă.

17). Carte de la 186—191 din 1817. . . de la Divan pentru împresurarea moșiei Stroiescii

de la ținutul Bacăului, despre moșia Boșotenii rezeșesci. 1) ispisoc serbescu din 7005 mart 15, de la Stefan Vodă. 2) ispisoc din 7054 de la Petru Vodă. 3) ispisoc din 7081 de la Ioan Vodă. 4) ispisoc din 6999 de la Stefan Vodă, întăritoriu Marinei fata lui Berilă, pe drepte Ocinele sale cu satu pe Tazleu: Berescii, Petri-lescii și Boșotenii.

18). Carte de la 193—...din 1817 iunie 20, de la Divan, pentru împresurarea moșiei Spăriiuceni de la ținutul Fălciului a iconomului Eni și alți rezeși, despre moșia Crăstănicii a spat. Petraki Roset, și Receni.— 1) ispisoc din 7217 mart. 20, de la Domnul Mihaï Racoviță Vodă, 2) Carte din 7109 de la Movilă Vodă.

19). Carte de la 197—202, din 1817 iulie 30, de la Divan în pricina Căpitanului Tanasă Mogâldea, și între medeln. Gheorghie Oprisanul pentru nisce părți din moșia Boloșescii de la ținutul Tutovei. 1) Copie de pe unu ispisoc din 7145 sept. 3, de la Domnul Vasilie Vodă. 2) ispisocu din 7170 fev. 11, de la Eustratie Dabija Vodă.

20). Carte de la 203—206, din 1817 mart. 20 de la Divan, pentru dispărțirea hotarului moșiei Odobeșcii rezeșiască de la ținutul Romanului, despre moșia Selevestrii a Monastirei Doljăstii. 1) ispisocu din 6989 fev. 1. de la Domnul Stefan Vodă. 2) ispisoc din 7063 noem 28 de la Domnul Alisandru Vodă. 3) ispisoc din 7054 mart. 29 de la Petru Vodă.

21). Carte de la 208—221 din 1817 Iulie 28, de la Divan, de judecata ce au avutu Pahar. Asanaki Danu, cu locuitorii rezeși de moșiile Verde-Recósa și Câmpurile, de la ținutul Putnei

pentru moșia Câmpurile. 1) Carte din 1813 apr. 6, de la Scarlat Alisandru Calimah Vodă. 2) Carte din 7240 mart 5 de la Grigorie Ghica Vodă, 3), Carte din 7242 fev. 11. de la Constantin Neculaï Vodă. 4) Carte din 7251, noem. 17, de la Constantin Neculaï Vodă. 5) Carte din 7256 decem. 5 de la Grigorie Ghica Vodă. 6) Carte din 1765 maiu 7. de la Grigorie Al. Ghica Vodă. 7) Carte din 1776 fev. 22, tot de la acest domnu. 8) Carte din 7201 ianuarie 17. de la Constantin Vodă.

22) Carte de la 222-224. din 1817 iulie 20. de la divan, pentru dispărțirea hotarului moșiei Budescii și Fărăganiî rezeșesci de la ținutul Bacăului despre moșia Idumireștii a Monast. Agapia. 1) Ispisoc din 7007 noem. 21, de la Stefan Vodă, arătat de rezeși.

23) Carte de la 239-241 din 1817 Sept. 4. de la divan în pricina Postelnicului Emanoil Manu, cu spat. Constantin Miclescul, pentru un eazu ce voesce a face Posteln. pe moșia sa Cucorenii. 1) ispisoc serbescu din 7127 noem. 22 de la Radu Vodă. 2) ispisoc din 7007 sept. 27 de la Stefan Vodă, întăritură nepoților Staniții pe satele Cervacinții și Șarba.

24) Carte de la 250-261, din 1817, de la Divan, de judecata ce au avutu preutul Iordaki, Simion Paladi, și alți ai lor pentru moșia Bucșesci de la ținutul Bacăului cu monahul Varlam, Sava Ciosul și Vasilie Ciosul. 1) ispisoc din 7077 de la Bogdan Vodă. 2) Anafora din 1803 întărită de Domnul Alisandru Const. Moruz Vodă. 3) ispisoc din 6964 sept. 20 de la Petru Vodă. 4). ispisoc din 6964, oct. 18 de la Stefan Vodă. 5)

ispisoc din 6968 oct. 2 de la Stefan Vodă.

25) Carte de la 262-267, din 1817 iulie 30, de la Divan pentru impresurarea moșiei Stroescii despre moșia Bucșescii răzeșesti de la ținutul Bacăului. 1) ispisoc din 7005 de la Stefan Vodă. 2) ispisoc din 7054 de la Petru Vodă. 3) ispisoc din 7081 de la Ioan Vodă. 4) ispisoc din 6964, oct. 18, de la Stefan Vodă.

26) Carte de la 268-277 din 1817 noem. 10 de la divan în pricina lui Gheorghii Roiu, Stefan Avram și Costantin Cărbune cu Costantin Cogălniceanu și Constantin Rătundu, pentru moșia Recestii de la ținutul Vasluiului. 1) Carte din 7226 iunie 8, de la Mihaï Racoviță Vodă. 2) Carte din 7231, de la Mihaï Racoviță Vodă.

27) Carte de la 282—284 din 1817 decem. 22, de la divan, de judecata ce au avutu skitul Drăgescii de josu de la ținutul Romanului cu medeln. Apostoli și Gavril Mihalcea, pentru moșia Drăgeștii. 1) Carte din 1781 aug. 6, de la Constantin Moruz Vodă. 2) Carte din 7233 iulie 1 de la Mihaï Racoviță Vodă.

28) Carte de la 290—298, din 1817 decem. 23, de la Divan după pretenția lui Ioan Tăune, Gheorghie Cristea, și alții ai lor, pornită asupra porușnicului Vasilie Căpățină cu ai sei, pentru moșia Keskenii de la ținutul Covurluiului. 1) ispisoc din 7029 apr. 1 de la Stefan Vodă.

29) Carte de la 302—305 din 1818 fev. 8, de la Divan în pricina lui Theodor Fănaca, Ioan Bocan, Ioniță Onul, Costaki Hilerin, și alții ai lor, cu Antohi Thoma, preutul Mihaï, și alții ai lor, pentru moșia Crăstescii de la ținutul Covur-

luiului 1) Suret de pe ispisocul din 7054 de la Petru Vodă.

30) Carte de la 305—307, din 1818 fev. 5, de la Divan, de judecata ce au avut Gheorghie Păun cu medeln. Ilie Tuduri, pentru moșia Simcinești de la ținutul Tutovei.

31) Carte de la 308—315, din 1818 fev. 9, de la Divan pentru împresurarea moșiei Munteștii de la ținutul Covurluiului, rezeșască, despre moșia Monastirei Ghireasca. 1) ispisoc din 7242 Ian. 16 de la Constantin Neculai Vodă. 2) carte din 7207 oct. 27 de la Antiohie Const. Vodă. 3) Carte din 7261 fev. 1, de la Constantin Mihai Cehan Răcoviță Vodă.

32) Carte de la 327—342 din 1818 mart. 3, de la divan, de judecata ce au avut Gheorghie Slivneanul, Manolachi Slivnéul și alții ai lor, cu Constantin Meri-acri, Iordachi Păun, din preună cu ai lor, pentru moșia Căpăținei, de la ținutul Covurluiului. 1) Carte din 7225 de la Mihai Racoviță Vodă.

33) Carte de la 343—346, din 1818 mart. 3, de la divan, după pretenția lui Gheorghie Andoni, Enachi, Zamfiraki, și alții ai lor, asupra lui Constantin Meri-acri, Stefan Beldiman, împreună cu ai lor, pentru partea despre apus din moșia Căpăținei ținutul Covurluiului.

34) Carte de la 354—356, din 1818 mart. 8 de la divan, în pricina lui Pintelie Buriță, Simion și Ioan Cernatu, cu Lupul Chifan și alții ai sei, pentru moșia Stroestii de la ținutul Bacăului. 1) hrisov din 1778 august de la Const. Dim. Moruz Vodă.

35) Carte de la 364—368 din 1818 mart 25

de la Divan pentru despărțirea hotarului moșiei Berzunțul, a skitului cu acest nume, despre moșiia Stroestii rezeșască, de la ținutul Bacăului. 1) ispisocu din 7078 de la Bogdan Vodă. 2) ispisocu din 7005 de la Stefan Vodă din 15 mart, întăritoriu unui popa Stroiea pe o poiană înprotiva Berescilor.

36) Carte de la 368—372, din 1818 mart 27 de la Divan pentru împresurarea moșiei Berzunțul a Monastirei cu acest nume de la ținutul Bacăului, despre moșia Măzănăestii rezeșască. 1) ispisoc din 7078 apr. 20 de la Bogdan Vodă. 2) ispisoc din 7270 iulie 15 de la Grigorie Ioan Vodă.

37) Carte de la 373 -380 din 1818 apr. 4 de la divan în pricina rezeșilor de moșia Drăgestii de la ținutul Romanului. pah. Ioniță Burki, Iord. Burki și alții ai lor, cu skitul Drăgestii pentru această moșie. 1) ispisoc din 7233 iulie 1 de la Mihai Racoviță Vodă. 2) Carte din 1779 iulie 20 de la Constatin Dimit. Moruzu Vodă.

CONDICA N. 56.

De Anaforale pe anii 1823 și 1824.

1) Anafora de la 12—19 din 1823 august. 26 întărită la 1823 Noem. 20, de Dom. Ioan Sandu Sturza Vodă, în pricina Zamferei. Vărvara și Rucsanda, cu Iordaki Băcul, Ilinca Rătculesă. și alții ai lor, pentru moșia Găurenii și Mireștii de la ținutul Vasluiului.

2) Anafora de la 24—37, din 1823 oct. 15, întărită la 1823 noem. 20 de Ioan Sandu Sturza Vodă, pentru împresurarea moșiei Oncestii de la ținutul Covurluiului a Banului Iordaki Cârjă, despre mejeșitele moșii Sârbii și Gabarțul. 1) Cartea

Dom. Costantin Mihail Cehan Racoviția Vodă din 7264 maiu 26. 2) ispisoc din 7001 oct. 26 de la Stefan Vodă întăritoriu lui Stan Grama și fraților lui pe moșia Serbiî. 3) ispisoc moșiei Onceștiî din 7039 mart 15, de la Petru Vodă.

3) Anafora de la 38—40, din 1823 august 3, întărită de Domnul I. S. Sturza Vodă, pentru o bucată de locu de la ținutul Cărligăturiei, ce se stăpânesce de Vornicul Iordaki Catargiul, cu nume de Lungani. 1) hrisov din 7245 de la Grigorie Ghica Vodă.

4) Anafora de la 54—din... întărită la 1824 ian, 18, după pretenția Căpitănesei Stanca Turculețoe, asupra rezeșilor de moșia Pădureniî, pentru nisce părți din această moșie. 1) ispisocu din 7199 iunie 10 de la Constantin Vodă.

5) Anafora de la 61—70, din 1823 iunie 28, întărită de I. S. Sturza Vodă, înpricina Aniței Botez, cu Dinul Roată și Păharn. Ioniția Burki pentru unu bătrănu din moșia Corneștiî și Filipescii de la ținutul Niamțului. 1) Carte din 7179 fev. 26 de la Duca Vodă.

6) Anafora de la 86—127, din 1824 ian. 26, întărită la 1824 fev. de Domnul I. S. Sturza Vodă, pentru împresurarea moșiei Teișoara și Nieșăniî despre moșiile : Ipotescii, Cocorăniî, Loeștiî, Cervicestiî, Șarba, Costănestiî și altele, tôte de la ținutul Botoșaniî. 1) Suret de pe ispisocu serbescu din 7096, fev. 2, de la Petru Vodă. 2) ispisocu serbescu din 7143 iulie 3, de la Vasilie Vodă. 3) Copie de pe unu hrisovă din 1793 oct. 18, de la Mihaî Const. Suțu Vodă. 4) Carte din 1793 iulie 8 tot de la Mihaî Const. Suțu Vodă. 5) Copie de pe hrisovul lui Alisandru Ioan Calimah Vodă

din 1795 aug. 5.-- 6) Copie de pe ispisocu din 7122 de la Ștefan Vodă. 7) Carte din 7159 aug. 31 de la Vasilie Vodă. 8) Copie de pe o carte din 7253 iulie 17 de la Ioan Neculaï Vodă. 9) Carte din 7261 aug. 1, de la Matei Ghica Vodă. 10) Doue cărți din 7143 fev. 23 și mart. 25 de la Vasilie Vodă. 11) Carte din 7253 sept. 22 de la Ioan Neculaï Vodă. 12) Carte din 7153 sept. 12 de la Vasilie Vodă. 13) Carte din 7270 Iulie de la Ioan Voevod.

7) Anafora de la 144—166, din 1823, noem. 24, întărită de Ioan Sandu Șturza Vodă, în pricina Sardar. Vasilie Veisa, cu Gheorghie Negruți, Iordaki sin polcovnicelul Spiridon, pentru părți din moșiile Stângaciș, Vlădestii, Dijugații, Lupiții și Grozești de pe apa Racovei, ținutul Tutovei.

1) Carte din 7234, mai. 5, de la Mihaï Racoviția Vodă. 2) Carte din 1816 aug. 19, de la Șcarlat Alisandru Calimah Vodă. 3) Anafora din 1820 ian. 3 întărită la 21 iulie de Mihaï Suțu Vodă. 4) Doue ispisóce din 7068 și 7069 iulie 4 de la Alisandru Vodă. 5) ispisoc din 7087 de la Petru Vodă. 6) ispisoc din 7096 iunie 25 tot de la Petru Vodă. 7) carte de la 7091 dec. 21 de la Petru Vodă. 8) ispisoc din 7100 fev. 12 de la Aron Vodă. 9) ispisoc din 7137 mart. 15. de la Miron Barnovski Vodă. 10) Carte din 7150 iulie 12, de la Vasilie Vodă, 11) Copia ispisocului din 6945 maiu 15 de la Domniï Ilieșu și Ștefan Voevođi. 12) ispisoc din 7005 mart. 5. de la Petru Vodă. 13) Anafora din 1778 întărită de Const. Dimitrie Moruz Vodă. 14) Carte din 1815 aug. 11 de la Șcarlat Al. Calimah Vodă. 15) ispisocu din 7149 de la Vasitie Vodă, 16)

Carte din 7164. de la Gheorghie Vodă. 17) Carte din 1768 maîu 13, de la Grigorie Ioan Calimah Vodă.

8). Anafora de la 173—187 din 1824 ian. 10, întărită de Ioan Sandu Sturza Vodă, pentru despărțirea hotarului moșiei Drăgotestii, a Vornicului Teodor Balș, despre moșia Dracsăniî a hatmanului Costaki Mavrocordat. 1) ispisocu din 7271 aug. 4. a lui Grigorie Ioan Vodă, pe moșia Drăgotestii. 2) Copia ispisocului din 7152 iulie 27 a lui Vasilie Vodă.

9). Anafora cu întăritură gospod de la 203—234 din 1824 martie, întărită de Ioan S. Sturza Vodă în pricina Vornicului Alecu Calimah, cu Sard. Const. Botez pentru moșia Mărzeștii. 1) ispisoc din 7100 de la Iriunia Movilă Vodă. 2) ispisoc din 7102 mart. 8, tot de la Irimia Vodă. 3) Suret de pe unu ispisoc din 6980 ian. 25 de la Stefan Vodă. 4) Carte din 7160 aug. 28 de la Vasilie Vodă. 5) ispisoc din 7171 de la Eustratie Dabija Vodă. 6) ispisoc din 7178 de la Duca Vodă. 7) Carte din 1776 de la Grigorie Alisandru Ghica Vodă. 8) Carte de la 1778 sept. 20, de la Const. Dimitrie Moruz Vodă.

10). Anafora de la 235—248, din 1824 mart. 18, întărită de Ioan Sandu Sturza Vodă la 1824 mart. 28, pentru împresurarea moșiei Ciofreștii de la ținutul Tutovei, a monastirelor Niamțu și Secul, despre moșia Hulubescii, a Vornicului Costaki Konaki. 1) uric din 7004 ianuarie, de la Stefan Vodă, întăritură Stolnicului Ioan Frunzăti, pe jumătate de satu Ciofreștii. 2) ispisoc din 7022 decem. 17, de la Bogdan Vodă. 3) Carte din 7223 apr. 26 de la Neculaî Alisandru

Vodă. 4) Suret de pe ispisocul hotarnicu din 7102 fev. 13, de la Aron Vodă. 5) ispisoc din 7224 aug. 10 de la Mihaî Racoviția Vodă. 6) Carte din 7136 apr. 9, de la Miron Barnovski Vodă. 7) hrisov din 7261 apr. 15 de la Const. Racoviția Vodă. 8) ispisoc din 7171 sept. 22 de la Eustratie Dabija Vodă.

11). Anafora de la 292—306 din 1824 iunie 20, întărită de Ioan Sandu Sturza Vodă pentru despărțirea moșiei Ungurii rezeșiască de la ținutul Hărlăului, despre moșia Dorneștii a Sf. Mitropolii. 1) Urie serbăsc din 7087 mart. 30, de la Petru Vodă. 2) Uricu serbăscu din 7087 apr. 15, tot de la Petru Vodă 3) doue urice serbăsci din 7093 maiu 12 și 7095 apr. 25 tot de la Petru Vodă. 4) Uricu din 7099 decem. 15, de la Petru Vodă. 5) Uricu din 7112 maiu 8. de la Movilă Vodă. 6) Suret de pe ispisocu serbescu din 7152 iul. 13, de la Vasllie Vodă. 7) Carte din 7249 mart. 2 de la Grigorie Ghica Vodă. 8) Carte din 1820 apr. 15 de la Suțu Vodă. 9) Carte din 1823 sept. 11. de la Ioan Sandu Sturza Vodă.

12) Anafora de la 315—324, din neînsemnat veletu, întărită de Ioan Sandu Sturza Vodă la 21 aug. anul 1824, pentru împresurarea moșiei Crăngenii de la țin. Putnei a Vornicului Costaki Konaki, despre moșiile Tomceștii a căminarului Spiru, Ciofreștii a Monastirei Berzunțului și Refleștii a Monastirei oenei. 1) ispisoc din 7140 iunie 9 de la Alisandru Vodă. 2) ispisoc din 7171 sept. 22 de la Eustratie Dabija Vodă. 3) Copie de pe ispisoc din 7207, de la Antiohie Const. Vodă. 4) Carte din 1820 fev, 18 de la Suțu Vodă.

CONDICA № 59

De hrisoave și Anaforale pe 1823, 1824 și 1825.

1) Hrisov de la 20—23, din 1823 decem. 21, de la Ioan Sandu Sturza Vodă, dând nisce locuri din Iasi la târgul-de-jos, a monastirei Bîrnovei, cu bezmăn de veci Logof, Andronaki Donici.

2) Hrisov de la 43—60, din 1824 fev. 28, de la Ioan Sandu Sturza Vodă, pentru dispărțirea hotarului moșiei Pobroteștii de la ținutul Herței a Pităresei Zoția Sturza, despre moșia Herța. 1) Carte din 7145 iunie de la Vasilie Vodă. 2) Hrisov din 1779 iulie 15 de la Const. Dimitrie Moruz Vodă. 3) ispisocu din 7170 iunie 8, de la Eustratie Dabija Vodă. 4) Carte din 7246 mart. 4 de la Grigorie Ghica Vodă. 5) Carte din 7271 oct. 3, de la Grigorie Ioan Vodă.

3) Carte de la 78—82 din 1824 mart. 21, de la Ioan S. Sturza Vodă, întărind stăpânirea jidovului Boruh pe unu locu a grecului Enaki Alevra din Galați.

4) Carte de la 87—88, din 1824 fev. 3, de la Ioan S. Sturza Vodă întărind stăpânirea banului Iordaki Emandi, pe mosia Ghitcăuții de la ținutul Dorohoiului, ce au cumpărat'o de la Spatar. Constantin Botez.

5) Carte de la 90—94 din 1824 mart. 2, de la Domnul Ioan S. Sturza Vodă, de judecata ce au avut Căpit. Sandul Ghimpul, cu preutul Mihaï Poalelungi, pentru părți din moșiile Terkelenii și Borăștii de la ținutul Covurluiului. 1) Carte din 1819 apr. 2, de la Domnul Scărlat Calimah Vodă.

6) Hrisov de la 94—100, diu 1824 mart. 26,

de la Ioan Sandu Sturza Vodă, întărind stăpânirea Rucsandei Jora, pe moșia Fisocii de pe apa Bărladului ținutul Tutovei. 1) Carte de la acest Domnitoriu din 1823 maiu 2.

7) Carte de la 112—121, din 1824 mart. 30, de la Ioan S. Sturza Vodă, de judecata ce au avutu Maria fiica lui Calian, cu Stefan Țintilă, pentru părți din hotarele moșiilor Mogoșești de la ținutul Niamțului, și Hărlăcestii de pe apa Bistriței.

8) Carte de la 121—125, din 1824 fev. 10, de la Ioan Sandu Sturza Vodă, întărind stăpânirea lui Ioan sin Constantin Sărajbașia, pe locul casei sale din Iași din mahalaua Feredeilor.

9) Carte de la 125—127, din 1824 fev. 10 de la Ioan S. Sturza Vodă, dată lui Ioan sin Constantin Sarajbașia, pe locul dugheni și hanului ce are pe loc domnescu, în mahalaua Broșteni-ior în dosul grajdiului gospodu.

10) Carte de la 127—129, din 1824 fev. 10, de la Ioan Sandu Sturza Vodă, dată Măriuței socia diiaconului Ili Bogda-prosti, pentru ași stăpâni dughenele ce are pe Podul-lungu în fânăria gospod, acărora scrisori s'au perdut de Lovin merariu, avêndule amanetu.

11) Carte de la 131—136, din 1824 maiu 15, de la Ioan Sandu Sturza Vodă, întărind stăpânirea Vornicului Coștaci Crupenski, pe stănjăni de moșie ce au cumpărat din moșia Pozneana din bătrânul Cazan, de la ținut. Bacăului.

12) Carte de la 136—148, din 1823, mart. 3, de la Ioan Sandu Sturza Vodă, de judecata ce au avutu Vist. Petraki Sturza cu Post. Ioan Pala-

di, pentru moșia Proslăncii și părțile din Nedi-eni, de la ținutul Cărligăturii.

13) Doue cărți de la 149—152, din 1824 maiu 25. a lui Ioan Sandu Sturza Vodă, și din. . . a divanului, întărind stăpânirea hagiicăi Surgiul, armancă, pe dughenile cu locul lor de pe podul vechiu din Iași, ce au fost a lui Gheorghe Sucevanu și le-au cumpărat prin mezat. 1) Hrisovul din 7261 sept. 3, de la Const. Mihai Cehan-Racovița Vodă.

14) Hrisov de la 152—155, din 1824 apr. 8, de la Ioan Sandu Sturza Vodă, întărind stăpânirea banului Iftimi Stamate pe locurile ce le are în târgul Bacăului. 1) Anafora din 1819 oct. 22 întărită mai în urmă de Mihai Suțul Vodă.

15) Carte de la 159—172, din 1824 iulie 9, de la Ioan Sandu Sturza Vodă, pentru despărțirea moșiei Ionăsenii, ce se stăpănesce de medel. Ioan Cărăiman, i medel. Toader Sănjorj, și alții ai lor, despre moșile Pitulușenii a Post. Petraki Vărnăv, și Brăescii a Spat. Stefan Gherghel, și părți din Prăstesci. 1) Carte din 7249 oct. 18, de la Grigorie Ghica Vodă.—*Scrisorile moșiei Pitulușănilor.* 2) ispisoc din 7142 decem. 2. de la Moisi Movilă Vodă. 3) ispisoc din 7143 fev. 28 de la Vasile Vodă. — *Scrisori pe moșile Prăstestea de Pitulușeni.* 4) Uricu serbesc din 7122 ian. 15. de la Stefan Tomșa Vodă. 5) Hrisov din 7267 iunie 6, de la Ioan Teodor Vodă.

16) Hrisov de la 173—176, din 1824 iulie 30, de la Ioan S. Sturza Vodă, întărindu stăpânirea Visternicului Petraki Sturza, pe părțile ce au cumpăratu din moșia Crucisóra de josu de la ținutul Putnei.

17) Hrisov de la 180—182, din 1824 August 21, de la Ioan S. Sturza Vodă, întărindu stăpânirea Teofiliei Sale Kir Gherasim Episcopu de Romanu pe casele cu locullor, ce au cumparatu prin mezat de la Vornicul Alecu Ianculeu din Iași.

18). Hrisov de la 185—186, din 1824, aug. 12, de la Ioan S. Sturza Vodă întărindu stăpânirea Lețetimiî jidaucei, pe o dughenă de piatră, de pe locul monastirei sf. Vineri, din Iași, ce-au cumpăratu de la Ioan Dobre, prin mezat.

19). Carte pe facia 190, de la Ioan S. Sturza Vodă întărind stăpânirea lui Mateiu Turcul pe doue dughene cu locul lor din Iași, lêngă casele Vist. Alecu Balș, ce le-au cumpărat prin mezat de la Costăki Radovici fiul reposatului Sulger Gavril Radovici.

20). Hrisov de la 210—223, din 1824 Noem. 11. de la Ioan S. Sturza Vodă, pentru împrejurarea moșiei Pobrotescii și Târnauca de la ținutul Herței a D-sale Zoiția Sturza despre moșia Pomârla de la ținutul Dorohoiului a Spat. Anastasaki Bașotă.

21). Hrisov de la 224—226, din 1824 Noem. 12 de la Ioan S. Sturza Vodă întărindu stăpânirea Banului Theodor Holban pe moșia Călinescii de la ținutul Dorohoiului, ce au cumpărat prin mezat de la Spat. Stefan Gherghel.

22). Hrisov de la 227—234, din 1825 ian. 20, de la Ioan S. Sturza Vodă pentru dispărțirea hotarului moșiei Pobrotescii a Zoiței Sturza, despre moșia Herței, stăpânită de rezeșii Țințeni, Vornicu Grigorie Ghica și rezeșii Herțeni. — 1) ispisoc din 7170, iunie 8 de la Eustratie Dabija Vodă.

23). Hrisov de la 245—250, din 1824 mart. 30 de la Ioan S. Sturza Vodă, întărind stăpânirea Agăi Alecu Baluș pe moșia Lămbenii din Basarabia ce iau dăruit'o bunul său Logof. Constantin Baluș.

24) Carte de la 251—257, din 1825 fev. 5. a lui Ioan S. Sturza Vodă, de judecata ce au avut Iordaki Dimaki, Mihalaki Kocriș, Neculai Bantăș, curgători din doue fete a lui Tôder Cărlig, de pe care se porecesc Kocrișești și Bântășești, cu Vasile Popa, Neculaiu Cărlig, Dumitraki Cărlig și alții ai lor curgători din Visternicul Mateiu Cărlig, pentru părți de moșie, anume: Oncăuții, Rujânții și Cepeleuții de la Hotin, Brincanii de la ținutul Niamțului, și Pungenii de la ținutul Hărlăului.— 1) ispisoc din 7166 iunie 4. de la Gheorghie Ghica Vodă. 2) ispisoc din 7177 iunie 13 și 7178 decem. 28 și decem. 22, de la Duca Vodă. — 3) ispisocu din 7125 apr. 1. de la Radu Vodă. 4) ispisoc din 7206 iunie de la Antohi Const. Vodă. 5) Anafora din 1817 oct. 17, întărită de Scărlat Calimah Vodă.

25). Carte de la 280—281. din 1825 maiu 6 a lui Ioan S. Sturza Vodă întărind stăpânirea Logof. Theodor Balșu pe partea de moșie Săngerii de la ținutul Hărlăului a lui Gheorghie Gosan ce au cumpărato prin mezatu de la medelnic. Alisandru Tăutul.

26). Hrisov de la 284—286 (fără velétu) de la Ioan S. Sturza Vodă pentru împresurarea moșiei Solonțuși Cozmescii de la ținutul Bacăului a Spat. Iordaki Pruncul, despre moșia rezeșiască

Crăstescii de la același ținutu. 1) ispisocol Crăstescilor din 6979 noem. 2, de la Ștefan Vodă.

CONDICA № 60.

De Anaforale pe ană 1824 și 1825.

1) Carte de la facia 9—16, din 1824 mart. de la Divan în pricina Agăi Const. Sturza, cu Sandul Ghimpul Căpitan, pentru o parte din moșia Mănzăteșcii de la ținutul Covurluiului.— 1) Carte din 1803 fev. 9 de la Alisandru Moruz Vodă.

2) Anafora de la 18—.. din 1824 iunie 8, întărită de Ioan S. Sturza Vodă la 1824 iulie 14. în pricina lui Ioan Lupu locuitoriu din mahalaua Ciurkii din Iași cu unu Avram jidovu tot din Iași, pentru o casă ce au cumparat de la unu Theodosie Theodor.

3) Anafora de la 23—32 (fără veleat) întărită de Ioan S. Sturza Vodă la 1824 iulie 25, pentru împresurarea moșiei Boșoteniî despre Stroiescî de la ținutul Bacăului rezeșescî. 1) ispisoc din 7005 de la Ștefan Vodă; 2) Carte de la Domnul Calimah din 1814.

4) Anafora de la 35—38, din 1824 iunie 19, întărită de Ioan S. Sturza Vodă la 1824 iulie 22, de judecata ce au avut Gavril Kiriță și alții ai sei cu Stoln. Irimia Giușcă și Vasilie Bocanu, pentru o bucată de loc numită Cărpesci de la ținutul Fălciului.— 1) Carte din 7245 maiu 29 de la Grigorie Ghica Vodă, 2) Carte din 7249 fev. 8, de la Grigorie Ghica Vodă, 3) Carte din 7250 ian. 19 de la Const. Neculai Vodă.

5) Carte de la 46—50. din 1824 decem. 22

a lui Ioan S. Sturza Vodă, de judecata ce au avut Postelnicésa Elencu Maurogheni, și Zoita Buzne stăpânitórele moșiei Oroftiana, de la ținutul Herței, cu Vornicul Ioan Miclescul, pentru împresurarea ce le face cu moșia sa Comănescii de la ținutul Dorohoiului.

6). Anafora de la 54— . . . din întărită de Ioan Sandu Sturza Vodă la 1824 decem. 19, în pricina lui Ion Thóder Brăescul din Bucovina cu Comisul Mihăițiă, fiul banului Mihalaki, pentru moșia Mamornița de la ținutul Iași. 1) ispisocu din 7265 decem. 25 de la Const. Mihail Cehan Racovița Vodă. 2) ispisocu din 7254 de la Ioan Neculai Vodă. 3) Carte din 1804 oct. 10 de la Alisaudru Const. Moruz Vodă.

7). Anafora de la 109—116, din 1825 fev. 24, întărită de Ioan S. Sturza Vodă la 1825 maiu 14, pentru împresurarea moșilor Brimintea, Răcălescii și Dioketi, a Agăi Iancu Greceanu, despre moșile megieșite a monastirei lui Adam.— 1) ispisoc din 7200 ian. 4 de la Constantin Vodă.

8). Anafora de la 124—133, din 1824 decem. 27, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina monahiei Anania fiica repos. hagi Ioan Bonciul, cu Acsinte Hău arman, pentru doue dughene din tîrgul Romanului. 1) doue cărți de la Scărlat Calimah Vodă din 1817 fev. 5 și iunie 3.— 2) Carte din 1824 mart. 16 de la Ioan S. Sturza Vodă.

9). Anafora cu întăritura ei de la facia 135—150 din 1824 decem. 20, întărită la 1825 fev. 28, de D. Ioan Sandu Sturza Vodă, pentru împresurarea moșiei Băcești a Comisului Mihăiță Mihalaki de cătră moșile Țibănestii și Crăestii. 1) Carte din 1801 maiu 25 de la Alisan-

dru Ipsilant Vodă. 2) ispisoc din 6954, de la Stefan Vodă. 3) Uricu din 7041 de la Petru Vodă.

10) Anafora de la 158—168, din 1824.... întărită de Ioan S. Sturđa Vodă la 1825 apr. 10 în pricina ginerului Vornicul de pörtă Neculai Corbul, Ioniță Andrieșu, cu Vornicul Constantin Paladi, pentru partea din moșia Bumbătești de la ținutul Vasluiului.— 1) Copie de pe o carte din 7207 decem. 13, de la Antioh Vodă. 2) Carte din 7249 iunie 24 de la Grigorie Ghica Vodă.

11) Anafora de la 171—178, din 1828 decem 20 întărită la 1825 mart. 18 de Ioan S. Sturđa Vodă, în pricina Agăi Neculai Greceanul, cu locuitorii moșiei Tămășeni de la ținutul Fălciului pentru 250 străji. din trupul acestei moșii.— 1) ispisoc din 1766 mart 20, de la Grigorie Ali. Ghica Vodă. 2) Carte din 1818 de la Scarlat Al. Calimah Vodă.

12) Anafora de la 184—191 din 1824.... întărită de Ioan S. Sturđa Vodă la 1825 iunie 5, pentru despărțirea Pilipăuților a clucerului Stefan Holban, despre moșia Oroftiana a Postelnicesei Elencu Manu, de la ținutul Herț-ii. 1) Copie de pe ispisoc din 7135 mart. 11. de la Miron Barnovski Movilă Vodă. 2) Copie de pe ispisoc din 7136 aug. 13, tot de la Miron Barnovski Vodă. 3) Copie de pe ispisoc din 7137 maiu 12 tot de la acest Domn. 4) Copie de pe ispisoc din 7145 maiu 25, și Carte din 7145 iunie de la Vasilie Vodă, 5) hrisov din 1779 iulie 15. de la Cost. Dimitrie Moruz Vodă. 6) Hrisov din 1813 ian 15 de la Scarlat Alis. Calimah Vodă. 7) hrisov din 1815 noem. 22. de la Scarlat Calimah Vodă. 8) Carte din 7147 iulie, de la Vas. Vodă.

13) Anafora de la 202—204, din 1825 iunie 10, întărită de I. S. Sturza Vodă la 1825 iulie 7 pentru locul de casă din Iași din mahalaua Talpalarilor a spat. Alecu Scorțescu, făcându-i mă-sorișce cât este de mare.

14). Anaf. de la 218—221, din 1824 oct. 15 întărită de I. S. Sturza Vodă la 1825 august. pentru stăpânirea ce au făcutu Logof. Andronaki Donici moșiei Grigoreștii de la ținutul Botoșanilor a Agăi Scărlat Miclescu. 1) ispisoc din 7247 de la Grigorie Ghica Vodă.

15) Anaf. de la 242—256, fără velétu, ... întărită la 1825 iulie 17 de Ioan Sandu Sturza Vodă, pentru împresurare moșiilor Cozmestii și Solonțul a Spat. Iordaki Pruncul, despre moșia Creteștii rezășiască din ținutul Bacăului. 1) ispisoc din 6979 noem. 2. de la Stefan Vodă întăritoriu lui Danciul Boldeșu. 2) Carte din 7269 iunie 22 de la Grigorie Ioan Vodă.

16) Anaf. de la 271—274, fără velét, întărită la 1825 sept. 10. de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina Vornicului Iordaki Rîșcanu cu unu Mantul fratele grecului Hristodor pitaru, pentru unu loc ce ține cu bezmân de la Monastirea sf. Ioan Zlataust din Iași. 1) hrisov din 1814 iunie 10, de la Scarlat Al. Calimah Vodă.

17). Hrisov de la 283—284, din 1825 sept 30 de la I. S. Sturza Vodă, întărind stăpânirea clucerului Ștefan Holban pe moșia Sinihău de la ținutul Herței, ce aŭ cumpărato de la Comișoaa Ecaterina Coșnaki.

18). Hrisov de la 285—286, din 1825 oct. 15, de la I. S. Sturza Vodă, pentru despărțirea ce s'au făcut între moșiile Simipiceni și

Bărbătescii a Spat. Thoma Luca, despre moșia Bălăneștii rezeșiască.

19). Anaf. de la 313—316, din 1825 sept. 19, întărită de I. S. Sturza Vodă de judecata ce au avuțu clucerul Stefan Holban, cu cliromonii fratelui seu repos. Banu Ilie Holban, pentru moșia Sinihău, de la ținutul Herței.

20). Anaf, de la 336—341, din 1824 ian. 10, neîntărită pentru despărțirea moșiei Dragoțeștii a Vorn. Theodor Balșu despre moșia Dracșanul și Dracșeni, a Hatmanului Costaki Mavrocordat. 1) ispisoc din 7271 aug. 4. de la Grigorie Ion Vodă. 2) Copie de pe ispisocă din 7152 Iulie 27 de la Vasilie Vodă.

21). Anaf. de la 342— . . . din întărită de Ioan S. Sturza Vodă la 1825 decem. 18 în pricina Cătrinei Cioni din satul Șkeia ținutul Vasluiului, cu spat. Iordaki Leon pentru o parte din trupul acestei moșii Șkeia. 1) ispisocă din 7214 iulie 5 de la Antohi Vodă. 2) Carte din 1818 decem. 14, de la Scarlat Al. Calimah Vodă. 3) Carte din 1819 fev. 1, tot de la Scarlat Al. Calimah Vodă. 4) Țidulă de mezată din 1797 mart 23, de la Alisandru Ioan Calimah Vodă.

22). Anaf. de la 349—363, din 1825, întărită, la 1825 ian. 10, de la I. S. Sturza Vodă, în pricina unor ómenî numiți Bogdaprosti, cu monăstirea Rișca pentru ună sată Popestii. 1) Ispisocă din 7011 oct. 6, de la Stefan Vodă. 2) ispisocă din 7068 apr. 13, de la Alisandru Ilieșu Vodă. 3) ispisocă din 7078 iulie 6 de la Bogdan Vodă. 4) ispisocă din 7091 apr. 12, de la Petru Vodă. 5) ispisocă din 7094 aug. 5, tot

de la Petru Vodă. 6) Suret de pe ispisoc din 7095 maiu 8, tot de la Petru Vodă. 7) Carte din 7148 Sept. 18, de la Vasilie Vodă. 8) doue sureturi de pe doue ispisóce din 7150 fev. 8. și 7151 aug. 15 de la Vasile Vodă. 9) Suret de pe o carte din 7153 iulie 7. de la Vasile Vodă. 10) Carte din 7154 noem. 3, de la Vasilie Vodă. 11) Suret de pe ispisocă din 7155 maiu 12, de la Vasilie Vodă, 12) Suret de pe ispisocă din 7174 maiu 5 de la Duca Vodă. 13) Suret de pe ispisoc din 7175 fev. 24, de la Ilieșu Alesandru Vodă. 14) Ispisocă din 7180 de la Duca Vodă. 15) Carte din 7225 apr. 8., de la Mihaș Racoviță Voda. 16) Doue ispisóce din 7226, decem. 12, de la Mihaș Racoviță Vodă. 17), Carte din 1766 iulie 11, de la Grigorie Alis. Ghica Vodă. 18) Doue cărți din 1766 și 1777 sept. 22, de la Grigorie Al. Ghica Vodă. 19) Carte din 1813 sept. 28, de la Scarlat Al. Calimah Vodă. 20) Carte din 1813, decem. 6, de la Scarlat Al. Calimah Vodă.

23). Anafora de la 368—374, din 1825, decem. 19, in pricina Camin. Tuduraki Aslan, cur camin. Alecu Hurmuzaki, pentru jumătate de sată Horodistea de la ținutul Hērlăului, ce s'ar fi impresurândă de cătră cel de pe urmă.

CONDICA № 62.

De cărți, Anaforale și Hrisóve pe aniș 1822, 1823, 1824, 1825 și 1826.

1) Hrisov, de la 1—2, din 1822 noem. 17,

de la Ioan S. Sturza Vodă, prin care face danie casele sale ce le-au avută cumpărate în orașul Iași de la Banul Mihaï Eamandi, Agăi Constantin Aslan și Efrosinei Sturđa.

2). Carte de la 4—7, din 1822 noem. 24, de la Ioan S. Sturđa Vodă, pentru dispărțirea hotarului moșiei Bërlestiï a Monastirei Precista din Roman, de cătră moșia Grumădestiï a Domniței Ralu, fiind amëndone moșiile la ținutul Niamțului.

3). Hrisov de la 8—10, din 1823 ian. 15. de la I. S. Sturđa Vodă, întărind stăpânirea Spatarului Latiș, pe casele cu locul lor ce au cumparatu în Iași, de la doctorul Viola, ce sunt de la vale de biserica Tălpălarilor.

4). Hrisov de la 12—13, din 1823 fev. 8, de la I. S. Sturđa Vodă, întărind stăpânirea Vornicului Lascaraki Sturđa pe 20 pogóne vie, de la Cotnari, ce au fost a lui Bezedeș Scarlat, care i le-au făcut danie, ca pe niste acareturi grecesti, Sali-Pașa.

5). Carte de la 16—17, din 1823 mart. 14. de la Divan întărind stăpânirea negușitorului Gheorghie Popa, pe o casă cu locul ei din Iași, mahalaoa Muntenimei de josu, ce au cumpărat prin mezat de la Ioniță Capsia.

6). Hrisov de la 18—19, din 1823 maiu 9, de la I. S. Sturza Vodă, întărind stăpânirea Băneșei Maria Sturza, asupra moșilor Visterniceni și Ghitioani, ce sunt din astânga Prutului la ținutul Orheiului.

7). Carte de la 27—35 din 1823 Iulie 3, de la I. S. Sturza Vodă, pentru pânea Agăi Iancu Canano, ce i s'aũ luat, de cătră stăpânire, întru îndestularea ostilor otomanicesci ce aũ fost în anul 1821, care pâne aũ fost seceștrată de cre-

ditorii numitului Cananău. 1) Carte din 1818 aug. 5, de la Scarlat Calimah Vodă. 2) Carte din 1820 april 25, de la Mihaï Suțu Vodă.

8). Hrisov de la 45—52, din 1823 Iulie 22, de la I. S. Sturza Vodă, întăritoriu Logof. Dimitrie Șturza, pe țiganiî robî ce are de vatră și de laie, clironomie de la părinții seî.

9). Hrisov de la 57—61, din 1823 sept. 10, de la I. S. Sturza Vodă, în pricina Vorn. Iordaki Catargiu cu familia Cântulască aflătoare în Besarabia, pentru că nu iar fi dat în stăpănire moșia Stioborăniî, de la ținutul Cărligătureî, care ar fi dato în schimbă maîceî sale, pe moșia Larga, de la ținutul Iașiî.

10). Carte de la 62—63, din 1823, sept. 10, de la I. S. Sturza Vodă, dând cu bezmănū Banului Mihălaki Stavărū unū locū de dughene, din Tărgul de Josū, din Iași, a Monast. Bărnovski.

11). Carte de la 67—70 din 1824 mart 25, de la Ioan S. Sturza Vodă, întărind stăpănirea Ileneî Leca asupra a jumătate de moșie Andrișesciî de la ținutul Bacăului. 1) Carte din 7188 mart 21, de la Duca Vodă.

12). Carte de la 71—73 din 1825 april 28, de la I. S. Sturza Vodă, întărind stăpănirea Stoln. Ioan Tacul pe 1615 stănj. 2 palme moșie, de baștină și cumpărătură în moșiile Poeniî, Medeleniî, Godenesciî, și Cotul Cuibăresciî, alăturate una de alta la ținutul Tecuciului.

13). Cartea de la 77—90, din 1825 maiū 22, de la Ioan S. Sturza Vodă, pentru despărțirea hotarelor moșiilor Hăndresciî cu parte din Feledeșeniî, de la ținutul Romanului, a Logof. Dimitrie Șturza și a Spat. Enaki Danul, și pentru

despărțirea moșiei Banului Mihalaki Radu, Gănescii și Moiceștiu despre moșia Cristestii de la ținutul Cărligătorei a Sard. Enakaki Gherghel.— *Scrisorile înfăcioșate de Sard. Gherghel*: 1) ispisoc din 7170 april 30, de la Eustratie Dabija Vodă. 2) Ispisoc din 7177 iulie 15, de la Duca Vodă, 3) ispisoc din 7177 iunie 9, tot de la Duca Vodă.— *Scrisori înfăcișiate de Logăf. Dimitrie Sturza*, 1) ispisoc din 1803 maiu 8, de la Ali-sandru Moruz Vodă, 2) Anafora din 1802 întărită de Al. Neculai Suțu Vodă.

14) Carte de la 95—107, din 1825 mai 29, de la Domnul I. S. Sturza Vodă, în pricina A-găi Dimitrachi Iamandi, cu nisce rezeși, pentru o parte de moșiea Gornescii ținutul Covurluiului. 1) Copie de pe ispisoc din 1780 noem. 17, de la Domnul Miron Barnovski Vodă, 2) ispisoc serbesc din 7136 ianuar 17, de la Miron Barnovski Vodă. 3) Carte din 7159 fev. 20, de la Vasilie Vodă. 4) Ispisoc din 7170 mart 15, de la Eustratie Dabija Vodă. 5) Doue ispisocé din 7175 decem. 10 și 7178 iulie 30, de la Eustratie Dabija Vodă. 6) ispisoc din 7224 aug. 4, de la Mi-hai Racoviță Vodă. 7) Carte din 7249 mai 17, de la Domnul Grigorie Ghica Vodă bătrânul. 8) Carte din 1777 iunie 24, de la Domn. Ioan Grigorie Alesandru Ghica Vodă. 9) Carte din 1781 martie 25, de la Domn. Constantin Dimitrie Moruz Vodă. 10) Carte din 1784 ianuar. 13, de la D. Alesandru Costantin Vodă. 11) Ispisoc din 7213, de la D. Antiohi Costandin Vodă. 12) Carte din 7224 fev. 9, de la D. Mihaï Racoviță Vodă. 13) Carte din 7219 innie 20, de la D. Grigorie Ghi-ca Vodă. 14) Carte din 1806 fev. 12, de la D.

Alesandru Moruz Vodă. 15) Carte din 1816 iulie 8, de la Scarlat Alesandru Calimah Vodă. 16) Carte din 7178 de la Dabija Vodă.

15). Carte de la 108—113, din 1825 iuni 6, de la I. S. Sturza Vodă, în pricina clironomilor Mitreșci, asupra reșășilor de moșia Crăestii și Cruce de la ținutul Cqvurluiului, pentru părți din trupurile acestor moșii.—*Scrisorile arătate de pă-râții reșeși.* 1) Carte din 1779 oct. 18, de la Costandin Dimitrie Moruz Vodă. 2) Carte din 1797 april 20, de la Alesandru Ioan Calimah Vodă. 3) Carte din 1819 iunie 13, de la Scarlat Alesandru Calimah Vodă.

16). Carte de la 118—123, din 1825 mai 14, de la Ioan S. Sturza Vodă, în pricina vamișului Costandin Porcescu, i Toader Moțoc diac și Paval Moțoc curgători din Angelușa, cu banul Mihalachi Stavăr, pentru niște părți din moșiile Boșdienii, i Săcălenii și Mărmureniî de la ținutul Vasluiului. 1) Carte din 1818 mart 14, de la Scarlat Calimah Vodă. 2) Carte din 1820 iunie 13, de la Mihaî Suțu Vodă. 3) Carte din 1823 fev. 21, de la Ioan Sandu Sturza Vodă.

17). Hrisov de la 125—130, pentru moșiile Hoiseștii și Balomireșcii a Vorn. Dracachi Roset din 1825 mart 20, de la Ioan S. Sturza Vodă, spre ai sluji înprotiva scrisorilor ce aũ pierdut în vremea volintirilor din monăstirea Săcul.

18). Anafora de la 143—146 din 1825 mart 20, întărită de Ioan Sandu Sturza Vodă, pentru ca să slujască de document Vorn. Dracachi Roset pe moșia Șkeia, ce aũ luato în schimb de la Banul Iordachi Milu, a căriea scrisorile aũ per-dut în vremea apostaiților Greci.

19). Hrisov de la 149—156 din 1825 aug. 8, de la Ioan S. Sturza Vodă, întărind stăpânirea Spat. Alecu Scorțescu, pe locul caselor părintelui său și de cumpărătură ce are în Iași în mahalaua bisericeii Talpalărilor.

20). Anaf. de la 161—164 din 1825 sept. 28, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1825 aprilii 29, pentru 22 pământuri, 9 pași, 2 palme 4 palmace ce au cumpărat Beizele Neculai Sturza de la Șarban Buhăescu prin mezat din moșia Rădenii de la ținutul Neamțului.

21). Anaf. de la 165—167 din 1825 sept. 25, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1825, oct. 10, întărind stăpânirea Stoln. Enachi Stamate pe un loc cu dugheni și alte acareturi din Iași, ce au cumpărat prin mezat de la supusul prusăscu. Mihaï Lipchi.

22). Carte de la 186—190 din 1826 fev. 4, de la Divan de giudecata ce au avut Samson Chirinuș și alții ai săi redăși de moșia Orgueștiu. de la ținutul Tutovei, cu fiii Ilenii soția lui Gavril Tufă și alți ai lor, pentru parte din această moșie.

23). Anaf. de la 200—201 din 1825 Mart 30, a obșteștii adunări, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1826 fev. 15, pentru schevisul ce au făcut întru sporirea prețului apaltului cărților de joc.

24). Carte de la 218—226 din 1826 fev. 23, de la Divan în pricina Sard. Dimitrie Carp, cu Mitropolia din Iași, pentru moșiile Tungujăi, Gârbeșci, Spinenii, Căscoești și Tunguzăni. 1) Carte din 1775 sept. de la Grigorie Alesandru Ghica Vodă. 2) Carte din 7240 iunie 22, de la Gr. Al. Ghica Vodă.

25) Carte de la 227—229 din 1826 fev. 24,

de la Ioan S. Sturza Vodă, întărind stăpânirea Sard. Dimitrie Carp, pe moșia Tungujăi, Gârbești, Spinenii și Căscoești, după judecata ce a avut cu Mitropolia.— 1) Carte din 7240 iuni 22, de la Grigorie Ghica Vodă.

26). Carte de la 241—243 din 1826 fev. 20, de la Divan de giudecata ce a avut Post. Ioan Jora, proprietariul moșiei Mileștii, împreună și rezeșii de moșia Zmulții, de la ținutul Covurluiului, cu niște oameni rezeși Cepregești, pentru o bucată de loc ce a rășluit din Milești și din Zmulți.

27). Anat. de la 246—250 din 1825 dec. 16, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina lui Ilie Buhăescul din ținutul Neamțului, cu Păhârnc. Smaranda Lăzoea, pentru 60 stănj. din trupul moșiei Răteștii, de la ținutul Neamțului.

28). Carte de la 251—255 din 1825 dec. 23. de la Ioan S. Sturza Vodă, în pricina Stoln. Costandin Glodeanu, cu cumnații săi Costaki și Gavril Cujbă pentru moșia Ruleni de la ținut. Iașii.

29). Carte de la 262—267 din 1824 iuni 10, de la Divan, de giudecata ce a avut Ioachim Ticul monah, cu preotul Neculai Done i Ioniță și Simion Done, pentru 250 stănj. din trupul moșiei Highidișii de la ținutul Fălciului. 1) ispisoc serbesc din 7115 april 30, de la D. Simion Movilă Vodă. 2) Carte din 7265 fev. 27, de la Scarlat Ghica Vodă.

30). Carte de la 268—270 din 1826 iulie 30, de la Divan, pentru împresurarea moșiei Sărbii despre moșia Mănzătești, amândouă rezeșești de la ținut. Covurluiului. 1) Copie de pe ispisoc din 7005 mar. 11, de la Stefan Vodă, întăritoriu Lupei și frați-

nisău Toader și surorii lor Crăstinei, satul Sărbi de la ținutul Covurluiului cumpărat drept 86 zloți.

31). Anaf. de la 276—286 din 1825 dec. 27, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1826 iulie 20, pentru înpresurarea moșiei Roșcanii de la ținut. Iași, a Camin. Gheorghie Stroescu și Păhârnc. Zamfira Gheuca, despre moșia rezeșiască Broșteni.—1) ispisoc din 7175 noem. 4, de la Ilieș Al. I. Al. Vodă. 2) ispisoc din 7243 iulie 23, de la D. Costandin Neculai Vodă. 3) Carte din 7260 ianuarie 31, de la Costandin Mihaï Cehan Racoviță Vodă. 4) Carte din 7260 iunie 3, de la Costandin Mihaï Cehan Racoviță Vodă. 5) Carte din 7130 ian. 11, de la Ștefan Tomșa Vodă. 6) Anaf. din 1824 iulie 18, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la acelaș an, aug. 12, 7) suret de pe ispisoc din 7151 mart 20, de la Vasile Vodă.

32). Carte de la 286—290 din 1826 iulie 15, de la Divan, pentru înpresurarea moșiei rezeșești de la ținutul Neamțului, Ghigoești despre moșia Pungeșcii despre asemenea moșie rezeșiască Pungeșcii. 1) ispisoc sârbăsc din 6998 mart 9, de la Ștefan Vodă, întăritoriu lui Iosăp sãn Toader Hurdugaș, nepot lui Drăguș.

33). Carte de la 291—295 din 1826 aug. 4, de la Ioan S. Sturza Vodă, de giudecata ce aũ avut Pavãl Danu, Gavril Dascalu, Teodor Botezatul și alții ai lor, cu pãrãții de ei neamul Ciocãnesc, Popãscũ și Melintesc pentru moșia Hociungii și Bregãi de la ținutul Neamțului. 1) Carte din 1766 mai 21, de la Grigorie Alecsandru Ghica Vodă. 2) Carte din 1764 tot de la acest domn. 3) Carte din 1767 mai 5, de la Grigorie Ioan Calimah Vodă.

CONDICA 66

De anaforale pe anii 1825, 1826, 1827.

1) Anafora de la 1—17 din 1825 decem. 20, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1826 april 2, pentru împresurarea moșiilor Jăgoreni, Mireștii și Soholețul răzeșăsti, despre moșia Ivăneștii a Agăi Ioan Carp. 1) ispisoc din 7093 de la D. Petru Vodă, 2) ispisoc din 6977 iunie 9, de la Stefan Vodă, 3) ispisoc din 7172 mart 20, de la Eustratie Dabija Vodă, 4) ispisoc din 7204 aug. 3, de la Costantin Antiohie Vodă, 5) ispisoc din 7181 dec. 6, de la Duca Vodă, 6) copia ispisocului din 6977 iunie 6, de la Stefan Vodă, 7) ispisoc din 7016 mart 22, de la Bogdan Vodă.

2) Anafora de la 18—32 din 1825 mart 5, întărită la 1826 fevr. 28, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina Spat. Andrei Bașotă, cu locuitorii de pe partea sa din târgul Fălticeni, ținutul Sucevei, pentru aședemintul ce au făcut, ce să plătească pentru loc și pentru marfa ce vor vinde.

3) Anafora de la 66—73 din 1825 mart 5, întărită la 1826 mart 20, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina Paharn. Ioniță Sion cu un Gavril Alesandru și alți ai săi, pentru o parte din moșia Oșăștii ținutul Vasluiului, 1) carte din 1816 fev. 17, de la Scarlat Calimah Vodă, 2) carte din 1824 ian. 13, de la Ioan S. Sturza Vodă.

4) Anafora de la 113—122 din 1826 mart 15, întărită la 1826 mai 16, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina lui Tuduraki Blănariu din Iași ce să poriclește Șimantul, cu Vorn. Dimitrie Bel-

diman, pentru niște părți din trupul moșiei Grozăștii de la ținutul Fălciului.

5) Anafora de la 139 - 146 din 1825 noem. 8, întărită la 1826 iunie 13, de Ioan S. Sturza Vodă, pentru despărțirea moșiei Rogojăștii a Logf. Teodor Balș, de către moșia răzeșască Vlădenii de pe apa Molniții de la ținutul Dorohoiului, 1) ispisoc din 7290 de la D. Antiohie Costantin Vodă.

6) Anafora de la 147—158 din 1826 april 15, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, de giudecatace au avut Protopopul Andrei, Căp. Grigoraș Cihodariu. Postelnicelul Iordaki Cihodariu și alții a lor numiți neamul Postorăcesc, răzeși de moșia Portarii de la ținutul Vasluiului, cu Stefan Costantin ispravnic de aprozi, pentru această moșie. 1) Copie de pe suret scos de pe un ispisoc din 7198 iulie 20, de la Costantin Vodă. 2) Carte din 1816 de la april 16, de la Scarlat Calimah Vodă.

7) Anafora de la 158—165 din 1826 iunie 10, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1826 iunie, în pricina preutului Vasilie Azăpan și alți ai săi, cu văduva Soltana Cahnoea, pentru parte din moșia Volovățul.

8) Anafora de la 203—214 din 1826 ian. 31, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1826 iunie 3, în pricina rezeșilor de moșiea Luncanii ținutul Bacăului, neamul lui Miron, cu neamul Păcurăresc pentru parte din această moșie. 1) Carte din 7238 mai 23, de la Grigorie Ghica Vodă, 2) Carte din 7203 aug. 11, de la Costantin Ducea Vodă.

9) Anafora de la 222—227 din 1826 april 24, întărită la 1826 iunie 16 de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina Căpit. Enaki Pofito, cu monastirea

Bogdana de la ținutul Bacăului, pentru împresurarea moșiei sale Jävrenii de la ținutul Bacăului, despre moșia monastirei, numită Helteul.

1) documenturi din 7132 de la Radul Vodă.

10) Anafora de la 234—250 din 1825 mart 7, întărită la 1826 iulie 18, de Ioan S. Sturza Vodă, de gîudecata ce aŭ avut Stoln. Iani Romașc, cu Banu Grigoraș Duca, pentru părți din moșiile Ivăneștii, Bogzăștii, Brăhășăștii și Horiata de la ținutul Fălciul, 1) ispisoc din 7232 iuni 10, de la Mihaï Racoviță Vodă. 2) Carte din 7243 iuni 8, de la D. Costantin Neculaï Vodă. 3) Carte din 7254 mart 10, de la Ioan Neculaï Vodă. 4) Carte din 7265 aug. 25, de la Scarlat Grigorie Ghica Vodă. 5) Carte din 7267 iuli 20, de la D. Teodor Vodă. 6) Anaf. din 1800 ian. 28. întărită de Costantin Alexandru Ipsilant Vodă.

11) Anaf. de la 255—259 din 1826 iuni 28, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1826 iulie 25, pentru împresurarea moșiei Bubuce numită și Vălceștii de la ținutul Botoșanilor a Baronului Teodor Musteață, despre moșia Călineștii, a Agăi Scarlat Miclescu.

12) Anaf. de la 268—287 din 1825 dec. 20, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1826 aug. 30, pentru împresurarea moșiei Forăștii a Spat. Sandul Cațichi, despre moșia Mălăeștii a Banului Tanasă Feștilă. 1) ispisoc din 7144 fev. 28, de la Vasile Vodă, 2) ispisoc din 7144 mart 8, de la Vasile Vodă. 3) Carte din 7267 iunie 23, de la Scarlat Grigorie Ghica Vodă. 4) Carte din 1825 iunie 18, de la Ioan S. Sturza Vodă. 5) Carte din 7240 mart 26, de la Grigorie Ghica Vodă.

13) Anaf. de la 326—338, din 1824 dec. 15, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1826, pentru împresurarea moșiei Pădurenii a Rucsandei Jora, de cătră moșia Călugărenii, a Pahar. Ioniță Burchi și Buciumii a Sard. Georgie Negruzi.

1) Tălmăcire de pe ispisoc sêrbesc din 7131 iuni 22, de la Stefan Tomșa Vodă, 2) Carte din 1816 aug. 8, de la Scarlat Alexandru Calimah Vodă, 3) Țidulă de mezat din 1799 dec. 21, de la Costandin Ipsilant Vodă. 4) Anafora din 1816 mart 1, întărită de Scarlat Calimah Vodă.

14) Anaf. de la 354—364 din 1826 april 1, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1826 dec. în pricina D. Coleski reghistrator Costaki Ciornei, cu Aga Toader Carp, pentru o parte din moșia Pungenii din ținutul Hărlăului. 1) Carte din 1797 iunie 4, de la Alexandru Ioan Calimah Vodă. 2) Carte din 1825 april 25, de la Ioan Sandu Sturza Vodă.

15) Anaf. de la 377—388 din 1826 noem. 16, întărită de Ioan S. Sturza Vodă la 1826 dec. 11, pentru statornicirea târgului numit Vlădenii sau târgul nou, a Logof. Teodor Balș, arătând socotință cum are să urmeză negușitorii ce să vor statornici în trânsul.

16) Anaf. de la 460— la din întărită la 1827 fev. 23, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina Vlădicăi Varlaam Sardion, proistosul schitului Lipovățul, cu Ioniță Casapu și Georgie Bannariu, pentru moșia Lipovățul de pe râul Bărladului, a numitului schitu, 1) uric din 6977 de la Stefan Vodă, că au miluit pe un Ioan și pe un Ivașco, cu satul Lipovățul 2) ispisoc din 6999 de la Stefan Vodă, 3) ispisoc din 7136 de la

Miron Barnovschi Vodă, 4) ispisoc din 7138 de la Alexandru Vodă, 5) ispisoc din 7140 de la Moisă Movila Vodă, 6) două ispisoaice din 7142 și 7144 de la Vasile Vodă, 7) ispisoc din 7139 aug. 5, de la Moisă Movila Vodă, 8) ispisoc din 7226 oct. 20 de la Mihaï Pacoviță Vodă.

CONDICA № 69.

De Anaforale pe aniș 1826, 1827 și 1828.

1) Anaf. de la 22—29 din 1827 mart 12, întărită de Ioan Sandu Sturza Vodă la 1827 mart 28, în pricina monast. Răchitoasa, cu rezeșii moșiei Putinelile, pentru o hliză din trupul moșiei Răchitoasa.

2) Anaf. de la 85—87 din 1827 mart 23, întărită la 1827 mai 15, de Ioan S. Sturza Vodă, pentru a lua Carvasaraoa vamă câte 3 la sută pe tot rachiul ce intră în țară de peste hotar și pe acel ce să va face în țară.

3) Anaf. de la 145—151 din 1827 fev. 22, întărită de Ioan S. Sturza Vodă la 1827 iunie 13, în pricina jidov. Moșcu Leibov, cu Sava Cizmariu, pentru o casă ce au avut în târgu Hușii.

4) Anafora de la 151—157 din 1826 iulie 30, întărită la 1827 iunie 14, de Ioan Sandu Sturza Vodă, în pricina preotului Georgie Chirvasi și fiul său Scarlat, pentru părțile lor de moșie din moșile lor Meria, Căpățineii, Hărlești și Varinești de la ținut. Covurliului, ce li s'ar fi împresurat de către răzeșii lacuitorii pe ele.—

5) Anaf. de la 165—169 din 1827 mart 21, întărită la 1827 iunie 13, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina monast. Varaticul, pentru înpresurarea moșiei sale Sarata despre moșia târgului Pietrii, și Monastrății, 1) Hrisov din 7246 iunie 1, de la Grigorie Ghica bătrânul, 2) Hrisov din 7266 noem. 1) de la Scarlat Grigorie Ghica Vodă.

6) Anaf. de la 190—191 din 1826 dec. 12, întărită la 1827 iunie 27, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina Postelnicelului Iordachi Leca, cu vara sa Eleuca Leca, pentru parte din jumătate de sat Andrieșeștii, ținut. Bacăului. 1) Carte din 7188 mart 21, de la Duca Vodă, 2) Carte din 1824 mart 25, de la Ioan Sandu Sturza Vodă.

7) Anaf. de la 201—204 din 1827 ian. 19, întărită la 1827 iunie 24, de la Ioan S. Sturza Vodă, în pricina lui Stefan Pașot, pentru un loc de casă din târgul Bacăului, ce i l'ar fi luat Paharn. Ioniță Lupașcu, 1) Carte din 1818 mart 17, de la Scarlat Calimah Vodă, 2) Carte din 1825 oct. 23, de la Ioan S. Sturza Vodă.

8) Anaf. de la 224—228 din 1827 iunie 25, întărită la 1827 iulie 18, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina răzeșilor de moșiile Poenile Oancii și Petreștii ținut. Romanului, i Vovrieștii și Tălpălăenii ținut. Vasluiului, cu Mitropolia din Iași, pentru părți din aceste moșii ce unui dintre dâșii le-ar fi dat danie Mitropoliei.

9) Anaf. de la 228—235 din 1827 iulie 8, întărită la 1827 iulie 15, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina Polcovnicesei Smaranda Filatov, fiica Cămărașului Costachi Binescu, cu Marga soția lui Fotachi Căpățină din Bărlad, și Para-

schiva soția lui Casian Bosuioc din satul Bereasa ținutul Vasluiului, pentru părți din hotarăle Tălpălești, Măța și Benești de la ținutul Vasluiului și Averești de la ținutul Fălciului, 1) Carte din 7247 iunie 12, de la Grigorie Ghica Vodă.

10) Anaf. de la 236—237 din 1827 iulie 30, întărită la 1827 iulie 30, de Ioan Sandu Sturza Vodă, pentru banii ce vor atrage creditorii lui Costantin Tăutul din vânzarea părții sale din moșia Rudești de la ținutul Sucevi.

11) Anaf. de la 261—din întărită de Ioan S Sturza Vodă, în pricina lui Gheorghie Evstatiu, cu Banu Tănăsă Gosan, pentru clironomia ce s'ar cuveni soției sale Maria din moșia Glodenii de piste Prut și din altă avere rămasă de la mătușa sa Smaranda Ciudineasă, care s'ar fi stăpânind numai de Barul Gosan. 1) Anaf. din 1818 fev. 1, întărită de Scarlat Calimah Vodă.

12) Anaf. de la 274—276 din 1827 iulie 17, întărită la 1827 aug. 7, de Ioan S. Sturza Vodă, că la pricinile ce vor ave pământeni să nu se primască vechilii supuși streini.

13) Anaf. de la 281—294 din 1827 sept. 12, întărită la 1827 sept. 16, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina Logof. Grigorie Sturza, cu Costantin Saigiu, pentru averea repos. Hagi Popa Dimitrie Sechilarie. 1) Hrisov din 1775, de la Grigorie Alexandru Ghica Vodă, 2) Carte din 1766 de la Grigorie Ioan Calimah Vodă, 3) Anaf. din 1800 mai 13, întărită în acelaș an la 5 iulie, de Costantin Alexandru Ipsilant Vodă, 4) Carte din 1804 fev. 21, de la Alexandru Moruz Vodă, 5) Carte din 1815 noem. de la Scarlat Calimah Vodă, 6) Carte din 7165 de la Gheorghie Ste-

fan Vodă, pentru moșia Măcăreștii, cu săliștele ei, Pițcanii și Tămășanii de la ținut. Iași, 7) Carte din 7169 de la Stefan Vodă, pentru moșiile Tămășanii și Pițcanii de pe Prut.

14) Anaf. de la 297—306 din 1827 sept. 10, întărită la 1827 sept. 19, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina monastirei Râmnicul din Valahia, cu Vornicul Costachi Conachi, pentru moșia Tălăbeștii de la ținut. Tecuciului, 1) Hrisov din 7261 april 15, de la Costantin Racoviță Vodă, 2) ispisoc din 7240 de la Alexandru Vodă.

15) Anaf. de la 327—329 din 1827 oct. 20, întărită de Ioan S. Sturza Vodă, la 1827 oct. 25, întru care aș arătat socotință obșeasca adunare a să priface vădrăritul în vinărit, adecă să nu să măi cotească, ce să se iei plată pe pogoane.

16) Anaf. de la 345—359 din 1823 iulie 20, întărită la 1827 Aug. 10, de la Ioan S. Sturza Vodă, de giudecata ce aș avut Comis. Iordachi Roset, cu Stoln. Dimitrie Sacară și alții ai săi, pentru parte din moșia Verșăștii din ținut. Bacăului, 1) Carte din 7270 iulie 2, de la Grigorie Ioan Vodă, 2) Carte din 7272 dec. 7, de la Grigorie Ioan Calimah Vodă.

17) Anaf. de la 359—362 din 1824 mai 31, neîntărită tot în pricina Comis. Iordachi Roset, cu Stoln. Dimitrie Sacară, pentru parte din moșia Verșăștii ținut. Bacăului. 1) Carte din 7270 iulie 2, de la Grigorie Ioan Vodă, 2) Carte din 1779 fev. 28, de la Costantin Dimitrie Moruz Vodă.

18) Anafaraoa obșteștii adunăi de la 405—415 din 1827 april 9, întărită la 1827 april 10, de Ioan S. Sturza Vodă, pentru pronomiile pământului Moldovei.

19) Anaf. de la 464—478 din 1827 iulie 21, întărită la 1828 fev. 28, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina rezășilor de moșia Tămășanii de la ținutul Fălciului, cu Aga Neculaî Greceanu, pentru 250 stânj. din această moșie. 1) Hrisov din 1766 mart 20, de la Grigorie Ghica Vodă. 2) Carte din 1818 fev. 15, de la Scarlat Calilimah Vodă. 3) Carte din 7212 de la Mihaî Vodă. 4) ispisoc din 7179 de la Duca Vodă.

20) Anaf. de la 488—496 din 1828 fev. 16, întărită la 1828 mart 12, de Ioan S. Sturza Vodă, în pricina răzeșilor moșiei Cleja de sus și Cleja de jos, de la ținutul Bacăului, pentru despărțirea acestor moși. 1) Carte din 1827 april, de la Ioan S. Struza Vodă.

CONDICA № 73.

De cărți pe anul 1827 și 1829 de la Divan.

1) Carte de la 14—15 din 1827 dec. 14, de la Ioan Sandu Sturza Vodă, întărind stăpânirea lui Hagi Stoian Cojocariu din Galați, pe un locu de dugeană pe ulița mare a monast. Precistei ce aŭ cumpărat de la Măriuța Ciochinoea.

2) Carte de la 24—25 din 1828 ian. 21 a D. Ioan S. Sturza Vodă, cătră Părcălăbiea Galați, ca să statornicească stăpânirea Medelnc. Constantin Onul pe 204 ștânj. ce aŭ cumpărat din hotărâle moșiei Saca, bătrânul Moinești de la acest ținut, de la preotul Alexandru i Vasile mână-scurtă.

3) Carte de la 27 - 28 din 1828 ian. 31, a D. Ioan S. Sturza Vodă, cătră Părcalabii de Galați ca să rânduiască pe Vornicul de poartă Co-

stantin Ștefăniu spre a osăbi din moșia Crăești de la ținutul Covur'uiului, 64 stănj. lui Iordachi Mitre după hotărârea giudecâții ce au avut.

4) Carte pe fața 37, de la D Ioan Sturza Vodă, din 1828, cătră Vorn. Costachi și Ispr. Tutovii ca să cerceteză pricina iscată între monast. lui Adam, cu Gheorghie Cioholariu și alții ai sei, pentru moșia Osăceii de la ținutul Tutovii.

5) Carte de la 48—51 din 1828 mart 20, de la Divan, de giudecata ce au avut Căpit. Gheorghie Șuşnea i Neculai Lefter și alți ai lor, cu Paharn. Gheorghie Liga, pentru un bătrân numit Oea din moșia Măluștenii ținut. Covurluiului.

6) Carte de la 53—55 din 1828 mart 17, a Divanului, ca preotul Lupul i Iordachi Crăiță și alți ai lor Poale Lungiști din satul Vindării ținutul Tutovii, să întoarcă Postel. Iordachi Giurgea, banii ce au luat pe 60 stănjini din moșia Terchelenii de pe Chineja ținutul Covurluiului, pentru că n'au ei moșie în acel hotar. 1) Carte din 1819 april 2, de la Scarlat Calimah Vodă.

7) Carte de la 60—67 din 1828 mart 20, de la Divan, în pricina pornită de preotul Anastasie i Sandul Popa și Aleasa Popa cu ai lor asupra Dimii Săanchetriu i Simion Dogariu, și alții ai lor, pentru o parte din moșia Mănzăteștii de pe Horința, ținutul Covurluiului. 1) Carte din 1779 fev. 3, de la Dimitrie Moruz Vodă.

Materia cuprinsă de la pagina 178 și până aici, am imprimat-o din condica, de care am vorbit la pagina 177. Originalul se păstrează la mine.

T. C.

IO CONSTANTIN VOEVODA, BOJÎIO MI-
LOSTIV GOSPODAR ZEMLI MOLDAVSCOI.

Estă blâgosit de prea bunul Dumnezeu, carile este tot bunătate, carile m'au alesu din zgăul maicii mele, și m'au dăruit în bogata mila sa, Domnia țerei, și pentru prea întrecuta bogăție a milei sale, pururea acmu se mulțemimū lui Dumnezeu se cade, că ne'au deschis nouă ușa milei sale și lumina înțelegerei; și am vedut, și am cunoscut că nici o slavă, se ștea pre pământ nu'i de ajuns, sau cu moartea să n'aibă parte, ce ca o floare ce înveștejește și ca o umbră ce trece și se rîșipește tot omul.—Pentru aceia cu blagoslovenia și cu voia părintelui și cu sînguirea fiului, și cu săvrășenia sfîntului Duh, vratan Domnia me, cu totă a noastră voie bună și vrere, cu curată și bună inimă, din tot sulletul nostru, și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu blagoslovenia a lor noștri patru arhierii: kir Sava Arhiepiscopul și Mitropolitul Sucevei, și kir Misail episcopul de Romanu, și kir Lavrentie episcopul de Rădăuți și kir Varlan episcopul de Huși, și cu voința a tot sfatul nostru a boearilor noștri Moldovi-neșci a mari și mică, Domnia me m'am milostivit fôrte, și'am dat, și'am miluit, și am întărit rugătorilor noștri tuturor preuților și Diaconilor, carii sunt la tôte Bisericile în tîrgul Iasșilor, și petrecu într'acest tîrgū, până cînd Domnia me voiū fi viu. Eară ei ca să aibă de la Domnia me slobodenie, să nu dea nici dajdie împărătească, nici domnească, nici vlădicească, nici colaci vlădicești,

nicî deseatină de stupi, nicî de vin, nicî dejmă de pîne, nicî goștină de mascuiri, nicî se lucreze noua nicî un felu de lucru; eară nicî la curte, nicî la mori, nicî cu plugul, nicî Mitropolitului, nicî podvozî se nu ducă, nicî caii lor se nu se ea de olacu, nicî boii lor pentru darea altor oameni, nicî la podvozile Mitropolitului se nu umble, nicî pentru alte cîte de micî angării. Așîșdirea și în casele lor fără de voia lor nime se n'aibă a găzdui, nicî boeari, nicî slujitori, nicî curtean, nicî solu, nicî altul ori ce feliu de limbă va fi. Pentru căci sunt ei la orașul și la Bisericile unde este scaunul Domniei noastre a Moldovei, și slujescu în Bisericile lui Dumnezeu ziua și noaptea, și roagă pre milostivul Dumnezeu pentru pravoslavnicii Domni cei pristăviți, și pentru cei vii ce domnesc țara acésta, și pentru toți pravoslavnicii crescini, în cît ei n'au altă agonisită sau meșteșug, sau neguțitorii, ce numai se hrănesc din sfânta Biserică.

Pentru aceia m'am milostivit și eam ertat pre dînșii; precum și alți Domni ce au fost mai înainte de noi, de ș'au făcut șie pomână, eară ei ca să aibă a ruga pre milostivul Dumnezeu pentru pacatele noastre și a părinților noștri, și pentru sanatatea Domniei mele, și a de Dumnezeu dăruiți fii Domniei mele, și pentru îndelungata Domnie a me. Eară după a noastră viață și Domnie, cine va alege Dumnezeu a fi domni, din fii noștri, sau dintr'altă seminție a țerii noastre a Moldovei, și acela se nu le strice lor această a noastră miluire și așădare, ce mai vîrtos s'ei miluească și cărțile să li înnoească.—Ear cine va cuteza a strica această a-

noastră miluire și aședare, acela, ca se fie pro-
clet și triclăt de la Domnul Dumneșeu mîn-
titorul nostru Isus Christosu, făcătorul cerului
și al pămîntului, și de precurata lui maică, și
de patru Evangheliști și de doi-spre-șeze sfinți
vrăhovnici Apostoli și de trei sute seșe-șeci
sînți, și de Dumneșeu purtători părinți cari
în Nikea pravoslavnică credință au străluminat,
și se aibă parte cu Iuda și cu triclătul Arie în
nesfrișitu veci și muncă. Amin.

In al șeptelea anu al Domniei sale.

U Iassy 7199 (1691) Iunie 15 deni.

*(Subscrișu) Noi Constantin Voevodu (L. P.)
Ursul protopopu pisal.*

Copia acestă, cum că este întocma după originalul ce este în
pastrare aici în duhovniceasca dicasterie a Mitropoliei noastre, s'nu
fneredînat și cu a noastră iscălitura de tipariu.

Veniamin Mitropolit Moldavei.

Hrisovul acesta l'am tipărit de pe o publicațiune im-
primată pe la 1823 pe o coală mare de hîrtie de Veneția,
în dosul căreia se afla un alt hrisov al Domnului Ioan
Sandu Sturza Voevod întăritoriu pronomiilor și hărăzi-
rilor făcute prin actul de mai susu, cu adăogire:

„Că se aibă a scuti fiecare preutu și căte unu omu de
„slujba ce'si vor găsi din ómenî streinî de peste hotar,
„cariî să nu fie nici într'unu feliu de amestecu cu locuî-
„torii țerei acestiea, și cariî adiveriți fiind prin mărturiile
„Dregătorilor că sunt streinî, pre cum se hotăresce, să
„rămăie scutiți de birul Visteriei, și de tóte alte orî ce
„dări, și havalele-ale țerei.“

Acest hrisov pórta data 1823 Fevruarie 20, protocolit
de Petrachi Sturza velșvisternic, și trecut în condica vis-
teriei de hrisoave de Constantin Veissa Paharnic, și a-
ciastă copie imprimată este adiverit, de Veniamin Mitro-
politul Moldovei.

T. C.

Noi Mihai Racoviță Vodă, cu mila lui Dumnezeu Domnu țereî Moldovei.

Scriemu domnia mea la slugile noastre părcălabii de Braniste; facem scire că aicea la domnia mea, s'au jăluit Ursul Căpitanul ce au fost la Branisce pe niste rezeși din satu de Brătenî, ceî de ținutul Fălciului, dicându Ursul că aflând el ispisocul Brătenilor zelojit la Mirza neguțitorul de alți rezeși, și fiind și Ursu rezeșu acolo în Brătenî, au dat 9 matce pe ispisocu de l'au scosu; si alți rezeși nu vor să'i intoarcă nimica Ursului, și ei ședu pe moșie de se hrănescu, și încă iau si de a decea, si Ursului nimine parte nu'i face.

Deci pentru acest lucru, dacă ți-a veni cartea domniei mele să căutați si se trimetiți la acei rezeși, cine s'ahi fiindu că sânt mosinași de Brătenî, si să'i chiețați faciă, si să le luați sama foarte pe dreptate, cine din cine'i, si cătă mosie are, si căți bătrênî sânt, si se aveți a plini Ursului ce au dat de au rescumpărat ispisocul, cine'si pe bătrênî căte căt i s'ar veni, si să'i socotiți si pentru dejma, si dintr'alte venituri ce s'ar afla că or hi luat de pe acea moșie, si de la carii veți afla că iar hi mâncat de pe bătrênul Ursului să aveți a'i plini, si să dați pre mâna Ursului. Si precum a fi mai cu dreptul, să'l așezați acolo. Si pre așezarea si plinéla ce le veți face, să faceți si o mărturie la mâna căroră s'ar veni. Iar de s'ar mai trage vre unul, la Divan să se arăte in scrisă.

Acésta vë scriemu. lui Irimia vornicelul de Pincesti și cu frații lui, să le luați sama, că aũ fost lăsat Ursul unu galbănu ca să'l deie la desetnici să plătiască de desetină niste stupi, și el n'au dat galbănu la desetnici, si aũ bătut desetnicii trei stupi, precum are Ursul si peciu de la desetnici. Decî de a fi așa să'i pliniți stupi cu roiî dintr'õ vară, de la Irimia si de la frații lui. si cu alții ce ar hi mai avënd Ursul să le luați sama, si ce a fi dreptul, să'i faceți plinclă.

In Iasi, lét 7227 (1719). Noem. 16.

(L. P.)

Vel Logofët Balșu.

Cudrescul.

Originalul acestui actu mi l'au comunicatu Dl.

N. Proca.

Th. C.

GRAMATA MITROPOLITUJUI GAVRIL, PRIN CARE RÂNDUIESCE DE IGUMENU MONASTIREI DOAMNEI PE IEROMONAHUL TEOFAN.

Bojiño milostiño smeritul Mitropolitu Gavril, a prea Svântuluî îndreptătoruluî Sinod Cileni, și al acehūasî în Moldovi, Valahia și Besarabia, ecsarhu și cavaler.

După darul și puterea prea sfântuluî și de viațîă incepătoruluî Duh ce s'au dat noue, de la însusî marele arhiereu Domnul Nostru Is. Chr. prin sfînții și sfînțiții seî ucenici și apostoli, și ai lor următori, spre a povățui și a tocmi ce-

le spre folosu în biserica lui Dumnezeu, având asupra noastră încredințată prin prea înalta împărătescă buna voire, de prea sfântul îndreptătorul Sinod, a tótă Rosia, dohovnicésca păstorie a acestor pravoslavnice principaturī ale Moldovei și a Valahiei.- Neapărată dătoria noastră cunoascem a povățui și a așaza tóte spre zădirea și folosul pravoslavnicei biserici.-Drept aceea fiind că Mănăstirea Dómei întru care să cinsteste și să prăznueste hramul sfântului marelui mucenic și tămăduitorului, Panteleimon ce să află în Moldova la ținutul Botoșanilor, închinată fiind la Mănăstirea Rusicu dela sfântul munte al Atonului, acum mai bine de doi ani decând nu numai că aū rămas făr de proestos și făr de buna ocărmuire, dar și iconomia casei din ȕi în ȕi scade și să impuținează cu paguba folosului, precum și biserica în lăuntru este lipsită de buna cuviincioasă podóbă, și acareturile Mănăstirei să află mai de tot răsăpite, ne având povățuitoriu bisericesc, ce dat fiind cu contract unui Pitar Constandin pe doi ani.-Pentru care noi după puterea ucazului prea sfântului îndreptătorului Sinod din 23. alui Decemvrie a anului trecut 1808, iată am rânduit igumen numitei Mănăstiri pe cuvioșea sa Ieromonahul Teofan, ca unul ce este cu metanie de la Mănăstirea Rusico, unde este închinată această Mănăstire Dómei. și au fost și Igumen la această Mănăstire până ce l'aū proinscoe Mitropolitul Moldaviei, Veniamin, după voea Pitariului Costandin și Arhimaudritului Teodorit.-Încredințându numitului Ieromonah Teofan spre ocărmuire pe numita Mănăstire cu tóte ale ei, atât cele stătătore cât

și cele mișcătoare, biserica cu toate ale ei, ca să păzască în toată buna orânduială, să se silească a tocni și a spori toate spre folosul Mănăstirei. Așa dar va fi datoriu numitul Igumen Teofan, a avea întâiu purtare de grijă pentru buna cuviința bisericeii la toate. Slujba bisericească să se păzască în trânsa după orânduiala Pravoslavnicii bisericii a răsăritului cu toată sârguința și evlavia neschimbată. Pentru care să ție monahi de ajuns atât pentru biserică cât și pentru posloșania Mănăstirei. — Înbrăcăminte Prestolului, vasele, odăjdiile, candelile, și alte trebuincioase bisericești lucruri, toate să fie fără lipsă și după cuviință. Pomenirele ori panahidile pentru ctitori după alorū lui Dumneșeū primită dorire și după hrisoave, în vremea lor să se săvârșiască cu toată sârguința. - Călugării în Mănăstire să viețuească după pravilile sfinților părinți - ne având voe la lucruri ce nu sunt îngăduite cinului lor. Așijderea va avea purtare de grijă a spori ale iconomieii și în tot anul a trimete la Mănăstirea Rusico de la sfântulū munte (embaticul,) care și până acumū s'au dat, însă atunci când se va deskide granița, eară până atunci nu. Nimică de ale Mănăstirii înstrăinând, fiind că pentru toate va avea a da samă; din venitul mănăstirii, plătind obicinuitul embatic, îl va metaherisi la trebile Mănăstirii, la ținerea călugărilor și a poslușnicilor, precumū și la trebile sale după cuviința cinului său neopritū, eară prisosul venitului îl va întrebuița la cele de folos după poruncă și întâmplarea trebuinților. A îndatori Mănăstirea nicī de cum nu va avea voe. În Mo-

năstire va ținea, afară de condica în care suntă toate lucrurile Mănăstirei scrise, încă doue condice pentru venitul și pentru cheltueala Mănăstirei, dată din Ecsarhiceasca Dicasterie, după care își va da samă în tot anul. Pentru aceea dară să porunceșce voao Monahilor și poslușnicilor, precum și tuturor robilor și slujilor, și tuturor locuitorilor din satele Mănăstirii Dómnei, să dați numitului Igumen Teofan tótă cinstea și cuviincioasă ascultare, ca unui Igumen al Mănăstirii, și voao povățutoriu. Căruea adeverința i s'aú dat această a nóstră Achipăstorească gramată cu pecetea și iscălitura noastră întărită.—Dată în București la anul de la zidirea lunii 7318, iară de la nasterea Măntuitoriului nostru Isus Hristoș 1810 anul, în luna lui februarie 25 zile.

(L. P.)

* Acéstă Gramată a Mitropolitului Gavril, am reproduso din Colecțiunea imprimată în Kiev, a Monastirei Rusico, despre care am dat o notiță la pagina 301, a acestui volumenu de Uricariu.

T. C.

Correspondente cu Rusia.

(1769) — 1774.)

Domnul Mihail Kogălniceanu a publicat în *Arhiva Românească*,** sub titlul de *Correspondență cu Rusia*, un șir de documente foarte interesante privitoare la relațiile Moldovei cu imperiul rusec, în timpul de la 1769 până la 1774.

Într'un manuscris al Bibliotecii mele, în care se vedea mai întâi două file de socoteli casnice, începând cu 20 Aprilie 1798 și sfârșind cu 6 August 1802. am găsit o copie ale acelei corespundenței.

Pe lângă documentele cuprinse în *Arhiva Românească* de la p. 174. până la p. 334, manuscrisul meu conține încă patruzeci și unu documente inedite, pe care le publicăm mai la vale.

D. Sturdza.

Miclăusenî, în 15. August 1874.

*. *Arhiva Românească*. Iași. Foaia Sătească. Tom 1. 1841.

Cu mare plăcere am primit documentele în cestiu, spre a le înșira în Colecțiunea noastră de Uricariu. Mulțumim cordialmente Dluî D. A. Sturza, pentru neuitare.

T. C.

*Iarăși Orderū cătră General Corsacov din
1771. Iulie 11.*

Luminatulū poroncitoriu armiei alū doilea Măriea sa General an șefū Cniazū Vasilie Mihailovici Dolgorucovū, după luarea cetății Orului m'aū însciințatu pentru următoarele lucrări a armiei împărătestii mării, ce s'aū mai lățitū în Crîmū, într'acestū chipū. La 17. a trecutei lunī Iunie, Măriea sa General Maiorū și Cavaleriū, Cniazū Ciarbatovū, carile era Comandirū spre partea Arbatului, viindū spre Arbatū într'acea noapte aū făcutū năvală la miterezurī și la cetate, și au stăpănit'o, luandū de acolo 67 tunurī, mulțime de gebhanele și lagărulū neprietinului. La această bătălie aū fostū Turci și Tătari 2700, afară de vr'o 700, ce s'au ucisu. Din partea noastră sântū peste totū răniți și uciși nu mai mulți de 50 oameni. De altă parte Măriea sa Generalul Maiorū Brounu, pre carele poroncitorulū armiei l'au rânduitu să meargă la Cozlovū, aū găsitū pe această cetate lăsată de cei ce lăcuiă într'insa, și aū intratu fulăuntru cu ostașii sei.—Iar comandirulū armiei ș'aū întinsu drumulū spre Cafa, unde era cea mai mare ostenească putere a neprietenului, și mergēndu într'acolo, cum aū sositu la apa Sălcirū, i s'au trimisū de la Crămleni solī, dāndusă ei sub protecția împărătestii mării, și după cererea lorū, pentru făcutnlū acestii vorbe de tocmală, s'au pusū la mijlocū 4 țile de pace. Dar după aceasta însciinținduse numitulū Comandirū Dolgorucovū, că ei acelu sorocu de 4 țile l'au cerutu ca să câștige vre-

me să le vie ajutoriū de mai multe osti turcesti, aū apucatū mai înainte gāndurilorū lorū, și aū purcesū Iunie 28, și s'aū așezatū cu lagārulu trecēdu apa Socecracū, de unde până la Cafa rămānū numai 11 verste. A doua zi până în ziuā, mergētoriulū înainte a armiei puind armiea în rānduealā cu ostile ce mergu înainte (ce se numeste avan-gvardia), au apucatū dealulū ce era dinainte. Dar însciințānduse, cā ostile cele usoare aū începutū resboiulū cu neprietinulū, elū s'aū grābitū să meargā să vadā, și acolo cei robiți iaū arātātū, cā oastea neprietineascā din Cafa este ca la 30000. cari ieri aū venitū suptū comanda lui Saraschirū Ibrahimū Pașa, ce este cu trei țuiuri, și mai asteaptā încă 20000. — Deci singurū mergētoriulū înainte cu avan-gvardiea sa, ce era îngrāditā din astinga de mārimea sa Generalū.—Maiorū Cneaz Prozorovschii, iarū din a dreapta de Mārimea lorū Generalii Maiorū Zoricī, și Cneazū Bagrationū, îndatā ce aū vēdūtū asādarea neprietineascā dinaintea varoșlū cetății Cafa, avēndū și meterezuri de 130 arșāni de adānci pe care meterezuri, în locū de șarampoi, aū fostu puse traiste de lānā, umplute cu nāsipu; și mai multu de 24 tunuri, din a stānga lagārulu muntī înalți, și din a dreapta Marea Neagrā și vasele ce era pe dānsa, din care necontenitū să vārșa focū de impuscături. — Elū trāgēndū artileria sa mai înainte, și chemāndū ajutorū de la armiea avangvardiei sale, privindū pe neprietinulū ce să silia, aū poruncitū lui Generalū Maiorū Zoricī, să'lū loveascā cu cālărima în vremea cāndū să punea la rāndū ca

să dea năvală asupra ostilor noastre ; dar din opri-
toarea vitejască faptă, ce iaă stătutū în potrivă,
s'aū lăsatū si s'aū întorsū la fugă. — Tot atun-
cea a treia aruncătură a unei boambe de optū
ocă, ce s'aū aruncatū dintr'unū dealū înaltū,
aū aprinsū sanducurile cele cu pravū ale ne-
prietinului, din care tāmplare, cumū și din vi-
tejasca energie ce să făcea din două bătălii di-
naintea corpusurilorū noastre, s'aū clătīt soma
cea multă a neprietinului. Aceasta vedēnd mer-
gătoriuļū înainte, aū tocmitū pe Generalū Ma-
iorū Zoricī, să năvălească cu cātanele asupra
meterezuluī ; carele aū și silitū pe neprietiniū
să și lasă lagarulū ; căți aū rămasū după risipa
ordiei lorū, vrānd să și mātuiască vieața, u-
nii sărea în corābiī, și alții s'aū închisū în cetate
Cafa.—Pe urmă s'aū poruncitū Cneazuluī
Prozorovschii să încungiure cetatea, dar n'aū pu-
tutū, oprindusă de unū dealū de peatră ascuțit și
înaltū mai bine de cātū 82. verste, pe acăruea
suișū nu încape mai mult de cāt doi caī alătore.

După ce aū prinsū ostile noastre meterezulū,
s'aū adusū artileria, și cândū aū începutū a
bate din tunuri, atuncea Sarascheriuļū Ibrahimū
Pașa, comandiriulū Ostilorū, aū trimesū din ce-
tate cu unū agă carte cătră Cneazulū Dolgorucū
rugāndulū ca pe unū biruitorū și fagăduindū,
cum că i va da cetatea, nu mai să lū sloboadă
pre dīnsulū, cu ôstea luī.—Pentru care i s'aū
datū respunsū că de prea înalta milă a împără-
teștei Mărirī, i să dāruesce vieața, și toată avuți-
ea luī; însă elū însuși. și toți cei cu dīnsulū
să se dea robī de ôste.—Deci îndată aū eșit din
cetate Sarascheriuļū cu toată Ecpaiaoa și cu

iciagalarii și cu toți cei mai mari la varoș unde era frontu de pihotă pusă la rând, și întâi Sarascheriul ca un rob de ôste descingându sabiea aũ dato, apoi ceelanți toți; însă mergătoriu înaintea armii, socotind boeria cea mare a Sarascheriului, ia datũ sabiea înapoi, dându și voie să se întorcă în cetate la gazda sa din preună cu garnizonul oștenilor noștrii ce aũ intratũ.

Intr'acest chipu s'aũ stricatũ neprietinul, care dupe *adiverința* chiar a Sarascheriului era de la 25,000, până la 30,000, și s'aũ luatũ cetatea Cafa pre mare și largă care are și schele prea slăvită.

Stricăciunea ucișilor din partea neprietinului este până la 3500, iar de ai noștrii uciși si răniți peste toți sintũ nu mai mulți de cãtũ 50 oameni. Dar paguba cea mai mare este de Măria Sa Ingineriũ Generalũ Maiorũ Desătmarchea, carele mersăse să caute starea și locul cetaței, și apropiindusă de zidiũ s'aũ rănitũ cu trei glonțe, de care aũ și muritũ. — Pentru aceste lucrări de biruință ce aũ făcut armiea a 2-a a împărăteștii mării, Măria ta ai să prăznuești, făcând rugi de mulțamită lui D-đeu, dând, și din tunuri, și înștiințare la tótă comanda și la norod.

Graf Romianțiovũ.

1771 Iulie 11.

Din lagăru ot gura Covurluiului.

*Iarăş Order cătră Generală Cosarcovă din
1771. octv. 27.*

Pentru înştiinţarea cea de obşteie, trimăt Măriei Tale vestirea în scurtă de marile biruinţe, carele ostile ce mi s'au încredinţatū au făcutū asupra neprietinilorū Turci. Socoteala mea au fostū, ca mai înainte de aşazarea Ostilorū la cvartirulū de iarnă, să gonesc oştile neprietinulū, carele ţinea malurile din ceea parte a Dunării, şi prin aceasta să aibă armia resuflare cu pace peste iarnă. — Aşjderea gonindū puterea neprietinulū ce s'au fostū întăritū la cetatea Giurgiov, să ne apucărū de luarea ei. Sarascher Paşa Musul-oglu, carele demultū venisă la cetatea Giurgiov, cu multă sumă de oaste. ca la 50000, după adevărūta robilorū, vrind ca să apuce mai înainte spre Bucureşti, asupra Corpusulū Măriei Sale General Porutic şi Cavaler Fonnevscu, acēsta ne au grăbit spre împlinirea gândulū nostru.

Deci General Maiorū şi Cavaleriū VonVeismanū, fiind cu corpusulū seū aproape de cetatea Tulcea, au răsăpitū pe corpusulū neprietinulū, şi au stăpănit lagărul său şi târg şi cetate, şi noaptea s'au dusū cătră Babadag, unde era şsingurū marele vizinū turcescū Sălihtari Mahomedū Paşa, şi adoua Ńi adecă în 22. a lunii aceştiea, ajungēndū la acelu locu. şi înfrāngēndu multe împrotiviri celū întimpina, au făcutū musuoarea pe însuşi Vizirulū.

În ordiea sa au răsăpitū pe ostile turceşti, care fugea în cotro le ducea frica, au stăpănit ordiea cu tôte gătirile, zaherelile, şi gebhaneoa

cu șese țeçi și unu tunuri, cumu și cetatea Babadag.— După aceea la douăzeci și trei ale lui Octombrie, s'aũ întorsu Generalu Von Veisman, la Suceva, și lovindũ pe neprietinulũ, ce era în cetate, aũ stăpănitõ si pe aceasta din preună cu Tărgũ, cu multă somă de gebhane, și fel de fel de oștenești trebuinciose lucruri.— Când aũ biruitũ acestũ Generalũ pe vizirulũ, totũ într'acea ȃi, după socoteala ce sã făcusã, mai înainte, Generalũ Maiorũ Miloradovicĩ din cetatea noastră Brãila, cu ostile sale, aũ încungiurat pe Abdi Pașã carele sta lângã Macinũ cu mare corpusũ, și, stricândulũ de istovũ, aũ stăpănitũ în preună cu această cetate ordiea neprietinului, cu mare somă de gebhane; lângã aceasta trimesulũ cu vasele și cu o sumã de oaste, mergătoare înaintea Pod-Polcovniculuĩ Iacobovicũ, aũ biruitũ pe neprietinũ lângã Hrisova, în 24. a lui Octomvri, și aũ luatũ pe numitulũ Tărgũ și cetate cu multă somă de gebhane, cumũ și vasele ce era în limanũ. Făcendusã aceste oștenești lucrãri de a stãnga peste Dunãre, în țara Muntenescã, așãjdirea s'aũ făcutũ isprãvile ce se aratã mai josũ.

Comandiriulũ de acolo Generalũ Porutciu Fon Esin, aũ lãsatũ pe neprietinĩ, sã treacã Argeșulũ și Saban, precum însuși dorea; și când ei cu puterile lorũ, care sã socotea mai multũ de cãtũ 40000, cãlãrime si pedestrime, subũ comanda lui Mehmed Emin Pașã, aũ tãbãrãtũ lângã București în viderea corpusuluĩ nostru, în 20, a lunii octomvrie, atuncea General Fon Esin aũ datũ nãvalã asupra lorũ și biruindu'ĩ cu stricãciuni pãnã la 2 mii de uciși, și luãndũ și

1350,-robî, aũ luatũ nu puşine steaguri, toatã ordiea şi gebhaneaoa ; şi dupã aceastã biruinþã mergea goninduĩ cãtrã Giurgiovũ, în cotro fugiea ; scoposulũ neprietinului fiindũ ca sã'şi apuce mai înainte scaparea sa peste Dunãrea. Dar despre corpusulũ ce'ĩ era înainte, suptũ comanda lui General Maiorũ Cneazũ Dolgorucovũ carele era trimesũ cu oştile cele uşore şi cu Polcov: Carabinescu, Pot-polcov. Cneaz Cantemirũ, apucãndũ acele rămãşiþi a neprietinilorũ oşti, la şarampoiĩ Giurgiovului, şi la cetate s'aũ metahirisitu cu sabia, şi înecãnduse cei rãmasi în Dunãrea, aũ stãpãnitũ cetatea Giurgiovũ cu multã somã de gebhane,şi cu tôte feliturile de lucruri trebuincioase, luãndũ şi totũ lagãrul şi obuzulũ neprietinescũ, din care n'aũ scãpatũ nici însuşi agirltecul, lui Sarascherũ Mosul-Oglu

Într' acestũ chipũ peste Dunãrea, şi de easta parte, biruinduse tôte puterile Turceşti şi toate cetãþile din ceea parte rãsãpinduse prin lagumuri ce s'aũ aprinsũ cu prafũ, iarũ Tãrgurile şi Magaziile arđindusã cu focũ, şi gebhanelile aducẽndusã de easta parte; acumũ nu sã mai vëdũ dintr' acolo niscaiva cşteneşti lucrãri inprotiva noastrã.

Mãriea ta, la loculũ Mãriei-Tale, sã dai mulþãmitã cu rugi de obşte lui D-đeũ, carele aũ încununatũ cu atite biruinþe sfirşitulũ campaniei nóstre dintr'acestũ anũ, şi prãznuindũ sã se sloboadã şi tunuri şi sã faceþi şcire în tótã țara.

Graf Romianşovũ.

1771. Octomv. 27.

DE LA FELD-MARŞAL CĂTRĂ MITROPOLITUL GAVRIL.

*Prea Sfinţite Mitropolite a toată Moldova
alū meū Arhiepăstorū.*

Pre Sfinţia ta vei vede din arătarea mea ce de faţă în Divanū, cu ce chipū cei ce locuescū la Țarigradū, și la alte părți, împreună cugetători cu obștesculū nostru vrăajmșū care era odinioară la locurile voastre în dregătorii cu mijlocirea celorū ce și acumū să mistuescū prin locurile aceste, aseminea vîndători, amăgindū norodulū cu multe feliuri de aflări nevrednice de toată credința, ca să i tragă la perzarea cea vecinică, și că unii ce s'aū incredințatū la rătăcirea lorū ca niște apostafi, aū luatū căduta pedeapsă. En într' acea arătare de obștie, arătū și cerirea mea de la totū norodulū, si nădăjdnescū că pre sfinţia ta, ca un păstorū de la D-deū rānduitū alū norodului acestuia, te vei nevoi fōrte cu mare ferbinteală, ca prin mātuitoare învățaturī să aduci pe norodū la calea cea adevărată, și să le arăți cu ce strimtoare este unită amăgirea credinții cătră prea puternica împărăteasca mārīre, vīnzarea sfīntei legi, și a însuși a fiește căruia supusū bună norocire, și cātū este fār de scapare osīnda cea vecinică, și cumplita tiranie tuturorū acelora, ce să unescū cu varvarii, cātū și la aciea ce acopărū pre cei făcători de rāle numai pentru însuși alū lorū folosū, fiind însătafi; si cumū pre sfinţia ta te vei sili mai multū spre dizbārare prin poroncitoare învățaturī unora ca acelora, și îndată ce vei vede pe cineva simțindū că lucrează cu vīnzare, meșteșugire

saŭ cu vicleșugŭ, la cele de obștie ale noastre interesuri, fără a nu să îndrepta din poroncile nŃstre, și din învățăturile prea sfințilorŭ-vŃstre, să nu'ți fie milă nici de unulŭ dintr'aceștiă, și fără lungire de vreme să le dai înșciințare. La aceasta să îndemni și pe alții bisăricești începători tagmi. — Pentru care nu numai vei lua mila cea cu bogată dare a prea milostivei mele *Imp* ; slobozindŭ pe creștini din cursele cele vătămătoare, ci și plată vecinică dela celŭ prea înaltŭ.

După acestea așerosindŭ pre sinimi' la rugăciunile prea sfințilorŭ voastre, rămânŭ datoriu cins-tindŭ pre Arhipăstoritulŭ. —

A Prea sf. V. osărdnicŭ.

Grafŭ. Romianțovŭ.

După aceasta s'aŭ scrisŭ din partea Mitropo : de obște celorŭ bisăricești și politicești, într'aceșt chipŭ cumŭ se arată în giosŭ :

(După titlu și după ceremonia inceputului).

Noi suntemŭ încredințați, cumŭ că nu numai toți locuitorii Moldaviei, (ca cei ce aŭ vețutŭ mai întâi plinirea strămoșăști doriri și aŭ ispititŭ buna norocire a slobozirei de suptŭ jugulŭ Agarinelorŭ.), ci și toată pliniința adevăraților creștini, (atât celorŭ de aproape megieși, câtŭ și celorŭ de departe ce dorescŭ folosulŭ obștiei și pitrecerea lorŭ cea slobodă cu ceea ce este mai dorită de

câtă toate bunele norociri) au cunoscută prea deplin împărăteasca și creștineasca râvnă, și plecarea cea cu mare milosărdie a prea puterniciei și prea milostivei Nostre Impărătese către toți cei de o credință pravoslavnică; și cumă că cugetarea cea vrednică de vecinică pomenire și de mare laudă a pre înălțatei Măriei Sale au fostă și este numai și numai pentru obștesculă folosă, și pentru dorita slobozanie a pravoslavniciloră creștini din stăpînirea cea silnică și primejditoare a varvariloră. — Și pentru o milosărdică cugetare ca aceasta, vedemă carată ca lumina zilii, cumă că dreapta celui prea înaltă deapururea au sporitū și sporește armile cele purtătoare de cruce cu pre slăvite biruinți asupra obștescului vrăjmașă, pre carele ilă șfarmă snptū picioarele slăvițiloră biruitori, sămănănlă în inimile păgânuriloră Turci frica și cutremurulă.

Nici odinioară n'au trecutū prin cugetulă nostru, după atitea prea încredințate arătări a Dumeșteștiloră împreună lucrări spre biruitoarea izbândă a împărăteșiloră armie, înprotiva silniciloră varvari; cumă că vre unii din cei ce poartă numele Sfintei credințe să nu voească perđarea ce desăvârșită a vrăjmașiloră crucii, și mântuirea creștinescului norodū; alegendū mai întâi folosulă obștiei de câtă interesulă loră celū ne știutū și zadarnicū. —

Cu toate acestea preste cugetarea noastră neau venitū înștiințare de la Măriea sa Feldū-marșal, cumă că cinci din locuitoriī cei proști din olăturile Brailei, îndrăznindū au venitū să iscodească din partea vrăjmașului; cariī vădinduse ș'au luatū răsplătirea, și pedeapsa cea dreaptă, ca niște vin-

dători și călcători de legi. —

Această ne nădăjduită înșciințare, ne aū pricinuită, adîncă scărbă și întristare ; însă aceia, ce aū rîniū inima noastră este, că Măriea sa Ferd-marșalū adauge le ne mai înșciințează, cumū că lăcuiitorii cei din Țarigradū și dintr'alte părți, care odinioară s'aū cinstitū în pămîntulū acesta cu feluri de dregătorii, și s'aū îndestulatū cu bogate faceri de bine, și cu averi de prisositū, ne bîgîndū în samă unirea credinței, împărtășirea legii cei sînte, și însăși datoriea firei ce sîlește pe fieste carele a să arăta mulțămitoriū cătră făcătorulū său de bine : uniți fiind cu cumpliții vrăjmași și împrennă voitori de rău la toată creștinătatea, să nevoescū cu aflările lorū cele zădarnice. viclene și vătămătoare, prin ceea ce sîntū asămene vînzători ca și dînși, si să ascundū între pămîntenii, ca să răzvrătească pre nevinovatulū norodū, și să'lū aducă la peirea cea desăv'rșitū. — Din cărțile Măriei sale Ferd-Marșalū, pre largū veți înțalege otrăvitoarele sîmănături, ce sîmănă între norodū acești înveninați sîmănători, pre cari varvarulū vrăjmașū din slăbăciunea lui, și din ce cu totulū diznădăjduire a mai stăpîni locurile acestea, îi metahirisăște, ca să poată lucra cele mai cumplite răsplătiri a mîniei lui cei înfocate asupra acestui creștinescū norodū, adecă : moarte, robie, și alte sîlnicii și spurcate răutăți, ce sîntū obicnuite la firea lui cea sălbătăcită ; de vor afla vre o intrare în inimile norodului, vicleșugurile și meșteșugurile lui prin aceste viclene organe, ca să'i amăgească, precumū odinioară luceafărulū celū cădutū aū metaherisitū pre șerpele celū vicleanū spre înșălăciunea strămoșilorū, acărora osînda morții,

cu care s'aũ înbrăcatũ din șapta șerpelui, aũ trecutũ după urmare la totũ neamulũ ominescũ. Osãbitũ vedemũ aevea cumũ cã toți, câți s'aũ răzãmatũ la fãgãduințele cele mincinoasã ale vrãjmașilorũ credinței, aũ ispititã cele mai mari nenorociri cu vãrsare de sînge, și cumplite robii, care și la aceastã carãși vã veți încredința din cãrțile Mãriei sale, cum cã adecã locurile acestea nici odinioarã nu vorũ fi pãrãsite de suptũ creștineasca oblãduire și apãrare a prea puternicii și prea milostivei noastre *împãrãteasã*. Veți înțãlege și poronca Mariei sale, atãtũ pentru credința ce suntemũ datorĩ a pazi cu toții la arm le cele împãrãtești, după fãgãduința noastrã cea cu giurãmîntũ, cãtũ și pentru arãtarea celorũ ce sã vorũ vedĩ iscoditori, și cearșiți a vrãjmașilorũ, ori de ce stare vorũ fi; cumũ și rãsplãtirea ce vorũ lua cu bogate faceri de bine și mile împãrãtești cei ce îndatã vorũ arata pre unĩ ca aceștia și înprotivã pedepsa cea cumplitã cu care sã vorũ osîndi cei ce vorũ tãinuĩ. —

Noi nu avemũ nici o îndoire, cumũ cã cei de o patrie locuitori a Moldovii, ce suntũ suptũ a noștrã arhierescã pãstorie iubiți fii dohovnicești, nici odinioarã nu vorũ depãrta din pomenirea lorũ pãgãneasca silnicie cu care aũ fostũ împilați mai înainte suspinãndũ fãr de mângãere, adesele prãdi și robii ale megieșilorũ varvari; și mai vãrtosũ cele după începerea acestui rãzboiũ, cãte s'aũ lucrãtũ de cãtrã pãgãni cu multã cruzie, și cu nesuferite lucruri a Dumnezãeștilorũ lãcașuri spre defãimarea credinței noastre, și cu ne bãgare de samã a vãrsãrii sîngelui celui nevinovatũ a ticãloșilorũ lãcuatori. — Primejdia cea vãditã din care

aŭ scăpatŭ cealaltă rămășiță a creștinilorŭ prin grabniculŭ agintoriŭ a împărăteștilorŭ arme, liniștea și odihna de care acumŭ să bucură, fără de nici o temere, și la cea de pe urmă credință, ce aŭ făgăduitŭ cu giurământŭ înaintea înfricoșatului D-zeŭ, cătră prea puternica și prea milostiva Împărăteasa noastră.

Cu toate acestea, n'amŭ lipsitŭ earăși a aduce aminte după a noastră arhipăstorească neapărată datorie, și pre toți părintește vă îndemnămŭ, și vă sfătuimŭ, ca fieste carele păzându datoria stării sale, prea să se ferească și la graiŭ a vorovi de cele ce suntŭ nefolositoare atâtŭ patriei câtŭ și la toată creștinătatea; ci fiți bine încredințați, cum că după împărăteasca milostivire, și după făgăduințele cele pre înalte, deapururea vomŭ fi umbriți și apărați, cu statornicie, suptŭ oblăduirea cea prea puternică a prea înalțatei Măriei Sale, și cumŭ că nelegiuitulŭ vrăjmașŭ nici odinioară nu va mai afla locŭ saŭ intrare, a mai lăși câtŭ de puținŭ păgâneasca lui stăpânire în pământulŭ acesta. cuprindëndusa de cătră armile cele împărătești întru bună pază toate hotarile Moldovii, după vecea stăpânire a Domnilorŭ celorŭ ce aŭ fostŭ de sineși oblăduitori; și nici cum să nu vă alunicați la aflările cele mincinoase, și meșteșugirile cele viclene ale vrăjmașilorŭ credinței, care nu conținescŭ a întinde norodului curse, și mreji vătămătoare prin viuătorii cei diavolești, acărora gură este plină de amărăciuni și de vicleșugŭ, și suptŭ limba lorŭ osteneală și durere, însă toți fiindŭ de șingele creștinescŭ și de perđarea cea cu totulŭ a pravoslavniculuiŭ norodŭ. Și preste tóte acestea, iubițilorŭ fii, păziți credința întreagă și

nevătămată cătră prea puternica și prea milostiva noastră împărăteasă, nu numai la aratare, ce și într'ascunsu, pururea aducenduvă aminte de înfricoșatul jurământu, cu care v'ați legatū înaintea nefățarniculu judecătoriū, celui ce toate le privește cu ochiū neadormitū, până și adâncurile inimilorū, și de osnda cea vremelnică și cea vecinică a călcătorilorū de giurământū, și lepădătorilorū de lege, ci mai vărtosū, arătați buna voință și silință la interesurile cele împărătești ce suntū de obște folositoare, ca fiindū mulțamitori cătră făcătorii de bine, și adevărați cunoscători, să vă faceți vrednici facerilorū de bine cu care până acumū v'ați îndestulatū, și mililorū celorū împărătești, cu carele și în vremele viitoare vă veți îmbogăti, petrecendū întru cinstită slobozanie, ușurinți, liniște, căroro folosinți să vorū împărtăși încă și urmașii noștrii. — Dreptū aceea nimine să nu fie ne împărtășitū folosințilorū acestora, nimine să nu să apropie cătră cuvântăreața turmă a lui Christosū cu viclesugū ca vînzătoriulū Iuda. — Cercați cu dea-dinsulū pre uniea ca aceștiea vînzători și cearșiți, si ca pre niște urători de D-đeū, și în protivă luptători, vediiți cătră cei mai mari, nimica să nu vă silească saū să vă plece a tăinuī pre voitorii de răū a creștinătății, și iubitorii de bine, a păgânilorū vrăjmașilorū noștrii, ca să luați vrednice respătiri și bogate mile împărătești, și osăbitū pentru apērarea credinții și a folosuluī obștiei, înmiiță plată veți lua, de la D-đeū, a căruia bunū darū, și nemărginită milă și blagoslovenie a Smereniei noastre să fie cu voi cu toți. — Aminū.

CATRĂ PREA INALT GENERAL
FERD-MARŞAL,

*De la Mitropolitulă Moldav̄ : cu clirosul bisericescū, ş̄
dela Boer̄i Divanului Cnej̄i Moldov̄i.*

Plecată Donoşanie.

Cele neasămănite faceri de bine, şi daruri ce îndestulū şi cu bogată milostivire s'aū revărsatū preste noi, din comorile cele nedeşertate a prea milostivii Imp. Stăpânei nōstre, ne facū cu totul bine norociţi, cu totulū mulţămitori şi cunoscători facerilorū de bine, pentru elefteria nōstră cea prea dorită, după urmarea strămoşăştii nōstre doriri.

Încredinţătorele făgăduinţe, cele pline de împărătească milosărdie, pentru cuprinderea nōstră cea fără de lăsare suptū cea de a pururea umbrire şi aparare a puterii aftocratoricescului Schiptru, întărescū temeinicē nădejdele noastre, înspre a nu cădea nici odiniōră suptū păgăneasca silnicie.

Cindū vine întru pomonirea noastră acea înfocată, şi sălbătăcita mīniea ce aū vrăjmaşii crucii, asupra creştineştii numiri şi a pravoslavnicii plinice, mai vārtosū după întâmplările acestea să adauge pofta şi dorinţa noastră în spre a vide săvârşirea acestorū prea poruncite lucruri, cu slava armieii Rusieii, încununată de puterea dreptei celui prea înaltū, după contenirea războiului celui cu multe dureri, ca şi noi să fimū cuprinşi fără de temere întru aceeaşi elefterie cu statornicie.

Povăţuirea cea cu adincă înţălepciune, şi vitejie cea cu mirimea de sufletū a înălţimii tale, aū săvârşitū cu bună norocire aceste prevestite is-

prăvi, prin fireasca bunătate, și prin râvnitoarea dragoste asupra creștinătății. Printr'aceasta, mai pre susu de toată nădejdea, ne-am slobozitu de îngrozirea păgânească, amu rămasu fără de frica aceea ce clătea inimile tuturoru, pitrecemu întru desfătarea bucuriei pentru liniștea cea pre dulce și pentru neclătirea pronomiiloru și a dreptății loru celoru pre lege a patriei noastre, pururea fiindu umbriți și aparăți prin aceasta; și prin agiutoriu și silința înălțimei Tale, nădăduim cu încredințare că și de acumu înainte vomu fi statornici întru cuprinderea cu aceeași umbrire și apărare, după milosărdnicile făgăduințe a prea milostivei stăpînei noastre; fiindu ștută de cătră toți vrăjmașia cea cumplită, și mânia cea plină de îngrozire și resplătirea ce hrănește mai cu deadinsulu asupra noastră obștesculu vrăjmașu, și după contenirea rășboiulu, atăta cătu de i va fi în puțință (care să nu i fie) să rădice și viea a multora, să clătească și credința cea înrădăcinată întru pravoslavniculu norodu.

Noi ca cei ce cu îngrijire cugetămu tôte acestea, și ferbinte dorim întărirea patriei noastre, și după sfirșitul celu pacinicu și liniștitu a acestorū lucruri; cu deadinsulu ne rugămu înălțimei tale, ca să fimu întru aceeași încredințare de mângâere, ce penă acumu amu cunoscut din bunătatea și privigherea ce ai arătatū înălțimea ta pentru paza cea statornică a pământulu Moldovii. — Ca unu erou al veaculu acestuea, trecendū cu viderea greșăli-le noastre, ce să voru fi făcutu prin neșciință, și din vrerea noastră, și din întâmplarea vremiloru, care să le covârșască bunătatea cea fi: ească a înălțimei tale, și prin a înălțimei tale ajutătoare oșar-

die, pururea să fim cuprinși și în viitoarea vreme suptu Aftocratoriceasca mărire, și pre disfătată milostivire, fără a nu fi părăsiți ori cu ce chipă nici odinioară întru cumplita diznădăjduire. — Această facere de bine ca și tôte celelalte, va înmulți slava Rosiei, va glăsui în totu pământulă dragostea cătră cei de o credință, mărimea, și vetejia sufletului; și va face nemuritoriū întru pomenirea urmașiloră noștriū numile înălțimeī tale.

1772.

JALOA LOCUIITORILOR DE ȚINUTUL SOROCĂI, CĂTRĂ MITROPOL GAVRIL.

Luminata carte a Măriei-Sale pre înaltu Ferd-Marșalū, împreună cu a prea sf. tale înscrisū trimesū cătră noi, arhipăstorească învățătură, cu multă plecăciune amū priimitū, și la tôte cele ce ni să poruncescū din tótă buna voință sîntemū următori și supuși, bucurăndune din totu sufletulū, că după întunericulū nedreptăților și a silnicilorū în care am fostū cuprinși atăta vreme, acumū la cea de pe urmă, prin mila celui înalt, s'aū ivitū raza luminii dreptății, vârsîndū asupra noastră cea dorită strălucirea sa, întru care nădejduimū după răvna cea iubitore de ómeni a prea luminatului Grafū, prin părinteasca și privighelnica mijlocire a pre sf. că vomū fi păziți fără conținire de acumū înainte, și să vorū revârsa la toți, de obște folosințale și apararea dreptății, izbăvin-

đune de giugulă celū greū a strămbătășilorū, care ne aū máncațū până la oase. — Noi, prea sfințite stăpîne, după cumū este de toșī șciutū, dintru începutū din moșī, și strămoșii noștrii amū fostū pămîntenī de aicea, și lucrarea pămîntului aū fost hrana și chivernisala noastră, fiindū supuși la tóte poruncile, mai marilorū noștrii, atitū în vremea stăpînirei turcești, câtū și acumū după norocită venirea a împărăției creștineștilor armii; dar strămbătășile, jafurile și asuprelile, ce amū suferitū de la o vreme încoace, mai alesū de cîndū ni s'aū ránduitū de la divanū Ispravnicu Aga... aū biruitū tótă răbdarea, și ne aū silitū a parăsi starea și rándneala noastră cea strămoșască, și ca o scapare și liman amū alesū o samă din noi slujba cea cu multă trudă și primejdii a rezboiului, neputîndū într'altū chipū să înblinzimū asupra noastră nemilostivirea și cumplirea mai susū numitului dregătoriū, carile cu a lui înpotrivitoare purtare și silnicie, nu numai că ne aū sărăcitū de chivernisala noastră, ci încă cu rele pildele sale, de va mai rămănea dregătoriū acesta, póte a multora și credința să smintească, de vreme că de față să arată înpotrivitoriū legii, defăimătoriū bisăricii, și nebăgătoriū în samă tainilorū ei și hulitorū sfințelorū Icóne; precumū pentru aceasta poți să te încredințezi prea sfințite, și de la alșii, fiindū de toșī știutū. Ci darū ne rugămū milii preosfințitorū vóstre, ca după datoria ce ai ca unū păstoriū și părinte al nostru, și a totū pravoslavnicului norodū, orī să vorovestī cu D-lorū boerii Divanului, orī cu altū chipū cumū va socoti înțelepciunea prea sfințitorū vóstre, să mijlociși, ca să ne mîntuiască de acestū lupū mîncătoriū de

singe, și vătămătorii; căci noi în citeva rânduri jăluindune, și arătând păsurile noastre la Divan, nici o îndreptare n'amă avut; s'aă cercetat și s'aă aflată mîncăturile și asuprelile ce aă făcut, și el earăși cu viclesugurile lui aă isprăvit de s'aă trecut cu vederea a le lui dovedite fapte, și aă rămasă totă în starea dregătoriei; s'aă mai ales a tirani și asupra noastră, care ne aă adusă la cea de pe urmă ticăloșie și diznădăjduire; de D-đeu nu să teme, de omă nu să rușinează, nimine din cei mai mari ocărmnitori ai țerii vedemă că nu i stău în potrivă la răutatea lui, ci încă putemă đice: că unia ilă și agiută; și suptă volnică cumprire a unuea ca acestuea, aflăndune ună norodă de ómină strigăndă și nime auđendune, altă ce putemă să facemă, fără numai să ne străinămă nu numai de case, și de moșii, ci și de însuși vieața, de va fi trebuință. — Acumă vedăndă cu bucurie manifestulă prea înălțatului graf, împreună nu puțină ne amă bucurat și ne amă mîngăieat cu toții, la care nădăjduindă îndrăznică și arătăm starea noastră cea vrednică de milostivire, și cea dîntăi rugăminte și cerire a noastră este aceasta, ca să ni să rînduească dregătorii altă boieriă mai cu frica lui D-đeu, suptă acăruia povățuire făgăduimă (căți nu ne aflămă în slujba oștinei), să fimă cu totă supunerea, la poronci și răndueli, ce ni să voră pune de cătră Divan, păzindusă cumpănirea dreptății, și lipsindă jafurile și strîmbățăile ce amă suferită până acumă.

PREA LUMINATULE GRAF, MILOSTIV AL NOSTRU DOMN.

Macarū că în iarna trecută la luna lui ghenarie, prin luminată carte înălțimei tale, ce ni s'aū trimesū spre respnsū la rugămintea noastră, ce am fostū făcutū aitū cătră prea sfințitul scaun, căt și cătră înălțimea ta, totū chipulū de mângâiere cu bună nădejde ni s'aū făgăduitū. dăndunisă adevărate încredințări, cumū că pre înalta împărăteștii măririi buna voiță și nilostivire, nu va contenī cătră noi, ce și în vremile viitoare, vomū fi umbriți cu puterniculū ei acoperămintū, și aparare; cu tóte acestea iarăși, și acumū îndrăznindū, facemū aducere aminte, și cu totū deadinsulū rugămū pe înălțimea ta, ca, prin mijlocirea și ajutoriulū înălțimii tale, să fimū totū într'aceiași încredințare de mîngîiere, care până acumū amū cunoscutū din bunătatea și privigherea ce-aī arătatū înălțimea ta pentru paza cea statornică a pământulū Moldovii, ca unū eroū a veaculū acestuea. Dintru care fireasca bunătate, și din mărimea sufletulū înălțimei tale, căștigăndū și de acumū înainte bucuria împlinirei nădejdelorū nóstre, aceste săvârșări a facerii de bine cătră nevredniciea noastră, le va resplăti înălțimei tale. ceresculū împăratū cu bogatele sale daruri, și vorū face nemuritoriū întru pomenirea urmașilorū noștri, numile celū vrednic de laudă a înălțimei tale,

1772. apr. 17.

Răspuns.

„Înălțatū cinstiți sfinților vōstre parte bisăricească, și dv : parte politicească judecători ai divanului și ceelanți dregători ai Cnejei Moldovei., — Lucrurile vōstre cele încredințate și arătate cătră mine despre partea vōstră, cu citū 'mī sīntū vādite, cu atīta încă și mai multū mē îndatorescū a vā da răspunsū pentru tōte aceste, încă cu osîrduică purtare 'e grijă, care tōte să sporēscă spre folosulū, și spre cea mai desevarșită a vōstră bună norocire.

Aratarea vōstră cea mai de pre urnă din 17 a lunii lui aprilie, care meați trimesū din partea vōstră, slujășce ca o încredințare de iznōvă pentru a vōstră bună socotință cătră mine, și mē face, ca cu inimă curată luminatū să vā arătū, cumcā simțīndū eu semnele iubirii de óminī, și a purtării de grijă pentru voi acei întru totū augustei *Imperatriței* mele, pria slobozirea vōstră ce de suptū jugū, și prin îngrădirea hotarelorū vōstre, și prin ușurarea norodului ce pitrece fār de frică chiarū acumū în vremea și mijloculū oștirei, nu este pricină ca se vā îndoiiți și cea de acum înainte purtarea de grijă a măriei sale *Imp.* puindū pre tare temeliea odihnii și a ȃilelorū vōstre celorū bune preste înalta înțelepciune, și preste sufletulū ei celū plinū de tărie: acestea amāndouē să vē închizășluească cu bună nădejde, și depărtēndū de la voi tōtă frica și tulburarea, și întărīndū întru voi nădejdea cătră acela ce este cu totulū pre înălțatū, carele blagoslovesce lucrurile cele drepte și proslăvite a măriei sale, cumū

și așteptarea adăogirii celoră după a vóstră dorință de la mila și îndurarea ei, și de la apărarea armiloră ei.

Și earăși adaogă pentru cunoștiința mea cea o-sărdnică cumă că eă fiindă plină de dorința cea bună, și nefațarnică cătră voi, cu bucurie dorescă a agiuta după măsura putinții mele, folosulă și îndestularea vóstră, petrecendă.

A vóstră ascultătore slugă. *Graf Romianțov.*

1772. Maiă.

GRAF PETRU ROMIANȚOV A ÎNPĂRĂTEȘTII
MĂRIRI SINGUREI STĂPINITORE A TOATĂ ROSIEA,
ÎNTRU TOT MILOSTIVEI DOAMNEI MELE.

Generală Ferd-Marșală, poruncitoriă armiei cei dintăi a Malo-Rosiei, generală guvernatoră, prezidentă malorosieniștei colegiă, ordiniloră rusăști împărătești a sfintului apostolă Andrei, oștenescului mare mucenică și purtătoră de biruințe Georgie, de crucea cea tare a lui Alecsandru Nevski și Holștenescului sfintei Ani cavaleriă.

Tuturoră și fiește-căruca din locuitoriă Cnejiloră în Moldavia, Valahia, Basarabia, și a Banatului Craiovii, ori la ce stepină și dregătoriă ară, pe lângă mărturisirea adevăratei mili pofit de bine, facă înștiințare, că după multe vederate silinți ce s'aă făcută din partea mea spre a vóstră apărare, liniște și negrijă, împlinindă pre înalta voie a împărăteștii măriri, întru totă milostivei dómnei mele, lăsândă pe fiește carele întru odihnilă și protimisirele lui, cu tótă ușurința pre cătă se pôte, și dândă celoră ce să rânduescă la măi mari stări, și la dregătoriă, aducerea aminte și în-

vățături, ca tuturor celor ce să voră jălui după dreptate să aibă a le face îndreptare ; iară sîlniciile și asuprelile să aibă a să cerceta și a se pedepsi. cu totă feliulă de iuțime ; nici de cumă nu puteamă eă să așteptă ca să se alle în patriile vōstre unii ca aceia, care să rēspundă cu atita împotrivoriiă chipă, la tōte aceste purtări de grijă și faceri de bine, după cumă spre mare jăli adese să arată, că uniea, metahirisîndă spre rēu încredințările ce li s'aă dată, carii să deosăbescă din obștie, și căutîndă numai nedreptă folosulă interesului loră, macară să fie și cu stricăciune aproapeli seă, îngreuiază pre norodă cu feliori de asuprii, la o vreme cānd, după oșteneștile trebă ce sîntă, și făr de acestea lăcuiorii firește simțasc oare-care îngreueri, puind asupra locuitorilor strîngerea. care nu sunt volnicii, și ascund sub numile trebuințelor oșteneșci, saă suptă alte pricini. Aceste fapte, vrednice de osîndă, eă, după cumă mai înainte amă voită ca să daă totă feliulă de chipuri, ce s'aă păzită spre dezrădăcinare ; așjderea și acumă earăși poruncescă, ca vornicii, namesnicii i părcălabii, și alți mai mari a sateloră, să nu ia îndrăznilă a cere, saă a lua de la locuitori ori ce feliă de lucruri, până nu le să voră da rāndueli în scrisă de la ispravnicii saă alți dregători ; ce vor avea în mîni date trebă ca acestea, în care să se arăte tocmai și lāmurită, cu a cui poroncă și pentru ce trebuință să face acea strîngere ; și cātă este poroncă să se rānduească și să se strîngă din tōtă țara, și după hotărîrea ce s'a fi dat din divan de obște pe ținuturi, sate, după cumpănirea dreaptă, atuncea voră fi datorii sătenii fiește căruia sată a să cislui între dānșii, după puțină

fiește căruia și a împlini ceea rânduială, luîndu cvitanții de la stringătorii ce voru fi rânduîți; ca dovădindușă vre unul din dregători, seaș stringători, că au făcutu vre o îngreiere undeva peste rânduială, să fie osânditū suptū tótă iușimea pedepsii pravililorū, ce sîntū rânduite pentru uniea ca aceia.

Alții uîtîndū cu totulū Unirea credinței, și creștineasca datorie, hrănescū în inimile lorū priință cătră celū de obște neprietinū, și să facū organe spre slujba lui. ajutândū la săvârșirea scopului seū spre perzarea creștinilorū, precumū prospătă pildă la acēsta s'au vėđutū acumū la bānatulū Craioviī, unde neprietinulū, avėndū inștiințare in-scrisū prin Manole Vodă, carele au fugitū cu turcii, cu un mazilū anume Mihai Stiu că din Ńinutul Mehedinții, ce au fostū căpitanū la Zalea, i cu unu Filipū și Mitrea totū dintr'același Ńinutū, inștiințîndū pe norodū le fāgăduia odihnă, și ușurință dupā ce va intra elū la oblăduirea țării; darū dupā ce, pentru depārtarea oștenilor noștrii, au gāsītū chipū a intra în lāuntrulū țării, prāpā-dindū satele prin focū, și fācîndū norodulū cumplită stricāciune, iarāși s'au întorsū spre fugă. Eū cu tóte aceștea n'am lāsātū, dupā nāvālirea ce s'au fācutū, de neprietini la partea aceea, a da poroncă, ca să se cercetezā greșālele ofițārilorū, cărorali s'au fostū in-credințat paza acestorī margini, și nu vorū rămānea fārā cāduta pedeapsă. Cāci cunoscîndū voi, cītū sîntū de neadevārate, și mai alesū primejduitore fāgăduințele vārvārestī, și inprotivā vāzîndū tare apararea și ingrādirea vóstrā cu oștile împārāteștū Mārirī, de la care neprietenuilū au avutū totū deauna și mai vārtos

într'această vară pretutindine înfrângerii; să vă păziți de viclesugurile lui, și nesuferindă pre cei adăpați cu alui otravă, cari tulbură liniștea vestră, îndată ce să voră afla undeva, unii ca aceștia, seaă îi veți simți, să'i prindeți și să'i trimetiți la mine, ca săși iea pedeapsa ce li să cade pentru aceste rale faptele loră.

La cea de pe urmă fiindă că mulți auume, că să strângă pentru dragostea legii și a patriei lor, să între în rândueala oștenească, luindă nume de volintiri, (precumă cu adevărată să și află unii de acestiea lângă oștile împărăteștii măriră, înprotiva neprietinului), ei să numescă cu acestă nume, numai ca să scape de angăriile ce sîntă de obștie, și vremea care ară putea să o metahirisască spre stricăciunea și gonirea neprietinului, ei o cheltuescă spre căutarea numai a osăbite interesurilor loră, fugindă de la slujbă, și adeseă făcendă patrioților loră asuprelă, răpiră, și furtoșaguri; după cumă de acésta afară de alte înșciințări și jalobe mai cu deadinsu amă luată înșciințare din raporturile comandiriloră din țara Muntenească, și de la Craiova, pentru stricăciunile și tiraniile, ce facă locuitoriloră acești numiți volintiri, ce umblă de capetele loră.

Eă socotindă acestă răă, și pentru ca să lipsască, macară că acumă întâi amă dată comandiriloră poroncă, și totă feliulă de chipuri ce s'ar pute, cumă și publicații de înșciințare. ca cei care cu adevărat sîntă scriși între oșteni, și să află în slujbă nelipsiți, să aibă a să folosi cu volnicile și scutelile ce sîntă date, și orănduite pentru oșteni.

Iară cariă portă nu ai nume de oșteni, și um-

blă de capetele lorū, să se prindă de pe unde să vorū afla, și să se trimată pe la comande suptū caraulū; așăjderea amū mai scrisū cătră mărilea lorū generalii, ce sîntū comandiri asupra corposurilororū, ca pentru toți capitaniū și volintirii carii vorū fi pe lîngă oștile de suptū povățuirea lorū, și să vorū afla cu adevăratū la slujbă, să aibă ai pune la isvode anume, arătîndū numile lorū, și a satelorū din care sînt, și din ce vreme să află la slujbă; și de acestū felū de izvoade să trimată la mine, și la comandirii acestorī Cnejii, a-decă la mărilea sa generalū maior: Rînscoi Cosarcovū, și la brigadiriulū Meder, ca dintr'aceste cunoscēnduse cei ce cu adevăratū să află în slujbă, să fie deosăbiți de acei carii cu năpaste pōrtă acestū nume, și să se pōtă folosi cu căđuta scuteală despre angăriile ce vorū fi pe țară, și înprotivă cei care fugū de la slujbe, și să mistuiescū prin sate, umblāndū numai ca să scape de angării, seau să se arāte cu nesupunere cătră dregători, și mai vārtosū făcēndū pagube și zulumuri lăcuitorilorū, pe unii ca aceea, orī din ce satū orū fi, să se prindă și să se trimată la mine, ca să'si ea pedeapsa ce li să cade pentru acestū felū de umblete și fapte. — Iarū pānă cînd generalii comandiri, vorū împlini poronca acēsta, poruncescū la aceste Cnejii, să se dea prin sate înșciințare, ca orī cine va să fie în slujba oștilor *împără.* mării, suptū nume de volintiri, să aibă, a se folosi cu cele orānduite apărări și scuteli, însă, numai sînguri aceia ce vorū merge la slujbă iarū nu alții, suptū numele lorū. — Și uniea ca aceștiea să aibă a merge la oșteneștii comandiri ca să se scrie. — Iarū care să vorū afla fără

cărți de la mine, seaŭ de la generalii comandirii a corposurilor, ședendŭ în dișartŭ pe la casele lorŭ, și mai vartosŭ făcendŭ cuiŭa pagube seaŭ asuprelii; pe uniea ca aceea sîntŭ datorii mai marii satelorŭ ai arăta la dregătorii țării, ca să se trimită după comandele de la care vorŭ fi, ca să se pedepsască, și să se puie la loculŭ lorŭ în slujbă. — Iarŭ cîndŭ mai marii satelorŭ, seaŭ dregătorii îi vorŭ îngădui pe uniea ca aceea, și nu'i vorŭ prinde ca să'i trimită după poroncă; apoi nu numai că ei să vorŭ pedepsi în loculŭ aceloră, ce și pentru tôte pagubile ce să vorŭ face de aceia, ei vorŭ fi datorii a respunde. — Și pentru ca să fie toți înșciințați de acéstă a mea deschisă carte în Moldova, în țara Muntenescă, în Basarabia, și în Banatulŭ Craiovi, poroncescŭ să se arăte de obste la toți, cetindusă prin biserică și puindusă pe la locuri de publică.

S'aŭ datŭ în lagărŭ lîngă Ialomișŭ, aproape de satŭ Valearoeii.

1783. Iulie 20.

G. Petru Romișanșov.

DIN PARTEA MITROP: AL MOLDOVEL

(După obicinuitŭ titlu Mitro):

Tuturorŭ celorŭ ce vă aflați în Eparhia Smereniei nōstre iubitorilorŭ de D zeŭ Episcopii ai noștrii întru sfîntŭ duh iubiș frați și împreună slujitori, precuvioșilorŭ Arhimandriți, cuvioșilorŭ Eguameni, cucernicilorŭ protopopi! și toată partea pre-

oțască și bisăricească! — Cinstiților întru blagorodii Dom-v. boeri mari, și ală doilea, și tuturor dregătorilor și breslilor, și a toată partea mirenească. — De la milostivul D-deu vă rugăm (iproci).

Nu avem nici o îndoire, că nu să cutremură cu totul, și nu să topescă de frică inimile cele mai cu mărime de suflet și obicinuite a suferi cu răbdare din fireasca bărbăție, nenorocitele templeări, când vine întru pomenirea loră cumpline și amărăciune jugului păgânesc, suptă carele suspinămă cu durere nu în puține veacuri fără nădejde, de mîntuire, năvălirile cele sălbatice, călcările, batjocurile, prăzile, robiile, junghierile, uciderele, și totă felulă de silnică vărvăricești, ce au suferit pământulu acesta la începutulă aceștu război, și mai pe urmă de cătră silnică păgâni, și peste toate acestea, frica și îngrozirea a perderii ce de istov, și a pustiirei patriei noastre, ce chinisă întru sineși varvară cu totă cumplită vrăjmășie. Cândă earăși deșteaptă simțirile noastre grabniculă ajutori, apărarea și puternicile mijlociri, prin care ne amă slobozită din primejdiă mai pre susă de toată nădejdea, după întrarea aicea a creștineștii armă, și mai vărtosă după venirea cea prea norocită a veteazului Ero, pre înțeleptulă Arhistratigă, luminată Generală Feld-marșală și a felă de felă de ordină Cavaleriă Grafă Petru Alecsandroviă Romianțovă, întru toute făcătoriulă nostru de bine; ne îngrijirea, netemerea, liniș'ea cea prea dulce cu care ne îndestulămă prin silința și privigherea înălținei Sale, îngrădirea și paza patriei și a stării ce fără de turburare a fiește căruia, după buna voință, și înalta milosărdie a Mă

riei Sale, prea puternicii și prea milostivei *Împ: noastre*. — Cândă adecă privim cu luare aminte toate aceste mari faceri de bine, de care suntem cu norocire cuprinși, credem că nu va fi nime din locuitorii Moldovei atîta de nesînșitorî, cît să nu socotească neapărată datoria sa, spre a nu cruța nici virtutea, nici averile, nici însuși vieța pentru paza credinții și a slujbii ceî drepte, cătră împăâteasca mărire, și cătră armile sale cele nebiruite și apărătoare, după giurămîntul ce ați făgăduit înaintea lui D-deu, ne fățarnicului și dreptului judecătorî.

Luminatulî Feld-marșalî, din vremea ce aî calcatî cu norocire în pămîntulî acesta, n'aî contînitî a vî diștepta cătră cele neapărate îndatorite faceri de bine, cu multe folositoare poronci și îndemnări, spre ușurința și liniștea norodului, spre lucrarea dreptății, spre împlinirea datoriei fiește căruia, pentru folosulî celî de obște a patriei; asemenea și noi după urmare și poronca înălțimeî Sale. Si iată și acumî înălțime a Sa după a sa firească bunătate dorîndî obștesculî folos, și liniștea patriei noastre, adaoge cu multă râvnă cuviincioasăle poronci, și îndemnări, care pe largî le veți înțelege din manifesturile înălțimeî Sale, ce s'aî trimes tîhnăcite chiarî asemenea pe limba Moldov. Deci și noi plîindî neapărata datorie a arhipistoriei noastre și urmîndî poronciî înălțimeî Sale, pre toți părintește vî îndemnăm, și vî sfătuim, filorî, ca, ascultîndî cu luare aminte și cu credincioasă supunere aceste manifesturi să urmați, fîr de alta, cele poroncite; socotîndî fiește carele mai întîi datoria sa pentru paza credinței, spre folosulî și liniștea patriei. — Aducețivă aminte purure, de lei

gătura jurământului ce ați făcut, păziți credința către armile împărătești mării cu dreaptă slujbă și cu toate chipurile cele mai sânguitoare și putincioasă la starea fieșce căruia spre odihna și mulțămirea apărătorilor noștri. — Ceii de suptă stăpînire, supunițavă dregătorilor și mai marilor voștri, după legea buneii orîndueli și după datoria voastră. —

Dregătorii earăși și mai marii norodului, metahirisii shijba ce vi s'au încredințat cu toată sîlința și dreptatea spre apărarea și ușurința locuitorilor, după legea drago-tii celui de aproape, oprindă și poruncindă celor orânduiți slujbași ca să nu se arăte către locuitori după asămănarea Faraonenilor, ce îngreueau norodul lui Dumneđe în Egiptu, să nu să abată la dobânzi spurcate, la jafuri și răpiri, să nu aduci în casele lor sudori străine, și mai vartosă ostinelile fraților lor celor de o credință, ca să nu clătească din temelie casăle lor, lacrămile și suspinurile sara-cilor, și atuncea, după disa prea înțeleptului Solomonu: nu voru folosi averile în dioa mâniei, căci toate acestea le priveșce dintru înălțime ochiul cel neadormit alui Dumneđe, și cu adevăratu va face grabnică răsplătire. — Socotiți câte necuviințe și vătămări de suflete și stângere de case s'au urmat și să urmează dintru asămînea fapte de strimbătași și jafuri.

Deosebitu să privigheți și pentru ceii ce, suptu numele creștinescu, poartă cugete păgănești, și prin multe chipuri viclene după făgăduințele cele amăgitore a varvarilor și prin multe vînzări, să silescu spre ajutoriul vrăjmașilor crucii; macar că noi suntem încredințați că între locuitorii

Moldoviî, și mai vărtosă între cei ce sîntă adevărați creștini, nu să află oamini ca aceștia făcători de răle, turburători liniștii, vîndători patriei, și pricinuitori obșteștii perđării. Cu tóte acestea, de cumva să vorú afla lăcuindú între voi niște nelegiuiți, și păg ni ca aceștia, nevrednici numelú creștinescú, și vrăjmași creștinătății, să nu'i suferiți, să nu'i îngăduiți, nici să tăgăduiți; ci aratați și vădiți'i după poronca luminatului. —

Noi adăogimú a arăta cu încredințare cătră toți de obștii, ca orí care din lăcuiitori va avea vre o strămbătate seaú asupreală la orănduelile divanului, ce sîntú îndatorite pentru trebuința armiei împărăteșci; orí de să va fi jăluitú fără dreptate supt numele acestorú orănduele de cătră rânduiri slujbași, seaú de cătră vornicii, saú de cătră alții orí de ce stare, îndată să vie la noi să arăte prin jalobă strămbătatea ce i s'aú făcutú, însă curatú fără patilă, fără minciună, și fără adăogire, și să fie bine încredințatú, că va afla căzuta îndestulare, și dreptatea sa; căci noi pentru aceasta avemú și osăbită poroncă de la Lum. Ferd-marșalú, și datoriea stării nóstre ne silește a face cuviincioase îndreptări. — După toate acestea poruncimú cuviosoilor vóstre Igumeni și Moliftilor vóstre Protopopi și preoți, ca îndată ce vor sosi manifesturile pre Luminatului și cărțile nóstre acestea, să puneți să se cetească pe la bisericí pin tóte târgurile și satele, unde va fi adunare de norodú, întrú auzulú tuturorú, ca toți să se înștiințeze de aceste folositoare poronci și în'emnări, și cu deadinsulú să le urmeze folosulú lorú de obștie, aducéndule aminte pururea și îndemnându'i și voi spre paza acestorú poronci, pen-

tri care și pentru starea de obștie a norodului să nu conținuți a ne înșciința după adevărate încredințări ce veți ave, ca și noi să putem a ne arăta împreună lucrători și ajutători liniștiți și odihnei norodului cu toată îndestularea dreptății.

1773 Iulie 30.

IARĂȘI DIN PARTEA Grf. ROMIANȚOV.

Cătră Preosf. Mitropolit Gavrilă.

*Preosf. Arhiepiscop si Mitropolitu alu Moldovei
alu meu Arhipastoriu milostiu.*

La tôte trebile ce să atingă spre tocnierea faceri'or de bine. și a liniștii părților ce sînt de o credință cu noi suptă apărarea armilor împărăteștii măririi, de la începutulă oștirilor de acumă, eă obicinuită amă arătată cătră dohovniceștele stăpîniri, urmândă bine priimiteloră pravili, ca la aceasta să gășăscă împreună lucrarea și ajutoriă despre ele, fiindă datoră dohovniceștii stăpînitori a învăța și a povățui pre cuvântătorea turmă, ce li s'au încredințat, și mai vîrtosă cu cîtu este în țara aceasta împărtășirea cinului Preosfințiiilor Vóstre, care, la rangulă și la șăderea cea mai de susă, este împreunată cu vrednicia într'acestă chipă.

Și eă acumă amă cinste a triimete cătră Présfinția Vóstră deschisele mele cărți, în care veă găsi pricinele de îndemnare spre trimeterea loră pe unde să cade, pentru care și poftescă pe Présfinția Ta, să poruncești ca să se arăte de obștie la toate părțile Eparh: Pr'sfinției Tale, în-

preunându pe lângă acestea și din partea Preasfinției Tale păstorești învățături și îndemnări.

Neprietinul nostru carele și într'această vară pretutindene a suferit de cătră noi silnice lovirii, fiindu pornit cu nesațiul lui spre stricăciunea creștineștilor norode, aleargă spre a le sale chipuri, carele socoteșce mijlociri putincioșe, silindusă cu mare făgăduinți ca să vëneze pe locuitorii, și metalirisându la acésta pre aceia, carii a fostu adăpați cu otrava vârsării sale; care pentru necuviinciosul lor folosu, cu toate legăturile credinței, și a iubirei cătră celu de apröpe, a datu spre jărtfă pe patrioții lor. — Decî elu și d'acumu înainte nu va lipsi a să sili în totu felulu de chipuri și cu făgăduințe de privilegiu pentru folosința viitoare a n ai înșala, și pe lângă acestea a lovi inimile celoru micî la sufletu cu frica îngrozirilor de nu să voru pleca; — dar nu socotescu că cinevă cu întregimea minții sale să se lasă a fi biruitu de niște îndemnări ca acestea, pline de înrăutățite viclesuguri, mai ales vëdindu într'atâtea rânduri pilde, că nișce înșălăciuni ca acestea de multe ori a gătitu creștinilor stricăciuni despre neprietinul lor. —

Eu sîntu încredințatu că Preosfinția Ta veî da învățatură de obștie ca pe cei ce să voru arăta cu priință cătră neprietini, și voru sluji prin chipuri ascunse, ajutându ca să și pue în lucrare gândurile lui cele răle; toți și fiește care să aibă a să sili, ca să i prindă și să i triimită la mine; împlinindu cu o slujbă ca acésta datoriea lor, și credința cea adevărată cătră celu ce i apără, și dragostea cătră patria lor, acăruea liniște și negrijă este întemeată pe acésta. —

Numai puțină Preosf, părinte, să fii cu luare aminte spre starea norodului, carele adesea să asuprește și de însuși aceia, cari sînt socotiți la o credință, spre purtare de grijă ca să pădască între dinșii orăndueala și dreptatea. — Sîrguește a fi norodului agiutătoriu și sprijinitoriu la nevoile sale, aducîndu aminte și învățîndu celoru ce s'aũ invrednicitũ la dregătorii, ca ei boeriile și locurile ce li s'aũ datũ să aibã ale socoti nu pentru pricinã cuviinciosã, ca să îngreueze pe supuși spre interesũ de a să înbogãți; ci pentru cinstea lorũ care'i deosãbește de obște, și îndatorește a săvîrși cu toatã dreptatea slujbele ce li să încredințazã. —

Iar de să va tîmpla să rămãie și de acumũ înainte la acele din-tãĩ rãle obiceiunțe a lãcomiei, care sîntũ însuși a varvarilorũ, și la îngreuerea asupra locuitorilorũ, să aibĩ Preosfințiea Ta a mã înștiința pe mine, ca eũ dupã aceasta să pocĩ, despre partea mea, a face lãcuitorilorũ cãduta apărare îndestulũ de supãrãrile lor; și pe dregătorii cei abãtuți din calea dreptãții să'i pedepsãsc dupã iuținea pravilelorũ. —

În lagãrũ lângã gura Ialomiții aprópe de satulũ Valeroaei.

1773 Iulie 20.

Rěspunsũ.

LUMINATULE GENERAL FELD-MARȘAL.

al meũ intru totũ făcětoriu de bine.

Cu multã bucurie și cu smerenie amũ priimitũ

cărțile Înălțimei tale, pline de folositoare poronci, și îndemnări, vădindă fireasca bunătate, și sarguitoarea privighere spre apararea, liniștea, și îngrijirea patriei noastre, și a tuturor celor de o credință; care din începută și de cândă cu norocire ai călcată pământurile acestea n'au contenitū din partea măriei tale. —

Eū după cumă deapururea amū împlinitū bunăvoința înălțimei tale, asăminea și acumū, și după ce amū trimesū cătră tôte Eparhiile deșteptătorele cărți, tălmăcindusă pe limba moldovinească, și tipărintusă și adăogēndū și din partea mea multe sfaturi, și îndemnări spre a urma deplinū, poroncilorū Înălțimei tale, pentru obștesculū folosū, și linistea tuturorū, sīntū încredințatū că vorū afla deschisă inițialele tuturorū spre buna priimire, și vorū face lucrarea cea cuviinciosă pentru că eū n'am contenitū, nici voiū conteni și prin viulū glasū și înscrisū a arată, cătră cuvintăreața mea turmă, cătū este lorū de folosū a păzi neștrămutate acēste poronci, după datoriea legiū, și a jurămīntului; ca săi facă vrednici, bunū, voīnici, și apărării a intru totū milostivei *D. Imperatriței* noastre. —

Lăcuiitoriū Moldovii după cumă până acumū s'au arătatū cu tōtă paza credinței și a jurămīntului, și cu tōtă slujba cea putinciosă cătră armele Împărăteștei mării, așa și deacumū înainte vor fi pururea intru aceeași stare neclătiți, și nici odinōră nu vorū fi amăgiți de viclenele făgăduinți a vrăjmașului, nici vorū fi ațta de neșnțitōre, ca să se arate vre unulū vīndētoriū patriei sale, șciindū prea deplin cumplirele vrăjmașiei și a răsplătirei ce chinuescū intru sineși varvarii. —

Însuși vrăjmașul n'aŭ îndrăzmită a întinde cursile sale în pământul Moldovii, cătă pentru această ești încredințat și măriea ta. —

Pentru paza dreptății, aceloră ce sîntă în dragătorii spre îndestularea și odihna locuitorilor, earăși îndestulă amă arătată cătră toți de obște, bura voința și poronca Înălțimei Tale, spre urmarea datoriei lor; îndemnându-i cu deadinsulă ca să se ferescă de jafuri, și strîmbătăți, ca să pezască pre deplin toate chipurile cele poroncite de cătră măriea ta, asupra aceștii pricină. —

Dăndă înștiințare cătră toți lăcuiitorii, ca să arăte cătră mine jalobel loră, de voră avea vre'o strîmbetate, după care voiă înștiința și eă pe Măriea ta, spre îndreptarea și liniștea tuturoră. —

CARTEA CE S'AU DAT EPISCOPULUI DE HUȘI ASUPRA EPARHIEI PROILOVULUI DIN PARTEA MIT. KIR GAVRIIL !

De vreme ce Eparhiea care să ocărmuea cu păstoria cea bisericească, după urmarea vremilor de cătră frățiea sa Proilavulă Daniilă, socotinduse a fi dintru începută din hotarulă pământului, și din păstoria Moldovii, acumă după proniea preaputernicului, și a totă binele să îrsitoriului D-deu, învrednicindusă din giugulă celă silnică a Otomaniloră, prin armiile cele nebiruite a Monarhieștii mării a prea milostivei noastre D. și stăpână Imp. Rosiei; în să rămăindă fără păstoriă bisăricească pravoslavniculă norodă, ce lăcueșce întru această Eparhie, precumă ne amă încredințat; socotitamă și noi a noastră arhipăstorească neapa-

rată datorie, ca cei ce ne amă învrednicitū prin D-ȃesculū darū a prea sfântulū și de vieață făcătorilū D-ȃeu, a fi arhipăstorilū a totū pământulū Moldovei, și ca să nu ne osândimū de cătră bunulū păstorilū și marele Arhiereū domnulū, și mântuitorilū nostru Isus Christosū pentru vre o lenevire saū nebagare de seamă, ca păstorilū, aciea rora nu le este milă de cuvîntăreața turma lui; n'am trecutū cu vederea purtarea de grijă a acești Eparhii, ci prin bună voința noastră aflāndusă frățiea sa chir Inocentū Episcopū Hușului aproape la acele părți de locū, — Iată l'amū însărcinatū postindulū ca că aibă purtare de grijă la numita Eparhie, și să păstorească cu privighere, și cu tōtă osărdiea, atātū pariea bisericească, cāt și pariea politicească, îndreptāndū, și povătuindū cătră cele sufleteșci spre mântuirea lorū. — Și osăbitū de Epa hiea Hotinului ce s'aū d tū suptū ocărmuirea frăției sale Episcopului de Rădăuți chir Dosofteiū, toată ceelantă Eparhie, să fie intru purtarea de grijă a numitului Episcopū de Huși, până cāndū să vorū liniști lucrurile rămāindū intru pacinică stare, și atuncea se va pune la ca de săvârșită bună rāndueală. —

Deci moliftile vōstre preoți, și toți pravoslavnicī creștinī ce sunteți lăcuitori într'ace Eparhie, durā creștineasca vōstră datorie, să vă supuneți rānduitalui Episcopū la cele Dohovniceșci poronci, învățaturī, și orāndueli, ce sīntū spre a vōstră folosīnță, și sufletului mântuire, dāndū'i toată căduta cinste și evlavie, ce să cuvine Arhiereiī sale. Aceasta înștiințāmū. —

1771 Ghenar. 10.

RAPORTŪ PENTRU ACEIAȘI EPARHIE.

*Cătră prea înălțatul Grafū Feld-Marșalū,
de la Gavriilū Mitrop. Moldoviū.*

Eū înșciințindumă cum că arhiereulū Daniilū Proilavu aū reposatū, plinindū obșteasca datorie în 20 a trecutei luni Decemb.; n'amū lipsitū a înștiința pe înălțimea ta, pentru cuviința păstoriei aceștii Eparhiū, după rânduieala bisericescilorū canone. adaogū a arata Înălțimei tale cum că această Eparhie, din începutū n'aū fostū osăbită cu păstoria sa, nici în rânduieala Mitropoliiilorū, după condicele vechi, a bisericii, — ci, după cum la cele politicești să stăpā ea o parte de Domniū Moldoviū, și o parte de Domniū Valahiei, așa și la cele bisericesci să păstoria de Arhiereii Mold. și a Valahiei, în curgerea de mulți ani, până când după vremi, aū începutū câte puținū, puținū, curtea Otomanilorū a cuprinde întrū sālnică stăpānire locurile acelea; după care și Patriarhiū Tarrigradului, aū osăbitū păstoria aceștii Eparhiū, suptū scaunū Patrijarșescū, rānduindū osăbitū Mitropolitū, cu nume de Proilavū. —

Socotească încelepciunea înălțimei tale, de aū pututū mai pe urmă Arhiereii Moldoviū și a Valahiei, ca să cerce dreptatea Eparhiilor sale. — După hotarāle vechi cādēndū suptū jugulū turcilor, saū de aū și cercatū de aū pututū afla dreptatea în vremele acelea, cādū stăpānirea turcilor era cu totulū sālnică și nedreaptă. — Iar acumū de vreme ce pronia cea Dumnezeuască aū plecatū inima cea blagorodnică a prea milostivei Imp. N. și prin armele māriri sale, cele nebiruite, neaū

slobozitū de suptū jugulū Otomanilorū, învrednicindune a videa o bună norocire slobode țările aceste, după lățimea hotarălorū vechi, suptū creștineasca și înțaleapta ocărnuire a Înălțimei tale; suntemū bine încredințați cu statornică nădejde, cumcă după starea cea pacinică, nu va rămănea ne cercetată și părăsită, nici dreptatea eparhiilor. Cu tôte acestea de vreme ce numitulū arhierēū proilavū aū repositū, ca să nu rămăie ne păstorată eparhiea aceea, — eū după datoriea arhierēii mele, cu plecăciune mă rogū Înălțimei tale, ca să se dea această Eparhie a proilavului, suptū păstoriea și purtarea de grijă a arhierēilor celor ce să megieșăscū și suntū mai aprópe cu Eparhiile lorū, până la vremea păcii; și atuncea mai marii bisericilor vorū socoti cuviința și dreptatea, și vor pune la bună orânduială. — Macar că m'am înștiințatū, cum că rēposatulū proilavulū aū lăsatū diadohū prin dieata sa- ca pre unū păstorū și purtătorū de griji, pe unū Pangrate arhiman-dritu său; dar aceasta este cu totulū fără cuviință, și afară din canónele cele soborniceșci și bisericiceșci, a săvârși adecă toate lucrurile cele arhierēșci unui eromonahū, în vreme când, nici cele ce să cuvinū preoției, nu poate să le săvârșască fără osăbită volniciea arhierēului locului; care volnicie a arhierēului numai în vieța sa poate să se socotească lucrătore, ear nu și după moarte; căci moartea îlū disleagă și'lū desparte de Eparhiea sa. — Rēposatulū proilavū să cunoșce că fiindū cuprinsū de greutatea boalii, și înbulzătū de lupta și primejdiea morții, n'aū simțitū cădēndū în necuviința aceasta. — Eū s'ntū bine încredințatū, cu toată întregimea, nu va suferi călcarea

bisericeşilor î canoane la o pricină ca aceasta; —
ci mai vértosú va primi cerirea mea prin poron-
citoarea carte după aratarea cea mai de susú. —

ORDER PENTRU ACEASTAŞI PRICINĂ.

Preosfinţite Arhiepiscope şi Mitropolite a Moldaviei.

Al meú Milostivú Arhipăstoriú.

După socotinţa înştiinţărilorú preosfinţiei tale, şi
a Preosfinţitului Mitropolitú a Ungro-vlahiei, pen-
tru Eparhia Brăilei, şi eú aşa socotescú, ca până
să va face hotărârea de la marea stăpânire; po-
văţuirea cea duhovnicească a ţinuturilorú Ismailului,
Renilor, Chilieii, Achermanului, şi a Benderului
să fie date supţú povăţuirea Episcopului de Huşi,
iar ţinutulú Brăilei Episcopului de Buzăú. — Decí
întru împlinirea acestora şi Preosfinţia vóstră să
bine voeşti a scrie celui întâiú îndreptătoriú a a-
cei Eparhii, după hotărârea bisericească şi politi-
cească. — Iar eú pentru înştiinţare la comandirii
acelorú ,nuturí amú scrisú.

Al Preosfinţiei tale plecată slugă *Graf Romianţov.*

ECDOSIS CE S'AŪ DATŪ EPISCOPULUI DE HUŞI.

(După titlu Mitropolescú obicînuitú).

Cuvioşia lorú Arhimandriţii şi Egumeni, Mo-
litvele vóstre preoţi şi diaconi, şi tótă partea bi-

sericească. și Dv. pravoslavnică creștini parte politicească, ce vă aflați locuitori în ținuturile Ismailulă, Renii, Chiliea, Achermană și Benderulă.

De la milostivul D-șeă vă rugăm (iproci) cătră aceasta vă înștiințămă: că după mórtea rēposatului arhiereă Daniilă Proilavă, rămăindă aceea Eparhie. fără de păstoriă, și puitătoriă de grijă la trebuințele bisăriceșci și dohovniceșci, noi după arhipăstoreasca noastră datorie, n'am trecută cu viderea a lua aminte și a purta grijă pentru deplina pază a rânduelii bisăriceșci la părțile acelea; și arătândă prin raportu măriei sale, prea luminatului grafă Ferd-Marșală a felă de felă de ordine, cavaler grafă Petru Alexandrovici Romianțovă, trebuința cea neaparată a păstoriei aceștii eparhii, amă cerșută ca să se dea supă purtarea de grijă a frăției sale iubitoriului de D-șeă, chir Inochentie episcopă sfințitei episcopii Hușului, fiindă și aproape de eparhiea frăției sale. care cerere găsăndusă cu cale și de cătră înălțimea sa, prin luminată order me-aă dată voie ca până să va hotără de cătră înalta și marea stăpânire, în ce chipă să urmeze rândueala păstoriei acei eparhii, să se dea asupra frăției sale numitului episcopă.—Deci după urmarea rânduelii sfințeloră canoane, iată s'aă dată eparhia supă purtarea de grijă, a frăției sale episcopului de Huși, Chir Inochentie, căruea îi dămă voie a săvârși acolo toate cele ci să cuvină arhiereei, a decă, să judece și să cerceteză adouă óră toate pricinele bisăriceșci, ceteșii. cãntăreșii și purtători de șfeșnici, ipodieaconi și diaconi să săvârșască, și să sue și la rândueala preoției pre cei vrednici. Dohovniceșci părinți prin ale sale cărți de duhov-

nicie, să aşăde monahi, şi monahii, să facă chipū mare, şi chipū micū, d. bisărici să sfinţască şi se înveţă pre pravoslavniculū norodū totū lucrulū de sufletū folositorū şi mntuitorū, ocărnuindu'i la cele sufleteşci fapte bune, şi orī ce va lega să fie legatū, şi ce va dezlega să fie dezlegatū după pravilā, şi toate cate să cuvinū arhieriei sale, săvârşască precumū s'aū Ńisū.

Drept aceea toţi cei ce vă aflaţi, în eparhiea aceasta, pravoslavnicī creştini, parte bisericească şi politicească, datorī să fiţi a da frăţiei sale, toată căzuta cinste, şi buna cucernicie şi priimire. — Să'lū ascultaţi şi să i vă supuneţi ca unui arhierēū şi păstoriū, ne arătându nici o inpotrivire; şi tôte cele ce să cuvinū venitra bisericeşci şi dreptăţi întregi, după obiceiulū eparhiei să se dea; şi să se pomenească numele frăţiei sale, la toate sfintele leturghii, după pravilā. — Decī pentru mai mare încredinţare, datus'aū acestui iubitorū de D-deū, episcopū Chir Inoclenie fratele nostru, şi întocma slujitorū, această arhierescă caie, cu a nōstre iscălituri iscălită, şi cu pecetea Sfant. Mitropolii pecetluită. —

1773 Apriliu 30.

CĂTRĂ PEA SFINŢITULŪ MITROPOLITŪ A MOLDOVIİ.

De la Egumenii Monastirilor

prea plecată jalobă.

Starea în care să afla mai înainte sfintele mo-

nastiri de adesale ingreueri și sâlnicii ce pătimeau în vremea giugului păgânescu, este știut prea deplin de cătră prea osfinția V. — Nu puțină bucurie amu simțitū toți de obștie. cându s'au arătatū cu preaslăvire în pământulū nostru, biruitoarele armii a preaputernicii și prea milostivei noastre *Imp.* avēndū statornică nădejde, cumū că tōz starea sǎ va alcătui întru mai bună prefacere, și după urmare toată nedreptatea și sâlnicia sǎ va depărta, ear dreptatea va lăți puterea sa, și buna legiuire va întinde pre toți brațele sale. — Cu adevăratū hotărârea s'au datū de cătră prea puternica dreaptă a prea înalțatei mării, biru țării s'au rădicatū, locuitorii Moldovii s'au mângăeat

. Toți fără îndoiri aștepta curatū ajutoriulū celū osârduicū și împreună lucrarea a mai marilor patrioți, spre paza aceștiū hotărâri, și spre întemeierea buneī legiūiri, însă spurcatū interesū, și lăcomia cea fără de sațū, pururea s'au meșteșugitū împrotiva buneī legiūiri, ca sǎ povârneasă și sǎ surpe cu totulū temelile dreptății, ne băgândū în seamă legile firei și datoria patriei, aceeași lăcomie și acumū socotindū ca niște norocite aflări, îndatoritele agiutorințe ci sǎ cuvinū de cătră toți armilorū celorū începătore, aū începutū a ingreuea pe ticăloșii lăcuiori, nu după soma birului, ci dǎ fiește care mai înainte, ce îndoitū pōte și intriitū, neprivindū deapururea cu durere din inimă ingreuerile și jafurile lăcuiorilor. mai alesū acelorū de prin satele mōnăstirești ci pătimeșcū, necontentitū de cătră Dum. Ispravnicī, și de cătră toți aceia ce suntū orânduiți la strînsulū rânduelilor, adecă mazăli ruptași, panțări și alții;— în multe rânduri amū jălnitū D-lorsale boerilorū

divanului, amū arătatū toate pe largū, ne amū rugatū cu deadinsulū ca să afle chipū de mijlocire, nu videmū până acumū după făgăduințele D-sale nedreptățile, nu să poprască, jafurile nu să continescū, poroncile Divanului nu să bagă în samă, fără numai cele ce dau pricină de interesū, acele să punū în lucrare de cătră D. Ispravnicī, cu toată cumplita nedreptate și jăfuirī. — Ticăloșii locuitorī aū obositū, aū slobozătū, jalozele lorū nu să ascultă, mōnăș'irele rămānū fără cuviin'iosū ajutorū și folosū de la satele lor. — Răpi ele, nedreptățile, jafurile să cufundă ca plumbulū în adâncime, nu să vedū, nu să cercă, toți să arătū răvnitorī patriei, cei mai mulți cu fățarnicia interesului; toți să laudă că slujăscū p' uentului, și săvârșescū poroncile împărătești, nădăjduindū mai mari răsplătiri. — Saracī să tânguescū, suspināndū îngreueria nedreptăților, încătū să primejdnescū ași perde și însuși nădejdea, obșteasca mângăere.

Preosfințite stăpâne! de nu va grăbi silința cea osărdnică și ajutoriū preosf. după arhipăstoreasca datorie, ca să grăești D-lor boerilorū, și să'i îndemni cu deadinsulū a popri tōte jafurile, și nedreptățile, și a pune la o cale rānduelile Divanului, ca să nu să facă cu îngreueria săracilorū de cătră D. Ispravnicī, vor cădea la desnădăjduire ticăloșii locuitorī; D-lor boerīi divanului șocotindū cu greșală cumū că de să vorū vādi nedreptățile și jafurile Ispravnicilorū, pōte să se'ntample în vremile viitoare vre o nenorocită tāmplare la pronomille patriei, acopărū jafurile, apără nedreptățile, vrăjmășuescū pre cei ce vorū să le vādească, și dintr'acestea să adaogū strāmbătā-

țile și răpirele D-lorsale boerilor Ispravnică, cu nebăgare de samă a porâncilor și a căuților divanului. — Iată arătăm preosfințite anume nedreptățile ce pătimesc lăcitorii de prin satele Mönastirești, și cieleanți căți nu s'ntu suptu aparaarea ispăvniciei, toate rândueele ce vinu de la divanū, de proviantū, de furajū, de ialoviți, de cară, de salahori, de cai de mazălu. D-nii Ispravnică nu socotesc ca după orânduita somă de la divanū, să se îplinească, ci le în'arcă prin osăbite rândueeli a D-lorū întriiu și înpatriu, și după ce îplinescū soma divanului, numai de la o somă de sate; apoi de la cieleanți eū bani, la proviantu câte 4 lei, pe merța de păpușoi, de malaiū, și câte 8 lei pe merța de grăū, osăbitū că unū satū ci este la rândueala proviantului peste 40 merți, nici cu 70 nu să pôte plăti, după măsurile Ispravnicilor, la furajū earăși numai cu o somă de sate, aū făcutū soma fēnului, ce s'aū rânduitū de cătră divanū, ear de la celelalte aū luatū bani fieste care Ispravnicū, cătū aū voitū și aū pututū; unii și câte . . . lei de stănjănū; osăbitū d' clăcile de fēnū ce aū făcutū cu o somă de sate, și mai pe urmă l'aū vëndut, nu numai fēnulū, celū făcutū cu clăcile, ci și celū împărătescū, și acumū eū fēnulū lăcitorilorū, ori de unde găsecū, ca să plinească trebuința armiei, de care pricină să primejduescū a peri a multora bucate, la trebuința caratului fēnului de la unū locū la altulū; care sa'ū l'aū scutitū de n'aū caratū fēnū, aū datū bani câte 50, saū 60 lei, după numărū omenilorū; rândueala carălorū, asăminea o îndoescū, și cele ci prisosăscū pentru soma divanului le țin pe la casăle d-lor-sale, de le muncescū câte o

săptămână, două, apoi li eaū și câte 5-6 lei de carū, și le daū drumu la salahori, asăminea îndoescū și întriesiū orânduiala, și de la unii eaū bani, pe alții îi ținū pe la casele D-lorū, de le muncescū cu săptăminele, la rânduiala Ialovițilorū, o asemenea urmare, câte 25 lei aū luatū de la unii, Pitaloviți. — Aū fostū rânduială ca să strângă cai de mazălū în două rënduri, pentru vremea și purcederea Grafului Orlovū; strânsul acelor cai ca pe două văcăritre, le'aū cădută lacuiitorilor, că n'aū rămas cal prin sate, saū prin târguri, saū și a drumetilorū, care să nu'i ieie, și până n'aū dat câte. . . . de calū saū și mai mulți n'aū pututū ca să'lū scoată; în scurt nu i cu puțință a arata pe largū mulțimea aflărilorū, și chipurile de iconomie ce facū Ispravnicii, spre interesurile D-lor sale, și strâmbătățile, bătăile, și jafurile ce pătinescū ticăloșii locuitori, și de cătră Ispravnicii și de cătră mazăli și alții, slujbași și zapcii, și toate aceste le pătinescū, numai o samă din locuitori, mai vârtos cei de prin satele mănăstirești, osăbit de satele D-lor sale, și de mulțimea pușcașilor, a plăeșilorū, și a puștirilorū ce daū scutelnici D. D. Isprav. Noi cu durere ne rugăm Preosfințite, ca să arăți D-sale Boerilor toate jabolabile acestea, să le grăeș'i, și se mijlocești îndemnându-i în tot chipul, ca să pue la cale pricinele acestea; că de nu le vorū pune la o cale, și le vorū trece earăși cu vederea, adevărulū arătămū Preosfințite, că noi cu toții vomū merge la Pre înălțatul Feldmarșal, și ne vom jălu pe largū de toate că nu le mai putem suferi.

1773 Ghenarie 30,

ORDER DE LA GRAF ROMEANȚOV CATRA GENERALUL CORCECOVŪ.

Pentru județul bisericescū.

Preosf. Arhiepiscopul Mitropolit Moldaviei, Chir Gavriil, arătându-mi pentru obiceiul ce aū fostū aicea, că trebile ce vorū fi după jalobile mirenilorū asupra bisericescilor, să se caute la Mitropolie, prin orânduitele la acēsta bisericescē obraze, ear în cele mai mari și de însuși Mitropolitu, drept aceea aū poftit să i se dea voie să orânduieascā unū Du' ovnicescū județū ca acesta la Mitropoliea sa, la care după obiceiurile cele din tăin să se caute judecāțile, ce vor fi după jalobile mirenilorū asupra bisericescilorū.

Deci această cerire a Preosf. cunoscānduse că este cu dreptate, și cu aședare, eū la orânduialā ca aceasta daū Preosf. Vōstre voiea mea; nu-mai de nu se vor împrotivi la aceasta aședările și bine priiimatele orāndueli de aicea.— Ci dar după cum s'aū arātatū mai sus, judecāțile părților mireneșci cu bisericesci, să se orānduirascā să se caute la județul bisericescū, la care toate să se orānduieascā și unū Deputatū din boerii Divanului, ca să stea pentru dreptāțile mirenilorū; iar când s'ar tāmpla să nu fie mulțānit cineva cu hotārīrea acestui județū mutāndu-se judecata la hotārīrea Mitropolitului, saū și la adunarea de obște a bisericescilor și a mireneșilorū boeri, să se urnezā după obiceiurile cele din tăi de aicea, ce vorū fi pentru aceasta.

1773, Mart 4.

ARATAREA ASUPRA ACESTEI PRICINI DIN PARTEA MITROPOLITULUI.

De vreme că D-lor Boerii Divanului, arătă ôre care împotiviri la orderulă Măririi Prea înălțatū Ferd-marșal, ce s'aū dat în divanū pentru judecările părței Bisericeșci, ca să se cerceteză și să se hotărască de cătră judecătorii bisericeșci, dîcînd D-lor, cum că n'aū fost obiceiu ca acesta; iată respunsuri dovednice precum se arată în gios:

A. Mitropolitul țării, când se afla aicea în Iași, deapururea era la Divanū, împreună judecător cu boerii, și când nu era Mitropolitulū în Iași, se afla vechilul sēu la judecăți.

B. Așâzderea și când făcea Domnul Divanū de judecā însuși Domnulū, cu toți boerii, trebuia neapăratū ca să fie la acel Divanū și Mitropolitul saū vechilul sēu.

C. Nu numai cei bisericeșci, când aveaū judecată cu mirenii sâ rîdice de cătră Domnū la judecata Mitropolitului; ci încă și cele mai multe judecăți politiceșci, să cerca din poronca Domnului la Mitropole, de cătră Mitropolitul împreună cu boerii, și aceasta poate pe lesne să se dovedească din multe anaforale și cărți de judecată.

D. De să judecā uneori cei bisericeșci în Divanū politicescū, să judecā pentru că era și Mitropolitul de față.

E. Pe la ținuturile din afară, earășī să cerca judecățile celorū Bisericeșci cu mirenii, saū de Episcopi, saū de Protopopi.

F. Pentru aceasta nu numai pravilele cele bisericeșci ci și cele politiceșci, adecă neararile pravoslavnicilor împărați, poruncescū ca „Clericii șē

toți cei bisericești, nici cum să nu se judece de judecăți lumești, precum să arată pe larg anume în pravelile ce să voru arata osăbitu, căroră pravili să cade ca să se supuie cei ce sunt și să numescă creștinii.“

RAPORTU DIN PARTEA MITROP. CĂTRĂ GENERALU CORCECOV.

După orderul Luminatului Generalu Ferd-marșal, și a feliu de feliu de ordinu Cavaler Graf Petru Alecsandrovici Romianțiovu, ce au trimesu strălucirei tale la 4,-ale aceștiea luni; pentru raportul ce au dat D-lor Boerii Divanului, în potriua arătării mele, ce am fost raportuit pentru orânduiala Duhovnicescului județu arătând, adecă: D-lor Boerii, că acest feliu de județu, nici o dată n'au fostu, în patria noastră; -Strălucirea ta, cei de la mine lumina, pe ce am aședat cerirea mea, după care eu arăt Strălucirei tale, că această cerire a mea, pentru rânduieala județului bisericescu este întemiată pe obiceiul vechiu, și pe pravilele nu numai ale acestui pământu, ci și a toată lumea ori unde să află oblăduire creștinească; însuși păgânii, și cei de altu neam, întărescu pronomia aceasta a județului bisericeii noastre. Iată am trimesu la Strălucirea ta, și privilegiile Domnilor Moldovii, date după hotărârea Dumnezeșcilor pravili cu sfat de obștie; după care vei înțelege Strălucirea ta, că nu numai cei boeresci să cade să se judece de județu Bisericescu, ci încă și nobliții lor, pentru toate pricinile de judecată, osăbit numai de moarte de omu, care pricină a morții să cade a o cerceta județul mire-

nescū.— D-lor boerii cu greșală și prin neșciință
aū arătat luminatului, cum că n'aū fostū nici o
dată obiceiul acesta a județului Bisericescū, căci
eū nu în deșărtū amū făcutū o îndrăznilă ca acea-
sta, cătră Lumin. Privilegiile Domnilorū arată cu-
rat că aū făcutū cercetare, ce judecăți să cade a
judeca, pre cei bisericești, și aū aflatū cumū că
județul bisericescū, precumū anume hotărăscū și
pravilele bisericești, cum și cele politicești ale împă-
raților, pravilele dīcu: „nici unul din cei ce
aū dregătorie bisericească de la micū până la ma-
re, la Divanu lumescū să nu se judece, iar de va
trage neșcine pe vre unū omū ce are dregătorie
bisericească la județu mirenesc, macar de va avea
și cu dreptul va pierde. și'lū vorū goli și'lū vor
bate.—Iar de se va duce clericul de voea lui la
Divanulū lumescū, va pierd· și ceea ce este alui
cu dreptate, și se va pedepsi după canóne. Ade-
că, să caftiriseșce desevarșitū;— încă și nevrăoa
împăraților Iraclie și ostandin p runcășce:“ nici
Episcopū, nici Cliricū, nici călugărū, verī pentru
nescaiva lucruri, verī pentru vre o greșală, să nu să
judece la Divanu lumescū, ci, orī la Episcopul lor. orī
la mitropolitul lor, orī la patriarhu lor; — iar nevrăoa
împăratulū Chir Alecsi Comnino dīce: „că de vor
vrea să se judece doi oameni, unu mirean, altulū
cliricū, mireanu și făr de voiea lui va merge la
Episcopie ca să se judece cu Cliriculū“. După
aceste pravili și judecăți mirenești la Mitropoli-
tulū țerei și la Epis. pentru care cu smerenie mă
rogū Strălucirei tale, ca să se arăte luminat aces-
tū raportū al meu, să să'ncredințaze că eū nu
îndeșărt amū datū supărare Înălțimei sale, cerēnd
volniciea acestui bisericescū județū, după cumū
aū înșciunțat pe Înălțimea Sa D-lor Boerii.

După darea acestui raport, s'aŭ rânduită județu bisericesc prin order de la Generalu, rânduindusă și din partea politicească D-lui Spataru Ioniță Cart.

DONOȘANIE DIN PARTEA OBȘTIEI CELOR ÎNTAI, CĂTRA GRAF.

Măcaru că nevrednicia noastră care ne-aŭ arătată neputincioși spre mulțămirea facerilor de bine ce amŭ cunoscută pân acumŭ de cătră Înălțimea ta, în tot chipulŭ ne propeșce îndrăzneala de a mai adăogi ce'e neapărate ale noastre trebuincioase ceriri, de la mila Înălțimei tale; cu toate acestea având temeinice nădejdiile noastre la mărirea iroicescului cuget și la covârșitoarea bunătațe a Înălțimei tale, earăși îndrăznmŭ a arăta rugătoarele noastre ceriri, și cu deadiŭsulŭ cu toții rugămŭ pe înălțimea ta, pentru boerii aceia care cu drept judecată de pravila lor, s'aŭ hotărît spre pedeapsa izgonirei; să se arăte și acumŭ asupra acestora cea obicinuită a înălțimei tale bunătațe și milostivire, ca să li se de doarita ertăciune, trecendusă cu vedere greșala lorŭ;—și de acumŭ înainte, noi cu toții, dămŭ cătră înălțimea ta, încredințătoare făgăduinți, cum că atătŭ aceștiea câtŭ și alții care s'aŭ află în dregătorie, să vorŭ purta cu toată osârdeia și dreptatea la slujba lorŭ, silindusă căt va fi prin puțință a nu aduce câtŭ de puținŭ cusurŭ la poruncile ce să vorŭ da, așașdere și pentru noi, carii în vreme a 4 ani decândŭ patria noastră s'aŭ învrednicitŭ cu norocita venirea înălțimei Tale, amŭ fostŭ cuprinși în toată mila și dra ostea de cătră bună-

tatea înălțimei Tale; iarăși cu plecăciune ne rugăm, ca și de acum înaintea trecându-se cu videra nevrednicia noastră, tot sub aceeași părinteasca bunătate și milostivire să fim umbriți, pentru care datorii sîntem a ruga pre a totu ții-toriul D-zeu, ca să triimită înălțimei tale de susu Dumnezeuculu agiutoriū, spre cea de istovū surpare a luptătorilorū vrăjmași, și să adaogă vestea slavii înălțimei tale cu lungimea de zile, întru toată fericirea.

ORDER DE LA FERD-MARȘALUL ROMIAN-TOV CĂTRA GENERALUL CORCEACOV.

Strălucitulū Generalū Maiorū și Cavaleriū fon Veisman, în ceea parte a Dunării, cale de optu ceasuri, la 27, ale aceștii luni, de dimineață cu corpusul ce are supt povățuirea sa, aū năvălitū asupra neprietinului care era, . . . pedestrima și călări-mea, și păzia caraulū suptū comanda lui Abdulah Arnăutū Pașa, și a lui Cerchez Hasan Pașa, și a unū Tătărescū Sultanū Bahmed Gerei, și aū făcutū asupra lorū deplină biruire, la care din neprietini s'aū ucisū vro 1200; robī s'aū luatē 104: s'aū luatū și 6 tunuri cu stephaneaoa lorū, de-ce steaguri, și tot lagărulū neprietinului, obuzulū și toate oșteneștile gătiri;—aceasta înștiințāndo de pe raportul întāiu și în scurtū ce mi aū venitū, recomanduescū strălucirei tale, ca pentru o biruință ca aceasta, să se facă cătră pre înaltul Dumnezeu, molitā de mulțāmire, slobozīnd și tunuri în Iași, și aseminea înștiinț ndū prin arătarea strălucirei tale aceste de bucurie vestiri, pentru spo-

riile noastre la toată partea bisericească, și politicească, în toată țara.

din 1773, Maiu 31.

TIJI, ORDER CĂTRĂ GENERALU CORCEACOV TOT DIN 1773 . .

Prin aceasta facă știre strălucirei tale, că la 7 zile ale lunii, neprietineasca strajă care era la trecătoarea de lângă locul ce se numește Guroan peste 6000 de oameni, supt comanda a trei pași anume Giafir, Ali și Abdulah, vedând cum că oștile noastre s'au apropietă de dânșii despre uscată. din corpusul strălucirei sale General Maior și Cavaler Baron Veisman, ear despre apă din corpusul strălucirei sale General Porutciu și cavaler Potemchin, carele despre mală s'au arătat cu mergirea sa; corpusul cel mare Turcesc numai din slobozirea focului din tăiu s'au întorsă spre fugă, ear oștile noastre, au stăpînită lagărul loră cu toate ce au fost în trânsulă, ear Pol. Ciorbă cu polulă husărescă și cu Căzaci, gonind după Turci, au tăetă peste 300, și robi s'au luată 60, între care suntă tarnagii bași, Ordă agasî și alți agalarî, s'au luat și 8 tunu. și 7 steaguri, după ce amă trecut și eă în cea parte cu corpusul cel mare al armiei, când corpusarile ce erau supt comanda strălucișilor generali Porutnici și cavaleri Stupcin și Potemchin, au trecută la 12 ale aceștii luni pin niște potici foarte strîmte spre Silistra; neprietinulă carele sta în lagărulă său, cincî verste departe ce la Silistra, îngrădită cu hindichiuri și cu tabii, supt povățuirea lui Seraschir Osman Pașa, 16000 oamini, s'au spăimântată

de totu, de oștile cele ușoare care fără veste au năvălitu asupra loru înainte, și de oștile a **Pervoï Granadierscoï** polcov, ce le au fostu densebit **Generalul Stupicinu**, și batalion de egări de sub comanda **Generaluluï Veisman**. Decu cu focurile și cu știrurile acestu pihote, cum și din pricetile călărimeu care fără veste au sositu, răpedându-se asupra neprietinilor cu atâta năvălire, nici vreme ca să se tocmească nu le au datu, ci gonindu până la lagăru, eău silitu a fugi, și de acolo lăsându nouă acelu lagăr cu tot obuzul, unde s'au aflatu **18** tunuri, și **8** stăguri; li s'au făcut mari stricăciuni cu mulți uciși și robiți, și s'au gonitu până suptu cetate. — După aratarea robiloru s'au rănit și **Osman Pașa**, și altul **Arnăut Pașa**. La **18-a** lunei Iunie, mulțime de oști neprietinești fiindu suptu povățuirea numitulu **Osman Pașa**, sta în șanțuri pe unu dealu înalt supt apararea tabieș lor din cetate, s'au încunșurată de corpusul celu mare, și de celelalte două corpuse despre amindouă părșile, și după ne așteptata improtivire ce s'au făcut despre partea neprietiniloru, în **6-ccasuri** s'au scos și s'au izgonitu de acolo cu mare stricăciunea loru; ear șanșurile cu **10** tunuri, s'au stăpănitu de ai noștri. Totu într'acea și după amează-și, corpusulu neprietinescu, **7000** călărimea supt comanda lu **Cerchez Hasan Pașa**, întorcândușă înapoi, au năvălit și au încunșuratu polcurile noastre, ce mergeau înainte suptu comanda **Generaluluï Stupicin**, dar cu focul ce le au dat din tunuri și din pușci eău răs'pit și eău gonit, și luându călărimea în goană le au făcutu mari stricăciuni.

După înșciinșările ce au luat u cum că acestu corpusu a neprietinulu s'au fostu dispărșitu de

Seraschier Numan Paşa de la Pasarg'cū carele
 aū venit și aū stătuțu aproape de armie cu pu-
 ternică oaste, și s'aū trimes de cătră mine, pe
 Generalul Baron Veisman cu corpusul său, ca-
 rele la 22 a lun-ii, aū mersū asupra acestui ne-
 priet'nū ce era aședatū la nișce locuri grele, și ne-
 apropiete între satele Chinciucū și Ghisăcū Cai-
 nargi; peste nădejde s'aū aflatū aice foarte mari
 și mai b'ne puteri, căci după înștiințări aū fostū
 peste 20,000 călărime și pedestrime cu vro 10000
 Dalcălici, supt comanda lui Seraschier Numan Paşa,
 Abrieac Paşa, Cerchez Paşa, Chiurt Paşa, și
 macar că călărime și Dalcălici eșind din lagărul
 lorū și încungiuurând corpusulū numitulū Gene-
 ralū, aū datū mare navală. — Dar oș'ile noastre
 răsîpindū vitejasca năvălire a Turcilor, eaū im-
 prășietū, și eaū stricatū cu chipū pre deplin. lu-
 andū totū lagărul și obuzulū cu toate zaherelile
 și ștep anelele, vr'o 25 tururi, s'aū ucisū din ne-
 prietini pe locū și la goană 4000. — Această bi-
 ruință s'aū făcut cu puțină peire dintr'aī noștrii,
 afară numai de aceasta că spre fama de obște,
 viteazu Generalu Baron Veisman, sfērșind această
 slăvită bătălie, aice s'aū ucisū cu glonțū de puș-
 că într'a acestășu chipū: când oștile neprietineșci au
 fostū răsîpindusă pe câmpū, și vizirul spre întărirea
 lorū aū fost rânduiriū și toate ce'elante oști ce
 aū fostū pe lângă densusul, armiea noastră cu no-
 rocirea sa aū trecut în easta parte.

La vreme când se făcea aceste de mai sus a-
 rătate la partea de giosū a Dunărei despre partea
 strălucitulū General și cavaler, Graf Ivan Pe-
 trovici Salticov, neprietinulu earășī asemenea aū
 pitrecutū de cătră noi stricăciuni, căci străluci-

tul Generalu Maior și cavaleru Suvarov, noaptea spre 17 Iunie trecend în ceea parte aș năvălitu asupra neprietinulu ce era 4000, stând în hindichiu lângă stricatul Portocai. l'aș stricatu până la atâta, că s'aș prins și s'aș ucis peste 800 militari împreună cu mai marele loru Feifulasari Pașa, eară între răniți fiindu și altu Alan Pașa, aș fugit la această biruință; aș luatū ai noștri 14 tunuri, peste 30 vase mari încărcate, și lagărul cu ținere de zaherele.

Totū într'acea și. luminatul General Porutic și Cavaler Caminscoi, pe 2000 Turci, ce aș trecutū de la Rusciucū în Ostrovu, din stanga Giurgiovulu, eaș stricat și eaș izgonit din Ostrovu perdend pe mulți și dintr'ășii, și luandū 2 tunuri și 3 steaguri.—La toate aceste lucrări de biruință stricaciunea noastră aș fost nu pre mare.

PRE LUMINATULE GRAF.

*Milostiv al nostru Domn și făcător de bine, din
partea obștiei.*

Tirăneasca răutate și vrăjmășie a varvarilor păgâni ce este ca o firească la dênșii, mai alesu asupra ticăloșilor Creștini, lăcuatori părților ce aș fostū stăpânite de dâșii, pricinuind frică și îngrozire de obștie, ne sileșce și pe noi a supera earășii pe Înălțimea ta, și a năzui aducend cu lacrimi obșteasca rugăminte noastră cătră bunătatea Înălțimei tale, și toți cu deadinsul ne rugămū ca să te milostivești asupra acestei ticăloșe țări, tocmindū pentru dânsa pre înalt în elepciune a Măriei

tale, chipurile cele mai bune, și mai folositoare, ca să nu fim lipsiți de suptu acoperemintulă Împărătesc, și sprijineală, nici să și săcere vrăjmașul sălhătăcirea sa întru respătirea cea asupra noastră, căci după D.zeu, la mila Măriei Tale nădăjduim ca nișce fi, cătră bine mitostiv părintele lor, și la aceasta îndrăznind: iarăși să nu fim uitați și trecuți cu vederea, de cătră părinteasca milostivire și apărare, ci după cum până acum, și de acum înainte să se urmeze acea stăpânească și folositoare purtare de grijă.

1773, Iulie 10.

RESPUNS.

Mărturisim D-voastră mulțemirea mea, pentru cunoșcința și dreptatea care dați vrerii mele cei bune și adevărate silinți pentru folosul patriei D-voastre, ce meați făcut în scrisoarea D-voastre; cea de pe urmă, eu aşâșderea poftesc să vedeți D-voastră aceasta la plina săvârșire a facerilor de bine, ear pentru dovada adevărului celui curat, și bunelor mele vreri, împreunez cugetul meu cel din curată inimă, pentru cele ce să atingă de liniștea D-voastră. Inșciințările cele de publică nu sînt tănuite, și gândurile curților sînt adevărate, ear pentru resunarea cea cu grija D-voastre, este lucrarea a obștescului nostru prietinu, și dreaptă dovadă slăbirei puterilor și mijlocirilor lui.

D-voastră care într'atât ați cunoscut milosărdiea și iubirea de oamini a Împă. M: întru tot milostivei Dómnei Mele, nu aveți câtă de pușină

pricină a vă îndoi, nici ca să slăbiți din buna nădejde cumă că pre înalta a împ. mele buna voință cătră D-voastră să rămăie numai până la aceste lucrări, fiind că ea vă încredințază în destulă cu puternicul ei acoperămintă, și pe vremile viitoare, și după această rugăminte D-voastră cătră Preosfințitul Scaun al Împ: Măriră, mărturisindă că este dovadă a buneî credințe, și a bunului gândă pentru patrie, și pentru urmașă D-voastre, cu toată voința împreună cu întru tot supusa a rătarea mea, cătră împ: sa Mărire, amă trimesă, după cum și pentru toate, cele ce potă să slujască, spre buna norocire a D-voastră și a urmașiloră, cu toată silința și puterea mea, mă făgăduiescă să agiutorez, rămăindă

Al D-v. întru tot de bine poftitor și plecată slugă:

G. Romianțiov.

DE LA GRAF, CĂTRĂ CEI ÎNTĂI A PĂR- ȚII BISERICESCI ȘI POLITICEȘCI.

Cu simțire îmi este mie că după rugămintea D-voastră, ce li s'au dată prin D-lui Banu Bogdană, cerend ca averile D-voas ră să fie scutite de desetină, goștină, vădrărit, nu pocăiu eă să daă D-voastră chiar întocma rezoluță, neluândă de la D-voastră privilegiile, saă alte luminoase doveđi, ce ar fi pentru o scuteala ca aceasta.

Eă aduc aminte de predlojăniea ce amă dată D-voastre la : 5 Noemvrie 1772, supt numărulă 1677, în care amă fostă scrisă Domniilor-voastre ca să arătați privilegiile ci vor fi fostă date de

obștie și deosăbit, ca să le cerceteze măria sa Generalu Maiorū Râmscoi Corceacov, carele în câteva rânduri a avut poroncă de la mine, a păzi întregimea lorū sfântă, și a urma întocmai după acelea.

Tot aceia și acum recomanduescū D-voastre că dacă la această întâmplare Măria sa, avênd vre o îndoeală a hotări împreună cu D-voastră, făcându-misă mie pentru aceasta înșciunțare, și împreună trimițindumisă trebuincioasele doveđi și luminări, negreșit fără nici o întârziere, voiū face rezoluție fiind fieșce căruia după starea sa, și după pravilele și orânduielile D-voastre ale sale, și ce să va cădea.—Sântū cu neschimbată dorire de bine.

Al D-voastră plecată slugă.

la Ger lângă Jăgălini

T. P. Romianțiov.

1773, Iulie 16.

ORDER DE LA GRAFUL ROMIANȚOV.

Cătră luminatul Gen. Maior Râmscoi Corceacov.

Facū de șcire strălucirei tale, că oștile a Îm. ei Măr: ce sânt suptū povățuirea mea, aū trecutū toate peste Dunărea în Bulgaria, de la 9 ale aceștia luni, fiind la aripa dreaptă Luminatul Generalū Cavaler Graf Ivan Petrovici Salticov; la aripa stângă luminații Generali Porutnici și Cavaleri Cominschi și Suvarov, aū avutū bătălie cu puterile neprietineșci care erau în multă sumă. Din cei mai aleși din oștenii vizirului, asupra cărora povățuitorī la o parte era Seraschierul de Rusciucū,

Hasan Beî Paşa, ear la cealantă parte Renzi-Efendi și Eucsar Aga, și au făcut pre desevărsită biruință, stricând și împrăștiind pe neprietini, din care multă sumă au renas uciși, luând și 300 robi vii, 30 tunuri, 120 steaguri.

Pentru aceste bune vestiri, înștiințându-vă să se dea mulțămire către Înaltul Domn, slobozîndu și tunuri, și înștiințînd pe toți de obștie, cum și pe comandantul de Hotin.

la Ger peste Dunărea la Gura-Val.

1773, Iulie 14.

MULȚĂMITĂ DIN PARTEA PĂRȚII BISE- RICEȘCI ȘI POLITICEȘCI.

s'au scris (așa)

Așteptîndu cu toată nerăbdarea dorita împlinire a deselor rugătoare ceriri ce amu făcut către Înălțimea Ta acum la cea, de pe urmă ne am învrednicit a lua cu mare bucurie cea desăvârșită pliroforie a dorirei noastre, prin aședarea punturilor fericitei păci ce ni s'au trimes, și cunoscînduo aceasta ca o încununare a facerilor de bine ce s'au reversatū asupra noastră, din mila Împ: M: prin mijlocirea și împreună lucrarea a înțelepciune și a mărimii sufletului Înălțimii Tale, cu toți de obștie aducem către Înălțimea Ta, supusa noastră din tot sufletulū mulțămire, bine nădăjduiți fiindu că cu mijlocirea acestor folositoare aședări, și noi și urmașii noștri, pururea vomū fi umbriți cu puterniculū acoperămîntū și apărare, a întru totū milostivei singurā stăpânitoare.

După poronca Înălțimei Tale, această pricinuitoare de bucurie vestire, s'aŭ înștiințatŭ pe la toate locurile cătră lăcuitorii acestui pământ, și toți cu bucurie aŭ înalțat glasuri de laudă cătră Prea Înaltulŭ dătătorŭ a tuturor bunătăților D-zeu, că au lumina'ŭ cugetulŭ Împ : Măririi, de au ales pre înălțimea Ta, ca pe un covârșitoriu întru vrednicii iroiŭ alŭ veacului acestuia, la lucrarea acestorŭ folositore isprăvi ; carele cu vitejie împilând îndrăsneala protivnicilorŭ, cu înalta înțelepciune, au așașlat statornică liniștea și odhna acestorŭ țări, pentru care noi, ne fiindŭ vrednici a mulțami precumŭ se cade, rămânem îndatoriți, pururea a ruga pre Milostivulŭ D-zeu, ca să îmulțască anii pre puternicŭ nóst e Împăr : dăruiadu'i pururea biruință asupra protivnicilorŭ, spre bucuria, razămulŭ și apararea acelorŭ ce năzuescŭ subț puterniculŭ ei acoperăment.— Și pe înălțimea ta, ca pe un mijlocitoriu al folosinței neamului creștinesc, să te păzască D.D-zeu, întru mulți ani, cu toată fericirea, adăogendŭ slava numelui celui vrednic de laudă a înălțimei tale, ca acelorŭ vechi în biruință mari Arhistratigi.

CERIREA DIN PARTEA DE OBȘTIE, PRIN DONOȘĂNIEA CĂTRĂ GRAF, CA SĂ SE RÂNDUIEASCĂ DOMN ȚERII PRINCIPUL GRIGORIE GHICA VODĂ.

Prea Luminate !

Facerea de bine care este o dorită câștigare a neamului ominesc, săvârșindusă și cătra noi, din mila întru tot milostivulŭ D-noastre, prin împreună lucrare și ajutorŭ al Înălțimei Tale, împreună cu

mulțemitore bucurie, ne aũ dat și îndrăzneală, ca iarăși să supărăm bunătatea În. Tale, rugându-ne ru toți că de va fi priimit la cunoșcința înțelepciunii În. tale, după aședara puncturilor păcii, ce s'aũ făcut între care s'aũ hotărât și starea cea de pe urmă a orânduelei aceștei țeri; bine să voești Înălțimea Ta, ca să ne dai trebuinciosul ajutoriũ și povățuire ca să se dee ocãrmuirea țerei aceștea, asupra principului Grigorie Vodã Ghica, carile ca cel ce mai înainte aũ stãtut Domnu, în pãmântulũ acesta, cum și acum de citã-va vreme sã aflã cu pitrecerea aicea, și are îndestulã șcințã pentru starea țerei și praxis la rãndueala stãpãnirii și a povățuirii norodului. — Suntemũ bine nãdãrduiți cã cu un Domnũ ca acesta, dupã vremile ce suntũ, și țara s'arũ pune la bunã orãnduealã, și noi toți amũ fi odihniți și mulțamiți.

Însã pe lângã vrednicia sa la aceasta de sã va ajutora cu osãbitã preã înaltã poroncã a Împ. Mãrii, cãtrã ministrii Rosiei, ce vorũ fi la Põrtã, ca sã se pãzascã ne strãmutate hotãrãrile puncturilor ce suntũ pentru aceastã țurã, precumũ ni s'aũ fãgãdnitũ. — Ci dar cu toatã pleãciunea, ne rugãmũ ca sã ne fi și la acẽsta milostivũ ajutoriũ și fãcãtoriũ de bine.

(Iscãliți) Gavriil Mitrop: Moldovii, Enocente Episc. Hușului, Lupu Balș Logofãtũ, Iõn Sturza vornicũ, V. Razu hatmanũ, Grigorie Krupenschi vorn. Iõn Canta visternicũ, Arghiri postelnicũ, Iõn Canta Spatariũ, Costachi Conachi spatariũ, Cost. Greceanu banũ, Lascarũ Bogdanũ ban, George Beldimanũ ban, Alecsandru Neculcea pah. Cost. Paladi paharnicũ, Cost. Balșũ stolnicũ.

Apoi aŭ purcesŭ cu donoșăniea ce s'aŭ disŭ ca să o duca la Graf la Focșani, Mitropolitulŭ Gavriil, epis: de Huși. Hat. V. Razu. vist. Ioniță Canta, spat. Conachi. pah. Cost. Palade, stoln. C. Balșŭ.

Mergëndŭ pe drumŭ, din josŭ de Bărladŭ, eaŭ întâl-nitu un coroeriu de la grafu, scriiinduse ca să nu sa os-tineasca a merge, și s'au făcut din partea Mitrop. acest respunsu.

Prea Luminate Graf!

Bunătatea înălțimii tale ce din începutŭ aratăta cătră mine, însoțită cu multe faceri de bine, mă face să socotescŭ foarte îndelungată trecirea vre-mii de cândŭ n'amŭ vădŭtŭ a înălț. Tale slăvită persónă, de care vedere, doritŭ fiindŭ ca să mă învrednicescŭ am și purcesŭ, de la Eași înprenă cu căi-va boeri, ca să venimŭ la Focșani spre în-chinăciunea Î. Tale, și viindŭ până aicea aprópe, m'aŭ întâlnitŭ unŭ coroeir, cu luminată cartea în-tale, scriiindumŭ ca să nu mă ostenescŭ a veni, ne fiindŭ știută zabava ce vei ave în. ta la Focșani; care înșciințare m'aŭ făcutŭ să continescŭ aicea aprópe de Focșani această dorită călătorie, și cu apropierea locului, fiindŭ că mi s'aŭ adaosŭ dori-re a vide pe în. ta, amŭ orânduitŭ pe iubitorul de Dum. Episc. al Romanului ca să vie spre închi-năciune în. tale, din partea mea, prin care mă rogŭ că de va fi cu voiea înăl. tale, să mi să deie voie să viŭ și eŭ, ca de față să mă învrednicescŭ a mă închina ca unul ce suntŭ.

Al Înălțimeŭ Tale.

1774 Aug. 9.

(iscălit) *Gavriil Mitropolit.*

din Nicoreșci.

S'AŪ SCRISŪ ȘI CARTE LA PÓRTĂ ÎNTR'ACESTAȘI CHIPŪ.

Cea înblânditoare cătră prea înalta și prea dréptă împărăție, și cea de cerire a milelorū ei, a împi-laților ei, slugi, este aceasta.

Noi cei din începutū ascultători și pre plecate slugi, a prea puternicii împărății, Mitropolitulū, Episcopii, Arhimandriții, Egumenii și totū cinulū bisericescū, cei dintăi, de al doilea, și al trei-lea stare boeri, boerănași, căpitani, zabici, și toți locuitorii Moldovii, prin această a noastră în de obște plecată anafora, ne rugămū și cerinū, fiindū că din slobodă voința strămoșilor noștrii închinăndusă l'am plecatū acesta supțū acoperirea pre înaltei împărății ca să se acopere, și să se ocrotească supțū ea, pădîndusă și nestrămutate rămăindū pronomiile nóstre, cu tocmală ca să fie pământulū nostru „mafru zul calemū mactu ulchidim“ după totū chipulū aŧonomiei și volnică a'sa stăpănire; rugăndune sf. D-zeū, pentru cea de mulți ani vieață și fericire, a făcătorilorū noștri de bine stăpăni, și pentru întărirea prea înaltei lorū împărății. Dar în vreme cândū amū avutū trebuință de a-giutoriulū și sprijineala de la făcétorea de bine a lor dreptate, de odată s'aū deschisū acestū de tot stricător resboiū și la menlechetul acesta a Moldovii, teatronū fiindū al răsboiului, și a robilorū chendru nenorocirilorū și al ticăloșiilorū celorū ce din cea vrăjmășască patimă a amândurorū părților aū cursū, și drumulū oștilorū și a ostașilorū s'aū călcatū și s'aū strămutatū de supararea uciderii, prăzi, focuri, de obște robescū, și peste totū aprinderi, și alte osăbite rane, și cu multe feliori de chipuri

necazuri, atăta câtă amă agiunsă la cea de pe urmă treaptă a zdrobirei și acei de istovă stricăciunii; întru acestea află-nu prea înaltă arhistratigă a ruseștilor oști, mângâindune că cu ajutoriul lui D-zeu, săvârșindu-să blagoslovita pace ni s'au dăruită nouă cea desăvârșită nepomenire cu de istovă, și de tôte ertare a tuturoră celoră trecute întâmplări, ni s'au lăsată și birulă de doi ani, și cu îndestulare s'au revărsată asupra noastră aftocratoreasca nesăvârșita milă, spre a să păzi acumă și deapurure în vreme viitoare, nestrămutată tocmala cea veche a volnicei noastre stări, și iftonomii și ceelante vechi pronomii a le noastre; după cumă să păzea în acelă fericită și dreptă veacă acelui din prea vestiți părinți a prea puternicului, prea tarelui, prea făcătorului de bine, prea marelui a otomanilor împărată, acelui de prea slăvită pomenire Sultană Mehmedă al IV-e.

Acestă felă de încredințări dăruindune nouă mai susu arătatulă arhistratigă, prin acestă felă de luminate aftocratorești de bine, a acei multă milostive dreptăți, a înaltei împărății, s'au învietă acele din tăi sdrobite și de totă uscate oase a ticăloșei noastre stări, cu suflarea dătătoare de vieață a împărăteștii mili. — Și fiindă noi după tôte neputincioși ca să facemă cea cădută mulțămire, cu toții nu lipsemă ca să aducemă din mijlocul mimii ferbinți rugăciuni pentru îndelungata vieață norocita stăpânire, și buna pitrecire a aftocratoriceștii ei măriră, și triimetemă acumă pe **Enachi Cuza spat.** și pe **Ionă Chirica pitariă,** slugile ei, boeari, la pre înălțatulă aftocratorescă scaună, pentru ca să se învrednicească să se închine la urmile celei de mulți ani stăpâni făcătorilor noștri de bine și

să aducă cătră dănșii credincioasa a noastră de slugi închinăciuni.

Ne rugămu dar, și ne cucerimū ca arătându cătră dînșii prea înalta împărăție, nemărginita ei milă cu îndestulare, să le dea desăvirșitū înaltă ascultare, la plecatele nōstre ceriri, care aū să le arāte prin osăbită plecată carte cu peceșile tuturorū întărită, în care să cuprindū cele vechi a le nōstre pronomiū. — Și de vreme ce stāngirea memlechetului nostru, și neorāndueala la fește care trebī, curge ca din cea din tăi și aleasă pricină, pentru că intra la Domniea pāmēntului acestuia. străinū și ne ispitiți. la chivirnisala acelorū pāmēnteșci a nōstre trebī, și pricinū, încă și pentru cele adese azluri (schimbări a Domnilorū) și cele unile peste altele adese mucareri ale Domnilorū noștri.

Iar cel mai alesū temeiu a aședării cei vechi a nōstre aŧonomiū, fiind că, domniū noștriū să se aleagă pān la sfārșitulū vieții de la pāmēntemī; și să nu se schimbe adese, nici întralt feliū să se supere, și acestū feliū de rugăciuni ale nōstre totū deauna cu nemărginită blāndețā, să asculta. — Acumū cu cucernicie ne rugāmū, ca celū mai denainte Domnū alū nostru Imirletū Zadea, Grigorie Alexandru Ghica, să se orānduească domn la domniea pāmēntului nostru. — De vreme ce atâtū de buna lui chivirnisire, cātū și de chivirnisirea părințilorū lui suntemū priimiți, și după totū chipulū mulțāmiți; într'acestū chipū ne rugāmū, ca suptū credincioasa lui chivirnisire, odihnită și ne tulburatā, vieatā pitrecēndū, necurmatū și deapurarea rugăciuniū să facemū pentru milostivū stā-

pîinii noștrii și făcătorii de bine, ear poronca este
acelui ce să cuvine a porunci. —

1774 Avg. 30.

S'AŪ DATŪ ȘI ACESTE CERIRI LA MÂNA TRI-
MIȘILORŪ BOIERI.

a. Alegerea Domnului să fie despre noi, să rămăie statornicū la domnie pân la sfârșitulū vieții sale, și următorul Domnū earăși de pămēntenī să se aleagă. —

b. Birulū țerii la Pórtă să fie precumū aŭ fost în vremile împărăției lui Sultanū Mehmedū alū IV-lea, și să se trimită la Țarigradū cu boieri pămāntenī, precumū aceasta s'aŭ pomenitū și la legătura păcei de anū.

g. Turcii să nu fie volnici a avea cîfilăcuri, case, tamazlicuri. în țară,—nici să înpartă bani înaintea pe lucruri de neguțătorii; ci marfa lorū să o vîndă cu derădicata, și ce ar avea de cumpăratū să cumpere, și să se întórcă la locul lorū, ear să nu umble din locū în locū, pin țară, care acestū felū de fermanū de apururea aŭ datū devletulū, Domnilorū, și încă și bumbașiri trîimetea Pórtă spre înfrānarea Turcilorū.

d. Nimene din pāmēntenī să nu să facă ihđar la Țarigradū după obiceiulū vechiū, pentru orī-ce pricină ar fi: ci aice să se caute pricina a fiește căruea cu judecata Domnului. Și orī care din pāmēntenī va avea giudecată cu Turcii, să nu să judece la alte judecăți și cadii, ci, numai aicea la Domni, și mărturiile creștinilor să se fie în samă la giudecată, căci aicea ne fiindū Turci trăitori,

nu să poate avea marturi Turci, cari la aceasta este și fetva turcească. —

E. Săngeritū să nu fie, — Turcii să n'aibă voie a ține slugi și slujire din pământeni, și moșiile noastre strămoșești ce avem pe lângă sarhaturi, să fim volnici a le stăpâni și a lua venitul lor. — Ear Turcii să nu să amestice. — Cari aceasta este arătat și la puncturile păcii. — Și care din pământeni de bună voea lor (însă în țara turcească) să voră turci, să n'aibă a moșteni nemică din averile părinților lor. — Așăjdire pământeni ce voră umbla prin țara turcească, să nu să supere cu cerire de haraciū, fiindă țara aceasta de bună voie închinată. — După cum și tôte fermanurile ce s'aū scrisū de la Poartă pentru Moldova până acu, o arătă că este: mafruzulū, calem, mactu ulchedim acsămchianulū vuțah serbesteatū uzrea. *δηλαδὴ έξω των καταγραφειαν της ἐπηκράτα τε με ἀποκοψην, καὶ μετ̄ καθετροπον αν τον ομοσυνι ἀστο τυ βοει* și la tôte fermanurile ce sciea mai înainte Devletu cătră domnū și cătră boeri. — Sciea cu acestū titlu: „Acestea sânt privilegiile noastre“.

S'AŪ DAT ȘI CĂTRĂ GRAFŪ, DONOȘANIE IN-
TR'ACESTŪ CHIPŪ.

Noi ca cei ce necontenitū dorimū din totū sufletulū nostru a videa starea aceștii țeri întemeeată în bună orândueală, și pe simpatrioșii locuitorū, întru slobodă și liniștită petrecere, mai alesū acumū cândū Dumnezeuasca pronie aū arătatū pe înălțimea ta ca unū părinte patriei noastre, atăta milostivū și făcătorū de bine prin voința și ale-

girea a toată obștiea părții bisericești, și poliți-cești, s'aũ socotitũ de s'aũ scrisũ din partea ob-știei aceste arzuri cãtrã strãlucita Poartã otoma-niascã prin care cerimũ ca sã se hotãrascã a se pãzi cu nestrãmutare privilegiile cele vechi ale a-cestui pãmãntũ, dupã cumũ s'aũ așãzãtũ la trac-tatulũ pãcii, și pentru ca sã se orãndueascã Domnũ principulũ Grigorie Vodã Gica. — Dar fiindũ în-grijere, ca nu cumva aceste cereri a le nãstre sã se socoteascã de cãtrã Devletul turcescũ, nesuferite și ca o îndrãsnealã necuviincioasã, din care poate sã ni sã pricinueascã vr'o stricãciune dupã starea vremilorũ; și fiindũ cã înãlțimea ta ești pentru a-ces-te ceriri, mai de nainte amũ înșciințatũ; noi cu încredințatã nãdejde nãzuindũ earãși la înțã-leapta povãțuire înãlțimeți, trimetãndũ și astãdi ca sã se vazã. Și ne rugãmũ cu deadinsulũ ca dupã cumũ la altele pãnã acumũ amũ avutũ de la înal-țatați milã și ajutoriũ; așa și la aceasta sã cu-nãștemũ facerea de bine povãțuindune, precumũ va da înalta înțãlepciunea mãrireĩ tale“.

Aflãndusã arhieriei și boerii la Focșani, aũ ve-nitũ cãtrã Mitropolitul, de la boerii cei rãmași în Iași, carte într'acestũ clipũ, scrisã și alcãtuitã de banul Manolachi Bogdanũ.

„Aicea s'aũ auditũ cumcã dupã împreunarea bo-erilorũ cu pre înaltulũ grafũ, s'ar fi hotãrãtũ sã se trimatã doi boieri cu arzũ la Pãrtã, atãtũ pen-tru alegerea domniei, cãtũ și pentru întãrirea al-torũ privilegiũ ale pãmẽntului.— Preosfințiea ta, șcii cã la purcederea de aicea, vorbã pentru trimeterea de boeri la Pãrtã n'aũ fostũ, ci noi numai cãtũ

amă cerută ca la vremea aceasta, să facă milă pre înalțatul grafu, să iconomisască ca să se facă domnă țării măriea sa Grigorie vodă Ghica, ca unul ce după pracsisă ce are, și după buna chivirnisire ci aș aratat și altă dată la pământul acesta, la întâmplările de acum este singur cări să poată odihni inimile tuturor, la care hotărări și întâi și acum foră întorcere stămă; — dar de nu era de agiunsă acelu din tăi herecută, și mai trebuia vr'o mișcare fiindă aceasta vr'o trebă de obștie, și delicata, de care nu numai odihna tuturor, ci, și singură asfaliea vieții spândură, ni să pare că toți simpatrioții trebuie să fie împărtașiți, iar nu din pasul celu din tăi, o treabă ca aceasta pe suptă cumpătă, și cu chipuri ferite, ca unu interesu din partea numai de cinci șesă oameni și să energisască la acesta . . . lucruri amă putută socoti ori că dreptatea obștiei, unii voru să o nicopisască ca o moștenire a lor, ori că pe noi nu ne aș de simpatrioți și voitori de bine, și folosul patriei noastre, și la acesta suntă greșiți. Căci și noi fii pământului acestuea sântem, și la toate nevoile și întâmplările amă slujit, amă pătinit, și împreună la tôte amă fost, și nimine poate nici cu unu chip, sau de a patriei noastre dreptate să ne isterisască, sau să i dovidească din voitorii de bine folosu lui de obștie. Iar de aș începută acum din tăi, (ne aducânduși aminte, nici di'n tâmplările la cari ne aflăm; nici la binele patriei uitându-se) să facă osăbire și unire din partea și tarafuri (care câtă ticăloșie și nestatornicie la toată sistima țării, și vrednică de toată hula micșurarea la toată partea boierească aș adus, preaosfințite, nu este neșciută) nu dică

altă. fără numai lăsămă la înțelepciunea preosfinției tale ca să judeci câte antopi dintr'aceasta potă să curgă fără să fimă noi pricină.

Noi pe preosf: ta avândute părinte, ală nostru de obștie, cu îndrăzneală își arătăm paraponul nostru, și judecă după herecheturi de avemă dreptate a ni măhni, pentru o mișcare ci aă făcută D-loră cu atătea apsifisii, și cu aceasta rămănemă.

1774 Augustă 15.

(iscaliti) *Lupu Balușă logofăt. Grig. Crupenschi vorn. Arghiri postelnicū. Manolachi Bogdană bană. Cost. Greceanu bană. Alecsandru Neculcea pah.*

Întorcândusă Mitropolitulă la Iași, iaă venită o carte din partea boeriloră de la Focșani, însă iscălită fiindă numai vist. Ión Canta, scriindă într'acestași chipă :

Cu plecată scrisore înștiințămă pe preost. vóstră pentru arzurile ce săntă să se trimată la Țarigrad cu doi Boieri, pentru privilegiile țerii, că talmăcindusă pe rusie, leă arătată d-sale polcov. Zavadofski, cândă aă găsită vreme Mării sale grafu, și scoțăndă meadea Hotinului, și din ortosodă și altele ce aă socotită Maria sa, leă dată la Zavadofski, poruncindă ca să scrie pe curată, și să găteasca și cărțile de recomandatie, și ofșeriulă, ca să se pornească la Țarigradă din preună cu boerii moldoveni, cu boerii munteni, totă la ună locă, și viindă d-lui polcov. neă arătat cele poruncite, ear a sară ne aă zisă ca să arătămă și numile aceloră doi boieri ce voră să meargă cu arzurile la Țarigradă, ca să li scrie în podorojna

și în pasportu, și în cărțile de recomandație; căruia dându-i răspunsu ca să rămăie locurile deschise, până voru veni acei doi boieri de la Iași, cu mânie aŭ respusă, că nu să poate, de vreme că cărțile muntelor s'au gătitu și trebuie din preună cu ale moldovenilor să le dea la grafulu ca să se iscălească, totu odată; și așa amu arătatu pe spat. Cuza, și pe post. Chirica, pe care iaŭ alesu arhieriei și boerii ce ne amu tãmplatu aicea la Focșani; iap astădi de dimineața ne aŭ zisă din poronca d-sale, polcov. că toate cărțile le aŭ iscalitu măriea sa Grafu, și săntu gata, cumu și ofițerulu ci este rânduitu să meargă împreună cu boierii s'au gătitu. — Și să trimetimu și noi arzurile la Iași, cu unu boieriu înadinsu să meargă și să vie cu arzurile gata, cumu mai îngrabă, ca să se pornească la Țarigradu, din preună cu munteni. — De vreme că și Petreson solulu muschicescu, aŭ purcesu la Țarigradu, mergându, încetu încetu ca să'lă agiungă boerii pe drumu, și să meargă din preună, fiindu că patru boieri s'au făcutu de la Măriea sa grafu podorojnă să meargă în menzilă ca să poată agiunge pe solulu Petresonă pe drumu. — Deci iată arzurile s'au făcutu, doue după cumu s'au găsătu cu cale de cătră Măriea sa grafu, adecă celu din tăi pentru mulțămire, și cerirea măriei sale lui Grigorie Vodă, intru adiverință privilegii țării.

Iar în al doilea arză se arată privilegii obicinuite și alte ceriri, cu rugăminte cătră Dovletă, după cumu din cetirea loră te vei pliroforisi presof. Tu, care arzuri iată că s'au trimesu cu d-lui banu Iancu Razu, căruia din poronca măriei sale Grafulu s'au dată și podorojnă, ca să meargă și

sa vie îngrabă cu arđurile iscălite pe obiceiū, din preună și cu acești doi boieri, ce sântū numiți ca să meargă la Țarigradū. — Decī preosf. părinte, la aceasta nu trebuie nimic zabavă, ci îndată iscălindusă arđurile din partea bisăricească și politicească, puindusă și pecețile pe obiceiū, să se trimată iarăși cu d. banu Iancu Razu, cumū mai îngrabă, ca nu cumva să se turbure măriea sa grafū, din zăbava noastră. Iar carele din d-lor boierii va fi la prepusū cumū-că aste lucruri nu sânt cu voiea și poronca mării sale grafului, să ia însuși arđurile și cărțile ce s'aū scrisū cătră prea puternica Împărăteasă, să vie aicea, și întâi să cerceteză și să dosloșască adevărulū, și aflăndū că aceste lucruri sântū fără de voiea și poronca grafului, atuncea cu toată dreptatea să rumpă și arđurile și cărțile. — Iar aflăndū că sântū cu poronca grafului, atuncea să li dea ca să se trimată, să nu perdemū vremea. — Și rămănemū cu toată plecăciunea căđută.

1774 Augustū 29.

(iscălit) *Ioan Canta visternicū.*

CARTEA CE S'AŪ SCRISŪ DIN PARTEA GRAFULŪ
ROMEANȚOVŪ CĂTRĂ VIZIRULŪ MONSU OGLU.

Εκλαμπροτατε, εξοχοτατε, προεδιε.

Prea strălucite și alesule al Otomaniceștii Porți în-tăiu șeđetoriu Viđiriu Eađetu Mehmed pașa domnul pre cinstitu.

Săvârșindusă adiverirea păcii, între rusașca împărăție și între strălucita otomanicească Poartă,

s'aũ făcutũ cunoscutũ la toate stãrile ale principatelor Moldovii și Valahia, legãturile acelea care strãlucita Poartã leaũ întãritũ la așãdarea pãcii.

Și de vreme cã noroadele acestorũ țãri iarãși sãnt date suptũ aceastași stãpãnire, sã cade sã se pãdascã vecinice privilegiile lorũ, dãndulisã, și fiește care odihnã și mare milostivire, pre cãtũ este unitũ la a vãstrã volnicie. — Pentru acẽsta trebuincioasei adiverirea, parte politiceascã și bisãriceascã, cei întâi boierĩ, al acestorũ douã principaturĩ, m'aũ rugatũ sã le daũ voie ca sã trimitã aleși ai lorũ deputați, cãrã strãlucita otomaniceascã Pãrtã, ca sã arãte supunerea lorũ, și sã ȳducã din partea a totũ norodulũ cãzutele mulțãmiri, înfãțãșindũ și dreptãțile lorũ, și sã se învredniceascã folosului acestora, luãndũ cele înalte împãrãtești privilegii;— eũ cu totulũ nu potũ sã oprescũ acestã bunũ lucru, de vreme cã scopusulũ lorũ este ca sã arete cea desãrșitã plecare a supunerei cãtrã împãratulũ lorũ. — Cei împreunã îi îndemnũ pentru mai ingrabã înplimire a acestii datorii, și am datũ voie acestorũ aducetori a cãrții mele, (care s'aũ alesũ cu slobodã voie a tãtã obstea deputați), din Moldova: marele spat. Ionũ Cuzã, și Ienachi Chirica vel post. și din Valahia Dimitrachi vel medel. și Cost. Coccorescu vel slugeriũ, ca sã meargã la Țarigradũ, ear cãtũ pentru cele cuvãncioase ale trimiterii lorũ cãtrã strãlucirea ta, eũ pociũ sã încredințãzũ cã din partea politiceștii ecsuskii mele în locurile acestea, precãtũ dupã pornirea resboiului îndestulã vreme amũ pututũ sã înțãlegũ greutatea și ticãlãsa stare, care din rãsboiulũ acesta s'aũ pricinuitũ la toți lãcuiitorii acestorũ locuri;—pentru aceasta nãdãj-

duindū la a sa firească bunătate, rogū pe strălucirea ta, să puī silință cătră împărăteasca sa mărire, ca să caute cătră dreptățile a toată această obștie, care să aruncă la așternutulū picioarelorū scaunului ei, cu ochiū milostivū și blândū ca să să'nmulțască acestea cu împărătească facere de bine, după cele de toată lumea de obștie știută făgăduită așașare, spre folosulū norodului acestuea; și după încheeturile vecinicū și adevaratei păci, care între amândouă împărățiile s'au așașatū, eū nu mă îndoescū cu acești deputați degrabă să vorū întorče la patria lorū și vorū pricinui bucurie desăvârșită patrioșilorū lorū cu împărătesca milostivire, și cea cu bnnă voință împlinire a dreptăților lorū. — Rămăiū cu deosebită cinste.

Al strălucirii tale de bine voitoriū, și la poroncī osărdnicū.

Al împărăteștii măriri prea linei și prea marei aftocratoreștii mele de obște arhistratīgū, și a toate rusăștile ordinī cavaleriū.

1774 August.

(Iscāl.) *Conte Romianțovū.*

După ce aū venitū Feld-marșalulū Romeanțovū de la Focșani la Iași (fiindū comandiriū asupra Divanului, și asupra visteriei, un polc. anume Timoftinū Tucilmanū, omū iute și fără pregetū la trebi) s'au facutū multe învalueli boerilorū, ear mai alesū vist. Ioan Canta, la închiera semilorū visteriei, și mai cu deadinsulū pentru o mare suma de bani de aramă, ce se făcusă aicea în Moldova, la Rohodna ot Cernăuți, cu marca țării, care bani nu s'au primitū la visteriea, împăr. cerândū, bani de argintū și galbinī, cum am și luatū, cu care s'au pricinuitū multă păgubire numitulū boieriū; pre care vrea

să'lă rădice bolnavă cumă era, și la vreme de iarnă, să'lă ducă în Rosiea pentru aceasta pricină. — Ne avandă nici o trecere această donășanie ce s'au scrisă din partea obștiei, cătra Feld-marșalul, cumă arata în josă.

Prea Strălucite!

Toți aceia ce să află în valurile nevoiloră, acolo năduescă unde nădăjduescă cu încredințare ca să căștigelă agăutoriu și sprijineală. — De vreme că înălțimea ta, în toată curgerea vremii ce ai pitrecută aicea, n'ai contenită a areta totă chipulă de milostivire asupra ticăloșiei patriei noastre, pentru aceasta noi și acumă îndrăznimă la aceeași părintească bunătate și milosărdie, năduimă la picioarile înălțimei tale, și cu lacrămi ne rugăm, ca să arăți milostivnică punere la cale, și pentru acei ce suntă învăluiți la pricina aceasta, a baniloră de aramă, care este foarte covârșitoare și de multe chipuri și socotință, cu anevoie a să le cui, și cu multă vătămăre, strămtoritei patriei năstre. Suntemă bine încredințați că a sa Împărătească mărire, ci este din fire milostivă, și făcătore de bine, nu va trece cu viderea aceasta, prin mijlocirea înălțimei tale, cerirea năstră. — Prea strălucite, de și sintă vre unii cu greșală atinși, la această pricină, dar aceasta se tămplă din neștiința obiceiuriloră, din tr'a vremii nenădăjduită prefacere. — Ci precumă multe alte cusururi a năstre s'au trecută până acu, cu viderea, să ni să treacă și acumă; ca să rămănemă îndatorăți deapururea până la cea de pe urmă a năstră suflare, a ruga pre sfântulă Domnă, pentru scumpă sănătate și adăogire întru slavă a aloră înălțime.

1774 Noemvrie.

*După purcederea din Iași a grafului, trecându
la mijlocu puține zile i s'au scrisu din par-
tea Mitropolit. chir Gavriil, pentru
pricina ce în giosu se arată.*

Bunătatea cea firească și facerile de bine, a în-
nălțimei tale, care s'au răvărsatū de obște, atâtū
cătră mine, câtū și cătră toți cei din păstoria
mea fi, ai patriei acesteia; în câtă vreme spre
norocirea tuturorū ai pitrecutū înălțimea ta, în păr-
țile acestea, ne ai datū pricină ca să te cunoștemū
de obște, ca pe unū milosărdnicū părinte și înță-
leptū povășuitorū; — acăreia despărțire acumū
la cea de pe urmă, cu jalnică întristare amū su-
ferit'o, și n'amū pututū a nu lacrăma pentru de-
părtarea acelu cu înaltă înțălepciune oblăduitorū,
suptū acăreia aparare nădăjduitamū s'ă pitrecimū
rămășița vieții năstre, întrū liniștită odihnă, prii-
vindū ca de față fără îndoeală. și pe cei în urmă
născuți fi ai aceștii ticălosă patrii, a se bucura
de căștigarea acii dorite slobođăni, ca și celelalte
norocite neamuri, ci să aflu supțū protecția înaltei
stăpăniri a împărăției Rosiei. Însă ce să dicemū
mai multū; cunoscutū este că nevrednicia cea
de multe feluri a greșălılorū năstre, înainte a
toate țitorū lui D-đeu, pricinuește pe înpilarea
și ticăloșia cea fără de izbăvire a aceștii nenor-
ocite patrii, decī nevoia ne silește ale suferi
toate întrū îngădueală, (măcar că cu multe dureri).

Pentru mine darū, nu lipsescū acumū a înști-
ința pe înălțimea ta, prin această smerită scrisore
(fiindū că n'amū avutū prilejū și vreme cuviinciosă
a vorbi de față), că după starea vremilorū de a-
cumū, care după cumū să vădū, nu este a nă-

dăjdui cineva liniștea în părțile acestea, aflându-mă la multă îndoală și uimire, mai ales după jalnica despărțire de înălțimea ta, și socotind că poate nu voiu putea suferi cele după tâmplare înprotiviri și greutăți a viitoareii vremi, cari întâmplându-se fără îndoală, voiu fi silit să mă înstrăin de la scaun și patria mea; pentru aceasta cu plecătune mă rog înălțimii tale, să mi să dea o luminată carte, precum vei socoti înălțimea, atâta pentru ca să fiu volnic, de va fi trebuință, a mă rădica de aicea, până la vremea hotărâtă în punctul tractatului păcii; cât și pentru ca să fiu slobod și primit în hotărările înaltei stăpâniri a Rusiei, unde va fi cea întărită scăpare a năduirei mele, la o vreme ca aceia. — De aceasta acum dând supărare înălțime; rămăi rugându pre milostivul D zeu, să dăruească înălțimei tale, bună norocită călătorie, cu înmulțirea anilor într-o toată fericirea.

1775. Genarie 1.

HATIȘERIF PENTRU PRONOMIILE MOLDOVIÎ,
CARE S'AU SCRISĂ DE LA POARTĂ, CĂTRĂ
DOMNULĂ GRIGORIE GHICA VODĂ.

Lauda prințipilor, de neamu lui Iesus, Domnule al Moldovii Șkerlet, zaidea Grigorie Voevoda, sfârșitul cu bine să se încheie.

După ce va agiunge acest înalt împărătesc semn, cunoscut să fie, precum că acele 2 de obște anaforale ce s'au trimis la întăritul prag al împărăției mele de la mitropolit, episcopii, arhimandriții, egumenii, și de la ceielalți, adică:

boierii, boerănașii, căpitanii, și alți lăcuatori a Moldovei, prin mâna a 2, boieri; — așăjdirea și cea din gură arătare a acestor 2 boieri, au agiunsu și s'au adusă la pragul scaunului împărăției mele, și perelipsisul loră s'au vedutu, și s'au cunoscutu la împărăția mea. — Rugăciunea și cerirea loră, fiindu cu deadinsulu ca să îndemne îndurarea și mila mea, pentru aceea spre vestirea, înștiințarea, și arătarea care să întinde spre milă asupra lăcuatoriloră acei țări, și pentru cea deapururea negrija și apărare asupra tuturoră celoră de suptu umbra împărăției mele: -- Iată cele de cătră dănsii cerute ponturi, unulă câte unulă să arată într'acestu ală meu puternicu firmanu. Și așa tuturoră să fie aceasta spre cunoașcere și înștiințare.

Fiindu că memlechetulu Moldovei, și a țării Româneșci, este bun cheleră a împărăției mele; acoperirea, apararea, și bună tocmala lor, le va fi încredințatu, ca cei întru dănsăle lăcuatori, să pitreacă întru toată odihna și negrija.

De la o vreme încoace urmândusă cele dese, grabnice și în protiva obiceiulu, scoaterea și punerea a Domniloră la numitele țări, și celelalte greutăți și supărări, cu care să însărcina aceste țări, afară că s'au pustietu, și au agiunsu la nemărginită tulburare, cumă și la vremea oștirea, raiosa s'au sărăcitu și s'au năcăjitu, ajungendă la ticălosă risăpă. — Dreptu aceea fiindu că în totu chipulu, pofta și voința împărăției mele este pentru buna orândueală și tocmală a stării, mângăierea, odihna, și liniștea inimiloră raelii, hotărāmă ca de acumă înainte aceste numite 2 țări, să câștigue și să aibă toată tocmirea și buna rânduială, și raelile, lăcuatorii ce să află întrănsăle (cari ni

s'au încredințatū amauetū de la zîditoriulū a tótă făptura) să se hucure de odihna și liniștea lorū, și să li să împlinească ceririle lorū, plătindū numai obicînitul haraciū, ear alte încărcări și cheltueli multe puține ci era, care să da mai nainte de vremea oștirea, cu nume de havaeturi, cu dumieale, obaducturi, și geaižale, acelea s'au propitū, și s'au rădicatū cu ștergirea de istovū; — osăbitū fiindū că statornicia Domnilorū este numai și numai pricină a tocmelei țării și a odihnii și liniștei raelii, pentru aceia s'au legatū cu hotărare: ca Domni amăndurora țărilorū să nu se mai scoată, fără câtū numai să va arata de față, și se va dovedi vre'o vînă a lorū, adevărată și cunoscută de toți, de care să cade scóterea lorū.— Și această bună rânduială a hotărării să se fie după legăturile ce s'au datū, întru amăndouă părțile, păzindusă fără strămutare, și cu statornicie deapururea, și pentru ca să fie locuitorii și raiia întru toată odihna și mângăerea, și Domnul lorū statornicū, și fără nici o frică, fiindū înaltă voia împărăției mele. ca să li să dea câte unū hatișarifū întăritū și înpodobitū cu sîntele mele slove, care de a pururea să slăvească și să urmeze. — Deci după această stare, al mieū sfântū hatișarifū, care înad'nsū ș'au datū acumū dupre unū beratū, — înpodobitū cu șinte și milostive slove, de împărăteasca mea îndurare și milostivire, care să cade fireșcii împărăteșcii mele dăruiri. — Haraciul, care să va pune asupra raelii Moldovei, să va aduce în doi ani, prin boeri care să vorū trimete, și plătindulū ilū vorū da la haznea împărăției mele; — și fiindū că acestū locū din pricina oștirea, s'au păgubitū și s'au sărăcitū, după le-

găturile păcii, ce s'au încheatū între amândouē împărățiile, s'au ortatū raelei Moldovii, haraciul de 2 anī, cumū și alte ceriri, începēndū de la 14 a lunii Gimazālū Ebel, a anului Otomanescū. 1188, iarā de la Christosū din 6 Iulie 1774 până la sfârșitulū acestorū doi anī; la această pricinā, împărăția mea fiindū milosărdnicā, cătrā saraca raeaoa, au făcutū scādere spre îmbelșugarea țării; ear săvârșindusā sorocolū acelorū 2 anī, precumū mai susū s'au arātātū, apoi haraciulū care va să se rānduească, să va plăti în 2 anī, odatā prin mâna boeriului ce să va trimete de Domnū, și pentru cele vechi socotele, orī în ce chipū ar fi fostū, atātū la banii numērați, cātū și la altū chipū, nici odatā vre unū banū să se ea.—Turcii cu raele, și raelile între dānșii, avēndū pricini de judecatā, Domnulū Moldovei să judece, și după doveditā dreptatea lor, și după dreaptā judecatā, să facā împlinire pricinelor ce s'arū arāta între Turci, și între raeli; divanu kiatibi, ce să va afla lângā Domnulū Moldovii, și alți turci, să le așede, și să le curme păzāndusā mijlocirea; ear pricinele care vorū fi prin mijlocirea Turcilor, după ceririle pricinuitōre lorū, de nu vorū lua sfârșitul, și jalba lorū să va arata mincinoasă, și scoposulū lorū este numai ca să păgubească și să mähnească pe sāraccii raeli cu acele mincinōse jalobe, care sântū înpotiva dreptului, saraca rae, să nu să păgubească năcăjindusā.

Și earāși giudecățile care nu vorū lua sfârșitū cu mijlocirea turcilor și cu a făcētōrilorū de pace, cāndū vorū videa înpotrivirea, ca să se hotārască și să se curme, să se caute cu dreptate, înaintea cadiului, de Brăila, și așa să ea sfârșitū, însă ca-

diulă de Brăila, să hotărască și să curme pricini ca acestea fără a nu da nici la o parte voie ca să se urneze vre o faptă, în potriua giudecăței cei curate, ci numai să săvârșască cu dreptate și cu luare aminte, și să se păzască a nu asupra pe să-racii raeli, cu ună chipă ca acela; și raiaoa Moldovei să nu să supere, nici să se silească de nime ca să se facă ihzar la altă locă. — Iar pentru jalobile dieților, și a rudeniei care suntă pentru clironomie, mărturia lui Pavelă greculă, să priimeșce asupra lui Mahmetă turculă, și la aceasta. afară de dieată și de rudeniă, să va urma după cumă este hotărătă în fetvaoa cea sfântă, căci la jalobile de mat și de edat, nu suntă priimate mărturiile greciloră asupra turenului (cutare), ci dar după numita fetva să se urmeză.

Din ascherlii și dintr'alții ce dore,că a întra în Moldova să facă răutăți, unii ca aceia să se triimată la cele de aproape sarhatură, ca prin marafetul zabeților să se pedepsască spre înfrânarea lor.

Unia din locuitorii sarhaturilor și a cazalilor Dunărei, cari în potriua nizamului ce s'au dată mai nainte, fără de nici o voie, vin în pământulă Moldovii, cari învrăjbindusă și sfădindusă între dănsii să omoră, și pe urmă ceră plata uciderii, cu mare supărări și păgubiri raelii, pentru care macar că s'au fostă dată mai nainte multe sfinte poronci, ca să se pustiească moșile și cășlile lor ce au fostă făcută în Moldova, și ei împreună cu alții ce umblă pe acolo de capulă loră, să se gonească, și să se depărteze; dar nu este îndoeală, că de acestă feliă făcători de rău, voră socoti ca să se întreacă, earăși întra'cestă pământă, însă

deacumă înainte, afară din negușitorii ce să vorū rându și să vorū număra din fieșce care sarhatū, altălu să nu fie slobodū, ca să între în Moldova. — Și acei numărați negușitori, să aibă a lua de la zabeții lorū, teșcherele de voie ca să le arăte la Domnū, ori la episcopul său, și așa prin cărți date, să fie slobozî a umbla prin țară pentru negușitoria lorū. —

Și pe la locurile ci vorū umbla. să nu se facă nici unū felū de așazare, saū casă, nici să are, nici să samene, nici să supere pe raea, nici să le dea hanî înainte, și pentru dinordosărea acestora fiindū scrisū la împărăteșcile firmanuri, care s'aū datū mai înainte, cunoscutū și șciutū să fie la toți că așa va rămănea, și să va urma fără schimbare. — Câte locuri și moșii aū fostū mai nainte din vechiū a mōnăstirilorū ș'altora, care pe urmă s'aū luatū fără dreptate de sarhatlăi, cu nume de raea, cercetāndusă cu amăruntu, și a-diverindusă, să se'ntōrcă la stăpāniū lorū.

Așajdirea negușitorii turci nu vorū avea volnicie, a ține moșii, ceaflicuri, și a pășuna vite în pământulū Moldovii. — Mariū Vizirii mei, și cinștiū pași, la mergirea cătră mansupurile lorū, și la întōrcere, să abatū din drumulū celū dreptū, și intră în Moldova, și eāū de la locuitori cu micū preșū, și cu cuvintū de peșchișū, hrană și alte trebuincioșe, și cai de mezālū, si cu alte asuprele ei supēră. — Decī fiindū că acestea suntū poprite, nici într'unū chipū nu să mulțemeșce împărăția mea, ca vizirii și ca pașii și óminiū lor, să între în Moldova ca să pricinuească acestū felū de pagube raelii.

Aseminea și olacile cu trebuincioșe trebi, mer-

gându și viindă la o samă de părți să nu'și lesă drumul, nici să'și ceie cai mai mulți din câtă le scrie firmanul de mezil. — Fiindă că s'au dată mai nainte slăvite poronci, á căroră perilipsisă să se urmeze, și cu hotărăre voimă ca să se păzască numitile șuratură, și de să va afla cinevași ca să îndrăznească la vr'o mișcare împotivă, fără de aparare, să va pedepsi. — Raelile Moldovei ce voră merge la casabale, sate și târgură, care sunt pe lângă Dunărea, pentru negustoria saă alte trebuințe a loră, hărăceră și alți zabeși să nu' supere cu ceriră de haraciă și spinge, saă cu alte pricini; așăjdirea pe oamini și colgi loră sa nu' trimată în Moldova, cu pricini, că ceră raelile străine. Și măcar că pentru aceasta s'au mai poruncită, dar și acumă să va da șcire cu slăvite poronci cătră ceie ce să cade, și care nu să voră supune a urma, să voră necinsti și să voră pedepsi.

Pentru portul și înbrăcămiutea locuitoriloră Moldovă, după pronomiile și serbestiet, adecă slobozăniea patriei loră, nici de cumă să nu fie superați de cătră nime. — Și macară că boieră cară aă venită cu magzarurile, au înștiințată precumă că suntă date din vechiă slăvite poronci cu hatășarifă, pentru raelile Moldovei, care oră vrea să se turcească să nu pótă să ceie parte de clironomie. Dar fiindă că nu s'au găsită pentru aceasta la condicele de hatășerife saă firme, și aceasta fiindă că vine la pricinile de giudecătă; s'au cercetată la pravili întru care arată așa: „Cănd „Petru Grecu să va turci și va muri.

„Pavălă grecu, tatălă lui, nu să face clironomă „fiului, saă celui turcită.

„Iarăși Petru Grecu, barbatu Mariei, turcindsă,
„și murindū femera lui Mariea, în legea gre-
„cească, Petru care s'aū turcitū, nu să face cli-
„ronomul fimeei lui.

„Și earăși: Pavelū, ficiorulū lui Petru Grecu,
„turcindsă, și murindū Petru, tatălū lui, în legea
„grecească, Pavelū turcitulū, nu clironomiseșce pe
„Petru tatălū lui. — Și Petru turcitulū, după ce
„va erta pe robulū său Pavelū greculū, și mu-
„rindū numitulū Pavelū robulū neturcitū, Petru
„turcu stăpānu lui, nu clironomiseșce pe Pavelū
„greculū, robulū său.“—Deci fiindū că s'aū datū
aceste patru sfinte fetvale, să va ține în samă, și
se va urma după perelipsul lorū.— Șciuta somă a
oilor, care după poroncă, să cumpără în fieșce care
anū din Moldova prin mijlocirea casabașilorū, și
cumpărătura lorū care să face prin oameni, și sa-
igii casabașilor, fiindū că da pricină de supărare,
nedreptate și pagube raelei, pentru acasta spre
ușurarea sārăcilorū, chipulū cumpărăturii aceștiea,
a oilorū s'aū ertatū. — Dar tragerea oilorū de
la pre păzite țările împărăției mele, fiindū că este de
trebuință pentru tainurile Măriei mele, și pentru cea
mai cu lesnire hrană a locuitorilorū scaunului îm-
părăției mele, raiana Moldovei, să nu ascundă o-
ile lorū care sântū de vânzare, ci să le vîndă cu
prețulū lorū, la neguțitorī și gealepe; și la acēsta
să fie privighere și epimelia Domnilorū ca să trii-
mită mulțime de oi la Țarigradū, nevîndēndusă la
alte părți; ci numai acelora neguțitorī și gealepe,
ce vorū să le aducă la înalta mea Poartă.

Moldova fiindū că este cheler a împărăției mele,
ca să tragă mulțime de zaharea la Țarigradū, va
căuta la triimeterea țării Muntenesci și a Moldo-

vii, pentru aceasta zahareoa Mucaesilii ce să cerea de la aceste două țări, fiindu că aduce pagubă și asupra raelii, s'aũ făcutu împărăteasca mea scãdere, ca să se popreascã și aceasta: rãnduindũ într'acestũ chipũ să fie, adecã: raelile care suntũ în Moldova și pogorã la șchele mulțime de roduri și legume, și cu prețulu ce să va tãmpla, să li vãndã la reizii corãbiilorũ capanulu, nedãndule la alte părți. — Și cu pricinã cã s'aũ rădicatũ Mucaiasaoa să nu să leneascã a se lucra și a nu sãmãna, nici să ascundã zachereoa cari o aũ de vãnzare, ca și ei să se cãștigel, și locuitorii din norocita cetatea mea, să nu cadã în supãrare de hrana lor, ci necontentũ Domnulũ și boerii Moldovii, să sileascã la aceasta. — Iar cele ce s'aũ tãmplatũ din pricina oștirei împãrãției mele, orĩ-ce felũ de vine și greșãli, s'aũ arãtatũ din partea boerilorũ ș'a raelilorũ de țara Munteneascã, și din Moldova; pãna acumũ faptele și mișcãrile lorũ s'aũ uĩtatũ și s'aũ ertatu de cãtrã împãrãția mea, și pentru trecute lucrãrile lorũ, nu va trece priu pomenirea împãrãției mele, scopusulu isbãndirii și a rãsplãtirea. — Așijderea și de acumũ înainte pãnã cãndũ nu se vorũ întorcel de la chendrulũ supunerea, și a plecãciunea, arãtãndũ numai semnele supunerea și a biruluĩ lorũ, ádeveriși să fie precumũ cã afarã de daruri și îndurãri și din milostivire și mila mea, nu vorũ fi viderate, și să va arãta tuturor lãșare și ertãciune a împãrãțiĩ mele, pentru care să se porunceascã, și să se propovedueascã rugãciunea pentru îndelungimea vieții și norocirea împãrãției mele. —

Pentru cinurile boerilorũ, a Domnilorũ țãriĩ Romãnești și a Moldovei, care era obicinuite a să

da la obraze, credincioase și vrednice, din boerii pământeni și greci, care acestea sunt legate la voea și stăpânirea Domnilor, așa să se urmeze și de acum înainte. — Felimi de chereste pentru trebuința cetăților Rumeliei, fiind din vechi rânduite a să tăea din mușii Moldovii, după sinetrile bina emiilor, să se plătească tăetul și adusul ațelor cherestele (când să voru cere) din bani birului țării, ci să stränge de Domn. — Pentru zaherele și alte lucruri ce să aducă din țară la schelea Galaților, fiind că după obiceiul țării să lna vamă de Domnul Moldovii, și oamini lui Chelinazăr, cari mergeau la Galați da supărare, de acum înainte să lipsască cu totul această supărare din partea munitului nazăr. — Și pentru că nu să află la condica divanului Mezeu, de s'a dat mai înainte poroncă pentru aceasta, să va porunci ca să se poprească de a să mai triimete la Galați vameș, atât de la Kilinazăr, cât și din partea Saccii.

Pentru topirea aurului și argintului, la norocita taraphana a împărăției mele, fiind că să trimetea în toți ani un om cu pricină ca să strângă o somă de sălitră, cerândusă aceasta din țara Moldovii, cu chip de eltuzam, din care să pricinea supărare și asupreală raelii, cari este înpotriva voinții împărăției mele, ne am milostivitu de s'a oprit și acestea.

Dar acum cărătura și aducerea acestui model, fiind trebuincioasă la norocita taraphana mea, Domnul Moldovii să o plătească din haraci țării, și să o triimată la scheli, înștiințându ca să se aducă pe mare la scaunul împărăției mele.

Fiind că la diande sus împărăției mele, este

nelipsită și neștearsă mila cătră cei saraci, neputincioși, și cătră toți de obștie, cum și îndurarea cătră amanetul care mi s'aũ încredințatũ de la țitiorulũ a toate, mai vãrtosũ asupra raelii, și a zidirei țãrii Romãneșci și a Moldovii, și acelorũ de mai susũ pe largũ arãtate puncturi, în care sã arãtã tocmala și întemeerea acestorũ douẽ țãri, și de aftenipsirea pãmêntenilorũ de totu feliolũ de asuprelĩ, ca sã pitreacã în odihnã și în pazã suptũ umbra împãrãției mele.

Iar tu carele ești numitũ Domnũ, sã deșchizi și sã cetești inpodobitulũ meũ firmanũ, de obștie cătrã toți, arãtãndule de fațã celũ dreptũ pere-lipsisũ, și ca de acumũ înainte sã fie statornicã aceastã bunã rãnducalã, și sã ții în samã la vreme de trebuințã, sã pãzãști acestũ slãvitũ firmanũ la mânia ta, împlinindũ și sãvãrșindũ acelea ce întru dãnsu sã cuprindũ, și aceia care se vor mișca împotriva firmanului, ca sã se pedepsacã în vreme de trebuințã, sã scrii la ușa milostivului scaunului meũ, macar cã greșãlile și vinovãțiile boerilorũ și a lãcuiitorilor care s'aũ fãcutũ în vremea oștirilorũ, precumũ s'aũ scrisũ mai susũ, s'aũ ertatũ și s'aũ lãsatũ, și s'aũ datũ poronca mea, earãși ca sã'și dobãndeascã boeriile, cinurile, și moșii care aũ fostũ a lorũ, mai înainte de oștire.

Deci pentru ca sã fie nestrãmutate numitele ponturi de apãrare, și pentru tocmirea locului care s'aũ pusteitũ la vremea oștirei, pãmêntenii sã se odihneascã sã fie în pace; sã facã silința sã stea ca sã se deordosacã loculũ, sã se întemeeze, și ca sã vie la bunã stare, pentru chivernisala ș'ajutoriolũ hranei vieții boe-

rilor și a tuturor. — Și după obiceiul vechiu a pământului săși dobândească veniturile ce i să cade, și aflânduși cea din tăi stare, să se acopere și să se păzască numiții boeri, cari să cheltuească puterea lor cu toată osârdiea, ca să aducă împlinire datoriea supunerii lor, urmându poroncii și hotărârii Domnului lor, și purtândușă, după obiceiul țărilor să voru afla în odihnă și bună stare. — Iar aceia care nu se voru supune la această poroncă, ci în potriva voinții mele, voru păgubi și voru măhni pe saraca raia, cu cerere fără cale, și să voru amesteca la pricinii care nu să cade lor, și să voru îpotrivi ca să nu ea sfârșitū binele iconomieii care va să înceapă Domnulu lor, spre cea de obște tocmală și bună orândueală a țării, și spre odihna inimii raelii, îndrăznindū la mișcări ca acelea în potriva voii Domnului carele să alege, să sue și să orândueșce din partea înaltului meu devletū, unii ca aceea după trebuință să cade ca sași ea pedepsa lor. Deci precumū cei după vreme ce au stătutū Domni la tōtă puterea ceii deplină stăpânire, au avutū această voie și slobozanie, așa și tu cu chipulū celū de susū arătatū, să mitahiriseșci volniciea ta, ca să pedepseșci pe unū ca aceia, spre învățatura altora, și să faci totū chipulū de silință și chivirnisală pentru odihna saracii raeli, și pentru paza buneii rândueli a țării, pentru aceea s'au datū și s'au trimesū această slăvită poroncă a mea.

Ci darū atătū boerii, câtū și raelile Moldovii. să nu să abată din drumulū celū dreptū a supunerii ce li să cade, la împărăteșcile mele poronci, la care suntū datorii ca să urmeză cu tōtă

plecăciunea, credința, dreptatea, și curată inimă, și împlinindusă pururea ce li să cade, vor intra la o rândueală, dobândindă totu feliulă de milă și darulă împărăției mele. — Așăjdirea și pentru pagubile și stricăciunile ce au ispititū în vremea oștirea, vorū lua bune răsplătiri de suptū umbra acoperemintului împărăției mele, și fieșce carele uitându trecutele necazuri, va dobândi ne curmată liniște și odihnă. — Iar tu, numitulă Domnū, și diadohii tăi, urmându după poroncile de susū arătate, și împlinindū datoriea slujbiū cătră înaltulă meū devletū, să aduci slavoslovie și mulțămire pentru cele înainte ochilorū vēđute daruri a împărăției mele, fiindū incredințați că până cândū nu să va arăta dovedită greșală vrednică, să nu cădeți la grija scoaterii și a dispărțirea, ci umblându cu credință și cu dreptate, veți fi statornici în domniea Moldovei, și acele mai susū numite ponturi, vorū fi deapururea neclătite și statornice; — și după cum în vremea împărăției celui ce lăcuesce în raiū prea slăvitū strămoșu meū Sultanulū Mehmetū hanū (asupra cărua să fie vērșate repejunele ertării), așa și acumū să va pune căutare și silință deapururea la pronomiile și odihna vōstră din partea împărăției mele, și de cătră marii meī viziri, cumū și de cătră înțelepții meī epitropi, într'acelū ceasū, după ce să va lua înșciințare, că cineva din Sarhatlii, din pregiurul țării, vorū îndrăzni la vr'o faptă înprotiva datului nizamū, cunoscutū și adeveritū să fie, cumū că să vorū pedepsi. — Iar locuitorii Moldovei, toți de obștie să urmeze înălțându rugăciuni pentru mārirea și stăpānirea mea. — Și pentru ca să te pāzășci și să te ferești de totū chipulū de împo-

trivire, s'aũ datũ prea slãvitã aceastã poroncã a mea; cãreia sã cade supunere și ascultare. și dupã perelipsisũ, aveți sã umblați cu silințã ferinduvã, de ñprotivire. — Așa sã știți și sã dați credințã la sfãntulũ meu semnũ.

Scrisũ la mijloculũ lunii Șevalũ anu 1188. otom.

ear de la Chrs. 1774 Noembr. 4.

În de D-deũ pãzitulũ Constantinopolũ.

BERAT ÎMPĂRETESCÛ.

De vreme ce prea marele împãratũ a toatã faptura, și datãtoriu de daruri (acãruea slavã este fãrã de asãmãnare) prin cea de a pururea desãvãrșitã putere, și prin bogatulũ seũ darũ; cu multe feluri de chipuri a dreptãții, și cu desãvãrșitã a lui slavã, m'aũ alesũ pre mine diadohũ împãrãției, a prea dreptilorũ din neamulũ lui împãrãți ș'a ñnsuși stãpãnitorei pre marii slave; orãnduindũ ca ñnaltũ și pre ñnpodobitulũ meu pragũ sã fie scãpare celorũ ce împãrãtescũ și domnescũ, și izvorũ de aparare celorũ ce aleargã la dãnsul, pentru aceasta darũ și mare mulțãmire dauã acelorã ce ni dãruește acestea daruri, cumu și pentru supusa raiaoa împãrãției mele, ce sã aflã ñn pace, ñn liniște cu mulțãmire și ñn bunã stare, suptũ milostivã iubrã a împãrãteștii apërãri. Și de vreme cã bunũ și lãdatũ obiceiũ este a împãrãției mele, ca sã ștergũ de totũ, toate strãmbãtãțile și ñncepirile nouã, și sã se arãte dreptate, prin unũ vrednicũ Domnũ ca acesta, cãruea amũ ñncredințatũ buna chivirnisire a pãmentu-

lui, și folositoare apărare a politiceștilorū pricină, pentru aceasta acumū fiindu că din priciua lungirei cei de 6 ani a rēșboiului, toți locuitorii Moldovii au pătimitū multe felurī de pagube, stāngere, trude și ticāloșii (cumū de toți este cunoscutū) au rāmasū sā fie vrednici de mile și de îndurāri. Și numitul de mai susū pāmēnt al Moldovii, fiindū chelerū al împārāției mele, cu cale și deplinū trebuinciosū lucru este, sā se apere, sā se împodobascā, și sā străluceascā pacinica stare a lăcuiitorilorū. Deci fiindū că de la o vreme încoace pentru adesele fără cale schimbāri și înălțāri a Domnilorū ce sā făceau la pāmēntulū acesta, și pentru alte supērāri, nu numai că s'au stinsū cu totulū, ci încă și la cea desāvārșita repunere au :gīunsū raiaoa pāmēntului acestuea; deosābitū de multele pagubi, îngreueri, și ceriri ce la vremea rēșboiului acestuea au suferitū, pentru care aceste toate, acumū împārāteasca mea voiață este, sā se îndrepteze pāmēntulū Moldovei, și sā se așeze cu fericire locuitorii, ca unū zalogū ce s'au incredințatū mie de la D-đeu, zāditorulū a toate, și sā se învredniceascā a avea toată liniștea și odihna, fiindū că la însuși stāpānitōrea dreptate este trebuincioasā, îndreptarea, împodobirea, ocrotirea și māngāerea tuturorū supușilorū mei. Și dupā ce sā vorū plăti cele orānduite a lorū biruri, sā se ridice toate celelalte cheltuei și dāri care mai nainte de rēșboiū sā da cu nume de havaeturi, cu dumiile, obudueturi și geaižāli.

Intemeerea și întārirea Domnilorū fiindū vidēratā pricinā a fericirei pāmēntului și a liniștii, odihnii supușilorū.

Pentru aceasta s'aŭ hotărât de cătră împărăția mea, ca Domnii ce vorŭ chivernisi pământulŭ Moldovei, până ce nu să va arăta și să va dovedi asupra lorŭ vr'o greșală încredințată și vrednică de scoatere, să nu fe lipsiți de Domnie. Această așazare fiindŭ că este după legăturile și tocmelile păcii ce s'aŭ făcutŭ între înaltulŭ meu Devletŭ, și între împărăția Rusască, în veci să fe priinită și nestrămutată cu tótă tăria ei.— Ci dar spre mângăerea și odihna lăcuiitorilorŭ, și spre încredințarea Domnilorŭ, aŭ hotărâtŭ împărăteasca mea vrere, să se dea la Domnŭ, Sfântulŭ Hatișarifŭ înpodobitŭ cu semne împărăteșci, plinŭ de faceri de bine, după emacu Domnului ce aŭ fostŭ mai înainte în țara Muntenească, și să milueșce cu Domniea Moldovii, să dă acestŭ veselitoriu împărătescŭ alŭ meu Hatișarifŭ, cu înălțarea slavii a însuși stăpănitórelorŭ mele sămne; care Domnŭ fiindŭ că este lauda neamului creștinescŭ, și mai ales din mai marii neamului Iesusŭ, Scherletŭ zade Grigorie Voevoda (acărnea sfârșitŭ să i să încheie cu bine), deosăbitŭ că acesta s'aŭ hrănitŭ cu m'le și cu darurile înaltului meu Devletŭ, și s'aŭ umplutŭ de faceri de bine, fiindŭ din fire credinciosŭ cu știință și vrednicŭ a stăpâni și a așaza pământulŭ cu dreptate și cu credință, după cumŭ s'aŭ încredințatŭ din pitrecerea și purtarea sa; — eată și acumŭ, să arată pre marele împărăteșcele mele mili pline de îndurări și faceri de bine, și după milostivulŭ meu împărătescŭ Hat-humaî care s'aŭ dat la 21, a lunii Regeb, la anul 1188 s'aŭ miluitŭ cu Domniea Moldovei pentru ca să se silească, să se sârguească spre păzirea și apararea raelii Moldovei (care

după clironomie — esie partea stăpînirei mele — și după orinduiala și vointia ce s'aũ făcut a însuși stăpînitorii milei mele, ce o păzescũ cătră numiții de mai sus supuși. — Haraciul cu care după putința lor se vor insercina după doi ani, să fie datorii să'l trimită și să'l facă teslimũ la împărăteasca mea hasnea, și Domnul numitũ, să aibă grijă ca să săvârșiască și cele-l-alte poronci și trebuinți a Împărăției mele, cu chipulũ ce se cade după dreptatea și credința ce se cere de la dânsul; să chiebtuiască tótă putința spre buna așzare a tóte pricinile pămîntului; să puie tótă sirguinta pentru ca să câștige și să inmultiască împărăteasca mea milă.

Deci, de vreme că s'aũ socotit cu cale să se dea sfânta mea poroncă, eată am dat acest fericit al meu hatișerif, și am poroncitũ ca de acum înainte să stăpânească numitulũ de mai sus Domn, Moldova, și să săvârșiască cu tótă a lui putințiã și cu desăvârșită credințiã, cele ce se cuviniũ dreptăței; să apere și să păziască pămîntulũ diaftendi-sîndũ raiaoa și îndreptândũ pricinile politicesci.

Iar boerii, dregătorii, și cee-l-altă raia a Moldovei, să'l cunoască de Domnũ al lor, și să'ĩ deie tótă ascultarea, alergând cătră Domnia lui, pentru trebuințele ce i se cuviniũ, și cu auđũ de ascultare să priimiască cuvintele lui, săvârșind fără de cea mai mică împotrivire, poroncile lui la tóte cele ce l'ĩ folosescũ spre buna rânduială a pămîntului, luând sama bine ca să nu se arăte cine-va și împotrivitorii și neascultătorii la voința și porunca lui.

Așjderea și Domnul să fie statornicũ la drumul cel drept al ascultării și al credinței, necontenind a arata la pragul prea dreptului meu scaunũ, cele

trebuincioșe pentru buna starea pământului, și să puie totă sirguinta spre săvârșirea trebilor ce sprijinesc la dânsul.

Pentru aceasta dar, niminea la acestea să nu se arăte improtivitoriu.— Așia să scie toți, și să deie credință la sfântul meu semn.

Scris la 21 a lunii Regep, anul 1188 (1774)

ARZ TRIMIS ÎNALTEI PORȚI.

Noi prea plecații și smeriții robi ai prea puternicei Impărății : Mitropolitul, Episcopii, Arhimandriții, Egumenii, boerii, boerănași, căpitani, bulubașe, și alți zapcii, către Înalțul și dreptul prag, și către luminatul și milostivul scaun, arz al robilor tăi.

După vremea resboiului împărătesc care s'a întâlnit mai înainte, prin hotărârea și Dumnezeuasca voie, pământul nostru s'a robit, și saracaraiaoa au cădută la feluri de pagube și stricăciuni, și pe urmă ne-am isterisit și ne-am instrăinat de avere, de moșii și de dobitocele noastre, care le-am fost câștigat în vremea cea milostivă, și în umbra Înalțului Devlet, de la moșii, și strămoșii noștri.

Deci pentru că ne mântuim de nesuferitele scăpăciuni în care am cădut, și pentru ca să dobândim, precum și mai înainte odihnă și căutare, sub umbra și acoperământul veciniceii Impărății, necontentim ochii noștri cei lăcrămațori, vărsând lacrimi, și înălțând rugăciuni către neasămănatul Dumnezeu, — căruia să'i fie mulțămire, — și precum ploua cea mângâitoare a păcei, s'a întors în lumina cea curățitoare și în odihnă, și cel de pe fața pământului praf al turburării și a tuturor șarbelor,

s'au schimbat, și întristarea inimilor noastre s'au prefăcut în nemărginită bucurie, și cele de nevoi greșalele noastre, care erau mai înainte în lespede, s'au sters prin milostivul condeiului a lăsării și a ertării Împăratului țitoriului a totă lumea.

Cătră acestea au ajuns și la Iasi, aceste două luminate firmanuri, pline de milostivire, impodobite cu împărăteștile slove, întru care se arată poroncile, și să dă în scire milosărdia și mila care au făcutu cu noi, și cum că sluga ta Skerlet zade Grigorie Voevod s'au suit și s'au rânduit Domn asupra noastră, carele și mai înainte de resboi, au fost earăși Domnul nostru, îndemnându dar nenumărata bucurie și veselia noastră, cu numita sluga ta, Domnul nostru, și cu cinste și smerenie, am pășit mii de pași, înaintea întimpinării poroncilor, și după vechiul obicei, ajungând la locul adunării noastre, am deschis și am cetit cele înalte numite poronci, arătându-le și propoveduind-le una câte una, acel milostiv perilips al lor, toți noi am săvârșit lucrurile ascultării, trăgând obrazul slugirei asupra pământului. — Îndată cum s'au arătat darurile cele țise a le împărăției, cu acele pline de milostivire asupra stării noastre cei ticăloși, au lăcrămat ochii noștri de bucurie, și toți împreună am înalțat mâinile noastre cătră cerescul scaun, rugând cu umilință pentru îndelungarea norocitei vieți a puternicului Împărăției. Deci cel dintru înălțime Dumneșeu, să păzască și să izbăvască de toate împotririile sfânt Împărătesc trup care este încingerea odihnei tuturor, — acelui mare și puternic, dreptului Împăratului lumii, și monarhului nostru, făcându-l podoba dreptății și împărăției, și sciindul deasupra Împărătescului seu sca-

un, deapururea, amin.

Numitul Domnul nostru sciind și cunoscând, cum că se cade starea noastră cea ticăloasă, și având deplină silință și osârdie, și în tot chipul căutare ca să ne păziască și să ne acopere, și să aducă la bună stare trebile și lucrurile pământului nostru ; noi suntemu mulțiamiți de dânsul.

Asîjderea de se va întâmpla smeritele noastre cele de trebuință rugăciunii, ca să fie întru tocmală și podoaba patriei noastre, și pentru aducerea la buna orîndueală a ticălosei stărei noastre, și ne vom învrednici să avem Înalta voce, prin arzul nosru împreună cu Domnul nostru, la Înalta Pörtă. — Și cu Dumnezeesca ajutorire, și cu mila și îndurarea a Prea puternicului ÎmpăratulŃu nostru, când se va vindeca rana pieptului stărei noastre. Sciut este că întru puŃinii ani, slujbele Impărătesci, la care avem necurmată datorie, vor lua sfîrșitu cu lesnire după nădejdea noastră. — Ci dar la acestea și orî. la ce altă poruncă și hotărâre, rămâne la acelu care are a porunci și a dăru.

Din Iași Moldovei, în 3 Martie 1775.

La anul 1775 fev. 27. când au mersu solu din partea Rusiei la Tarigrad. principul Rîmneanu Nicolae, și au venit prin Iași, i s'au dat din partea Moldovenilor o donoșenie într'acestași chipu:

Prea Înălțiate Principe. Omineșcile acelor bine credincioși socotele, când să scapă de vre un nădăjduit și ominescŃu cređut bine, aruncă nenorocirea la cea de susŃu Pronie, bine sciind și drept slăvind, că altele sunt sfaturile oamenilor, și altele D-zeŃu poruncește ; și că inimile împarașilor sunt în mâna

lui D-zeu, și deși încetează a nădăjdui, aciea care mai înainte de nenorocire nădăjduiau, totuși nu se opresc a nu nădăjdui, că pot să se folosască într'alt chip cumva. — Într'acest feliu suntem și noi însine, și într'acest chip sunt nădejile noastre, care-le de au temeiurile lor, și de să întăresc și întru alta mai statornică temelie, dar nu mai puțin să rațedem ca într'o cea din fire făcătoare de bine slăvită persoană a înălțimei tale; într'armați dar cu bine și nădejde, ne arătăm cu acesta a noastră plecată cerere și aducem aminte Măriei tale :

1). Pentru cele vechi între înalta Poartă și patria noastră sfinte tocmeli, care s'au făcut atuncea când patria auz cerșut din bună vrerea sa ocrotirea Otomaniceșcii împărații și care s'au întărit cu acest de pe urmă tractat. După această aședare patria noastră avea datorie să dea pe an 2000 galbeni turcesci adică 27500 lei; pe urmă din vreme în vreme, luându-se din treaptă în treaptă catahrosis și deslegarea tocmelilor, până la împărăția celui ce înaintea acestuia au împărățit sultanul Mustafa al IV-lea, patria noastră era îndatorită să dea pe an 130 pungi Zăzge, și altele, ca e toate adunându-se să facă 340 pungi, care după vreme, după obraze și după întâmplări, să suia din lăcomie la some mari, peste măsură și pricinuia stingerea țării.

De vreme dar că cereasca putere prin mijlocirea brațului celui tare auz făcut să se învoiască aședările cele din vremea lui sultan Mehmed al IV-lea, și după slăvita pace, să se vestească făgăduință ca să se pădască ale patriei noastre după obiceiul cel de atuncea, luăm îndrăsneală să năzujm și cu ferbințală să ne rugăm ca să putem căștiga vi-

tejescul măriei tale ajutor și sprijinélă, și să ne siguri-ripsimă împreună cu acea vestită făgăduință, și pe a tractatului statornică întărire ca să dea patria noastră acele ce se da în vremile Impărăției numitului Sultan Mehmed al 4-lea, adevă 55 pungi. — Ear când la plecata noastră pentru acésta rugăciune, veî întimpina Măriea Ta, vr'o împotrivre, cu ferbințeală ne rugămu ca prin cea sprijinitóre sîrguintiă, să ocrotesci ca să se facă întărire macar la îndoită somă. În tractatū anume se cuprinde, că după ce vor plăti zizgeoa, să nu se supere nici cu ori ce feliu de alte dări, sub orî ce feliu de nume, și despre orî ce feliu de obraze ar fi. Este lucru a-evea vĕdutu, că când prin ajutorul și sprijineala Măriei Tale, se va face numita dare statornica întărire, sau la acea din tăiu, sau și (din nenorocirea noastră) la cea îndoită somă, va ave lesnire și milostivul Domnul nostru, să păziască de obștie pronomiile patriei, și la partea boerească și la cele-l-alte stări, mai alesu că nu numai cele neurnite chielueli a patriei noastre, să adună pe anu la destulă a somei mărire. — Iar când prin ajutorul Măriei Tale se va face scădere, și după urmare întărire ca să dea patria noastră la Înalta Pörtă numita dare, sau după cea vechiă, sau și îndoită, să se urmeze după scădere, să se facă lesnire la păzirea pronomiilor noastre. Sevërșita acésta, prin Măriea Ta, facere de bine, cu adivĕrat va face nemuritoriu prea slăvitul a Măriei Tale nume, și urmașii noștri vor moșteni harul spre a se lăuda cu sĕvĕrșit făcĕtorilor de bine și iroicescĭ a Măriei Tale fapte.

2-lea. Sîntem bine nădăjduiți, că pentru cea mai mică aratare a vitijescului seu sufletu, numai pu-

cinu ne va ajuta și pentru moșiile noastre de la Hotin, care după aftocratoricescul tratatu ni s'aũ întors la trecuta pace, adică mai înainte de 35 ani, nu numai moșiile ce și cetatea Hotinului s'aũ dat la cea fără mijlocu stăpânire a Moldovei; pe urmă earăși de iznóvã s'aũ luat înapoi. cu cât mai vértos acum, că fiind tótã starea nóstrã legatã după aședarea lui Sultan Mehmed al 4-lea, să urmezã și la acésta, să se puie în lucrare aftocratoricescul tractat. Cu adevérat că grea se va părea vorba la auđul celor ce nu vor vrea, o înțelegire însă ne îmbărbătează, înălțimea cugetului și înțelepciunea Măriei Tale, fiind bine încredințați că silind, va isprăvi, ca întâiu să desrădăcineză copaciul, pentru ca să se usuce pe urmă ramurile roditoriului acesta de prea multe amărăciuni: copaciul este Hotinul, a căruia răsipire sau lipsire a pașilor din trénsulu este ușurința, și după tóte fericierea pământului nostru, pre care copaciu, când acum Măriea Ta, cu tãrie nu'l vei desrădăcina, care tonu de glas ne rămâne să cuvîntãm că avem moși la Hotin.

Iar când earăși— după bunele nedejdí ce avem —cu durere, cu rívnã și voință de bine, pornindu-te se vor isprăvi, ca cu norocită ispravă să rămie Hotinul ogealicu — după cum unii din cei mai de ispravă Turci o poftescu— care póte fi oprirea ca să nu le stăpînimu?

Noi acésta o lăsãmu la Înălțimea cugetului M. T. și prin ajutoriul lui Dumneđeũ, vei metaherisi acele mijlociri, care născéndu-se din istețimea M. T. vor străluci cu norocită ispravă, după plecata nóstrã rugăciune.

3-lea. Cu ferbințalã ne rugãmu să ne ajuți de oștie la cea cu statornicie întãrire a celor-l-alte

tóte după slăvita pace, arătată aședare, a `cărora păzire, poftimu să se urmeđe, la amîndouă principatele. Dar de vreme că după cum ue însciințamu, în Țera Romăniască au intrat la miđilocu o a diaforie pentru zahere, care de moarte ne strică, căci cu acésta se aduce îndatorire spre trimiterea ei la Țarigradu. Pentru mumbagii, vėđénd că s'aũ făcutu începutu de nepăzirea așederilor, cu ferbințeleală ne rugăm să se întimpine pe a acestora călcare, și să nu se lasă patria noastră earăși să fie îndatorită, după întărirea așederilor, ca să se distrame sub diosebite cuvinte.

4-lea. Pentru cei ce s'aũ robit la Crîmũ, mulți ai noștri patrioți, de vreme ce ne-am pliroforisit că a Înaltei Porți, poruncă la acea parte de locu nu are tãrie, ca să nu'ĩ întoarcă, cu ferbințeleală ne rugăm să faci și pentru aceștiea, aceia ce te va învăța isteșimea M. T. ca să'si pótă căștiga volnicia lor, a căroră cătră Dumneđu rugăciuni, vor întări înalții vostri pași.

5-lea. La turburatele acestea vremi, oare care streinĩ de pe la Sarhaturile de prin prejuru, și de pre aiurea fugind, aicea în patria noastră, cei mai mulți dintr'aceștiea s'au însurat, și s'au socotit pãmętenĩ; ear acum se supěră patria noastră pentru întórcerea lor, decĩ ne rugăm și pentru aceștiea, să rămęie neceruți după tractatu.

După cum earăși pentru căți-va barbați și femeĩ de legea otomanicească, cariĩ robindu-se într'acéstă curgere a vremeĩ, de voia lor au primitu legea crestinească, din care uniea au remasu preserați in patria noastră, ne rugăm să nu fimu supărați și pentru aceștiea, ca să nu se întęmple pe urmă dovagelicuri, ce după tractatu unii ca aceștiea să rămęie

cu totul necerșuti.

6-lea. De vreme ce patria noastră de apururea trăgea supărări de la Tatarii Bugeagului, care pe urmă înmulțindu-se în Bugeag, cu profesis că nu le ajungea loc ca să se hrăniască, au cerșut de vr'o câțiva ani o bucată de locu din Moldova; Domnul carele era, pe atuncea mai înainte, vădându că de se va împrotivi la cerirea lor, puteau ei și în silă să se lățiască în țeră și să iea în stăpânire ori câtă parte ar fi vrutu, de nevoie și-au făcut cinste, și au deosebitu o parte care se înmegieșese cu Bugeagul de 32 ceasuri în lungu și 2 ceasuri în lat. Dar pentru pomenire că este loc a Moldaviei, au îndatorit pe Tatarii, Domnul din vremea aceia, cu oareși care tocmele, ca să dea, adică, pușinu ceva pentru semănături, și pentru pășunea vitelor lor în partea acésta, în locul căriea faceri de bine, pe urmă câte goane și silnicii au făcut după vreme în patria noastră, este cu supărare câte una ale numera Măriei Tale. — Acum după pace, ei îndată earăși au venit și s'au aședat cu locuința la această parte, fără să aibă vr'o strîmtóre, fiind că Bugeagul însuși le este prea de ajuns, pentru lipsirea și înstrăinarea de acolo, a multor mi de familii a lor. Ne rugămu cu ferbințală ca să ne ajuți și la acésta după tractatu, ca să lipsască Tatarii de pe locul Moldovei, după cum și pentru Toma-Rovna, și câte-va bălți, cu ostróvele lor, ce sunt pe locul Moldovei, earăși după hatișerifu ne rugămu să ne ajuți, ca pe nișce părți a le patriei nóstresă ni se dea. După aceeași aședare a lui Sultan Memed al 4-lea, Poarta otomănească este îndatorită să păziască în tótă întregimea pe patria noastră. Unde rămănu

pronomiile acestei aședări, când sub ochii pre puterniceii Rusesci aftocratoră, și ai Măriei Tale, locul nostru împarte o parte Turcii Hotinului, și earăși cea mai mare parte Austrienii? — De are Poarta turcescă mscaî-va pricinii cu Austrienii, patria noastră nu'î datore să facă răfuială între dênșii cu dezghinarea ei, ce după cum noi de la începutu am cunoscut ocrotirea Otomaniceștii Împărății, cu întregimea țerei noastre, care acum s'au întărit și cu acest de pe urmă tractatu; așa și Otomanicésca Poartă are datorie nedeslegată să păziască toate pronomiile noastre și volnicia cu desăvârșită întregime, atât că după cum se cuprinde prin aftocratorescul tractatu, după ce vom plăti cea dreaptă zizghe a noastră, să nu ne supărăm nici cu unu felu de altă supărare.

7-lea. Fiind că se cuprinde la Înaltul Hatîșerif, că Grecii Țarigrădeni. cu un chipu de milă s'au lăsat să pôta încăpea la dregătoriile patriei noastre, am luat capăt să socotimu că am fost cu pîră năpăstuiți. Ceva unu lucru ca acesta s'au dăruit prin hatîșerif, și de la noi s'au cerșut, dar s'au tilcuit reu. Noi ca să facem înnoire acelei vechi depline stăpâniri a Domnilor noștri, adecă, numai pe acei Greci, pe care după vrerea lor, îi va cere Domnul la slujbele Principatului să fie primiți, am fost cerșuți acesta; de vreme ce mulți dintr'aceștiea de la o vreme încoace metaherisind organu mijlocirile celor puternici, aducū silă la Domnu, care peste voieși poftă, dar nici trebuință avênd de slujba acestora, îi primia, și din îmmulțirea acestora nici noi, nici ei se putea folosi. — Acum dară ne rugămu și pentru acesta pricinuitoare de stricăciuni catahrisis, ca prin mi-

dilocol înțelepciunei Măriei Tale, să înceteză și să se isprăviască hotărîrea, ca chemarea Grecilor să atîrne de alegerea și vrerea Domnului nostru, după cum și dreptatea o cere, și dreptul cuvîntu; căci la cele silnice nici odată n'ui statornicie, și acestea sânt spre însciințare și de a Înălțimei Tale.

Ne rugăm să socotesci, și copie întru acésta cuprinsă a ceririlor ce am făcut la Otomanicésca Impărăție, în care cerire unile s'au trecut cu vederea, ear altele schimosite, ni s'au dat; și să te nevoesci cu voința de bine, ca fiind toate întemeiete pe aftocratoricescul tractatu, deplinu să se întăriască. Iar când — caresă nu fie — se va întâmpla vre o greutate pentru oare și care întemplări de noi necunoscute, să rămîie ca încaî lucru, cel mai puçinu, să se întăriască acele care mai sus am însemnat.

Într'acést feliu ne rugămu cu cea maî mare plecăciune. și a minței curățenie.

8-lea. Alegerea Domnilor de cătră pămîntenî-fîind cel dintăiu temelnic vechiu și a patriei nós-tre întăritoriu pronomion, de vreme ce de acésta să spânzură întemeierea și fericirea țerei, ne rugămu ca să ne ajuți cu tărie, la întărirea acestui pronomion, prin împărătescul hatișerif. Strămoșii noștri nelipsit s'au bucurat de acestu pronomion, și nici odată pentru aceasta, acea maî mică improtivire despre partea Porței n'au ispitit. Iar de la o vreme încoace, puçinu căte puçinu, lășinduse deslegarea celor între Înalta Poartă și patria nós-tră așederî și tocmeli, împreună cu altele, și acestea s'au stînsu. Aceste pronomii când acum după aftocratorescul tractat, întru care acum se cuprinde, să se păzască a le patriei

noi, lăsând toate interesurile particulare — care acele să avem a le căuta întâiu între noi cu bună învoială după dreptate, și când între noi nu vom putea îndrepta pricinile ce vom avea, atuncea prea sfințitul părintele Mitropolitu, după dreapta arătare ce vom face, duhovnicește și părințesce, să ne învoiască și să ne aședă, er sfadă și desbinare între noi să nu fie. — Să fimu toți într'o unire și dragoste, și cu toții să stămu ori cu ce chipu se va socoti și se va putea pentru folosu și pentru toată sistema patriei noastre fără de sîeală. Și păzind cu toții toată îndatorita, supunere și credință. cătră cel de Dumneđu rânduie Domnu și stăpănu al nostru; să nu lăsămu pe străini, sau și din pămētenii a prohorisi cu vrajbe și amestecături, spre vătămarea cinstei statului boierimeii și folosul patriei, ci cu toții făcișu și nefăcisu, să stămu după datorie ca să se dea dreptățile și pronomiile statului boierescu și a patriei;—cum si de se va umbla asupra vre unuia dintre noi, vre o pornire cu asupraea și cu pricinii vătămătoare, earăși să fie datorii unul pentru toți, și toți pentru unul, să stămu cu totu chipul de silință, spre mîntuirea lui. Și la toți, sfātuinduii pentru obștescul folosu, să fie vorbile și sfaturile noastre păzite și tănuite numai între noi; ear care dintre noi eșind din datorie sa, și călcând legătura credinței, și a făgăduinței, ce-am făcut, se va abate și va umbla numai după al seu în parte interesu, și interesurile obștieii, le va metaherisi pentru sfărșiturile sale, unul ca acela să aibă asuprași blestemul lui D-đu, și al pre sfinții sale părintelui Mitropolit, și despre noi să fie cunoscut de vrăjmașu.

Ci dară pentru încredințarea făgăduinților noastre, adiverim cu însuși iscăliturile noastre această scrisore, și care am dat'o ca să stea păzită în mâna pre sfinției sale părintelui Mitropolit.

Iași 1782, Iuliu.

Până aice urmează manuscrisul ce ni s'au împărțit de D-lu Dimitrie A. Sturza.

T. C.

NOÏ STEFAN VOEVOD, BOJI MILOSTIV
GOSPODAR ZEMLI MOLDAVSCOÏ.

Însciințare facemu cu acéstă carte a noastră tuturor, cui vor căuta spre dănsa, saũ cetindu se va auđi : iată că au venit din naintea noastră și dinaintea boierilor noștri ai Moldaviei mari și mici, sluga noastră Isaiu Derecătău și cu nepotulu lui de soră Petrea Farcașu, cu sora lui Marta, fii Stanei, și cu nepotulu lorũ de frate Toma, și cu sora lui Ana, fii Danciului, și de a lorũ bună voe ș'au împărțitu a sale drepte ocine, sate, anume : Gălișășci din gura Răcătăului, și Mönostirea ce este în gura Diinețului, și cu toate Poenele ce suntũ lipite de dênșă, anume : Horgeșcii, Nănescii, și Pănceșcii, și s'au venitũ slugei noastre Isaiu în partea lui sate anume : Oteșcii, Horgeștii, jumătate din Năneșcii unde aũ fostũ casele lui Balușu, și o a triea parte din Pănceșci ; ear nepotulu de soră lui Petrea Farcașu și surorei lui Martei, li s'au venitũ în

partea lorū sate, anume: jumătate din Gălișășci cei în gura Răcătăului, și o a triea parte din Păncești, și jumătate din Mănăstire și jumătate din Poeni. Ear nepotului de frate Tomei, și surorii lui Ana li s'aū venitu în partele sate anume: jumătate din Gălișesci și o a triea parte din Păncești și jumătate din Mănăstire, și jumătate din Poeni. Pe tóte aceste, de mai susu scrise, să le fie lorū, de la Noi, uricu cu totū venitulū lorū și fiilorū lorū, și nepoților lorū, și strănepoților lorū, și **imprăscieților** lorū, și a totū rodului lorū, cine li s'ar alege mai de aprópe, ne-strămutatū nici odinioară, în veci să fie.

Iarū hotarulū acestorū de mai susu scrise, să le fie cu tóte a le sale cele vechi hotare despre tóte părțile, pe unde s'aū hrănitū și s'aū stăpănitū din vechiu. — Și spre acésta este credința a însuși Domniei mele de mai susu scrisă Stefanū Vodă, și credința prea iubiților fii ai Domniei mele: Alexandru și Bogdanu, și credința tuturor boierilor noștri, și spre mai mare tărie, datamū și le-am întăritū tuturorū de mai susu scriși, pe tóte părțile din totū hotarulū cuprinsū lorū, în vecii vecilorū. — Și spre acésta amu poroncitū credinciosū boierului nostru Tăutului Logofetu, să scrie și să lege și pecetea noastră la acéstă adiverată carte a noastră. — Și s'aū scrisū de cătră mine Ioan, în Suceava la veletu 6978 (1470) martie, 15. (L. P.)

Acest uricu s'aū tradusū de pe sêrbie la 1798 maiū 19 de cătră Pavelū Dobrițū, din sfânta Mitropolie din Iași. — Totū pentru aceste părți de pământū, mai este unū altū Uricū de la Petru Rareșū vodă din 7054 (1546) Iulie 6, în care se dice că urmează credința fiilorū lui Pe.ru Rareșū vodă, anume: Iliășū, Stefanū și Costantinū, și credința boierilor de la Ifrimū Hura vorniculū, și

până la Aléxi comisulă : și Mateiași Logofătulă au legată pecetea, și s'au scrisă în Hērlēu la veletulă de mai susă.

Eară Acsintie Uricarulă l'añ scrisu romănesce de pre sērbie în Iași la létulă 7229 (1721) decmvr̄ie. 9, și Vasilie Bosie au datu cheltueala de s'au scosă de pe uriculă sērbescă în romănesce, ca să se scie și de alți frați.

Noi însă am admisă în colecțiunea noastră de documente, tomulă al VI al Uricarului, cartea de mai susă, atât în respectulă istoriei, câtu și al limbei romăne, gasindă în ambele aceste Urice domnesci cuvintulă *Imprăstieaților*. Tragemă dară atențiunea filologiloră asupra acestei espresiuni, până acumă neîntălnită în alte Urice.

T. C.

NOI ILIAȘU ALEXANDRU VOEVOD, BOJI
MILOSTII GOSPODAR ZEMLI MOLDAVSCOI.

Scriemă Domnia mea la sluga noastră la Gligorie Ciocărlie din Dragomiresci; dămu-ți scire, că Domniei mele s'au jăluită Andrii ficiorulă diaconulă din Ghigoești, pre Gheorghie cumnatul sēu, din Popești, dicendă înaintea Domniei mele c'au remasă . . . seraci de părinți cu trei frați și cu o soră, și bucate ce le a remasă de la părinți, le-au împărțită pe frați, și *dajdea* iarăși au împărțito pe frati; pentru aceia dncă vei vedea cartea Domniei mele, eară tu să socotești cu oameni bunī, de vreme ce au luată Gheorghie cumnatulă sēu *bucate cu dajde*, să aibă a plăti și dajde; — să nu facă într'alt chipă, nici să mai fie jalobă la Domnia mea; earu lui de'i va părea cu srimbă să vie la sfatulă Gospodu velél.

(L. P.) În Iași, létu 7176 (1668) Noembre. 2.

Acest suret este scris pe hartie, și anevoie de discifratu; în el am întălnitu o frasă: bucate cu dajde, pe care o recomăndămu filologilor nostri. Originalul se află în păstrarea mea.

Th. C.

DIVANULU MOLDOVEI.

S'aũ datu cartea Divanului Goștinarilorũ de la ținutulũ Bacãũ, cu care se fie volnici a lua și a stringe slujba goștinei aceluĩ ținutũ, dupã pun-turile mai josũ arãtate, adicã :

1). Prea sfințiea sa părintele Mitropolitũ, Epis-copii, dumnelorũ boierii și **jupãnescle** vãduve, cum și toti cãți s'aũ învrednicitu a se cinsti cu nume de boieriũ, numinduse vel, cum și Jupãne-sele vãduve ce le-ar fi fostu boierii, pãnã la acẽ-stã rãnduialã, sã nu plãtescã goștinã pe oile sale, asemene și cãți nu s'aũ întẽmplatũ a se cinsti cu nume de boieriũ, și suntũ din neamurile cele sci-utẽ și alese, cum și vãduvele acestora, sã nu plã-teascã goștinã pe drepte bucatele sale.

2). Logofeții din Visterie, *Dieciũ* de Visterie, atãtu cei care se aflã în slujbã, cum și acei care i-aũ aflatũ mai înainte în slujbã, și casele lor, pe drepte bucatele ce vorũ avea, sã nu plãtea-scã goștinã, spre resplãtirea slujbei lorũ.

3). *Cãpitaniũ de Leficiũ, vel cãpitaniulũ hãtmã-niei* și *cãpitaniulũ de darabanĩ*, nu vorũ plãti goștinã pe drepte oile ce vorũ ave, nici cei ce sã aflã în slujbã, c'itu și nici cei ce s'aũ aflatũ mai înainte în slujba acẽsta. *Vorniciũ de pãrtã, Diaciũ de divanũ, Poroșniculũ Hãtmãniei, Ceaușulũ de Aprozĩ, Polcovnicul Agescũ, Polcovniculũ Postelnicescũ, Vãtavulũ de Copiũ de Divanu,* și acei ai Visteriei care se aflã în slujbã, pe drepte oile ce vorũ ave, nu vor plãti goștina spre rẽsplãtirea slujbei lorũ.

4). Fieșce-care satu, la ce ținutũ va fi legatũ cu birulũ acolo va plãti și toti banii goștinei, cite

dece bani noi de oie, și cite patru parale de cruce răsură; cum și pentru unii din locuitorii satelor cari cu oile lor umblă prin țără pentru pășunatu, la ce ținut va fi legat cu birul la acel sat de unde este trăitoriu, acolo va plăti și goștină.

5). Ciobanii holtei, cari sunt de capul lor fără stăpân și fără așezare, cum si ciobanii ce vor fi pe la oile boierești, sau acelor ce nu plătesc goștină, sau acelor ce plătesc, fiind străini sau pământeni, de voru avea tată sau mamă, voru plăti goștina la ținutul unde le vor fi șederea părinților lor; ear neavându părinți și voru avea dare cu vre un sat, va plăti goștina unde va fi darea lor; ear care nu voru avea nici părinți, nici darea cu vre un sat, vor plăti goștină: cei ce voru fi pe la oile boeresci, la ținutul unde va fi șederea acelu boer; ear cari voru fi de capul lor, și vor avea și oi a lor, voru plăti la ținutul unde se voru găsi cu oile, la goștinarii de țără.

6). Mocanii de la Cașin ot Bacău, și Mocanii de la Soveja și Răcoasa și Bâlca, din ținutul Putna, de vreme ce hotărîre este ca toți de obștie să dea cite 10 bani noi de oie, si să plătească goștina la goștinarii din țară, pe la ținuturile unde se voru afla sădători: ear cari din Mocanii aceștia sunt strămutați din locurile arătate mai sus, și voru fi cu femeile lor și copii lor printre alte ținuturi, voru plăti goștină la goștinarii din țără, la ținuturile unde se voru afla sădători și si dau birul lor; cum și alți mocani ce vor fi sădători în țără, pre la ținuturile ce se vor afla legați cu birul lor, la acel ținut să plătească goștină.

7. Mocanii străini din țără Ungurască și din țera Românească, cum și alți Munteni ce voru eși cu oile loră la ernalicū aice în țără, voru plăti goștină cîte 10 bani noi de oie, și cîte patru parale de cruce răsura; însă cei ce vinū cu oile tōmna, și se întorcu primăvera, vorū plăti la goștinarii de străini; ear cei care se vorū afla cu oile stătători aice în țără și eamnă și vēră, vor plăti la goștinarii de țără.

8.) Serbii, Grecii și alți omeni străini, care nu suntū ședetori aice în țără, ce numai vin cu oile loră la ernalicū aicea în țără, și earăși să întorcū înapoi, aceia vorū plăti la goștinarii de străini cîte 10 bani noi de oaie, și cîte 4 parale de cruce răsura. Ear carii dintre aceștiea vor fi avēndū dare la vre un tārġū, saū satū, saū se vor fi aflāndū macarū numai stătători cu oile aice în țără și eamnă și veară, aceia vor plăti goștină la goștinarii de țără; însă cei ce vor fi avēndū o dare la ținutulū unde le va fi daren, ear cei ce vorū fi numai cu șederea lor la ținutulū unde le va fi și șederea.

9.) Din lăcuiitorii țerii Leșeșci, din olatulū Benderului, Sălcuța, din olatulū Ismailului, din raiaua Hotinului, din loculū nemțescū, și orī din care locū care vor avea oi aice, în țără care vin toamna cu oi la ernalicū, și primăveara să întorcū înapoi, vor plăti goștină cîte 10 bani noi de oaie și cîte 4 parale de cruce răsura, la goștinarii de străini. Ear cei ce vorū fi eșiți cu femeile și copiii loră aice în țără și eamnă și vara, vor plăti la goștinarii de țără la ținutulū pe unde se vor afla ședetori.

10.) Ungurenii ce vorū eși din țeara Ungurească

și Muntenii din țeara Muntenească care vor fi venitii aicea în țeară cu femeile și copiii lorii spre locuință, vorii plăti goștină la goștinarii de țeară, la ținuturile unde se vorii află ședetorii.

11. Streinii să se socotească numai acei ce vinii de peste hotar cu oile tòmna spre ernaticii, și primăveara earăși se duc înapoi cu oile, și numai de la aceia să ia goștinarii de străinii banii goștinei, ear alții străinii cari ernează și văreađă cu oile aice în țeară, să nu se supere de cătră goștinarii de străinii, ce se plătească goștină la goștinarii de țeară. Inșă cei ce vor fi ședetorii la vre un tãrgii sađ satii vor plăti la goștinarii de la acel ținut unde vor fi ședetorii; ear cei ce nu vor fi statorniciții cu șederea lor nicăiurea, care umblă când la un ținut, când la altul, vor plăti goștina tot la goștinarii de țeară, la ținuturile unde se vor afla cu oile în vremea strînsului goștinei.

12. Șalgăii Ornei vor plăti goștina cîte 6 bari vechi de oie și cîte 4 parale de cruce rësura, la goștinarii din ținutul Bacăului pe drepte oile ce vor avea; ear umblândii a face chip de viclesugii, și a pune oile altora pe numele lor, dovedindu-se, nu numai că de la aceia ce aii pusii oile lor pe numele șalgăilorii, să se ia goștina ca de la ceilalții locuitorii, dar spre pedeapsa șalgăilorii și pãrãsire de urmare ca aceasta, să nu li să fie în samă nici acelorii șalgăii hotãrîrea de susii, ce și pe oile lorii să se ia goștina cîte 10 bani noi de oie și cîte 4 parale de cruce rãsură.

13. Din lãcuitorii țerii Moldovei cari și ținii oile lor în Bugeagii, în Sãlcuța și la alte locuri de peste hotarii, și nici-odatã în Moldova nu le aducii

și cu birul vor fi legați aice în țeră, pe drepte oile ce voră avea, și la ori ce parte de loc le vor ținea, vor plăti 10 bani noi de oé și cîte 4 parale de cruce răsura la goștinarii de țeră, la ținutul unde vor fi legați cu birul. Afară de o samă Sêrbi ot Chișinău ce au venit de peste Dunăre și s'aū aședat cu darea birului la ruptele visteriei, dându-le și cărțile gospod, ca pentru oile ce vor avea întru alte părți de loc de peste hotarū, și nu le vor aduce nici-o-dată în pămêntul Moldovei, să nu se supere cu plata goștinei, pentru care să urmeze goștinarii după cuprînderea cărților ce li s'aū dat.

14. Din cei ce sunt hotărăți prin ponturile aceste ca să nu plătească goștină, nimine să nu cuteze a pune bucatele celor ce plătescū goștina pe numele său, căci care vor cuteza și nu vor socoti ponturile acestea, îndrăsnind a face vicleșugū, bucatele acelea să se ia domnesci, atît acele rēspunse pe dēnsul, cît și acele drepte a le lui, și numile lui să se șteargă din rînduiala milelor Domnesci, și neam de neamul lui țaran se rămăe, ca unul ce se află împrotivitoriū Domnescilor mile.

15. Goștinarii de țeară să aibă a căuta slujba goștinei din țioa ce se va vinde si până la sfîrșitul lui Iulie ; dar goștinarii de străini, fiind că oile străine vinū tōmna de peste hotarū, să aibă ași cauta slujba goștinei, până la 23 de țile a lunei lui Aprilie al anului viitorū.

16. Vornicii de prin sate să fie datori a arata la goștinari pe toți oamenii din satul lor ce au oi.

17. Peile ce să vor găsi de goștinari ascunse ori a cui, adică ne arătate de slăpâni la goștinarii

la strînsul goştinei după două luni, să ia cîte una *para priimită* după obicei.

18. Piele ce să strîngă de salhana și să tăia tîmna, la ce ținut le vor găsi goştinarii, la acel ținut să plătească și goştina la goştinarii de țeară după obicei.

19. Orî ce rîmășiță vor arata goştinarii, să nu i să ție în samă, ce toți banii să istovească la Visterie, pe soma cumpărătorei. Ear ajutorii și zapcii de la Visterie, să li să dea spre împlinirea acelei rîmășiți.

20. Deosebit să aibă a lua goştinarii cîte 2 bani de tîtă oia de la toate oile pămîntesci, peste 10 bani ce este obiceiul banii goştinei; cum și locuitorii de la ținutul Grecenii, de la Codru și șalgăii Ornei ce se arată prin ponturi că au să plătească cu deosebire banii goştinei, și de la aceia să aibă a lua goştinarii acești cîte 2 bani de oaie; care bani să se dea la casa răsurelor spre plata neajunsului lefilor ce se dau după hotărîrea hrisovului; și goştinarii să fie datori a răspunde suma banilor ce vor cuprinde acești cîte 2 bani de oaie, pe suma vîndărei slujbei de la *cochiă vechi*, care bani să aibă a da cu trei vadele, precum au să dea și cei-l-alți bani ai slujbei.

21. Oile ce să vor vinde de cîtră cei ce plătesc goştină la cei ce nu plătesc, din *diua datului goştinei*, la mușterei, dovedindu-se de cîtră goştinarii, să plătească goştina pe acele oi, acei ce le-au vîndut cîte 10 bani noi de oae, și cîte 4 parale de cruce răsură; cum și oile ce se va dovedi că s'au tăiat de cîtră casapi, earăși din *diua datului slujbei*, făcîndu-se socoteală pe *di*, să se ia goştină pe tîte acele oi, după obicei, de la cei ce le'au

tăiat ; asemenea și pentru oile ce vor cumpăra casapii de pe la boeri, și le vor găsi goștinarii de la ȕiua arătată, ori tăete ori în picior, pe tôte să ia goștinarii goștină de la casapi, după obicei, fiind goștinarii casapilor din Iassi patru mii oi, ce este hotărîre, că n'au să se supere cu plata goștinei.

22. Pentru mieii ce să vor tăia de cătră blănari, căsapii sau de cătră ori-cine, până la ȕiua vîndărei slujbei, să nu să supere cu plata goștinei nici cumpărătorii nici vîndătorii ; ear mieii care să vor tăia din ȕiua vîndărei slujbei înainte, ori de la ce ținut vor fi cumpărați mieii, înainte de a le serie goștinarii acelu ținut oile, să plătească goștină acei care îi vor tăia la goștinarii de ținutul acela unde vor tăia mieii ; și locuitorii de afară să nu fie supărați a plăti goștinarii goștină pentru mieii acei vînduți, ce numai cîte oi și mieii să vor găsi de fațiă ale fie-căruia locuitoriu, pe acele să plătească goștină. Cum și goștinarii ținutului aceluia, de unde vor fi mieii vînduți la acel ținut să nu pôtă a cere banii goștinei pe acei mieii de la goștinarii ținutului de unde s'au tăiat mieii, căci pentru ca să nu fie nici locuitorii supărați, nici între goștinarii pricină, s'au hotărît ca să se urmeze într'acest chip. Ear pentru mieii de stărpături ce vor peri la turme, la vremea fătăciunatului, și pentru mieii ce i vor tăia stăpîniilor lor și ciobanii pentru hrana lor, mai înainte de a serie goștinarii oile, găsind goștinarii la scrisul oilor pelcelile acelor mieii, pe la perdele, să nu să supere a lua banii goștinei pentru acei mieii.

23. Pentru unii ce nu au hrisoave și cărți ca să scutească oi de goștină, și este obicei a avea ri-

dicături de oi de goștină, la unii ca aceia să aibă a li să da *ravașu de ridicătură*, de cătră Dunnealui Visternicul, până la zece mii oi, ear nu mai mult.

24. Mănăstirile, schiturile, și alte sfinte lacașuri, cum și alții care au hrisoave și cărți gospod de miluire, ca să se scutească oi de goștină, fiind aceste hrisoave și cărți înoite de la veleatul 1802 și până la 1806, să va urma după cuprinderea hrisoavelor și a cărților, fiindu-le în samă goștinarii de la sine; însă acei ce au hrisoave și cărți, să fie datori a veni să ia ravașul Visteriei.

25. Fiind că prin hotărârile de obștie a le Divanului, și prin unita socotință a eselenției sale senatoriului și presidentului Divanului Serghie Cușneșcov, s'au hotărîtă ca la slujba acesta a goștinei să se adaogă și să se ieie numai în anul acesta, pentru trebuința căutărei menzilului, din toată țara, câte 3 parale și 2 bani de toată oia, peste 4 parale și un bană ce este hotăvirea a se lua banii vistieriei, a casei răsurilor, și a cișmelilor, plătind toți de obșcie, toți ciți plătescū, în anul acesta goștină, aceste câte 3 parale și 2 bani; osăbit cu numărū, de banul menzilului, pentru ca să nu rămie legiuită dare, și mică într'un chip să nu să urmeze și într'alți anī, decit numai întru această întimplare de trebuință pământescă, în vremea aceasta a rēsboiului și a obosirei locuitorilor de obșcie.

1809 April 11.

De la isprăvnicia Bacăului. Fiind scoasă întocmai de pe cele adevărate ponturi, de la cinstitul Divan, s'au încredințat.

1809 April 25.

(Iscălit) *Buhușu Paharnicū.*

Tragemu atentiunea arhiologilor și filologilor români asupra mai multor cuvinte cuprinse, în acéastă de mai sus Carte a Divanului. T. c.

VĂNZARE DE ROBI.

Petrachi Mavrogheni Beizade, încredințezu prin acest zapis către D-lui Dimitre Avram vornicu de Pórtă, precum să fie sciut că din țigani de danie ce am de la prea înalțatulă Domnu Scarlat Alisandru Calimah vodă, cu hrisov din leatul 1814 sept. 25, prin bună învoire și tocmală iam vëndut cincî suflete țigani streini anume pe: ; Zoița, Sanda, Maria și Paraschiva. Drept acésta de astăzi și înainte, să aibă numitul vornicū de Pórtă, a stăpâni pe arătații mai sus țigani, ca pe niste drepti robi ai sei, nestrămutatū și nesupêratū de nimine întru nimică; și atâtū D. lui câtū și urmașii clinoromi a'i D-sale în veci.

Și despre încredințarea și întărirea celorū de sus urmează a noastră iscălitură, pe care se și facă și întăritura domnească:

(subscrisū) Petrachi Mavrogheni, (în grecesce).

1816 Maiu 30.

NOI SCARLAT ALISAN. CALIMAH VODĂ, CU MILA LUI D. DEŢ DOMNU ŢEREI MOLDOVEI.

Se face scire cu acéastă carte a Domniei mele că prin jalba ce ne aū datu D. lui Dimitrie Avramū biv vornicū de Pórtă, aū făcutū arătare că aū cumpêratū cincî suflete țigani, streinū, de la luminatulū Beizadea Petrachi Mavrogheni, anume: Zoița, Sanda, Maria și Paraschiva, pe care și lumînarea sa îi are danie cu hrisovū de la Domnia mea din letu 1814 Septemvre, 25

arătândune și unŭ zapisŭ de vîndare din partea luminării sale pe arătatele suflete țigani; cu care jalobă rînduitŭ fiindŭ la cinstitŭ și credinciosŭ boierulŭ Domniei mele D-luŭ Mihălachi Mavrogheni biv vel Postelnicŭ, Naziru țiganilorŭ gospodŭ, întru cercetare, ne-am încredințatŭ că suntŭ drepti țigani streini și din robii luminării sale, și cu cerirea ca să i se facă și întăritură Domnească, pe numiții țigani.

Dreptŭ aceasta, i s'aŭ datŭ această carte a D-niei mele pe numiții țigani ca să i stăpînească în veci nestrămutatŭ și nesupăratŭ de nimine întru nimică cu bună pace, și atâtŭ D-luŭ câtŭ și urmașii clironomii D-sale, ca pe nisce drepti robi ai D-sale în veci, și nerușitŭ, întărindŭ vîndarea aceasta, și cu a noastră D-nească pecete.

(L. P.)

1816 Maiu 30.

CĂÎMĂCANI.

500 lei, adică cinci sute lei aŭ datŭ cu împrumutare la Visteria pămîntescă, D-luŭ Caminarulŭ Iordachi Crupenschi spre întîmpinarea plăței leșilorŭ Seimenilorŭ împărătesci de aice (din Iași), și a cheltuielilorŭ ostenesci; care bani să li se plătească, după ce se va ușura țera de tôte greutățile ostenesci.

Pentru primire s'aŭ datŭ D-sale sinetulŭ nostru acesta

1822 August. 22.

(Subscriși) Balș. Petrachi Sturđa vel Vist.

CU MILA LUI D-DEŪ NOÏ IOAN SANDU STURZA
VOEVOD DOMNŪ ȚĂRII MOLDAVIEI.

Se face șcire, cu acestŭ Hrisovŭ alŭ domniei mele, cã înfãțoșindu-sã înaintea Nôstrã, tótã obștia locuitorilorŭ târgoveșii din târgulŭ Bacãului, cu jalobã asupra alcãtuirii, ce dupã cererea D-sale boerilor de acolo, s'aũ fostŭ fãcutŭ, de oareșii-care venitŭ obștiescŭ târgului acestuia, spre a se înlesni în cele de obșteasca trebuințã a târgului, care alcãtuire s'aũ întãritŭ și prin Domnescul hrisov alŭ Nostru, ce s'aũ datŭ în luna trecutã Martie a anului acestuia 1823. Ni-aũ arãtatŭ ca acea aședare de venitŭ, nefiindŭ alcãtuitã prin șcirea și obștiasca învoire a Tãrgovetilor, și nici cu chibzuirea acea cuviinciosã dupã starea acestui târgŭ, li cade cu multã greutate, și cu asuprirea cea mai simțitoare pentru unii; fãcând rugãminte ca sã ne milostivim Domnia me, și în locul acelei așezãri, sã întãrim acestui târgŭ, altã alcãtuire de venit, care este cu primirea tuturorŭ locuitorilorŭ târgoveșii, și cu tótã obștiasca mulțemire.

Dreptŭ aceea încredințãndu-ne asupra adevãrului arãtãrilorŭ acestora a jãluitoilorŭ, și însuși voința Nôstrã fiind, ca o asemenea alcãtuire de venitŭ obștescŭ alŭ târgului sã fie în cãtŭ se pôte mai chibzuitŭ, dupã starea acestui târgŭ, și cu obșteasca mulțemire a târgoveșilorŭ. Eatã prin acestŭ alŭ nostru domnescŭ hrisovŭ, întocma dupã cererea lor, pe care amŭ gãsit'o și noi intru totŭ dreaptã și cu cuviințã, hotãrimŭ, și în loculŭ cei mai d'inaite așezare de cutie, și cuprinsã prin

hrisovulū Nostru de mai susū pomenitū, pe carele, prin acesta-lū rupemū și-lū oborimū cu totulū din ființă, legiuim târgulū acestuia pomenit Bacăulū, alcătuirea aceasta mai josū înseamnă, de cutie și de venit alū obștiei târgulūi, adecă :

1-iu, Măhălitulū târgulūi, să fie a cutiei târgulūi, pe carele să-lū ia după rânduiala aceea ce se urmează și pe la alte târguri, seaū vîndēndu-se cu anul, seaū în credință căutāndu-se. **2-le** Cotăritulū târgulūi, să fie iarăși venitū alū cutiei, și de la totū rachiulū, horilca seaū vinulū ce se va vinde, seaū cu vurta, seaū pe la crîșme și pe la dugheni, să ia cutia câte de ce parale, de totū vasulū, cānd se va mēsurā, neavēnd voe vîndetoriulū de a mēsurā vasele, precumū nici însuși crîșmarii la căutarea socotelilor, cu apă, seū altū felū, de cātū numai cu cotulū. **3-le.** Căsăpia târgulūi, să deie pe totū anulū, câte cincī-ḍeci lei venitū, la cutia târgulūi, macarū ori-cine arū fi țiitoriu cāsăpiei, afarā de ceea ce s'aū obi-cinuitū a se da la Isprăvnicie. **4-le.** Străiniū ce vinū cu mărfuri, de le vîndū în târgū, la iarmaróce și la ḍile de târgū, să deie la cutie câte doi lei de unū cavū, și câte unū leū de o căruță cu marfā, ori de ce nație arū fi. **5-le.** Cei ce vorū cumpēra acareturi de veci, în târgulū acesta, ori și cine arū fi, se deie la cutie câte doi lei la sutā, pe tótā suma prefulūi cātū va cuprinde cumpērătura. **6-le** Cei ce vor stringe perje pe la velnițe, pentru neguțitorie, să deie câte de ce parale de tótā merța la cutia târgulūi, afarā de acei, cari vorū stringe numai pentru trebuința caselor lor, cari n'aū să se supere cu această platā. **7-le.** Ori ce străinū va veni ca să

deschidă dugheană nouă, în târgu, pentru ori-ce felu de alişveriş, afară de târgoveţi ceî vechi, să deie la cutie, dece lei, când va deschide dugheana, ear in urmă n'are să se mai supere cu asem'ne plată. 8-le. Ceî ce voru voi a prinde vr'unu locu de nou. din locul târgului, carele nu va mai fi nici cu o pricină, să se învoiască mai întâiu cu epitropii cutiei târgului, pentru a plăti unu besmen hotăritu la cutie, ş'apoi să aibă voe a prinde locul ş'a face bina pe dînsulu. 9-le. Ceî ce să voru orândni cu ţidule de la Isprăvnicie, în cercetarea neguţitorilor, pentru pricină de socotele, seañ pentru preţeluiră de vite, şi alte lucruri, să deie la cutie doi lei, de va fi pricina mică, ear de pricină mai mari, să deie şi până la cincă lei de o pricină. 10-le. Din piaţulu târgului să eie cutia venitū, de la toţi aceî ce vin cu mărfuri şi ori-ce alte lucruri de vîndare, câte cincă parale de tot carul, ear căpitanul Isprăvniciei, vameşii seañ alţii din zapcii Isprăvniciei să nu ia nimică de la nimene, ca să lipsească jafurile. 11-le. Străinii ce nu voru prinde ca şi ceia-l-alţi locuitori târgoveţi la havalele şi cheltuielile târgului, să nu fie volnici a intra ca să'şi facă arături în ţearină, pe locul târgului şi în ţarină să nu se întindă nimenea mai multu, cu închidere de locu, ci pe câtu este astădi ţearina să se însemneze cu petre statornice de hotare, pentru ca să remăe de a pururea slobodă spre hrana locuitorilor târgului. 12-le. Toţi ceî ce vor lua lemne de focu, din pădurea de pe moşia târgului, să deie câte dece parale de totu carulu la cutia târgului, afară însă de locuitorii târgoveţi, carii n'au să se supere cu această plată. 13-le.

Nime de astăzi înainte să nu fie volnică, a mai da cuiva loc, din locul târgului, ce se află slobodă, fără șcirea epitropilor cutiei ș'a totă obștia târgoveților, ear acei ce s'arū împuternici de sine într'o urmare ca aceasta, orī și cine arū fi, să se supue a da ștreaș, una sută lei la cutia târgului, și locul să se ieie iarăș obșteșcū. — Acestea sunt veniturile și privilegiile care se legiuescū târgului acestuia alū Bacăului, ca să le aibă de a pururea neschimbat și nestrămutate, (și obștia târgului, alegēnd epitropi pe cine va socoti, oameni de bună înțelegere, și cu frica lui Dumnezeu), acei epitropi să fie însărcinați cu ținerea cutiei, sub pecetea târgului, și cu strângerea tuturor acestor venituri numai la cutie, precum și cu cheltuirea din venitul cutiei, care are să se facă numai pentru trebuința obștească a târgului, și mai cu dinadinsul pentru alcătuirea de o școlă obștească a târgului, în cât s'a pute mai încuviințată spre învățatura copiilor târgoveților, fără nici o plată de la sine, pentru ca să se înlesnească în acest chip, și cei mai seraci, întru câștigarea de învățatură; iar mai prisosind ceva la cutie afară de trebuința școlii, aceia să se întrebuițeze, și în alte cheltueile de trebuințe și de havalele a târgului și a moșiei târgului. Datori fiind epitropii a da samă, pe tot anul, de venitul cutiei ce se va strînge, și de cheltueile făcute, care pururea aū să urmeze după voința și după cea mai obștească primire a târgoveților, ș'acea samă cercetānd-o obștia, să o și iscălească de va fi bună și fără pricină, și să se deie earăș epitropilor, ca să se pue în păstrare la epitropia cutiei. Spre acesta dară s'aū dat

acestă ală nostru domnescă hrisovă, întărită cu a noastră domnească iscălitură și pecete ca să stea de a pururea la mâna târgoveților, ca o întăritură statornică și în veci nerușiată asupra legiurii acestor de mai sus însemnate obștești venituri și privilegii a târgului. Poftind și pe luminații Domnii, frații noștri, cari din pronia cerească se vor orându-i în urma noastră, oblăduitori pământului acestuia, nu numai să nu strămute, séu să smintească ceva din aceste hotărâte, ci mai vîrtosă ca pentru o obștească trebuință, să adăogă cele ce se voră mai găsi de cuviință, pentru a d-sale în veci nesfirșite laudă și fericită pomenire.

S'aă scrisă la scaunulă Domniei mele în orașulă Iașii întru cea dintăiă domnie a noastră la Moldavia în anulă al doilea.

Anulă 1823. Iulie. 23

(subscrisă). IOAN SANDU STURZA VVOD.

(L. P.)

Petrachi Sturza Vist. Procitoh.

S'aă trecută în condica Vist. de Hrisové.

Cost. Veisa Pahar.

Copia hrisovului s'aă întărit de jud. de Bacău la 7. Apr. 1847. No. 1452.

Notă resumătoare, despre lucrările obștiei Bacăului ce amă veđutū, în ogetul ocārmuirei proprietății *Bacăului*.

1. Prin jurnalulū din 26 Maiū, 1840. se alesă de obștie 18 sfātuitorī, pe līngă ocrotitorī, din boerī pe :

1. Aga Enachi Crupenschi.	2. Spat. Gr. Morțun.
3. Camr. Pavāl Criste.	4. Sard. Gr. Busuioč.
5. Pahr. Ioniță Lupașcu.	6. Sard. Ant. Bărzū.

din neguțitorī pe :

1. Const. Popa Stamulea.	2. Dimitrașu Ioanū.
3. Sandu Bacalu	4. Grigorașū Mihaiū.
5. Costachi Pavālū	6. Dimitrie Goga.

din obștia ceelaltă.

1. Ghiorghie Cacet	2. Ioan Păloșanu.
3. Ioniță Pemelie	4. Nicolai Sascăū.
5. Enășelū Toma.	6. Nicolai Grosariū.

Subscisū de 50 inși și întăritū de eforie la 1 Iulie 1840.

2. Prin jurnalele din Maiū 1840 s'aū ales de obștie 6 inși la ocrotitoria proprietății, adecă.

din boerī :

1. Comis. Man. Lupașcu.	2. Pah. Ior. Popovicī.

din neguțitorī :

1. Dimitrie Ghiorghiiū.	2. Andron. Trifan.

din birnicī :

1. Const. sin Toma Mocanu	2. Manol. Bantăș.

Subscis de 59 inși și întărit de eforie la 1 Iulie 1840.

DIURNALŪ.

Anulū 1840 luna Maiū 22. — Boeri, negu-
 Țitorii și cea-l-altă obștie, localnici tãrgului Ba-
 cău, ce avemū însușirile și drepturile proprietății
 moșiei pomenitului tãrgū, în privire luândū cã :
 cu cele pãn'acum urmate rândueli, întru tôte drep-
 tățile acestei proprietăți, nepãzindu-se buna-cuvi-
 ința, s'aũ făcutū jignire celorū spre folosulū toti-
 meii proprietarii localnici, căreia mai din urmă
 nefãcẽdu-i-se trebuincioase stavilarisire, dupã
 împregiurãri aũ sporitū jiguirea, încãtū s'aũ făcut
 nesuferitã. Decĩ dupã dreptãțile de proprietarii
 precum suntem, am căutat a ne aduna unii cu al-
 Ții, și a ne conglãsui, spre punerea la cale de a
 întimpina relele vãtãmãri a proprietății, stavila-
 risindu-le întru toate, ce arũ pute sã mai aducã
 jigniri, și a face îndreptare neincuviințerilor urmate
 pãn'acumū.

Așia întrunindu-ne și bine socotindu-ne cu de-
 amãruntulū pentru toate, cãte trebuința cere a'și
 avea a lor regulare și bunã orẽnduealã sator-
 nicitã pe viitorime, spre curmarea a totū feliulū
 de catahrisuri, care pãnã acum s'aũ făcutū de
 cãtrã acei rãu înãrãviți, în dreptãțile proprietății
 într'o unire cu toți amū alcãtuitū urmãtoarele :

1-iu. Amū alesū doi dintre boeri și doi dintre
 neguȚitori, sub numire de *ocrotitorii dreptãților*
proprietății, pe lngã carii vor fi doi și din cea-
 laltã obștie supuși ocrotitorilor, spre lucrarea ce-
 lor de trebuință, la apãrarea dreptãților totimei
 proprietarilor și îndreptarea celor de cuviință. —

2-le. Pentru cã la cele mai multe lucrãri ce cere
 trebuința a sãvãrși D-lor ocrotitorii, este de cu-

viință de a se conglăsui mai cu mulți, spre a se urma toate cu bună orânduială și temeinicie, care o asemenea adunare de deosebite mădulări, este cu neorânduială de a se face cu care cum se va găsi, ci amă socotitū de cuviință așa : Adică să s'aleagă ca nisce deputați, de cătră totimea boerilor, șese dintre D-lor, și de cătră totimea neguțitorilor, șese dintre ii, precum și de cătră cea-l-altă obștie proprietari, earăși dintre ii șese, de acărora aleși nume încheindu-se đurnal subt a noastre iscălituri se va păstra la D-lor ocrotitorii, după care ori la ce trebuință, vor ave a se conglăsui, li se va face cunoscutū și se vor aduna făr'a da sminteală lucrării, cu neadunarea la vremea cerșută ; înse când, de la întâmplare, nu se vor afla toți ca se s'adune, atunci lucrarea se poate face și numai cu giământate din numărul aleșilor, fie aceștia ori și din care treaptă, dar mai cu puținū, nu. Totū acești aleși fiind completulū întregū, adică celū puținū până la jumătate, aū să închieie și sama cutiei, D-sale ocrotitorilor, la împlinirea fiește căruia anū, si așa cu acéstă rândueală, vor pute fi și toate lucrările D-sale ocrotitorilor fără bănueală despre vre o parte. —

3-lea. D-lor ocrotitorii vor face patru condice și anume: una pentru regularisirea locurilor din târgū, spre curmarea catahrisurilor de împresurări. A doua condică, pentru regularea locurilor de hrană din țearină. A treia condică pentru veniturile ce se vor strînge la cutia tîrgului, atâtū acele câte se vor pute strînge din cele hărăzite prin luminatulū hrisovū Domnescū din anulu 1823, precumū și acele ce să vor mai socoti de cătră D-lor

ocrotitorii, (împreună cu a le sale mădulări) a mai fi de cuviință să s'adune în folosul cutiei, spre întimpinarea cheltuelilor trebuitoare, întru lucrările temelnicilor îmbunătățirii a proprietății. Și a patra condică, pentru toate cheltuelele ce se vor face din cutia tîrgului, pentru care aŭ D-lor ocrotitorii se dee samă curată pe fieșce care anŭ, fiind toate aceste condici șnuruite, legate bine și pecetluite cu pecetea isprăvniciei, a Eforiei, și a boerilor din mădulări ce vor voi se pue pecețile lor, făcându-se condicile cu cheltueala din cutie. Aseminea și osebită hărtie, cerneală câtŭ va merge în lucrările însercinate D-sale ocrotitorilor, totŭ din cutie are se fie.

4-le. Încheindu-se sama ocrotitorilor, și prisosind bani peste cheltueele urmate în anulŭ acela, pentru acelŭ prisosŭ se va socoti de adunarea legiuită mai susŭ, și se va hotărî, seaŭ să se întrebuințeze în ceva seaŭ se stee de rezervă până când se vor mai aduna, și atunci cu întrunirea socotinților să se hotărască ce să se facă cu acei bani pentru folosul obștiei înțelegându-se la debatație și cu cuprinderea hrisovului din anul 1823.

5-le. Locurile din tîrgŭ și mahalale, se vor regula într'acestași chip, adică pe toți acei ce vor ave locuri cu binale din învechime și până la trecutulŭ anŭ 1823, făcute, se vor mărgini întru aceeași ce se vor fi găsinđ stăpânindu-le, dacă înse nu se va atinge prin pășirea hotarelorŭ cuprinđtoare prin documenturi de schimosirea, înfrumusețării tîrgului, strîmtorind ulițele cu cuprinderea de mai multŭ locŭ (căci acestai în dreptatea Eforiei de a regula și pentru înainte a privighia), și măsurinduli-se cu stânjinulŭ gos-

podu, se vor trece în condică soma stănjinelor
fieșce-căruia locu, pe numele proprietarului se, dânduise și documentu de cătră D-lor ocrotitorii Ear pentru locurile date de târgu fără bani, acele care n'aũ binale pe dênsele și date în vremea susũ disă până la 1823, fiind că a unorũ din asemenea locuri proprietarii nu se găsescũ locuind în acestũ târgũ, dar macar și acelor ce se găsescũ locuind aice, pentru că poate se le fi fiind spre speculații particulare, ear nu pentru neapărata lor trebuința, vor socoti D-lor ocrotitorii, împreună cu osebitele alese mădulări și vor pune la cale, ce trebuie a regula pentru asemenea spre mai bunũ folosũ a obștiei.

6,-lea. Pentru locurile acele care de la 1823, și în coace pân'acuma, fiind că toate acele locuri, s'aũ datũ cu catahrisis, de cătră acei rău innă-răviți, pășând legiurile Domnescului hrisovũ din 1823 Iulie 23, cari de la sine luând însușire de Epitropi le-aũ împărțitũ prin feliuri de rușferturi, și cui aũ avutũ dreptũ de a i se da locu, și cui n'aũ avutũ drept, pe lângă aceste apoi li-aũ datũ și câtũ nu li s'aũ cădutũ, pentru facerea așezării unui locuitoriu, dând pentru unũ locu, în carele arũ încãpe trei și patru aședări. Cu a că- rora rea urmare s'aũ mai închisũ și unũ puținũ imaș ce mai rămăsese despre Bistrița pentru trebuința obștiei. Intru aceasta făcendũ D-lor. ocrotitorii pătrundętoare cercetare tuturor a- celloa cari se află çu asemenea locuri, de cătră cine li s'aũ datũ, și ce rușfertũ aũ plătitũ, și doslu- șind adevărulũ, pentru câte locuri se vor găsi prinse și date unora și altora fără a ave dătătorii, însușirile legilor din Domnesculũ hrisov, și primi-

torii, de îndeplinitori celor cuprinse prin elū, vor face unū isvodū lămuritoriu de dătătorii ce ș'aū luatū nedreaptă însușire ca să hărăzască locuri, de primitorii locurilor, de cătimea mărimii, și de soma primită rușfertū, și se facă chemare mădulărilor, cu ți hotărită, și precum s'aū vorbitū mai susū, ca celū mai pucinu să fie la acea adunare păn la jumătate, cariū după adunare, să închieie țiurnalū și să iscăliască fieșce care într'insulū, și să se pue acelū isvod pe masa acei presusfitoare țile, ca să se debatarisască și să se iae în judecată, toate catahrisurile urmate cu darea acelor locuri, și pentru doveditele luaturi rușfertū, încheindu-se țiurnalū se vorū împlini de Ocrotitorii prin isprăvnicie, de la cutedători, și să vor trece în condica adunării folosurilor proprietății. Totū o dată se va împlini și cote una sută lei ștrafū legiuitū prin hrisov.

Ear cu acei care li s'aū datū locuri se va urma așia: adecă acelora de aū avutū dreptū a li se da locū de așezare se li se dee, socotindu-se de complectulū mădulărilor ce se va cuvini, plătind acum primitoriulū locului băsmănu ce se legiuesce prin Hrisovū, în folosulū cutiei țirgului, însă numai acum o dată pentru totū de una iar nu și înainte, socotindu-se aceasta ca unū filotimonū, dar nu besmăluire, înse numai cătū loculū se va cuveni, pe carele i se va da și documentū de la D-lor ocrotitorii, trecēndu-i în condică. Dar prisosulū va rămāne în folosulū obștiei, spre lărgimea imașului, seaū se va da altora ce li se va cuveni, cu folosulū cutiei. Ear cătū pentru acei care nu vorū ave însușiri de a li se da locuri, și se vorgăsi că li s'aū datū

acele macar și cu binale de arū fi, toate să se iaie în folosul obștiei târgului, ce are dritulū proprietății, cu care D-lor Ocrotitorii, vor păzi urmarea susūdisă pentru prisosirile din locurile acelora ce li s'aū convenitū a li se da, și unii ca aceștiea cari fără a nu ave dritū de proprietar și prin nedreptate, s'aū silitū ași câștiga locuri, pe care și'aū făcutū și binale, fiind că acele toate să iaū în folosulū obștiei proprietarilor, ii-și vor căuta ori ce pretenții vorū ave, cu acei ce li-aū datū locurile cu rea credință, și dătătorulū locului se va ștrefui, potrivitū cuprinderii Hrisovului.

7-le. Totū loculū de hrană ce este în țearina Tîrgului, se va măsura cu ingineriū, în primăvara și vara aceasta, care se va și împărți localnicilor proprietari de cătră ingineri, în cuprinsulū vidomostiei ce D-lor Ocrotitorii vorū da, la acăruia lucrare obștia Tîrgului proprietară este datoare a da din începutū și până la isprăvirea a totū lucrului inginerescū oamenii trebuincioși fără vre o cerere de plată de la cutie decâtū numai ingineriului i se va plăti după tocmala ce va ave. Se face știutū și aceasta că ingineriulū are să împartă loculū de hrană în parțele, adecă dând unū rindū de bucăți din loculū mai bunū și analoghicosū după bunătatea și răutatea pămēntului, și să se deie și din loculū celū prostū.

8-le. In lucrarea vidomostiei vorū cerceta D-lor ocrotitorii cu pătrunđime pe toți localnicii târgoveți: 1-iū. pentru însușirile proprietății de i se cuvine a ave locū de hrană, și apoi făcēnd un isvodū de numele acelora și cătimea câtū se cuvine fieșce căruia la presusfiitoarea și a mădu-

lărilor, se va pune pe masă spre a se debăta ca după aceasta potrivit să li se deie și locurile de hrană (făcându-se totu chipul de silință, ca de se va pute, să mai rămăe și ceva imaș), ca să lipsască tot felul de strigări, și așa se va trece în condică, după care D-lor Ocrotitorii voru slobozi și țidulă fie-căruia pe numele seū de suma prăjiniilor ce i s'au datū, de la boeri până la cel mai de pe urmă din obștie proprietari, ca după acele țidule să'și stăpînească locurile de hrană fișce-care, fără însă a lū pute dānui seaū vinde, căci carele va cuteza întru asemenea, locul i se va lua în folosul obștiei, și unul ca acela nici o dinióră nu va mai pute căștiga asemenea dreptate. — Ear pentru acei cari din întâmplare s'ar departa de aice din tîrgū cu locuința, nu voru mai pute ave dreptate să stăpînescă locul de hrană ci va rămāne în folosul obștiei; care afară numa când locuitoriul va închiria casele, care se voru locui de închirieși, socotindu-se că nișce locuitori suntu în dreptate a stăpāni pāmēnturile, ce va ave închirieitoriulū, dacă inse î-lū va da, de cât numa atunci se voru lua în folosul cutiei, și mai cu dinadinsulū a obștiei adecă când oare-care boeriū din împregiurări pentru îndelungatū vremelniceșce seaū pentru mai puținū timp, povățuitū de interesuri, s'ar duce la vre unū locū, și casele le-arū închiria de giudecātorie, Isprāvnicie, scōlă și alte asemenea, atunci locurile de hrană a le acei case vor rămāne în folosul obștiei până la întoarcere, adică să se lese pentru imașū, mijlocind ocrotitorii închipuire prin schimbarea vremelnicească, ca să se alătoreze de imașul lăsatū

pentru vitele obștiei târgului. Asemenea și pentru cei ce se voru săvârși din vieață fără a li rămâne adevărați clironomi, atunci earăși locurile de hrană ce vor fi avut, vor rămîne în folosul obștiei, însă toate nișce asemenea locuri păstrându-le D-lor Ocrotitorii ca după vreme să se poată întimpina din trînsele lipsa la care arū cere trebuința după dreptate a i se da.

9-le. Când oare-carele din locuitori, *din binalele locuitoare, și nu specularisitoare*, precum de pildă: crășmă, hanuri, dughene seaū altele asemenea *se voru vinde de veci*, după trebuința ce-i va îndemna, atunci acea bina locuitoare, dacă se va locui de cumpărătorii, va ave dreptate a ține și locurile de hrană ce va fi avēnd vîndătoriul, peste 10 ani dacă va fi străinū venitū din altū orașū seaū satū și de va fi creștin. (Ear fiind de altă nație și suditū, nu va pute intra în locurile de hrană), Dără până la vremea de 10 ani, locurile vor rămâne în folosul obștiei; ear fiind cumpărătorii vechiu târgovēțū venitū de 10 ani, seaū mai învechitū, atunci va trage și locurile vîndătoriului dacă însă nu va ave alte locuri de hrană de mai înainte, dar avēnd asemenea locū de hrană nu va mai pute cere altū locū, și cu așia chipū poate rămâne proprietariū cumpărătorii, si vîndătoriul rămâne stărpitū de dreptăți, pentru totū deauna; ear la întîmplare de închiriatū, se va aplicarisi la pontulū mai susū 8 le.

10-le: *Loculū ce se va pute opri pentru imașū, se va păstra totū într'o îngrăditură cu cealaltă țearină*, în care câte o vită seaū multū douē, acele mai de nevoie trebuitoare, pentru îndemănarea și hrana fișcăruia din localnicii proprietari, se va

primi a se pășuna, însă a localnicilor, cu păstoriu tocmită de obștie. Ear mai multe vite să nu se îngăduiască a se baga în acest imașă. Mai vărtoșă oî nici pe celă dinafară imașă, nu voră fi slobode a se pășuna, înse a localnicilor proprietari slobozenie vor ave numa pe vreme până când se voră da oile în stână. Ear apoi a altora nici într'o vreme nu voră fi slobode a se pășuna, bez două trei capre ce pôte să le aibă unii pentru trebuință de cură, ș'acesta pentru ca să se poată înlesni hrana celoralte dobitoace a proprietarilor.

11-le. Pentru că Proprietana târgului se găsește împresurată de cătră megieșițele moșii, întru care trebuința cere neapărată de a se scoate de subt împresurare, la acăreia lucrări fără a nu fi înadinsă vechilă stăruitoră până în sfârșit (nu poate fi nimică adus întru săvîrșire). De aceia dar D-lor Ocrotitorii, împreună cu ale sale mădulări, voră socoti a alcătui niște destoinici vechilă, de a semene trebă, credincioși, cinstiți și harnici în lucrări, căroră plata alcătuirii și cheltueele ce va cere trebuința, osebită a se mai face se voră da din cutia târgului.

12-le. Ori la ce lucrare va cere trebuința a se aduna a le sale mădulări, se înțelege că după forma mai susă ăisă se va încheia ăiurnală și se va iscăli de toți căți se voră aduna în acea ăi presuviitoare, și după conglăsuirea ce va urma în totimea adunării alese cu D-lor Ocrotitorii, dacă nu va fi unire în înțelegere și socotinți și voră fi desbinări, atunci socotințele se vor da în giudecată, și glasurile covârșitoare adevărite prin iscăliturile presuviitoriloră acei ăile,

va rămâne temeinică și de a se pune în lucrare. Ear pentru cee-l-altă-și va da socotința pe carea s'aũ întemeiatũ de nu s'aũ unitũ și așia pe acele diurnaluri, (care se vor păstra) vor urma cuprinderii lor fără abatere întru cĩtũ de puținũ, înțelegẽdu-se dar mai lãmuritũ cã acele adunãri și conglãsuirĩ, n'aũ se priveascã cãtrã altã de cãt numa cãtrã *apẽrarea dreptãților proprietãțĩ spre a se îmbunãtãți întru toate.*

Așia dar aceste fiind socotințele noastre, ce se cuprind în arãtatele 12 puncturi, spre curmarea a totũ felul de catahrisuri care pãnã acum aũ urmatũ, în dreptãțile proprietãții, și spre a se îmbunãtãți întru toate, cãtrã care priveșce buna punere la cale a unei proprietãți de mai mulți proprietari, precum și a dreptãților proprietarilor ei, încheimũ acestũ diurnal subț a le nãstre iscãliturĩ, punerea de degite, și pecete, pe temeulũ cãrora se vorũ pãzi nestrãmutate toate cuprinderile lui, atãtũ acum precum și în viitorime spre odihna localnicilor proprietari și nejignirea dreptãților proprietãții.

Urmeazã 60 de subscrieri.

Apoi întãritura Eforiei din Bacãũ din 1. Iulie 1840. Pe șnur pecetea Eforiei și a Post. Enachi Crupenschi, puse în cearã roșie.

Hrisovul Domnescũ, împreunã cu lista aleșilor ocrotitori și sfãtuitoři, și cu diurnalul obștiei, le-am publicat de pe unũ manuscris alũ d-lui Const. Platon, cu scopũ ca comunitatea de Bacãũ vedẽduși dreptãțile ce ea le are asupra moșiei Tîrgului, pãte cã va sci sã facã din venitul ei o mai bunã întrebuințare. Th. C.

ADRESA SECRETARIATULUI DE STATU AL
MOLDOVEI CĂTRĂ PRINȚUL MIHAI GR. STURZA, CU
NO . . . DIN NOEMVRIE ANUL 1849.

In regularea ce Statul Cărmuitoriu au fost
chiamat a face cifrei poslinei zaherelilor pe a-
nul acest curgătoriu, au descoperit următoarele
rezultate :

454, 591 Lei ; după semele administratiei poslinei
s'au strinsu de la începutul navigatiei anu-
lui curgătoriu și până la sfârșitul lunei lui Mai.

470,971,s'au tras de cătră cărmuirea Înălțimei Vóstre.
Prin urmare se vădesce un neajuns covâr-
șitoriu venitului strinsu, de 16, 386 lei.

Pe lêngă care se mai adaogă următoarele
cifre, însă :

Gratificatiile hărăzite de În. V. și care
nu s'au apucat a se plăti. 84, 622 „

Leafa D. sale Picolo, asignuită asupra Ș
poșlinei și neplătită de la 1 Decem. 1848, și
până la sfârșitul lui Maiu 1849. 11, 812

In socotéla facerei apă-ducurilor ora-
șului Iași, anume asignuită asupra poș-
linei. 170, 000

Totalul somelor de sus. 282,820

Spre lămurirea însă a În. V. în privirea cifrei din
urmă cuvenită Cassei Apelor, subsemnatul are onó-
re a vă aduce la cunoștință, că prin ofisul a-
dresat de În. V. din . . . Februarie 1844 sub No-2,
cătră Obsteasca Adunare, ați legat dispoziția po-
șlinei zaherelilor cu oare care condiții privitoare
cătră întrebuițierea a unei părți din zisul ve-
nită la obstestile îmbunătățiri, pe care con-

diții și Adunarea Obstească s'au întemeiată, lă-sinduvă în dispoziție prisosul venitului poșlinei; una din pomenitele cifre au fost și asigurnirea unei some de 120,000 lei pe an, în întreținerea Cassei Apelor, până la desăvârșirea lucrului începutu. Însă înprotiva acestei condiții, din socotelile Visteriei se descopere, că în loc de a întrebuintia soma hotărîată din poșlina zaherelilor, cărmuirea În. V. oprindu-o înaintea săvârșirii lucrului, au tras spre acoperirea cheltuielilor, venitul Cassei Apelor până la 1852, în cât departamentul Lucrărilor Publice, la care se cuvine și ținerea apăducurilor în bună stare, se află lipsit de toată închipuirea până la epoha mai sus disă.

Sfatul Cărmuitoriu aducend la cunoșcința prea Înaltatului Domnă, împrejurările de mai sus, aū luat dislegare, că înainte de orî ce altă lucrare, să se ceie de la În. V. cuvenita lămurire în pricina de faciă.

Deci Sfatul, încredințat fiind că după cele mai sus espuse, În. V. veți prețiuî cuvintele pe care se întemeiază cărmuirea de astădi, spre a cere înapoîerea diselor some de 282,820 lei, au însercinat pe subsemnatul a vē aduce la sciință acestă împrejurare, ruganduvă să bine voiți a'lonora cu unū respunsū arătătoriu de punerea la cale, ce veți face, pentru îndestularea cerirei fiscalui.

Primiți. & &
Secretariu de Statū : *A. C. Sturza.*

Acest document s'aū fost păstrat între hărțile ce din întimplare mi-aū remas, de pe când me aflăm impieगतु la cancelaria privată a Domnului Gr. Al. Ghica Vodă, ce era sub direcțiunea prințului N. Suțu. Spre sciință arătū că Dl. Picolo, despre care se mentionează în adresa de sus, au fost agentu particular al Domnitorilor Moldaviei M. Sturza și Gr. Ghica, la Paris, impus de Ruși,

după stăruința prințului de Samos Stefanachi Vogoride. — Mai multe corespondența politica ale d-lui Picolo, am fost estit, însă din împrejurări, n'am putut trage nici o copie. — Cu această ocaziune, adresăm o rugăminte prințului Jancu Gr. Ghica, care trebuie să păstrează totă arhiva diplomatica a părintelui său Gr. Al. Ghica Vodă, ca să deie la lumină acea arhivă foarte importantă pentru noi Români în mai multe privinți.

Memoarele adresate de Ghica Vodă, la Poarta Otomană și la Săn-Petruburgă în cestiunea sporirei prețului sărei, după cerirea prințului, Barbu Stirbei, la care el nu voia să consimta; acela al îmbunătățirilor aduse în legea Pontului sau boierescului; insistența pe lângă Contele Neaelrode, ce recomanda capitalurile de la Odesa spre înființarea unei bănci, de a se autoriza stabilirea în Iași, a unei bănci germane; cum și mai multe alte memoare, vor putea dovedi istoriei, pozițiunea cea critică și grea în care se afla Ghica Vodă, în facia a doi comisari împărătești, unul rus și altul turc, care-l trăgeau cându în dreapta, cându în stânga. Corespondența franceză făcută de Di. F. Nogués din Constantinopole, și care sosia în Iași, către principele Domnitoriu, prin stateta de Galați, însă sub adresa mea, va putea da celor amatori, poate și istoriei felurite mistere și intrigă ce se țesiau în Misiunile diplomatice la Constantinopole, după anul 1849—1856.

Dacă L. S. prințul Jancu Ghica, ar voi să mă onoreză cu această afacere, cu plăcere ași primio, mai ales că ași putea face și oare care notiții, ca unul ce cunosc felurite incidente din Domnia lui Gr. Al. Ghica Vodă. Din documentele mai sus enunțiate, ași putea forma partea a VII a Uricariului.

T. C.

Finea Tomului al Seselea.

LISTA MATERIILOR

Din tomul al șaselea al Uricariului.

Anii.	Pagina
1461 Ispisocu de la Stefan Vodă cel mare din 12 august. (6969).	81
1470 Uricu de la Stefan Vodă cel mare pentru Isaiu Derecătăă cu Petrea Farcașu din 15 martie. (6978).	462
1572 Ispisoc de la Stefan Mihaiu Racoviția Vodă al Valahiei, din 30 Iulie (7080).	87
1582 Cărți vechi Romănesci din 4 Iulie.	90
1609 Urică de la Constantin Movilă Vodă din 31 Maiu (7117).	73
1609 Urică de la Stefan Tomșia Vodă din 20 Decembrie (7117).	74
1631 Ispisocă de la Moisi Movilă Vodă din 17 Decembrie. (7139).	84
1668 Urică de la Iliășu Alicsandru Vodă, pentru Grigorie Ciocărlie din Dragomiresti din 2 Noembrie. (7176).	464
1681 Diplomatica cu hrisovul lui Șerban Vodă al Țerei Romănesci din 5 Maiu (7189).	109
1691 Hrisov de la Constantin Cantemir Vodă pentru scutirea Preușilor de dări de la 15 Iunie. (7199).	347
1719 Hrisov de la Mihaiu Racoviția Vodă, pentru nisce rezeși din Brăteni, ținutul Fălciului din 16 Noembrie. (7227).	350
1755 Hrisovul lui Mateiă Ghica Vodă pentru pogonărit din 5 August. (7263).	174
1769 Corespondencia cu Rusia a Mitropolitului împreună cu boerii Moldovei de la 1769-1774.	355
1774 Hatiserifu pentru pronomiile Moldovei care s'au trimesă lui Grigorie Ghica Vodă, din 4 Noembrie.	433
1774 Beratu împărătesc pentru neschimbarea Domnilor fără de vină.	446
1775 Arzu, cătră Poarta Otomană, din partea Moldovei din 3 Martie.	450
1775 Donosănia Moldovenilor cătră Princiul Necu-	

	lăiu Rîmniceanu, cînd acesta s'au dus la Ța- rigradū, la 27 fev.	452
1782	Unirea boerilor Moldoveni, făcută prin scri- soare, din Iuliu.	460
1785	Manifestul Caterinei a II, a Rosiei, în care se vorbește de tăerea lui Gri. A. Ghica Vodă din 7 Septem.	62
1788	Ordinul Feldmarșalului baron Șpleni din 11 Sept	72
1793	Document al Cîmpulungenilor moldoveni din Bucovina pentru feliurite apăsări, din 1 Iulie	164
1809	Divanul Moldovei pentru rînduiala Gostina- rilor, din 11. Apr.	465
1810	Gramata Mitropolitului Gavril prin care rînduiesce Igumen Monăstirei Doamnei de la țin- nutul Botosianilor, din 25 fevr.	351
1816	Rescriptul Împăratului Alisandru către Mi- tropolitul Gavril din 1 Apr.	60
1816	Vîndarea de robi, cu o carte a lui Scarlat Al. Calimah Vodă, dată lui Dimitrie Avram din 30 Maiu.	473
1820	Hotărîrea lui Mihaiu Suțu Vodă pusă pe A- naforaia Divanului pentru rezeșii de Crăesci, de la Vaslui, cu vechilul Monăstirilor Neam- țul și Secul din 6 Fevr.	170
1821	Proclamațiunea Prințului Alesandru Ipsilante către Moldoveni 23 fev.	24
1821	Proclamațiunea lui Tudor Vladimirescu, către Bucuresteni 17 Martie.	26
1821	Proclamațiunea Prințului Al. Ipsilante către Bucuresteni 18 Martie.	27
	Ipsilant ordoană trupelor sale să facă jurămînt.	28
1821	Ipsilante chiamă pe Greci la arme contra Tur- cilor din 2 Apr.	29
1821	Declarațiunea Împăratului Rusiei în cauza întreprinderii lui Ipsilante, din 29 Martie.	33
1821	Ordin de ți a împăratului Rusiei care șterge pe Prințul Al. Ipsilanti din cadrul serviciului armatei Rusiei, din 14 August.	34
1821	Cuvîntul prințului Ipsilanti adresat compa-	

	nionilor seî, după publicațiunea proclamațiilor Rusesci.	34
1821	Proclamațiunea prințului Ipsilanti licențiându pe Grecii resculati, intruniți sub ordiniile sale, din 8 Iunie.	35
1821	Proclamațiunea lui Ipsilanti adresată Mitropolitului, Episcopilor și boierilor Țerei Românești, din Roman 17 Martie.	38
1821	Firmanul adresat lui Kihaiia Bei asupra tulburărilor din Țeara Românească și Moldova, din 30 Martie.	39
1821	Proclamațiunea lui Al. Ipsilante pentru nebântuirca Moldovei, din 18 Maiu, de la Târgovisce.	41
1821	Proclamațiunea Prințului G. Cantacuzin, către Moldovei, din 1 Iunie.	42
1821	Firman către Căimacamul Moldovei Stefan Vogorides, din 24 August.	42
1821	Hatișeriful Sultanului adresat Pașei din Moldova, din 26 August.	44
1821	Firmanul Sultanului către Guvernatorii din Brăila și Pașa din Moldova, din 18 Octom.	46
1821	Ordinul Sultanului către Jalif Pașia, comandantele gardei Otomane trimisa în Moldova din 1 Decem.	48
1821	Plânsoarea locuitorilor din mai multe districte a Valahiei adresată Consulului Rusesc, spre a reclama protecțiunea Rusiei în cauza esceselor făptuite de Turci, din 21 Iunie.	50
1822	Nota Sublimei Porti către ambasadorul Angliei despre numirea Domnitorilor la Țeara-Românească și la Moldova din 10 Iulie.	75
1822	Nota Porței către Curtea Austriei în obiectul Principatelor din 18 Aprilie.	53
1822	Proclamațiunea Domnitorului Ioan Sandu Sturza Vodă, la întronarea sa ca Domnu Moldovei, din 29 Iulie.	54
1822	Notă trimisă de Inalta-Poartă Internunciului Austriei, despre rânduirea Ospodarilor în Valahia și în Moldova, din 10 Iulie.	56

1822	Notă adresată Domnitorului Țerei-Românesci de către Consulul general al Austriei, asupra arestărei ilegale a unui boieriu, contra amneștiei dată de Sultan, din 5 Apriliu.	58
1822	Arzmagzariu către Poartă din partea Boierilor Moldovei.	123
1822	Sinetul lui Iord. Crupenschi, dat lui de Căimacanii Moldovei pentru 500 lei, din 23 Iulie.	474
1823	Hrisovul Domnului Ioan S. Sturza Vodă pentru veniturile Obștiei târgului Bacău, din 23 Iulie.	480
1827	Notiția istorică despre arderea Arhivei principatului Moldovei, adusă pe un registru vechiu care cuprinde sumariul mai multor condici, după cum se vede mai în jos.	177
	Condica No. 1 a Divanului Domnesc pe 1803, 1804 și 1805, în care sunt cuprinse în scurt sumariul pricinii, ce s'au judecat înaintea Divanului Moldovei.	178
	Condica No. 2, cuprinzătoare de Anaforale pe anii 1805 și 1806 (Idem.)	199
	Condica No. 3, pe anii 1813. 1814. 1815	209
	Condica No. 5, de Anaforale pe 1819 și 1820	218
	Condica No. 6 de anaforale pe 1822 și 1823	220
	Condica No. 7 pe anii 1820, 1823, 1824. 1825 1826.	226
	Condica No. 10 pe anii 1826 și 1827.	230
	Condica No. 19 a Departamentului trebilor Streine pe 1827.	234
	Condica No. 22, a Divanului din 1827, 1828 și 1829,	235
	Condica No. 32, a Divanului și a Departam. Streinilor pe 1829.	238
	Condica No. 44 a Divanului Domnesc pe 1792.	239
	Condica No. 45 de hrisoave și anaforale pe 1801 și 1802.	241
	Condica No. 46 de hrisoave și cărți Domnesce pe 1803, și 1804.	246

Condica No. 47 pe 1803, 1804.	255
Condica No. 48 de Cărți de judecări pe 1786.	261
Condica No. 49 a Divanului pe 1808.	268
Condica No. 50 din 1800, 1807, și 1808.	274
Condica No. 51 a Divanului pe 1812, 1813, și 1814.	283
Condica No. 52 a Divanului pe 1814, 1815 și 1816.	289
Condica No. 53 a Divanului pe 1813, 1814, 1815, 1816, de anaforale, hrisóve și cărți.	297
Condica No. 54, a Divanului pe anii 1816 1817, și 1818, pentru cărți de judecată.	306
Condica No. 56, de Anaforale pe anii 1823 și 1824.	314
Condica N. 59, de hrisóve și Anaforale pe 1823, 1824, și 1825.	319
Condica No. 60, de Anaforale pe anii 1824 și 1825.	324
Condica No. 62, de cărți, Anaforale și hri- soave pe anii 1822, 1823, 1824, 1825 și 1826.	329
Condica No. 66, de Anaforale pe anii 1825, 1826, 1827.	337
Condica No. 69, de Anaforale pe anii 1826 1827 și 1828.	341
Condica No. 73, de cărți pe anul 1827 și 1829, de la Divan.	345
1834 Hatışerif trimes lui Alisandru Ghica Vodă al Țerei Românesce.	115
1836 Ochire asupra Țerei Românesce, coresponden- ță din Portofoliu.	1
1836 Starea actuală a Țerei Românesce, din Por- tofoliu.	5
1840 Lista Ocrotitorilor și stătuitorilor a obștiei târgului Bacău, din Maiu.	480
1840 Diurnalul boierilor, neguțitorilor și ceilaltă obștie a târgului Bacău din 22 Maiu.	481
1849 Adresa Secretariatului de Stat al Moldovei catra princiuil Mihai Gr. Sturza, pentru ca el să înapoieza o somă din poslina de zahere, din Noemvrie.	4

1850	Epistola Marelui Vizir adresată Domnitorului Moldovei din 22 Ianuarie.	78
1851	Depeşa contelui Neselrode către general Consul Kalcinsky din Bucuresci din 26 octom.	75
1851	Anafora Sfatului Administrativ al Moldovei pentru cheltuelile făcute cu bolnavii Ruşi din Spitalele ostenesci, din 8 August. . .	77
1851	Resultatul Licitaţiunei din Moldova a Mănăstirilor, şise închinate, cu tablourile preţurilor de arendare.	93
1854	Proclamaţiunea baronului Hess, către locuitorii Ţerei Românesce şi ai Moldovei, din 18 August. ,	79
	Cestiunea frontierei române, despre Transilvania, de Dl. Dimitrie Meleghi.	134
	Descoperiri limbistice: Valahii din Moravia	148
	„ „ Români din Elveţia	157

